0-, 11x
M89
119151
2 ~~27839~~

119151

Chennai-600 008

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துத்

திராவிடமகாபாஷ்யகர்த்தராகிய

சிவஞானயோகிகள்

அருளிச்செய்த

பிரபந்தத்திரட்டு.

இராமநாதபுரசமஸ்தானம்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்களுடைய

புத்திரர் ம-ள-ள-ஸ்ரீ

பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள்

விரும்பியவண்ணம்

மதுராபுரிவாசியாகிய

இ. இராமசுவாமிப்பிள்ளை என்று

வழங்குகின்ற

ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையால்

அகப்பட்டபிரதிகள் கொண்டுபரிசோதித்து

சென்னை:

இந்து தியலாஜிகல் யந்திரசாலையிலும்

சித்தாந்தவித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையிலும்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விரோதி௵ இடபம௴.

இதன்விலை ரூபா [illegible]

REGISTERED & COPY RIGHT.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கைலாசபரம்பரை ஆசாரியர்கள்

பரிபூரணதசை அடைந்ததலமும்,

திருநக்ஷத்திரமும் வருமாறு.

	ஆசாரியர்கள்.	பரிபூரணமான ஸ்தலம்.	மாசம்.	திருநக்ஷத்திரம்.
	மெய்கண்டதேவர்	திருவெண்ணெய்நல்லூர்	ஐப்பசி	சுவாதி
	அருணந்திசிவாசாரியர்	திருத்துறையூர்	புரட்டாசி	பூரம்
	மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர்	திருக்களாஞ்சேரி	ஆவணி	உத்தரம்.
	உமாபதிசிவாசாரியர்	கொற்றவன்குடி	சித்திரை	அஸ்தம்
	அருணமச்சிவாயதேசிகர்	௸	மார்கழி	திருவாதிரை
க	நமச்சிவாயதேசிகர்	திருவாவடுதுறை	தை	அசுவதி
	துவிதீய, சிவப்பிரகாசதேசிகர்	பட்டீச்சுரத்துக்கடுத்தவடதளி	ஆனி	பரணி
உ	மறைஞானதேசிகர்	திருவாவடுதுறை	தை	சுவாதி
௩	அம்பலவாணதேசிகர்	௸	சித்திரை	அவிட்டம்
	துவிதீய, தக்ஷிணாமூர்த்திதேசிகர்	௸	மாசி	சித்திரை
ச	உருத்திரகோடிதேசிகர்	மதுரை	கார்த்திகை	அநுஷம்
ரு	வேலப்பதேசிகர்	திருப்பூவணம்.	௸	உத்தராடம்
சு	குமாரசுவாமிதேசிகர்	சுசீந்திரம்	௸	௸
எ	பிற்குமாரசுவாமிதேசிகர்	௸	ஆவணி	உத்தரட்டாதி
	துவிதீய, முத்தம்பலவாணதேசிகர்	திருக்குற்றலம்	மாசி	சித்திரை

	ஆசாரியர்கள்.	பரிபூரணமான ஸ்தலம்.	மாசம்.	நக்ஷத்திரம்.
௮	மாசிலாமணிதேசிகர்	திருவெண்காடு	சித்திரை	ரோகிணி
	துவிதீய, சிவக்கொழுந்துதேசிகர்	திருவாவடுதுறை	மார்கழி	மூலம்
	திரிதீய, சுவாமிநாததேசிகர்	திருவண்ணாமலை	கார்த்திகை	உத்தரம்
௯	இராமலிங்கதேசிகர்	திருவாவடுதுறை	ஷை	அநுஷம்
௧௰	வேலப்பதேசிகர்	சங்கரநாயனார்கோயில்	புரட்டாசி	மூலம்
௧௧	பின்வேலப்பதேசிகர்	திருப்பெருந்துறை	வைகாசி	பூரட்டாதி
	துவிதீய, வேலப்பதேசிகர்	பேரூர்	ஆனி	பரணி
௧௨	திருச்சிற்றம்பலதேசிகர்	திருவாவடுதுறை	ஷை	ஷை
௧௩	அம்பலவாணதேசிகர்	ஷை	மார்கழி	கேட்டை
௧௪	சுப்பிரமணியதேசிகர்	ஷை	கார்த்திகை	கார்த்திகை
	துவிதீய, கனகசபாபதிதேசிகர்	தணிகை	தை	ஷை
	ஷை, சுப்பிரமணியதேசிகர்	திருவாவடுதுறை	மாசி	அவிட்டம்
௧௫	அம்பலவாணதேசிகர்	ஷை	ஆனி	பூரம்
௧௬	சுப்பிரமணியதேசிகர்	ஷை	மார்கழி	சுவாதி
	துவிதீய, நமச்சிவாயதேசிகர்	தணிகை	தை	கார்த்திகை

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

சாமிநாதையரவர்கள் இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பூமேவுபரவையிடைக்கமலைவருமிடம்புறமாப்போக்கிம
றை, தேமேவுகமலையிடைப்பரவைவருமிடமகமாச்சேர்த்
ல்கு, மாமேவுபுகழ்ச்சோழவளநாட்டிலாங்கவாரிழுக்க
தமேவுவிருப்புடையோர்க்கொருதுறையாமாவடுதண்டுறை
தூரில். (௧

உளம்பழுத்தகயிலாயபரம்பரையென்றுலகேத்தவுறும
தின், வளம்பழுத்தமடாலயத்திறைசித்தாந்தபானுவாவயங்கி
பொல்லாக், களம்பழுத்தமலந்துமித்துக்கருணைபழுத்திலகு
ஞ்சாக்கரதேவன்பொற், றளம்பழுத்தபுண்டரிகத்தாள்பழுத்
துளப்பெரியர்தலைவராகி. (௨

வடமொழிசெய்தவத்தானென்மருமென்கதென்பொதி
யவரையின்மேய, இடமொழிசெய்தவத்தானென்மருமென்க
ந்தலமேதிரண்டதென்று, மடமொழிபல்லதிருசிரிமைத்த தவ
ம்பெருப்புலமையயங்குவாய்ந்து, விடலருஞ்சீர்ச்சிவஞானயோ
கியென்றொருபெரியர்விளங்கினரால். (௩

புலங்குலவுகம்பெயர்க்கெர்புறத்தமிழ்ச்சிவஞானபோ
மெய்க்நூற், கிலங்குறுபாடியஞ்செய்துதிராவிடபாடியகருத்
தொனுமபேர்பெற்றார், பலங்குலவுமாதினைகுலதெய்வமெனவு
வாப்புகர்வார்சின்னோர், அலங்குலவுமாபெருமையெய்த
லைப்பச்சிறியேனுலாகுங்கொல்லோ. (௪

அன்னபுகழ்ச்சிவஞானயோகிகளிங்கோய்யவருளிச்செய
க, புன்னவரும்பலநூலுள்ளெல்லதாகம்சாரப்பயன்கள்யாவு
துன்னவமைந்தம்சொரூபமூவைக்காம்பிரபந்தத்தொகு
னை, என்னருமற்றெருங்கெளிதினடைந்துபொருளுணர்ந்
பயனெய்தமனனே. (

எழுதாத [illegible]ழுத்தமைத் தூல்குயெனவளங்குலவியிசை [illegible]ிறைங்கிக், கொ[illegible]காருமரிவண்டுமூர லுமலர்ப்பொழிற்செ [illegible]மிக்குலநாடாள்வோர்ன்முழுதாரும்வளப்புதுவைமாநகரான் [illegible]மூரசுறங்காமுன்றிலான்றேய், கெழுதாமமணிந்துமடமாதர்வி [illegible]திகனர்க்குழகுகெழுமுமார்பான். (௬)

யானேசகலர்க்குமிறையென்னமறையிடைச்சொலிரு [illegible]மெசன்றுளோத், தானேசமுடன்போற்றுஞ்சேதுபதிமாதேசந் [illegible]தன்மைமேவி, மானேசராம்பொன்னுச்சாமிவரோதயன்புதல் [illegible]வன்மறுவிலாண்மைக், கோனேசறவிர்ந்திலகுபீவோராயிரப் [illegible]போர்ச்செய்கொடைமைவாய்ந்தோன். (௭)

கரிசிலாப்புலவருடனெருங்கிருந்தாராய்ச்சிபுரிகலைவிநோ [illegible]தன், துரிசிலாப்பரிதிமதிதிறம்பிடினுந்திறம்பாதசொல்லான்மி [illegible]கான், பரிசிலார்க்கொருநாளுமடையார்தகடையாளன்பகைவ [illegible]க்கஞ்சாக், குரிசிலானேற்றமருமலனையெயநுதினமுங்குழி [illegible]துயவாழ்வோன். (௮)

வாங்குதிரையெனவிரைந்துவாங்குதிரையானிருநான்மா [illegible]ங்கங்கள், தாங்குதிசைகளைத்தனியேசுமக்கலாமமையப்பிளே [illegible]ர்தந்தியான்றன், ஓங்குபெயர்தனுற்றூன்றமிழ்ப்புரர்தற்குரி [illegible]மைனனலுணர்த்துமேந்தல், பாங்குபெறுநயசுகுணமிருபாண் [illegible]த்துரைவள்ளல்பகரக்கேட்டு. (௯)

எண்ணியகாரியமினிதுகைகூடிற்றெனமகிழ்கூர்ந்திணை [illegible]ல்சான்றோர், கண்ணியசீர்முகல்வாகருதுசுகுணசிருசாமிநா [illegible]வன்றன், பண்ணியபுண்ணியத்தால்வந்துதித்தோனாவி [illegible]த்துறைசைப்பதிவாழெங்கள், புண்ணியன்சுப்பிரமணியகுரு [illegible]மணிமேவடிசென்னிபுனைந்தூயோன். (௧௦)

வெம்பங்கமகற்றுசைவசித்தாந்தநூல்பலவும்விளங்கத்தே [illegible]து, நம்பர்தநூல்வழிச்செனலமுடைமைக்கேற்பநம்வாகவிது [illegible]ரன, சம்பந்தனெனத்தீட்சாநாமமருவியபுனிதன்றனிர்த்து [illegible]மவுங், கொம்பந்தமுறும்மேனியயில்விழிமாதர்களாசைக்கொ [illegible]லாதோன். (௧௧)

இயன்மருவுபுகழ்த்தெய்வப்புலவர்ச்சிறார்க்[illegible]பரிமே [illegible]லைாத, செயன்மருவுபெரியர்பலரெழுந்தருளியிருந்தநாமு [illegible]செழிக்கவாய்ந்த, பயன்மருவுமாமதுர[illegible]க்கத்தமிழாயும் [illegible]பாண்மைவாய்ந்தோன், கயன்மருவிழியன்னையுயன்மருவு மொருபொருளைக்கருதிவாழ்வோன். (௧௨)

[illegible]குலம்பூத்தகவிட்டிசுப்பிரமசரியகிலைபூண்டுகுலவுஞ்சில [illegible]ன், புலம்பூத்தகண்மணிபோலடைவெழுத்தும்வெவ்வேறாக [illegible]பெருமாக்கொண்டோன், கலம்பூத்தகலையாயுங்கலையன்றிக [illegible]லையாக்கலைபிலாதோன், நலம்பூத்தவிராமசாமிக்குரிசில்பதி [illegible]ப்பித்தவலகிறேனே. (௧௩)

இஃது,

மதுரை ஐஸ்கூல்

உபாத்தியாயராகிய தமிழ்ப்பண்டிதர்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ,

சபாபதிமுதலியாரவர்கள் இயற்றியது.

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

திருவளருந்தடங்கமலச்செழுந்தேறல்வாய்த்தேக்கிக்
கருவளருஞ்சினைவாளைகந்திமிசையெழுத்தாவி
[illegible]ருவளருமுகில்பொதுத்திட்டுப்பருக்கைமுழக்குக்
கருவளரும்பொழில்வளருந்தமிழ்வளர்பாண்டியனாட்டில். (௧

[illegible]புகழ்விக்கிரமசிங்கபுரத்துயர்மலய
மாதவன்பாலருள்பெற்றுவயங்குமுதற்பெருங்குடியாங்
கோதில்சீர்வேளாண்மைக்குலமாருங்கனிமணியிற்
[illegible]தகலவந்துதித்தார்சிவஞானமாமுனிவர். (௨

புக்கலையும்பவபிறவிப்புதவடைக்குங்கல்லாமென்
றெக்கலையுமுயர்தாபாருணர்வுடையதந்தையார்
பக்கலையுந்திஇனையபருவத்தேதுறவினிலுற்
றெக்கலையும்வடதென்மொழியினிற்பயின்றுப்பிலராஞர். (௩)

பின்னுமணிப்புனற்றுறைசைமேவுமருட்குருவருளான்
மன்னுபரசிவாநுபவமாநுகிவயங்கிட்டார்
பன்னும்வ[illegible]மிலக்கணமும்பகும்பன்னூல்
பின்னுமாண்புகழ்ப்பல்பிரபந்தமிவைபொட்டிசைத்தார். (௪)

அவஞானந்தனையொழித்திட்டாணடியைப்படைவிக்குஞ்
சிவஞானபோதநூற்றி[illegible]யமாபாடியமு
நவஞானசித்தியர்க்கோர்நல்லுரையுநவின்றனர்மேற்
பவஞானமறமாறவுயிர்கள்பயன்படுமாறே (௫)

அன்னவர்செய்பிறநூலர்மறும்பிரபந்தங்கடமைச்
சொன்னமுறையச்சிட்டுத்தருகவெனத்தொடேடல்[illegible]ர்
மன்னுமணித்திரள்கொழிக்கயலாக்கழனிவளங்கொழிக்கத்
தென்னுறையும்புகழுறையுஞ்செயச்செம்பிநாடுடையான் (௬)

அரும்புதுவையளிகாவேயரும்புதுவைநகரான்விண்
விரும்புமடக்குஞ்சாத்தான்வேலைகடக்குஞ்சரத்தான்
கரும்புருவக்கவின்வேள்விற்கரும்புருவாமாதர்க்கா
அரும்பரியப்பரியவுலாவரும்பரியபரியாளன். (௭)

வளத்தாருநிழல்வாழும்வாசவனையெனுந்திருவோன்
உளத்தாருமெய்ம்மையரிச்சந்திரனெனவுவப்போன்
குளத்தாருகல்விழியார்க்கன்பென்றுங்குறைவில்லோன்
களத்தாருமுடித்தாருமளிமுரலுங்கவின்மிக்கோன். (௮)

மானமுயர்தருபொன்னுச்சாமிதருமணிச்சாமி
பானசெல்வத்துரையாகுமரும்பாண்டித்துரையனையத்
தானதைப்பச்சடிமட்டுத்தந்தனனமெய்த்தவஞான
வானகுருமுதலானமும்மையினுமனமகிழ்ந்திடுவான். (௯)

தோற்றுபுகழ்முகவையினிற்றொல்வேளாண்குலத்துதித்தோ
சாற்றரியகுணசாமிநாதனிறைதவத்தோன்றல்
மாற்றமுறுமொழுக்கத்தோனிராமசாமிப்பெயரோன்
போற்றுபுலமையினுயர்ந்தபுண்ணியபாவலரேறே. (௰)

3149

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கைலாசபரம்பரைச்சித்தாந்தசைவபாநுவாகிய

நமச்சிவாயமூர்த்திகள்மரபில்

அநுக்கிரகம்பெற்றவரும்

திராவிடமகாபாஷ்யகர்த்தருமாகிய

சிவஞானயோகிகள்வரலாறு.

கயிலாயபரம்பரையிற்சிவஞானபோதநெறிகாட்டும்வெண்ணெய்ப்
பயில்வாய்மைமெய்கண்டான்சந்ததிக்கோர்மெய்ஞ்ஞானபாநுவாகித்
துயிலாரும்பொழிற்றிருவாவடுதுறைவாழ்குருநமச்சிவாயதேவன்
கயிலாதிமரபுடையோன்றிருமரபுசீரோங்கித்தழைகமாதோ.

திருக்கைலாசமலையிலே, அருள்வடிவாகிய கல்லாலமரநிழலிலே, தக்ஷிணாமூர்த்தியாய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீகண்டபரமசிவன்பால், ஆகமங்களையெல்லாம் கேட்டருளிய நந்திபெருமான் சிகண்டமுதல்வரை வணங்கி நின்று, காமிகமுதலிய சைவாகமங்களின் ஞானபாதப் பொருளின் இகலறுத்து அவற்றின் பொருளுண்மை போதித்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அம்முதல்வர் கண்டேவிருவி[illegible]ய், அவ்வுண்மை ரௌரவாகமத்துட் பன்னிருசூத்திரத்தாற் கூறப்பட்ட சிவஞானபோதமென்பதோர்படலம். அதுகேட்டவர்க்குளெல்லா ஆகமப்பொருள்களும் ஒருகோளின்றி இனிதுவிளங்குமெனக்கூறி, அச்சிவஞானபோதத்தைநந்திபெருமானுக்கு அருளிச்செய்தார். நந்திபெருமானும் அதுகேட்ட துணையானே எல்லா ஐயமுநீங்கி, மெய்ப்பொருள் தெளிந்து, பின் அதனைத்தம்மாணாக்கர் பல்லோருள்ளுஞ் சிறந்த சநற்குமாரமுனிவருக்கு அருளிச்செய்தார். அவர் தம்மாணாக்கர் பல்லோருள்ளுஞ்சிறந்த சத்தியஞானதரிசனிகளுக்கு அருளிச்செய்தார். அவர் தம்மாணாக்கர் பல்லோருள்ளுஞ்சிறந்த பரஞ்சோதிமுனிவருக்கு அருளிச்செய்தார்.

பின்பு நடுநாட்டிலே, திருப்பெண்ணாகடத்திலே, பரம்பரைச் சைவவேளாளர்குலதிலகரும், சிவபத்தி அடியார்பத்திகளினும் நல்லி[illegible] செல்வங்களினுஞ் சிறந்தவரும், அச்சுதர் களப்பாளர் என்னும் பெயருடையவரும் ஆகிய ஒருவர் இருந்தார். அவர் நெடுங்காலம் பிள்ளைப் பேறின்மையால், அதற்கு உரிய அரிய விரதாதிகளையெல்லாம், ஆதி[illegible]வரும், சகலாகமபண்டிதரும் ஆகிய தம்முடைய குலாசாரியர்முகமாக உணர்ந்து அநுட்டித்துவந்தனர்; வந்தும் சித்திபெறாதவருந்தி, பின்னும் சகலாகமபண்டிதரிடத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்தனர்; அதனை உணர்ந்த சகலாகமபண்டிதர் உற்றுநோக்கி அறிவித்தபடி, அச்சுதர் களப்பாளர் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்திலே, விதிப்படி அருச்சித்து வணங்கிக் கயிறுசாத்தினர்; சாத்தியவழி, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய "கண்காட்டு நுதலானும்" என்னுந் திருவெண்காட்டுத் திருப்பதிகத்திலே, அருட்சத்தியாகிய உமாதேவி யார் திருநாமசம்பந்தமான "பேயடையா பிரிவெய்தும்" என்னுந் திருப்பாடல் உதயமாயிற்று; அதிலே "வெண்காட்டு முக்குளநீர் தோய்வினையார்பிள்ளையினோடு உள்ளநினைவாயினவே வரம்பெறுவர் ஒன்றும் ஐயுறவேண்டா" என்னும் பொருளைச் சகலாகமபண்டிதர் நோக்கி நோக்கி, மிகமகிழ்ந்து கொண்டாடி அச்சுதர்களப்பாளர்க்கு உரைத்தனர்.

அதன்பின் அச்சுதர்களப்பாளர் ஆசிரியரிடத்தே விடைபெற்றுக் கொண்டு, திருவெண்காடு என்னுந்திருப்பதியைத் தம்முடைய மனைவி யாரோடு அடைந்து, திருக்கோயிலின்கண்ணே, சோமசூரியாக்கினி என்னும் முச்சுடர்களின் திருநாமம்பெற்ற முக்குளத்திலே, விதிப் படி ஸ்நானம்பண்ணி, சிவபிரானையும் உமாதேவியாரையுந் தரிசித்து வழிபடுவாராயினர். அங்ஙனம் வழிபடுநாளிலே, ஒருநாள் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே, சிவபிரான்தோன்றி, "உனக்குஇப்பிறவியிலே, பிள்ளைப்பேறு அரியதாயினும், சர்வாபீஷ்டமுந்தரத்தக்கதாய், மிகமிக்க பிரீதியுடையதாயுள்ள தேவாரத்தைப் பரமப்பிரமாணமாகக்கொண்டு, நீ ஒழுகுகின்றமையால், அத்தேவாரத்தைப்பாடிச் சைவஸ்தாபனஞ் செய்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை என்றேகொள்ளும்படி நமது திரு வருளினாலே, இன்னும் தமிழ்நாடுஉய்யும்வண்ணம், அத்தேவாரத்தின் மெய்ப்பொருளை உள்ளடக்கிய சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தை வெளிப் படுத்திச் சைவஸ்தாபனஞ் செய்யத்தக்கவனாக; உன்னிடத்தில் ஒரு

புத்திரன் அவதரிப்பான்" என்று சொல்லி மறைந்தருளினார்; உடனே விழித்தெழுந்த அச்சுதர்களப்பாளர் பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு மனைவி யாருக்குத்தெரிவித்து, அவரோடு நாளும் பேரன்புடன் சுவேதாரணி யரையும், பிரமவித்தியாநாயகியாரையும் வழிபட்டு வசித்தார்; அங் ஙனம் வசிக்குநாளிலே, தம்முடைய மனைவியாரது அருமைத்திரு வயிற்றிலே, கருப்பம் உண்டாகி, ஒருசற்புத்திரர் திருவவதாரஞ்செய் தார். பின்பு தந்தையார் அப்பிள்ளையாருக்கு உரிய பருவத்திலே சுவேதவனப்பெருமாள் என்னுந்திருநாமம் சாத்தினர்.

அதன் பின்பு சுவேதவனப்பெருமாள் என்னும் பிள்ளைத்திரு நாமமுடைய அப்பிள்ளையார் திருவெண்ணெய் நல்லூர் என்னுந்திருப் பதியிலே தம்முடைய [illegible]ன் மாமனார்வீட்டிலே வளருவாராயினர். வளர்ந்து, இரண்டு பிராயத்திற்றானே மெய்யுணர்வின் முற்றுப்பே றுடையராய், எழுந்தருளியிருந்தார். இருக்குநாளிலே, பரஞ்சோதி முனிவர் திருக்கைலாசமலையினின்று நீங்கி, திருவெண்ணெய்நல்லூரை அடைந்து, அம்மெய்யுணர்வுடையாரைச் சந்தித்து, சிவஞானபோதத் தை நல்கி, இதனை ஈண்டுள்ளோர் உணர்ந்துய்தற்பொருட்டு, மொழி பெயர்த்துப் பொழிப்பும் உரைக்கவென்றருளிப் பொழிப்புரைக்கு மாறும் சத்தியஞானதரிசனிகள்பால், தாங்கேட்டவாறே உருத்தரு ளிச்செய்து, பொய்ச்சமயங்களின் நெறி இது இது என்று கண்டு கழிப்பித்து, மெய்ச்சமயமாகிய சைவத்தின் உண்மை உணர்ந்து, அதனை ஸ்தாபனஞ்செய்யும் காரணத்திற்கும், தம்முடைய ஆசிரியர் சத்தியஞானதரிசனிகள் திருநாமத்திற்கும் இணங்க, அம்மெய்யுணர் வுடையாருக்கு மெய்கண்டதேவர் எனத் திருநாமம்சாத்தி நீங்கினார்.

பின்பு மெய்கண்டதேவர் அத்திருவெண்ணெய்நல்லூரில் எழுந் தருளியிருக்கின்ற சுயம்புமூர்த்தியாகிய பொல்லாவிநாயகக்கடவுள் சந்நிதியில் சிவஞானபோதத்தைச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நிட்டைகூடி, சிவபிரான் திருவருளும், ஆசிரியர் பரஞ்சோதிமுனிவர் கருத்தும் நோக்கி, தமிழ்நாடு உய்யும்வண்ணம், அவ்வடமொழிச் சிவஞான போதத்தைத் தமிழில் *வார்த்திகப்பொழிப்பா[illegible]ழிபெயர்த்து, பல அற்புதங்களை விளக்கி, சைவஸ்தாபனஞ்செய்து, [illegible] மாணுக்கர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள்ளும் சிறந்தவரும், திருத்துறை யூரிலே அவதரித்தருளிய ஆதிசைவரும், சகலாகமபண்டிதரென் னுங் காரணப்பெயருடையவருமாகிய அருணந்தி சிவாசாரியருக்கு அளித்தருளினார்.

---

*வார்த்திகமெனினும் பொழிப்பெனினும் காண்டிகையெனினும்ஒக்கும்.

அருணந்திசிவாசாரியர் முதனூலாகிய சிவஞானபோதத்திற்கு வழிநூலாகச் சிவஞானசித்தியாரும், இருபாவிருபஃதும் ஆகிய இரண்டு சைவசித்தாந்தசாத்திரங்களை அருளிச்செய்து, அவைகளையும் சிவஞானபோதத்தையும் திருப்பெண்ணாகடத்திலே பிராமணகுலத்திலே அவதரித்தருளிய மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியருக்கு உபதேசித்தருளினார்.

மெய்கண்டதேவர் மாணாக்கருள்ளே திருவதிகைமனவாசகங் கடந்தார் உண்மைவிளக்கமென்னுஞ் சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தை இயற்றியருளினார்.

மேற்கூறிய மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர் சிதம்பரத்தைச் சார்ந்த திருக்களாஞ்சேரியில், சிருங்கா[illegible]த்தில், பிரமபுரீசர்சந்நிதியில், எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு, தில்லைவாழந்தணர்களுள் ஒருவராகிய உமாபதிசிவாசாரியருக்கு உபதேசித்தருளினார்.

உமாபதிசிவாசாரியர் சிதம்பரத்தைச்சார்ந்த கொற்றவன்குடியிலே எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு, வடமொழியிலே பௌஷ்கராகமத்துக்கு வியாக்கியானத்தையும், தமிழிலே புடைநூலாகிய சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம் என்னும் எட்டுச் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களையும், கோயிற்புராணம், திருத்தொண்டர்புராணசாரம், திருமுறைகண்டபுராணம், சேக்கிழார்நாயனார்புராணம், திருப்பதிக்கோவை, திருப்பதிகக்கோவை முதலியவற்றையும் செய்தருளினார். சங்கற்பநிராகரணஞ்செய்தருளிய காலம் சாலிவாகனசகாப்தம் (௧௨௩௫.)

உமாபதிசிவாசாரியர் அருணமச்சிவாயதேசிகர் முதலிய மாணாக்கர்களுக்கு உபதேசித்தருளினார். அன்றியும் சபாநாயகர் விடுத்தருளிய "அடியார்க்கெளியன்சிற் றம்பலவன் கொற்றங், குடியார்க் கெழுதியகைச் சீட்டுப் படியின்மிசைப், பெற்றான்சாம் பானுக்குப் பேதமறத் தீக்கைசெய்து முத்தி கொடுக்க முறை." என்னுந் திருமுகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, பெற்றான்சாம்பானுக்கு உடனே முத்திகொடுத்தருளினார். பின்பு அப்பெற்றான்சாம்பானு[illegible]டலையும் அரசன் முதலாயினோருக்கு அதனுண்மையை வெளிப்படுத்தி அவர்கள் ஐயத்தை ஒழித்தற்பொருட்டுத் தம்முடைய ஆன்மார்த்தபூசைகொண்டருளிய சிவபிரான் ஆடியருளிய தீர்த்தத்தினால் வளர்ந்து பரிபக்குவம் அடைந்துள்ள முள்ளிச்செடிக்கு முத்திகொடுத்தருளினார்.

சிதம்பரமான்மியத்தின் வழிநூலாக அருளிச்செய்யப்பட்ட கோயிற்புராணம் அரங்கேற்றப்படாது பேடகத்துள் இருந்தபொழுது, சபாநாயகர் தில்லைவாழந்தணர்களுக்குச் சொப்பனத்திலேதோன்றி "நாம்கொற்றவன்குடி உமாபதியுடையபேடகத்துள் இருக்கின்றோம்" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதனைத் தில்லைவாழந்தணர்கள் உமாபதிசிவாசாரியருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர் கோயிற்புராணத்தைச் சபாநாயகர் சந்நிதியில் விரைவில் அரங்கேற்றியருளினார்.

[திருக்கடவூரிலே அவதரித்தருளிய உய்யவந்ததேவநாயனார் பெருங்கற்றப்புலியூரில் எழுந்தருளியிருந்தபொழுது, தம்முடைய ஆசாரியராகிய திருவியலூர் ஆளவந்ததேவநாயனார் தமக்கருளிச்செய்த திருவுந்தியாரென்னுஞ் சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தை விரித்துத், தம்மையடைந்து ஓதிய பரிபக்குவர்பொருட்டு ஒரு சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தை அருளிச்செய்து, அதன்பெருமையை உலகத்துள்ளாரும் உணர்ந்துய்யுமாறு திருவுளங்கொண்டு, திருவம்பலத்திற்சென்று வணங்கி, திருக்களிற்றுப்படியிலே அந்நூலை வைக்குமளவில், அத்திருக்களிற்றுக்கை நிமிர்ந்து அதனை வாங்கிப் பரமகுருமூர்த்தியாகிய நடராஜருடைய திருவடியிலே கொடுத்தமையால், அத்திருப்படைவீட்டிலுள்ள எழுநூறு திருமடத்து முதலிகளும், தில்லைவாழந்தணர் மூவாயிரவரும் மாகேசுரர் நாற்பத்தெண்ணாயிரவரும் திருக்கோயிற்றிருத்தொண்டு செய்யுந் திருப்பேர் ஏழாயிரத்துத்தொளாயிரவரும் பிறரும் சந்நிதியிலே கூடிநின்று வியப்புற்று, அந்நூற்குத்திருக்களிற்றுப்படியாரெனத் திருநாமஞ்சாத்தினார்கள். ஆகலான் மேற்கூறிய திருவுந்தியார் திருக்களிற்றுப்படியார் ஆகிய இரண்டும், மெய்கண்டதேவர் அருளிச்செய்த சிவஞானபோதம் ஒன்றும், அருணந்திசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த சிவஞானசித்தியார், இருபாவிருபது ஆகிய இரண்டும், மனவாசகங்கடந்தார் அருளிச்செய்த உண்மைவிளக்கம் ஒன்றும், உமாபதி சிவாசாரியர் அருளிச்செய்த சிவப்பிரகாசமுதலிய எட்டும், ஆகப்பதினான்குசைவசித்தாந்த சாத்திரங்களும் மெய்கண்ட சாத்திரமென அடிப்பட்ட சான்றோரால் வழங்கப்பட்டுவருகின்றன.]

"உந்தி களிறு உயர்போதஞ் சித்தியார்
பிந்திருபா வுண்மை பிரகாசம் - வந்தவருட்
பண்புவினா போற்றிகொடி பாசமிலா நெஞ்சுவிடு
வுண்மைநெறி சங்கற்ப முற்று."

"வேதம் பசுவதன்பால் மெய்யா கமநால்வ
ரோதுந் திருப்பாட்டே யுண்ணறுநெய் - போதமிகு
நெய்யி னுறுசுவையா நீள்வெண்ணெய் மெய்கண்டான்
செய்ததமிழ் நூலின் றிறம்."

மேற்கூறிய உமாபதிசிவாசாரியரிடத்தே அநுக்கிரகம்பெற்ற அருணமச்சிவாயதேசிகர் நவகோடிசித்தவாசபுரமென்னும் திருநாமமுடைய திருவாவடுதுறையிலே சித்தமூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருந்த சித்தர் சிவப்பிரகாசதேசிகருக்கு உபதேசித்தருளினர்.

சித்தர்சிவப்பிரகாசதேசிகர் திருமூவலூரிலே பரம்பரைச் சைவ வேளாளர் குலத்திலே திருவவதாரஞ்செய்து, பிரமசரிய நிலையிலே துறவறத்தினராய்ச் சத்திநிபாதத்துத்தமராய் எழுந்தருளியிருந்த நமச்சிவாயமூர்த்திகளுக்கு உபதேசித்தருளினர்.

நமச்சிவாயமூர்த்திகள் தம்முடையஆசிரியர் ஆஞ்ஞாபித்தருளியபடி திருவாவடுதுறையில் எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு, சிவப்பிரகாசதேசிகருக்கு ஞானவதிமுறைப்படி சிவதருமிணியென்னு நைட்டிகதீக்ஷைசெய்து அபிஷேகம்பண்ணிச் சைவசித்தாந்தசாத்திரத்தை உபதேசித்தருளினர். சிவப்பிரகாசதேசிகர் வைணவர்களாலே சிதம்பராலயபூசைக்கு முட்டுப்பாடு வந்தவழி, ஞானதேசிகராகிய நமச்சிவாயமூர்த்திகள்பால் ஆஞ்ஞைபெற்றுக்கொண்டு சென்று, தம்மை வழிபடும்வண்ணம் அக்காலத்துள்ள அரசனை வசப்படுத்திச் சிதம்பராலயபூசை சிறப்புற நடாத்துவித்துப் பின்பு நிட்டையிலே வீற்றிருந்தருளினர்.

பின்பு பஞ்சாக்கரதேசிகமூர்த்திகள் திருவாவடுதுறையிலே திருவவதாரஞ்செய்து, தீவிரதரபக்குவராய் எழுந்தருளியிருந்த மறைஞானதேசிகருக்கு அபிஷேகஞ்செய்து உபதேசித்தருளினர். மறைஞானதேசிகர் சைவசித்தாந்த சாத்திரோபதேசம் கேட்டதனையரனே சிந்தித்துத் தெளிந்து தைலதாரைபோல இடையறாது நிட்டையிலே வீற்றிருந்தருளினர்.

பின்பு நமச்சிவாயதேசிகோத்தமர் ஆதினபரம்பரையாகச் சித்தாந்தோபதேசம் விளங்கிவரும்வண்ணம் திருவுளங்கொண்டு, அம்பலவாணதேசிகருக்கும், தக்ஷிணாமூர்த்திதேசிகருக்கும் அபிஷேகஞ்செய்து சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தை உபதேசித்தருளினர்.

தக்ஷிணாமூர்த்திதேசிகர் மெய்கண்டசாத்திரத்தின் கருத்தை உள்ளடக்கிய தசகாரியம் உபதேசப்பஃறொடையென்னும் இரண்டு ஞானநூல்களைச் செய்தருளிச் சின்னப்பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்தபடியே பரிபூரணதசை அடைந்தார்.

அம்பலவாணதேசிகர் தசகாரியம், சன்மார்க்கசித்தியார், சிவாச்சிரமத்தெளிவு, சித்தாந்தப்பஃறொடை, சித்தாந்தசிகாமணி, உபாயநிட்டைவெண்பா, உபதேசவெண்பா, நிட்டைவிளக்கம், அதிசயமாலை, நமச்சிவாயமாலை எனப்பத்தியரூபமாகப் பத்து ஞானநூல்களையும், பூப்பிள்ளையென்னுந் திருப்பெயருடைய ஒருபரிபக்குவர்பொருட்டு உயிர் அட்டவணை எனவும் பூப்பிள்ளை அட்டவணை எனவும் பெயர்பெற்ற கத்தியரூபமாகிய ஒரு ஞானநூலையும் செய்தருளினர்.

அன்றியும் அம்பலவாணதேசிகர் தம்மையடைந்த வைணவப்பிராமணரும் கல்வியறிவொழுக்கங்களிற்சிறந்த பரிபக்குவருமாகிய உலகுடையநாயனார் என்பவருக்குச் சைவசந்நியாசங்கொடுத்து, நைட்டிக திருவாணதீக்ஷைசெய்து, மெய்கண்டசாத்திரங்களையும், தாம் இயற்றியருளிய தசகாரியமுதலிய நூல்களையும் உபதேசித்தருளினர். உலகுடையநாயனார் தம்முடைய ஞானாசாரியர்மீது சைவசித்தாந்த சாத்திரக்கருத்தை உள்ளடக்கிய தோத்திரரூபமாக "மலமெனுந்தடத்திற் கருமசேதகத்தின்" என்றற்றொடக்கத்துப் பத்துத்திருவிருத்தங்களைப் பாடியருளினர்.

பின்னும் அம்பலவாணதேசிகரிடத்தே சிவதீக்ஷைபெற்றுச் சித்தாந்தசைவோபதேசங் கேட்டருளிய சிவபுரம் பெரியபிள்ளை என்பவர் தம்முடைய ஆசாரியர்மீது "அர்த்தமலத் தத்துவிதய" என்றற்றொடக்கத்துப் பத்துத் திருவெண்பாக்களைப் பாடியருளினர்.

[பிரமசரிய நிலையிலே துறவறத்தினராய்த் திருவாவடுதுறையின்கண் எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு, ஆதினபரம்பரையாகச் சித்தாந்தோபதேசம் நிகழ்ந்துவரும்வண்ணம் திருவுளங்கொண்டு, மாணாக்கர்களுக்கு அபிஷேகஞ்செய்து உபதேசித்தருளிய ஞானாசாரியராகிய நமச்சிவாயமூர்த்திகள் ஆதினத்துக்குப் பிரதம பரமாசாரியரும், உபதேசபரம்பரை அங்குரித்தற்கு அருகமராய் அப்பிரதமாசாரியர்காலத்தில் இருந்தருளிய அம்பலவாணதேசிகர் துவிதீயாசாரியருமானதால், இந்த ஆதீனத்துக்கு வந்தருளும் ஆசாரியர்கள் நைட்

டிகதுரியாச்சிரமிகளா யிருத்தலும், பெரியபட்டத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும்பொழுது அடியவர் முதலாயினோருக்கு அநுப்பியருளுந் திருமுகங்களில் (நமசிவாயம்) எனவும், சின்னப்பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்பொழுது (சுவைஞவாணர் துணை) எனவும் திருக்கைச்சாத்திடுதலும் சாம்பிரதாயமாகப் பண்டைக்காலந்தொடங்கி இன்றுகாறும்நிகழ்ந்துவருகின்றன.]

அம்பலவாணதேசிகர் உருத்திரகோடிதேசிகருக்கும், அவர் வேலப்பதேசிகருக்கும், அவர் குமாரசுவாமிதேசிகருக்கும், அவர் பிற்குமாரசுவாமிதேசிகருக்கும், அவர் மாசிலாமணிதேசிகருக்கும் அபிஷேகஞ்செய்து சைவசித்தாந்தசாத்திரத்தை உபதேசித்தருளினார்.

மாசிலாமணிதேசிகர் திருவாவடுதுறையிலே மாகேசுவரபூசை சிறப்புறநடாத்தி மடாலயத்தில்எழுந்தருளியிருக்குங்காலத்திலே, ஒருநாள் இரவிலே பெய்யும் உறங்கும் அர்த்தயாமத்திலே, தஞ்சைநகரத்து மன்னவர் பஞ்சமவேடம்பூண்டுசென்று, அம்மடாலயத்தின்புறத்தே அரற்றிநின்று "ஐயா! அடியேனைப் பசிவருத்துகின்றதே" என்று பேரொலியிட்டு அழைத்தபொழுது, ஒடுக்கத்திலே சிவஞானத்தோடு அறிதுயிலமர்ந்த மாசிலாமணிதேசிகர் ஓலமிட்டு அழைப்பவன் ஈசனென்றும் பசியால்வருந்தி அழைக்கின்றானென்றும், உணர்ந்து, மடைப்பள்ளியிற்புகுந்து, ஒருபாத்திரத்தில் அன்னமும் கறிமுதலியவும் எடுத்துவைத்துத் தம்வாயிற்கதவைத் திறந்து புறத்தேவந்து தூரத்தே அப்பாத்திரத்தைவைத்துப் பசிதீரப்புசிக்கும்படி அருமையாகச்சொல்லி, மடாலயத்துள்ளே புகுந்து, விடிந்தபின்னர்த் தவசிப்பிள்ளைகளை அழைப்பித்து, இராத்திரி மடைப்பள்ளி திறந்துகிடந்தமையால், சுவானம் உள்ளே பிரவேசித்துவிட்டது; ஆகையால் மடைப்பள்ளியிலுள்ள அழுகுமுதலியவற்றை வெளிப்படுத்தி, முற்றுஞ் சுத்திசெய்து, புண்ணியாகவாசனம் செய்வித்தபின் பாகஞ்செய்யத் தொடங்கும்படி கட்டளையிட்டருளினார். அரசர் அப்பாத்திரத்தைச் சேமித்து வைத்து, தருமபுர ஆதீனஞ்சார்ந்து பேரொலியிட்டுப் பிச்சைகேட்டவழி, பண்டாரக்கட்டிலே திருவ[illegible]சேர்ந்தவோயாசெய வித்திருந்த பண்டாரசந்நிதிகள் "பிச்சைக்காரன் பஞ்சமன்போலும்" என்று திருவுளங்கொண்டு "மடாலயத்தில் ஈசனுக்குப் பிச்சையிடமாட்டார்கள்" என்று சொல்லிப்போக்கிவிட்டார்கள். இங்ஙனம் இரவிலே நிகழ்ந்த செய்திகளை அரசர் தம் [illegible]கரஞ்சேர்ந்து அரசிருக்கைமண்டபத்தில் வீற்றிருந்து சபையோருக்குத் தெரியச்செய்தனர்.

பின்பு ஒருவிசேடபுண்ணியகாலம் வந்தபொழுது, மாசிலாமணிதேசிகர் காவேரிசங்கமஸ்நானத்துக்கு எழுந்தருளினார். அப்போது தஞ்சைநகரவேந்தரும் போந்து, காவேரிசங்கமஸ்நானஞ்செய்து திருவெண்காடு சேர்ந்தனர். மாசிலாமணிதேசிகரும் திருத்தொண்டர் திருக்கூட்டத்துடன் ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு அச்சுவேதாரணியத்துக்கு வந்தருளினார். பின்னர் ஞானதேசிகரும் அரசரும் கலந்து வசிக்குங்காலத்திலே, அரசர் ஒருமண்டலங்காறும்பிராமணபோஜனம் பெரிதுஞ் சிறப்புறச்செய்வித்து அவ்வுயர்ச்சி அனைவர்க்கும் புலப்படும்வண்ணம் அவ்வுச்சிட்டத்தை உவர்க்கூபத்திலே போடச்செய்து, முடிவிலே தூர்வை எடுப்பித்தபின்பு அக்கிணற்றுநீரிலே புழுக்களும் உவரும் நீங்காமலிருந்தன. இதனையுணர்ந்த ஞானதேசிகர் ஒருமண்டலங்காறும் அரசர்முகமாக மாகேசுரபூசை சிறப்புற நடாத்தித் தம் மடாலயத்துள்ள உவர்க்கூபத்திலே அடியவர் பரிகலத்தைப் போடச்செய்து, இறுதியிலே அரசனையும் அழைத்து வைத்துக்கொண்டு அக்கிணற்றைத்தூர்வையெடுப்பித்தபொழுது, அதிலுள்ளஉவர்நீங்கிக் கங்காசலம்போல நறுநீர்சுரந்து பெருகியது. அரசர் "அக்கிணற்றுக்குப் பரிகலக்கிணறு" என்று நாமம் இட்டு அம்மடாலயத்துக்குச் சருவமானியநிலமும்விட்டனர். அப்பரிகலக்கிணறும், சருவமானியநிலமும் இப்போதும் விளக்கமாயுள்ளன. ஞானதேசிகர் அம்மடாலயத்திலே நெடுங்காலம் அமர்ந்து நிட்டையில் இருந்தருளினார்.

பின்னும் அக்காலத்திலே ஆதீனசிஷ்யவர்க்கங்களிலே கல்வியினும் செல்வத்தினும் அதிகாரத்தினும்சிறந்து திருநெல்வேலியிலிருந்த மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளையிடத்தே தமிழிலே தொல்காப்பியமுதலிய இலக்கண இலக்கியங்களை உணர்ந்தவரும், செப்பறைப்பதியிலிருந்த சிவப்பிராமணராகியகனகசபாபதிசிவாசாரியரிடத்தே வடமொழியை உணர்ந்தவரும் ஆதீனஞானதேசிகரிடத்தே சங்காபிஷேகமும்ஈசான தேசிகரென்னுஞ் சிறப்புத்திருநாமமும் சைவசித்தாந்த சாத்திரோபதேசமும்பெற்றுத் [illegible]ருநெல்வேலியில் ஆதீனத்தைச்சார்ந்த ஈசான மடாலயத்தில் இரு[illegible]சுவாமிநாததேசிகர் அரிய இலக்கண விளக்கத்திரட்டு[illegible]இலக்கொத்தென்னு நூலையும் தசகாரியமாகிய ஞானநூலையும் இயற்றியருளினார். அன்றியும் நன்னூலுக்கு விருத்தியுரைசெய்த [illegible]கரநமச்சிவாயப்புலவர் முதலாகிய மாணாக்கர்களுக்குக்கல்வி கற்[illegible]தனர்.

மாசிலாமணிதேசிகர் இராமலிங்கதேசிகருக்கும், அவர்வேலப்பதேசிகருக்கும், அவர் [illegible]ன்வேலப்பதேசிகரெனப்பெயர்பெற்ற இருவ

ருக்கும் அபிஷேகஞ்செய்து, சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தை உபதேசித்தருளினார்.

பெரியபட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த பின்வேலப்பதேசிகர் திருப்பறியலூர்ப்புராணத்தை மொழிபெயர்த்தருளினார்.

சின்னபட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த பின்வேலப்பதேசிகர் பஞ்சாக்கரப்பஃறொடையென்னும் ஞானநூலைச்செய்தருளினார்.

பின்னும் வாதுளாகமப்படி ஞானபூஜாவிதி மொழிபெயர்ப்பு, மரபட்டவணை, அசாதியட்டவணை, அனுபோகவெண்பா, [illegible]சிவாசாரியர் பத்ததிப்படி கிரியாபூஜாவிதி மொழிபெயர்ப்பு முதலாயின அம்மரபில் அநுக்கிரகம்பெற்ற ஆன்றோராற் செய்தருளப்பெற்று வழங்குகின்றன.

[அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச்செய்த தசகாரிய முதலாயின பத்தும், தக்ஷிணாமூர்த்திதேசிகர் அருளிச்செய்த தசகாரியமுதலாயின இரண்டும், சுவாமிநாததேசிகர் அருளிச்செய்த தசகாரியம் ஒன்றும், பின்வேலப்பதேசிகர் அருளிச்செய்த பஞ்சாக்கரப்பஃறொடை ஒன்றும், ஆகப்பதினான்கு ஞானநூல்களும் பண்டாரசாத்திரமென ஆன்றோரால் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.]

அவ்வேலப்பதேசிகராகிய ஞானாசாரியர்காலத்திலே பாண்டிவளநாட்டிலே, பொதியமலைச்சாரலிலே, பாபநாசமென்னுந் திருப்பதியைச்சார்ந்த விக்கிரமசிங்கபுரத்திலே, அகத்தியமகாமுனிவரிடத்தே ஏழுதலைமுறையளவும் பிறைமதிபோல முறையே வளர்ந்து அருட்புலமை நிரம்பும்வண்ணம் வரம்பெற்ற பரம்பரைச்சைவவேளாளர் குலத்திலே, சிவபத்தி அடியார்பத்திகளிற் சிறந்தவராய்க் கல்விச் செல்வம்போலப் பொருட்செல்வமும் ஒருங்குடையராய் இருந்த ஆனந்தக்கூத்தர் என்பவருக்கு அவர்மனைவியாராகிய கற்பினிற்சிறந்த மயிலம்மையார் திருவயிற்றிலே, ஏழாவதுதலைமுறையாகத் தமிழ்நாடு செய்த தவத்தானே, ஒருவர் திருவவதாரஞ்[illegible] முக்களாலிங்கர் என்னும் பிள்ளைத்திருநாமம்பெ[illegible]த்தம் [illegible]ன்பு அருள்முதலிய நற்குணங்களோடு வளருவாராயினார்.

பின்பு முக்களாலிங்கர் ஐந்துபிராயத்தி[illegible], பிதாமாதாக்களாலே வித்தியாரம்பஞ் செய்விக்கப்பெற்றுப் பா[illegible]லையில் அமர்ந்தனர்; அங்ஙனம் அமரும்பொழுது, திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திலிருந்து க்ஷேத்திரயாத்திரையாகப் புறப்பட்ட சிலமுனிவர்கள் விக்கிரமசிங்க

புரத்துத் திருவீதியிலே சென்றார்கள்; பாடசாலையினின்றும் புறப்பட்ட முக்களாலிங்கர் அம்முனிவர்களைச் சந்தித்துத் தரிசித்துவணங்கி "சுவாமிகள் அடியேன் கிருகத்துக்கு எழுந்தருளித் திருவமுதுசெய்து, பின்பு சென்றருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்க அம்முனிவர்கள் ஆண்டின் இளையரும் அறிவின் முதியருமாகிய முக்களாலிங்கர் வழிபாட்டுக்கு இரங்கி, விருப்பத்தோடு உடன்பட்டனர்; உடன்பட்ட முனிவர்கள் முக்களாலிங்கர் பிறகே கிருகத்துக்குப்போய் முக்களாலிங்கர் அருமைக்கருத்தையுணர்ந்து அருந்ததியினுஞ்சிறந்த மயிலம்மையார் உபசரிக்கத் திருவமுதுசெய்து சென்றருளினார்கள்; முக்களாலிங்கர் தமது கருத்தின்படி அடியார்களை உபசரித்த தாயாரைப் பற்றி "அருந்ததியென்னம்மை யடியவர்கட் கென்றுந், திருந்த வமுதளிக்குஞ் செல்வி-பொருந்தவே, யானந்தக் கூத்தரகமகிழத் தொண்டுசெய், மானந் தவாத மயில்.,, என்னுஞ்செய்யுளை இயற்றியருளினார்; புறத்தேபோயிருந்த ஆனந்தக்கூத்தர் வீட்டிற்குவந்து, நிகழ்ந்த அற்புதச்செய்திகளைக் கேள்வியுற்றுப் பேரின்பக்கடலிலே முழுகினார்.

உடனே, ஆனந்தக்கூத்தர் புத்திரராகிய முக்களாலிங்கரோடு ஆதீனமுனிவர்களிடத்தேபோய் வணங்கியவழிச் சத்திநிபாதமுடைய புத்திரர் பிறவிப்பெருந்துன்பக்கடலினின்றுங் கரையேறக்கருதி, அம்முனிவர்களோடு தாஞ்செல்லவேண்டுமென்னுங் குறிப்பினை யுணர்த்தப், புத்திரரைப்பிரியச் சிறிதும் மனமில்லாதிருந்தும் தந்தையார் ஒருவாறிசைந்து வீட்டிற்குத் திரும்பிவிட்டார்.

தந்தையார் நீங்கியபின்பு, முக்களாலிங்கர் ஆதீனத்து முனிவர்களோடு வழிக்கொண்டு மார்க்கங்களிலுள்ள சிவஸ்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு, சோழநாட்டிலுள்ள திருவாவடுதுறையை அடைந்து, மடாலயத்தினுள்ளே புகுந்து, ஆதீனபரமமூலகுருவாகிய நமச்சிவாயமூர்த்திகளைத் தரிசித்துத் திருவருணோக்கம் பெற்றுக்கொண்டு, அப்பொழுது சின்னபட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஞானாசாரியராகிய பின்வேல[illegible]தேசிகரை ஒடுக்கத்திலேபோய்த் தரிசித்துப் பேரன்போடு வணங்கி[illegible]

வணங்கியவர் [illegible]ஞானதேசிகரிடத்தே சைவசந்நியாசமும் சிவதீக்ஷையும் சிவஞானயோகிகளென்னுந் தீக்ஷாநாமமும்பெற்று மெய்கண்டசாத்திரம் பண்டாரசாத்திரங்களைக் கேட்டருளினார்; சிவஞானயோகிகள் அகத்தியமகாமுனிவர் வரத்தால் அவதரித்தருளியவராகலின், எளிதிலே வடமொழிக்கடலும் தென்மொழிக்கடலும் முற்

நெருங்குணர்ந்து மெய்யுணர்வின் முற்றுப்பேறுடையராய் அமர்ந்தருளினார்; வேலப்பதேசிகர் சிவஞானயோகிகளுக்கு உபதேசித்தருளியஞானாசாரியரென்பது "எவ்வகைப்பொருளுமஞ்செழுத்தி னடக்கியவற்றியல்பு காட்டி, மெய்வகையு மவத்தையினு திற்கு முறை யோதுமுறை விளங்கத் தேற்றி, யவ்வெழுத்தி னுள்ளீடு மறிவித்துச் சிவயோகத்தழுத்தி நாயேன், செய்வினையுங் கைக்கொண்ட வேலப்பதேசிகன்றாள் சென்னி சேர்ப்பாம்." எனக் காஞ்சிப்புராணத்துட்கூறியவாற்றால் விளங்கும்.

சிவஞானயோகிகள் ஜமதக்கினிமுனிவருடையபுத்திரரும், அகத்தியமகாமுனிவருடைய முதன்மாணாக்கரும், இடைச்சங்கப்புலவர் ஐம்பத்தொன்பதின்மருள் ஒருவருமாகிய திரணதூமாக்கினி என்னுந்தொல்காப்பியமுனிவர் அருளிச்செய்த இலக்கணநூலாகிய தொல்காப்பியத்திற்கு உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணர்செய்த உரையாகிய இளம்பூரணமும், சேனாவரையர்செய்த உரையாகிய சேனாவரையமும், நச்சினார்க்கினியர்செய்த உரையாகிய நச்சினார்க்கினியமும் எனப்படும் மூன்றுரைகளினுமுள்ள ஆசங்கைகளை நீக்கித் தெளிவிக்கும்பொருட்டு அத்தொல்காப்பியத்தின் பாயிரத்திற்கும், முதற்சூத்திரத்திற்கும் சூத்திரவிருத்தியெனப் பெயர்பெற்ற பாஷ்யமும், வடமொழித் தருக்கசங்கிரக அன்னம்பட்டீயங்களின் மொழிபெயர்ப்பும், நன்னூலுக்குச் சங்கரநமச்சிவாயப்புலவர்செய்த புத்துரையாகிய விருத்தியுரைத் திருத்தமும் செய்தருளினார்; இவைமூன்றும் திராவிடமகாபாஷ்யத்திற்கு அங்கங்கள் எனப்படும்.

அன்றியும் சர்வாத்மசம்புசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த கத்தியரூப சித்தாந்தப்பிரகாசிகையை அவ்வாறே மொழிபெயர்த்தருளினார். அன்றியும் மெய்கண்டதேவர் மொழிபெயர்த்தருளிய வார்த்திகப்பொழிப்பாகிய சிவஞானபோதத்திற்கு ஆசிரியர் அமைத்தருளிய மெய்ப்பொருள் விளங்கும்வண்ணம் திராவிடமகாபாஷ்யமெனப் பெயர்பெற்ற விருத்தியுரையும், இலகு வியாக்கியானமாகிய சிற்றுரையும், அருணந்திசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த சிவஞானசித்தியார் சுபக்கத்திற்கு பொழிப்புரையுஞ் செய்தருளினார்.

அன்றியும் காஞ்சிப்புராணத்தின் முதற்காண்ட மொழிபெயர்ப்பும், சிவாக்கிய சோழமகாராஜா காலத்திலே தஞ்சனூரிலே அவதரித்தருளிய ஆசாரியசரணராகிய ஸ்ரீ அரதத்தசிவாசாரியர் வைணவமதகண்டனஞ்செய்து சைவமதஸ்தாபனஞ் செய்யும்பொருட்டு நெருப்பிலே பழுக்கக்காய்ச்சிய இருப்புமுக்காலியிலே எழுந்தரு

சிவபெருமானேபரம்பொருளென இருபத்திரண்டு ஏதுக்களைக்காட்டியருளிய சுலோகபஞ்சகத்தின் மொழிபெயர்ப்பும், ஸ்ரீ அப்பயதீக்ஷிதர் அருளிச்செய்த சிவதத்துவ விவேகமூல சுலோகங்களின் மொழிபெயர்ப்புஞ்செய்தருளினார்.

அன்றியும் பெரும்பாலும் உண்மைநாயன்மார் சரித்திரமுதலியவற்றைத் தழுவிப் பூருவார்த்தமும் அதற்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திருவள்ளுவநாயனார் திருக்குறள் உத்தரார்த்தமுமாகக்கொண்டு சோமேசர்மீது முதுமொழிவெண்பா, யமகரூபமான திருவேகம்பரந்தாதி; திரிபுரூபமான திருமுல்லைவாயிலந்தாதி, குளத்தூர்ப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, கலைசைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, இளசைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, கச்சி ஆனந்தருத்திரேசர்பதிகம், திருவேகம்பர் ஆனந்தக்களிப்பு, செங்கழுநீர்விநாயகர்பிள்ளைத்தமிழ், அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ், செப்பறைப்பதி அகிலாண்டேசுவரிபதிகம், மார்கழிமாதத் திருவாதிரையுற்சவத்திலே தேவாரமுதலிய அருட்பாக்கள் ஐந்தும் திருக்காப்பிட்டுத் திருவெம்பாவையல்லது திருவாசகத்திருப்பதிகம் ஒன்றுமே ஆன்மார்த்த பரார்த்த சிவபூஜாகாலங்களில் ஓதப்பெறுவதுஞ் சம்பிரதாயத்தால் நித்தியமந்திரமாகத் திருத்தொண்டர் திருநாமத்தை ஓதிப்பயவேண்டுவோர் கருத்துத்தடையுறவல்லனத் திருத்தொண்டர் திருநாமக்கோவை, ஆதிபரமாசாரியராகிய நமச்சிவாயமூர்த்திகள்மீது மாலைமுதலிய பிரபந்தங்களைச் செய்தருளினார்.

அன்றியும் மரபட்டவணை எனப்பெயர்பெற்ற திருவாவடுதுறை ஆதீனசாம்பிரதாயக்கட்டளையைத் தருமபுர ஆதீனத்தார் மறுத்தெழுதியதற்கு மறுப்பின்மறுப்பு என ஒன்று செய்தருளினார்.

அன்றியுங் காஞ்சீபுரத்தில் யாத்திரையாக வந்தருளிய திருவண்ணாமலை ஆதீனத்துப் பண்டாரசந்நிதிகள் "சிவஞானசித்தியாரில் (என்னையிப்பவத்திற்சேரா வகையெடுத்து) என்னுஞ் செய்யுளில் (எடுத்து)என்னுஞ்சொல்லுக்குப் பொருள்என்னை" என்று தம்மாதீனத்து ஞானப்பிரகாசமுனிவர் இயற்றிய சிவசமவாதவுரையின் உயர்வு தோன்றும்வண்ணம், சிவஞானயோகிகளிடத்தே வினவுவித்தபொழுது, (எடுத்து) என்னுஞ்சொல்லுக்குச் சிவசமவாதவுரைமறுப்பென ஒன்றும், அதன்மேற் பிரதிகண்டனம் உண்டாயவழி மேன்மறுத்த மறுப்பு ஆதர்க்கவுரையாளராற் போழ்படாதவாறு (எடுத்து)என்னுஞ் சொல்லுக்கிட்ட வயிரக்குப்பாயம் என ஒன்றும், சிவஞானசித்தியாருக்கு ஞானப்பிரகாசமுனிவர் இயற்றியவுரை முற்றும் போலியுரையென விளக்கச் சிவசமவாதவுரைமறுப்பு என ஒன்றும் சிவஞானயோகிகள் செய்தருளினார்.

அன்றியும் கம்பராமாயணகாவியம் ஒன்றுமே தமிழிற் சிறந்திருப்பதெனச் செருக்கொடு கழறிய காஞ்சீபுரத்து வைணவர்கள் வாயை அடைக்கக்கருதி அக்கம்பராமாயணத்து நாந்தியாகிய "நாடிய பொருள்கைகூடும்" என்னுஞ்செய்யுள் முற்றும் குற்றமே எனச் சங்கைசெய்தவழி, அவ்வைணவர்கள் அச்சங்கைக்கு உத்தரஞ்சொல்ல இயலாமல் வருந்தித் தெரியாது பிதற்றினோம் எனச் சொல்லி வணங்கித் துதித்தவழி, சிவஞானயோகிகள் மகிழ்ந்து உத்தரங்கூறி, அவ்வைணவர்களை உவப்பித்தருளினார்; அச்சங்கையுத்தரங்களை வரைந்த நூலுக்கு "கம்பராமாயணமுதற்செய்யுட் சங்கோத்தரவிருத்தி" என்று பெயர் வழங்கிவருகின்றது.

அன்றியும் திருவாரூர் வைத்தியநாதநாவலர் இயற்றிய இலக்கணவிளக்கத்தில், எழுத்ததிகாரம் சொல்லதிகார முதலியவற்றிலுள்ள வழுக்களை வெளியிடக்கருதி இலக்கணவிளக்கச் சூறாவளி என ஒன்று செய்தருளினார்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் கடலினின்றுங் கரையேறிய திருப்பாதிரிப்புலியூர்ச் சிவாலயத்தின் கண்ணே, சிலவித்துவான்களும் பிரபுக்களுங் கூடியசபையில் ஆறுபொன்னைக் கிழியாகக்கட்டிவைத்து, "கரையேற விட்டமுதல் வாவுன்னை யன்றியுமோர் கதியுண் டாமோ" என்று ஈற்றடியெடுத்துக் கொடுத்துச் செய்யுளைப் பூர்த்திசெய்பவர் "இப்பொற்கிழியை எடுத்துக்கொள்ளலாம்" என்று சொன்னார்கள்; அப்பொழுது யாத்திரையாகவந்தருளிய சிவஞானயோகிகள் ஆலயத்துக்கு எழுந்தருளுங்கால் அங்கு நிகழ்ந்த செய்தியையுணர்ந்து, ஒரு ஏழைப்பிராமணனைநோக்கி அப்பொற்கிழியை எடுத்துக்கொள்ளும்படி கட்டளையிட்டு "வரையேற விட்டமுதஞ் சேர்த்திட வருந்தினைவல் வினமென்றுவு, முரையேற விட்டமுத லாகுமோ வெனைச்சித்தென் றுலாக்கி லென்று, கரையேற விட்டமுக ஞளவனைக் கொண்டேறும் புலியை மேவுங், கரையேற விட்டமுதல் வாவுன்னை யன்றியுமோர் கதியுண் டாமோ," என்று செய்யுளைப்பேசுவதுபோலப் பூர்த்திசெய்தருளினார்.

இங்ஙனம் உலகோபகாரமாகப் பலவுரைகளையும் பலநூல்களையும் பலகண்டனங்களையும் செய்து பல நன்மாணாக்கர்களுக்குப் போதித்து, வடமொழியினும் தென்மொழி சிறந்ததென்னும்படி அபிவிருத்திசெய்து, தவமே திருவுருக்கொண்டாற்போலும் விளங்கிச் சிவப்பேற்றிற்குக் காரணமாகிய நிட்டையில் வீற்றிருந்தருளிய திராவிட மகாபாஷ்ய கர்த்தராகிய சிவஞானயோகிகள் திருவாவடுதுறையிலே சித்திரைமாதம் ஆயிலியநக்ஷத்திரத்திலே சிவபரிபூரணதசை

அ

மன்னும் விசுவா வசுவருட மேடமதி
புன்னிரவி நாட்பகலோ தாயிலியம் - பன்னும்
திருவாவ ளெங்கோன் சிவஞான தேவன்
திருமேனி நீங்கு தினம்.

சிவஞான யோகிகளுக்கு மாணாக்கர்கள் இலக்கணம் சிதம்பரநாதமுனிவர், கச்சியப்பமுனிவர், தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணியமுனிவர், காஞ்சீபுரம் சரவணபத்தர், இராமநாதபுரம் சோமசுந்தரம் பிள்ளை முதலாகிய பன்னிருவர் உளர்.

அவருள்ளே இலக்கணம் சிதம்பரநாதமுனிவர் திருப்பாதிரிப்புலியூர்ப் புராணத்தை மொழிபெயர்த்தனர்.

கச்சியப்பமுனிவர் திருவானைக்காப்புராணம், பூவாளூர்ப்புராணம், பேரூர்ப்புராணம், திருத்தணிகைப்புராணம், விநாயகபுராணம், காஞ்சிப்புராணத்து இரண்டாங்காண்ட மொழிபெயர்ப்புகளையும், சென்னை விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ், யமகவந்தாதி, கச்சியானந்தருத்திரேசர் வண்டுவிடுதூது, பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, தணிகையாற்றுப்படை, பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, பஞ்சாக்கரதேசிகரந்தாதி முதலியவற்றையும் இயற்றியருளினார்; தம் மாணாக்கரிற்சிறந்த கந்தப்பையர்க்குண்டான குன்மநோயை மாற்றுதற்பொருட்டுத் தணிகையாற்றுப்படை பாடியருளினது; பின்னும் பேரூரில் வசித்தபோது அரசம்பலவாணர் மீது ஒருபிரபந்தம்பாடி மழை வருவிக்கவும், பட்டீசர்மீது பலபதிகங்கள்பாடிப் பலருக்குக் குட்டநோய் முதலியவற்றைப் போக்கியுமருளினர்.

தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணியமுனிவர் துறைசைக்கோவை, கலைசைக்கோவைகளை, கலைசைச்சிலேடைவெண்பா, சிதம்பரேசர்வண்ணம், திருக்குற்றாலச்சித்திரசபைத்திருவிருத்தம், பழநிமுருகக்கடவுள் பஞ்சரத்னமாலை, சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தம், திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம், திருச்சிற்றம்பலதேசிகர்மீது சிந்து, பஞ்சரத்னமாலை, அம்பலவாணதேசிகர்மீது ஆனந்தக்களிப்பு, சிவஞானயோகிகள்மீது கீர்த்தனை, செய்யுள்முதலியவற்றை இயற்றியருளினார். சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தமும், திருத்தணிகைத்திருவிருத்தமும், முறையே குட்டரோகியும், அந்தகனுமாகிய இருவர்பொருட்டுச்செய்து கொடுத்தவளவில், அவைகளை அவ்விருவரும் முருகக்கடவுள் சந்நிதியில் ஓதிக் குட்டரோகமும், அந்தகத்தன்மையுநீங்கி உய்ந்தனர்.

மேற்கூறிய சின்னவேலப்பதேசிகர் திருச்சிற்றம்பலதேசிகருக்கு அபிஷேகஞ்செய்து சைவசித்தாந்த சாஸ்திரத்தை உபதேசித்தருளினார்; பின்பு வடமொழிப் பயிற்சியின் வல்லுநராய்ச் சிவாகமங்களில் இரண்டிலக்ஷக்கிரந்தம்வரையுணர்ந்த உத்தமோத்தம ஞானவராகிய திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் சிவக்ஷேத்திரயாத்திரையாகத் திருக்கூட்டத்துடன் செல்லும்பொழுது, மார்க்கத்திலுள்ள இராமநாதபுரத்தில்

வபித்தவழி, அக்நகரத்தில் அமர்ந்த சேதுபதியென்னும் மன்னவர்க்கு அமைச்சர் முதலாயினோர் ஞானாசாரியர் எழுந்தருளியிருத்தலைத் தெரிவித்தனர்; "அப்போது மழையில்லாது ஜனங்கள் வருந்துங்காலமாயிருந்தமையால், மழைவருவிக்கும்படி உங்கள் குருமூர்த்திகள் செய்விப்பார்களா" என்று அரசர் வினவியதற்கு அமைச்சர் "அங்ஙனம் அநுக்கிரகஞ் செய்வார்கள்" என்று தெரிவித்து, அரசனை அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஞானாசாரியர் திருவடிகளில் வணங்கச்செய்து அரசர்கருத்தையும்விண்ணப்பம்பண்ணினார்; அதற்கு "அவ்வண்ணமே நடராஜர் திருவருள்செய்வார்" என்று ஞானாசாரியர் திருவாய் மலர்ந்து, நடராஜர்பூஜை சிறப்புறச்செய்து அச்சந்நிதானத்திலே திருவடித்தியானத்தோடு ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்துக்கொண்டிருந்தனர்; உடனே மேகங்கள் மழைபொழிந்து காடுகளை வளப்படுத்தின: சேதுபதி பெரிது மகிழ்ந்து திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துக்கே அடிமையாகிச் சருவமானியக்கிராமங்கள் விட்டுத் தம்மரசாட்சிக்குரிய அம்முகவைநகரத்தில் மடாலயஞ்சிறப்புறக்கட்டுவித்து ஆதீன பரமாசாரியராகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்கரதேசிகர் குருபூஜை வருடந்தோறும் முன்னாளினும் சிறப்பாக எந்நாளும் நடந்து வரும்படி அநுமதி செய்தனர்: அவ்வாறே இந்நாள் வரையும் நடந்து வருகின்றன.

திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் அம்பலவாணதேசிகருக்கும், அவர் சுப்பிரமணியதேசிகருக்கும், அவர் அம்பலவாணதேசிகருக்கும் அபிஷேகஞ்செய்து சைவசித்தாந்த சாஸ்திரத்தை உபதேசித்தருளிய பின்பு அம்பலவாணதேசிகரிடத்தே அபிஷேகமுஞ் சைவசித்தாந்தோபதேசமும்பெற்று, வடமொழி தென்மொழிகளை உணர்ந்து சிவஞானசித்தியாருக்குச் சிவஞானயோகிகளால் அரிதினுணர்தற் பாலதாகச் செய்தருளப்பட்ட பொழிப்புரைக்கிணங்க எளிதினுணர்தற்பாலதாகப் பதவுரை செய்தருளிய சுப்பிரமணியதேசிகமூர்த்தி கட்டளையிட்டருளியபடி இவ்வரலாறு வரைந்து பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

மெய்கண்டதேவர்திருவடி வாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

சிவமயம்.

சிவஞானயோகிகள்

அருளிச்செய்த

பிரபந்தங்கள்.

க. அர்த்தசிவாசாரியர்சுலோக பஞ்சகமொழிபெயர்ப்பு அகவல்.
உ. சிவதத்துவவிவேகமூலமொழிபெயர்ப்பு.
ங. சோமேசர்முதுமொழிவெண்பா.
ச. குளத்தூர்ப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
ரு. இளசைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
சு. கலைசைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
எ. கச்சிஆனந்தருத்திரேசர்பதிகம்.
அ. திருவேகம்பர்ஆனந்தக்களிப்பு.
கூ. செங்கழுநீர்விநாயகர்பிள்ளைத்தமிழ்.
ய. அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ்.
கக. செப்பறைப்பதி அகிலாண்டேசுவரிபதிகம்.
கஉ. திருவேகம்பரந்தாதிஉரையுடன்.
கங. திருமுல்லைவாயிலந்தாதிஉரையுடன்.
கச. திருத்தொண்டர்திருநாமக்கோவை.
கரு. பஞ்சாக்கரதேசிகர்மாலை.

ஸ்ரீ தொட்டிக்கலைக் கச்சியப்ப முனிவர் ... [illegible]

ஞானக்குடையநாயனார் அருளிய ஆசிரியவிருத்தம்.
சிவபுரம்பெரியபிள்ளை அருளியதிருவெண்பா.

குருதோத்திரங்கள்.

சிவஞானயோகிகள் கீர்த்தனை.
சிவஞானயோகிகள்மீதுசெய்யுள்கள்.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரதத்தசிவாசாரியர்சுலோகபஞ்சக

மொழிபெயர்ப்பு.

உயிர்காயத்திரிக்குரிப்பொருளாகலிற்
றசரதன்மதலைதாபித்தேத்தலிற்
கண்ணன்கயிலையினண்ணிமின்றிரப்பப்
புகழ்ச்சியினமைந்தமகப்பேறுதவலிற்
றனதுவிழியுடனோராயிரங்கமலப்
புதுமலர்கொண்டரிபூசனையாற்றலின்
ஆங்கவற்கிரங்கியாழியீந்தருளலின்
ஐங்கணைக்கிழவனையழல்விருந்தாக்கலின்
அமைப்பருங்கடுவிடமமுதுசெய்திடுதலிற்
றென்றிசைத்தலைவனைச்செகுத்துயிர்பருகலின்
அவுணர்முப்புரமழியவில்வாங்கலிற்
றக்கன்வேள்விதகர்த்தருள்செய்தலிற்
றனஞ்சயன்றனக்குத்தன்படைவழங்கலின்
மாநடமடங்கலைவலிதபக்கோறலின்
மாயோன்மகடூஉவாகியகாலைத்
தடமுலைதிளைத்துச்சாத்தனைத்தருதலின்
ஆழ்கடல்வளைப்பினன்றோரனேகர்
அன்புமீதூரவருச்சனையாற்றலின்
நான்கிருசெல்வமுமாங்கவர்க்கருளலின்
ஐயிருபிறப்பினுமரியருச்சித்தலின்

இருவருமன்னமுமேனமுமாகி
அடிமுடிதேடவழற்பிழம்பாகலிற்
பிறப்பிறப்பாதியுயிர்க்குணமின்மையிற்
கங்கைசூழ்கிடந்தகாசிமால்வரைப்பிற்
பொய்புகல்வியாதன்கைதம்பித்தலின்
முப்புரமிறுப்புழிமுகுந்தப்புத்தேள்
மால்விண்டயாகினாலமொடுதாங்கலின்
அயன்சிரமாலையளவிலவணிதலின்
ஞானமும்வீடும்பேணினர்க்குதவலிற்
பசுபதிப்பெயரியதனிமுதற்கடவுள்
உம்பர்களெவர்க்குமுயர்ந்தோன்
என்பதுதெளிக்கவியல்புணர்ந்தோரே.

அரதத்தசிவாசாரியர்சுலோகபஞ்சக
மொழிபெயர்ப்புமுற்றிற்று.

மெய்கண்டதேவர்திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள்திருவடிவாழ்க.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவதத்துவவிவேகமூல

மொழிபெயர்ப்பு.

பாயிரம்.

உலகெலாந் தனதொருசிறு கூற்றினு ளமைய
வலகிலாற்றலி னிறைந்தவ னெனவரு ளுளவோர்
குலவியேத்துவோ னெனவரு ளுமையொரு கூற்றி
னலர்கறைக்களச் சிவபிரா னடியிணை போற்றி. (௧)

வேறு.

செவியுற வாங்கி மோகத் தின்படை யிலையிற் பூட்டும்
கவினெகவேள் மடியச் சற்றே கருத்திலோ குறையும் பெம்மான்
குவிதழை நிறையப் பூத்த கோழிணர்ப் பதுமச் செங்கை
புவி[illegible]தரு விழித்திக் கென்றன் வினையிலக் காகு மாலோ. (௨)

வேறு.

திருமாலின் திரன்பிரம சுப்பிரமணியன் நபனனந்தி செவ்வே ளாதி, பெருமைசேர் குரவருக்குத் தனதருளா லாசிரியத் தன்மை நல்கி, வருமெவர்க்கு முதற்குருவாய் மெய்ஞ்ஞான முத்திரைக்கைம் மலரும் வாய்ந்த, வருவழகுங் குறுநகையுங் காட்டியரு டருஞ்சிவனை யுளத்தில் வைப்பாம். (௩)

வேறு.

எல்லை யில்கலை யென்னுங் கொடிபடர்
மல்லல் வான்கொழு கொம்பரின் வாய்ந்தருள்
கல்வி ஞானக் கடலமு தாயசீர்
[illegible] தீக்ஷிதர் பாத மிறைஞ்சுவாம். (௪)

வேறு.

மறைமுடிவிற் பயில்கருத்து மன்னியமெய்ப் பொருள்விருப்புங்
கறைமிடற்றோன் திருவடிக்கீழ் மெய்யன்புங் கதித்தயாதோர்
பறையவரு மிம்மூன்றும் பரிந்தியல்பாக் கிடைத்தமன
நிறைவுடையோ ரெவரவர்சீர் நீடு வாழியவே. (௫)

வேறு.

பரசிவன்றனை யுயர்ச்சியே தெரிப்பதிற் பகரொருப் பாட்டிற்று யரிய கால்கதிர் வியாதனு மியர்மொழி யால்விளங் கிடப்பேர்த்தாய்த் திரிவு காட்டிய குளத்தூறு தமிழ்கர் செம்பொருட் கோவைத்தாய் விரிவு நீருலகி னுக்கிநக் கருமுதல் வித்தையோங் குகமன்றோ. (௬)

வேறு.

எட்டபடுநெய் யெனவுயிருக் குயிரா யெங்கு மேகமாம் பசுபதிதா ளேத்துஞ் செய்யுள், விட்டபெருமுன் னிறைந்தபொருட் சுவையவாகி மேலோர்தம் வழிச்செல்லு மறுபா னுக்கு, முட்கருத்து வெளிப்படுப்ப விழிந்த மார்க்கத் துழல்வோர்தம் பிதற்றுரைகட் கணுகொணாத, கட்புடைய வுரையின்றிச் செய்ய லுற்றே னல்வழிச்செல் லறிவாளர் நயக்கு மாறே. (௭)

நூல்.

இன்பெருந் தன்மை வானவர் தமக்கு நிகழ்த்தரி தாதலின் மனித, னென்பொடும் வழுத்த விழைந்திடி னகையே யடைவதற் கையமின் றேனு, முன்பெயர் கருதும் பெருந்தவ வருவா யொருவழி யாற்கிடைத் திடத, வென்பதோர் மதிவந் தென்னையீர்த் தெழுமா லெங்கணு நிறைந்தபூ ரணனே. (௧)

விச்சுவா திகனும் விசுவசே வியனும் விமலநீ யேயென மறைக, ணிச்சய மாக முழக்கவு மறியா நீசர்தாம் பிணங்குவ ரந்தோ, மச்சரத் தனக்கே யிங்கிழைத் தவர்தம் வாழ்க்கையும் பயன்படா தாலது, முச்சர்சொற் கேட்டோர்க் கிறுதிலை தண்டுஞ் சொற்றிடு நூலெலா மன்றே. (௨)

எழைய ரிருகாற் பசுக்கண்மற் றிவரா லியன்றிடத் தக்கதொன் றிலையே, வாழிய நலந்தீங் கறிந்துமி ரியற்ற வல்லதோ யான்கணும் விரவிச், குழுநீ யெவ்வா றகைத்தனை யவ்வா றசைத்திடச் சுதந்திர மிலதாம், பாழிமால் விடையா யவ்வுயி ரந்தோ பழித்திடுந் தகையதொன் றன்றே. (௩)

நீதான் மறையு ளோரொரு விதிகளை கியங்களை பற்றிநல் லீன்கவி, யாதிகண் முயலத் துணிபவ ரெல்லா வருமறை முடிவினு முழக்கு, மேதகு முனது தலைமையைத் துணியா தொழிவரோ விளங்கிழை யொருபா, லுதனே யவர்தாம் பரவரத் திரோதம் ற்றுகில ராயிடின் மன்றே. (௪)

உன்றனை யெதிர்ந் கண்டுமம் புயத்தோ னுணர்ந்திலன் மால்சொல வுணர்ந்தான், வென்றிவெள் ளானைப் பாகனு முமையாள் விளம்பிடத் தேர்ந்தன னிமலா, மன்றலந் துளவோ னயனுட னென்றுன் மயக்கறத் துணர்ந்தன னென்று, மின்றுனை யேழைகாணுட் ரறியா ரென்பது மாயமேன் மெவதோ. (௫)

உன்றிரு வடிக்கீ ழுறுதியா மன்பு முன்றிரு வருளினாற் கிடைப்ப, தன்றிதால் பல்வு மாய்ந்ததா லுரைசெ யளப்பருந் திறமையான் பதியின், மன்றவே கிடைப்ப தன்றுமற் றதனை மாதவஞ் செய்திலாக் கயமை, துன்றிய புலையோர் யாங்ஙனம் பெறுவார் சோதியே கருணைவா ரிதியே. (௬)

உலகர்சே றுறுதிப் பயனெவற் றினுக்கு முறைவிட மாய்த்தாயா முழுதும், விலகுறத் துமிக்குங் கனிச்சியா முன்றுள் விரைமலர்க் கியற்றுமெய்ப் பத்தி, யலகிலாப் பிறவி தொறும்புரி தவத்தா லல்லதெவ் வாற்றினு மரிதே, நலமதொன் றடைதற் குறுமிடையூறு காதனே பலவுள வன்றே. (௭)

பலவகைப் பவந்தோ றெய்திடுந் தவத்தோர் படர்ந்தெழு மகத்திருள் கடிந்தோர், நலமுறு பியம நியமநற் செய்கை நயந்துளோ ருனைப்பெற முயல்வார், கலியுறு நவைசே ருளத்தவ ரகரக் கடுமையர் தமிசியா திகளா, லலமரச் சபிக்கப் பட்டுளோ ரெவ்வா றறிவரோ ருவையகின் றனையே. (௮)

அளவிலுன் பெருமை யறியவு முன்றுட் கழிவிலா வன்புவைத் திடவுந், தளமல ரெடுத்துன் னருச்சனை யாற்றிச் சாலநின் றிருவருள் பெறவும், வளமலி புலியூ ரம்பலத் தமுதே மலர்தலை யுலகிடைச் சுரும்பு, குளார்துழாய்ப் படலை மார்புடை யண்ணலொருவனே வல்லனு மன்றே. (௯)

தனிப்பிலா நிறை சயமதாஞ் சச்சி தானந்த வடிவமாய்த் துவிதப், பிணக்கிலி பரமான் மாவெனுந் தகைத்தாய்ப் பிரதியக்காயுப நிடதத், திசைக்குறு மகண்டப் பொருள்தனா லணரு மியல்பதா யனந்தமா யோங்கும், குணிப்பருஞ் சோதி யாகிநற் சின்மூய் கோதிலாச் சிவபரம் பொருளே. (௰)

குணங்களைக் கடந்தோ னெனினுமா யையினைத் தோய்தலி
துணமுடை யவன்போ லணங்கொரு பாலுங் கறைமிடற் றழகு
மம்பக மூன்றுமா முருக்கொண் டிணங்குறு நாமஞ் சிவன்பவன்
முதலா விளைந்தய னரியரன் மூன்று முனைங்கிடா வுலகை
டாத்துவோ ராகி யோங்கினை நீங்கரும் பொருளே. (௧௧)

(அதர்வசிகை.)

முனிரியோன் முதலாஞ் சுரரெலாம் பூத முதலவற் றேடுதி
த் துன்னோ ரவலிந் தலைமை யாளரென் றவரை யகற்றிமால்
விடையவ னினையே வளமுறு மெல்லாத் தலைமையு முடையோன்
வருமுதற் காரண னல்லோ ருளமுறு தியானப் பொருளெனச்
சிகைதேர்ந் துரைப்பவு மயங்குவர் சிலரே. (௧௨)

மறையகத் தெல்லாத் தலைமையோ ரொருபால் வகுத்திடுஞ்
சேவல மதுநா லிறைவனே யிவ்வா றம்புயன் முதலோ ரிலும்மி
ரித் துத்தியால் விளக்கா குறைசிறு மிகளுன் முராணுரி லெவ்வு
ராற்றிறும் போக்கவுற் றமற் கறைமிடற் றடக்கி யேழைமா வ
வரைக் காத்தருள் கருணைமா கடலே (௧௩)

கதித்தெழும் பொருளா முனைவனைக் கடுங்கா ரணபத மனுவ
திப் பென்றும் பொதுக்குணம் பொதுச்சொற் பற்றியே தொடக்
கம் புகல்பொருண் மாயவன் றனே யிதற்கெனத் துணியா விறு
தியும் வலியா லிம்முறை யேற்றிமற் றொருவ னற்றப்புற மருளி
ன் மருளுக பிறரு மங்கெறிப் படருமா றெவனே. (௧௪)

(சுவேதாச்சுவதாம்.)

தற்பரா வுலருக் காதிகா ரணந்தான் றலைமையி லயிருட்
சடத்தைதச் சொற்றிடற் பழுதாற் பிரமமா மெனவே நகளிந்தபி
ன் பிரமமா மென்றும் வுற்றிடு மான்றே ருமையரு ளேறுக்கா
வுணர்ந்தனர் சிவென வென்று வற்புறச் சுவேதாச்சுவதர மென்
று மறைமுடி வுரைத்திடு மன்றே. (௧௫)

படைப்புறு முறைமை சொலற்கெழுஞ் சுருதிப் பாற்பெலா
ம் பிறிதொன்றன் பொருட்டாய்க் கிடைத்தலா லவற்றுட் கார
ண பதத்தைக் கிளத்தலாற் றன்பொருள் படாமை விடைக்கொ
டி யாயின் மீசனென் றனென் றெடுத்து மெய்க் காரணத் தெ
ளிதற் கடுத்தெழு மொழியுந் தன்பொருள் படாதே யொவிளித்
துணிவென்ப தெங்ஙனே.

இதனைப் போது மமது பகலன் றென்னுமக் கிரமமோ
புனைத்திடு மிதமுறு மேனைக் காரணமொழிகள் யாவுமின் பாலுற
த் தெழுத்தி மதமுறு மருளோ ரவற்றினைப் பிறர்மேல் வகுப்ப
தைப் பயன்படா தாக்கு மதனுடல் பொடிப்ப நுதல்விழித் தெ
ழுந்த வாமனரி காட்டிய முதலே. (௧௭)

மனுவிதிற் சிவச்சொல் வேறுள சுருதி யாம்புரோ வாதத்திற்
றெரிக்கும் புனிதமாம் பொருளே சாற்றிடு மெனில்லைப் போதிலு
மாதிகா லத்தை யுவைதித் தன்ற துணைமையை விதியா தாயின்
மற் றெண்சையப் புகுக்க விளியமே சின்பத் தன்னருள் கொழி
க்கு மெய்யீரா ணிக்தமர் திரமே. (௧௮)

பெரிதுமா னந்த வுயர்ந்தவன் பிறரைப் பேசிடா வரன்றில
ன் முதலா மரியமின் றுமைக் குருமணிக் கோவை யாதுடன் மு
முதலங் களித்தான் கரியவற் கரியாய் நின்றெறொப் பகரே சு
ருதியு மிலையெனத் துணிந்துள திருவடிக் கேதன் கருத்தெலா
மமைத்தான் சீருப நிடதமா மியமே. (௧௯)

புருடருத் தத்தின் மந்திர மிதனுட் பொருந்திறு முனைக்குறி
த் திடும்பவ் சுருதியா னியமித் தகனையல் வாறு சூரக்குறிப்பு மெ
றைமுடி வதாஅன்று திருவுருத் திரத்து மந்திரம் பலவுஞ் சிறப்ப
வினை நெறுகலோ னரியாக் குருடர்தா மதனுற் றணிவது தகுமோ
கோமனாக் குணப்பெரும் கடலே. (௨௦)

உருத்திர மனுக்கண் முன்னரும் பின்னு முரைக்குமீன் பா
தலை விளைதாக் தெளித்துற விளக்கு கின்றிருப் பெயாற் சிறத்
தலா லருத்திர மோதல் கருத்தற முனக்கே நிச்சயித் ததனுற்
சதம்பயி லெறும்விடைப் பாகா வருத்திய லவற்றைப் புலாத்த
தே யீவிடைக் களத்தறிந் திடச்செயு மெமக்கே. (௨௧)

உரைக்குறுஞ் சானக் சுருதியாற் றெரிக்கு முன்னிடத் தெய்து
மென் பதுவே பொருத்தமாம் புருட சூக்தத்தின் முடிவு புனைம
லர்க் கருங்குழல் பாகா விருப்புறு மேனோர் புகலை விதியுள விவ
ம்பிது மவ்விதிக் கேற்பக் கருத்துறும் பொருட்டுப் பெற்றுள் விரித்
தறவோர் காட்டிறு மிதுவழும் படாதே. (௨௨)

(அதர்வசிரசு.)

அனைத்துயிர்க் கிறையாந் தன்மையும் விண்ணோ ராற்றெழு தகைமை யுமரனே, யுனக்குரைத் தயன்மால் முதலியோ ருணர விருத்தி யென் றேதியுன் பெயர்கட், கினைப்பொரு ளுரைக்குஞ் சடைமையா யன்ற வீறையையே குறித்துரின் பெருமை, யினத்தொகை யகலத் தேற்றுமா லதர்வ சிரோபநி டதமுறு மறையே. (௨௩)

நின்றுழி நின்று முடிவுகொள் ளாது நீயறைந் தமைசொலு ஒளியி, யுன்றனிக் கூற்று முடிவிடத் தய்த்துத் தொன்றிகட் டிடும் தகைத் தாயுந், தன்றனை யிடத்தே முடியுமின் டெனும், சதுக்குரை சேர்ந்திடுந் தலைவா, புன்மொழிப் பயவர் தமதறி யாமை புலமையாய்ப் பரிணமித் ததுவே. (௨௪)

கண்டு யாரென் றுன்றனுக் கடாவு மிமையவர்க் கேனையோ ருருவை, யான்றோ மிறந்தா யெனில்லது வாகா தெக்குமோ தியுயிர்க் குயிராய்க், காண்டக நிறைந்து மமனை யாரைக் கழறவ சேர பெருகன்பு, புண்டவர்க் கெளியர்ய் சுயவுருக் சேணும் பொருந்து மோ விச்சமுக் குரையே. (௨௫)

அனைத்திலும் பிரமந் தனக்கதிட் டான மறையுமந் திரங்களி ருமே, முனைந்தகரும் பரிதி மண்டலத் துறைபு மப்பொருட் குமைவிழி க ளிட்ப, மனக்கொரு வடிவஞ் செவியறி வுறுக்கு மனுக்களி ருமே யடிய, நினைத்தனே நீயே யெங்கனு முறைவோ னென்பதை யறி யலா மன்றே. (௨௬)

ஐம்பெரும் பூத மிருசுட ராண்மா வென்றிவை யைகெட்டுகைகட், மூன்பெரு வடிவ மெனப்படு மன்றே யோர்ந்துளோர்க் கிரதனு தனூ, லெய்திரா னியே நிறையதிட் டாதா வென்பதற் சையமு முறுவோ, வம்பரா மூக்கப் பேய்கடா மயக்கான் மாயுமா றெய்தி நுதவே. (௨௭)

(கைவல்லியம்.)

மலைமக ளினைவன் முக்கண னீல மணிமிடற் றவனென வா லேறுர் இலகனே யுன்னைத் தகரமாங் குகைமுட் டியானஞ்செய் தி ருமுறை செய்பி, யலரவன் முதற்க னீசனே டெவையு மையாயின் விபூதியென் றுரைக்கு, மலவிரு மெய்த்துச் சிவச்சுடர் விளக்க வந்துதை கைவல்லிய மறையே. (௨௮)

(தைத்திரியம்)

பெருமது சுருதி கூறுமுன் றகர வித்தையை வேறுள விசேடப், பருதிக ளானுந் தயித்திரி யந்தான் பகர்ந்திடும் வள்ளலே மாசேய், னைகமுறு பொருளா முலைத்தியா னிப்பா னவன்றனே வெ ன்று திடமல் வகையறி யாத பேதைகள் மயக்கான் மற்றொரு வாறு கொள்ளுவரே. (௨௯)

(மிருகதாரணியாதி.)

மறைகளிற் றலைமை யெய்திய மிருக தாரணி யகமுதன் மறைகள், பிறவுகல் விதயத் துறுபொரு ளாமுன் பெருமையே பேசிடு மன்றே, யறவனே யிவற்றின் கருத்தெலா முன்பா லடைவதே நியமமென் றுரைப்பார், திறனறிந் துயர்ந்தோ ராதலாற் கயவர் நின்மொழி யாற்பய னென்னே. (௩௦)

(மாண்டூக்கியம்.)

தலைபொருள் விரிக்கும் பிறசுரு தியினும் மன்கருத் தறிதருந் தகைத்தா, நின்புடை யெல்லா முதன்மையு முன்வம சிசழ்த்துமாண் டூக்கிய சுருதி, யுன்கழ றருமீ சானமா மனுவோ டுருத்திரோ பநிடத மதுக்க, ளென்பவு மேனை மனுக்களு மநேக மிம்முறை விளங்கவோ திடுமே. (௩௧)

அறப்பெருங் கடலே யளவிலா வணக்க மறைந்திடு மெண்ணிலா மனுக்கள், பிறர்க்குரித் தாகாச் சிறந்தோர் பெருமை பேசிடுஞ் செளிப்படை யுனக்கே, கறைப்பெரு மிடற்றாய் சுருதிநூ முதலோர் காலினும் விருந்திடு மூர்க்கர், குறித்துனை வணங்கக் கூசவ ரந்தோ கொள்ளுவ ரோதெரிந் தவரே. (௩௨)

மொழிந்திடு மெல்லா வணக்கமு மெல்லா வொழிகளு முன்னையே சாரு, மிழிந்திடாத் திருமா லாதிவின் னோரை யீன்றவன் நீ யென்வே, பொழிந்தசீ ருனது தலைமையே யெடுத்துப் புகழ்ந்து நின் பெருங்கலைத் தலைமை, விழைந்துளோர் தமது பெருமையுஞ் சால விளக்கிடுஞ் சுருதிகள் பலவே. (௩௩)

(புராணங்கள்.)

எண்ணிலாச் சாகைக் குலங்களாற் றெரிந்திடுங் கெம்மனோர் பாசறக் கெளிய துண்ணிய சிவாய வொழுங்குக ளானு நுவன்றநற் றேற்றநின் பெருமை, பண்ணவா விளங்கப் புராணங்க ளெல்லாம் பன்முறை யுரைத்திடு மன்றே, கண்ணிலாச் சிறுவர் தமக்குமுன் னாக்கைச் செல்வியங் கலியெனும் படியே. (௩௪)

(பாரதம்.)

நின்பதாம் புயத்தி னருச்சனை யாற்று நெறியினன் மாயவ னென
லவு, மன்புறு மீசன் மாலயன் றனக்கு மாதியங் கடவுளீ யென
வு, மின்புறக் கிளக்கும் பாரதந் தானு மெங்ஙனந் நிலைமையே வி
ளிக்கும், புன்புலே யோற்குந் தண்ணருள் புரிந்த பூரணா னந்தமா
கடலே. (கடு)

(இராமாயணம்.)

அகன்றவரோ யருக்கு மயனரி யரற்கு மாதியாம் பகவனீ யெ
னவு, மகஞ்செய விரும்பு மிராமனு னிடத்து லைத்திடுஞ் சுருதிப்
புனைர யதனாற், றிகழ்ந்தவச் சுவமே தத்தினால் வழுத்துந் தெய்வ
நீ யென்னவும் விளக்கி, புகந்தவான் மீகி செய்ததாம் பியமு முன்
புக ழேவிரித் திடுமே. (கசு)

(மிருதிபோகநூல்கள்.)

பெரும்பெயர் பராசர யிச்சுரன் முதலாம் பெரியருஞ் சாத்தி
ரந் தெரிந்த, விரும்பதஞ் சலியார் முதலியோர் தாமுமே மேலையோர்
க்குரியபல் பெயரும், விரும்புபல் வழியுங் காட்டியா வர்க்கு மேற்
பட கிளைப்புகழ்த் துரைப்பார், கரும்பனைக் காய்ந்த கடவுளே யித
னைக் கண்டமந் தோமயங் குவரே. (கஎ)

(வேதாந்தசூத்திரம்.)

பிறவா மாகும் புருடனங் குட்டப் பிரமமி தனைவிரும் பாம
றையினை யுனதி சானநற் சுருதி யாற்பர மென்றுநிச் சயித்தோர்
தெறியுமவே தாந்தப் பொருளினைத் தெரிக்குஞ் சூத்திரஞ் செய்த
வன் கருத்து, மிறைவநின் பெருமை கண்டதே யாகு மென்பரா
லாயவல் லவரே. (கஅ)

(கீதைகள்.)

பெருமழக் காகக் கீதைக ளகத்துப் பேசமோர் தத்துசத் தெ
ன்று முறைதரு பதமும் பிரமமென் பரமு முணர்த்திடும் பொருளு
நீ யென்றோ, தெரிதரக் காட்டுஞ் சாத்திரங் களியும் வெளிப்படத்
தெரிந்தன மையா, விரிதரு நீயே யுலகினுக் கெல்லா மேற்படுந் தெ
ய்வமென் பதுவே. (கக)

உனையலா லெல்லா விறைமையு முடையோ னென்றுமற் றெ
வன்றனை யுரைப்பே, முனியிலீ சான முதலிய சுருதி மொழிப்பொ
ருடானுமீ யன்றே, யனையது மிலைதாஞ் சமாக்கியை சுருதி யல
லெனு மயங்கிருட் குகையுள், வனைபுகழ் வேதத் தபயனாந்தேர்ந்த
மதியினோர் மதியகப் படாதே. (உ0)

பலபல விடத்துஞ் சுருதியி லுனையே பகர்ந்திடும் புராணமு
மிவ்வா, றிலகுறத் தெரிக்கும் விச்சுவா திகனென் றிப்பெயர் சிற
ரா வெல்லா, வுலகினுக் கதிக னீயெனப் பகுத்து வெளிப்படத் தெ
ளியவற் புறுத்திக், கலகஞ்செய் பொல்லாக் கயவர்தஞ் செவிக்கு
தடுங்கனற் சலாகையா மன்றே. (உக

இறைமையிவ் வாறு பகுத்திடத் தகாதே யுனையொழிந் திய
ண்டுமற் றுறுமோ, முறைபெரு மண்டந் தொறுமய னரன் மால்
மூவரும் வேறுவே றுகிப், பிறமுறுங் கற்பந் தொறுநவ நவமாய்
பிறந்துநின் றுனையி னடங்கி, யுறைவரே யாதி யந்தமு மின்றி
யொழிவற நிறைந்தவான் பொருளே. (உஉ

வைப்பெனப் பெறுமுன் பெருமையே முழக்கு மறைகளும் ப
லபல மறைதே, ரப்பொருள் விரிக்கும் புராணமு மவ்வா றுருமி
வளவிறற் றுனே, செப்பிடத் தகுமா னின்பெருந் தகைமை தெரு
நர்க் கிதுவன்றி வேறு, மெய்ப்படு மளவை வேண்டுமோ வேண்ட
விளங்கிழைக் கிடங்கொடுத் தவனே. (உங

பிறர்க்குரித் தல்லாப் பெயர்களான் மறைகள் பிஞ்ஞகா நா
னன் மேன்மை, குறித்துரைத் திடமா லேனைவின் னவர்க்குக் கூ
றிடா திம்முறை யிதனுன், மறைப்பொரு ளுண்மை தெரியலா பெ
ன்று மந்திரோ பநிடத முதலாந், திறப்படு மறைக ளோதிடாக்
யவர் செப்பிடு முறையயன் படாதே. (உச

தானுமா லயற்குந் தம்முனே யுயர்ச்சி தாழ்ச்சிக டிடும்பு
ணங்கட், கேணுறுங் கற்பப் பிரிவினாற் போக்கென் றியம்பிடு மச்
புராண, மாணலா ரிவனை சிவபுரா ணத்திற் கப்பிர மாணமே
துவதா, நாணிலா துரைத்துத் தமதறி யாமை நாட்டுவர் நாடரு
பொருளே. (உடு

உன்னிறை மையினை முகுந்தனை யிடத்து மூலவை தாரங்க
டத்துந், தன்னுடைக் கூறு மொற்றுமை யதனாற் சாற்றிடு மா
னை மொழிக, ளின்னதில் வளவே யவற்றினுள் குறையென் றிய
புவ ராருந்தவ முனிவர், மன்னனே யிதனைத் தேறிட மாட்டார் ம
க்கமாங் கடலமூர்ந் தவரே. (உசு

சிவதத்துவவிவேக மூலம்.

மாயவ னின்பா லேகனாய் முன்னர் வந்துதித் தனன்பின்னர
னன்றான், பாயுல கொடுக்கும் புருடனை யயனைப் படைத்தனன் மு
ந்துகா லத்தெதன், றேயுறு மகோப நிடதமோ திடுவெ தியாதனு நின்
னிடத் தருதா, லோய்விலா தருள் யுள்ளவல் லவாக ளுள்ளகத் து
றைமணி விளக்கே. (௧௭)

அறுக்குமோர் கற்பத் தயனொரு கற்பத் தரியொரு கற்பத்தி
லரன்முன், பிறப்பனுன் பான்மற் றிருவரை முன்னோன் பெற்ற
ளித்திப் பான்மற் றிதனு, இறப்பெறு முயர்ச்சி தாழ்ச்சிக ளொருவர்
க் குள்ளமீதா வில்லையென் றிவ்வா, றிறப்புறு மறைகள் முழுவது
முணர்ந்தோ ரியம்புவ ரெம்பெரு மானே. (௧௮)

ஆங்கொரு சாரா ராயனரி யிருவர்க் குருத்திர னதிகனு மென
ு, பீங்கிவர் தம்பா லவன்பிறந் தானென் பதுமவன் கூற்றினுக்
கேனவு, மோங்குமால் விடையா யுன்னுரு நாம மொப்புமை செய்
கைமற் றெல்லா, நீங்கிடா துடையோ னாதலான் மேலாய் நிற்பவ
னெனவு மோது வரே. (௧௯)

தேவர்மூ வருக்குந் தலைமையொப் புமைதான் செப்புக வன்றி
மற் றிவருள், மேவரு மேலோ னுருத்திர னெனத்தான் விளம்பு
க வெந்தவா றேனுங், காவல நீயே யாவர்க்கு மேலாங் கடவுளெ
ன் பதுபெரு வழக்கே, யோவுறு துலகெ லாம்பணி செய்யு மொரு
வனீ யாகிநின் றனையே. (௨௦)

உலகெலாம் பணிசெய் திடத்தருந் தலைவ யொருவனீ யே
று வரியாக், கலைகள் வழிதே யோக்குவர் வானவ் கணையமே
கருள்பசு பதியே, சுலவுதே வருக்கு மானுடர் போலச் சராசரா ம
நுட்டர் முதலாம், பலவுயிர் களுமுன் பணிவழி நிற்றற் பாலன பசு
க்கள்மீபா லன்றே. (௨௧)

மானிடர் தருமப் பெருமைசேர்க் துரைக்கு மாதவர் நின்னி
டத் தன்பு, மானிடந் தரித்தோய் தருமமார்க் கத்துட் சிறந்தெடுத்
தவண்ணிய வாற்றுன், மானிடப் பிறப்பைப் பெற்றுஞ்செய் வினை
யின் வயத்தராய் நினக்கன்பு செய்யா, மானிடப் பதர்கட் கெந்த
வா றேனும் மருங்கதி கன்றிலன் மானே. (௨௨)

இருபிறப் பாளர் நியதியாய் வழுத்தற் கெடுத்தல்கா யத்திரிய
ன்றே, வருமதற் குயர்ந்த தெய்வநீ யென்றே வழுத்திடு மிதுபெரு
வழக்கே, மருவரும் பொருளே யாதலி னுன்றன் வழிபடா விருபி
றப் பாளர், புரியுநல் வினைக ளியாவையும் புனையுங் அணிலா வணி
யென்னப் படுமே. (௨௩)

விப்பிரர்க் கெல்லா மங்கியிற் றெய்வ மேவுமென் றுரைத்தறக்
கடவுட், கொப்பிலா நீயே யந்தரி யாமி யென்னவு முயர்மறை யி
ருதி, செப்பிடும் வசன மிவ்விரு வகையுந் திரண்டுநீ யடியனே ன
ரசிற், குப்புறு ருள்வோய் விப்பிரர் தமக்குக் குலதெய்வ மென
விளக் கிடுமே. (௨௪)

வேதியர் குலத்திற் பிறந்தவர் தமக்கு விசேடமா யிக்கலி யுக
த்தில், வேதநீ தெய்வ மெனப்புரா ணங்கள் விளம்பவு மன்பினு
னுன்றன், பாதநா மரையை வழிபடா தேனைப் பண்ணவர் தமை
வழி படுவோர், பாதகமறையோர் மூடர்க ளவர்க்குப் பயன்றரா பா
தெய்வங் களுமே. (௨௫)

எந்தைநீ பொறுமை யுடையவன் கருத்துக் கெளியவ னுன்ன
ருள் கையில், வந்தது போலுன் னடியர்க்கு விரைவின் வாய்த்திடு
மவர்பெறும் பேறுஞ், சிந்தைவேட் டதற்கு மேற்படப் பெறுவர்
தேர்ந்திடின் முழுதுமுன் னுடைமை, யிந்தவாய் மையினுற் பயன்
குறித் தவர்க்கு மீண்டுநீ சரணெனத் தகுமே. (௨௬)

இம்மையிற் போக முனைவழி படுவோர்க் கெண்ணரும் பெரு
மை தென்ப, ரம்மை மேலினை யுள்ளன நிற்க வண்ணலே யுன்
னனு சரர்க, டம்முடைப் பதமு மரியயன் முதலோர் தம்பதங் க
ளுக்குமே லாகச், செம்மைசேர்ந் துரைப்ப ராகமத் துறையிற் றிளை
த் துமெய் யுணர்ந்தமா தவரே. (௨௭)

நிகம்பிர ஒருதி கடந்தமெய் வாழ்வா நிரதிச யானந்த மதுவு
ம், இகழ்வின் னருளாற் பெறுவதாம் பிறவித் தியகோ யறுக்குநன்
ருந்தே, புகலிதற் கேது மெய்ப்பொரு ளுண்மை யோதிக்கு ஞான
மா மதுவு, மகவிடத் தனது திருவருள் கிடைத்தா லல்லது கிட்
டாது தன்றே. (௨௮)

வருந்திடா வகைவேட் டதனின்மேம் பட்ட பயன்பெறவு மிடவற்றுள், திருந்துமின் வழியா லொருதலை யாகச் செய்யவே ண்டுமிந்தகைத் தாயும், பிரிந்துனை நீத்து வேறொரு தெய்வம் வழிபட லாமெவர் பேயோ, அருந்தவப் பொருளே மெய்யுறுழ்க்கொடு மை விலக்குத லரிதரி தந்தோ. (௫௯)

மருளிறு லவிச்சை யாலவாத் தன்றன் மதாபிமா னங்களா ல் வழிதே, யொருவுக வாறு ருனைத்தொழா மூர்க்க ரொருவனே யாங்களொல் லோமுந், திருமகன் மனைவி முதலியோ ரோடுஞ் சே ரநின் னடியராய்த் தொழுதேம், பெரிதுமிம் மதியே பெயர்ந்திடா திருக்கும் பேறளித் தருள்கமற் றெமக்கே. (௬௦)

வேறு.

இவ்வா றுமைப்பா னிரட்டிப் பவிசெய் யுளாலுன்
செவ்வா னடியிற் சிவதோத் திரமாலை சேர்த்தே
னவ்வாய் மையினித் தமொர்கா லிதனைப் படிப்போ
ருய்வா னுனதின் னருள்கூ டுகவும்பரானே.

வேறு.

விண்ணோர் தமக்குந் தெரிவருநின் மேன்மை யெங்கே யானெ ங்கே, தண்ணோர் துதியென் றிதுவு மொருகுற்றந் தானுய்ச் சமை ந்ததா, லண்ணு லன்புத் தெளியாயா னவாவாற் செய்தே னதனி னு, லெண்ணு தெல்லாம் பொறுத்தருள்வா யென்று மிதுவென் னுனிபாமே.

வேறு.

யானே யறிவே னிவனே யெனத்தன் னறைவா
லானு லரியே புகன்ற னெனிலத் தினின்சீர்
தேனு மமுதே யினிமற் றெவர்தே றவல்லார்
கோனு யுயிர்தோ றுறையம் பலக்கூத் தனானே.

ஆ செய்யுள் - ௭௦.

சிவதத்துவவிவேக மூலமுற்றது.

மெய்கண்டதேவர் திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குளத்தூர்ச்சோமேசர்

முதுமொழி வெண்பா.

காப்பு.

மதுவளரும் பூஞ்சடில மல்குசோ மேசர்
முதுமொழிவெண் பாவை மொழியப்—பொதுளு
மடம்பிடிங்கி யன்பர்க்கு வரின் வீ டளிக்குங்
கடம்பொழி முக்கட் களிறு காப்பு.

நூல்.

கடவுள் வாழ்த்து.

சீர்கொளிறை யொன் றுண்டத் தெய்வமென் றேப்பார்
மாசார்வில் லைடயாற் றெளிந்தோஞ்சோமேசா—வோரில்
அகரமுதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றேயுலகு. (௧)

வான்சிறப்பு.

சேயபுகழ்த்துணையார் நீராட்டுங்கைதளர்ந்தன்
றூயமுடிமேல்வீழ்ந்தார்சோமேசா—வாயுங்கால்
தானந்தவமிரண்டுந் தங்காவியனுலகம்
வானம்வழங்காதெனின். (௨)

நீத்தார்பெருமை.

அத்திரவாக்காற்புத்தன் சென்னியறுத்தார்சன்னைச்
சுத்தனார்தம்மன்பர்சோமேசா—நித்த
நிறைமொழிமாந்தர் பெருமைநிலத்து
மறைமொழிகாட்டிவிடும். (௩)

அறன்வலியுறுத்தல்.

சக்கரர்வேள்வித் தலத்தைமேற்கொண்டிருந்துஞ்
சொக்கவறமாயிற்றே சோமேசா—மிக்க
அழுக்காறவாவெகுளி யின்னாச்சொன்னான்கு
மிழுக்காவியன்றதறம். (௪)

இல்வாழ்க்கை.

இல்வாழ்தரும மியற்சந்திரசேனன்
றெல்லார்க்குஞ்சீர்ப்படுத்தான்சோமேசா—நல்ல
இயல்பினானில்வாழ்க்கை வாழ்பவனென்பான்
முயல்வாருளெல்லாந்தலை. (௫)

வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

சூவர்தப்பவுங்கொண்ட சூலைப்பட்டனிகொண்டா
டேவனருளையசோமேசா—மேவுமிந்த
தெய்வந்தொழாஅள் கொழுநற்றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப்பெய்யுமழை. (௬)

புதல்வரைப்பெறுதல்.

பாடினர்மூவாண்டினிற்சம் பந்தனையாயோருங்
குடிமகிழ்ச்சிசெய்யேசோமேசா—நாடியிடில்
தம்மிற்றம்மக்க ளறிவுடைமைமாநிலத்து
மன்னுயிர்க்கெல்லாமினிது. (௭)

அன்புடைமை.

தோன்றுவகைகாக்குந் தோன்றலைக்கண்டுணனைகிழ்ந்து
தோன்றுமின்றுன்முன்புளான்சோமேசா—தோன்றவின்ற
அன்பிற்குமுண்டோ வடைக்குந்தாழார்வலர்
புன்கணீர்பூசறரும். (௮)

விருந்தோம்பல்.

பொன்னனையாளன்பருக்கே போனகமீந்துன்னருளைத்
தொன்னமிகப்பெற்றாளே சோமேசா—பன்னில்
வருவிருந்துவைகலு மோம்புவான்வாழ்க்கை
பருவந்துபாழ்படுதலின்று. (௯)

இனியவைகூறல்.

இன்சொலிராம னியம்பவிரோணுகைசேய்
துன்பமொழியேபுகன்றான்சோமேசா—வன்புடைய
இன்சொலினிதீன்றல் காண்பானெவன்கொலோ
வன்சொல்வழங்குவது. (௧௦)

செய்ந்நன்றியறிதல்.

பன்னுமைச இன்றி பாராட்டிக்கோவைநூல்
சொன்னானேயளவைமுன்புசோமேசா—மன்னுந்
தினைத்துணைநன்றி செயினும்பனைத்துணையாக்
கொள்வர்பயன்றெரிவார். (௧௧)

நடுவுநிலைமை.

வேதியனாமோவென் றெள்ளாதுவெண்ணெய்நல்லூர்ச்
சோதிவழக்கேபுகழ்ந்தார்சோமேசா—வோதிற்
சமன்செய்துசீர்தூக்குங் கோல்போலமைந்தொருபாற்
கோடாமைசான்றோர்க்கணி. (௧௨)

அடக்கமுடைமை.

எல்லாமுணர்ந்தும் வியாதனியம்பியவச்
சொல்லாலேநாவயர்ந்தான்சோமேசா—வல்லமையால்
யாகாவாராயினு நாகாக்ககாவாக்காற்
சோகாப்பர்சொல்லிழுக்குப்பட்டு. (௧௩)

ஒழுக்கமுடைமை.

தீயனவேசொல்லுஞ் சிசுபாலன்முன்புகண்ணன்
ஆயதலாச்சொல்லுரையான்சோமேசா—வாயின்
ஒழுக்கமுடையவர்க் கொல்லாவேதீய
வழுக்கியும்வாயாற்சொலல். (௧௪)

பிறனில்விழையாமை.

அன்றவெழிற்சீதையைவேட் டைந்நான்றுதிண்கரத்தான்
றென்றுபழிமாறிலனே சோமேசா—வென்ற
பகைபாவமச்சம் பழியெனநான்கு
மிகவாவாமில்லிறப்பான்கண். (௧௫)

பொறையுடைமை.

துட்டலன்செய்தீமைக் கொறுத்தமொன்றுரைத்தார்
கட்டியசீர்மெய்ப்பொருளார்சோமேசா—முட்ட
ஒறுத்தார்க்கொருநாளை யின்பம்பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந்துணையும்புகழ். (௧௬)

அழுக்காறாமை.

அவ்வயனைக்கண்டழுக்கா றுஞ்சமணர்தம்வாயாற்
றவ்வமுற்றூர்வெங்கழுவிற்சோமேசா—வன்பாம்
அழுக்காறுடையார்க் கதுசாலுமொன்னார்
வழுக்கியுங்கேடீன்பது.

வெஃகாமை.

தின்ன விட்டைப்பழத்தை நீண்மறையோர்க்கீந்தவிறை
தன் முடியோடிழிந்தான்சோமேசா—பன்னில்
நடுவின் றிநன்பொருள் வெஃகிற்குடிபொன்றிக்
குற்றமுமாங்கேதரும். (௧௮)

புறங்கூறாமை.

கூறெடீ ராமன்பிரிந்து போமாறேகூறினளே
நாரமும்பூங்கொன்றையணிசோமேசா—தானே
பகச்சொல்லிக்கேளிர்ப் பிரிப்பர்நகச்சொல்லி
நட்பாடறேற்றாதவர். (௧௯)

பயனிலசொல்லாமை.

செங்கிரார்சித்தா மணிப்பயிற்கிளிதேனவே
துக்கிப்பதேசித்தார்சோமேசா—நோக்கிற்
பயனிலசொற்பாராட்டு வானைமகனெனல்
மக்கட்பதடியெனல். (௨௰)

தீவினையச்சம்.

குற்றொருவர்க்கூறைகொண்டு கொன்றதின்மையேகூட்ச்
சொற்றதுகைகண்டோமேசோமேசா—வற்றன்
மறந்தும்பிறன்கேடு சூழற்கசூழின்
அறஞ்சூழுஞ்சூழ்ந்தவன்கேடு. (௨௧)

ஒப்புரவறிதல்.

பண்டைவினைவென்னவிளைந்தார் பாகஞ்செய்மாறர்
தொண்டர்மனைவியார்சோமேசா—கண்டோ
முடையானவ்கூர்ந்தா னுதல்செயுநீர
செய்யாதமைகலாவாறு. (௨௨)

ஈகை.

மன்னென்றுரைப்பனவு மிக்குலவசபெற்றிலர்வன்
பொன்னியற்பகையவர்சேமேசா—நின்றுலகில்
இன்னாதிரக்கப் படுதலிரந்தவ
ரின்முகங்காணுமளவு. (௨௩)

புகழ்.

பேரசன் கவிருக்கே போதப்பரிந்தளித்தந்
தாசிலாக்கீர்த்திகொண்டான்சோமேசா—வாசையுடன்
ஈதலிசைபட வாழ்தலதுவல்ல
தூதியமில்லையுயிர்க்கு. (௨௪)

அருளுடைமை.

மூர்த்திபால்வன் கண்மை மூண்டவடுகேசன்
றீர்த்திறந்தானுய்ந்தானேசோமேசா—கூர்த்த
பொருளற்றார்பூப்ப ரொருகாலருளற்
றாற்றார்மற்றாதலரிது. (௨௫)

புலான்மறுத்தல்.

மச்சஞ்சுமந்துய்ப்ப வானோர்ப்பணிகொண்டான்
றுச்சனுஞ்சூரபன்மன் சோமேசா—நிச்சயமே
தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறிதூனுண்பா
னெங்ஙனமாளுமருள். (௨௬)

தவம்.

கம்மணநல்லூர்ச்சுடருள் யாருமனுகச்சிலாதா
நாரநெறியின் மயர்ந்தார்சோமேசா—வோரில்
தவமுந்தவமுடையார்க் காகுமவமதனை
யஃதிலார்மேற்கொள்வது. (௨௭)

கூடாவொழுக்கம்.

மாயன்வேடங்கொண்டே வன்சலந்தரன்கிழத்தி
தூயநலங்கவர்ந்தான்சோமேசா—வாயின்
வலியினிலைமையான் வல்லுருவம்பெற்றம்
புலியின்றோல்போர்த்துமேய்ந்தற்று. (௨௮)

கள்ளாமை.

நாய்வாற்களவினன் றூலமிகழப்பட்டான்
தூயனுங்காதிமகன்சோமேசா—வாயதனால்
உள்ளாமைவேண்டுவா னென்பானெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமைகாக்கதன்னெஞ்சு. (௨௯)

வாய்மை.

பிள்ளையுடனுண்ணப் பெரியமைத்தானன்பு
துள்ளுசிறுத்தொண்டர்சோமேசா—வுள்ளுங்கால்
பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்தபுரைதீர்ந்த
நன்மைபயக்குமெனின். (௩௰)

வெகுளாமை.

நல்லவர்கோன்ய்ந்து பணியக்கருணைசெய்தார்
தொல்லைநெறிவாகீசர்சோமேசா—கொல்ல
இணரெரிதோய்வன்ன வின்னுசெயினும்
புணரின்வெகுளாமைநன்று. (௩௧)

இன்னாசெய்யாமை.

பிள்ளையார்வைப்பின்றீப் பெய்வித்தமீனவன்றீத்
துன்றுவெப்புநோயுழந்தான்சோமேசா—வெள்ளி
பிறர்க்கின்னாமுற்பகற் செய்யிற்றமக்கின்னா
பிற்பகற்றாமேவரும். (௩௨)

கொல்லாமை.

வேந்துமகனைத்தேர்க்கால் விட்டவஞ்சமன்கிரிதான்
சேர்ந்துதனதாவிவிட்டான்சோமேசா—வாய்ந்தவர்தேர்
தன்னுயிர்நீப்பினுஞ் செய்யற்கதான்பிறி
தின்னுயிர்நீக்கும்வினை. (௩௩)

நிலையாமை.

ஆக்கையுமாயிரத்தெட் டண்டங்களுநிலையாத்
தாக்கியழிந்தான்சூரன்சோமேசா—நோக்கியிடில்
நில்லாதவற்றை நிலையினவென்றுணரும்
புல்லறிவாண்மைகடை. (௩௪)

துறவு.

கோவணமொன்றிச்சிப்பக் கூடினவேபந்தமெல்லாந்
தாவணஞ்சேர்மேனியாய்சோமேசா—மேவில்
இயல்பாகுநோன்பிற்கொன் றின்மையுடைமை
மயலாகுமற்றும்பெயர்த்து. (௩௫)

மெய்யுணர்தல்.

காரிகையாரைப்பெண்ணினைக் காட்டியுங்காமாதிமுப்பகைச்
சோர்விழந்துய்ந்தாரசர்சோமேசா—யாருக்கா
காமம்வெகுளி மயக்கமிவைமூன்ற
னாமங்கெடக்கெடுநோய். (௩௬)

அவாவறுத்தல்.

தாய்கருவில்வாழ்குழவி தாமெல்லாம்வேண்டவேது
தாய்பிறவாமையொன்றேசோமேசா—வாயதனால்
வேண்டுங்கால்வேண்டும் பிறவாமைமற்றது
வேண்டாமைவேண்டவரும். (௩௭)

ஊழ்.

முன்னரமணமதத்து மூண்டரசர்பின்சைவத்
துன்னினீறுமென்வியப்போசோமேசா—வுன்னுங்காற்
பேதைப்படுக்கு மிழவூழறிவகற்று
மாகலூழுற்றக்கடை. (௩௮)

இறைமாட்சி.

பார்த்திதைசிலம் பழித்துரைத்தங்காகுத்தன்
சேர்வுறமுன்சீறிலனேசோமேசா—தேரிற்
செவிகைப்பச்சொற்பொறுக்கும் பண்புடைவேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த்தங்குமுலகு. (௩௯)

கல்வி.

சம்பந்தர்நாவரசர் பார்க்கண்டோஞ்சார்ந்துவப்ப
அம்பிரிவினுள்ளுவதுஞ்சோமேசா—நம்பி
யுவப்பத்தலைக்கூடி யுள்ளப்பிரித
லனைத்தேபுலவர்தொழில். (௪௰)

கல்லாமை.

மெய்த்ததிருவள்ளுவனார் வென்றுயர்ந்தார்கல்விநலந்
துய்த்தசங்கத்தார்தாழ்ந்தார்சோமேசா—வுய்த்தறியின்
மேற்பிறந்தாராயினுங் கல்லாதார்கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றாரனைத்திலர்பாடு. (௪௧)

கேள்வி.

மாறாக்கூடென்று முறைகண்டுவர்தனரே
நாகற்சீர்க்கண்ணப்பர்சோமேசா—வானதனாற்
கற்றிலனாயினுங் கேட்கவஃதொருவற்
கொற்கத்திலூற்றாந்துணை. (௪௨)

அறிவுடைமை.

அன்றமணர்நிலைப்ப வஞ்சியதென்னென்னின்
நின்றுயசீர்ச்சம்பந்தர்சோமேசா—நன்றேயாம்
அஞ்சுவதஞ்சாமை பேதைமையஞ்சுவ
தஞ்சலறிவார்தொழில். (௪௩)

குற்றங்கடிதல்.

சனாந்தலையா னனுப்பியபின்னேவுற்றுச்
சூரன்றொலைந்தானேசோமேசா—வோரின்
வருமுன்னர்க்காவாதான் வாழ்க்கையெரிமுன்னர்
வைத்தூறுபோலக்கெடும். (௪௪)

பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

ஈத்திறமுமேயர்கோ னட்பாலெறன்னினரோ
சுத்தநெறியாரூரர்சோமேசா—வைத்த
அரியவற்றுளெல்லா மரிதேபெரியாரைப்
பேணித்தமராக்கொளல். (சரு)

சிற்றினஞ்சேராமை.

அற்காவமண்மொழிகேட் டல்லலுற்றான் மாறனில்லான்
சொற்கேட்டுநோய்தீர்த்தான் சோமேசா—நற்காக்கும்
நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லைத் தீயினத்தி
னல்லற்படுப்பதூஉமில். (சசு)

தெரிந்துசெயல்வகை.

சானகியைச்சித்தத் தன்னுயிரும்போக்கினனே
தூர்சிலங்கையர்கோன் சோமேசா—வானதனுக்
கூக்கங்கருதி முதலிழக்குஞ்செய்வினை
யூக்கா ரறிவுடையார். (சஎ)

வலியறிதல்.

சக்கரத்தையேற்பன் சலந்தரனென் றெடுத்துத்
தக்கமுற்றுவிடினனே சோமேசா—வொக்கும்
உடைத்தம்வலியறியா ரூக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண்முரிந்தார்பலர். (சஅ)

காலமறிதல்.

வீடணைவருமுன்பாலனை வேட்டானைக் கண்டுமொரு
நாமொழியேனும்புகலான் சோமேசா—வாமென்றே
ஊக்கமுடையா னொடுக்கம்பொருதகர்
தாக்கற்குப்பேருந்தகைத்து. (சகூ)

இடனறிதல்.

காட்டுமுயலுங் கதக்களிறைக்கொல்லுமாற்
றோட்டலர்தீர்க்கச்செயினுஞ் சோமேசா—நாட்டியிடன்
ஆற்றாருமாற்றி யடுபவிடனறிந்து
போற்றார்கட்போற்றிச்செயின். (ரு௦)

தெரிந்துதெளிதல்.

தேருமானந்தனைமுன் றேறியதிழுண்டான்
சூரியபுள்மாவென்பான் சோமேசா—தாரணிமேல்
தேரான்பிறனைத் தெளிந்தான்வழிமுறை
தீராவிடும்பைதரும். (ருக)

தெரிந்துவினையாடல்.

தேசிகனுக்கொண்ட சாரிறைக்குத்தீங்கிழைத்தான்
ஆசார்துவட்டாச்சேய் சோமேசா—பேசில்
எனைவகையாற்றேறியக் கண்ணும்வினைவகையான்
வேறாகுமாந்தர்பலர். (ருஉ)

சுற்றந்தழால்.

ஆர்வீடணனோ டளவளாவாதரக்கன்
சோர்விலாவாழ்விழந்தான் சோமேசா—நேரே
அளவளாவில்லாதான் வாழ்க்கைகுளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந்தற்று. (ருங)

பொச்சாவாமை.

முப்புரத்தோர்வேவ வுடனிருந்தமூவரே
தப்பின்றிக்கண்டிருந்தார் சோமேசா—வெப்பால்
இகழ்ச்சியிற்கெட்டாரை யுள்ளுகதாந்தம்
மகிழ்ச்சியின்மைந்துறும்போழ்து. (ருச)

செங்கோன்மை.

மைந்தனொருவனசமஞ்சன் றனைவெறுத்தான்
ஆதாரச்செங்கோற்சகரன் சோமேசா—முந்துங்
குடிபுறங்காத்தோம்பிக் குற்றங்கடிதல்
வடுவன்றுவேந்தன்றொழில். (ருரு)

கொடுங்கோன்மை.

உயரில்லானென்னந்த வன்றேகண்டேக்குற்றுச்
துய்யகங்கைசேய்முதலோர் சோமேசா—மெய்யேயாம்
அல்லற்பட்டாற்றா தழுதகண்ணீரன்றே
செல்வத்தைத்தேய்க்கும்படை. (ருசு)

வெருவந்தசெய்யாமை.

வெய்துறையாலக்கணமே வீந்தான்சிசுபாலன்
மெய்யிழிப்புமைபுமையாற் சோமேசா—வுய்யாக்
கடுஞ்சொல்லன் கண்ணிலனாயி னெடுஞ்செல்வ
நீடின்றியாங்கேகெடும். (ருஎ)

கண்ணோட்டம்.

மாலான்முதலீழ்ந்த வானவர்க்கும்பொழுதுந்
தோலாவிடமுண்டாய் சோமேசா—சால
ஒறுத்தாற்றும்பண்பினோர் கண்ணுங்கண்ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும்பண்பேதலை. (ருஅ)

ஒற்றாடல்.

வேதவரில்லாள்வீந்ததிற மினவற்குத்தெரித்தாய்
சோதிபழியஞ்சுஞ்சோமேசா—பூதலத்தின்
எல்லார்க்குமெல்லா நிகழ்பவையெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல்வேந்தன்றொழில் (௫௯)

ஊக்கமுடைமை.

வெங்கரியைப்பாகனொடும்வீட்டினரோசோராய்த்
தங்கவெறிபத்தர்சோமேசா—வங்கம்
பரியதுகூர்ங்கோட்ட தாயினும்யானை
வெரூஉம்புலிதாக்குறின். (௬0)

மடியின்மை.

பொன்மலையின்வேங்கை பொறித்துமீண்டான்சென்னி
தொன்மைவலியாண்மையினற்சோமேசா—மன்னன்
மடியிலாமன்னவ னெய்துமடியளந்தான்
றாஅயதெல்லாமொருங்கு. (௬௧)

ஆள்வினையுடைமை.

கூற்றுவர்மூவேந்தர் நிலமுங்கைக்கொண்டாரே
தோற்றுந்தாளாண்மையினாற்சோமேசா—சாற்று
முயற்சிதிருவினை யாக்குமுயற்றின்மை
யின்மைபுகுத்திவிடும். (௬௨)

இடுக்கணழியாமை.

என்றுமொருமீனேனும் தின்மைமிகவுந்தளரார்
துன்றேரதிபத்தர்சோமேசா—மன்ற
அடுக்கிவரினு மழிவிலானுற்ற
விடுக்கணிடுக்கட்படும். (௬௩)

அமைச்சு.

காஞ்செய்கதிர்சேயைக் காத்தாசனட்புகழ்த்
தூவமுடிசூட்டுவித்தான்சோமேசா—காவல்
பிரித்தலும்பேணிக் கொளலும்பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும்வல்லதமைச்சு. (௬௪)

சொல்வன்மை.

நீதியத்தவங்கேட்பா னித்திலையென்றேமயக்கர்
அய்த்தனைநுங்கும்பகன்னன்சோமேசா—வெத்திறத்தும்
ஆக்கமுங்கேடு மதனால்வருதலாற்
காத்தோம்பல்சொல்லின்கட்சோர்வு. (௬௫)

வினைத்தூய்மை.

தக்கனூன்வெள்ளிமகஞ் சாடும்போதெண்ணியெண்ணித்
தக்கமுந்நூறவதென்னோசோமேசா—வெக்காலும்
எற்றென்றிரங்குவ செய்யற்கசெய்வானேல்
மற்றன்னசெய்யாமைநன்று. (௬௬)

வினைத்திட்பம்.

செவ்வேலைப்பாலனென வெள்ளித்திறலழிந்தான்
றவிர்தவெஞ்சூரன்சோமேசா—வவ்வா
ருருவுகண்டெள்ளாமை வேண்டுமுருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணியன்னாருடைத்து. (௬௭)

வினைசெயல்வகை.

வெள்ளிவெற்பையெண்ணு தெடுப்பனெனவீறெய்தித்
துள்ளியழிந்தானரக்கன்சோமேசா—மெள்ள
முடிவுமிடையூறு முற்றியாங்செய்தும்
படுபயனும்பார்த்துச்செயல். (௬௮)

தூது.

நன்றுயர்நோக்கான் றனைவிடுத்தோர்க்கேயுறுதி
தான்றமொழிந்தானிடதன்சோமேசா—வென்றும்
இறுதியயப்பினு மெஞ்சாதிறைவற்
குறுதியயப்பதாந்தூது. (௬௯)

மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

மாமனென்னு மதத்தாலுனையிகழ்ந்து
தோமுற்றார்தக்கனார்சோமேசா—வாமே
பழையமெனக்கருதிப் பண்பல்லசெய்யுங்
கெழுதகைமைகேடுதரும். (௭0)

குறிப்பறிதல்.

அப்பூதியார்மறைத்தும் வாகீசரக்காவைத்
தப்பாறிந்தனரோசோமேசா—விப்புவியில்
ஐயப்படாஅ தகத்ததுணர்வானைத்
தெய்வத்தோடொப்பக்கொளல். (௭௧)

அவையறிதல்

நீர்சங்கத்தார்கல்வி யூமைச்சேய்க்குக்காட்டிச்
சோர்வுறலத்தேர்ந்தனரோசோமேசா—வோருங்கால்
கற்றறிந்தார்கல்வி விளங்குங்கசடறச்
சொற்றெரிதல்வல்லாரகத்து. (௭௨)

அவையஞ்சாமை.

வாழ்வாதலூரர் வளவனவைமுன்னெதிர்த்துச்
சூழ்தேரரைவென்றார்சோமேசா—தாழ்வகல
ஆற்றினளவறிந்து கற்கவவையஞ்சா
மாற்றங்கொடுத்தற்பொருட்டு. (எ௩)

நாடு.

மேல்வளமெல்லாமமைந்தும் வீரமகேந்திரந்தான்
றோல்வியுற்றுமாய்ந்ததேசோமேசா—ஞாலமிசை
ஆங்கமைவெய்தியக் கண்ணும்பயமின்றே
வேந்தமைவில்லாதநாடு. (எ௪)

அரண்.

வல்லதிகன் றன்னரணம் வாள்வளவன் சேனைசெலத்
தொல்லைவலிமாண்டதேசோமேசா—நல்ல
வினைமாட்சித்தாகியக் கண்ணும்வினைமாட்சி
யில்லார்கணில்லதரண். (எ௫)

பொருள்செயல்வகை.

உக்கிரனார்மேருவைவென் றெண்ணிதியம்பெற்றமையாற்
றொக்ககுடிகாத்தனர்காண்சோமேசா—மிக்குயர்ந்த
குன்றேறியானைப்போர் கண்டற்றாற்றன் கைத்தொன்
றுண்டாகச்செய்வான்வினை. (எ௬)

படைமாட்சி.

நகைப்பமுப்புரமு நீறாகிமாய்ந்ததே
நாகையரன்பாலமருஞ்சோமேசா—வாணின்
ஒலித்தக்காலென்னா முவரியெலிப்பகை
நாகமுயிர்ப்பக்கெடும். (எஎ)

படைச்செருக்கு.

மன்மதனின் றேரெதிர்த்து வீறழிந்துமாண்டாலுந்
தன்னுபுகழேபெற்றான்சோமேசா—புன்னெறியிற்
கானமுயலெய்த வம்பினில்யானை
பிழைத்தவேலேந்தலினிது. (எ௮)

நட்பு.

வாக்கரசர்பிள்ளா யெனவலித்துமாற்றலுற்றார்
தாக்குபிள்ளையார்செலவைச்சோமேசா—நோக்கின்
நகுதற்பொருட்டன்று நட்டன்மிகுதிக்கண்
மேற்சென்றிடித்தற்பொருட்டு. (எ௯)

நட்பாராய்தல்.

போற்றுஞ்சுசீலன் புயபெலனைநீத்தகன்றான்
றோற்றிறைவிழும்விடவுஞ்சோமேசா—வேற்றதே
ஊதியமென்பதொருவற்குப்பேதையார்
கேண்மையொரீஇவிடல். (அ0)

பழைமை.

இல்லவளைப்பற்றிமூழ்கென்றிடவுமன்புகுன்றார்
தொல்லைநெறிநிலைகண்டுஞ்சோமேசா—வொல்லா
தழிவந்தசெய்யினு மன்பறாரன்பின்
வழிவந்தகேண்மையவர் (அக)

தீநட்பு.

ஆங்காரியந்தமித்தவங்கனைசொற்கேட்டிறந்தான்
றாங்காத்தசாரன்றான்சோமேசா—வீங்கிதனால்
ஒல்லுங்கருமமுடற்றுபவர்கேண்மை
சொல்லாடார்சோரவிடல் (அ௨)

கூடாநட்பு.

தாய்நீண்டநாளிருந்துச் சாரொனுஞ்சொற்றீதென்று
கேகயர்கோன்றனக்குச்சோமேசா—வாயதனால்
நட்டார்போனல்லவை சொல்லினுமொட்டார்சொ
லொல்லையுணரப்படும். (அ௩)

பேதைமை.

வஞ்சமனைத்தப்பிரிவால் வாகீசர்க்கின்பமன்றித்
துன்பமென்பதில்லையேசோமேசா—நன்காம்
பெரிதினிதுபேதையார் கேண்மைபிரிவின்கட்
பீழைதருவதொன்றில். (அ௪)

புல்லறிவாண்மை.

இல்லாண்மறுப்பவுஞ்சென் றேகிச்சலந்தரன்றான்
மெல்லவலிபோய்மாண்டனனேசோமேசா—வல்லமையால்
ஏவவுஞ்செய்கலான் றான்றேறானவ்வுயிர்
போஒமளவுமோர்நோய். (அ௫)

இகல்.

எத்திறத்துங்கெட்டா னிகலாற்சுயோதனன்சீர்
துய்த்தன்னட்பாற்றருமன்சோமேசா—மொய்த்த
இகலானாமின்னாத வெல்லாநகலானா
நன்னயமென்னுஞ்செருக்கு. (அ௬)

பகைமாட்சி.

ஏனையர்யால்வெற்றிகொண்டா னின்றேடெதிர்த்திருந்தான்
ஞாநறும்பூவாளியான்சோமேசா—மான
வலியார்க்குமாறேற்ற லோம்புகவோம்பா
மெலியார்மேன்மேகபகை. (அஎ)

பகைத்திறந்தெரிதல்.

நந்திகலம்பகத்தான் மாண்டகதைநாடறியுஞ்
சுந்தரஞ்சேர்தென்குளத்தூர்ச்சோமேசா—சந்தமும்
வில்லேருழவர் பகைகொளினுங்கொள்ளற்க
சொல்லேருழவர்பகை. (அஅ)

உட்பகை.

மாற்றார்முடியும் வளமையுங்கொண்டேகலர்
தோற்றான்வழுதிமகன்சோமேசா—வாற்றலிலா
எட்பகவன்ன சிறுமைத்தேயாயினு
முட்பகையுள்ளதாங்கேடு. (அகூ)

பெரியாரைப்பிழையாமை.

கொன்படைகணிருகம் கோசிகனார்சாபத்தாற்
றன்பமுற்றார்நால்வேந்தர்சோமேசா—வின்புறும்
ஏந்தியகொள்கையார் சீறினிடைமுரிந்து
வேந்தனும்வேந்துகெடும். (கூ0)

பெண்வழிச்சேறல்.

கற்பின்மையில்லாள்பாற் கண்மயலுற்றழிந்தான்
சொற்புண்டரீகாக்கன்சோமேசா—பொற்பெண்ணி
இல்லாள்கட்டாழ்ந்த வியல்பின்மைபெஞ்ஞான்று
நல்லாருணாணுத்தரும் (கூக)

வரைவின்மகளிர்.

வேண்டுருப்பசியைப் பார்த்தன்வெறுத்தனனே
ஞாண்டுமறைப்பரியாய்சோமேசா—யாண்டும்
பொருட்பொருளார்புன்னலந் தோயார்மதிநலத்தின்
மாண்டவறிவினவர். (கூஉ)

கள்ளுண்ணாமை.

நக்கன்பான்ஞானத் தீசியுபதேசமெல்லாந்
தொக்கதறுலானதெவ்வனே சோமேசா—மிக்குங்
களித்தானைக்காரணங் காட்டுதல்கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத்தீத்துரீஇயற்று.

சூது.

முற்பணயத்தார்பின்னு மென்பிடிழந்தார்குதலொடு
சொற்படுஞ்சூதாடினோர்சோமேசா—வற்பமாம்
வென்றெய்திநூறிழக்குஞ் சூதர்க்குமுண்டாங்கொ
லன்றெய்திவாழ்வதோராறு. (கூச)

மருந்து.

நல்லதுலகவதி யார்மொழியைநம்பிவெந்நோய்
சொல்லரசர்தீர்ந்துய்ந்தார்சோமேசா—புல்லியதன்
நோய்நாடிநோய்முதனாடியதுதணிக்கும்
வாய்நாடிவாய்ப்பச்செயல். (கூரு)

குடிமை.

மங்கலியம்விற்றும் வழாதுபணிசெய்துவந்தார்
துங்கமறைநேர்கலயர்சோமேசா—வங்கண்
வழங்குவதுள்வீழ்ந்தக் கண்ணும்பழங்குடி
பண்பிற்றலைப்பிரிதலின்று. (கூசா)

மானம்.

பூச்சுவத்தமாப்பட்டா னென்னவமர்துறந்தான்
மூச்சிறுசோனையென்றான்சோமேசா—நச்ச
மயிர்நீப்பின்வாழாக் கவரிமாவன்னா
ருயிர்நீப்பர்மானம்வரின். (கூஎ)

பெருமை.

தண்டியடிகளிரு தாளிணைபெறுதழிந்தார்
தொண்டராம்பேய்ச்சமணர்சோமேசா—மிண்டு
சிறியாருணர்ச்சியுளில்லைப்பெரியாரைப்
பேணிக்கொள்வேமென்னுநோக்கு. (கூஅ)

சான்றாண்மை.

வன்மைச்சுயோதனற்கும் வாணோர்சிறைமீட்டான்
றன்மைதெரித்தருமன்சோமேசா—பன்முறையும்
இன்னாசெய்தார்க்கு மினியவேசெய்யாக்கா
லென்னபயத்ததோசால்பு. (கூகூ)

பண்புடைமை.

உன்பணிக்கென்றே திகல்காச் செல்வமுகந்தியுறத்
துன்பமுற்றார்நால்வணிகர்சோமேசா—வன்புமிகும்
பண்பிலான்பெற்ற பெருஞ்செல்வநன்பால்
கலந்தீமையாற்றிரிந்தற்று. (க00)

நன்றியில்செல்வம்.

எல்லாமறையவர்க்கீந் தேவறியன்போலானை
சொல்லாருங்கீர்த்திருக்குச்சோமேசா—நல்ல
சீருடைச்செல்வர் சிறுதுனிமாரி
வறங்கூர்ந்தனையதுடைத்து. (௪௦௧)

நாணுடைமை.

புண்ணேறுயிர்வாழ நாணியுயிர்போக்கினன்
றன்னெனவேவாலிமுன்னஞ்சோமேசா—வெண்ணியிடில்
நாணாலுயிரைத் துறப்பருயிர்ப்பொருட்டா
னாண்டுறவார்நாணாள்பவர். (௪௦௨)

குடிசெயல்வகை.

மற்றிருதராட்டிரன்சந் தானமெலாமாய்ந்ததே
சுற்றுங்கீர்த்தென்குளத்தூர்ச்சோமேசா—பற்றும்
இடுக்கண்கால்கொன்றிட வீழுமடுத்தூன்று
நல்லாளிலாதகுடி. (௪௦௩)

உழவு.

வேள்வத்தொழிற்கு முழுதொழின்முன் வேண்டுமால்
குழிசூழ்தென்குளத்தூர்ச்சோமேசா—வாழும்
உழவினார்கைம்மடங்கி னில்லைவிழைவதூஉம்
விட்டேமென்பார்க்குநிலை. (௪௦௪)

நல்குரவு.

நற்றருமன்வெற்றியினை நாடிவிதுரனெதிர்
சொற்றமொழிசேர்ந்ததேசோமேசா—கற்றறிவாய்
நற்பொருணன்குணர்ந்து சொல்லினுநல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள்சோர்வுபடும். (௪௦௫)

இரவு.

கஞ்சாறர்சோபனப்பெண் கூர்தல்கழித்தளிக்கத்
துஞ்சுமகிழ்ச்சிகொண்டாய்சோமேசா—நெஞ்சின்
இகழ்ந்தெள்ளாதீவாரைக் காணின்மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளுளுவப்பதுடைத்து. (௪௦௬)

இரவச்சம்.

ஈண்டணையிரப்பஞ்சியுடல் வேலவருந்தித்திடமிட்டார்
தூண்டணைன்கணம்புல்லர்சோமேசா—கண்ணியிடில்
ஆவிற்குநீரென் றிரப்பினுநாவிற்
கிரவினிளிவந்ததில்.

கயமை.

எற்றதுரோணனையன் றெள்ளித்துருபதன்பின்
னேற்றுவிசயற்களித்தான்சோமேசா—போற்றிடுஞ்
ஈர்ங்கைவிதிரார் கயவர்கொடிறுடைக்குங்
கூன்கையரல்லாதவர்க்கு. (௪௦௭)

தகையணங்குறுத்தல்.

வாய்த்தநமயந்தியுரு மாலைகண்டின்புற்றான்
ஏய்ந்தபுகழாருநளன்சோமேசா—வாய்த்தநைக்கின்
உண்டார்கணல்லதடுநறாக்காமம்போற்
கண்டார்மகிழ்செய்தலின்று. (௪௦௮)

குறிப்பறிதல்.

காங்கேயன்வேண்ட வெறுத்துரைத்தான்காளைவர்மின்
றாங்காரணக்குளத்தூர்ச்சோமேசா—வாங்கண்
உறாஅதவர்போற் சொலினுஞ்செறாஅர்சொ
லொல்லையுணரப்படும். (௪௦௯)

புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

மெய்த்தவத்தைக்காசிபனும் விட்டொழித்துமாயையை
கூடியணைத்தானேசோமேசா—வித்தலத்தில்
தாம்வீழ்வார்மென்றோட் டுயிலினினிதுகொ
றாமரைக்கண்ணானுலகு. (௪௧௦)

நலம்புனைந்துரைத்தல்.

நன்றென் றிலோத்தமையை யிட்சிக்கலாக்கவண்மெய்
தோன்றமொழிவென்சொல்வேன்சோமேசா—வான்ற
முறிமேனிமுத்த முறுவல்வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண்வேய்த்தோளவட்கு. (௪௧௧)

காதற்சிறப்புரைத்தல்.

காணாடற்றுஞ்சீதைகலம் பார்க்களித்தான்பின்னையர்த்தன்
னாதரவோடத்தியர்கோன்சோமேசா—வானதனில்
வாழ்தலுயிர்க்கன்ன ளாயிழைசாத
லதற்கன்னணீங்குமிடத்து. (௪௧௨)

நாணுத்துறவுரைத்தல்.

சாமமிகவுழந்துஞ் சாதைக்கிடைத்துவிட்டான்
சோமனுதற்பாவைசோமேசா—வாமே
கடலன்னகாம முழந்துமடலேறாப்
பெண்ணிற்பெருந்தக்கதில். (௪௧௩)

அலரறிவுறுத்தல்.

ஏர்நாககலியையைக் கேட்டின் றமும்பரிதை
...ராப்பழிபூண்டான் சோமேசா — வாராயிற்
...துமன்னு மொருநாளலர்மன்னுந்
...ளைப்பாம்புகொண்டற்று. (௧௪௫)

பிரிவாற்றாமை.

வாழ்விழந்தவின்னலினும் வாசவர்கோன்மிக்குநொந்தான்
சூழ்ச்சியைமுன்பிரிந்துசோமேசா — வீழ்வார்கட்
கின்னாதினனில்லூர் வாழ்தலதனினு
மின்னாதினியார்ப்பிரிவு. (௧௪௬)

படர்மெலிந்திரங்கல்.

இன்பமுற்றுன்மாயைசேர வோய்ந்தபின்னெண்மடங்கு
துன்பமுற்றான்காசிபன்றான் சோமேசா — வன்புடையார்க்
கின்பங்கடன்மற்றுக் காமமஃதடுங்காற்
றுன்பமதனிற்பெரிது. (௧௪௭)

கண்விதுப்பழிதல்.

தாதையன்றித்தானேதுச் சந்தனைச்சேர்ந்தின்னலுற்றாள்
கோதில்சகுந்தலைதான் சோமேசா — வோதிற்
கதுமெனத்தாநோக்கித் தாமேகலுழு
மிதுநகத்தக்கதுடைத்து. (௧௪௮)

பசப்புறுபருவரல்.

கேழ்வரைச்சேடியர்சொல் கீழ்மைக்கியற்படுஞ்சொற்
சூழ்பமின்னார் துன்பத்துஞ் சோமேசா — தாழ்வில்
பசப்பெனப்பேர்பெறுத னன்றேநயப்பித்தார்
நல்காமைதூற்றாரெனின் (௧௪௯)

தனிப்படர்மிகுதி.

பன்முனிவர்பன்னியர்கள் பன்னினைக்காமுறவுந்
துன்னியருள்செய்திலையே சோமேசா — வன்னதே
நாங்காதல்கொண்டார் நமக்கெவன்செய்பவோ
தாங்காதல்கொள்ளாக்கடை (௧௫0)

நினைந்தவர்புலம்பல்.

தன்னையேயுன்னுந் தமயந்திமாதைநளன்
றன்னூர்போனீத்திருந்தான் சோமேசா — வன்னதே
தந்நெஞ்சத்தெம்மைக் கடிகொண்டார்நாணார்கொ
லெந்நெஞ்சத்தோவாவரல். (௧௫௧)

கனவுநிலையுரைத்தல்.

அல்லமனைமாயை கனவிலணைந்ததுறுஞ்
சொல்லரியவின்பமுற்றான் சோமேசா — நல்ல
நனவினாற்கண்டதூஉ மாங்கேகனவுந்தான்
கண்டபொழுதேயினிது. (௧௫௨

பொழுதுகண்டிரங்கல்.

வானவர்கோன்காமநோய் மாலைவரமிக்கதே
தாசீர்ப்புளினத்திற்சோமேசா — வானதே
காலையரும்பிப் பகலெல்லாம்போதாகி
மாலைமலருமிந்நோய். (௧௫௩

உறுப்புநலனழிதல்.

இதாகாளோதுகலை யொத்திளைத்தாள்சீதையென்றன்
குதாராவரன்பீறிசோமேசா — வோதில்
பணைநீங்கிப்பைந்தொடி சோருந்துணைநீங்கித்
தொல்கவின்வாடியதோள். (௧௫௪

நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அன்பன்றுறப்பவு நாளாமினிதேடித்
துன்பந்தலைக்கொண்டான் சோமேசா — முன்பே
இருந்துள்ளியென்பரித னெஞ்சேபரிந்துள்ளல்
பைதனோய்செய்தார்கணில். (௧௫௫

நிறையழிதல்.

கோற்றொடிவிற்பாய்போன்று கூடல்வணிகமின்னார்
நோற்றநிறையழிந்தாய்சோமேசா — சாற்றுங்காற்
பன்மாயக்கள்வன் பணிமொழியன்றோநம்
பெண்மையுடைக்கும்படை. (௧௫௬

அவர்வயின்விதும்பல்.

சந்திரசேனன்வரவு நோக்கியுயிர்தாங்கினாற்
சுந்தரர்க்கேமந்தினிதான்சோமேசா — முந்தா
உரனசைஇயுள்ளந் துணையாகச்சென்றார்
வரனசைஇயின்னுமுளேன். (௧௫௭

குறிப்பறிவுறுத்தல்.

சங்கிலியாலாரூர் ருழிகணர்தாமேகத்
தங்கமிருமன்புவைத்தார் சோமேசா — பொங்கப்
பெரிதாற்றிப்பெட்பக் கலத்தலரிதாற்றி
யன்பின்மைசூழ்வதுடைத்து. (௧௫௮

புணர்ச்சிவிதும்பல்.

யோசனைகந்தியினைக் கண்டவும்பேரோகைகொண்டான்
றாசிறுபாச்சந்தனுத்தான்சோமேசா—நேசமுடன்
உள்ளக்களித்தலுங் காணமகிழ்தலுங்
கள்ளுக்கில்காமத்திற்குண்டு. (௮௯)

நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

விக்கிரமன்மற்றொருத்தி வேட்கையுற்றுந்தேடிநொந்தா
டொக்கவுருப்பசிமின்சோமேசா—வொக்கும்
அவர்நெஞ்சவர்க்காதல் கண்டுமெவனெஞ்சே
நீயெமக்காகாதது. (௯௰)

புலவி.

சொண்டபாவை கொடும்புலவியெல்லாம்வன்
றொண்டர்க்குப்பேசழகேசோமேசா—தண்டா
கலத்தனகசல்லவர்க் கேள்புலத்தகை
பூவன்ன கண்ணாரகத்து. (௯௧)

புலவிநுணுக்கம்.

சிவகன்மஞ்சரியைத் தாழ்த்துரைப்பச்சீறினளே
நூவாப்க்குணமாலேசோமேசா—வாவகையே
தன்னையுணர்த்தினுங் காயும்பிறர்க்குநீ
நின்னீராகுதிரின்று. (௯௨)

ஊடலுவகை.

காயும்புலவியில்வன் றொண்டர்கடைப்பட்டுத்
தோயுமின்பின்மேலானார்சோமேசா—வாயுங்கால்
ஊடலிற்றோற்றவர் வென்றாரதுமன்னுங்
கூடலிற்காணப்படும். (௯௩)

குளத்தூர்ச் சோமேசர்
முதுமொழிவெண்பா முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டதேவர் திருவடிவாழ்க.
சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குளத்தூர்ப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

பூமாலைக்குறமணமாம்புகழ்க்குளத்தாபுரிப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதித்
தேமாலையெம்பெருமான்றிருவடியிற்புனையவருள்செழித்துகல்கு
மாமாணைத்தொடரறுத்துப்பசுபோதக்களைமுண்டுமதமேல்கொண்டு
காமாதித்தறிபிடுங்கிவினைக்கடலையுழக்கிவருகளபந்தானே.

நூல்.

சீருங்கல்வியுஞ்செல்வமுஞானமும்
பாரும்விண்ணும்பரிக்குமிறைமையுஞ்
சாருந்தென்குளத்தாபுரிமேவிய
காருண்கண்டனைக்கைதொழுவார்கட்கே. (௧)

கட்டழித்துக்கரிசறுமானந்த
நிட்டையீதெனக்காட்டிமுன்னிற்குமாற்
சிட்டர்சூழ்திருக்குளத்தூரிறை
யட்டமூர்த்தியுமாகியவண்ணலே. (௨)

அண்ணலைக்குளத்தூரினமுதினைக்
கண்ணினுண்மணியைக்கனிதேறலை
யெண்ணியெண்ணியிராப்பகலேத்தநான்
பண்ணுமெய்த்தவமென்கொலிப்பாரிலே. (௩)

பாரும்விண்ணும்பவனனுமங்கியு
நீருமேவாறனீக்கிப்பரத்தினி
லாருமன்பர்க்கவினக்காவினன்
யாருமேத்துங்குளத்தையிலீசனே. (௪)

ஈசனேகுளத்தூருமென்னெஞ்சமும்
வாசமாகமகிழ்ந்தருள்சோதியே
நீசனேனுக்கும்வேண்டுநிரந்தரம்
பாசமுன்றன்பதாம்புயத்தாகவே. (௫)

ஆகமங்களருமறையாவையு
மேகமாய்த்துதித்தேத்துமறிவரும்
யோகமூர்த்தியென்பார்குளத்தூரினு
ளேகரேத்தநடிக்கும்பிரானையே. (௬)

பிரானென்றுன்னிப்பெருங்குளத்தூருறை
புராணன்றன்னடிபோற்றவறிகிலார்
தராதலத்துடல்பெற்றதவப்பயன்
விராவலின்றிவிளிதருமூமரே. (௭)

மருவுமைம்புலவஞ்சகர்தங்களாற்
றெருமருஞ்சிறியேனையுஞ்சேலெனு
வருளும்வார்த்தைகலந்தனையேனை
யொருகுளந்தையுறையுமெய்ச்சோதியே. (௮)

சோமசேகரன்றொல்குளத்தூருறை
சோமநாதனெனவர்க்குத்தொடர்வருஞ்
சோமலோகன்றுணையடிபோற்றினச்
சோமனுநுதுாக்குந்திருக்கையே. (௯)

திருக்குளந்தைவருஞ்செயலார்கடைத்
திருக்குளந்தையிலையிடஞ்சேர்த்தகை
திருக்குளந்தைவிழியவன்சேர்விடத்
திருக்குளந்தைதெரிசித்தயாங்களே. (௧௦)

வேறு.

யாதுமறிவொன்றில்லாதவெனையும்பொருளாத்தடுத்தாண்ட
மாதுபாகன்றிருக்குளத்தூர்வரதன்கருணைப்பெருக்கத்தை
யோதியோதியுன்னுதொறுமுள்ளமுருகுமயிர்சிலிர்க்குங்
காதல்பெருகும்புளகிக்குங்கண்ணீர்ததும்புங்கடியேற்கே. (௧௧)

கடியார்தழிச்சடைமுடியுங்கண்கண்மூன்றுநான்குநகையும்
வடியார்சூலத்தனிப்படையும்வரைநேர்புயங்களொநான்கும்
பொடியார்நுதலுந்திருமுகத்தின்பொலிவுங்காட்டியுளம்புகுந்தா
ணடியார்வழுத்தத்திருக்குளத்தூரமருங்கருணைப்பெருமானே. (௧௨)

மானேர்நோக்கின்மடநல்லார்மாயவாழ்வின்மதிமயங்கி
யானுமிடும்பைக்கடலழுந்துமடியேன்றனக்கோர்புணையாகு
மூனேயுயிரேயுணர்வேயென்றேக்கக்கலந்துசிவானந்தத்
தேனேயானதிருக்குளத்தூரிறைவன்கமலச்சேவடியே. (௧௩)

சேவார்பெருமான்றிருக்குளத்தூர்சேரப்பெற்றேன்றிருப்புகழை
நாவால்வாழ்த்தக்கைகுவிக்கமனத்தாலினைக்கவுந்தேனூர்
பூவானீராலனுதினமும்போற்றப்பெற்றேனுங்கவனு
மாவாவெனவந்தாண்டருளப்பெற்றேன்பிறவியற்றேனே. (௧௪)

அற்றார்க்கற்றபரம்பொருளையமலானந்தப்பெருவாழ்வைச்
செற்றார்புரங்கடிமூளச்செய்தகுளத்தூர்ப்பெம்மானைச்
சுற்றுமிலுநீநினைந்தறியாய்சழக்கன்மனனேயமன்றூதர்
பற்றுவிற்கவரின்வழிதுபரிவாயேதுபுரிவாயே. (௧௫)

வாய்மையொழுக்கந்தவஞ்சீலம்வணக்கம்பொறுமையறிவடக்கந்
தூய்மைதவறுமெய்யடியார்தொழும்புக்கிரங்கியேழைக்குச்
சேய்மையவனுய்த்திருக்குளத்தூர்வளைப்பின்வைகுஞ்சிவபெருமா
னாய்மேற்றவிசிட்டாங்கெனையுநயந்தவந்தாட்கொண்டானே. (௧௬)

கொண்டான்பிரமன்முடைத்தலையைக்குடங்கைத்தலத்துக்குறளூர
விண்டானவுணர்புரமூன்றுமொருங்குவேவநுதல்விழியாற் [ல்
கண்டான்காமனுடல்பொடியாக்கடிபூம்பொழில்சூழ்குளத்தூரிற்
றண்டாதுறையும்பெருங்கருணைத்தனைச்சேர்ஞானப்பெருவாழ்வே. ( )

வேலையலைபோற்பிறந்திறந்துமெலியாவண்ணஞ்சிவஞான
நூலையுணர்த்துமிலயமாய்நுவலற்கரியபரானந்தப்
பாலைநுகர்ந்துவாதனையுங்கழன்றுவாழப்பணிப்பதென்றோ
சோலைபுடைசூழ்திருக்குளத்தூர்ச்சோதிப்பொருளாந்தொல்லோனே.

தொல்லைநானோர்மைவனங்காத்திட்டனிவனென்றுன்றூது
வல்லையுணர்ந்தாட்கொள்ளாயென்மற்றோர்துணைவேறெனக்குளதோ
வல்லைநிகருங்கருஞ்சுரிமென்கூந்தன்முதலவல்லியெனு
முல்லைநகைவாணுதல்பாகாமுறைதேர்குளத்தூருறைவோனே. (௧௯)

உறையுளாகத்திருக்குளத்தூருறையும்பெருமான்பதாம்புயத்தை
யிறையும்வழுவாதகங்குழையவேத்திப்பரசமடியவர்க்கு
முறையேதொண்டுசெய்திருக்குமுடியாப்பேறதனைப்பெற்றுக்
குறையாவின்பப்பெருங்கடலிற்குளித்தேனென்றுங்களித்தேனே ( )

வேறு.

களிறுனவைக்கும்வயமாவடக்கியொருபாலிருந் துதனிவாய்
வெளியூடெழுப்பியிடையிங்கலைக்கண்மருவாதவண்ணமொருவித்
தெளிவானகுண்டலினிசத்தியோடுசெறியிற்றுவட்டமதுவண்
டொளியாயுறங்கவருளுங்குளந்தையுடையான்கடைக்கணருளே. ( )

அருமேனிகொண்டுமுருமேனிகொண்டுமருள்கூர்ந்துமருவந்
திருமேனிகொண்டுமலநோய்துரந்துசிறியேங்களுய்யுமுறையாற்
கருமேனிநீத்தகருணைப்பெருக்கையளவிட்டியாவறிவார்
செருமேனிமிர்ந்தமதனைக்கடந்ததிருவார்குளந்தைமுதலே. (உஉ)

முதிரும்பல்கோடிசமயப்பிணக்கர்முறைகெட்டுழன்றுமயலா
யதுதெய்வமென்றுமிதுதெய்வமென்றுமமைவுற்றிடாமலலைவார்
மதகம்பியானுமருளாமலுண்மைவழிகாட்டியாண்டுகொளுவாய்
கதமொன்றியானையுரிபோர்த்துகந்தகமலாகரத்துநிறைவே. (உங)

நிறைவாகியெங்குமசைவின்றியன்பர்நினைவூடெழுந்தமுதலே
மறைநான்குமின்னுமுறையிட்டுழன்றுமறியப்படாதவரதா
சிறைநீருடுத்தமதில்சூழ்குளந்தைநகர்வாழவந்தசிவமே
யிறைவாவரங்கடருசோமநாதவெனவேதுதெப்பதெனதே. (உச)

எனதல்லதொன்றையெனதென்றுகொண்டுமருளான்மயங்குமெனியே
னுனதன்பர்தங்கள்பணிசெய்துமெய்ம்மையுணருந்திறத்தையருள்வா
கனமொன்றுசோலைபுடைசுற்றுகின்றகவினார்குளந்தைநகராய் [ய்
மனமொன்றுபட்டுநினைவோர்தமக்குவெளிநின்றஞானவடிவே. (உரு)

வேலிற்சிறந்துகயலிற்பிறழ்ந்துவிடமொப்பவெப்பமருவிப்
பாலிற்றெளிந்துபிணையைத்துரந்தியரிசூழ்பரந்துபடைவேள்
கோலிற்பயின்றகுமிழின்மறிந்துகுழையூடுசெல்லும்விழியார்
மாலிற்படாதுன்னடியேவழுத்தவருளாய்குளந்தையரனே. (உசா)

அருமந்ததேவர்பலர்கூடிவேலையமுதங்கடைந்தபொழுதின்
வெருவந்துவீயவதன்மேலெழுந்தவிடமுண்டுகந்தவிமலன்
பருவங்கள்கண்டுருமேனிகொண்டுகதிபுய்க்குமாதிபகவன்
மருவுங்குளந்தைநகரம்வணங்கவெதுபோதுமுன்செய்தவமே. (உஎ)

தவமேதுமின்றிமுழுமூடனாகிமயலாலுழன்றுதனமே
லவமேபுரிந்துசலரோடிணங்கியுடலோம்பிமானுமடியா
னிவனுமென்றுட்டியாதிரங்கியெனையாண்டுகோடல்கடனே
நவமார்குளந்தைநகராயரங்கினடமாடுமுக்கண்மணியே. (உஅ)

மனைகண்டவென்றுமுமைபங்கனென்றுமறையோதியென்றுமழுமா
னணிகொண்டசெங்கையிறைவனென்றுமடியார்க்குநல்லனெனவும்
பணிகொண்டவேணிமுடியான்குளந்தைபதியாய்விருப்பனெனவுந்
தணிவொன்றுசிந்தையொடுபாடுமன்பர்சரணென்றலைக்குமலரே. (உகூ)

மலர்மங்கைகேள்வன்மலராசனத்தன்மருவும்பரோலமிடவு
மலரங்கையேந்திமுனிவோர்களெங்குமலமந்துநாடியிடவுங்
கலகங்கள்கொண்டுமறைநான்குநின்றுகதறித்திரிந்தலையவு
மிலகுமன்குளந்தைநகராவெனக்குமெளிவந்தவாறிதெவனே. (கூ0)

வேறு.

எவ்வநோய்களுமிடும்பையுமகன்றுகயமிழிபு
மௌவியப்புலைநெஞ்சமும்மனைத்துநீங்கிடுமா
லவ்வியந்தியாகமலர்க்கையினன்கருணைப்
பௌவமானவன்குளந்தைமாநகர்பணிபவர்க்கே. (கூக)

பவளக்காடுமொய்த்தனையசெவ்வேணியும்பதியுந்
தவளத்திங்களுஞ்சிற்றுமெண்டியங்களுந்தறுகட்
கவளக்கொதுவரிவீரமுங்காட்டியெம்பெருமான்
குவளைப்பொய்கைசூழ்குளந்தையிற்குடியிருந்தனனே. (கூஉ)

குடியிருப்பதென்னெஞ்சம்புண்டதுகோடும்பாய்
படிமிதித்தநின்முடிடுஞ்சுடுவனமணியும்
பொடியுடுப்பதுந்தோலெனிற்குளந்தையாபுரிவா
முடிகளைத்தொழுந்தெய்வமென்றார்மதிப்பவரே. (கூங)

மதியிலார்சிலர்சிரண்டுகொற்பசுக்களின்மனிதர்
துதிசெயாதிகழ்கின்றதாற்சிறுமையோதுதியாற்
சதியைவேண்டிமாலயன்முதற்சுடவளர்வழுத்திப்
பதியுமன்பினாற்பணிசெயுங்குளந்தையெம்பரற்கே. (கூச)

பரந்துவானமுந்திசைகளுங்கணத்தினிற்படர்ந்து
கரந்துசெல்லுமென்வெந்தினைக்குவித்துநின்கழற்கீழ்
நிரந்தவன்பினைவிருத்திடாவிறுத்துநாளுந்தோ
யிரந்தவன்புகழ்க்கெளியனுங்குளந்தைவாழிறையே. (கூரு)

இறையுநீங்கிடாவானந்தவெள்ளமாமின்பத்
துறையிலேபடிந்தெனைமறந்ததீதமாந்தொன்மை
நிறைவுவேண்டினேனையனேவினைந்துண்டினார்க்குக்
குறைவிலாவரங்கொடுத்தருள்குளந்தைநாயகமே. (கூசா)

நாயினுக்குணவாகுமிவ்வுடம்பினைநானே
பேயெனச்சுமந்திதுவனையெய்த்தனன்பிரியர்
சேயனேயினியாற்றிலன்குளந்தைவாழ்நிமலா
காய்களிற்றுரிப்போர்வையாயுனக்கடைக்கலமே. (௩௭)

அடைக்கலம்புகுந்தேனுனக்கடியனேன்றன்னைப்
புடைத்துவெந்நரகிடுவையோபுனிதரானவர்க்குக்
கிடைக்குநின்னடிக்கீழிருத்திடுவையோவறியேன்
மடைக்கணித்திலஞ்சொரிதிருக்குளந்தைவாழ்முதலே. (௩௮)

வாழ்வைமெய்யெனநம்பிநின்னடியினைமறந்து
தாழ்வுசெய்திடுஞ்சிறியனேனாயினுந்தக்கோய்
சூழிசூழ்திருக்குளந்தைவாழ்சோமநாயகனே
யாழ்வுறாதெடுத்தாள்வதுன்னருளினுக்கழகே. (௩௯)

அழிதரும்புலையுடற்பொறைதாங்கிநின்றலைவீர்
செழுவுநன்னெறியுமக்கியானுணர்த்துவன்சேண்மின்
றொழுமினெம்பிரானடியிணைபோற்றுமின்சூழ்மி
னெழுமின்றென்குளத்தூரினைச்சேருமினினிதே. (௪௰)

வேறு.

இனியவனுலகுக்கெல்லாமெம்மனோர்பிறவித்துன்பத்
துனிதவிர்த்தருளவேண்டித்தானொருநான்குஞ்செவ்வாய்க்
கனிமொழியிடமுங்கானகண்டமுங்கண்கண்மூன்றுங்
குனிமதிக்கீற்றுங்காட்டிக்குளந்தையிற்குடிகொண்டானே. (௪௧)

கொண்டதுவிடாதபற்றிக்குருமொழிதவாதுநின்று
தொண்டுசெய்யடியார்ஞானச்சுடரினைத்தீண்டுமுள்ளப்
புண்டரீகங்கள்கோயிலென்பராற்புடைசூழ்செல்வத்
தண்டலைக்குளந்தைவைப்பிற்றண்ணருளாளனார்க்கே. (௪௨)

ஆளரியேறேபோலவைம்புலக்களிற்றை[illegible]க்
கோளறமுருக்கிஞானக்குரைகடல்படிந்துசெய்ய
தாளதாமரைக்கீழ்வைகத்தண்ணளிசுரந்தெறுவ்வோ
வாளொளிமயமாய்நின்றான்குளந்தையின்மருவுந்தேவே. (௪௩)

மருமலர்மாலைசூட்டேன்வாயினாற்றுதிக்கமாட்டே
னிருவினைப்பிணக்கைவீட்டேனிதயத்திலறிவைநாட்டேன்
பெருகுமெய்த்தவங்கள்வீட்டேன்பேயனேனுய்யும்வண்ண
மருளுமாறெவனோசொல்லாயணிபொழிற்குளந்தையானே. (௪௪)

யாவனங்கங்கேயெள்ளுக்கெண்ணெய்போனிறைந்துநின்றான்
யாவன்முக்குணங்கடமையின்மூவனாயீன்றபெம்மான்
யாவன்முத்தொழிலுமூவரியற்றிடப்பணித்தானந்தத்
தேவனேயெமையாட்கொள்ளக்குளந்தையிற்சிறந்துளானே. (௪௫)

சிறந்ததோர்தெய்வமாவான்றிருக்குளத்தூரின்மன்னு
மறந்திகழ்விடையோனாதலாயவும்வேண்டுங்கொல்லோ
மறங்கிளர்புரமூன்றட்டஞான்றுமான்முதலாந்தேவர்
புறங்கிளர்கருவியாகிப்போந்தவாறறிந்துளார்க்கே. (௪௬)

அறிவறியாமைநீத்தவறிவினையறிந்துவஞ்சம்
பிறிவுறத்துரியாதீதப்பேரின்பநிலையினொன்றாய்ச்
செறிவுறும்வாழ்க்கையந்தோதிருக்குளத்தூரின்மன்னு
மிறைவனையிறையென்றுன்னாதெய்பதெய்த்துளாரே. (௪௭)

வாரமுத்தெழுந்துவீங்கிமதர்த்தடிகனத்துவெற்பைப்
போர்செயில்வென்றுமென்மைப்புடைபரந்திறுமாந்தோங்கிச்
சிறுநுகளாந்தோய்ந்தசெப்பிளங்கொங்கைபாகன்
சார்புகழ்குளந்தைவாணன்சரணமேசரணமாமே. (௪௮)

சரண்பிறிதில்லைநீயேதஞ்சமென்றடைந்தோர்தம்மை
முரண்படாவுண்மைகாட்டிமுத்திதந்தளிக்கவல்லோ
னரண்பயில்குளத்தூர்மன்னுமண்ணலையன்றிநீர்சூழ்
திரண்டசீருலகர்தன்னிற்றேறினும்யாருளாரே. (௪௯)

உள்ளதுமிலதுமாகுமுருவமுமருவுமாகுங்
கள்ளமும்வெளியுமாகுங்கருணையுமறமுமாகும்
பள்ளமுமேடுமாகும்படரொளிப்பிழம்பாய்நிற்கும்
வள்ளலுந்தானேயாகுங்குளந்தையின்மருவுந்தேவே. (௫௰)

வேறு.

மருவுமாணவக்குறும்பினாலோரமாற்றியாசித்தே [ம்மெய்
யொருமைபூண்டுநின்றிரண்டறக்கலந்துவாழுண்மையைப்பெறப்பெ
கருவிமேகமொத்திலங்கியகந்தரக்கடிபொழிற்குளந்தைக்கோன்
றிருவடித்துணைநெக்குநெக்கேத்திடுஞ்செய்தவப்பயனாலே. (௫௧)

செய்தவப்பயனில்லவர்காண்பரோதிருக்குளத்தூர்மன்னு
மைதழைத்தகண்டப்பிரானியற்கையுமற்றவனடியார்க்கு
மெய்தழைப்பவந்தருள்புரிமுறைமையுவிளங்கி[illegible]யுமைகாணக்
கைதழைத்தம்பலத்தினின்றாடுமெம்பெருங்கரு[illegible]ட்சாலே. (௫௨)

நாலைந்தவியுடம்பினைத் தானெனத் தருக்கிப்பிரபஞ்சத்
தினைவாழ்க்கையை வெட்டவிழ்ந்துழலுமிவ்வுயிருமற்றவனைப்போல
வானபோதியுடைத்தெனக் கூறுவதறிந்தவர்க்கடாதன்றே
பேணவார்திரைத்தடஞ்சூழ்குளத்தையிலமர்ந்தருள்பெருமானே. ()

மானமாயுடல்பொருளெலாமிவற்றொருமென் றுமாலியைக்கூட
நானெதிக்கையிறுனைதனைக் கொடுப்பதுநயந்துணர்ந்திருந்தேயுந்
தேனலர்ந்தபூம்பொழிற்குளத்தூருறைசெல்வனேயிவ்வான்மா
வீனநீங்குதலலாத்தனுத் தன்மையனென்பர்கள் சாலாரே. (௫௪)

சாலவும்பெரியவனுமியல்லதுசாற்றின்வேறிலையென்றுஞ்
சாலவுஞ்சிறியதுமுயிரென்றும்வேதாகமமுதலெல்லாஞ்
சாலவோதுவதறிந்துமெம்மாப்புனைப்பவர்தன்மையையென்சொல்வேன்
சாலமேழையுஞ்சாய்த்தவென்றிருமருவத்தனிக்குளத்தூரானே. (௫௫)

ஞானமேதமாநகரமர்ந்தருள்கொழித்திடுங்குழகனேயடியேனுக்
கனைத்துமிடாப்பரமதப்பிணைக்கினிலகப்படாதிருண்மாயை
யினந்தவின்னடியாரடித்தொழும்பினிற்பிறழ்ந்திடாதொருஞான்றும்
வனத்தரும்புவிமீதினிற்பிறந்திடாவரங்கடைத்தருள்வாயே. (௫௬)

அருள்பழுத்தசெந்தருக்கைமாநகரும்நாட்டனைத்திடமாருந்
திருவல்லந்திருவேகம்பமிடைச்சுரந்திருக்கச்சூர்திருமாலை
மருதல்கானத்திலொற்றியூர்வான்மியூர்மாகறல்வலிதாய
முருகன்பூண்டிபாசூர்திருக்கழுக்குன்றமுந்துகுன்றம்வேற்காடே. (௫௭)

காளையாய்க்குளத்தூரமர்ந்தருளியகண்ணுதற்பெருமாற்குத்
தோள்களாயிரந்திருமுடியாயிரந்தொழில்களாயிரஞ்செய்ய
தாள்களாயிரம்விழிகளுமாயிரந்தானமாயிரம்பேரின்
கோள்களாயிரங்குணங்களாயிரமெனக்கல்லுணர்ந்தோரே. (௫௮)

உணர்ந்துளோருளத்தகமலரண்டரீகமுந்துவாதசாந்தமுமும்பர்
கணங்குமாதித்தமண்டலத்தியுதான்மறைகளின்முடிவுஞ்செ
ரிணங்குசோமலோகமுந்திருவம்பலத்திடமுஞ்செங்குளத்தூர்வாழ்
குணங்கடந்தவர்க்கறப்பிடமெனக்கூறுமேமறைநூலே. (௫௯)

மறையவன்றலையமர்ந்தகைத்தலத்திறுமாயவன்விழிப்போதை
யுறைகழற்பதாம்புயத்திலுங்கண்டவரன்றெமறைக்கருத்தார்த்து
நறவுவாய்மலர்த்து [illegible] குதாமரையினல்லோதிமம்விளையாடுந்
துறைசெய்சீர்க்கு [illegible] த்தூர்ப்பிரான்றனக்குமேற்றெய்வமும்.ம்வென்றே [௬௰

வேறு.

என்னையடியேனாகாறமெலிந்
தன்னேனைநோவதறிந்திலையோ
பொன்னேமணியேகுளத்தாபுரிவாழ்
மன்னேயெனையாளமறந்திலையோ. (௮௧)

மதித்துன்னடியேனைநெக்குருகத்
துதிக்குஞ்சிறியேன்றுயர்தீர்த்திலையே
யெதிர்த்துன்றனையேபயில்வார்குளத்தூர்ப்
பதிக்கண்புடையாய்பரமாநடனே. (௮௨)

பரமாநடனின்னருள்பதித்திடவே
தரமானபிறப்பையெடுத்தனனால்
வரமேகமலாகரமாநகர்வா
ழரனேயினியென்றருள்கூடுவதே. (௮௩)

கூடாரெயிலெரிநகைச்சுடியாய்
வாடாமலெனக்குவரந்தருவாய்
பீடார்பகழ்சேர்பெருந்தண்டகமா
நாடாள்கமலாகரநாயகனே. (௮௪)

நாயிற்கடைபாந்தன்கசிந்திடநான்
றினமிப்படிகூறைதுதித்தமதோ
வினியெத்திறமுன்னருளெய்துவனோ
புனிதக்கமலாகரபோதகனே. (௮௫)

தகுமோபிறிதுன்சரணேசரணம்
புகுதுஞ்சிறியேன்புனல்சூழலகோர்
நகுமாறதிரிந்துழலுங்குவது
மிகுசீர்க்கமலாகரவின்னவனே. (௮௬)

விண்ணொடருமெய்யனரும்வித்தகனே
பெண்ணொணுவியானபெரும்பொருளே
கண்ணார்கமலாகரநாயகனே
பண்ணாவெனையாளுவதென்கடனே. (௮௭)

கடலார்விடமுண்டகலங்கினமையோ
ரிடர்தீர்த்தவவென்றுயிலையத்தினரு
ளுடலால்வருமுன்மொழிந்தருள்வா
படனர்கமலாகரவாண்டகையே. (௮௮)

கையுஞ்சிரமும்விழியுங்கழலு
மெய்யும்முனதாகவிதித்தருளாய்
செய்யுந்தடமூர்திருவும்புடைசூழ்த்
துய்யுங்கமலாகரவுத்தமனே. (௬௯)

உத்திப்பணிபூண்டருளுத்தமனைப்
பத்திக்கெளிவந்தபரம்பொருளை
முத்திக்கமலாகரமுன்னவனை
யெத்திக்கினுமேத்தியிறைஞ்சுதுமே. (எ0)

வேறு.

இறையவனேகுளத்தூரிலிருந்தருளும்பெம்மானே
முறைபிறழாவானந்தமுத்திநெறிதந்தருளி
நிறைவுடையமெய்யடியார்நீடுபெருந்திருக்கூட்டத்
துறையுளெனைச்சேர்த்தாயையென்சொல்லித்துதிப்பேனே. (எ௧)

துதிப்பதற்குவாயமைத்தாய்சூழ்வதற்குத்தாளமைத்தாய்
மதிப்பதற்குமனமமைத்தாய்வணங்குதற்குத்தலையமைத்தாய்
சுதிப்பதற்குநாலமைத்தாய்கடிக்குளத்தூரமர்ந்தறிவி
லுதித்தவனக்கடியேங்களுதவுவதென்கைம்மாறே. (எ௨)

மாறுபடாப்பெருங்கருணைவாரிதியாய்நிறைந்திருந்து
மாறுவகைச்சமயத்துமவ்வவர்கட்கவ்வவையா
நீறுபுனையடியார்க்குநின்மலப்பேரொளியமாந்
தேறுமவாகத்தினிற்குந்திருக்குளந்தைப்பதியானே. (எ௩)

பதிகடொறுஞ்சென்றேத்திப்பாசதிக்குவழிதேடேன்
மதியுடையநின்னடியார்வழித்தொண்டின்முறைநில்லேன்
துதிபெருகுந்தென்குளத்தூர்ச்சுடர்க்கொழுந்தேயடிப்பேனை
யதிகமாந்தொழும்பேற்றியாட்கொள்வதெவ்வாறே. (எ௪)

எவ்வாற்றானுய்ந்தாய்ந்துபார்த்திடினுமெயின்மூன்றிற்
றெவ்வாற்றுந்தொழில்கடந்ததிருக்குளத்தூரமர்ந்தருளி
யவ்வாற்றைமுடிக்கணிந்தவற்புதனேயல்லாம
லிவ்வாற்றானிதுதெய்வமெனப்பிறிதுகாணேனே. (எ௫)

காண்கின்றகண்ணொளியுங்கதிரொளியுமெனக்கலந்து
பூண்கின்றவதிதனிலைப்புலையேற்குங்கிட்டுவதோ
பாண்கொண்டமழுமொழிப்பணையமுதவல்லியொடு
மாண்பொன்றுதிருக்குளத்தூர்மன்னியசீர்மறைப்பொருளா. (எ௬)

பொருப்பனையனருந்தவத்தாற்புவிதழைப்பவீன்றெடுத்த
திருப்பனையினுடன்குளத்தூரமர்ந்தருளிச்செங்காத்து
நெருப்பனையினக்குமணிநீள்சடைமேலறுகணியும்
விருப்பனையன்பால்வணங்கார்மெய்யுனையைவேண்டேனே. (எ௭)

வேண்டாதகொடுந்தக்கன்வேள்வியகத்துடனிருக்க
மூண்டார்கள்பட்டதெல்லாந்தெரிந்துணர்ந்துமறிவோ
ராண்டானைத்திருக்குளத்தூரமர்ந்தருளியிருவருக்கு
நீண்டானையிகழ்வாரைநெஞ்சாலுமனுகாரே. (எ௮)

கார்கொண்டமணிமிடறுங்கருணைபொழிவிழிமூன்று
நீர்கொண்டசடைமுடியுநிலவொழுகுங்குறுநகையுஞ்
சீர்கொண்டமுகப்பொலிவுந்திருக்குளந்தைநகரானை
னோர்கொண்டபதாம்புயமுமென்னுளம்விட்டகலாவே. (எ௯)

அகலாதசீர்க்குளந்தையணிமறுகிற்சோமேச
ரிகலார்வெள்விடையேறியிசைமுழங்கவிதெல்லாம்
பகலாதுவெழுந்தருளுந்திருவிழாப்பரிசுதனைத்
தகவாரத்தரிசித்தோர்தாயிலினிப்பிறவாரே. (அ0)

வேறு.

பிறப்பதுமிருப்பதும்பெரிதுநோயினு
லிறப்பதுமேதொழிலென்னிலென்செய்வேன்
சிறப்புறுவளம்பயிறிருக்குளந்தையி
னறப்பெருஞ்செல்வியோடமர்ந்தவீசனே. (அ௧)

ஈசனேகுளந்தைவாழிறைவனேகொடும்
பாசமுந்தண்டமும்பற்றியந்தகன்
காய்சினத்துடன்வருங்காலைநீயலாற்
பேசிழ்னருந்துணைபிறிதொன்றில்லையே. (அ௨)

இல்லுமமக்களுமெழிலுஞ்சுற்றமுஞ்
செல்வமுங்கூடவந்திடுவதில்லையே
நல்லருட்குளந்தையினுதனைத்தொழு
தல்லலையறுத்திடுமறிவிலர்களே. (அ௩)

களிம்புதோய்செம்பெனக்கலந்தமாசினிற்
பளிங்கெனக்கிடந்தவிப்பாவியேனிலைத்
தெளிந்திடத்திருவருள்செய்திடாயமல
விளிம்பிறைத்துயர்மதிற்குளந்தைவேந்தனே. (அ௪)

வேந்தராயுலகெலாமாளவேண்டினுஞ்
சாந்தராய்முத்தியைச்சாரவேண்டினு
மாந்தர்காள்குளந்தையிலிறையைவாழ்த்துமி
னேர்ந்துளோர்க்கிதலவாலுறுதியில்லையே. (௮௬)

இல்லையென்றிழிப்பினுமிரந்துபின்செலும்
புல்லறிவாளர்காள்குளந்தைப்புண்ணியன்
மல்குறவிம்மையுமறுமையுந்தருஞ்
செல்வமென்றறிந்துமென்சேவியாததே. (௮௭)

தேமலர்ச்சந்திரதீர்த்தமாடினஞ்
சோமநாதனுக்கலர்தூய்க்குளந்தையின்
யாமமாயினும்வதிந்திருக்கப்பெற்றவர்
காமனைக்காலனைக்காயவல்லரே. (௮௮)

வல்லுறழ்தடமுலையருந்தவல்லியா
மெல்லியற்றேவியுந்தானுமேன்மைசேர்
செல்வமாக்குளந்தைபோலெனதுசிந்தைய
கல்லெழிற்கோயில்கொண்டருளுநாதனே. (௮௯)

நாதனேபோற்றிதென்குளந்தைநண்ணிய
போதனேபோற்றிமால்போதனொடோனுப்
பாதனேபோற்றியெம்பவந்தொலைத்தருள்
வேதனேபோற்றியென்விமலபோற்றியே. (௯௰)

போற்றினோமலர்த்தொகைபிரியப்புத்தியின்
மாற்றருமானந்தவாரிநல்குமா
மேலற்றவன்குளந்தையினிளம்பிறைச்சடை
நாற்றியபிரான்பெயர்நமச்சிவாயவே.

வேறு.

வாயுரைமொழியார் பிறன்பொருள் விழைவார் வஞ்சகநெஞ்சகம் பொதிவார், தீயனமகிழ்வார்நல்லனவிகழ்வார் செருக்கினுற்றமைமயே மதிப்பார், பேயராமவர்பாலிரந்துசென்றுழலாப் பெருவரமொன்றெனக்கருள்வா, யாயனேகுளந்தைத்திருக்கரமார்ந்தவருட்பெருங்கருணைமாமலையே. (௯௧)

மலைதொறுந் திரிந்தும் வெண்பொடி யணிந்து மந்திரமோதியுந் தீர்த்தத், தலைபலவிருந்து மொழுக்கினிற்றவறு தற்செயலாப்பவர்

சிந்துஞ், சிலைவளையாகவளைத்தருள் குளந்தைச் சிவபிரான் முடிதவ ழொற்றைக், கலையவனடியார்தமையிகழ்ந்தனைப்பார் கயவரிற்கயவ ராகுவரே. (௯௨)

ஆகுதிப்புகைபோ யமரரைவிளிக்குமந்தணர்குழாம்பயில்குளத் தூ, ராகுவாகனனைக் குமரனைப்பயந்த வண்ணலா ரடியவர்க்கடியா, ராந்மெய்த்தவத்தோருழிபோந்திடினுமைசைவிலாநிலையராய்ப்பிறவி, யாகுலந்தீர்ப்பார்யாரவர்பெருமையறிந்தெடுத்தோதவல்லவரே.

வல்லையேன்மனமேமாயமாமுடலவாழ்க்கையைக் கடந்துபேரின்ப, வெல்லையைத்தலைப்பட்டிருப்பதற்குறுதி யியம்புவன்றிருக்குளத்தூர்வாழ், கொல்லைமான்மறிசேர்கையவனடியார் குழாநுழல்கொண்டுண்ணினைந்தி, முல்லைவாணகையார்மையலையறுக்கமுயலுதியிது வுணக்கறிவே. (௯௪)

அறிவிலாமாந்தர்நல்லனென்றுரைக்கவல்லனென்றுரைக்க மற்றவரால், செறிவயனுண்டோ நெஞ்சமேகுளத்தூர்ச் சிவபிரானொருவனையகத்துப், பிறிவிலாத்துணையாயுடனிருந்தறிந்து பெரும்பயனளிப்பவனவனே, நெறியினுலறியவேண்டுமென்றிதனை நினைந்திடாய் நன்றுநின்னறிவே. (௯௫)

நின்னையும்பொருளாய் மதிப்பரோபெரியோர்நெஞ்சமேதிருக்குளத்தூர்வாழ், சென்னியாறமைத்த புராணனைமறந்துஞ்சிந்தனைசெய்யுமாறறியாய், மன்னியவழுக்குங்குருதியுமெலும்பு மச்சையுமிறைச்சியுமயிருந், துன்னியமுடைத்தோன்மலப்பொதியிதனைச்சுகமெனவிரும்பிமேவினையே. (௯௬)

வினையினுக்கமைந்தபயன்வருமல்லான்மினைகுறையாகுமோ வதேந, வினைவறாற்பயனின்றெனப்பிறரெவர்க்குமெடுத்தெடுத்தோது மாறறிவாய், இனையனவேறுநீதெளிந்திலையாற்றின்னியநெஞ்சமேயிதி, யுனையுமோர்துணையாக்கொள்வரோகுளந்தையுத்தமன்கருணை பெற்றவரே. (௯௭)

பெற்றவர்பிறந்தாருடன்பிறந்தவர்கள் பெயர்குலங்காணிசெல்வங்க, ளுற்றவரொன்றுமயக்கினையனைத்து முடம்பிதாவழிந்தபினுள வோ,பற்றிநின்றிலகான்வாழ்க்கையைநிலையாப்பரிந்தனை போலுநீநெஞ்சே. யெற்றையுந்துணையாயிருப்பதுகுளத்துறெம்பிரான்றிருவடியன்றே. (௯௮)

அன்றுதொட்டின்றுநாளளவுமாணவத்தானறிவிழந்தழுங்கியநெஞ்சே, யுன்றனக்குயிராயுடனிருந்துணர்த்துமுண்மையையின்னமுமுணரா, யென்றினித்தெளிவா யெதிர்ந்தவர்புரங்க ளெரியெழக்குறுநகைமுகிழ்த்த, கொன்றைநறவார்சடையான் றிருக்குளத்தூரிற் குலாவினோன் றிருவருள்கொண்டே. (கூகூ)

கொண்டலுஞ்சமழ்ப்பக்கவிஞருக்குதவுங்கொள்கையோர்சூழ்ம்பயில்கீர்த்திச், தண்டகநாடுங்குளந்தையும்வாழ்க சாரமுதாம்பிகை வாழ்க, வண்டாகோன்சோமநாயகன்வாழ்கவவன்றிருவடித்தொழிற்குரிய, தொண்டர்பார்மிசைச்செல்வராய்வாழ்ந்துதஞ்சியோமிம்பெறுகமெய்ச்சிரே. (௧00)

ஆகச்செய்யுள் ௧0௧.

குளத்தூர்ப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

முற்றும்.

மெய்கண்டதேவர் திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இளசைப்
பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

பருத்திடையுவளங்காட்டுமிளங்காட்டு நகர்ப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதித், திருத்தொடையலெம்பெருமான் சேவடியிற்சூட்டவருள்செறிந்திதல்கு, முருத்தெழுந்துமும்மலக்கந்திணைப்பிளங்கியுயிர்ப்போதக்களமாந்திக், கருத்துடையசிவானந்தக்களிமிகுத்துத்திரியுமதகளபந்தானே.

நூல்.

உலகமெங்குமொருவடிவாகிநின்
றிலகுபேரொளிபோலுமிலங்கெழி
லலகிலாவளமாரிளங்காட்டகங்
குலவுகோயில்குடிகொண்டவெந்தையே. (௧)

கொண்டன்மேனிக்குழகனுநான்முகப்
புண்டரீகப்புலவனுநாடொணு
மண்டுதீப்பிழம்பாகியவங்கிறை
னண்டர்சூழிளங்காட்டுறையண்ணலே. (உ)

அண்ணிக்குங்கரும்பாகியமுதமாய்க்
கண்ணுக்குண்மணியாய்க்கனிதேறலாய்
வண்ணச்சீரிளங்காட்டுறைவான்பொரு
ளுண்ணப்புக்கவென்னெஞ்சையுருக்குமே. (௩)

உருகிமொண்டுகொண்டுண்டுகளித்தனம்
பெருகிவாழ்ந்திடப்பெற்றனன்பூம்பொழி
லருகுசூழிளங்காட்டிலளியராய்ப்
பருகுவார்க்கினிக்கும்பசுந்தேறலே. (௪)

தேறலேனைத்தெருட்டிச்சிவமனுக்
கூறியாளக்குருவுருக்கொண்டவ
னூறும்பொழினல்லிளங்காட்டுறை
பாறுநச்சும்படைமழுவாளனே. (௬

நேயமாகிநினைதொறுநெஞ்சக
மாய்விலாவின்பவாரியின்மூழ்குமால்
வாய்மையாளர்வளரிளங்காட்டுறை
பாய்விடைப்பரமேட்டிபொற்பாதமே. (௭

பாதமலம்பகிரண்டப்பரப்பெலாஞ்
சோதிவண்ணச்சுடரொளியாமென
நீதியாலுணர்வாரகநீங்கலான்
காதலிப்பவர்வாழிளங்காடனே. (௮

காடுகொண்டசடைமுடிக்கண்ணுத
லேடுகொண்டகடுக்கைத்தொடையலா
னேடுகொண்டபொழிலிளங்காட்டினான்
வீடுகொண்டனன்மீட்டெனதுள்ளமே. (௯

உள்ளத்துள்ளமுதூறியுணர்தொறுந்
தெள்ளத்தேறித்தெளிந்தசிவானந்த
வெள்ளத்தேதனைவார்க்குவிளங்குவான்
கள்ளத்தார்க்கரியானிளங்காடனே. (௧

இளமையுமனைவாழ்க்கையினின்பமும்
வளமையும்பொருளாகமனங்கொள்வீ
ரளியில்காலனுறுகுமன்றேல் செய்வீர்
களவிலாவிளங்காடனைவாழ்த்துமே. (௧

வேறு.

வாழ்த்துகிலேன்றிருப்புகழைமனங்கொளேன்றிருவடியைத்
தாழ்த்துகிலேன்சென்னியினைத்தமியேனைக்கருக்குழியில்
வீழ்த்துவையோபேரறிவைவிளக்குவையோவறியகிலே
னூழ்த்தமலர்ப்பொழில்புடைசூழிளங்காட்டிலுறைபவனே. (௧

உறைபவனையெவ்விடத்துமுயிர்க்குயிராயங்கங்கே
நிறைபவனையசைவின்றிநிற்பவனையேனோர்க்கு
மறைபவனையிளங்காட்டிலமர்ந்திருந்தவனைப்பொருளை
யிறைபவனையெம்மானையெப்பொழுதுமறவேனே. (௧

மறவாதபெருங்கவலைமறிகடலிலகப்பட்டுத்
துறவாததுயர்த்திரையாற்றொடக்குண்டுமெலிகின்றேன்
பிறவாதவரமருளிப்பேறளிப்பதென்னாளோ
வறவாணர்புகழ்ந்தேத்துமிளங்காட்டிலம்மானே. (௧௩)

அம்மானேயிளங்காட்டிலாண்டகையேயெனையாண்ட
வெம்மானேயருட்கருணைப்பெருமானேயிமையோர்க
டம்மானேயென்றுநாத்தழும்பேறவுளங்குழைய
விம்மாநெக்குருகுவாரெமையாளும்வித்தகரே. (௧௪)

வித்தமொடுகடலில்விடமெழலுநடுநடுங்கி
நத்தனயன்முதலானோரோட்டெடுப்பவலிவகற்றி
மத்தமிடற்றிளங்காட்டுவான்பொருளையன்றியுமோர்
கத்தனுளனென்பாரையாங்காணக்கடவோமே. (௧௫)

கடக்களிற்றினுரிபோர்த்தவிளங்காட்டுக்கண்ணுதலோன்
விடச்செருக்கும்புரச்செருக்குமிக்கசலந்தரன்செருக்கு
முடைத்தருளியருளானேயும்பர்களும்புலவயத்
திடத்துறையுமாந்தர்களுமெய்வண்ணமுய்வாரே. (௧௬)

உய்யலாநெறிகோடியுலவாதவிடும்பையினுன்
மையலாம்பரசமயப்படுகுழியின்மாள்வேனைத்
தையலாளொடும்போந்துதண்டலைசூழிளங்காட்டி
லையர்தாம்வெளியேநின்றுடல்கொண்டதற்புதமே. (௧௭)

அற்புதமாயிளங்காட்டிலாண்டகையைமதியாமே
புற்புதம்போற்பிறந்திறக்கும்புல்லியரைத்துணைகொண்டே
வற்புதவுஞ்சேறவிதிசெய்மகச்சாலைச்சிறப்பெல்லாங்
கற்பொடிபோற்சிந்தியவாகாண்மினிதுகமரங்காள். (௧௮)

காளையராயுலகனைத்துங்கவிகைநிழற்கீழடக்கித்
தாளையொன்னார்முடிவருடத்தருக்கெய்தியிருந்தோரு
மீளையராயிம்மையேயிரந்துழலக்காண்கையினு
லாளுடையானிளங்காட்டைநினைந்தடைவாரறிவினரே. (௧௯)

அறிவுருவாயகண்டிதமாயானந்தமயமாகிக்
குறிவிறந்தபரம்பொருளோர்குறியுருவங்கொண்டருளிச்
செறிபொழில்சூழிளங்காட்டிற்றிகழ்ந்திருந்துமுணரார்கள்
வறிதேபோற்கொழுக்கொண்டுவரகினுக்கேருழவரே. (௨௦)

வேறு.

வாரார்கனபக்குவிமுலையார்மையற்கலவிநலம்வேட்டும்
பேராவிடராலிதுகாறும்பேதுற்றுழன்றேனெனையாள்வாய்
நீரார்கழனிபுடையுடுத்தநிகழ்சீரிளசைப்பதியுடையாய்
போரார்கணிச்சிப்படையேந்திப்பொதுவிற்குனிக்கும்பெருமானே.

பெருகிக்கிடந்தகிராலம்பப்போனந்தப்பெருங்கடலுட்
பருகித்திளைத்துநினைத்தாடிப்பதைப்பற்றிருக்கவரமளித்தான்
கருவிப்புயல்சூழ்மணிமாடங்கவினுமிளசைக்கடிநகர்வா
யருவிப்பனைக்கைமதவேழத்துரிபோர்த்தவெம்மானே. (௨௨

ஆனெங்கறங்கின்யோனிதொறுமலமக்கழுங்கிப்பிறந்திறந்து
வீநெஞ்சிறியேன்றனக்குனதுவிரைத்தாமரைத்தாளருள்வாயோ
தேடும்பிரமன்றிருமாலுந்தெருமந்தேங்கத்தழற்பிழம்பாய்
நீடும்பொருளேயிளசையில்வாழ்திருத்தாபுரத்தையெரித்தோனே. ()

எரித்தானெனதுவல்வினையினிருள்சேர்பிறவிப்பெருங்காட்டைத்
தெரித்தான்மூன்றுபொருளுண்மைதெரித்துப்பாசமிரண்டினையு
மிரித்தானென்னைத்தன்றாள்சேர்யிருந்தியென்பாற்சகவடிவாய்த்
தரித்தானிளசைப்பதிவாழுந்தக்கோனெவர்க்குமிக்கோனே. (௨௪)

கோனேயென்னைவலிந்தடிமைகொண்டமுதலேபெருங்கருணைத்
தேனேயிளசைப்பதிவாழுஞ்சிவனேயடியார்தமக்கருளு
வானேதேவரான்கன்றுபோலத்திரியவரமளித்தா
யானேறுயர்த்தாயிதற்கெவனோவடியேனுதவுங்கைம்மாறே. (௨௫)

மாறுக்கருணைச்சிவானந்தவாழ்வையித்தாவெனக்காட்டி
யேறுக்குழியின்றெடுத்தேற்றியென்போலுருக்கொண்டெய்திடவுன்
தேறுப்புலையேனினியுன்றன்றிருத்தாள்சேர்வதெவ்வாறே
நீறுப்பொலிந்ததிருமேனிநித்தாவிளசைப்பதியானே. (௨௬)

பதிக்கப்பெற்றேனுனத்தையவன்பாதாம்புயத்தினெஞ்ஞான்றுந்
துதிக்கப்பெற்றேனஞ்செழுத்துஞ்சூழப்பெற்றேனிளசைநகர்
மதிக்கப்பெற்றேனவனன்றிமற்றோர்தெய்வமிலையென்றே
புதிக்கப்பெற்றேன்சிவஞானமின்னும்பெறும்பேறென்றுளதோ. ()

ஒன்றிக்கிடந்துபதைப்பறநின்றுணர்வார்தமக்கேயல்லாமற்
கொன்றைச்சடிலத்திருமவுலிக்குழகனிளசைக்கடிநகரான்
மன்றற்கமலச்சேவடிகள்வற்றிப்புற்றேய்மரமாகி
நின்றற்புதமாத்தவஞ்செயினுங்காண்பார்க்கெளிதோநெறிதேர்ந்தே.

தேராவுடரொடும்பழகித்தெளியும்பகுதியுணராமே
காராலுளைக்குமறக்கடவுள்கத்துக்குணவாயிருந்தாய்நீ
வாராய்மனமேயினியேனுமன்றற்பொழில்சூழிளங்காட்டிற்
போராவேனற்றுப்பெருந்தகைதன்பொற்றாளிறுகப்பற்றாயே. (௨௯)

பற்றிக்கிடந்தபசுபாசப்பரப்பைக்கடந்தபரவெளியின்
முற்றிக்கிடந்தசிவானந்தமுழுத்தேனுகர்வார்க்ககவிளக்காஞ்
சுற்றிக்கிடந்தமலர்ப்பொதும்பர்துளிக்குநறுந்தேன்வழிந்தொழுகி
வற்றிக்கிடந்தமடுநிறைக்குமிளசைப்பதியான்மலர்ப்பதமே. (௩௰)

வேறு.

பதாகியபல்சமயக்குழிவீழ்ந்
ததாமெனநம்பியகந்தையினேன்
மதாதெனையாண்டருள்வாயிளசைப்
புதாலறியப்படுபுண்ணியனே. (௩௧)

புண்ணாகியுலைந்துபுழுங்கிமன
மெண்ணாதனயாவையுமெண்ணியெணி
மண்ணாயழியாதுவரந்தருவா
யண்ணாவிளசைப்பதியாண்டகையே. (௩௨)

ஆண்டானலிபெண்ணெனவாயிளசை
யாண்டானெயின்மூன்றையுமட்டருளு
மாண்டானெனநின்றவனாதியருக்
காண்டானவையாவுமமைத்தவனே. (௩௩)

தவமேதுபுரிந்தனனோதமியே
னுவமானமிலாயுகளப்பதமு
நவமாரிளசைக்கடிமாநகர்வாழ்
புவனேசவெனுச்சிபொறித்திடவே. (௩௪)

பொறியாகியவைம்புலவேடர்களாற்
பிறியாவிடர்மூழ்குபுபேதுறுவேன்
சிறியேனுனசேவடிசேருவனோ
வறிவேயிளசைப்பதியற்புதனே. (௩௫)

நேர்ந்தார்புரநீற்றியநீறுடையான்
பேர்ந்தார்தலைமாலைபிறங்கியிட
வார்ந்தாடுசடைப்பெருமானிடமாஞ்
சார்ந்தார்பிரியாவிளசைப்பதியே. (௩௬

பதியாமிளசைப்பதியாள்பவனுக்
கதிகா புரியம்பலமாலவனா
மதுரா புரியேடகமாதைதானு
முதுகுன்றுதிருக்குடமூக்கிலையே. (௩௭)

ஐயர்தொழுமோடிவருத்தமுறு
மாய்யும்படிகண்டனனேருறுதி
சைகயொன்றிளசைக்கடிமாநகர்வாழ்
செய்யன்கழற்சேவடிசேர்வதுவே. (௩௮)

சேரும்படியெப்படியிட்டமுட
னூருந்தெளியாதவரும்பொருளை
யேரொன்றிளசைப்பதியெம்பெருமான்
பாருந்திசையும்பரவும்மணமே. (௩௯)

மனமும்முரையும்மதியுஞ்செயலு
மெனதுந்தனதும்மிடருந்தவறுஞ்
சினமுங்கெடவோர்மொழிசெப்பியவா
கனமொன்றிளசைப்பதிகாவலனே. (௪௦)

வேறு.

வலந்தருகாமனைமாட்டியகண்ணு
லனந்தருசீரிளசைப்பதிநாத
னுலந்தவர்வெண்டலையொண்கயிலேந்தி
யிலந்தொறும்வெண்பலியேற்றமையென்னே. (௪௧)

என்னையெடுத்துவிழுங்கியெனக்கே
தன்னையளித்தருடத்துவநாதன்
மின்னிளசைப்பதிமேவியிடத்தே
கன்னியைவைத்தகருத்திதுவென்னே. (௪௨)

கருத்தையொருக்கிநினைப்பவர்கட்கே
தரித்துவெளிப்படுசாலிளசைக்கோன்
புரத்திடையன்றுபொருக்கெனவாங்கே
சிரித்தெரிவைத்தசெயற்கையிதென்னே. (௪௩)

செயற்கையனைத்துமறச்சிறியேனுக்
கியற்கையளித்தருள்சீரிளசைக்கோன்
வியத்தருகோசிகமாதிவெறுத்துக்
கயத்துரிபோர்த்தகணக்கிதுவென்னே. (௪௪)

கணக்குவழக்கொடுகெத்துமதத்தார்
பிணக்கையறுத்தபிரானிளசைக்கோ
னிணைத்தொகைமல்கியநெட்டடலென்னை
மணத்தொடையாகமலைந்தமையென்னே. (௪௫)

தமைத்தெளிவுற்றதவத்தினர்தம்பா
லிமைப்புவிழிப்பறவாழிளசைக்கோ
னமைத்திடுமச்சுதநாரணனோடக்
சமைக்கனலாய்நிமிர்காட்சியிதென்னே. (௪௬)

என்னைமுழுக்கவிழுந்தவிடத்தே
தன்னைவிளக்கியசாலிளசைக்கோன்
மன்னமுதத்தினைவானவருண்ண
வுன்னுவிடத்தினையுண்டமையென்னே. (௪௭)

உண்டிலையென்றுமுணர்ச்சிகழன்றோர்
கண்டுதொழுங்கவினேரிளசைக்கோன்
றண்பெறுகுங்குமசந்தம்வெறுத்து
வெண்பொடிபூசியவித்தகமென்னே. (௪௮)

வித்தகலோகமனைத்தினும்வேறு
யத்துவிதப்பொருளாமிளசைக்கோன்
மத்தமனச்சிறியேன்பிறவாமைச்
சித்தியளித்தசிறப்பிதுவென்னே. (௪௯)

என்னதியானெனுமிந்தமயக்கைத்
தன்னருளாலொழிக்குமிளசைக்கோன்
கன்னிகுயத்தொடிலைவனகட்கே
கொல்லுறுமேனிகுழைந்தமையென்னே. (௫௦)

வேறு.

என்னினிச்செய்யவல்லாரெழுவலித்தடந்தோள்கொட்டிக்
கொன்னுறுபாசந்தண்டங்குடங்கையிலேந்திக்குப்
பின்னுறுமிருள்போற்கூற்றங்குறுகுவான்பெட்டகாலைத்
தன்னைநேரிளசைக்கோமான்றாளிணையிறைஞ்சாதோரே. (௫௧)

சாவொரீஇப்பன்றேரிக்கதங்கணியாண்டிடினுமான
மேவொணுதிற்றைநான்றேவிளியினும்விளிகயாக்கை
காவொடுகெழனிருமுங்கடிநகரிளசைக்கோமான்
சேவடிவழுத்தப்பெற்றேமினிப்பெறுஞ்செல்வம்யாதோ. (௫௨)

யாதுமோரறிவிலாதவெளியனேன்கருவில்வீழ்ந்து
பேதுறுதெளிவந்தாண்டகருணையின்பெருமையென்னே
தாதுறுநறவமாந்தித்தனைமறந்தறுகான்மூசும்
போதலர்சோலைவேலிப்பூம்புனலிளசையானே. (௰௩)

யாம்பரம்பரமென்றுன்னியிருவரும்பொருதஞாட்பின்
மேம்படக்கிளர்த்தசெந்தீவெற்பெனவடிவங்காட்டிப்
பூம்பொழிலிளசைக்கோமான்பொன்னனத்தோன்றிலானே
றும்பிறரவரையன்றேதேவெனநம்புமாறே. (௰௪)

மாறிலாக்கருணைகாட்டும்வளரொளிநயனமூன்றுஞ்
சீறுமாடரவம்பூணுந்திருமுகப்பொலிவும்வெள்ளை
நீறுபூத்தலர்ந்தமெய்யுநெறிகுழலிமயவல்லி
கூறுமாயிளசைக்கோமானென்னுளங்குடிகொண்டானே. (௰௫)

கொண்டதோலெலும்புமச்சைகுருதிநீர்நரம்புமூளை
மண்டியகுரம்பைவாழ்க்கைவாழ்வினிப்போதும்போதும்
வண்டமிழிளசைவேந்தேவறியனேனுலந்துபோனேன்
றண்டிரைப்பரமானந்தசலதியிலழுத்திடாயே. (௰௬)

அழுதழுதலறியேங்கியகங்குழைந்துருகிநெக்குத்
தொழுதெழுமடியாருள்ளந்தொறுந்தொறுங்கோயில்கொண்டான்
பழுதறுசீரிளசைவைப்பிற்பகிரண்டங்குலுங்கநின்று
கழுதினந்துணங்கையாடநடித்திடுங்கருணைவாழ்வே. (௰௭)

கருணையாலிளசைமேவுங்கடவுளேயடியனேனுக்
கிருவினைத்தொடக்கைநீக்கியிடையறாதுறவல்வேண்டு
முருவுயிருணர்வாயெங்குமொழிவறநிறைந்துமண்டிப்
பொருவில்பேரொளியாயோங்கும்பூரணானந்தவாழ்வே. (௰௮)

ஆனந்தமயமாய்நின்றவரும்பெருஞ்சோதிதானே
மானந்தவடிவங்காட்டியருவிருவிளசைமேவி
யானந்தமடியேற்கீந்தவருளினைநினைக்குந்தோறு
மானந்தமேலிட்டென்னையங்கமேயாக்கம்பார்த்தே. (௰௯)

பார்த்திருநீறுபூத்தபவளவெற்பனையபச்சைக்
கோற்றொடிமணந்தமேனிக்குழகனேயிளசையானே
யூற்றமாமயராவன்பிலுன்னடிநிழற்கீழ்த்தஞ்சம்
பேற்றினுக்கலந்துபோனேன்பின்றுகாவாநாள்செய்வாயே. (௨௰)

வேறு.

வாய்த்தவினையொத்தறிமலப்பிணியவிழ்த்து
மூர்த்திகொடுவெந்தருளிமுத்திநலநல்கு
மார்த்தனிளசைப்பதியினைத்தொழினடிக்குங்
கூத்துடையன்யாவனவன்யாங்கடொழுகோவே. (௨௰௧)

தேராதுதிரியும்புலையர்சூழலினுறுமே
வீழாதநெறியிதெனவகுத்தருளியன்பர்
சூழாவெடுமிணங்கிமகிழ்கூரவருள்செய்தாய்
விழாவணியறாமறுகுசூழிளசைவேந்தே. (௨௰௨)

வேந்தனெனமண்முழுதும்வெண்குடையுளாக்கி
யேந்தரியணைத்தவிசிருந்தரசுசெய்யும்
வாய்ந்தவனமொன்றெனமதித்திடுவரோயோ
வாய்ந்தவிளசைப்பரமனுறுமடியாரே. (௨௰௩)

அடித்தலமுடித்தலமரிக்குமயனுக்குங்
கிடைப்பரியசோதிவடிவாகியகிரீசன்
மடற்பொதியவிழ்ந்தபொழில்சூழிளசைவந்தெ
னிடர்க்கடலகற்றிடவுஞற்றுதவமென்னே. (௨௰௪)

தவங்களொருசற்றுமிலிபுல்லியர்தகட்டே
யுவந்துதிரிகின்றபுலையேனுமுலவாத
பவங்களைவதெப்படிபகர்ந்திடுதியையா
நவங்கொளிளசைப்பதியிலுறுமகிழ்வோனே. (௨௰௫)

மகிழ்ச்சிமிகுமன்பினனல்சேர்மெழுகுமான
நெகிழ்ச்சியுறநெக்குருகிநெஞ்சகனைவெய்தி
முகிழ்த்தமலர்கொண்டுநினைமுப்பொழுதுமேத்த
விகழ்ச்சியுறுசீரிளசையெந்தவரநல்கே. (௨௰௬)

*வரங்கள்பலவுஞ்சுரர்பதங்களுமயங்கா
வுரம்பெருகுசித்திகளும்வித்தைகளுமொக்கத்
திரண்டுவருமேயிளசைநாதனதிருத்தாள்
பரந்தமலரிட்டுவழிபட்டவர்கட்பாலே. (௨௰௭)

பார்ப்பதியணங்கினொருபாற்பதியுமெம்மான்
சூற்புயறவழ்ந்துலவுசோலையுடைசூழ
மேற்படிவனம்பலவுமேவுமிளசைக்கோ
னேற்புடையதாளிணையிருப்பிடமெனெஞ்சே. (௨௰௮)

நெஞ்சுறுமையுஞ்செயலுங்கோர்ந்தபொறிதாறே
ரஞ்சமுனசேவடியிலைக்கியெனையாள்வாய்
நஞ்செறிவுகண்ணெனநடுங்கிமறையோவென்
றஞ்சிவருவோர்க்கருளுமாரிளைசவாழ்வே. (௬௯)

வாழுநெறியாவையுமறந்துபுலையாகித்
தாழுநெறிகொண்டுதிரிகின்றதமியேனைச்
சூழும்வினைவல்லிருடொலைந்திடவெதந்தா
னாழுமகிழ்சூழிளைசையாளுடையகோவே. (௭௰)

வேறு.

உடையநாயகன்றிருவடித்தொழும்புசெய்தும்பரார்தமக்கெட்டாச்
சடிலவான்முடியிளைசையானளித்திடுந்தத்துவநெறிதேர்ந்தே
யடையவுந்தமக்குள்ளுறத்தாமவற்றுள்ளூறுமானந்த
மிடையறுமலைகண்டுகொண்டிருப்பவரெம்மையாளுடையாரே. ()

பாருமியாவுமாஞ்சராசரத்தொருதியிரண்டறக்கலந்தோங்கிப்
பாரும்விண்ணுமற்றனைத்துமாய்நிறைந்ததோர்படரொளிப்பரப்பு
சாருலாம்பொழிலிளைசையுமெம்பிரான்கருதரும்பல்கோடி
சூரியப்பிரகாசநேருருவமுந்தோன்றுமாகண்டேனே. (௭௨)

கண்டகண்டவெள்ளிடையெலாமிளைசைவாழ்கருணையங்கடல்கான
முண்டகண்டமுநான்குதிண்டோளும்வேறொருவினையருவாக்க
மண்டகண்டழையுருவமுமுமையவன்மேவியவிடப்பாகுங்
கொண்டகண்டமாய்நின்றதோர்குறியன்றிப்பிறகுறிகாணேனே. ()

காணுமாறுமற்றரிதரிதாமெனக்கனிப்பிலாப்பலசாகைக்
கோணைமாமறையாவையுந்தனித்தனிகுழறுவதல்லாமற்
மாணுமாறிதுதானெனக்காட்டிடவல்லதேயிங்காட்டிற்
பேணுநாயகனடியவர்க்கெளியவன்பெற்றியைமுறைபோடே. ()

முறைமையிற்றிடாவடியவர்குழுமியமுதுநகரினர்காட்டிற்
கறைமலிந்தியகண்டர்தமருளிறாற்காண்பவர்தமக்கல்லா
திறைசுழற்றிருமாலயன்முதலியோர்க்காயினுமெளிதாமோ
விறையுநீங்கிடாதிரண்டறக்கலந்துவாழின்பவீட்டையின்றோ. ()

திட்டையாவதுகெட்டுயிர்ப்பறவுடனிமிர்ந்துவார்விழிமூடிப்
பட்டவாயிலினிறந்திடவிடவிசைபார்த்தறைநதிம்யோகோ
சட்டகத்தினைப்பிரித்துளப்பதைப்பற்றுசகாக்கிராதிதம்மே
சட்டிறக்குமின்னிளைசைநாயகன்கழல்சூழ்ந்திடுஞ்செயலன்றோ. (௭௬)

அன்றுதேர்ட்டிதுகாறும்வல்வினையிலுலைக்கழிந்துழல்பேயேன்
பொன்றிடாப்பரமானந்தவெள்ளமாய்ப்போக்கொடுவரவின்றி
யென்றுமோரியல்பாகியபராபரத்திரண்டறக்கலந்தொன்றாய்
நின்றுவாழ்ந்திடப்பெறுவதேவிளைசைமாநெடுநகரமர்ந்தானே. (௭௭)

தானையாமெனக்குயவரியதளிணைத்தரித்துமன்றிடையாடும்
வானுளோர்களுக்கறிவரும்பரம்பொருண்மண்ணிடையெளிவந்து
தேனுலாம்பொழிலிளைசையிற்குடிகொண்டுசிறியனேன்பசுஞானக்
கூனைநீக்கிவந்தாண்டிடயான்முனங்குயிற்றியதவமென்னே. (௭௮)

என்னுடைப்பெருந்தன்மையும்யானுமிங்கெய்திடாவகையென்பாற்
றன்னுடைப்பெருந்தன்மையுந்தானுமாய்த்தணப்பறநடிக்கின்றான்
கொன்னுடைப்படைத்தண்டமொன்றெடுத்தெதிர்குறுகியசமன்வீழ
மூன்னுடைத்திடவுதைத்திடுமிளைசைமாமுதுநகர்ப்பெருமானே. ()

பெருந்திக்கெலாம்புகழ்ந்திடுமிளைசையம்பெரும்பதிதனின்மேய
திருமதிக்கொழுந்திலகியசடைமுடிச்சிற்பராவெஞ்ஞான்று
மொருமதிப்படநிலைபெறுதகுதினைமுழிதருகறங்கேய்ப்பத்
திரியும்வன்மனக்குரங்கினைநிலைபெறத்திருத்துவதெவ்வாறே. (௮௰)

வேறு.

எவ்வமுமகந்தையுமிழிவுமானமு
மவ்வியநெஞ்சமுமணைத்துநீங்குமா
னவ்வியங்கரத்தவனிளைசைநாயகன்
செவ்வியபொலங்கழல்சிந்தைசெய்யினே. (௮௧)

செய்யவன்கருகியதிருமிடற்றினன்
வையகமளந்தவன்வழுத்துதாளினன்
மெய்யடியவர்புகழிளைசைமேவிய
வையனைமறக்கிலென்னுவியுய்யுமே. (௮௨)

உய்வகைநாடுகருதியோர்க்கிடற்
சைவநேர்சமயமுஞ்சங்கரார்க்குநேர்
தெய்வமுமிளைசையிற்சிறந்தபாக்கமு
மெவ்வுலகத்தினுமில்லையில்லையே. (௮௩)

இல்லெனிலுண்டெனத்தன்னிலில்லையா
மல்லதங்குருவெனிலருவுமாகுமாற்
செவ்வியல்சோலைசூழிளைசைச்செம்மலான்
பில்குசீர்யாவரோவிற்றற்பாலரோ. (௮௪)

பாலனைக்கூற்றுவன்பற்றிக்கோடலே
மேல்கொடுவருதலுமுதையில்வீட்டினான்
சோலையின்மதிதவழிளசைத்தோன்றலா
னேனுமெய்யடியவர்க்கெளியனல்லனே. (அ௫)

அல்விளக்காகியவாக்கைதன்னைநா
னெல்விளக்காயிடக்காண்பதெந்தநாள்
சொல்விளக்கியபுகழ்த்தொண்டைநாட்டுக்கோர்
நல்விளக்காகியவிளசைநாதனே. (அ௬)

நாதனுமென்னுடைநட்புமொக்கலுந்
தாதையுந்தாயருமகவுந்தாரமும்
யாதுமாயிருந்தெனையெளிவந்தாண்டனன்
மேதருவளம்பயிலிளசைவேந்தனே. (அஎ)

வேந்தராய்க்கவிஞராய்விச்சைகற்றுணர்
மாந்தராயறிஞராய்வாழவேண்டலீர்
பூந்தராய்க்கவுணியன்போற்றுமெந்தையைச்
சாந்தமாயிளசையிற்சார்ந்துகண்ணுமே. (அ௮)

கண்ணுதன்மதிமுடிக்கமலங்காலனைக்
கண்ணுதன்மதிமுடிக்கமலக்காலனை
யண்ணலாம்பொதுவினங்காட்டினானையா
மண்ணலாம்பொதுவிளங்காட்டினானையே. (அ௯)

காட்டினானுலகெலாங்கனவுபோன்மென
வாட்டினான்பிறவிவேர்வாட்டிச்சென்னிமேற்
சூட்டினான்றிருவடிதொலைவிலானந்த
மூட்டினானிளசையிலுறையுமன்னனே. (௯0)

வேறு.

மன்னுயோர்கணப்போதாயினுநிலையாமதித்திடற்கரியவிவ்வுடம்பை, யென்னதென்றெண்ணியிதற்கெனத்தொடங்குவினியிலக்கணவுபொய்காம, முன்னியமதமாற்சரியமாங்காரமுலப்பிலவெருளியுற்றதோ, பன்னெடுங்காலமழுங்குமாறெவனோபசும்பொழிலிளசைநாயகனே. (௯க)

நாயினுக்கிளையோநரியினுக்கிளையோநருநடைக்குழிவிழிப்பிறழ்பற், பேயினுக்கிளையோகழுகினுக்கிளையோ பெரிதுநாறியபுழுக்குரம்பை, யீயினுக்கிளையோயாதினுக்கிளையோ யான்சுமந்துழன்றிடப்பணித்தாய், நாயினுக்கழகோகுழவியைவருத்தல்சாற்றிடாயிளசைவாணனே. (௯௨)

வானறல்வளிதீமண்ணெனுமிவற்றால்வனைந்ததோற்குழிசிவ்வுருநீர்பூளையின்சீந்துவைத்தபாழ்ஞ்சவனை, யொன்பதுவாயினுமலமே, தான்வழிந்தொழுகும்விடக்கினைத்துயரந்தனக்கொருகொள்கலந்தன்னை, யானிதைச்சுமந்துதிரிவதுமுறையோ விளசையம்பதியமைந்தவனே. (௯௩)

அமையுமிவ்வுடலேபொருளெனவோம்பி யடியவர்யாரையும்பணிகொண், டிமையளவேனுநன்னெறிதோதிதற்குமேற்கதியிலையென்றே, தமையுணர்ந்தவர்போனடைநடித்துத் தழற்படுநரகினுக்கிரையாய்ச், சுமையெடுத்தலுத்தேனிளசைவாழ்முதலேதுடைத்திடாதிருப்பதெற்றினுக்கே. (௯௪)

எத்தனையீடலமும்மையிலெடுத்தே மெத்தனையினியெடுப்பனவ, மெத்தனையன்றோவிவ்வுடற்பயனென் றறிந்திடாதினையேபொருளாக், கத்தியுமிதற்கோருறுவந்தூற்றாற் கலுழ்ந்துவெந்துயர்க்கடல்குளித்தும், பித்தரின்மயங்கித்திரிவதென்னேயோ பேசிடாயகத்தியீச்சரனே. (௯௫)

அகத்தியீச்சரனைக் காட்டிவீடளிக்கு மறிவினைத்தஞ்சமாமுடலென், றிகந்திலேயின்பந்துய்த்திடவறியா ரேவல்கொள்வோர்க்குநற்கரணம், புகப்பெறுநரிநாய்கழுகுக்குப்போகம் புழுவுக்குப்புவனமற்றதுபோற், சகத்திடைத்தமக்குத்தனுவெனுமிதனைத் தாமெனவிழையுமாறென்னே. (௯௬)

என்பினாரம்பைபழினுடையமயிரா யிறைச்சியைக்குருதிசுக்கிலத்தைப், பின்புறந்துவக்கைவேறுவேறாகப் பிரித்துப்பைமறியெனநோக்கி, யன்புறுமறிவாற்பௌதிகமெனநீத் தாண்டமாவிளசைநாயகன்ற, னின்புவாரிதியிற்றிளைத்திடப்பெறுதார்க்கிறப்பதும்பிறப்பதுமியல்பே. (௯எ)

இயலிசையுணர்ந்துமாசறத்தெளிந்தும் யாவரும்புகழ்ந்திடப்பெற்று, மயலறுபொன்போற்சுவைபெறப்பேசிமன்பதைப்பரப்பெலாம்வசித்துங், கயல்விழிமடவார்புணர்ச்சியைவெறுத்துங்காற்றினைச்சருகினைநுகர்ந்தும், பயில்வுறும்பவவேரறுங்கொலோவிளசைப் பராபரனருள்பெறாதவர்க்கே. (௯அ)

துவறுமிக்கிழைத்தாற்கழுத்தினிலிறைவன் சாற்றெருழைப்புழுத்தலைநாயை, யவமுறப்பிணித்தான்முகஞ்சுழிந்தழுங்கியருவருத்தனையவ

ளையிரந்தூ, நவில்பிணிப்பகற்றவிழைவரோயல்லா னன்கெளமதிப்ப ரோவதுவே,யுவமையென்றுணர்ந்தோருடலேயாம்புவரோவிளைசை வாழொருவனைமறந்தே. (௯௯)

மறந்தருநெடுவேன்மைந்தனைப்பயந்தமகிழ்பிரதானநாயகிபாற் சிறந்துவாழிளங்காட்டகத்தியீச்சரன்றாள் சேர்ந்துநின்றொன்றுபட் டதுவா, யுறங்கியெங்கெழிலென்றாயிறென்றிறுமாந்துறையுமெய்ய டியவர்தமது, நிறைந்தபல்சீர்த்தியிடைவெளியின்றி நிரந்தரவுல மெங்கணுமே. (௧௦௦)

ஆகச்செய்யுள் - ௧௦௧.

இளசைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

முடிந்தது.

மெய்கண்டதேவர் திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலைசைப்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

பருமாலை நிரைவீதித் திருத்தொட்டிக் கலைப்பதிற்றுப் பத்தந் தாதிக், திருமாலை யெமையாளுஞ் சிவபெருமான் றிருவடியிற் சேர்க்கநல்கும், பொருமாலைக் கயமுகனைக் குடர்குழம்பத் துகைத்தருட் டிப் புரட்டிநாயேன், கருமாலைத் துரந்தருள வெழுந்தருளுஞ் செங் கழுநீர்க் களபந்தானே.

நூல்.

திருமால்பிரமன்றெளியாதழலா
யருமாலுறநீண்டருளங்கணனெம்
பெருமான்கலைசைப்பதிபேணியவா
விருமாம்லமற்றெளியேனுயவே.

உய்யும்படியொன்றுணரேனையுமான்
கையன்கதியன்கலைசைப்பதிவாழ்
மெய்யீன்விமலன்விடையேறியவென்
னையன்வலித்தாண்டதுமற்புதமே. (௨)

புதியான்பழையானிபுறத்தானகத்தான்
முதியானிளையான்முதலான்முடியான்
பதியாங்கலைசைப்பகவன்பெருமை
மதியாலெவர்தேறிடவல்லவரே. (௩)

வல்லாண்மைசெலுத்துமலத்துயராற்
பொல்லாங்கிலையிற்பொறிகெட்டுழல்வேன்
கல்லார்ணிழலாய்கலைசைப்பதியா
யெல்லாமறவென்றனையெய்துவதே. (௪)

தேறாய்கலைசைச்சிவனேயிறையென்
றோராய்சிவலோகமிம்மையெலாம்
பாராய்பதமஞ்சும்லிப்படியே
கூறாயருளேகுறியாய்மனமே. (௫)

மனைமக்கள்கடும்புமடந்தையர்பொன்
னெனவிப்படியெய்திமயக்கிவிடுந்
தனையொப்புறுமாயைவிலாசமெலாங்
கனவிற்கழியாய்கலைசைக்கிறையே. (௬)

இறையுந்தரியேனினியிவ்வுடலைப்
பொறைதானுனையல்லதுபோக்கறியேன்
முறையோமுறையோவருளாய்முதல்வா
நிறைநீர்க்கலைசைப்பதிநின்மலனே. (௭)

மல்கும்புலவேடர்மயக்கமருண்
டொல்குஞ்சிறியேனையுமுன்னடிசேர்த்
தல்கும்படியென்றருள்வாய்வனமே
பல்குங்கலைசைப்பதிகாவலனே. (௮)

காவாய்சிவனேசரணங்கலைசைத்
தேவாசிவனேசரணஞ்சிறியே
னாவாசிவனேசரணமருளே
தாவாசிவனேசரணஞ்சரணம். (௯)

சரணம்புகும்வானவர்தாங்களெலா
மரணம்புகுதாதருள்வைத்தவருங்
கரணந்தனையுண்டனைகாத்தருளா
யரணம்புடைசூழ்கலைசைக்கரசே. (௰)

வேறு.

அருவுருவங்கடந்துநிறைந்தானந்தப்பரவெளியாய்
மருவியபெருஞ்சிவபோகவாரிதியிற்றனைந்தாடி
யிரவுபகலற்றிருக்குமிவ்வாழ்வையெனக்களித்தாய்க்
குருகுமனங்கரையவில்லேன்றிருக்கலைசைப்பதியானே. (௧௧)

உத்தரவாசகசல்குலொள்ளிழையார்முலைத்தடத்தே
பித்துமிகுந்திழிவேனைப்பிறழாமேதடுத்தாண்ட
வத்தனையுனையிழந்துமாவிதரித்தாய்வேனோ
கொத்தலர்பூம்பொழிற்கலைசைக்குநகர்வாழ்கோமானே. (௧௨)

மான்போலும்விழிசாயன்மயில்போலுமடந்தையர்சொற்
றேன்போலுமெனப்பிதற்றித்திரிவேனையாட்கொண்டாய்
நான்போலுமடிமையுமற்றுன்போலுநாயகனுந்தான்
மீன்போர்செய்வயற்கலைசைவித்தகனேகிடையாதே. (௧௩)

கிடையாதபெருவாழ்வுகிடைத்திருந்துங்கைவிட்டு
முடையானவுடலோம்பிமூர்க்கனாய்த்திரிந்துழலுங்
கடையேனைக்கடைபோகக்காப்பதுநின்கடனன்றோ
நடையாளுந்திருக்கலைசைநகர்மேவுபரம்பொருளே. (௧௪)

பாங்கெழுமுன்றிருவருளேபார்த்துமனங்குழைந்துருகி
நிரந்தரமாயன்புசெயாநீசனேன்றனக்கந்தோ
புரந்தரன்மாலயன்முதலோர்புகலரும்பேறளித்தருளி
யிரந்தைதவிர்த்தனையென்னேதிருக்கலைசையாண்டானே. (௧௫)

ஆண்டாய்நீயுனக்கடியேனானேனினியென்னை
வேண்டாதுவெறுத்திடவும்விதியுண்டோகீழ்மேலாய்
நீண்டானேதிருத்தொட்டிக்கலமேவுநின்மலனே
காண்டாதவினைக்கொள்ளெரியாய்ச்சுடர்பரப்புந்தொல்லோனே. (௧௬)

தொல்லைவினைத்தொடக்குண்டுசுடுநெருப்பினைவெய்ய
வல்லலுறும்புலையேனையாவாவென்றளித்தருளா
யெல்லையறுத்தொருவியெங்கணுமாய்நிறைந்தருளிச்
செல்வமலிகலைசையில்வாழ்சிவானந்தப்பழங்கடலே. (௧௭)

பழங்கணுறவெகுண்டெழுந்துபகடேறிப்படையெடுத்துத்
தழங்குபெருஞ்சேனையொடுந்தருக்கிவருங்கொடுங்காலன்
முழங்குமொலிகேளாமுன்மூரிவிடைமிசையேறி
யழுங்கேலென்றெதிர்ந்தருளாயருட்கலைசைப்பதியானே. (௧௮)

பதிகடொறுஞ்சென்றேத்திப்பயின்மூவர்தமிழ்மாலைப்
பதிகமெலாமங்கங்கேபாடியுளங்களிகூரும்
பதிகரொடுமெனைக்கூட்டப்பணித்தருளாயிமையவர்தம்
பதிகளுக்கும்பதியாகிப்பதிக்கலைசைப்பதியானே. (௧௯)

யானென்றுமெனதென்றுமிச்செருக்கிலெழும்வினையா
லூனென்றிப்பொறிவழிபோயுலவாதயோனிதொறுந்
தானென்றியிதுகாறுந்தளர்ந்தொழிந்தேனினியிரங்காய்
தேனென்றுமலர்ச்சோலைத்திருக்கலைசையுடையானே. (௨௰)

வேறு.

உடைந்துநைந்துநெக்குநெக்குளங்குழைந்துநின்மயத்
தடைந்துகண்ணகம்பிருந்துதானைப்பாயவன்புநீர்
குடைந்துவாழுமன்பர்சிந்தைகோயில்கொண்டுவாழுமான்
மடந்தைபாகமாய்க்கலைசைவாழ்சிதம்பரேசரே. (௨௧)

சிதம்பரேசர்சோலைசூழ்ந்ததென்கலைசைநாயகர்
கதம்பராவுகாமனோடுகாலனைக்கடிந்தவர்
பதம்பராவியேத்துமன்பர்பாதபங்கயங்கண்மற்
சதம்பராவியேவலிற்சரிப்பமண்டவானவே. (௨௨)

அண்டரண்டமுட்டறத்ததகம்புறம்புமேகமாய்
மண்டியெங்கணும்பரந்தவின்பவாரிதன்றனை
தண்டலைக்கலைசைவாழ்சிதம்பரேசர்தம்முருக்
கண்டுகொண்டுபோற்றவல்லகாட்சியாளர்செல்வரே. (௨௩)

செல்வமென்னசீர்த்தியென்னசித்தியென்னகற்றிடுங்
கல்வியென்னவீங்கிவற்றிறும்பயன்கள்காண்பமோ
நல்லதென்கலைசைமேயநாதனன்பர்நாமமே
சொல்லியேத்தியேவல்செய்தொழும்பர்காணவல்லரே. (௨௪)

வல்லவண்ணம்வாழ்கலைசைவாணவர்க்கடித்தொழி
லல்லுமெல்லுமாற்றுமன்பர்வேண்டிலன்றுகூசமு
மொல்லைமாற்றிவேறுசெய்யவல்லரும்பர்மாலயன்
றொல்லைவான்பதங்களுந்துரும்பெனக்கழிப்பரே. (௨௫)

பரந்தெழுந்துமுப்பதிற்றிரண்டுபல்லுயிர்த்திறந்
திரந்துபுல்லர்வாயிலூறுமின்றுகாறுமெய்வருந்
தரங்கையாலழிந்துளோனிதாற்றிலேனெனைப்புனை
வரந்தராய்கலைசைவாழ்சிதம்பரேசவள்ளலே. (௨௬)

வள்ளலென்றுபாரியென்றுமாரியென்றுவீணிலே
யெள்ளளவுமிலாரையேத்தியேத்தியாயுளைத்
தள்ளுவீர்கலைசைவாழ்சிதம்பரேசர்சீர்த்தியைத்
தெள்ளியோதுகிற்றிலீர்கணென்றுநுங்கள்செய்கையே. (௨௭)

ஓதன்கொண்டொச்சிலையைக்கரங்கொதையைப்பழித்தனிக்
கையனேயிங்கெனைத்துதித்திறைஞ்சிலண்டரு
மெய்தரும்பதத்திலுய்க்குமெம்பிரான்கலைசைவாழ்
சைவனென்றறிந்திலார்சழக்குரைத்துமாய்வரே. (௨௮)

மாய்வதும்பிறப்பதும்வளர்ந்துமங்கைமார்முலை
தோய்வதும்புலன்வழிச்சுழல்வதும்பிணியினாற்
றேய்வதும்பவந்தொறுமெனக்கமைத்தசெல்வனே
யாய்கலைக்கலைசைமேவுமையவாழிவாழியே. (௨௯)

வாழ்வுமிக்கதென்கலைசைவாணநின்னையேசில
ராழியங்கைமாயனென்பரம்புயத்தனென்பர்தேன்
வீழ்கடுக்கையீசனென்பர்வெய்யவங்கியென்பர்மா
வேழ்பரித்தேரினன்னனென்பர்மாயையாலரோ. (௩௦)

வேறு.

மாயனையினை மறையவனையும் மன்னுயிர்த்தொகையனைத்தையு மொடுக்கும், பாயுமால்விடை யுருத்திரனையும் பன்னுமூவர்க்கு மூல காரணன்றாய், ஞேயமாயினை ஞாதிருவானாய் நிகழுஞானமுமாயினை யுந்தாய், வேயதோளுமை பங்குறைநில மிடற்றனேதிருக் கலைசை யுத்தமனே. (௩௧)

தமோகுணத்தினிற் றிருவுருத் தரித்துச் சத்துவத்தொழில் பூண் டோரனைற்கும், தமோகுணத்தொழி லழிப்பினைப்பூண்டு சத்துவத்தா ருத்தரித்தசங்கரர்க்கும், தமோகுணத்தாற் றிராசதத்தாருவந் தாங்கிய ந்துணைத்தொழிலுமுமயற்கும், தமோமயத்தினிற் றூயனுங்கலைசைத் தாணுநீயிலையாயிருந்தனையே. (௩௨)

ஆயிரஞ்சிர மாயிரமுடிகளாயிரஞ்செவியாயிரம்விழிக ளாயிரம் புய மாயிரஞ்சரண மாயிரங்குண மாயிரந்தொழில்க ளாயிரம்பெய ருடையதின்பெருமை யையவென்மொழிக் கடங்குமோபத்தி யாயி ரந்தவர்க்காயெனவுதவு மங்கையேறிருக் கலைசைமுக்கணனே. (௩௩)

முக்குணங்களின் மூவரைத்தோற்றி மூவருக்குமுத் தொழில்க ளுந்தருளி, யக்குணங்களுக் கத்தமாய்நிறைவா யத்துவாக்களைக் கட ந்தமேநிலகிற், றக்கதற்கேண காதரேத்தெடுப்பச் சத்தியம்பிகையு டனுருவாய்த், தொக்ககோடிசூரிய ருதயம்போற் றோற்றிநின்ற னை கலைசையின்னவனே. (௩௪)

விண்ணவர்க்கெலா முன்னமுன்னிடத்தே வேதனைப்படைத் தருளினையவனுக், கெண்ணுவேதசாத் திரபுராணங்க ளெவையுமோ துவித் தனையன்றன்பாற், கண்ணனன்புவீ காத்தழித்தருளுங் கட வுளோர்தமைத் தந்தனைகலைசை, யண்ணலேயெலா முன்றிருவிளை யாட்டாகுமாலுலகினுக்கொருமுதலே. (௩௫)

ஒருகற்பத்தினி லயனைமுன்படைப்பா யொருகற்பத்தினி லரி யைமுன்படைப்பாய், வருகற்பத்தினி லயனைமுன்படைப்பாய் மறு கற்பத்தினின் மூவரையொருங்கே, தருவைமுற்படப் பிறந்தவர்பிற ரைத் தரவுஞ்செய்குவை யின்றிருவிளையாட், டருள்பழுத்ததென்கலை சைவாழ்முதலே யாரறிந்தெடுத்தோதவல்லவரே. (௬௬)

வல்லவானவர் கடல்கடைபொழுதின் மறுகவந்தெழு மாலகால த்துக், கொல்லியாவருந் தோட்டெடுத்தலறி யோலமிட்டெமக் குறு சரணுனையே, யல்லதில்லையென் றாற்றிமெய்ந்நா ளஞ்சலீரென வல் லேசியல்லா, வில்லைவேறெனிற் கலைசைவானவா னெவர்க்கடைக்க லம் புகன்றுபோற்றுவனே. (௬௭)

போற்றிசெங்கதிர் மண்டலத்துறைவோய் போற்றிசோமலோ கத்தமர்முதல்வா, போற்றியன்பர்தம் மனக்குகையுறைவாய் போற் றியாரழற்சிகை நாளியமர்வோய், போற்றிநாரண னகத்தொளிர்வி ளக்கே போற்றிதில்லையம் பலத்துநின்றாடி, போற்றியென்றனைப் பதித்தசெஞ்சரண போற்றிதென்றிருக் கலைசைவானவனே. (௬௮)

வானுளோர்களு மறைகளுமின்னும் வருந்திதேடியும் வரம்புக ண்டறியா, தீனமுற்றலைந் துழன்றிடுந்சிறியே னைதவிர்த்தெனைப் பா லிவனென்றாய், கானுலாமலர்க் குழலுமைபாகா கலைசைமாநகர் மே வியவமுதே, தேனுலாமலர்க் கொன்றையஞ்சடையா திரிபுரங்களைச் சிரித்தெரித்தவனே. (௬௯)

சிரித்தெரித்தனை புரங்களைவிழியைத் திறந்தெரித்தனை மாரனை யுரிரா, வுரித்துடுத்தனை யுழுவையைச்சரண வுதைத்துருட்டினை கால னைவிரலா, லெரித்தழித்தனை யரக்கனையென்பார் நின்றடானையு ஞ்சிறுகாளொருங்கே, பொரித்தெரித்திட வல்லதென்கலைசைப் புண் ணியாவுனக் கிணைபுமோர்புகழோ. (௭0)

வேறு.

புகழ்ந்தவருக்கருள்பூங்கலைசைக்கோ
னகழ்ந்துபறந்தவரண்ணலனென்பார்
மகிழ்ந்துயர்கூடலின்மண்கள்சுமந்தே
யிகழ்ந்தடிபட்டனனென்பதுமென்னே. (௭௧)

என்னையுமாளுமிருங்கலைசைக்கோன்
மன்னுலகுக்கொருமன்னவனென்பார்
மின்னிடையார்மனையெங்கணுமேவி
யன்னமிரந்தனனென்னுமதென்னே. (௭௨)

ஆலகையன்பரையாள்கலைசைக்கோன்
மூவருமேவல்செய்முன்னவனென்பார்
நாவலர்கோன்விடநள்ளிருளின்க
ணேவலினேகினனென்றதுமென்னே. (௭௩)

என்மனமேவுதிருங்கலைசைக்கோன்
பன்மறையும்மறியாப்பரனென்பார்
கொன்மிகுகூளிகள்கண்டுகைகொட்ட
மின்னடமாடினனென்னதுவென்னே. (௭௪)

ஆமையிரேடணியக்கலைசைக்கோன்
காமமறுத்தவர்கண்ணுளனென்பார்
தாமமலர்க்குழல்கொங்கைகடாக்கக்
கோமளமேனிகுழைந்தமையென்னே. (௭௫)

குழைத்தெனையாண்டருள்கூர்கலைசைக்கோன்
வழுத்தபுகீர்த்தியின்மாமலையென்பா
ரிழித்தபுறச்சமயத்தவரெல்லாம்
பழித்திடநின்றருள்பான்மையிதென்னே. (௭௬)

பான்மதிசூடுபரன்கலைசைக்கோன்
மான்முதலோர்தொழுமாமுதலென்பார்
மேன்மையில்வாணன்வியன்பதிவாயிற்
காண்மலைமாதொடுகாத்தமையென்னே. (௭௭)

தமைத்தெளிவோர்தெளிதண்கலைசைக்கோ
னமைப்பருமாகருணாகரனென்பா
ரிமைக்குமுனண்டமெவற்றையுமொக்கக்
குமைத்திடுமச்செயல்கொண்டிடலென்னே. (௭௮)

கொண்டலுரிஞ்சுசெயில்கூர்கலைசைக்கோ
னண்டமெவற்றினுமப்புறனென்பார்
மண்டனில்விண்டனில்வான்றனில்யாருங்
கண்டிடநின்றுழல்காரணமென்னே. (௭௯)

காரணகாரணனுங்கலைசைக்கோன்
பேருணர்வோர்க்கருள்பிஞ்ஞகனென்பா
ரோருணர்வின்றியுழுங்குமெனக்கு
மாரருள்செய்திடுமற்புதமென்னே. (௮0)

வேறு.

அற்புதக்கலைசைமேவுமங்கணனைக்கொளுத
பற்பலவிளையாட்டெல்லாம்பரித்திடும்பான்மைநோக்கின்
முற்பவக்கடலின்மூழ்கிமுடிவின்றியுழலுமிந்தச்
சிற்றுயிர்களின்மேல்வைத்தகருணையாய்ச்சிறக்குமன்றே. (௫௧)

அன்றுதொட்டின்றுகாறுமருமறைநான்குந்தேட
நின்றலந்தோலமிட்டுங்காணொணாவிமலமூர்த்தி
யின்றமிழ்க்கலைசைவாணனியல்பிணையிரண்டுநாளிற்
பொன்றிடுமனிதர்தேறியெங்ஙனம்போற்றுவாரே. (௫௨)

போற்றிலேன்பூதிமெய்யிற்பூணகிலேனெழுத்தோரைந்துஞ்
சாற்றிலேனக்கமாலைதரிக்கிலேனடியாரேவ
லாற்றிலேன்கலைசைவாழுமண்ணலேசுறுகண்வெள்ளை
யேற்றனேயெளியேனந்தோவெங்ஙனமுய்யுமாறே. (௫௩)

மாறிலாக்கருணைமேருமலைபழுத்தனையமெய்யு
மாறணிசடையுங்காளகண்டமுமழகுபூத்த
நீறணிமார்புமுள்ளேநிலவியநகையுமம்மை
கூறுமாய்க்கலைசைவாணனென்னகங்குடிகொண்டானே. (௫௪)

கொண்டனையென்னையுன்னைக்கொடுத்தனைமலநோய்நீங்கக்
கண்டனைவினைகளெல்லாங்கழித்தனையுடலின்பாரம்
விண்டனைபரமானந்தம்விளைத்தனைகலைசைவாழு
மண்டனேயுண்டுகொல்லோவடியனேன்செயுங்கைம்மாறே. (௫௫)

மாறினேன்சமயபேதவழிப்படும்புன்மையெல்லாந்
தேறினேன்வீடுசேர்க்குஞ்சைவசித்தாந்தமென்றே
யேறினேன்சிவலோகத்தேயிரண்டறக்கலந்தொன்றாகி
யாறினேன்வருத்தமெல்லாங்கலைசைக்கோவருளினாலே. (௫௬)

அருள்வழிநடந்துபாசமறுக்குமாறுணரமாட்டீர்
மருள்வழிநடந்துமேன்மேல்வல்வினையீட்டவல்லீர்
தெருள்வழிகேட்பீராகிற்சிவபிரான்கலைசைவாழ்வை
யொருமுறையிறைஞ்சியென்றுமின்பத்தேறுவனலாமே. (௫௭)

உண்ணிறையமுதேயென்றமுயிரினுக்குயிரேயென்றும்
பண்ணினல்லிசையேயென்றும்பழத்திடைச்சுவையேயென்றுங்
கண்ணினுண்மணியேயென்றுங்கலைசைவாழ்சிவமேயென்று
மெண்ணிநெஞ்சுருகியேத்தப்பெற்றவாறெளியனேனே. (௫௮)

எளியனேனறிவிலாதவேழையேன்மடவாராசைக்
களியனேனுடலேயோம்புங்கடையனேனுலகவாழ்விற்
குளியனேனெனையுமாவாகுலப்புகழ்க்கலைசைக்கோமா
னளியனேனைக்கைக்கொண்டாண்டவாறென்னேயென்னே. (௫௯)

என்னையுமுன்னையுங்காட்டாதென்றுளேயன்றுதொட்டுத்
துன்னியமலவீரத்தின்றொடக்கறுத்தறிவுகாட்டிப்
பன்னருந்துரியாதீதப்பராபரநிலையிற்சேர்த்தா
யந்நிலைபிறழாவண்ணமளித்தருள்கலைசைவாழ்வே. (௬௦)

வேறு.

வேயொன்றுதோளிமலையான்மடந்தைதவிரிருந்தவுலகந்
தாயென்றிறைஞ்சுசிவகாமியம்மையொருபான்மணந்ததலைவன்
வாயொன்றுமன்பினடியார்கள்வாழ்த்து கலைசைப்பெரும்பதியில்வா
ழீயொன்றுகையனடியேயலாதுதெருளாதுசிந்தைபிறிதே. (௬௧)

பிறப்போடிறப்பிலதுகாறுமைந்துபிறிதொன்றுசார்புகிடையா
தறப்பான்மயங்கிமடவார்வலைக்குளுழிதந்தலைந்தசிறியேன்
புறச்சார்புமற்றையகச்சார்புநீத்துனருளைப்பொருந்தவருளா
யிறப்பார்கணீன்புதலைமாலைசூடிகலைசைப்பதிக்குளிறையே. (௬௨)

இறையென்றுநம்பிவழிபாடுசெய்யினிறவாதவின்பமருவக்
குறைவின்றியின்றவடியார்குழாங்களொடுகூடிவாழவருளு
மறையொன்றுநாவன்முதலோர்கள்வாழ்வையறியாதவீரமுதவம்
பொறைகொண்டசிந்தையவர்கோவிருந்தபுரமேவுமாதிமுதலே. ( )

முதலென்பதின்றிநடுவென்பதின்றிமுடிவென்பதின்றிமுழுதா
யதுவென்பதின்றியவனென்பதின்றியவளென்பதின்றியவையா
யிதுவென்றெவர்க்குமறியப்படாதவியல்பாகியுள்ளபொருளா
மதிதங்குசோலைசெறிகோவிருந்தபுரமன்னுமெய்க்கண்சிவனே. (௬௪)

சிவந்தகருமாவர்கரியாருமவர்வெளியாருமாவர்செழும்பொ
னுவந்தாருமாவர்பசியாருமாவரொளிவண்ணராவர்தழலாய்
நிவந்தேவிரிஞ்சர்முகில்வண்ணர்தங்களினைவிற்குமெட்டவரியா
ரவந்தானிலாதகலைசைப்பதிக்கணமர்ந்தாருமாவரவரே. (௬௫)

அவமேவிளைத்துமுழுமூடனாகியறிவென்பதின்றியழிவாய்ப்
பவமேவிளைக்குமுடலோம்பியென்றுகரைகிற்படிந்துதுளைவேன்
சிவமேவிளைக்குமடியார்குழாங்களொடுசேருநாளுமுளதோ (௬௬)
தவமேவிளைக்குமுயர்கோவிருந்தபுரமன்னுசைவமுதலே.

ரோசவத்தில்வந்தாசிரியாதிமூன்றநடையின்றிமுற்றுபருவ
மைவைத்தநியமலபாகநோக்கிவினையொப்புமுத்திகழியான்
மெய்வைத்தஞானகுருவாகிவந்தநாதியுய்க்கவல்லவிமலன்
செய்தற்றுநித்தகலைசைக்குன்மேவுசிவஞானதுமெய்ம்மையிதுவே. (சுஎ)

இதுவன்றிவேறுசமயத்தைநம்பிவிலைமுத்தியுண்மையெனவே
மதமாறுதோறுமதிமாறுகொண்டுபலவாதமோதிமருள்வே
னதுநேரவாய்மையிதுவென்றுகாட்டியருள்செய்தசெய்கையெளிதோ
பொதுவாட்டுகந்தவளர்கோவிருந்தபுரமன்றுஞானமணியே. (சுஅ)

மன்னீர்விசும்புகனல்காலருக்கன்மதியாவியென்றுமுறையா
லென்னீர்மைகொண்டவிவையெட்டுமன்றியுலகெங்குமிலையிவை
யுண்ணின்றுவளக்குவடிவாகுமென்னிலவைதோறுமுயிர்க்குயிரதாங் [மெய
கண்ணன்றெய்வமெவர்வேறுணார்கள்கலைசைப்பதிக்கிறைவனே. (சுகூ)

வானந்தோறிலங்குவிரதங்கள்பூண்டுசடைகட்டிவாடுமிறைவ
தனைஞ்சேர்ந்துயர்ந்தகுலத்திற்பிறந்துசதுர்வேதமோதிவரினுந்
தினைஞ்சாத்திரங்கள்பலகற்றவாதுசெயவல்லரேனுமெவரை
மனந்தாதியானகலைசைச்சிவன்றனருளைப்பெறுதலிலரே. (எ0)

வேறு.

விடாரொடுதூர்த்தர்பேதையர்கயவர்வேழம்பாளையரொடிறவாய்
நடையெலாங்கெடுத்தேயிழிதொழில்விரும்பு நாயினேனுய்யுமாறுண்
மடலவிழ்கமலவாவிகடோறுமாதரார்வளம்புனல்குடையுந் [தோ
டடநெடும்புரிசைக்கலைசைமாநகர்வாழ்தற்பராசிதம்பரேசனே. (எக)

அரிகுழன்மடவாரிளமுலைப்பிணைப்புந் துகிலிடைநேர்வதுவனைக்
யும், வரிவிழிக்கொழிலுஞ் செவிசழ்கூடிப்ப மனத்திடை மெழுகு
வைத்தழிவேன், நெறிதமிழ்க்கலைசைச் சிவபிரான்வாழ்வுஞ் செய்கை
யுந் தன்னடியார்க்குப், பரிவுடபருள மனத்தகத்தெழுகாய் பாவி
யேற் கினிப்புகலென்னே. (எஉ)

வன்பினைகரம்பாற் கட்டிமேற்றோல்போர்த் திறைச்சியு ளூனும்
மடைத்த, வன்புழுக்குரம்பை காற்றமென்னது மற்றது மாடையும
ணியு, முன்புறநோக்கி மாதரென்றெண்ணி மயங்கிடமுயலுகின்றே
ன்றே, யன்புறுங்கலைசைச் சிதம்பரேசன்று ணடைந்துளோர் மதிப்
பயோவனையே. (எங)

உலகுமுன்படைமலையும்வானகமு மோகிலை மொமுவறிசே,
பன்னிமெல்லாங் கிடைத்தாய்மதித்துப் பாவனைசெய்து தேக்கி,

வா, யென்னைதிற்பயனென் றோர்ந்திலாய்கலைசை யீசனைப்பணிந்தி
லா யெளியேன், றன்னையுமுடன்கொண் டிழுத்திழுத்தலைத்தாய் தக்
கதோ மனக்கருங்குரங்கே. (எச)

மனக்கருங்குரங்கின்கைவசப்பட்டுமயங்கினேன்பதைபதைத்து
ருகேன், கனக்கறைமிடற்றுரெயென்றழைத்தலறேன்கலைசையைச்சே
ர்ந்திலேனடியார்சினக்குழாத்தெய்திச்சிவநெறியொழுகேனென்செ
ய்கேனேழையேனந்தோ, வுனக்கெவனடுத்ததாவென் மருளா யுல
ந்துபோயினேன்சிவமுதலே. (எரு)

சிவனென்றுமொழியைக்கொடியசண்டாளன் செப்பிடவவனுட
னுறைக, வவனொடுகலந்துபேசுகவவனோடருகிருந்துண்ணுகவென்
னு; மூவமையில்சுருதிப்பொருடனைநம்பாதுமரோடுடன்பயில்கொ
டியோ, னிவனெனக்கழித்தாலையனேகதிவேறெனக்கிலைகலைசையா
ண்டகையே. (எசு)

ஆண்டவன்றன்னை யடிமையென்றுரைப்பா ரடிமையையாண்
டவனென்பார், மாண்டகுபதியைப் பசுவென்றும்பசுவைப் பதியெ
ன்றுமதித்துனையிகழ்ந்தே, தாண்டருநிரயக்கிடங்கினில்வீழுஞ்சழக்
கரோடிணங்குறாவரமே, வேண்டினேனருளாய் கலைசைமாநகரின்
மேவிவாழ்ந்தருள்பசுபதியே. (எஎ)

பதியுமோகத்தான்மானத்தான்மருளாற் பற்றியசார்பினுனுன்னை
த், துதிசெயாதிகழ்வோரிகழுககலைசைச் சுந்தரசிதம்பரேசனே,
மதிபொதிசடையா யாங்களெல்லோரும் வழிவழியுன்னடித்தொழு
ம்பே, நிதியெனவுடையேமென்றுமிக்கருத்தேயிலைபெறச்செய்துகா
த்தருளே. (எஅ)

அருண்மடைதிறந்தநோக்கமும்வரதாபயங்களுமம்புயக்கரமுந்
திருமுகப்பொலிவுங்குறுநகையழகுஞ் செஞ்சடாமகுடமுமரையின்
மீருவுதோலுடையுஞ்சேவடித்துணையுமகிழ்சிவகாமமாயகிசே, ருருவ
மாய்க்கலைசைச்சிதம்பரேசரென்னுள்ளகங்கோயில்கொண்டனரே.

கொண்டல்போன்முழங்கிக் கூற்றுவனெதிரேகுறுகிடாடியு
தளரக், கரைடவிரங்களைம்பொறிகலங்கக் கண்டமேலெழுந்து
ந்தி, மண்டிடவறிவுகலங்குமக்காலுன் மலரடி வழுத்திடமாட்டே
னண்டர்சூழ்கலைசைப்பராபரவின்றே யடைக்கலங்கண்டுகொண்
ருளே. (அ0)

கலைசைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

வேறு.

அருவினனுருவினனருவிலனுருவில
னிருளினனொளியினனிருளிலனொளியிலன்
மருவளர்கலைசையின்மகிழ்பவனிகபர
மிருமையுமெழுமையுமெனையுடையவனே. (அக)

அவனவளதுவெனுமவைதொழும்விரலின
யிவனெனவுணர்வரியதொரியல்பினன
தமலிகலைசையின்மருவியதருநிழலை
சிவனெனுமொழியினையிவையுனசெயலே. (அஉ)

செயலெலவரறிபவர்திருவளர்கலைசையின்
மயிலியலுமையொடுமெழுமையமதனுட
லியலறவெரிசெய்துமுனிவெனவடநிழ
லயலினுமமர்குவையதிசயமரனே. (அங)

அரகரவெனவலறிபுலவொரா
டரியயன்வெருவுறவுருவிடமுழுதசெய்
திலறுமமரரென்றொருபெயரமைவுற
வருள்பவர்கலைசையிலானலதிலையே. (அச)

இலவிதழ்மடநடையுமையொடுமிரசத
மலைமிசையமர்புவர்மகிழ்தருமிடமா
நிலைபெறவளமையுநிதிகளுமனவறி
கலைகளுநிலைபெறுகலைசைநன்னகரே. (அரு)

நகவலர்திரிபுரநலிவுறவழலென
மிகவலரரியயன்வெருவுறவுளமது
புகவலர்மதனுடல்பொடிபடவிழியெரி
யுகவலர்கலைசையினுறையிறையவரே. (அசு)

இறையவனிறையினிலியமனையுறைதசெய்த
நிறையவனிறையுறுகலைசையினிலவிய
மறையவன்மறையறவளரடியவரக
வறையவனறைபுனலவிர்சடையவனே (அஎ)

சடைமுடியரவணிதலைகலன்வனமிட
முடையுரிகழுதினமுணவதுபலியெனு
மடைவினர்கலைசையினடிகளையவனியி
னிடையிறையெனவழிபடுபவரெவரே. (அஅ)

எவனுலகுயிர்தொறுமிசைவுறுமருவின
னெவனவரவர்தமைவினைவழியிருவின
னெவனெனையுடையவனிணையறுபரசிவ
னெவனவனுயர்கலைசையில்வருமிறையே. (அகூ)

இறவொடுபிறவியினிழிதருமெளிய
விறைநசுவடிவினினிலைபெறவருளின
னறிவொடுவழிபடுமடியவர்குழுமிய
செறிவுறுகலைசையில்வருபரசிவனே. (கூ0)

வேறு.

சிவந்தமேனியாய் போற்றிநாயினேன் செய்திடும்பெரும் பிழை பொறுத்துவான், சிவந்தரும்பெருங்கருணைபோற்றிகற் சிலைவளைத்து முப்புரங்கணீறெழச், சிவந்தவாளியாய்போற்றிகாலனைச் சிதைத்து ரூட்டியன்றேலமென்னவன், சிவந்தபாலனைக்காத்தளித்திடுஞ்செல்வபோற்றி தென்கலைசைவாணனே. (கூக)

வாணனார்மனச்செருக்குமாறிட மறுவில்கண்ணனையேவல்கொண்டபின், ஞானருதவர்க்குனது கோயிலி னடனகாலையிற்குடமுழக்கிடக், கோணமால்வரங்கொடுத்தளித்திடுங்குழகபோற்றிதென்கலைசைமேவிவாழ், நீணிலாப்பிறைச்சடைமாமுடிநிமலபோற்றிமற்றெங்கண்மன்னனே. (கூஉ)

எங்குநோக்கினு மங்கெலாமெனக் கிருண்டகண்டமு நான்கு தோள்களுங், கங்கைவேணியுமுக்கணுஞ்சிவகாமிபாகமுங்கமலபாதமுஞ், செங்கைமான்மழுப்படையுநீற்றொளிசிறந்தமார்பமுங்காணவைத்தின், றங்கணச்சரித் தருள்சுரக்கிடுங் கலைசைவாணநின் னடிகள்போற்றியே. (கூங)

போற்றிபோற்றியென் றமரர்மாதவர் புலியுமோர்கிரண்டிசை முழக்கிட, நீற்றொளிச்சிவநேசர்வாழ்த்தவின் னியங்களார்ப்பெழத் தெரிவைமாரினங், காற்றினொல்குபூங்கொடியினாடிடக் கலைசைவீதியிற்கொளிரியோடுநீ, யேற்றின்மேல்வருஞ்சேவைதந்தெனை யாண்டுகொண்டவாபோற்றியெந்தையே. (கூச)

எந்தைநீயெமக் கன்னைநீயெமக் கிறைவனீயெமை யாண்டநாயனீ, சிந்தைநீசெய்யுஞ்செயலுநீபெறுஞ்செல்வநீதொழுந்தெய்வநீகற்கும், விந்தைநீயெய்ப்பில்வைப்புநீநசைவெறுப்புநீயலால்வேறுகண்டிலேங்,கந்தவார்பொழிற்கலைசைவாழ்சிவகாமியாகநின்கருணைபோ (கூரு)

கருணையாளனேபோற்றிதென்பெருங்கலைசையாளனேபோற்றி யின்னலா, துரிமைவேறிலேன்போற்றிபாசநோயொழியுமாறுசெய் போற்றியாட்கொளக், குருவுமாயினாய்போற்றிவீட்டினைக் கூடவே ண்டினேன்போற்றிஞாலமேற், பருவராதருள்போற்றியிவ்வுடற்பார மாற்றிலேன்போற்றியையனே. (௯௭)

ஐயனேயடிபோற்றிபேரருளாளனேயடி போற்றியன்பர்பான், மெய்யனேயடி போற்றிதில்லைவாழ் வித்தகாவடி போற்றிபொய்யர் தம், பொய்யனேயடிபோற்றியீறிலாப்புராணனேயடிபோற்றிமான் மழுக், கையனேயடிபோற்றிதென்பெருங்கலைசையாயடி போற்றி போற்றியே. (௯௮)

போற்றிபோற்றிபேரின்பஞானமாய் புணரியாயினைதத்தெங்கு மாயினாய்,போற்றிபோற்றியோர்மறுவிலாப்பெரும்புகழ்படைத்தவா னந்தவெள்ளமே, போற்றிபோற்றிமெய்யன்பர்சிந்தையிற்பொங்கி யூறுதீஞ்சுவைக்கரும்பனே, போற்றிபோற்றிதென் கலைசையாளைய னேபொறுக்கிலேனினிமாயவாழ்க்கையே. (௯௯)

மாயனைக்கணையாகவேவினைமாயனைவிடையாகவூர்ந்தனை
மாயனைத்திருமனைவியாக்கிமுன்மணந்துசேர்த்தனைத்தந்தளித்தனை
மாயனுக்கொருபாகமீந்தனைமாயனுள்ளமேகோயில்கொண்டனை
மாயனைத்திரமலர்ந்தாளினாய்வாதபோற்றிதென்கலைசையீசனே.

ஈசனேதிருக்கலைசையேவிவாழிறைவனேசிவகாமநாயகி
நேசனேயருட்சிதம்பரேசனேநித்தநித்தநெக்குருகியேத்துவோர்
பாசவேரறப்பறிக்குநின்னிருபாதபங்கயம்போற்றிபொய்யெலாம்
வீசிமேலைவீட்டின்பகல்குவாய்மெல்லமெல்லவந்தெரிசனத்திருத்தியே.

ஆகச் செய்யுள் - ௧0௧.

கலைசைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

முடிந்தது.

மெய்கண்டதேவர் திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

...னந்தருத்திரேசர்பதிகம்.

ஐந்தையடாறினையடக்கியருந்தவம்புரியாரேனும்
வந்தையாவெனவெல்லோரும்வணங்கிடவாழலாமால்
முந்தைபாதிரண்டுதென்மமுதல்விசெய்மூதூர்வாழும்
எந்தையானந்தருத்திரேசனையிறைஞ்சினோர்க்கே. (௧

குடங்களிற்பணைத்தனந்தகொங்கைமால்களிறுமல்குற்
படங்களுங்கொடுமின்னார்செய்பருவரல்பாற்றலாமால்
மடங்களெந்தறிவான்மிக்கமாதவர்மனம்போற்காஞ்சி
இடங்கொளானந்தருத்திரேசனையிறைஞ்சினோர்க்கே. (௨

வருந்தலாதெண்ணெண்கல்விவாய்க்குமெண்செல்வப்பேறு
பொருந்தவாயுநுங்கவூறும்புகழுடன்பொலியலாமால்
திருந்தவால்வளையுமுத்துஞ்செய்தொறுஞ்செறிதென்காஞ்சி
இருந்தவானந்தருத்திரேசனையிறைஞ்சினோர்க்கே. (௩

பொறைதவமறிவொழுக்கம்புத்திரமித்திராதி
குறைவறுசெல்வம்யாவுங்குலவவீற்றிருக்கலாமால்
மறையொலிமுரசந்துஞ்சாவளநகர்க்காஞ்சிவாழும்
இறைவனானந்தருத்திரேசனையிறைஞ்சினோர்க்கே. (௪

ஆசைவேரகழ்ந்துவெண்ணீறஞ்செழுத்தக்கமாலை
பூசியுச்சரித்துப்பூண்டபுனிதரோடிணங்கலாமால்
யோசனைகமழுய்யானமுடுத்திடுங்காஞ்சியூர்வாழ்
ஈசனானந்தருத்திரேசனையிறைஞ்சினோர்க்கே. (௫

பானந்தங்கையிலேந்தும்பைந்துழாய்மார்பன்முன்னும்
வானந்தங்கமரர்யாரும்வணங்கவாழ்ந்திருக்கலாமால்
கானந்தண்பொழிலிலாறுகால்செயுங்கச்சிமூதூர்
ஆனந்தருத்திரேசனடித்துணையிறைஞ்சினோர்க்கே. (௬)

கங்கணன்குள்ளான்முன்னுங்கருமமுங்காரானூர்தி
செங்கையார்பாசந்தன்னாற்சிமிழ்த்தலுந்தீரலாமால்
அங்கணாளுயர்ந்தகாஞ்சியகநகரமர்ந்துவாழும்
எங்களானந்தருத்திரேசனையிறைஞ்சினோர்க்கே. (௭)

விழிகளான்மாதர்நாளும்விளைத்திடும்வேட்கையாயுஞ்
சுழிகளாநிற்றுவீழுங்கொடுந்துயர்குளிக்கலாமால்
வழிகளார்சோலைசூழ்ந்தயாமதிற்கச்சிவாழும்
எழில்கொளானந்தருத்திரேசனையிறைஞ்சினோர்க்கே. (௮)

இருக்கெலாமளவிட்டின்னுமிவனதென்னவறியவெட்டாத்
திருக்குலாவியபேரின்பச்செழுங்கடல்திளைக்கலாமால்
மருக்கலாவுங்கண்மொய்த்தவாவிசூழ்காஞ்சிவாழும்
யிருக்குமானந்தருத்திரேசனையிறைஞ்சினோர்க்கே. (௯)

பார்தவிரியலார்செம்பொன்மண்ணெனுமார்வவாரி
நீந்திமேலாளமுத்திநீள்கரையேறலாமால்
காந்துபொன்மாடஞ்சூழ்ந்தகச்சியம்பதிவாழ்கங்கை
ஏந்துமானந்தருத்திரேசனையிறைஞ்சினோர்க்கே. (௧0)

ஆனந்தமலைபோலோங்குமம்பலத்துமையாணங்கை
ஆனந்தமகிழ்ச்சிபூப்பவானந்தவமிழ்தமூறி
ஆனந்தநிருத்தஞ்செய்யுமங்கணன்கச்சிமூதூர்
ஆனந்தருத்திரேசனடியிணைக்கன்புசெய்வாம். (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டதேவர்திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள்திருவடிவாழ்க.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பர்

ஆனந்தக்களிப்பு.

ஆனந்தமானந்தந்தோழி - கம்பர்
ஆடுந்திருவிளையாட்டினைப்பார்க்கில்
ஆனந்தமானந்தந்தோழி.

ஒன்றுவிட்டொன்றுபற்றுமல் - என்றும்
ஒன்றுவிட்டொன்றினைப்பற்றவல்லாருக்
கொன்றுமிரண்டுமல்லாமல் - நின்ற
ஒன்றினைவாசகமொன்றிலளிப்பார், ஆனந்தம்.

இரண்டுவினையால்விளைந்த - வகை
இரண்டையுங்காட்டியென்சென்னியின்மீதே
இரண்டுசரணமுஞ்சூட்டி - அஞ்சில்
இரண்டையிரண்டிலடக்கவல்லாராம், ஆனந்தம்.

மூன்றுலகும்படைப்பாராம் - அந்த
மூன்றுலகுமுடனேயுடைப்பாராம்
மூன்றுகடவுளாவாராம் - அந்த
மூன்றுகடவுளர்காணவொண்ணாராம், ஆனந்தம்.

நாலுவருணம்வைப்பாராம் - பின்னும்
நால்வகையாச்சிரமங்கள்வைப்பாராம்
நாலுபாதங்கள்வைப்பாராம் - அந்த
நாலுக்குநாலுபதமும்வைப்பாராம், ஆனந்தம்.

அஞ்சுமலமஞ்சவத்தை - பூதம்
அஞ்சுதன்மாத்திரையஞ்சிந்திரியம்
அஞ்சுதொழிலஞ்சுமாற்றி - எழுத்
தஞ்சுமஞ்சாகவமைக்கவல்லாராம். ஆனந்தம்.

ஆறுறுதத்துவக்கூட்டம் - உடன்
ஆறத்துவாக்களு மாதாரமாறும்
ஆறுகுற்றகளுநீங்க - இரண
டாறின்முடிவினடனஞ்செய்வாராம், ஆனந்தம்.

ஏழுபுவனப்பரப்புங் - கடல்
ஏழுஞ்சிகரிகளேழும்பெருந்தீ
வேழும்பிறவிகளேழும் - இசை
ஏழும்படைத்தவிறைவரிவராம், ஆனந்தம்.

எட்டுவடிவுமாவாராம் - அந்த
எட்டுவடிவுக்குமெட்டரியாராம்
எட்டுக்குணமுடையாராம் - பத்தி
எட்டுமுடையோரிதயத்துளாராம், ஆனந்தம்.

ஒன்பதுமொன்பதுமொன்றும் - மற்றை
ஒன்பதுமுப்பதுமொன்பதுமொன்றும்
ஒன்பதுமொன்பதுமொன்றும் - பின்னும்
ஒன்பதுமானவைக்கப்புறத்தாராம், ஆனந்தம்.

பத்துத்திசையுடையாராம் - பத்துப்
பத்துப்பத்தாந்திருப்பேருடையாராம்
பத்துக்கரமுடையாராந் - தவம்
பத்தினிலொன்றுபத்தாகச்செய்வாராம், ஆனந்தம்.

ஞானமுஞேயப்பொருளும் - பற்றும்
ஞாதாவுமில்லையென்பார்க்கரியாராம்
ஞானமுஞேயப்பொருளும் - பற்றும்
ஞாதாவும்மாய்ப்பகுப்பார்க்குமெட்டாராம், ஆன

மெய்யிலணிவதும்பாம்பு - மலை
வில்லினிறுணாய்விசிப்பதும்பாம்பு
கையிற்பிடிப்பதும்பாம்பு - அவர்
காட்டினாடகங்காண்பதும்பாம்பு, ஆனந்தம்.

நாதத்துடியினடிப்பும் - மெல்ல
நடந்துநடந்துதடிக்குநடிப்பும்
வேதம்படிக்கும்படிப்பும் - நுதல்
மீதுவிளங்குதுறுவேர்ப்பொடிப்பும், ஆனந்தம்.

கையிற்கபாலத்தழகுந் - திருக்
காலினிற்பூந்துகைசேர்த்தவழகும்
மெய்யணிநீற்றினழகும் - மையல்
மீறுங்குறுநகைகூரலழகும், ஆனந்தம்.

உடுப்பதுகீளுடையாம் - மறை
ஓதிமக்கேதஞ்சிரமேற்சடையாம்
எடுப்பதுபிச்சையமுதாம் - மார்பில்
ஏற்பதுகாமாட்சிகொங்கைச்சுவடாம், ஆனந்தம்.

ஆனந்தக்களிப்புமுடிந்தது.

மெய்கண்டதேவர்திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள்திருவடிவாழ்க.

உ

கணபதிதுணை.

கலைசைச்

செங்கழுநீர் விநாயகர்

பிள்ளைத்தமிழ்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இலகுசக ளீரெட்டு நூற்றுநாற் பத்தேறி
னிற்கரங் கும்ப மிருபத்
தேழிரே வதிவெள்ளி பூர்வபக் கத்துதிகை
யோர்க்கவுல வஞ்சுப் பிரம்
கலவியுறு சுபதினங் கன்னிலக் கினமதிற்
கலைசைப் பதிக்குள் வாழ்செங்
கழுநீர் விநாயகர்த மீதுபிள் ளைத்தமிழ்க்
கவிபாடி வாறே றுண
அலைமலிக டற்கடைத் தமிழ்நாட்டி லாவென்ன
வவனியிற் புலவர் செவியால்
ஆர்ந்திட்டத் துறைசைவாழ் சிவஞான தேசிக
னரங்கேற்றி னனு தலால்
நலசுகுண மணிகுவளை யணிபுயன் வீரப்ப
னல்குமக ராச யோகன்
நங்கள்கே சவபூப னாதசர்சேய் சுற்றமு
நன்னாளுந்திரு வாழ்வு றுகவே.

இன்றிழக்கு மூக்கன்றே யீர்ந்துமா னங்கொடுத்தான்
என்றுசய வீரனையே யேத்துவான்—மன்றவே
நற்கலைமான் றாயசிவ ஞானமுனி யோதுதமிழ்ச்
சொற்சுவையை நோக்குந் தொறும்.

இவ்விரண்டு செய்யுட்களும் நூலாசிரியர் காலத்தன.

ஆசிரியர் கருத்து.

அகளவடி வானபர மானந்த னேனுமெய்
யடியவர்க டம்மை யாள
அருளுரு வெடுத்தலா லதனினமை நோக்கிமு
னங்கலார் கூறு மொழியாத்
தகவுபெறு சிறுதேரா யீர்மிற் றமிழிலங்
தாங்குகாப் பாதி பத்தும்
தண்டாத வாஞ்சையிற் கலைசையுற் பலயானை
தன்னையா னின்றேத் தினேன்
இகலுமொரு வேடம் பரித்துவரு மொருவனுமை
யெல்லோரு மொல்லைக் குறீஇ
இயல்பாக வவ்வுருவ முடையவரி லும்பெருமை
யெண்ணிப் பெருஞ்செல் வமும்
மிகவுதவு நீர்மையை மதித்தியல்ப தாக்குறி
விளம்புமத் தாதியு ரிதும்
வினையினேன் றன்னிடத் தோவாத பேருள்
விளைத்திடு மெனக்கு மித்தே.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலைசைச்

செங்கழுநீர் விநாயகர்

பிள்ளைத் தமிழ்

விநாயகக்கடவுள் வணக்கம்.

மணிபூத்த மருமத்து நெடுமோன் முதற்புலவர்
வான்பதம் வேட்ட வர்க்கு
வழங்குமோ ருக்கமலை பதயிரக் தோர்க்குதவு
மன்னனுந் தானை யெனும்
தணிபூத்த தன்றந்தை போற்பிற குறித்தவுடக்
தற்குறித் தென்று தொழினும்
தாவொ டைக்கட்ட வல்லசெங் கழுநீர்த்
தடக்களிறை யன்ன விப்பாம்

அணிபூத்த தொய்யிற் கரும்புசிலை யாசுவிழி
யம்பினைப் பூட்டி மடவார்
அம்புயக் கிழவனைச் சேரனை வென்றவர்க
ளறிவினைத் திறைகோ டலும்
பணிபூத்த மலர்மகளி ராங்கதனை மீட்டிடும்
படிவந்தி ருந்து செவ்வி
பார்க்குந் திருக்கலைசை மன்னியாழ் தன்னையே
பாடுமென் கவிதை யையவே.

காப்புப்பருவம்.

திருமால்.

கார்கொண்ட கருநிறக் கானத்தை வென்றிடைக்
கைகளி லெடுத்து நீட்டும்
கடும்பிறையை நோக்காது திருவிளைவு கலையுமுழு
கதிர்மணி தனக்கு தவிடும்
பேர்கொண்ட நந்தியே பாராட்டி வெண்கேழ்ப்
பெருங்கடற் பள்ளி கொண்டு
பிறங்குநீர்ப் புவியினைப் புரட்டோத் தமப்பெரும்
பெயர்திருவு மன்னனல் காக்க
ஏர்கொண்ட தன்னைத் தனைப்பவரு மூருரு
மிலரென்ப துலகு தேறுஞ்
செழித்தவெம் பாசமோ டங்குசந் தன்கரத்
தேந்திமக தானை தெரிப்
பார்கொண்ட வெண்டிசைத் தரகட் களிற்றுடல்
பனிப்பச் செயிக்கா லெறிந்தப்
பகிரண்ட முற்றும் புகுந்துலாய்க் கலைசையிற்
பரிபுரோர் களிறு தனையே.

சிதம்பரேசர்.

வேறு.

படமலிந்தல சேஷிநய மூயிர்களஞ்ச வலாயப்
வரைசெய்ப்பு கிழசெய் புள்ளிமிப் பாற்கடி

மலர்த்துவன்றிய வர்க்குழ லுமையின்மடி பூதர
மகனுள்ளத்தக முழுவில மிழ்ந்திடத் தேக்கியும்
மதுகரங்குணை மாங்கனி விலைகொண்டர்த்தம ராடிய
மதனைவென்றருள் சீர்மய வந்தனிற் பார்க்குரு
மதியொடுங்கதிர் வானவ ரொளியிறந்தமை யாலயர்
மதிதலங்களி லூர்தர விம்பினைக் கூட்டியும்
வெறிகமழ்ந்துறு காலுண மதுவுமிழ்ந்தலர் தாமரை
மிசைவதிந்தவ னோர்முடி விண்டவைப் பூத்தனில்
விரிகருங்கட லூடெழு கொடியவெங்கடு வானவி
வெருவுறும்பர்மு னேயப யந்தனைக் காட்டியும்
விறல்மிறங்குக டாயிலை யெதிருமந்தக னூர்தமை
மெலிவுகொண்டுயிர் வீடவு தைத்தபொற் றாட்டுணை
வினையினென்றலை மேவருஞ் செயவிரங்கியு மோர்மரு
வியநிதம்பா லநபனை யன்புறப் போற்றுதும்
அறவொழுங்குத ழைந்திட முழுவதுஞ்செறி நீள்களை
யகல்விசும்பென நீதி தங்கமிக் கார்தெறி
அவிரசெழுங்கதிர் மாமணி பாவியெங்கணு மேவுறு
தனிவொன்றிய மீனவி னந்தனைச் சேற்றிட
அயல்வழிந்திடு மாறுத னக்கிரப்பிய வாலொளி
யனைவுதண்புனல் வாவிகு விர்க்கிருட் கூட்டம
தழியமென்கதிர் வீசிய வெள்ளியம்புலி போனற
வருகுவத்துதல் வோமரு மக்கிடத் தாற்றல்செய்
துறையுமல்லைய ராடவ சதுமுகன்மிடி யாரமு
திருமரம்பைய ரானவர் தங்களிற் றேற்றவின்
உலகெனும்புகழ் மீறிய கலைசையம்பதி மேதனை
துலையுளென்றுமி வாவிய னக்கிடிற் பொற்கரூன்
உதவியம்பெரு மானைமெய் யுயிர்கொடுங்கொடி மாமல
மொருவியன்புறு வாகிய டங்கலைத் தாட்கொளும்
உகளபங்கய பாதனை யுலகமேங்கணு மாமென
யுடையசெங்கழு நீர்மத தந்தியைக் காக்கவே. (௨)

சிவகாமியம்மை.

வேறு.

கிரும்பு குழையச் சுரும்பொலிப்பக் கடிப்போதுருக்க மதனையம்மா
கண்டுமின கயா மெனக்கருகிக் கனலிக் கூட்டி மாற்றலும்பின் [ன்

விரும்பு முயிர்கட் கிருங்காம விளைவுங் பிரச மலர்க்கணையும்
வில்லுந் தரித்த திருக்காத்தால் விளைத்த சிவகா மியையட் டணிவாம்
அரும்பும் வெகுளிக் கயஞ்சாடி யவனி கலிங்க வுடன்மடங்கல்
ஆண்மை யடக்கி யெதிரேறு மடல்வெம் புலிப்போத் துயிர்செகுத்
வரும்போர்ச் சரபத் துளங்குழைய மார்பும் புயமுந் துளைத்தாடி [ச்]
மகிழ்கூர் கலைசைச் செங்கழுநீர் மழமா களிற்றைப் புரக்கவே. (௩)

முருகக்கடவுள்.

வேறு.

உரவோர்க ளுருவினின் மிகச்சிறிய பேறுமங்
வுரனிலாப் பெரியர் தம்மை
உடைத்தழிய வென்றுவிறல் வாகைசூ டிலெனறு
முணாக்கிலக் கியமா கவே
விரவாறு விண்ணைப் பொதிந்துய ரசிக்கலின்
வீறழித் தாண்மை கொண்ட
வெற்றிச் சிறப்பண்டச் செய்யவேல் கைவைத்த
வீரனுக் கன்பு செய்வாம்
புரவாக வைம்பொறியும் வைத்திட் டவற்றுளோர்
பொறியுடைய வேக தேசம்
பூண்டமெற் றவயவங் கட்குமே லாந்தலைமை
பொலிதலாற் பத்தி செய்வோர்க்
கிரவோட்டு தன்குறிப் பெயரையே முழுதிற்ற
மேற்பித்த திருமு கத்தின்
எழில்வாய்ந்து தென்கலைசை மேயுசெங் கழுநீ
ரிருங்களிற் றைக் காக் கவே. (௪)

வைரவக்கடவுள் - பிரமதேவர் - தேவேந்திரன் இலக்குமி - சரசுவதி - காளி - சத்தமாதர் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்.

வேறு.

அலைத்தலை குலைக்கண பிடித்தெழு செழும்புன லாலும்பெருக்கமும்
அனக்குழு வனக்கயல் பிடித்துணை நினைந்துற வாசிஞ்செ ழுக்கரும்
அலர்ச்சிசெய் மலர்த்தலை மிதித்துளர் சுரும்பிசை யாழ்ந்ருக்களும்
அடற்கரி பரித்திர டருக்கியு ரழுங்கலி யார்ந்தெரு க்களும்

இலக்குல மகட்கணி முடிக்கிளை பொருந்திய தேரின்பி றக்கமும்
செருக்கிய மறப்பகை நெருக்கிய பெரும்புகழ் மேவந்த சொச்சியும்
நிரப்பினர் பசிப்பிணி யறக்கெட வழங்குற நிலத்தொ டச்சியும்
நிலைத்தசெ லைசைப்பதி கொக்குவொரு செங்கழு நீரைங்க ரத்தனை
மலர்ப்பத மெழுந்தவ ரியைப்படவ வொர்ந்துரி மூவிப்பு யத்தனும்
வரிச்சிறை யளிக்குல முழங்கவி ழந்துவிண்டுகள் மாம்பு யத்தனும்
மதர்த்துமிழ் கலைத்தனி சுழித்தெதிர் கொடும்பகை மாய்வென் கயத்தனும்
மணிக்குழை திசைக்குயலை யிற்றுயின் முருந்தனை வாவுங்குயத்தியும்
உலப்பறு கலைத்திற மனைத்துமு கவுஞ்சனை யூர்பங்க யத்தியும்
உருத்தெழு பெனக்குரா வுரப்புமயி டன்மிற லோவஞ்ச யத்தியும்
உருக்கிளர் முருக்கித முருக்குமத ரம்பெறு மேழ்பெண்கு லத்தரும்
உருத்திரர் மருத்துவர் வசுக்கதி ரெனும்புல வோரும்பு ரக்கவே. ()

காப்புப்பருவமுடிந்தது.

செங்கீரைப்பருவம்.

அண்டர்பணி மூவர்ன குலையபா லெய்திமுழ
வானது விகர்ப்ப வெய்யோற்
கல்லாத தனதுவல மியாத தாமரை
யணைக்கிடை விரும்பி யேகித்
தண்டலை வெண்மழு மதிக்கடவுள் குழவியாய்த்
தலைப்பட்டு நின்ற தேய்க்கும்
தனிமுகச் சிறுகோட்டு வணிசிம் புரிக்கவின்
றன்னைக் குறித்து நோக்கும்
மண்டிய விருப்பின தொருப்பாடு தண்டாது
வைத்தலால் விழிகள் சாய்த்து
மாழிமா திச்செறிந் திடுகின்ற தெய்ப்ப வொளிர்
மதிமுக மசைத் தாடுறத்
திண்டிறல் படைத்தசெங் கழுநீர் மதக்களிறு
செங்கீரை யாடி யருளே
திருத்தாயடி யார்க்கருள் புரிந்தகலை சைப்பிரான்
செங்கீரை யாடி யருளே.

கந்தமலி பங்கயத் திருமுக மசைத்தொழுகுங்
கார்க்குஞ்சி மீது கவினக்
கால்யாத்த வெண்மலர்த் தொங்கல்பின் றூன்றலாய்க்
கன்னத் தளாவி வாசம்
சிந்தமத நீரிற் படிந்துகரு கிறமாய்த்
தணந்துழிப் பற்று மந்நீர்
தனையுதறி முன்னைத் தனதுநிற மெய்தித்
தாங்கந் துரங்க நிரையிற்
கொந்தலரு கும்புன்னை மீமிசைத் தாவிக்
குதிக்குமணி யாழி யகடு
குழியக் குறைத்துக் கறுத்துமழை தூடய்வெண்மை
கொண்டுவளர் கொண்ட லேய்ப்பச்
சிந்துரமு கத்தசெங் கழுநீ ரிளங்களிறு
செங்கீரை யாடி யருளே
திருத்துமடி யார்க்கருள் புரிந்தகலை சைப்பிரான்
செங்கீரை யாடி யருளே. (உ)

வேறு.

கொங்கலர் தின்னடி சென்னியில் வைத்துக் கூப்பிய கையொடுநின்
குளிருளமகிழ்தரு தொழில்புரிநாநியர் கொள் கையினிரைநிரையாய்த்
தங்கிய பங்கய மங்கையர் முதலிய தபனிய வலகுறையுங்
தையலர் மருமத் தொய்யில் பரித்த தனக்கரி யுலவைகளுள்
திங்களி னொளிர்தன துலவை நிகர்ப்பன தேர்தர வெதிர்நோக்கித்
திரிவது போலிரு புறமு மலர்ந்தவிர் திருமுக மிளிதசைய
அங்குச மேந்திய செங்கழு நீர்க்களி றாடுக செங்கீரை
அணிகிளர் கலைசை நகர்க்கு ளிருந்தவ னாடுக செங்கீரை. (௩

சுரும்புமு ரன்றலர் கொன்றை செறித்த துலங்கொளி வார்சடிலத்
தோன்றலை யெய்திய வேனத் திடு காலைந் தோளொடு மருமமெவாம்
இரும்புனு றம்படி யுழுதரு நகைமை யிரண்டற் குஞ்சமமாய்
இயைவது நோக்கி மகிழ்ந்திவை தம்மு ளிணங்கச் செய்வதென
விரும்பிம யத்து மடப்பிடி கோட்டொடு வில்லுமிழ் தன்றுலவை
மேவிட வைத்துக் கொங்கைத் தீம்பய மென்மெல வுண்டுமணம்
அரும்பிய செவ்வாய்ச் செங்கழு நீர்க்களி றாடுக செங்கீரை
அணிகிளர் கலைசை நகர்க்கு ளிருந்தவ னாடுக செங்கீரை. (௪

வேறு.

பொங்கொளி வீசுபெர் லங்குழை காது புகுந்தோ கொண்டாடப்
பொன்றிகழ் தோளணி தொங்கலி லேறுபு லம்பா நின்றாடத்
துங்கங் லாவுத டங்கையி னீர்சுல வுங்கார் வென்றாடத்
துன்றிய தேமலி குஞ்சியி னேறுதொ குந்தார் விண்டாடப்
பங்கய னாதியர் வந்துத வாதப தந்தா வென்றாடப்
பண்பறு நேரலர் நெஞ்சழல் வாயுற பஞ்சாய் நைந்தாடச்
செங்கழு நீர்மத தந்தி விநாயக செங்கோ செங்கீரை
தென்கலை சாபுரி தங்கிய நாயக செங்கோ செங்கீரை. (௫)

செங்கீரைப்பருவமுடிந்தது.

தாலப்பருவம்.

[ம்பி
பூதிய வாசந் தனைப்பரப்பிப் புறத்தே யெங்குந் திரிந்தயரும்
பொறிவண் டினங்க டமையழைத்தம் புயத்தே னூட்டிப் பகலோ
முதிய கிளிவந் திடும்போது முகைவிண் டலர்ந்த நறுங்குமுத [யின்
மலரிச் செழுந்தேன் முகந்தூட்டி முழுதுங் காத்துக் கடல்வரைப்
வதியு மிரவோர் தமைக்கீர்த்தி மகனாந் தூகின் யாக்கூவி [யோர்
மகிழ்ந்தெப்போது மெவ்வாறும் வழங்கிக் காக்கும் பெருங்கொடை
கதிய தடஞ்சூழ் திருக்கலைசைக் களிறே தாலோ தாலேலோ
கருணை முதிர்ந்த செங்கழுநீர்க் கன்றே தாலோ தாலேலோ. (க)

தொடுக்குந் தெரியற் கருங்கடந்த் தேறகை யனையார் துடுமெனநீர்த்
துறையுட் பாய்ந்து விளையாடத் துண்ணென் றெழுந்து மேற்சென்
றடுக்கும் பகங்கோட் டலர்கனிகாய் சாடித் தனது வயிறுருவத் [று
தாக்கு நெடுவா ளையுமதனைத் தன்னுட் பிணிக்குந் தேனடையும்
அடுக்கும் பரிதி நுழைந்துதின மிலைக்கும் பகைமை மீக்கொண்டங்
கடர்த்துப் பறித்த வவன்றிருத்தே ரச்சு மதுகோத் திடுமுருளும்
அடுக்கும் பொழில்சூழ் திருக்கலைசைக் களிறே தாலோ தாலேலோ
கருணை முதிர்ந்த செங்கழுநீர்க் கன்றே தாலோ தாலேலோ. (உ)

வேறு.

வேய்மரு டோளியர் குஞ்சி திருத்தி மிலைச்சிய செம்மணியின் [ய்தே
விற்பயில் கொண்டைவெட் யோனெனவாங்கி யுடைத்திருகூற்செ

தேய்மதி கொண்டயி ரான்சடை யேவெழில் செய்கௌப்வார்பிள்ளை
சேர்த்துப் பின்னொரு பிள்ளைமை யாண்டருடி சொருகிச் சமாதத்
தூய்மதி யென்றிறை மார்பணி கொம்மைபத் தொண்டையி லருத்துடனத்
தோகை முடிக்கனி சைத்து மகிழ்ச்சி நலும்பித் தந்தையெடுக்கும்
தாய்மகிழ் கூர நடித்தருள் செல்வா தாலோ தாலேலோ
தகைபெறு செங்கழு நீர்மத வேழந் தாலோ தாலேலோ. (௯)

வெண்டலை யேந்திய வேணிமு டிப்பான் மெய்யினும் வெம்பனிநுழ்
வெற்பன் மடக்கொடி மெய்யினு மேறி மிதித்தா டுந்தோறும்
வண்டலை யக்கடி வீசுக வட்புறம் வாக்கும தப்புனலும்
வார்தரு தடவுக் கைத்துளை யுமிழு மதப்புன லுஞ்சிமேற்
கொண்டலை நிகரக் கொட்டுவ திருமுது ராவர் தமக்குமணம்
குலவிய யமுனையு மந்தா கினியுங் கொள்வத் தாட்டல்பொரும்
தண்டலை சூழ்கலை சைச்சிறு களபத் தாலோ தாலேலோ
தகைபெறு செங்கழு நீர்மத வேழத் தாலோ தாலேலோ. (௰)

வேறு.

பட்டமை டக்கையருள் பாலா தாலோ தாலேலோ
மதகரி குந்திநிக போலா தாலோ தாலேலோ
அலகில் வண்டார்பணி காலா தாலோ தாலேலோ
அருள்சு ரந்திடும்வழி சாலா தாலோ தாலேலோ
இலகு கிண்தபணி மார்பா தாலோ தாலேலோ
இனிய மந்திரசொ ரூபா தாலோ தாலேலோ
பொலிபெருங் கருணை யானா தாலோ தாலேலோ
புகழ்பெ றுங்கலைச் கோறு தாலோ தாலேலோ. (௰௧)

தாலப்பருவமுடிந்தது.

சப்பாணிப்பருவம்.

பக்குவமு திர்ந்துசில புண்ணியவி நம்மிமல
பாசம்பி றந்து சத்தி
பதிந்துவினை யொப்புப் பழுத்தவர்கள் பந்தநோய்
பாற்றுமொரு செங்கை மலரும்
அக்குறுமை யடியவர்க ளுயிருடன் பொருள்கா
மாமெல் லவைப்பத் தரும்

அங்கைக ளிக்குமோர் கைமலரு மாறுபா
டாதரித் திடுசெய் கையாள்
மிக்குறும் பகைமைமேன் மேலெய்தி யாங்கது
விலக்கத் தமக்கு யர்ந்தோர்
மேதினிக் கின்மையாற் போராட் டியற்கையின்
மெலியாம லொன்றை யொன்று
தக்கவகை தாக்குதல் கடுப்பக் கலின்செயவொர்
சப்பாணி கொட்டி யருளே
தங்குகலை சைப்பதிச் செங்குவளை நாயகன்
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (௧)

வெயங்குமுழு மதியத் திருந்சுவைப் புத்தமுது
வாய்மடுத் தன்ன வெண்ணி
வருகின்ற தருவர்குல மொப்பக் கவித்தலை
மடிக்குந் திரைப்புனற் பூம்
கயங்கிளர்செ ழுங்கமல வாண்முகத் தாற்றெழுகல்
கலுழிக் கடாம டுப்பக்
கருதிவரு மெல்லிசைத் தும்பியும் வண்டுங்
கறங்குமி ழிதுஞ்சு ரும்பும்
பயங்கரல மொய்த்தவை விரைந்தோட வோச்சுறுஉம்
பண்புபொர வேற்போர்க் குவான்
பரிசிலைய ளித்தளித் தூசலைந் தாங்கொளி
பரப்புமணி யாழி பூண்டு
தயங்குமிரு கைகளா லெழில்பூப்ப மதகளிறு
சப்பாணி கொட்டி யருளே
தங்குகலை சைப்பதிச செங்குவளை நாயகன்
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (௨)

வேறு.

மும்மல மாமத முற்றுப் போத முழுத்தறி யறவீசி
முகிழ்த்தலை ரண்டின் சங்கிலி யுதறி முறித்தவ ருட்கூடத்
திம்மென நீங்கி வெளிக்கொடு புவன மெனுங்கடி வனமோடி
எப்பா லர்க்கு மடங்கல வாகி யியங்கு முயிர்க்கரிகள்
தம்மையி டாது தொடர்ந்து பிணிப்பத் தருமங் குசபாசம்
தாங்குதல் கண்டுந் தம்போ லெண்ணிச் சார்பவை தமைநகையாக்
கொம்மைம லர்க்கைகள் கொட்டுவ தேய்ப்பக் கொட்டுக சப்பாணி
குலவுசெழு தடநிறை கலைசை நகர்க்கிறை கொட்டுக சப்பாணி.

மட்டுமிழ் கொன்றை மிலைச்சுபொலஞ்சடை வள்ளலு கள்ளிருள்கூர்
வண்டுளர் குழலுமை யாளுங் கைதொட் டள்ளத் தருசவையும்
தொட்டுவெ ளாவி யளைந்தவர் மிசைமுடி தொட்டடி மட்டுமுறத்
தூவிவி டுத்தணி வீதியு ருந்து தொடர்ந்து சிறார்களுமி
இட்டுவி ளைத்திடு புழுதிக் குவைகளை யெற்றி யுழக்கியெதி
ரியைந்திடு மப்புழு திக்துகள் போம்படி யெண்ணிக் கைகளினைக்
கொட்டுவ தெனவெழில் கொட்டிட வோர்முறை கொட்டுக சப்பாணி
குலவெழு தடநிறை கலைசந கர்க்கிறை கொட்டுக சப்பாணி. (௪)

வேறு.

விரிதிரை பொங்கியு லாவும லக்கர்ம ணிப்பாயன்
மிசைவிட முந்தும ராவணை யிற்றுயில் புத்தேளும்
மருமல ரம்புய மேவுமி ருக்கைம றைக்கோவும்
மதமழை சிந்துவெ ளானையெ ருத்தனு மற்றோரும்
அருடரு கென்றுப ராவிநி னைத்தது செப்பாமுன்
அவரவர் சிந்தையி னுர்வன முற்றும ளித்தோகை
கருதிடு செங்கழு நீரிறை கொட்டுக சப்பாணி
கலைசைபு ரந்தருள் காரண கொட்டுக சப்பாணி. (௫)

சப்பாணிப்பருவமுடிந்தது.

முத்தப்பருவம்.

அதிருந் தரங்க முரசறைய வளிபண் பாடத் தூன்றுவரால்
அனைத்தும் வெடிபோய்த் தாவிமதிந் தாடிக் குதிக்கச் சங்கினங்கள்
பிதிருந் தரளம் பரிசிலெனப் பேணிச் சொரியும் புனற்றடஞ்சூழ்
பெருநீர்க் கலைசைச் செங்கழுநீர்ப் பிள்ளா யல்குன் மணிப்பாம்பும்
கதிரும் பசும்பொற் றனக்கோடுங் காயத் துடையே நீயணியும்
கலனும் பணிக்கும் கோட்டினுக்குங் கடுக்கு வெருவே மனுகவர்ந்து
முதிருஞ் சிவப்பூர் செழுங்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்தமே
முழுது முணர்ந்த பரயோக முதல்வா முத்தந் தருகவே. (௧)

கொத்து நிரைத்த மலர்ச்சோலைக் குயில்கூவுங் கலைசைச் செங்கழுநீர்க்
குழகா வம்மை யுமையின்ற கோமான் றனக்குப் பணிநிலைக்க [ர்க்
வைத்து நிரைத்த பலவண்ட வகுப்பும் வெள்ளிற் கனியெனந்
மதித்துக் கவளங் கொளக்கரத்தால் வளையே லெந்தாய் தளவமலர்

த்து நிரைத்த கையாடி யுன்றே நிமை பாராட்டும்
திகை மடவா ரெனயாமு முலவா வின்பக் கடன்மூழ்க
ழுத்து நிரைத்த கனிவாயான் முத்தந் தருக முத்தமே
முழுது முணர்ந்த பரயோக முதல்வா முத்தந் தருகவே. (௨)

வேறு.

அளிதூங்கு தேந்தொடை மிலைச்சிய கருங்கூந்தல்
சுவன்மிசைப் புரள வின்று
தொடித்தோள் பெயர்த்தர மடந்தையர்க ளிருபுறந்
தாமணிக் கவரி வீசத்
தெளிதூங்கு நவமணி குயிற்றியணி வாலுளைச்
சிங்கஞ் சுமந்த தவிசில்
செங்கோ லடாத்துமிறை வைப்புமுத லெங்கணுஞ்
செல்லப் பரந்து விரியும்
அளிதூங்கு மெமதுளப் பங்கயங் குவியலுற
லல்காமை யிற்று மன்னவும்
அவிரொளி பெறுதவெம் முகமதியு மாவிப்ப
வமிழ்தம் பொழிந்தா லெனக்
களிதூங்கு நகைநிலவு நிறிதே யரும்புநின்
கனிவாயின் முத்த மருளே
கலைசைநகர் வந்தசெங் கழுநீர் மதக்களிறு
கனிவாயின் முத்த மருளே. (௩)

திளைபூக் தொடுங்குவ தெனப்படி மனிக்குலந்
திறைபுடை பெயர்த்தொ திக்கித்
தீஞ்சுவை மடுத்துண்டு களிதரப் பூங்கவு
டிறந்தூற் றிருந்து வட்டும்
விளைபூத்த கடமுந் தொலைத்தொழில் பழுத்தொழுகும்
வெய்யகூர்ங் கோடு மெங்கள்
மென்மலர் முகத்திற் பெறுங்கறையு மூறும்
விளைத்திடுன் விளைச்ச வெங்கள்
மனைபூத்த கண்ணின்மைக் குன்மெழுது மையும்
வயங்கு மூக்கணியு மையன்
வதனத் திருங்கறையு மூழுஞ் செயாவன்பு
சாயிப்பப் பயக்க மற்கோர்

கரைபூத்த செம்மொழிப் பழமறை மூலத்தின்
கனிவாயின் முத்த மருளே
கலைஞர்கள் சந்தசெங் கழுநீர் மதக்களிறு
கனிவாயின் முத்த மருளே.

வேறு.

மறைநெறி யொழுகுநர் தங்களை யாள மதித்தமு கறப்பொருளே
வனிவெளி சலமிலை மதியெ னுமுருவு கருள்கருணா முத்தமளே
நிறைகலை மகளிர் நலம்பட வோர்த நினைப்பிடை யாக்கமளே
நிருமல வறிவினர் சிந்தை நிலாவிய நிர்க்குண வற்புதமே
அறைகடை லலைகொடு பங்கயன் மாலை யளித்துவ ளர்த்தவனே
அவரவர் பெறவுறு பந்தமும் வீடு மமைத்தவ ரக்கடலே
முறைவளர் கலைசைகொள் செங்கழு நீரினை முத்தம ளித்தருளே
முனிவர்க ளமரர்கள் வந்தடி தாழ்பவ முத்தம ளித்தருளே.

முத்தப்பருவமுடிந்தது.

வருகைப்பருவம்.

சித்தவொளி யாகியறி வாகியல மாயைத்
தொடக்கிற் படாத நிறைவாய்த்
தொல்லுலக மெங்கணுங் கலரப்பண் டகமேது
சுகாதீத வாரியி லெபை
வைத்தருள வெம்போ லெடுத்தநின் றிருமேனி
மழமையைக் கண்டி டவெண
மதித்தவ ளாவிவினை யாடக் குறித்தோடி
வருபிள மகார்கள் குழுமி
மொய்த்தவழி நீதவழ்ச் செதிர்வரவு காண்டலு
முழுக்கவிழி தெள்ள வெருவி
மொய்பொளிக் கண்களைக் கைட ரந் புதைத்தவழி
முன்விரைந் தோட முனிக்
கைத்தலத் தங்குசம் பாசந் தரித்தசெங்
கழுநீர்ப் பிரான்வ ருகவே
கண்கதுவு மெழில்கொண்டு விண்கதுவு மாளிகைக்
கலைசைநா யகன்வ ருகவே. (1)

அலைக்கொளி ததும்பிக் கொழுந்துவிடு நித்தில
மலைத்துக் கொழிக்கு மலையால்
ஆற்றல்புரி தன்கரை கரைந்துத் தமக்குறுதி
யாக்குநர்த மூக்க மாய்க்கும்
விலங்களைய புல்லியர் பொருளுடம்புனற் பூந்தடம்
விலங்கா மலங்கு மீன்போல்
விழையுநின் முன்புறங் காண்டோறு மூற்றிய
விலாழிக் கடாங்கொள் களபக்
குலங்களெதிர் கொண்டோகை கூர்ந்திடப் பின்புறக்
கோமளங் காணுந் தொறும்
குழமைச் சிறுருங் குழீஇத்தொடர்ந் துன்போற்
குலாவிவர வெம்மு ளத்துக்
கலந்குமரு ளிர்ந்திட் டிலங்குமருள் காட்டுசெங்
கழுநீர்ப் பிரான்வ ருகவே
கண்கதுவு மெழில்கொண்டு விண்கதுவு மாளிகைக்
கலைசைநா யகன்வ ருகவே. (2)

மண்டலத் தூண்டுத் திரைகை மடங்கையர்
வடத்தழுவு கொங்கை தோயும்
மருளன்றி யருளிலாப் பூரியரு மாரியரும்
வாக்குமன மெட்டா தநீ
கொண்டகற் றிருமேனி யுண்மையைத் தத்தங்
குறிப்பினுக் கேற்ப மொழியும்
கொள்கைபோற் செயிடையி னின்வரவு கண்டசிலர்
கூடுமபொ துக்கரட் டியால்
வெண்டளை நீள்கோட்டு வாவென்று வங்கொள்கை
வேறுசில ருர்று கோக்கி
வேழமாள் நீங்கிது தவழ்ந்துவிளை யாடுகம்
விநாயகன் கோல மெனக்
கண்டனர் மொழிந்தளத் தன்றுற வெங்கள்செங்
கழுநீர்ப் பிரான்வ ருகவே
கண்கதுவு மெழில்கொண்டு விண்கதுவு மாளிகைக்
கலைசைநா யகன்வ ருகவே. (3)

வேறு.

இருகை யூன்றித் தவழ்ந்தமழ வேற்றிற் குருந்தொ ருங்காங்கே ரும்
தாழ்வன் புழைக்கை கொட்டுவிர்ப்பா ளிருமை நிலத்தைக் குழிப்பது

பெருகுங் கடைக்கால் செயுஞ்செவிவான் பிளப்ப தேய்ட்டப் பல்கா
 பெயர்ந்து மடங்கி யசைந்தமெல் ஏடுக் கத்தம் பொழிசமக்கு [ழும்
மருவும் புலனை யகற்றிடமா மண்ணை யசைந்தும் வெளிப்பரப்பை
 வளைத்தும் கவலிச கொடுத்துரவும் வண்மை காட்ட வசைத்தசைச்
முருகுவிரியுந் தொடைப்புயத்த முதல்வா வருக வருகவே [அ
 ழூரிக் கலைசைச் செங்கழுநீர் முனியே வருக வருகவே. (௮)

உருகு மடியா ரன்புறு வன்னே நூறல் தேன்வருக [போய்த்
 உண்ணத் தெவிட்டாச் சிவானந்த வொளியே வருக புலன்வழி
திருகு முனத்தார் நினைவிறுக்குச் சேயாய் வருக வெமையாண்ட
 செல்வா வருக வுரையின்ற சிறுவா வருக விண்வழியால்
பருகு மமுதே வருகவயிர்ப் பைங்கூழ் தழைக்கக் கருணைமழை
 பரப்பு முகிலே வருகநறும் பாகே வருக வளைநிமிர்த்த
முருக வேட்கு முன்னுதித்த முதல்வா வருக வருகவே
 ழூரிக் கலைசைச் செங்கழுநீர் முனியே வருக வருகவே. (௯)

வருகைப்பருவமுடிந்தது.

அம்புலிப்பருவம்.

தண்டரள மெக்கிடத் தயங்குநின் கோட்டைத்
 தழீஇக்கொடு திரப்பெற் றவான்
தளியுலாத் தாவந்து மல்குறா கத்தாரக
 டண்டாது சூழ்ந்து மகிழ்வ
கொண்டிட விலங்குதொட் டிச்சையி னளியமிழ்து
 கொட்டிமொழு மையாரு முக்கண்
குழகன் படைத்தபெரு மையருந் தடைந்தாற்று
 கொள்கையி னுருக்கொண் டெதிர்
கண்டவர் வியப்புறும் படியருண மலியருக்
 கவினுரு மொளிவிசிறும்
காட்சியா னின்னையிவ னொத்தனா னியுமிக்
 கடவுளெ னிசைத்து னாய்காண்
அண்டரும் பழமறையு மோலமிட நின்றகவெரு
 டம்புலீ யாட வாவே
அருட்குண விரம்புசெங் கழுநீர் மதக்களிறொ
 டம்புலீ யாட வாவே.

ஒளிவந்த தீயுடற் கூறுபடு வெம்பாந்த
 ளொன்றனுக் கஞ்சி யஞ்சி
உழிதந்து திரிவையிவ னண்டபகி ரண்டமு
 மொருங்கஞ்ச வெய்து யிர்க்கும்
அளிவந்த காரிபடு துளைவென் னெயிற்றுவாய்த்
 தத்திப் படக்கோ ளரா
தொகைகொலா மெய்யினுங் கையினுங் கணனைச்
 சூழ்ந்துகொண் டான்வென் மைகூர்த்
திளிவந்து தேயுங் களங்கமுரு வுடையைநீ
 யின்செம்மை வாய்ந்து தேயா
தென்றுமக ளங்கவுரு வுடையனு கவினிவனை
 யெவ்வாறு மொப்பா யலை
அளிவந்து நின்னையு மழைத்தனன் காண்விரைத்
 தம்புலீ யாட வாவே
அருட்குண விரம்புசெங் கழுநீர் மதக்களிறொ
 டம்புலீ யாட வாவே. (௨)

கரும்பினை நெருக்கிநெரி செய்ததன் றேறலைக்
 காற்றுகெட் டாலை யெய்க்கும்
கயரூகன் கையகப் பட்டிலை நீங்குகவர்
 கனைகளுறத் தோன்றி யவனைத்
திரும்புபட வென்றமுதக் கவ்வமா ரோகின்
 றுயருந் தவிர்த்த வித்த
குழகருணை நீயறிவை யன்றியும் யாருந்
 தொடங்குதொழி வினிது முற்ற
இரும்புவயி னுறுதிரத் தருள்பவனு மிவனலா
 லில்லையிவ னிசையை யின்றும்
இயம்பிடு மலைப்புரு நிக்குநீ வரினுன்பி
 னெய்திடும் பாம்பு மணியும்
அரும்பணிக ளொப்பைத்து யிண்டுதொட் டாதுசெய
 யம்புலீ யாட வாவே
அருட்குண விரம்புசெங் கழுநீர் மதக்களிறொ
 டம்புலீ யாட வாவே.

செருவாத தக்கனார் வேள்வியை யழித்தும்பர்
 சென்னியை யுருட்டி நினையும்

தேய்த்தசய வீரனு மிவன்றம்பி யென்பதுந்
திருமார்ப னவமதிப்ப
உருளாழி கைக்கொண்டு மற்றவ னிரந்தான்
குறுந்தும்பிக டக்கூத் திடுக்
குள்ளம் பெருங்கருணை பூத்தபின் னுங்கருணை
யுதவிறு னிலனென் பதும்
வெருளாறு சீயமா வரக்கனைப் பந்தாடி
விட்டதுங் கேட்டி லாய்போல்
வேண்டிநா மேவவி னழைத்திடவு மதியாது
விண்ணூறு சேறி கண்டாய்
அருளா நிவன்கடியில் வேறுபுக லேதுனக்
கம்புலீ யாட வாவே
அருட்குண நிரம்புசெங் கழுநீர் மதக்களிற்
றம்புலீ யாட வாவே. (௮

வையகம் போற்றுமெம் மானிவனை நீயவ
மதித்துவெஞ் சாப மெய்தி
வசையிடைப் பட்டனைமு னின்றுமவ மதிசெய்து
வாராம லொழியி னைங்கன்
எய்தியொரு தண்டமும் புரியவேண் டாதிவ
னிருந்தாங் கிருந்து நின்னை
எடுத்துவிண் ணூறநிமிர்த் தொருதுருவ னூர்பிணித்
திடுஞ்சூத் திரத்தி னின்றும்
ஒய்யென வறுத்திதனைப் பற்றிப் பபிப்பனிவ
னுடல்பூண்ட பாப்பி னத்துள்
ஒன்றறியி னன்றுந்து தாவிபுனை யுண்டபின்
னுமிழாது விடினும் விடுமால்
ஐயமிலை யாகலான் மற்றிவன் வெகுளுமுன
மம்புலீ யாட வாவே
அருட்குண நிரம்புசெங் கழுநீர் மதக்களிற்
றம்புலீ யாட வாவே. (௯

அம்புலிப்பருவமுடிந்தது.

சிற்றிற்பருவம்.

கூடன்பாய் வடிவத் திலைநாதலுங் குலவுத் தனமும் வாய்த்தமலைக்
குமாரி யுளமும் விழியுமகிழ் கூரக் குறும்பு விளையாடி
வான்பாய் கருணை பூத்திடருள் வத்தா வெந்தாய் சிறுவீடு
வகுக்குந் தொடக்கத் தனைப்போற்ற மறந்தேஞ் சிறியே மதனுனி
தான்பாய் வெகுளி மீக்கொண்டுன் றன்மை காட்ட லடாதுனைக்கித்
தாழ்வு தீரச் சிறுசோறு தருவே மன்னர் வாவியெலாம்
தேன்பாய் கலைசைச் செங்கழுநீர்ச் சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே
தெள்ளித் தெளிந்தோர்க் கள்ளூறுஞ் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.

விருந்து விளிப்போ மெனக்கருதும் வேலை யடிகே ளிவணியே
விரும்பி வந்தா யெனமகிழ்ச்சி மீக்கூர் தவிறுஞ் செவ்வாயின்
முருந்து தோன்ற முறுவலித்தே மல்லா லொருநின் கரிமுகம்போன்
முகமும் பூதப் பெருவயிறு முடங்குங் குறட்டா ளகுறளையும்
இருந்த வாறு நோக்கிநகைத் திட்டே மல்லை மிடந்தோறும்
இருக்கு முழக்குந் தேவாரத் திசையு மன்றி யோங்கவளம்
திருந்துங் கலைசைச் செங்கழுநீர்ச் சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே
தெள்ளித் தெளிந்தோர்க் கள்ளூறுஞ் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.

நவளம் பழுத்த கூனவினுஞ் சசிகே குனது கோட்டிறுவு
கடந்தாழ் புழைக்கைக் கெதிராகத் தனத்தோ டுபோமா வலிதாங்கும்
பவளம் பழுத்த சேயிதழார் பயிலு மனைக ளன்றியொன்றும்
பற்றுச் சிறியேஞ் சிறுவீடின் பருத்துக் கலக்கோ பசுபோதக்
கவளக் கெதிட்டு மதகளிறே கண்ணின் மணியே நான்மறையும்
கதறித் திரிந்துங் கண்டறியாக் கதியே தரைகை டொறுந்தானம்
திவளுங் கலைசைச் செங்கழுநீர்ச் சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே
தெள்ளித் தெளிந்தோர்க் கள்ளூறுஞ் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.

நென்னற் பொழுது விருந்தாக நின்னை விளிப்பேங் கடக்களிறு
நீத்துஞ் சிற்றி லழிக்குமெனு நினைவால் விடுத்தே நான்மறையும்
உன்னற் கரிய பரம்பொருளே யுண்மை யிதுவா மவாதியால்
உன்னை யழையா திருந்தேமென் றுன்னங் கழுவிச் சிறியேமை
இன்னற் படுப்பக் குறும்புபல வியற்றா நின்றாய் நின்பெருமைக்
கேலா தடிகேள் பெருங்கருணைச் செல்வா யெளியேந் தவப்பேறே
தென்னற் கலைசைச் செங்கழுநீர்ச் சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே
தெள்ளித் தெளிந்தோர்க் கள்ளூறுஞ் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.

பெருத்த வயிறு தயங்க மெல்லப் பெயர்ந்து நடந்து குடங்கைமிசைப்
பெரும்பண் ணியமு மேந்தியெம்பாற் பேணி வருநின் வரவினைக்
கருத்தி னொடுகீ யுண்டபரி கலசே டத்தை யடியேங்கட் [கண்
களிக்க வருவா யென்றுவகை யருந்தி வழிபார்த் திருந்தேமை
வருத்த லழகோ விக்கிலெஞ்செய் மன்னனெனும்பேர் பேதையரேம்
மாட்டுந் தெரிப்ப தொருபுகழோ மடவா ருடன் மவுனமொன்றாற்
றிருத்துங் கலைசைச் செங்கழுநீர்ச் சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே
தெள்ளித் தெளிந்தோர்க் கள்ளூறுஞ் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.

சிற்றிற்பருவ முடிந்தது.

சிறுபறைப்பருவம்.

குறுகுறு நடந்தெய்தி யெம்பிரான் றிருமேனி
குழையமே லேறி வேணித்
கொத்தினைக் கோட்டினிற் கோத்தலைத் தூதுவான்
குளிர்புனல் புழைக்கை யேற்றிப்
பொறியரவு தலைமாலை வெண்ணெபு கைம்மாப்
புலிச்சரும முதல வனியெலாம்
பொள்ளென வெடுத்தெடுத் தங்கைய னலிற்பெய்து
போக்கியின மதியை வன்றி
எறுழுலவை பொன்றப் பொருத்தித் திருக்கைமா
னிடைவைத்து முற்று மதிசெய்
திருவிசும் புய்த்துவான் றருத்தரும் பேரணிகொ
டெங்கணு மலங்க ரித்துச்
சிறுமையிலை யினியென வசைக்குங் கரங்கொண்டு
சிறுபறை முழக்கி யருளே
தென்கோ விருந்தநக ருற்பலவி நாயகன்
சிறுபறை முழக்கி யருளே. (௧)

இருக்கோல மிட்டின்னு மறியாத நின்று
னிறைஞ்சாது தபுமாந் தருக்
கிறுதியிற் கட்கடை நெருப்புகச் சீறிவரு
மியமன் றருக்கோ தையும்
உருக்கோல மேவச் சிரக்கவச மாகமை
யுடனடவிழி வாளி புருவம்
ஒருதனுவெ னக்கொண்ட சேனைக ணிரைத்தமா
குழக்குமதன் வெற்றி முரசம்

கருகர்கோடி கோடியுற் றழல்புறச் சமயக்
கருத்தினர் குரைக்கு மொலியும்
காதுறா வண்ணமமிழ் தந்தொரிவ தேய்ப்பக்
கறங்கவடி யார்க ளுள்ளத்
திருக்கோயின் மேவிவினை யாடும்வினை யதகளிறு
சிறுபறை முழக்கி யருளே
தென்கோ விருந்தநக ருற்பலவி நாயகன்
சிறுபறை முழக்கி யருளே. (௨)

வேறு.

சழக்குப் படுமில பேய்களை மடிக்குவர் சரிகுடர் வலைதாங்கித்
திடவுத் தோற்பல கைத்தொகை யாவுந் தினைதரு தெய்வமெனப்
பழக்கித் தினையெறி குருதிச் செக்கர்ப் பாலைப் பூம்புனலுள்
படர்ந்து நெடுந்தகை சூலாவ முப்புகன் பற்றிய குருதயர
உழக்கிக் கடல்படு படைகளை யோர்ந்து முடைக்குழி திர்ந்தவற
ஒன்னலர் சென்னி யுருட்டிக் கயமுக னுயிரு மினவுசெய்து
முழக்குற் றிடுவிறன் மாமுரசாக முழக்குக சிறுபறையே
மொற்படு கலைசையி லுற்பல வேழ முழக்குக சிறுபறையே. (௩)

முட்டங்கைகு வித்திமை யோர்தொழ நின்று குனிக்கு நாதையிடம்
குழவியு ரத்தொளிர் பன்றிக் கேழற் குளிர்சடை யிமையிறுக்
உடங்குப மித்துக் குனிவிற் கைக்கொள வெயர் றுடி கொட்டியவன்
உரித்தணி யும்பற் கோவியி லிங்கு மனத்திய யத்தையெழி
வடங்கினர் கொக்கைத் தூர்க்கைமி தித்திவர் மயிடத் தலையைய்ரிஇ
மாலவ னின்னிய மோதிய வர்க்கு மகிழ்ச்சி தரக்கனியான்
முடங்கனு ருதெதி ராட்டயர் களிறு முழக்குக சிறுபறையே
முற்படு கலைசையி லுற்பல வேழ முழக்குக சிறுபறையே. (௪)

வேறு.

மலைவற முப்பொரு ளியல்புதெ ளித்தரு ளொருமுதலே
மலையென முற்படு வினைகளை தத்செயு மெய்துயிரே
அலையுமனத்தைய கலவினி றுத்திடு மருளுருவே
அமிழ்தினி னித்தட லிடனுமு கிழ்த்தொளிர் செவியிளவே
உலைவறு சற்பக மெனவருள் கொட்டிய மழகளிறே
உலகமனைத்து மனுடலிலடக்கிய கிளைபொருளே
கலைசையி லுற்பல விறைமுழ முழக்குக சிறுபறையே
கடவொலி மிக்கப விளிதரு முழக்குக சிறுபறையே.

சிறுபறைப்பருவமுடிந்தது.

சிறுதேர்ப்பருவம்.

செக்கர்க் குருஉமணிக் கடிகைப் பொறிப்படச்
சேடன்சு மந்தாற் றிடும்
இன்புடவி முழுதுந் [illegible] துறத் தப்புறஞ்
சென்றுதன் பகைவிட்டிடம்
ஒக்கப் பெருக்குகள் பதித்திகீட் டாமையோ
டடையகிணை மூண்டு பல்லின்
ஒணருடரி னுதிகவ்வி யீர்த்துரிஇச் சிவபிரா
னுகளபத மன்று தேடப்
புக்குற்ற கேழல்பல் லூழிக ளிடந்தெய்த்த
புலமெலா மொருகணத்தில்
போந்துகீ ழண்டச் சுவர்த்தலைத் துளைத்துப்
புறங்கோத்த நீர்சுவற்றித்
திக்கெட்டு முட்டியுல வாருப் பரிப்பாக
சிறுதே ருருட்டியருளே
சிற்பரன் றென்கலைசை யுற்பலவி நாயகன்
சிறுதே ருருட்டியருளே. (௧)

திறந்துளை கொடும்படைத் திறந்தபுண் வழிதோறு
நெருப்பெனக் குருதி பாய
நெடுங்கிரி யெனப்புரண் டார்த்துக் கடாக்களிறி
னிரையெலா மெங்கு மின்றுப்
புறந்தர விடித்தெழுங் கார்முகிற் கூட்[illegible]
பொரக்கிடந் தலறு மன்னர்
பொன்முடி கரங்கால் வழும்புகுடர் சோரிப்
புனன்மேன் மிதப்ப முற்றும்
பறந்தலைப் புக்குநரி கொடிகழுகு வெம்பேய்
பருந்தொடு விருந்து செய்யப்
பகைத்தருவர் சேனைக் கட்டறிவித்த தோணியிற்
பாயுங் கொடிஞ்சி நெடுகோல்
சிறந்ததிண் டேர்பல வுருட்டும் பசட்டண்ணல்
சிறுதே ருருட்டியருளே
சிற்பரன் றென்கலைசை யுற்பலவி நாயகன்
சிறுதே ருருட்டியருளே. (௨)

விண்ணைத் தியங்கும் பசும்புரவி யேழ்பூண்ட
வில்லுமிழ் கொடிஞ்சி யந்தேர்

பீற்றிருக் காருஞ் சுடர்ப்பரிதி வானவன்
மயக்குனைக் காணுந் தொறும்
புன்னைப் பனைத்தநந் தேரினும் விசைத்தேரு
[illegible]மான் றேரு மிருளைப்
பருகிக்க திர்க்கற்றை காலுகம் மொளியின்மேம்
பட்டபே ரொளியும் வாய்ப்பத்
துண்ணற்க ருங்கட லுடுக்கைத் தலத்துச்
சரித்தொரு பரிதிப் பிரான்
தானென்று மென்னுள்ள மருளவின் திருமேனி
தண்பவள வொளிவீ சிடத்
தின்னைப் பொலஞ்சகட் டவிர்மணிக் கூவிரச்
சிறுதே ருருட்டியருளே
சிற்பரன் றென்கலைசை யுற்பலவி நாயகன்
சிறுதே ருருட்டியருளே (௩)

அலைக்குமயில் வேல்விழிக் கன்னிமைப் பருவத
[illegible] முலைக்கு நிகராம்
[illegible] பொருப்பினைக் கோட்டினுற் கன்னிமை
[illegible] பொருவத்து மடவார்
முலைக்குறி கராகச் செய்ம்பிரம சாரியே
மூதண்ட மூன்று மகத
மூரிப் பொலஞ்சிகரி பேர்த்தெடுத் தங்கையான்
முளரியென்ன வாங்கி முற்றும்
தொலைக்குமுடன் முப்புரிசை வென்றநாட் சிவபிரான்
றன்னொடும் முகைத்த திண்டேர்த்
தொன்னிலை யழித்தக் கிரிக்குவான் பூதரச்
சொற்கெழு பரா நிலைபெ றுத்தும்
சிலைக்குலிக ரொற்றையங் கோட்டுத் தனிக்களிறு
சிறுதே ருருட்டியருளே
சிற்பரன் றென்கலைசை யுற்பலவி நாயகன்
சிறுதே ருருட்டியருளே. (௪)

பெருங்கருணை கொண்டுகொண் டருந்தவ காமிப்
பிராட்டியார் சிதம்ப ரேசப்
பெருமா னெனப்புகழ் [illegible]ந்திரு முதுகுரவர்
பேணியுனை யேக காலத்
தொருங்குமார் பந்துற வெடுத்தணைத் தொண்முகத்
தும்பிக்கை மோந்து கொள்ள
உன்றுதோ ழிருவர்களு மொற்றித்த வடிவுகொண்
[illegible] பெற்று மகிழ

கருங்கோட மாமதச் சிந்தூரக் களபமே
மதிமுடிச் சடில மோலி
மாசுணப் பேரணியி னைங்கைக்கு ழுத்தாண்
மதிலகிர்ந் தனைய வொற்றைச்
சிருங்கமே சச்சிதா னந்தபர போகமே
சிறுதே ருருட்டி யருளே
சிதம்பரன் றென்கலைசை யுற்பலவி நாயகன்
சிறுதே ருருட்டி யருளே.

வண்டினம் முழக்கமுறை விண்டலர் பசுந்துழாய்
மாலையம் படலை மார்பின்
மாயோன் இடக்கையை யுடக்கையென் றுண்டமட
மங்கைக்கு மகுட மான
தொண்டைமண் டலம்வாழ மருட்டம்ப கித்தபொற்
சுடர்ப்பவளக் கொத்த தொங்கர்த்
தொட்டிக்க லைப்பதி தழைக்கவப் பதிமருவு
தூயசிவ பத்தர் வாழக்
கண்டிகையும் வெண்ணீறு மஞ்செழுத் தும்பொலிவு
காட்டவை திகமார்க் கமும்
கரிசற்ற சைவமும் வளர்ந்தோங்க வாங்குங்
கடற்புவி மகிழ்ச்சி தூங்கத்
திண்டிமந் தாக்குங் குறட்கணஞ் சூழநீ
சிறுதே ருருட்டி யருளே
சிற்பரன் றென்கலைசை யுற்பலவி நாயகன்
சிறுதே ருருட்டி யருளே.

சிறுதேர்ப்பருவமுடிந்தது.

ஆக பருவம் பத்துக்குச் செய்யுள் (௫௧.)

கலைசைப்பிள்ளைத்தமிழ் முடிந்தது.

மெய்கண்டதேவர் திருவடி வாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குளத்தூர்

அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்.

ஆசிரியர் கருத்து.

மனமொழிக் கெட்டாத சிற்சத்தி யாயிடினு
மன்பதைக ளுய்ய வேண்டி
மலையரையன் முதலோர் செய்தவ தரித்தொரு
மடப்பிள்ளை யாய்வ ருதலால்

இனைகாட்டி வாழ்த்திடுவர் பெரியோர்கள் வாழ்த்தற்
கெடுத்தவித் தார கவிதாம்
எண்ணிடிற் பலவா மவற்றிற்கு முதலாக
வேண்டுமெம் பிள்ளைக் கவி

முனிவோர்க்கு காப்பாதி தொடர்ந்த சப்பாணி
முத்தம்வா ரானை மற்று
மொழிதியுமம் புலிப்பருவ மம்மானை மேருசன்
முறையினை யிருப ருவமும்

கனியாய்த்த கவலின் விருத்தத்தி லுற்பாடி
கவிலுமுத் திங்கள் முதலா
நயந்தமு வெழுதிங்க ளாவினிற் கேட்பிக்கு
நன்மைய தெனப் புகல்வரோ.

அவையடக்கம்.

இளம்பருவ விளையாட்டை நோக்குழித் திருவரு
விடத் தாசை மிருதி யுண்டா
மென்பதால் வித்தார கவிக்கெலா முன்னுற
வியன்றபிள் ளைக்க வியிதைக்

குளந்தையிற் சோமேசர் மார்பினைக் கொங்கையாற்
குழைவித்த வமுத வல்லி
கோமளப் பருவத்தி லருகொன்று தாதியர்சொல்
கூற்றெனப் புகழ்த லாற்றேன்

வளம்பெருகு மிமையவரு மேத்தொணாப் பெருமாட்டி
மகிமையென் புன்மொ ழிகளால்
வாழ்த்தரிய தாமெனினு மாங்கவன் கிரிக்கிறைவன்
மகளாகி யதுவு மல்லால்

உளங்கொடியர் வாழ்வலைச் சேரினு மவதரித்
தொளிர்பாணி சங்கு பூட்டி
உண்மகிழ்க் கருளுதலி னென்மொழிக் கும்பெரி
துவந்தருள் சுரக்கு மெனவே.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குளத்தூர்

அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்.

விநாயகக்கடவுள் வணக்கம்.

மணிகொண்ட கோடொரு மருங்குண்மை யாற்பெண்மை வட வென்று மலையின் மையோர் - மருங்குண்மை யாலாண்மை வடிவென்று மீதுயிழ் மாறிய திருக்காட் சியால், அணிகொண்ட வுயர்தினைய தென்றுமலை நிணையென்றும் யார்க்குங் கிளக்க வரிதாம் - ஐங்கரச் சிந்தூரத் தின்சுழற் செஞ்சரண மஞ்சலித் தேத்து திப்பாம், பணிகொண்ட துத்திப் படத்திற் கிளைத்தயிர் பருஉமணி விளக்கி னொருபாற்-பாயிருட் படலஞ் செறிக்கொளிர்வு தென்னவப் பாம்பணை கிடக்கு மொருவன், திணிகொண்ட மல்லற் புயக்குவடு விம்மத் திளைக்குமகள் வாணி பிரியாத்-தென்குளத் தாபுரி யிருந்தவமு தாம்பிகை செழுந்தமிழ்க் கவிதை யழுயவே.

காப்புப்பருவம்.

திருமால்.

சீர்கொண்ட கஞ்சக் கிழத்திதன் காந்தனைச் சிறைசெய்த வாறுநிந்தாற்-செயிர்த்தூக் திருமனைவி யகன்மருகி தமையெலாஞ் சிறைசெய்யு மென்ற திர்தாம், ஏர்கொண்ட மைத்துனக் கேண்மையா லர்ச்சுனற் கிறுதிநாள் பயவா மையே - எண்ணிமுன் பரிதியைப் பரிதியாற் றைசெய்த வேந்தற்பி ரான்புரக்க, போர்கொண்ட மேனிலஞ் சோபான மிசையேறு பேதைமா ரூகஞ்சுக் கிசம் - போரகு கொள்ளவரு மதியோடு மிருவெறுப் பெரிதுமேக் குற்ற வர்கடங், கார்கொண்ட பின்னற் கரும்பாந்தள் கண்டுவெ கலாது கவிகூர்ங் குழதண்-கலைமதியம் வைகுபொழிற் சூழ்குளத் தூர்வருங் கடவுட் பிராட்டி தனையே. (க).

சிவபெருமான்.

வேறு.

அளிசுரந் தமரர் பசிகெடும் படியி னமிழ்து தந்தகதிர் கொள்சடைக் காட்டிடை - அழல்விடஞ் சொரியு மரவி னம்பசிய வளருவெண் டலைகள் பல்குறச் சூட்டியும், அரிய யன்பரச வவரி டும்பைதெறு மலர்செ ழுங்கமலம் வெல்கரத் தோட்டிடை - அணைவுறும் பொருள்கள் கருக வெம்புகட ரவிரு மங்கியினை வெய்தெனக் காட்டியும், இனிவ ரும்பொன்மலை வளையு முன்பவுண ரெயிலொ ருங்கவிய வென்றுபொற் றேட்கிடை - இலவ னங்களினி லுயிர்ம டிந்தவர்த மிகழு மென்பினையு மைதெனப் பூட்டியும், எழுத ருஞ்சொன்மறை முடிவு மன்பர்தம திதய மும்பரவ நல்குமெய்த் தாட்டுணை - எமது புன்றலையு முறந யந்தமரு ளியப ரம்பரனை யுள்ளுறச் சேர்த்துதும்; தளிர்த்து வன்றியிருள் படவி முன்று குவிர் தழுவி வண்டுறுதை செய்துணர்ப் பூத்திரள்-தைதவு கொண்டு நறு மணம லர்ந்துமகி தமை சம்புபட வெள்ளமட் டிற்றெழு-தரவ ளர்ந்துமுகி லகடு டைந்தழகு தவு தைந்துதிசை யெல்லையைக் காத்திடு - தறுக ணெண்கரியை முடுகு நங்கருவி தருமி சென்றெலரும் விள்ளமொய்த் தார்த்தலிர், ஒளியு மிழ்ந்துலவு பரிதி மண்டலமு மும்ப மண்டலமு மிவ்வெனத் தாழ்த்திவிண்-ணுலகு சென்றசுரர் தருவெ மெப்பழி யுறவு கொண்டுமகிழ் பல்வளக் காக்களின் - உறைப சுங்கிளிகள் சுருதி சந்தையுட னுரைசெய் கின்றதனை மல்குபுத் தேட்குலம்-ஒளியி ருந்துகவர் பதிகு ளந்தைவரு முனைவி லங்கமுத வல்லியைக் காக்கவே. (௨)

விநாயகக்கடவுள்.

வேறு.

ஒற்றைச் சுவைத்தறுக் கோட்டியெங் கறுயின்னி யோவாது மும்மாரிபெய் - தொண்பூ தலத்தலவு செங்கொண்டல் போறுமென் றுன்னியச் சுற்றியாமிதற், கெற்றைக்கு மூர்தியா யுற்றிடக் கடவமொன் றிருண்மேக மருங்குவந்தாங் - கிலகுகரு மூடிகத் தாதிப் பிராஸ்சரண மேத்தெடுப் பாமெம்பிரான், கற்றைப் பிறைக்கொழுந் தொளிர்சடில வட்டமேற் சுணமணிப் படம்விரித்துக் - கண்வளரு மகிழ்மை தலையுவா ஞான்றுசெங் கதிர்க்கிர ணங்கடுக்கும், பெற்றித் திறந்தெரிந் தானந்த வெள்ளப் பெருங்கடல் குடைந்தாடுமா டும் - பெண்ணணங் கரசியைத் தென்குளத் தூர்ச்செய் பிராட்டியைக் காக்கவென்றே. (௩)

முருகக்கடவுள்.

ராங்குயி லாரந்துகளை யூற்றெழ மிழற்றுமொழி வானமின் மாதராவர் - மருமத் தெழுந்தபொன் வள்ளத்தி னமிழ்துண்டு மருவிவாழ் மதிக்குரியகன், தேங்கமல வீட்டினைத் தனதெனக் கொண்டுவாழ் திசைமுகனை வெய்துயிர்த்துச் - சிராரன்கு யோதப் புடைத்தப் பிணித்தவன் சிறையிட்ட தேவை நினைவாம், தங்கமொரு வில்லாவனைந்தெயி லெரித்தரனை யூட்டியருள் சோமேசனார் - ஒருமூ விழிக்கிடைக் தஞ்சிச் சரண்புகுந் தோலமிடு புண்டரீகம், பூங்குவளை மாரனுக் கருள்செய்து முகமெனப் போர்கொண்ட வாள்விழியெனப் - பொய்த்ததுன் னிடையெனத் தாங்குங் குளந்தா புரிக்குளமுதைக் காக்கவே. (௪)

பிரமதேவர்.

திவளக் குருஉமணி குயிற்றியொளிர் தபனியத் தனதுமனைவாயி லுறுவுந் - தண்ணளிய விதழ்க்கதவடைத்துத் திறக்குந் தனித்தொழிலை வண்டு முரலும், பவளச் சரோருகத் தன்னைதன் றேறிற் பயின்றபுலவர்க்கு மந்தப் - பண்ணவற் கெகிபான புலவர்க்கு மாகப் பனித்தவிறை வன்புரக்க, கவளக் கடாங்கவிழ் கவுட்டுணை நெடுங்கைக் களிற்றுப் பிடர்த்தலைவருங் - கண்ணு யிரங்கொண்ட விண்ணோடர் கோமகன் கற்பகச் சோலை விடபங், துவளக் குடங்கைத் தலைத்திவளிற் கோட்டித் துணைத்தமுலை மாதர் மலர்கொய் - தூயணித் தெற்றிக ணெருங்கிய குளந்தைவரு சுந்தரப் பெண்ணை முதையே. (௫)

தேவேந்திரன்.

வேறு.

அதிருந் தரங்கக் குண்டகழி யனறு படப்புக் குழக்கிமுழக் - கசனிக் கிகலிக் கலித்துமதத் ததுக்க வெடுத்துத் தெறித்துவெருண், டெதிருங் குழூஉக்கொள் படைகவை விடறுங் கறைத்தாட் பகூஉத் தடக்கை - இலைடக்குங் கடவெண் களிற்றியானை யெருத்தத் திவரும் புருகூதன், முதிருஞ் சுவைத்தென் னமிழ்தொழுகு முழுவெண் ணிறத்து மதிக்குழவி - முருகு விரியுங் கடவுணதி முழுகித் திளைக்குஞ் சடைப்பெருமான், கதிரும் விழிக ளிருள்சிப்பக் கந்துற் பொழுதி னெருங்கிருந்தாங் - கலவிக் குறிப்பிற் குளந்தாணுங் கமலாசனியைப் புரக்கவே. (௬)

இலக்குமி.

கடிப்போ தலர்த்திக் கருஞ்சுரும்பர் களித்துத் துயில்கூர் கற்பகப்பூங் - கானம் பயிலுங் காமர்நகர்க் கவலை தூங்கிச் செமிழ்தளித்

துப், படிப்பாற் பயிலு மகளிடத்தாற் பவித்துப் புவன மூன்றனை யும் - பரிக்குங் கிரிப் படைப்பாணிப் பகவன் மருமத் துறைமடந் தை, விடப்பாம் பிரவி வெம்மைமிசை மேவா வண்ணங் குடைக விப்ப - விரிக்குங் கதிர்ச்செம் பவளநிற வேணி யணையாப் புனிற்று மதி, முடிப்பா லரசு வீற்றிருக்கு முதல்வ னிடப்பா லிருந்தலக முழுது முயிர்த்த குளந்தைநகர் மொய்பூங் குழலைப் புரக்கவே. (எ)

சரசுவதி.

வேறு.

அளிக்கா தரவுற்றுச் சுவைத்தகன் - அளித்தார் வனசத்துப் பொகுட்டயன், உளத்தா மறைரசச்சத் திளைத்தவன் - உரைப்பா லரு ள்பெற்றுத் தரித்தவன், களத்தால மடக்கிச் சுரர்க்கிடர் - களைந்தேய வொறுத்துக் கடைக்கணி, குளத்தார் நயனத்தற் கிடத்தமர் - குளத் தாரமுதத்தனைப் பரக்கவே. (அ)

காளி.

வேறு.

ஆளிக்கும் பசுந்தே னுவட்டெடுத்துச் சொரியுஞ் செழுந்தாம ரைப்பொருட்டித் - தோன்றற் பெருமான் முதற்கடவுட் டொகுதிப் பைங்கூழ் களைக்கருக்கிக், களிக்கு மகிடா சுரக்களையைக் களைந் திரமேற் பாசடையிற் - கமல மெனத்தான் பதித்திலர்ந்த கல்லரி யெனுந்தெய் வதங்காக்க, பளிக்கு மணிமா டக்கடொறும் பதித்த தமது சாயலினைப் - பாரா வினைமென் றினஞ்சேய்கள் பரிந்து பரி ந்து வருகவென, விளிக்குங் குளந்தைத் திருநகரின் வெளிய மதிய ந் தவழுமுடி - விளங்குங் கதிர்ச்செம் பவளமலை மீது படர்பைங் கொடியினையே. (௯)

சத்தமாதர்.

வேறு.

இலகொளி யுமிழ்தரு சிறையோ திமத்தவன் - எழிலுறுதவளவ ல்விடையூர் திறத்தவன் - எழுஞ்சுவி மயில்கட வினன்யே திரிபவள் - இருசிறை யொருகலு ழனையேறி நிற்பவள், உலகதிர் தரவரு மரி யே றுகைப்பவள் - உமிழ்கட மழைபொழி யயிரா வதத்தவள் - உழி தரு குழிவிழி யுடல்பேய் கடத்துகள் - உவமெழு மகளிர்த மொளி ர்தாள் பழிச்சுதும், அலகைகணடமிடு மழலார் களத்திளில் - அய ரர்க டபுமுடல் கழியா னிறக்கலன் - அரவொடு இணிவரை நிக தோ ளிடைப்பொலி - அணியென வணிதரு பெருமா னிடத்தமர் கிலவிரி நகையவ ளிருமு லைகப்பமு - செறிகறு நிழுவிய வெ

கவக்கொடி - கிலமிசை யுயரிய கமலாக ரத்துறை - திருமலி க டம்பனையே புரக்கவே. (௧௦)

முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்.

வேறு.

நகரளி மொய்த்திதழ் கொழுதுமது வைப்பசி தீரையமடுத் தளித்தாடு தேமலர் - செருகுமண கக்கன மதர்நெடு விழிக்கடல் குடித்துக் கறுத்தார மேவிய - இணிமுலை மலைச்சொரி திதலை த்திரள் செழுவிய பொற்புக் கடற்பாய வாரெழில் - செறிதரு திரை யிடையற லொழுக்கிய திறமைகிர்த்தொத் தொழுக் ரோமமுங், குறைவற வளித்தருள் குவலய மடக்கொடி கு டை சுக்கிக் கறைப்போர்வை யாலுடல் - கொழுவிய தென மேழுவரு மடக்கிய குமரி யிருட்டைப் படைச்சாடி மாத தலைவிர மைச்சுவை யுவைவினை புனைத்தளி குழுமிய பொற்சக் தவல் போலொளிர் - திருமணி குயிற்றிய புயமலை குழைக் குமுடி மைச்சற் றெறிந்தேறு பார்வையும், செறிசுமமு நறுமலர் மறைப்பிளரிக் கிறை க லைத்தைப் படித்தேத வி - வியனில யிருத்தமை வெணிமற மிகுத்தவை யொருவி ஈற்று அவைகூட்டுதொடித்து விரிமலர் குலக்கொரு மயிறவிட படும் விதிவெ னெனப்புகரு விற்காதி றேடமர் - விளை ரத்துறை ரடைகா முறற்கெழு விரையில் விளைத்தாக் கும் பார்வையும், இறைநமயு மனப்படு மழுகொ [illegible] த்ப்வ வலக்கட் கொடிப்போல மேவிய - இனியமட மைக்குயிலை யிற்பெடை யிரையுமி ருக்குக் குளத்தாரி றைமெயன் - னிரு ள முற்றற வெனையுமுடி மைக்கொரு மெழிலமிழ் தச்சத்தி னகாவலர் - எரிதழி குருத்திரர் விறல்வசு மருத்துவ செ முப்பத்து முக்கோடி தேவரே. (௧௧)

காப்புப்பருவ முடிந்தது.

செங்கீரைப்பருவம்.

ருவரிய வண்டப் பரப்பைமுழு தாரும் புராதனர் பூதந் தாய் - போந்துலவு நல்லொழுகர் தம்மைத் தமித்திடர் புரித்த லைமையும், பருவர லுறுத்துமென் றஞ்சிமென் குமுதமும்

பங்கயமு மொன்றை யொன்று - பாதுகாப் பத்துயிலு மென்றாம
டன்னையர் பரிந்துகொண் டாடு சீர்த்தி, இருகைமல ரும்புவி பதித்
தொரு முழந்தா ளிருத்தியொரு தாண்மேனிமிர்த்-திந்த்ர திரு விற்கி
டை தொடுத்தவெண் டரளங்கள யெப்பநுதல் வேர்பொடிப்பத்,
திருமுக நிமிர்த்தொரு குளந்தையமு தாம்பிகை செங்கீரையாடி ய
ருளே - சிற்சபையி னெற்றிவிழி யற்புதனை யாட்டுமயில் செங்கீரை
யாடி யருளே. (௪)

பொங்கரி பரந்தசிறை வண்டினம் விருந்துணப் பூங்கமல காலன்
மு கையெலாம்-போதாக வெழுபரித் தேர்கடாய்க் கடன்முகடு தோய்
பவரு பரிதிப் பிரான், சங்கின முயிர்த்தவெண் டரளவட மணிபுமித்
தாமரை முகிழ்த்தனையும்யான்-றண்டாத மெல்லிதழ் முறுக்குடை
த் தல்லாது தனைவலென் றருகு போந்து, வெங்கதிர்க் கற்றைகள்
பரப்பியுல வுதலேய்ப்ப மின்னும காக்கு ழைகதிர்-விங்கின முலைத்
லை யுமிழ்ந்துதண் புயமீது விளையாடி நிற்ப வதனத், திங்கண்மிசை
யாடக் குளந்தையமு தாம்பிகை செங்கீரை யாடி யருளே-சிற்சபை
யி னெற்றிவிழி யற்புதனை யாட்டுமயில் செங்கீரை யாடி யருளே. ()

காரூத்த மறுவுண்ட வெண்கதிர்க் கலைமதி கயின்றநின் வயலவ
தனங்-காண்டோறு மறுவற்ற மதியீ தெனவுட் கவன்றுமுங் மிக்க
வஞ்சிப், பார்பூத்த தென்குளத் தார்ப்பொங்கர் காவணம் பரியமதி
லுழை யூடி-யையென நுழைந்தொளித் தோடிற் பனிப்பவரு பங்
கயச் செல்வி முதலோர், வர்பூத்த வங்கையா விக்கமலர் கூம்பவவ
ரினைவிழிக் குவளை யெல்லாம்-இரும்புனற் றேத்துளி பொடித்தலி
ழ்த் தலரவரு னெஞ்சமிழ்த்த தாளை கான்று, சீர்பூத்த முகமதிய மா
டவமு தாம்பிகை செங்கீரை யாடி யருளே-சிற்சபையி னெற்றிவிழி
யற்புதனை யாட்டுமயில் செங்கீரை யாடி யருளே. (௫)

மணிகுற்ற தலிசெனப் பருமணிப் பருமம் வயங்குமடி மீதிருந்
தி-மதிக்கடவு டன்மனை யெனக்குளாய்த் தன்னமிழ்தம் வாய்க்குவதெ
னத்தேய் பயம், பணிலத்தின் வாய்க்குமுத மூட்டிமற் றிதுமாக பரியா
து சாலாதெனப் - பாரிழைத் தொருபொட்டு நுதன்மதிக் கிட்டுப் ப
சுங்கழையின் மஞ்ஞை நின்றுங், கனிபெற்ற புயமே வலைத்திரு ம
கிழ்தேவ னவளாய்க் குழீஇய தேய்ப்ப - அழகிய முகத்துமுத் தாடி
யெழின் மேனிமீ தாட்டமகிழ் கூர்ந்து கொடியேம், இனிமைக்க
சொற்கனி கனாக்குமமு தாம்பிகை செங்கீரை யாடி யருளே - சிற்ச
பையி னெற்றிவிழி யற்புதனை யாட்டுமயில் செங்கீரை யாடி யருளே.

மூக்கனி செறித்தநறு நீர்ப்பந்தர் முல்லைவெண் முகையனைய
மூர லறுகான் - மூசிய வினம்பொங்கர் தேசுறு மலர்ப்பொய்கை முத
லான வறம்யா வையும், தொக்கமறை யாகம விதிப்படி யியற்றுநாட்
டோறாக கருணை கூர்ந்து - துன்னென வெழுந்தரு டிருச்சோய
பாதனூர் தூமேனி குழைவித் தவை, இக்கரமு மிக்கரமு மித்தனமு
மித்தனமு மென்றுயிர்த் தோழியர் களாய் - வத்துமட மாதரார் தம்
மைத் தெளித்திடுவ தேய்ப்பமுக மதிய மசையத், திக்கெட்டு மே
த்துங் குளந்தையமு தாம்பிகை செங்கீரை யாடி யருளே, சிற்சபை
யி னெற்றிவிழி யற்புதனை யாட்டுமயில் செங்கீரை யாடி யருளே. ()

வேறு.

பொங்கெழி னின்முக மாடுதொ றுங்கமழ் போதனி நீள்விழிகள்
பொற்செவி யிற்பல காலுமெ திர்ந்து புகுந்து மறிந்துலவச்
செங்கதிர் நின்குழை தம்மொடு தாமெதிர் சென்று மணிக்கலொடுஞ்
செயிரறு பொன்னி னரும்பு பிதிர்ந்து தெறித்திட மோதுதிறந்
தங்கிளி சார்ந்திடை யாவகை சாற்றமொய் தாமவயிற்படையாற்
றண்குரு தித்துளி வீழ்தர வீரக டம்மொடு தாமெதிரா
விங்கை கலந்தம ராடுத லாமென வாடுக செங்கீரை
அளந்தறி யாதரு ளன்னைதி லாவமு தாடுக செங்கீரை. (௬)

பல்லுயி ருங்கனி கூர்கரு ணைக்கடல் பம்பிவ ரொத்தமெனப் [டை
பாலொளி கான்ற நரும்புனல் சூழ்ந்து பரந்தொளிர் கம்மை
வில்லுமிழ் மின்னுரு வச்சடர் வேணியின் ஞானவ டந்தழுவி
வீங்கின வெம்முலை மார்புழ வங்கையின் மேதகு தோள்குழையப்
புல்லிய னைப்பது போல்வயி ரங்கள் பொதிந்தவிர் தொட்டிலினும்
பொன்னணி பாவையொ டாடிய னைத்துப் பொழுதுக ழித்தரு [ளும்
அல்லிம லர்க்குழல் வல்லிப ராபரை யாடுக செங்கீரை
அளந்தறி யாதரு ளன்னைதி லாவமு தாடுக செங்கீரை. (எ)

குலத்தில் வளர்த்திடு மன்னையர் செந்துகில் கூர்மடி மீதியக்
குன்றி னரக்கலர் வாழ்க்கை யெனக்களி கொண்டு குலாவியவர்
கலைப்பொலி முகமதி யுங்குழன் முகிலுங் கண்டென வாய்க்குமுதங்
கதிர்த்த நகைத்தன வலர வரும்பக் கைக்கம லங்குவியா
முலைக்கம லச்செழு முகையொடு கட்பு முயங்கிட வாடலுறும்
அரிவை னக்குத ரத்திரு வாலெழின் மொய்த்து மிகத்தழைய
அலங்க னறக்கலை யாரமிழ் துண்பவ னாடுக செங்கீரை
அளந்தறி யாதரு ளன்னைதி லாவமு தாடுக செங்கீரை. (அ)

வேறு.

வானமெ ழுங்கரு மேகவி னங்கள்வ றந்தி ரம்போய்வன்
 மாஸ்வளா யெங்களு மோடிட ஓவென்றிமிர் வண்டு தும்போது
நானமு யங்கிய வாசக றுங்குழ னந்தா வந்தீப
 நாவிலெ ழுந்தொளிர் தாமமொ ழுங்கென நன்றுர் மெய்ச்சாயல்
மேனிதி றந்தரு மேனைய னங்குலி ழைந்தார் வங்கூர
 மீறிவ ளர்ந்தழ கானரு ளங்கைதவி ஊய்ச்ச மெய்யுற
தேனிறை கொன்றையி னுளிட நின்றவள் செங்கோ செங்கீரை
 தேவர்தொ ழுங்கவி யாண சௌந்தரி செங்கோ செங்கீரை. (௯)

கோலவெ ரும்பணி மாலிம யம்பயில் கொம்பே செம்பாத
 கோகன தந்தொழு வாருள நின்றகொ ழுந்தே பைந்தேனே
ஞாலம ளந்தவ னுடிம ரும்பெற னங்காய் வெங்கோப
 காமவி டந்தெறி காமரு கண்டர்த நண்பே தண்போதோ
டேலம லிந்திருள் கூருந றுங்குழ லெந்தா யெம்பாசம்
 ஈறுப டும்படி ஞானம ளங்கம ழின்பே யன்பாளர்
சிலயி ருங்கம லாகாம் வந்தவள் செங்கோ செங்கீரை
 தேவர்தொ ழுங்கவி யாண சௌந்தரி செங்கோ செங்கீரை. (௰)

செங்கீரைப்பருவ முடிந்தது.

தாலப்பருவம்.

மதுரங் கொழிக்குங் கொழுந்தேறன் மடுத்துச் சுரும்ப ரடைகிடக்கு - மலர்ப்பூந் தடத்தைக் காண்டலுஞ் செம் மணிகால் குடுமிப் பணியுலகம், இதுவு மரவந் தனக்கிடமா யிருக்குங் கொல்லா மென்றழுக்கா -றெய்திக் தன்கீழ்ப் படத்தாழ்த்து மியல்பை யறிந்தா லென்னக்கரைக்கட், பொதுளி யுறவு கொண்டசூழும் பொதும்பர் காக ருலகெனுமொப் - புமையாற் புலவோர் பரிதாழ்த்திப் பொற்ற தாவிர்க்குந் திருக்குளந்தைப், பதியின் மகிழு கதியசுவைப் பாகே தாலோ தாலேலோ - பனிவ மூயிர்த்த தாளநகைப் பாவாய் தாலோ தாலேலோ. (௧)

இருள்கால் சீத்துச் சோதிவெயி லெறிக்குஞ் செக்கர் மணித்தொகையின் - இழைக்கும் பசும்பொற் றலத்துயர்த்த விருங்கே தனத்தின் மிசையுயிர்கட், கருள்கால் கலைவெண் மூழுமதிய மருங் பரிசதழறுப்பன் - அமைத்த தானத் தருந்தவஞ்செய் யறவோர்களுக்கு மேனிலத்துச், சுருள்கான் மலர்ப்பூங் கூந்தலினந் தோகை யனையார்

கெதிர்நடிக்குஞ் - சாமா மகளிர் விழித்தொழிற்குத் தோற்றுச் சமழ்க்குந் திருக்குளந்தைப், பருகா வமிழ்தே பெருங்கருணைப் பரையே தாலோ தாலேலோ - பனிவ மூயிர்த்த தாளநகைப் பாவாய் தாலோ தாலேலோ. (௨)

புனைங்கேழ் வனச மூற்றெடுத்து மதுவார் பொருட்டுச் சுரும்பு மத்து வயிறு வருந்திக் கருவுயிர்க்க வயின்பார்த் துழலும் பெடையெலுன்னடைக், கனங்கே ழயின்முட் டாட்படுத்துக் கவைத்தாளிடையற் றலையூடு - கருவண் டினங்கள் புடைசூழக் கலந்து மூரலத் துவக்குண்டு, சுணங்கேர் முலைப்பெண் ணனங்குநினைச் சுமந்து மகளிர் தாலெடுப்பத் - தியலு மணித்தொட் டிலைக்காட்டுந் தொடுநீர் வாவித் திருக்குளந்தைப், பணங்கே ழரவப் பேரல்குற் பரையே தாலோ தாலேலோ - பனிவ மூயிர்த்த தாளநகைப் பாவாய் தாலோ தாலேலோ. (௩)

கந்தங் கமழு நறுங்களபக் கலவை யணிந்த முலைக்குவடாங் - கரடக் களிற்றின் மருப்பினிடைக் கவின்ற வுரோமப் புழைக்கரத்தால், கொந்தங் கலயக் கிழுங்கொடிபோ லூறுநிக் தவளுஞ் சிற்றிடையார் - குவ்வுங் கிளவிக் கிடைந்தருயி னுவலா தடங்கி யவ்விசையின், சந்தம் பலகா ளகம்பயிலத் தழுவிச் சிலகாஞ் சாய்வின்டு - சாற்றியொப்பு நோக்கியொவ்வாத் துவருற் பின்பும் வாயடைக்கும், பைந்தண் பொழில்சூழ் குளந்தைநகர்ப் பரையே தாலோ தாலேலோ - பனிவ மூயிர்த்த தாளநகைப் பாவாய் தாலோ தாலேலோ. (௪)

சுரும்பர் துளைக்க வுவட்டெடுத்துச் சொரியு மிரதச் செழுங்கரும்பைச் - சுவைத்துக் கதலிக் குலைசாடித் தாங்குந் தெங்கம் பழந்திறந்து, விரிந்த பசுநெட் டிலைக்கமுகின் மேவிக் கனத் தருவையதன் - மீதுபடர்பூங் கொடிவழிபோய் மிதித்துக் குனித்து விளையாடி, வரிந்து கழையி னெடுங்கயிற்று வழிபோய் நடிக்கும் பொருநாிற - மானக்குரக்குக் குலங்குதிக்கும் வனஞ்சேர் பொதும்பர் சூழ்குளத்தூர், பரிந்து தொழுவோர் மனத்தூறும் பாகே தாலோ தாலேலோ - பனிவ மூயிர்த்த தாளநகைப் பாவாய் தாலோ தாலேலோ. (௫)

வேறு.

சுலவித் தாளப் பவளக் குழைகள் சுருட்டிக் கரைபுரளுந்
 துவலைத் திரைமைக் கடலின் றெழுபிரு சுடர்களுமு னச்சுடர்தந்
கிலையிற் கவினக் குயிலு முருப்புன றீயைப் புடைபெருகச்
 சிந்திப் பனிகூர் பொழுதிற் புனலிற் சேர்ந்தற மாற்றுநரை
உலறத்தெறவெப்புடைவேனிற்பொழுதொள்ளொளிவாய்த்தவநோன்
 பழப்பவரைப்பொருநொச்சிமதிற்குல மோங்கு குளந்தையெனுந்

தலனிற் பொலிவு பெறப்பயி லுங்கொடி தாலோ தாலேலோ
தகரக் குழலா யமுதப் பிடியே தாலோ தாலேலோ. (௬)

கொங்கு விரிந்த நறுங்கமலங்கள் கொழிக்கு மதுப்புனலாக்
குவிதர வாழ்த்துயிர் தண்ணிய தாது குவிக்கு மெருக்குவையாய்ப்
பங்கமிகுந்த வயற்கண் விளைந்து பழுத்தெழு நெற்குலைபோய்ப்
பசும்புர வித்திரள் பூட்டிய தேரிற் பரிதிக் கடவுள்புடைப்
பொங்கொளி வெண்கவரித்தொகை வீசுவ போல வொசிந்தசையும்
பொற்பு மிகுங்கம லாகரமேவிய பூரணி மெய்யடியார்
தங்கள் பணிக்கென வெம்மை யளித்தவ டாலோ தாலேலோ
தகரக் குழலா யமுதப் பிடியே தாலோ தாலேலோ. (௭)

பவளக் கொடிபடர் வேலைமுகட்டிற் பாயொளி கான்றெழுசெம்
பரிதி நிகர்ப்பச் செம்மணிமாலை பரப்பிய மைக்குழன்மேற்
றிவளக் கதிர்விடு கொண்டை திருத்திச் செஞ்சுடர் வாண்மகரத்
திருவணி யக்கடன் மகர மெனத்தனி செருகிப் பகைஞருளந்
துவளச் சிலைபதி கணையென நுதலிற் சுட்டி தரித்தருகிற்
சுடர்பிர தாப மெனப்பொட் டெழுதித் துன்னிய கீர்த்தியெனத்
தவளப் பனிமுத் திட்டொளிர் பாவாய் தாலோ தாலேலோ
தகரக் குழலா யமுதப் பிடியே தாலோ தாலேலோ. (௮)

வேறு.

பரந்த வெண்புணரி மீதோன் வேதா மாதேவர்
பணிந்து தொண்டுசெய வேலை சேலை போலாடுங்
கருங்க ணுந்தும்மளி யிவாய் பாவாய் தாவாது
கறங்கு வண்டுளக மானே தேனே யேனோர்தம்
புரங்க டந்தகைவ யாயார் தூயார் சேயார்பாற்
புணர்ந்து கும்பசிய தோகாய் நீகோ வாய்காவென்
றிரங்கு மன்பாக வாழ்வே தாலோ தாலேலோ
இலங்கு வந்தைவரு தானாய் தாலோ தாலேலோ. (௯)

மலங்க டங்குமரு ளூராய் தாலோ தாலேலோ
மலங்க டங்குமரு ளூராய் தாலோ தாலேலோ
கலங்க லந்தவரை யேயாய் தாலோ தாலேலோ
கலங்க லந்தவரை யேயாய் தாலோ தாலேலோ
புலங்க டந்தபர நாடாய் தாலோ தாலேலோ
புலங்க டந்தபர நாடாய் தாலோ தாலேலோ
இலங்கு வந்தைவரு தானாய் தாலோ தாலேலோ
இலங்கு வந்தைவரு தானாய் தாலோ தாலேலோ. (௧௦)

தாலப்பருவம் முடி.

சப்பாணிப்பருவம்.

உருப்பொலி மணிப்புன லுடுக்கைப் புலிக்கொடி யுரத்திற் குலா வுமர்க்கள் - உருத்தொன்றை யாற்றினெதிர் பத்தாற்று வோமெனு முனைவீக்கிலக் கியமாகவொண், குருப்பொலி விற்செறி செறித்துப் பொர்க்கொடிகள் கொழுவித் தலைப் பரிவின்றிற் - கொண்டாடு நின் றிருத் தாதைதிலை யொன்றைக் குலைழக்துப் பணித்தவிறைவன், திருப்பொலி கடுக்கைத்தழை தோட்டுவடு பத்தையுஞ் செழுந்தழும் பாக் குழைத்துத் - திறல்கொண்ட வறுமலர்க் காந்தணங் கைத்தலஞ் சேந் திழகெறிப்ப விமையோர், தருப்பொலி மலர்த்தொடைக் கூந்தலமு தாம்பிகை சப்பாணி கொட்டியருளே, தண்டமிழ்ச் சுவைகண்ட தென்குளத் தாரம்மை சப்பாணி கொட்டியருளே. (௧)

உள்ளொளி ததும்பிமேற் பொங்கிப் புறத்தினு முவட்டெடுத் துப்பரந்தாங் - கொழுகொளிய வெண்ணீறு மெய்ம்முழுது மட்டி நாயகந்துவடி யார்கள்குழுமி, வெள்ளொளியி ருறுத்திவத்தின் மூக்கீனும் வெங்கைமக வுக்களித்த - விதிவச நினைந்தின்னும் வேண்டுவார்க் கருளாமை வேண்டுது மெனுங்கருத்தாற், றெள்ளுநீர்ம் பாற் கடல் விளைந்தெனச் சூழ்போந்து சேர்ந்தனர் நெருங்குபொதியிற் - றெய்வத் திருக்கேள்வ ராட்டினுக் கேற்குந் திருத்தாள மென்னமலரைத், தள்ளுரியெழில் பூத்தநின் செங்கைத் தலங்கொண்டோர் சப்பாணி கொட்டியருளே - தண்டமிழ்ச் சுவைகண்ட தென்குளத் தாரம்மை சப்பாணி கொட்டியருளே. (௨)

ஐவகைச் சுத்திய மமைத்தவான் கம்பைநதி யருகன்பு பூப்பமலரால் - அஞ்சலி நிறைத்துமே ளேக்கிமுக மதியினெதி ரல்கிய தெனக்குவிந்து, மெய்வகைத் துவாதசாந் தத்தலத் தானந்த வெள்ளப் பெருஞ்சோதியை - விரிமலர்த் தவிசாகி யேற்றுமுன் போனெனின மீண்டுங் குவிந்திழிந்தாங், கைவகைச் சிவலிங்க நாப்பணு வாகித்தவ் வும்பனய னச்சடரெதிர் - உறக்குவிந் தலர்விரைவு மானமுத்திரைகொடுத் தலையாது பூசைமுற்றுஞ், சைவமுறை யாற்றுகைப் பங்கயஞ் சேப்பவொரு சப்பாணி கொட்டியருளே - தண்டமிழ்ச் சுவைகண்ட தென்குளத் தாரம்மை சப்பாணி கொட்டியருளே. (௩)

கூடவுட் பொலம்பூமி காண்டற் கெழுந்தெனக் கடையுகப் பெருவெள்ளநீர்க்-கடன்மிசை மிதந்திட்ட பூந்தராய் நகையவரு கொ

னியர்கள் குலமணிக்கு, முடவுப் பிறைக்கண்ணி மோலிப் பிரான் சைவ முறைநெறிச் சோகாப்பவன் - மூடப் புறச்சமய முழுவதுஞ் சோகாப்ப மூண்டமிலை யோடுபுல்லும், அடலிக் களிக்குந் தமிழ்க்குரிசி லீறிட வமண்கைய ருண்ணீறிட - அருண்மடை திறந்தாற்று திருமுலைப் பால்கறந் தமிழ்தரா னங்குழைத்துத், தடவுப்பொன் வள்ளத்து வைத்தூட்டு செங்கைகொடு சப்பாணி கொட்டியருளே - தண்டமிழ்ச் சுவைகண்ட தென்குளத் தூரம்மை சப்பாணி கொட்டியருளே. (ச)

தீங்கனிக் கிளவியால் யான்றவங் கோட்டிய செழுங்கழையு மகளீமானில் - சேயரிக் கண்ணான் மெலித்தவா லித்தமுந் தேங்கமழ நறுமுஃலயும், பூங்குவளை மலருங் கதிர்த்தபொன் மேனியிற் பொரிட் டொழித்ததளிர்கள் - பொலிவொளிர் மாமழையும் பின்டியுந் சோகாந்து போதுவன வற்றையனையா, வங்குகட லுலகமுதலெல்லாம் பணிந்திடு மிருஞ்சமர்த் திண்மையுதவி - யிடையாதவில்லென்று மம்பென்றும் வைத்ததென் னென்றுநீ யொன்றொடொன்றைத், தான்கொளி தரும்பிடத் தாக்கியாங் கங்கைகொடு சப்பாணி கொட்டியருளே - தண்டமிழ்ச் சுவைகண்ட தென்குளத் தூரம்மை சப்பாணி கொட்டியருளே. (ரு)

வேறு.

தவப்பய னைத்தொழ வார்க்கருள் செய்ய தடக்கையி னேற்றபொ
 தடவுத் தொடியிற் செறியு மணிக்கட் டத்திப் பாய்ந்திடுமின் [லக்
கிலக்கு மரிக்க ணிதற்று நிழற்றுபொ தெவ்விய கவ்விமதிச்
 சிர்செய றேக்கி மகிழ்ந்துற வாடச் சேர்க்குறு மென்றுமனம்
உவப்ப வுவப்ப மகிழ்ந்து மகிழ்ந்து முறக்க வலிக்கவலி
 யுயிர்த்து வளர்த்தருள் கூர்திரு மேனி யுளங்குளி ரச்சழலும்
துவைக்கலின் மொய்த்ததளிர்ச்சைவி ளம்பிகை கொட்டுக சப்பாணி
 குளந்தை வயங்க வயங்கு மிளங்குயில் கொட்டுக சப்பாணி. (சா)

அறக்கெறில் கொண்டு கனிந்த செழுங்கனி யாகச் சேயொளிய
 அள்ளியி றைக்கு முருக்கலர் போலழ காரத ரத்தினையும்
சரக்கு நறுஞ்சுவை வானமிழ் தேக்கு சுடர்த்திரு வள்ளமெனத்
 துயய னித்தர ளத்தொடை பூண்டு துலைத்த தனத்தினையும்
பரக்கு நிறத்தனி ரென்று பசுங்கதிர் பம்பிய மேனியையும்
 பார்த்துத் தாய்த்திட வாயு மருஞ்சிறை பச்சை யினமகிளிதன்
குருத்திறை தைவரு மங்கையி னம்பிகை கொட்டுக சப்பாணி
 குளந்தை வயங்க வயங்கு மிளங்குயில் கொட்டுக சப்பாணி. (எ)

முழங்கு மிசைச்சிறை வண்டு விருந்துணு முண்டக நாண்மலர்கள்
 மூரிம ணித்தவி சாக வளர்ந்தருண் மூவிரு செவ்வுருவும்
தழங்கு குளங்கரை யெய்தி யெடுத்தெழி றங்கிடு மோருருவாத்
 தழுவி முலைக்குவ டாரவ ணைத்தெதிர் தாங்குத லாற்றலிலா
தழுங்கி விதெத்தொழி கங்கையுள் வெள்கி யழுங்கி விளர்ப்பமுலை
 அமிழ்த மருத்தி வளர்த்தருள் கூர்ந்தரு மைச்செய லாற்றியநின்
கொழுங்கவின்மொய்த்த செழுங்கையினம்பிகைகொட்டுகசப்பாணி
 குளந்தை வயங்க வயங்கு மிளங்குயில் கொட்டுக சப்பாணி. (அ)

வேறு.

மதுகர் முலவிய துளப வுர்த்தினன் மட்டாரும்
 மரையமலர் நிலவிய மறைமுனி பொற்றவி சிற்றேவர்
முதுமணி முடிகுனி தாவர சிற்பொலி புத்தேளும்
 முதலிய வனைவரு முளரிநி கர்த்தக ரத்தால்வின்
னதிதரு புனலொடு தருமலர் நச்சியி ணைத்தாளின்
 நவையறு விதிமுறை சொரிதர மிக்கரு ளத்தூர்வாழ்
இசமுறு பரசுக வடிவினள் கொட்டுக சப்பாணி
 இமகிரி தரவரு முமையவள் கொட்டுக சப்பாணி. (கூ)

அருள்பெறு மடியவர் விழியளி சுற்றும ணத்தேனே
 அவனியி னிடையற மெவையும்வ ளர்த்தசு வைப்பாகே
இருமல ரமரர்கள் சொரிதரு பதும்ப தத்தாயே
 தெளிமறை நெறியின ருளமொளிர் வித்தக கற்பேறே
முருகவிழ் மதுவழி நறுமலர் மொய்த்தகு ழற்கோதாய்
 முனிவரர் மறையவ ரடியர்பு கழ்ச்சகு ளத்தூரின்
இருமையு முதவிடு மடமயில் கொட்டுக சப்பாணி
 இமகிரி தரவரு முமையவள் கொட்டுக சப்பாணி. (க0)

சப்பாணிப்பருவ முடிந்தது.

முத்தப்பருவம்.

பகைத்த புரிசை மூன்றுமொரு பதத்தி லெரித்துத் திருக்குளந்தைப் - பதியிற் கருணை பூத்தலர்ந்த பரமா னந்தப் பெருவாழ்வை மிகாப்புச் சிறுவெண் மதிமிடைந்த நெடுவா ளுதன்மேற் போர்துலவி நெறிக்கும் புருவச் சிலைகோட்டி நெய்த்துப் பருத்த கொலைவேல்

போல், வருத்த மதர்க்கட் சரந்தொடுத்து மணிமே கலைசூ ழல்குலந் தேர் - வாய்ப்ப வெளிக்கொண் டெமதுமும்மை மலச்சோ வழலப் புன்மூரல், முகிழ்க்குந் தாளச் செங்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்தமே - முருகு விரியு நறுங்களப முலையாய் முத்தந் தருகவே. (௧)

வளைத்த கருப்புச் சிலையெடுத்து வனசக் கணையு மாங்கணையும் - வாசங் கமழு நறுநீல மலர்ப்பூங் கணையு மசோகினிடைத், தளைத்த நனைதாழ் கொடுங்கணையுந் தழுவிக் கொணர்ந்தென் னுடுந்தொடுத்துச் - சகல புவனங் கரும்பணிக்குந் தண்ணங் குடையெங் குரிசிலைக்கண், டிளைத்த வெரியாற் படப்பொருத திருவார் குளத்தைச் சிவவாழ்வைச் - சிந்தைமருட்டிப் பணிப்பவெனத் திறல்கொண் டெழுந்த தனவம்போன், முளைத்த முழுவற் செங்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்தமே - முருகு விரியு நறுங்களப முலையாய் முத்தந் தருகவே. (௨)

பதிரும் பொறிப்பொற் சிறைவிரித்துப் பெருந்தேன் மடுத்துத் தாதளைந்து - பெடையோ டாடிக் களிபூத்துப் பிறழா வகையின் னிசைபாடி, அதிரும் பலவண் டினமுழக்க வலரும் பொருட்டுத் தேங்கமல - வலர்க்குத் தனக்கும் பகைமையுற வமைத்துத் தனத்தா ரமர்ந்தருளித் - ததிரும் பெருமா னுளக்கமலந் தனையு மலர்த்தி வயமாக்கிக் - கலப்பா றெழுந்தா லெனவதனக் கலைவாண் மதியி னரும்புவிரா, முதிரும் பவளச் செங்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்தமே - முருகு விரியு நறுங்களப முலையாய் முத்தந் தருகவே. (௩)

கொழுது வரிவண் டிவாமுழலாக் குளிர்பூந் தொடையன் முடிசாய்த்துக் - கும்பிட் டிறைஞ்சுங் கடவுளர்தங் குழாத்தைச் சிறிது மதியாத, பழுது நிலவாத் திருத்துளத்தைப் பதியா நிறையோன் விழிக்கடையின் - பரிசு நோக்கி மனமகிழ்க்கப் பாடஞ் சிறிதே திறந்திருவம், வழுதும் வினைநூர் தொழிற் கடக்கா வெறிநா தனதொன் னொளிகாட்டி - யெழுந்தக் கடனா யமரக்கி பேத்தற் றலையும் பார்த்திருப்ப, முழுது மடிமைக் கோளாகைவாய் முத்தந் தருக முத்தமே - முருகு விரியு நறுங்களப முலையாய் முத்தந் தருகவே. (௪)

இகந்த மனத்தாற் கடல்கடைந்த விமையோர் வெருவ வெழுங்காளம் - எடுத்துப் பருகுந் திருக்குளத்தை யிறைவன் பவளத் திருவாய்க்கும், சகந்த னிலைமை தவாதோங்கத் தாவிக் குதிக்குந் திறமதிமான் - தழுக்கு மரும்பே ரொலிமுழுதாக் காங்குறுஞ் செவிக்கு மருந்தாக, உகந்த வொளிதான் றியவெயிற்றி னூறு மமிழ்தப் பெருக்கா

வேறு.

சுரமே ரியகொடி முதலா கியபடை சுற்றிவ ரத்தனிபோய்ச்
சவைநீள் சிலைகொடு மலரார் பகழிது ரக்கும தக்கொடியேன்
இறவே நுதல்விழி வழிபூ டழலெழு வித்தநி றப்பெருமான்
எரிபோ லொளிவிடு சடைமா முடியினி ருக்கும திக்கடவுள்
வெறியார் இலகம தணிவா ளுநுதலெழி லிற்குளம் வட்கிமரு
விரிபூ விதழியை நடுமே னியினிறு விப்பொரு வக்கருதும்
முறிபோ லுருவினள் கமலா கரமயின் முத்தம ளித்தருளே
முதுகான் மறையறி வறியா வடிவினள் முத்தம ளித்தருளே. (கூ)

பெருகா மிழ்கரு ளொளிசேர் மதியெழில் பெற்றது தற்கொடியே
பிறவா வருணெறி தருவா யெனுமவர் பெட்பினு ளச்சவையே
மருவார் தகரமு மளிவீழ் மலருமணத்தகு முற்றிருவே
மதியா தவருள மருவா திருளென வைத்தம டப்பிடியே
உருகா நெறியெம துளமா சறவுமொ றுக்கும றக்கடலே
உருவா யளவரு மருவாய் நிறைபொரு ளுக்கொரு வைப்பிடமே
முருகார் பொழிலணி கமலா கரமயின் முத்தம ளித்தருளே
முதுநான் மறையறி வறியா வடிவினள் முத்தம ளித்தருளே. (கO)

முத்தப்பருவ முடிந்தது.

—∞—

வாரானைப்பருவம்.

வெள்ளித் தகட்டையரில் கொள்ளத் தறுத்தனைய வெள்ளிய நிறைப்பவளவாய் - வெண்ணோடி மத்திரன்கள் செஞ்சிலம் பொலியினையு மென்மடப் பிடியனத்தை, வள்ளிக் கவின்கொண்ட திருக்கைப் பொலிவினையு மெய்யாத கற்கவென்னை - இகபரப் பெருவாழ்வு வேட்டவர்க் கருளுகின் எளிமையடிக் கமலமதை, உள்ளித் தொண்டருந் மொய்த்திடுஞ் சுதவிடை யுற்றுநீ பக்குழலி - செம்மொழியார்க் கவிர்மதிய லூர்க்குவர லெய்ப்பவொளி மாமணிக ளிருகண்ணினும், அள்ளிச் சொரிந்தலவு பாலிரா டாளவரு மமுதாம்பி கைவருகவே - அருண்மடை திறந்தூற்று புன்மூர லழகொளிர வம்பொனி யகிவருகவே. (க)

துளிபட்ட தேந்தொடைக் கடுக்கைக் காரொன்று தோளகமுன் னுடிவரமென் - துணைமலர்ப் பாதகடை கற்கவன்னத்திர டொடர்ந்துபின் னோடிவரவுட், களிபட்ட நிக்கிளவி கற்றுநின் செங்கனிக்

கைக்கிள்ளை பாடிவரவான் - கருணைபொழி கட்கடைப் பவவையை வியந்துமான் கன்றினங் கூடிவரமெய், யொளி வேதக்குமர க்கதறி யோலிட் டினைப்பெரிது தேடிவரவி - அமிழ்மணிக் கோவைக் குருஉப்பரும பிமிசை யுடுத்தவில் வாடிவரமை, அளிபட்ட பூஞ்சோலை சூழ்குளத் தூரில்வரு மமுதாம்பி கைவருகவே - அருண்மடை திறந்தூற்று புன்மூர லழகொளிர வம்பொனி யகிவருகவே. (உ)

வில்லுமிழ் குருஉமணிச் சுடிகைப் பணிக்குழாம் விரித்தபை நெரித்துருத்து - வீசங் கலாபப் பசுந்தோகை யிட்டங்கண் மெல்லியலு நடையுந்தோட்டு, வல்லுறழ் மணிக்கோவை தாழ்ந்தமென் கொங்கைநின் குழுக்குழச் சூழ்ந்து வரவவ் - வளரிளஞ் சாயலா னடையினன் வேறறிய மாட்டாது மருளுமெம்மை, எல்லொளித் தண்ணிலா நகைகொண்டு தேற்றிமற் றிருக்காதி யானகான்றும் - இன்னல்கடந்துமுறை யிட்டுமறி வரியநின் னியல்பினைக் காட்டியருளி, அல்லுமிழ் தடம்பொங்கர் சூழ்குளத் தூரில்வரு மமுதாம்பி கைவருகவே - அருண்மடை திறந்தூற்று புன்மூர லழகொளிர வம்பொனி யகிவருகவே. (௩)

வயிரா மணக்கோடு மெருங்குளத் தூர்வந்து வான்கோடி ரங்கடாயிரம் - வாய்த்தகனை யாரும் பிராணமரு மத்திரு மருப்பிறு லாளன்மையும், செயிரற வணங்கினைப் பல்லுயிரு மெய்தத் தெறாவமலைக் கரிமறைத்ததுயும் - திகைகெட்டு மண்டைப் பரப்புங் கடந்திறச் செற்றிடும் விழிவீரமும், பயிரா வனைத்தொளியு மேகத்தி னருண்கூர்ந்த பதாகையு நோக்கியஞ்சிப் - பணிமா லடுக்கவெனு நாக்ககின் னுரிமையாற் பரிந்துபின் வருகலெய்ப்ப, அயிரா வணம்பின்பு தொடாத் தொடைக்கூந்த லமுதாம்பி கைவருகவே - அருண்மடை திறந்தூற்று புன்மூர லழகொளிர வம்பொனி யகிவருகவே. (௪)

பிஞ்ஞகனங் கிரிதனைச் சிலையுள வளமுற்றும் வீக்கவீ றின்மையைத் தன் - வெள்ளிலே தண்டமொ ரக்கன் பெயர்த்திட்ட மென்மையுங் கணமீதும், மந்தர முதற்கிரி யிடைக்கட் பொலிந்தண்டமார்க்கத் திரண்டிசுடரும் - வலமாய் வராவுவிக் காதர மானதன் வன்மையையு நோக்கி நோக்கிச், சிற்றைகளி கூருமா மேருவைச் சிலையினான் செங்கமல வங்கைபற்றும் - சேர்ந்துவிக் கழிமுகக் கத்தளர்ந் தொழியாது செம்மாந்து விம்மியென்னும், அந்தனச் சிகரிமிசை யருவிசிந் திலமிட்ட வமுதாம்பி கைவருகவே - அருண்மடை திறந்தூற்று புன்மூர லழகொளிர வம்பொனி யகிவருகவே. (௫)

வேறு.

தெய்வச் சுருதி தமக்கன்றித் தீட்டா நிலைமைத் தெனவுலகிற்
றெரிக்குங் காழித் திருஞானச் செம்மற் குழவிக் கருண்ஞானம்
பெய்து குழைக்க வொருமுலையாம் பெரியமலைவா யறுத்துமென்றே
பெருமான் றனையுங் குழைத்தவடப் பெற்றி யறிந்து தமிழ்ந்தொழுங்
கையி லிலகு நகக்குறிபற் கதுவ தோமென் றேதிம்பால்
கறந்து கொடுத்தா யெனச்சகிமார் களிக்க பாட நகைமுகிழ்க்கும்
மையைத் தமைத்த மதர்வேற்கண் வாழ்வே வருக வருகவே
வளங்கூர் குளந்தைப் பதியமுத வல்லி வருக வருகவே. (௬)

குஞ்சி யசைய வசைந்துவருங் குமரப் பெருமான் றனையேந்துங்
குளிர்பூங் கரத்துத் தொடிகறங்கத் தொடிபோ லொசியுஞ் சிறுமரு
அஞ்சி நுடங்க வம்மருங்கு லணிந்த பருமங் கதிர்த்தெங்ற [ங்குல
அனங்கு மிடைகண் டிரங்குவபோ லவிரு மணிநூ புரமொலிப்பப்
பஞ்சி திருத்துஞ் சீறடிகள் பதிந்த சுவடு தொழுமிமையோர்
அணிகொண் மோலி நிரைபுரளப் பதுமை முதலோர் களிதூங்க
மஞ்சி வரும்பூங் குழற்கற்றை மாதே வருக வருகவே
வளங்கூர் குளந்தைப் பதியமுத வல்லி வருக வருகவே. (௭

கடிகொண் டலரு நறுங்கடுக்கைக் கடவுண் மகிழப் பேரண்ட
கடாகப் பரப்பே சிற்றிலெனக் கருமப் பகுப்பே சிறுசோறும்
படிகொண் டுயிராம் பாவைகட்குப் பைதன் மலநோய்ப் பசிபிணிப
பல்கா லயிற்றி விளையாடிப் பரமா னந்தப் பெருவீட்டிற் [முடே
குடிகொண் டிருக்குந் தீங்கரும்பே கொள்ளத் தெவிட்டாச் சுவையமு
குன்றம் பயந்த நறுங்கனியே கொழிக்குங் கருணைப் பெருக்காறே
மடிகொண் டயரா தெமைப்புரக்கும் வாழ்வே வருக வருகவே
வளங்கூர் குளந்தைப் பதியமுத வல்லி வருக வருகவே. (அ

நீது விளக்குங் களப்பணியுந் தேவர்குரவன் மனைச்செல்வி
திருக்கற் பளித்த களப்பணியுந் திளைத்துக் கலவி செயப்புகுங்கா
கோது விளக்கும் போச்சுக் குணமு நாளுங் கொடுக்குமெனக்
குறியே னிதனு சாயலுமின் கொழிக்குங் காஞ்சி யல்குலுமே [சட
போது விளக்குஞ் சடைக்காட்டிற் புகுந்து வெளிக்கொளாதொளிச்
பொலிவு தருமா லெனச்சகிமார் புகலச் சற்றே நகைத்தளிகள்
காது விளக்கு முடிசாய்த்த மாதே வருக வருகவே
வளங்கூர் குளந்தைப் பதியமுத வல்லி வருக வருகவே. (௯)

அயில்கண் டனையஞ் சவித்தேத்து மன்னே வருக பெருங்கருணை
யாழி வருக தீவினையே மாவித் துணையே வருகவிடந் [ளஞ்
துயில்கண் டனையம் பலத்தாட்டுஞ் சுடர்பொற் கொடியே வருகவி
சுகமே வருக நறுங்குதலை தோற்றுங் கிளவி யெனுமதுரம்
பயில்கண் டனையர் செவிக்கூட்டும் பசுங்கோகிலமே வருகவென்றும்
பருகத் தெவிட்டாச் சுவையமுதப் பாவாய் வருக பசுந்தோகை
மயில்கண் டனைய வினஞ்சாயன் மாதே வருக வருகவே
வளங்கூர் குளந்தைப் பதியமுத வல்லி வருக வருகவே. (௧0)

வாரானைப்பருவமுடிந்தது.

அம்புலிப்பருவம்.

பொன்பூத் தலர்ந்தவன் மரவங்கண் மாலரி பொருங்களிற் றின மளாவிப் - பொங்குமலை வாய்வருங் காரணத் தாற்செய்ய பொன்னஞ் சிலம்படியினின், மின்பூத்து நாளும் புலம்புறச் சூழ்தலான் மிடையுமங் கமலமயர-மிக்குழுங் குவலய மடங்கலுங் களிதூங்க விரியொள்ளிக் கதிர்வீசலாற், கொன்பூத்த பெருமானை யணைதலால் வேனிலுங் குழகற்கு மகிழ்செய்தலாற்-கோமளப் பெண்செய்யகை நின்செய்கை போலுமாற் கூர்க்குணரி னிகரேயன்றி, அன்பூற் றெடுப்பவிளையாடுதனை வேறில்லை யம்புலீ யாடவாவே - அழகுவள ருங்குளந் தாரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (௧)

மண்டலம் புகழாத வன்படுஞ் செவ்வியின் மாண்டவரையுச்சி மீது - வயங்கிய கரஞ்சேர்த்தி யானவ விருட்குழா மாற்றிநற்பக மென்பயிர், கண்டுக மகிழ்ந்தெடு வாழுற விளங்கொளி கலந்தமணி காண்ற கதிர்நீன் - கடிநாறு தன்னடி வணங்கவெளி வந்துதெண் கடலுலகு முற்றுமேய்த்த, விண்டல நெருங்குமின் கணமாதர் புடைசூழ மேவியே கந்தன்னியல் - விறுபெற கோக்கிறை லீலரண்கேப்பொலிவு மெய்மையிற் காட்டி முறைமையால், அண்டர்தொழு மெய்ம்மையா னம்மையை நிகர்ப்பைநீ யம்புலீ யாடவாவே - அழகுவளருங்குளந் தாரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (௨)

கின்லையும் பாங்குரங் கும்மையுஞ் செம்பொற் கடுக்கைச் செழுக்கொண்டையாரும் - கபாலமுங் கொக்கிறகு முற்றிருந் தொழுநந்தேக்கிழங்கு மத்தமுகையுங், கொங்குதவ மூரத்தியும் வன்னியு மெருக்குங் குளிர்ந்தவறு கம்புல்லுமேற்-கோமளப் புலவோ ரிறைக்குமத் தாமு

ங் கொய்துதவர் தாற்றுமலருந், தங்கிய பிரான்சடைக் காட்டினி லு
ணக்குரிமை சற்றலால் வேறுமுண்டோ-தாவிலெண் ணுணகவய வந்
திறுஞ்செம்பாதி தனதெனக் கொண்டுவாழும், அங்கல ணிளக்கதிக
மென்பதற்கையமில்லை யம்புலீ யாடவாவே - அழகுவள ருங்குளத் தா
ரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (௩)

உருகிறை யுவாத்தோறும் வாக்குநின் னமிழ்துண்ட வம்பர்த்
தலத்தி னிமையோர் - உவாக்கட லுயிர்த்தவிட முண்ணிற்று னாற்றற்
கு மொல்லினர்கள் சாவாதிரார், குருநிறை மணிக்கச் சணிந்தவியன்
பவளவாய்க் கொழியமுதம் வாய்மடுத்த - கோமனச் சோமேசர் விட
மயின் முற்றவுங் கொண்டனை ரிறந்தவிலர்மற், றிருணிறை யிராவி
லை விளைத்திடிய ருண்ணிறையு மிருளிரா விளைமுழுவதும் - இரித்
திடுவ ளாதலா லிவளொடும் பொன்றேறு டிரும்பினையை மன்றவி
பாய், அருணிறை கடைக்கண்வைத் தெம்மையா ளம்மையுட னம்
புலீ யாடவாவே - அழகுவள ருங்குளத் தாரமுத வல்லியுட னம்புலீ
யாடவாவே. (௪)

தெளிக்குமெய் யன்பிறுல் வழிபட்ட காளுனது செல்லறேய்
தவிர்த்தளித்த - திருச்சோம நாதனு ருண்டருளு கஞ்சந் தினக்கவிர்
ந் துள்ளொடுங்கத், தளிக்குமெழி லங்கைத் தலத்திற் றமித்திட்ட
சுவையமிழ் திருப்பவமிழ்தந் - துலைக்கரத் தேந்திப் பசிப்பிணி தெற
த்தினந் துயருழந் துழல்வோரெனக், களிக்குமுறை தேற்றுது வா
ளரா வுண்டுண்டு கக்கத்திகைத்து வெருவிக் - ககனவெளி யோடியு
ம் வடகுவடுசுற்றியுங் கவலுநின் செய்கைநன்றே, அளிக்குல மிவா
க்குங் கடிக்குழற் கன்னியுட னம்புலீ யாடவாவே - அழகுவள ருங்கு
ளத்தா ரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (௫)

வணங்குமுறை யாற்றனது திருவுளப் படிநிற்கு மாந்தர்க்கு
மலதிரோத - மாயேய காமிய மருட்பிணி யவிழ்த்துநான் மறைமு
டிவு மெட்டாததோர், குணங்குறி கடந்தபே ரானந்த வெள்ளக்
கொழுங்கட லினைத்தாடிடக் - கொடுத்தருளும் வள்ளன்மை ரற்கமற்
றலகிறுங் குளிர்தூங்க வெண்ணுன்கறம், இணங்குவே தாகம வழி
த்துறை வழாவகை யிபற்றியது காணுயிலை - எங்குநீ வளினாது க
றைபோக்கி வேண்டியது மீந்தருள் கொழித்தருளுவான், அணங்கு
தொண்டர்தாத் தலையாளெ மம்மையுட னம்புலீ யாடவாவே - அழ
குவள ருங்குளத் தாரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (௬)

சூடங்கைமல ராற்செம்பொன் மேருவைத் தனுவெனக் கோட்
டிய மலைக்குமருகன் - கோமனச் சிலைமார்பு மைந்தனை யிரட்டித்த

ருவவுப் புயக்கு வடுமேல், வடங்கதுவு மோட்டிளங் கோங்கிறும்
வண்டிறு மலங்கக் குழைத்தவணிலை - வருகென் றழைத்திடவு
மதியா திருத்தியவன் வன்கதக் கனலிதோய்த்த, தடங்கட் கொடும்
படைச் செய்யசுடர் வேல்கொண்டு தாக்கிறுயிர் பொன்றிவிடுதல் -
சாதமற் றெங்கெங் கொளிப்புறினு மிவளிலாத் தானமொன் றில்
லைகண்டாய், அடங்கிய தடங்கமல நெஞ்சா தனத்திருவொ டம்புலீ
யாடவாவே-அழகுவள ருங்குளத் தாரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாட
வாவே. (௭)

ஆடிபட்ட கைத்தலத் தெம்பிரான் மகிழ்தருஞ் சுந்தரப் பெண்
ணமிழ்தெனத் - தோன்றும் பிராட்டியையு மெண்ணுத தக்கனர்
தியர்கூர்ந்து பட்டபாட்டை, முடிபட்ட வானவர் குழாத்தோடு
முடனின்று முழுவதும் பட்டறிதியிம் - மொய்குழற் செல்வியை
யவமதித் தின்றுநீ முன்னுரு தகன்றொழிவையேற், கடிபட்ட வித
ழ்கின்று கறுவிறு ளின்னிலைமை கடிபட்டு மாழ்குவையலாற் - கலை
முழு மதித்தே வெறும்பழைய பெயரொடுங் கலையுதி யிலாதவே
வென், றடிபட்ட பாவிற் புதுப்பெயரு மாகுவா யம்புலீ யாடவா
வே அழகுவள ருங்குளத் தாரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே.()

சங்கையா னங்கையிவ ளெம்பிரான் புலவியிற் றடங்கருங் கட்
கடைநுதி - சற்றே கறுப்புழித் தாமரைச் சீறடிக ளாக்குங் கடுந்
தொழிலிறுற், கங்கையா டித்துடித் திவன்கருணை யாற்றினைக் கை
கூப்பு மிறையேந்துமான் - கதறிவிழி மானைத் தொழுந் தொடைய
ல் வண்டெலாங் கருங்குழற் குவுமாவம், மங்கையா டாதயைப் பா
க்தனைக் காவென்று வாவுமற் றுங்குநீயும் - வாளுதன் மதிக்கிறைஞ்
சிடுவையன் றேய்தலை மதியாத தென்னைகொலெமக், கங்கையா
மலகமென வன்புகூ ரம்மையுட னம்புலீ யாடவாவே - அழகுவள ரு
ங்குளத் தாரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (௯)

கைப்போது நீட்டிமுன் விரித்துனை யழைப்பவுங் காணுதி போ
ல்வந்திலாக் - காரணந் தாலம்மை சிறுதுயு மங்கையைக் கரும்பா
க்தவொன்றஞ்சினுன், இப்போது தாழ்க்கலான் வருவனென் றிது
காறு மிவ்வாறு தப்புவித்தோம் - இன்னுநீ வாராது மத்தரிற் றிரிதி
யே லினியுனக் கேதுபகலோ, செப்போது கொங்கைப் பிராட்டி
யிவள் சோமேசர் செங்கண் புதைத்தனன்று - தினகரச் செல்வ
னெ டழுங்கித் திகைத்ததின் றிறமறந் தனைபோலுமால், அப்போ
து பட்டதை நினைந்துமற் றிகளுட னம்புலீ யாடவாவே - அழகுவள
ருங்குளத் தாரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (௧௦)

அம்புலிப்பருவமுடிந்தது.

அம்மானைப்பருவம்.

வம்பிய லுடைக்கடந்தன் மீமிசைக் கதிர்வீச வாள்பட்ட கோற்றொடிக்கை - மலர்விளக் கண்டுசில வண்டுற்று மதியங்கள் வாசமிதெனுங்கருத்தாற், பம்பியட கிருள்கண்டு முகிழாமை யாற்றமைப் பரிசெக்கல் கொட்டிதாகப் - போலித் தறுந்தொறுந் தன்றுணைமை யாகமையாற் பங்கயம் விரித்தவெருவா, வெம்பியகல் வானத் தெழுந்தோடிடத்தன்னி விடலைச் செங்கைகளால் - வெலிவினை யிதந்தொருவி வார்தரு கொடும்புருவ வில்லொடு கிடந்து மிளிரும், அம்பிய நடங்கொளி கொண்டெலவு கித்திலத் தம்மானை யாடியருளே - ஆரண முழக்குகம லாகர புரத்தலைவி யம்மானை யாடியருளே. (௧)

இருள்பூத்த நெறிசரி கருங்குழ லரம்பையர்க ளெண்ணிலார் கவரிவீச - எறிசுடர் மணித்தவிசு வீற்றிருந் தரசபுரி யேந்தல்குல மரைகளொடுந், தெருள்பூத்த நந்தைசிற கீர்த்தமை குறித்துச் செயிர்த்தவனை யண்டமுகடுந் - தெறிபடக் கைக்கொண் டெறிந்தோச்சி மீளத் திசைத்துவீழ் தோறுமுன்றல், மருள்பூத்த வெருளிசனி யாமையாற் பின்னரும் வன்கண்மை கொண்டோச்சல் போன் - மருங்குகுஞ் தோழியர்த மிணைவிழியி லீழுலமரி இச்சலவி யோடியாட அருள்பூத்த கைகளா லொளிபூத்த மாகதத் தம்மானை யாடியருளே - ஆரண முழக்குகம லாகர புரத்தலைவி யம்மானை யாடியருளே. (௨)

ஒழுங்குபடு மண்டகோ டிகடொறு நிலாவுறாவு மொண்கமல மாங்கிகளும் - ஒலிகொண்ட வெண்சங்க நிதிகளுஞ் சார்ந்தவர்க் குதவுநின் கரநோக்கிவான், செழுங்கவியு முய்த்தளித் திடுகிய மீதெனத் தேர்ந்தவக் களவனாவித் - திருவாய்ந்து விடைகொண்டு தம்பதி குறித்துமேற் சென்வழி நடத்தலேய்ப்பக், கொழுங்கதிர் பரப்பிக் கவின்றசெம் மணியாற் குயிற்றமம் மனைகள் பலவுங் - குளிர்நிலாக் கான்றுவெள் ளொளிவீசு முத்தங் கொழித்தமம் மனைகள் பலவும், அழுங்குமணி மேகலைச் சிற்றிடை யெடுத்தெடுத் தம்மானை யாடியருளே - ஆரண முழக்குகம லாகர புரத்தலைவி யம்மானை யாடியருளே. (௩)

தேங்கமழ் பூற்றெடுத் தோமெம் போருகச் செல்வமட வாரிருவருந் - திங்களைக் கண்டினி யிருக்கினைமை நந்தலிக நிறைசெயமெனக்கவன்று, பூங்கமலம் விட்டோடித் தங்கொழுநர் பதியுறப் போமிலடத் திரும்பிநோக்கிப் - புகழ்ந்நினை மதிக்குமுன முகிழாமை தேர்ந்துழை பூரித்து வருவதேய்ப்பக், கோங்கவிய முமலத் துகளிர்க்கு நின்முகஞ் சுடர்பூப்ப வங்கையேந்தித் - தாசற்ற பவளத் திழைத்தவா வுதிர்நிலைத் தொகையிற் குயிற்றியனவும், தூங்கமணி வடல்வளை குறங்கிட வெடுத்தெடுத் தம்மானை யாடியருளே - ஆரண முழக்குகம லாகர புரத்தலைவி யம்மானை யாடியருளே. (௪)

பாங்குமிழ் தருத்துமணி மோலியங் கடவுளர் புரைப்பசிப் பிணிதவிர்த்துப் - புகல மருந்திலும் பைங்கூழ்த் தொகுப்பெலாம் பூரிப்ப மாந்தர்முகனுஞ், சித்தமல மலர்த்துகளி கூரச்செழுங்கலைத் திங்களிர் பரப்பியுலவுந் - திங்கட் பிரான்செந் தாவிர்கொடி படர்ந்தவெண்டிரை முகட் டெழுங்காலையர், தத்தலை விரிக்குங் குடாநாட முருகுஞ் சமயத்தி னுதித்தெல் போற் - நடம்வைகயி லெடுத்தெறியு மெல்லைவயிறு மீற்றுற அடங்கையிற் புகும்போழ்தினும், அத்தமுமிழ் செயொளி கயர்க்கொளிரு கிதநிலைத் தம்மானை யாடியருளே - ஆரண முழக்குகம லாகர புரத்தலைவி யம்மானை யாடியருளே. (௫)

பொருள்கான்ற நெஞ்சச் சழக்கைத் தடுத்தின்ப வான்கதி கொடுக்குமின்கை - மேயந்துபொற் கடகத் திருங்கவின் முகக்குமலர் வன்மையே நிகர்த்துவிழியின், இருள்கான்ற நீலங் கவர்ந்தராப் பாயலிடை யேந்தலை நிகர்த்ததுதலின் - இட்டனிக் காவெழில் கவர்ந்துநின் றைவந்கொண்கை யிணைந்துமேற் போந்துலாவித், தெருள்கண் ணிழவுந் தோய்வுற்று நின்றலத் திப்பரம் பொருளையொத்துச் - சேனையர் கொண்டாடு வாடச்செழுங்கழலை தேக்கிநிறை சோமேசனார், அருள்கன்ற கன்கனி பயப்பமணி நித்திலத் தம்மானை யாடியருளே - ஆரண முழக்குகம லாகர புரத்தலைவி யம்மானை யாடியருளே.

வேறு.

பூத்த மிழைத்தன வும்பவ ளத்திரள் பெய்த்தன வுங்கலைகண்
முற்று நிறைந்த பகங்கிர ணச்செழு முழுமதி யாமெனவும்
எத்திசை யுங்கதிர் கான்றிருள் சித்தெழு மென்றாழா மெனவும்
எண்ணரி யுணர்ந்தெழு மூன்று மராவு மிருந்தினை கோயிலுநின்
றுத்தி முலைக்கு மியற்கு மிடைந்தய லோடவும் வெம்பசியால்
உயங்கு சகோர மயங்கி யுடன்றிரி வுற்று வெருக்கவுமென்
றாடுக வம்மனையே
ஞானத் தி னடிக்கு மடப்பிடி யாடுக வம்மனையே. (௭)
ஆரண ... புரத்தவ ளாடுக வம்மனையே.

வடங்கெழு கொங்கை நிகர்ப்ப வளர்ந்த வடாது பொருப்பினைநின்
மகிணர் கரத்தினி லின்னும் வளைத்திடு மாவொரு சூழ்ச்சியினைத்
தொடங்கழி மூன்று புரங்களை மீண்டு முலாவ வெழுப்பிவரம் [மோர்
உதவி வெளிக்கண் விடுத்தல் கடுத்திட வொள்ளொளி முத்திறு
முடங்க லுருத்தொளிர் நீல மயத்திறு மொய்த்த பசும்பொனிறும்
முற்ற வமைத்து விடுத்தரு ளம்மனை மூன்றும்விண் மீதுலவ
அடங்கிய வன்ப ருளங்குடி கொண்டவ ளாடுக வம்மனையே
அரந்தை துரந்து குளந்தை புரந்தவ ளாடுக வம்மனையே. (௮)

உய்ய வரந்தரு நித்தன் முகத்தி லுயங்க முனந்தகையும்
ஒண்கர மின்னு மொறுத்த லுருத்தற வாடி நயப்பமெனு
வெய்ய நெருப்பெழு செங்கதி ருங்குளிர் வீசு பனிக்கதிரும் [ம்
மேவியகங்கையி னோடிறு கேண்மை விளைத்துவிள் ளேகுதல்போ
செய்ய மணிப்பவ ளத்தி னிழைத்த செழுந்திர ளம்மனையுந்
தெள்ளிய முத்தி னிழைத்த கதிர்க்குலை சிந்திய வம்மனையும்
ஐய நுசுப்பொசி யத்தனி ரங்கையி னாடுக வம்மனையே
அரந்தை துரந்து குளந்தை புரந்தவ ளாடுக வம்மனையே. (௯)

கதிருமிழ் நீல மணித்திரள் மொய்த்த கருஞ்சுட ரம்மனைநின்
கட்படை யாலடி யார்மல மோடல் கடுப்ப வெழுந்துலவ
முதிரொளி துற்ற செழும்பவ ளத்திரள் முற்றிய வம்மனையும்
மும்மலம் வென்ற திறற்பிர தாப முளைத்தெழ லொத்தெழவெண்
மதிநிகர் முத்த நிரைத்து வனைந்தவம் மானைய தன்பிறகே
வயங்கிய கீர்த்தி திரண்டெழு கின்றது மான வெழுந்துலவ
அதிர்வளை யங்கையி னமுதாம்பிகை யாடுக வம்மனையே
அரந்தை துரந்து குளந்தை புரந்தவ ளாடுக வம்மனையே. (௧௦)

அம்மானைப்பருவமுடிந்தது.

நீராடற்பருவம்.

தேங்கிய செழுங்கலைத் திங்களுக் கருள்செய்த செல்வர்முடி மீதுதானுந் - திளைத்தாடு முரிமையாற் றிளைத்தாடு வோர்க்கெலாந் தீப்பிணிப் பவந்தெறுதலால், ஓங்கிய கவித்திரைக் கங்கையொன் றேநும்மை யொத்ததா மென்றதனெடுந் - உறவாடல் வேட்டெழுந் தாலென்ன விண்ணைத் துயர்த்திடுக் கூட்டமலைமேற் றங்கிய கிளைக்

குலங் கான்றமணி யைத்தனது சாதியென வோகைகூரத் - தன்கு திர்க் கடவுளொடு செங்கதிரை யண்டத் தடஞ்சுவர்ப் பிடரினேற்றி, விங்கிய வொலிக்கூட்ட மீன்றுவரு பாலிநதி வெள்ளநீ ராடியருளே வெறிநறுச் சோலைசூழ் தென்குளந் தாரம்மை வெள்ளநீ ராடியருளே. (௧)

இருகவு ளுடைக்குற்று பூங்கடாங் கமழ்முகத் தெறும்வலிக் குழூஉக்களிறெலாம் - எழிலிக் குழாத்திற் பெயர்ந்துழி தருஞ்சிகரி யிடமாதி கான்குமாற்றத், தருவள னடங்கத் தழீஇக்கொண்டு பின்னவை தளர்த்துகலி கூராவகை - சாலவெதி ரொன்றுக் கனந்தமாய்ப் பெருவளன் றண்டா தளித்து வரிசூழ், அருநில னிடத்தொருவர் தினையளவை யாற்றிடினு மருவினிலை பெறுவாழ்க்கையோடுழியாத திருவுமெதிராங்கவர்க் குதவுமின் னடியவரை யொத்து மாக்கள், வெருவியயலோடத் தழங்கிவரு பாலிநதி வெள்ளநீ ராடியருளே-வெறிநறுச் சோலைசூழ் தென்குளந் தாரம்மை வெள்ளநீ ராடியருளே.()

வளைத்தரளப் புரிசைத் தலத்தினின் றயில்கொண்ட வாளிக்கு முன்மெழுதல்போல் - வயங்கிய பசும்பொற் றிரட்குவட் டினையும்வலவாளரித் திரளையுநெரிந், துளைத்தகை முகக்கடாக் குஞ்சரத் தினையஞ் சுழிக்குமஞ் சுழிமூன்றினுங் - துங்கவென வெழுந்துகெட் டுடல்வாளை தெய்வத் துறைப்புனற் கங்கைநதியிற், றிளைத்துநிற நோக்குவார்க் கிப்புனற் படிந்தாடு செய்தவப் பயனையிக்கத் - இன்பூக பரிஞம நேகத்தி னுதவுமா தீர்த்தமிது வெனவியப்பு, விளைத்துவிண் ணுறுடும் பழிச்சவரு பாலிநதி வெள்ளநீ ராடியருளே-வெறிநறுச் சோலைசூழ் தென்குளந் தாரம்மை வெள்ளநீ ராடியருளே. (௩)

திரைத்தொலி பாப்பியலை வீசும் பெருங்கடற் றீம்பயம் பருகியார்த்துச்-செல்லின மெழுந்தெழு வான்படர்த லுந்தனது தீர்த்தம் படிந்தாமெனா, புரைத்தொகை விளக்குமல மாயையன் மக்குழாம் பொன்னென விரிந்தோடும் - புரையக் கருங்குழற் சாட்டுமலர் கூரும் பொலஞ்சிறைத் தும்பிமுழுதும், இரைத்துமணி வானத் தெழுந்தோட நீராடு மேந்திளங் கொங்கைமடவார் - எதிட்ட மணியணிகள் சிந்திய கரைக்கணின் னிலையமு வருந்தாவகை, விரைத் துணர் நிரம்பப் பரப்பிவரு பாலிநதி வெள்ளநீ ராடியருளே - வெறிநறுச் சோலைசூழ் தென்குளந் தாரம்மை வெள்ளநீ ராடியருளே.(௪)

தொழுந்தம மாடவது சுற்றுங் குழற்கற்றை கூட்டுவிட் டாடவதனிற் - குடிகொண்ட மாதர்ச் சுரும்பின முகேரெனக் குரல்வினை வெள்ளனந் திரையூடு சேர்த் தாடவதுகுஞ், செழுந்தா துகுங்கஞ்ச

ந்தாட வதனருகுமின் - றிருமேனி கண்டின மெனப்பிணி முகக்குல
ஞ் சிறைநவிரித் தாடவதுபோல், எழுந்தாடு தெய்வப் பிறைச்சூழாங்
கண்டுகண் டின்பநீ ராடவவர்தோன் * இணங்கும் பெரும்புலவர்
கைகொட்டி யாடவென் னிரம்புனற் கங்கையுலிமேல், விழுந்தாங்
கொழுந்துகொண் டாடிவரு பாலிநதி வெள்ளநீ ராடியருளே-வெறி
கமழ்ச் சோலைசூழ் தென்குளந் தாயம்மை வெள்ளநீ ராடியருளே. (ரு)

வேறு.

ஏந்து பிறைவெண் மருப்புரற்கா லெழில்கூர் மலைவாரணத்தி
ன்கள் - எய்திப் பரவை கலக்குமலை யெய்ப்பத் துளைந்து விளையாடி,
நீந்தி யணைந்து கரையேறி நிறையுங் களிப்பு மிக்கொண்டு - நிலா
வெண் டாளக் குழைபெயர்த்து நீள்வா ரியின் கரைக்கணலை, மா
ந்து முகிலா விளையச்சொரிந்தான் மானச் சிதறும் பரப்பினிடை -
வான்மீ னடுவட் பமைதியம் வதிந்தா ளிகர்ப்பச் சங்கினங்கள், போ
ந்து துயிலும் பாலிநதிப் புதுநீ ராடி யருளுகவே - பொற்பார் குள
ந்தை யமுதவல்லி புதுநீ ராடி யருளுகவே. (௬)

வழியுஞ் செழுந்தேங் கமலமலர் மடவா ரமிழ்ந்தே புனலகத்து -
மறைந்தால் யாங்க ளினைப்பிடிக்க வல்லே மெனவஞ் சினங்கூறச்,
சுழியும் புனனீ யவ்வாறு துன்னென் றொளிப்ப மற்றவர்தாங் - து
ருவிக் காணு தெங்கொழுகர் சோதிப் பிரான்றன் டலையென்ன, மொ
ழிப்பு முறுப்போ ரிரண்டையுமே முன்னிக் காணார் யாபிவளை - முழு
துங்காணே மெனகாணி முடிசாய்த் தொதுங்கி நிற்பவருள், பொழி
யும் பசியமுகில்பாலிப் புதுநீ ராடி யருளுகவே - பொற்பார் குளத்
தை யமுதவல்லி புதுநீ ராடி யருளுகவே. (எ)

திரையுந் தனது நறும்புனலிற் றிளைத்து முழுது மடவார்தஞ்-
செழுந்தேந் தொடையற் சுரும்பினங்கள் சேட்செலற கலும் பாடிவில
க்கி, உரையுந் தொழிலு முன்னமுந்தன் றுழைச்சேர்த் தழுந்து வோ
ர்மலசோய் - ஒருவுந் தொழிலைத் தெரித்திழி யுறழப் பொன்னும்
வெண்டலைபோல், நுரையுஞ் சடைபோற் றவர்க்கொடியு நுணுகு
மதிபோற் கரிக்கோடும் - துடங்க நடித்து வெளுத்தமறை நவைற்
கரிய பரம்பொருளைப், புரையுஞ் செல்வப் பெரும்பாலிப் புதுநீ ரா
டி யருளுகவே - பொற்பார் குளந்தை யமுதவல்லி புதுநீராடி யரு
ளுகவே. (அ)

வேறு.

முகமல ரின்னொளி யுறுமதி யாமென மூண்டக நொந்தயர
முன்கையி லேற்றிய சங்கொடு சங்க முழங்கிக் கரையபரள
மகர விருந்துழை யெதிரிய கெண்டை மலங்கு கயற்குலம்வார்
வாளை கலங்கி யெழுந்து குதிப்ப வயங்கு சுணங்கிலமென்
றகவொரு புற்புக முலையி னுடைந்திற வறல்குழல் போற்றகராய்
அளிந்திட மெனவின தடியிற் றன்கவி னழியத் திருமருவிப்
புகழ்விறை யுங்கம லாகரி பாலிப் புதுநீ ராடுகவே
பூரண ஞான பிராதனி பாலிப் புதுநீ ராடுகவே. (௯)

விற்புரு வங்குழை யக்கரு நீல விழித்துணை செங்குவளை
வெல்லவின் மேனி தழைப்ப முகைவொன விங்கிய நீர்குடையா
நிற்புகழ்த்தெய்வ மடந்தையர் மிக்கினி னின்பினி நித்தலையான்
நிறைத்த குழுந்தளி தம்முடை லெங்கு நிரந்தலும் வானவர்தம்
கற்புறை தோள்கள் புதைத்தன ராடக் கடவுள் சடாமகுடக்
கங்கை யுவந்தலை யைந்தொடு மாடக் கரிணி கொண்டாடப்
பொற்பு மிருங்கம லாகரி பாலிப் புதுநீ ராடுகவே
பூரண ஞான புராதனி பாலிப் புதுநீ ராடுகவே.

நீராடற்பருவமுடிந்தது.

ஊசற்பருவம்.

ஒழுகொளி பரப்பிக் கதிர்த்தெழும் பரிதியை யொழுங்கித நுக
ட்டி யதுபோல் - உரகமுமிழ் செம்மணித் தாளிலுவி யதனும்ப சொ
ளிவிளக் கான்றகலைகள், முழுதுநிறை திங்களை யுருட்டி நீட்டியதே
ய்ப்ப முதிர்வயிர விட்டமிட்டம் - முழுமதியி னின்றிழிய மகிழ்தகா
ரகவென்ன முத்தணி வடங்கிடக்கிப், பழுதகனு நவமணிப் பலகை
யிடை மூட்டியப் பலகைமேன் மகிழ்துணைப் - பச்சிளங் கிள்ளை
யொன் றேறின லென்னப் பரிந்திருந் தருளி முலைமேற், புழுகொழு
கவுயிர்களுக் கருளொழுகு மமுதம்மை பொன்னூச லாடியருளே-நு
ரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரி பொன்னூச லாடியருளே. (க)

செயலையந் தாருவை யுதைந்தாடு தொறுமச் செழுந்தருப் பூக்
கள் சொரியுஞ் - செயலுதைக் காற்றுறு தனைநீங்க வெண்ணிறத் தே
வைத் தனைந்து விளையாட், படலமேல் கொண்டவின் மீதவர்ப் பூம்பு
கழி யிளையாது சொரிவ தெனவும் - இதுகண் டதற்குநேர் விழிச்

ரும் பீந்தருளி யிளநிலா நகைமுகிழ்ப்ப, அயலுறாடங் கொடிமுல்லை யூழ்த்தலர் சொரிந்திட லருந்துணைமை பூண்டுதானும் - அலர்வாளி பெய்திடுந் திறனெனவு மோர்காட்ட வைம்படை பொறுத்தபச்சைப், புயலொடு பிறந்தருட் கடலொடு வளர்ந்தமின் பொன்னூச லாடியருளே-பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்னூச லாடியருளே.

நிலம்பொலி யுயிர்ப்பயிர் மலக்கொடுந் தழல்வெம்மை நீத்துமெய்ஞ் ஞானமலரா - நின்மலா னந்தச் செழுங்கனி கனிந்தோங்க நிறையருட் சூல் கொண்டுபொற், கலம்பொலியு முருவெலாம் பச்சென்று தோற்றிக் கருங்குழற் கற்றை நாப்பட் - கதிர்த்தசிறு தேற்றிறுன் மின்னியொளி கூர்தரத் கார்முகங் கவினைவாங்கிச், சிலம்பொலிசெய் கிங்கிணிப் பருமத்தி ஞற்பெருந் திங்குர லெடுத் திடையறாத் திருவருட் டாரைபொழி செய்கைக்கு வாய்ப்பவான் சேர்ந்துலாய் நிற்ற வுறழப், புலம்பொலியு மடியார்கள் சிந்தைதருடி கொண்டவள் பொன்னூச லாடியருளே-பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்னூச லாடியருளே. (௩)

மனக்குல மிடைந்துபின் காட்டவிசை கொண்டாடும் வன்மையா னினைதுருவெலாம் - மணித்திர ணிரைத்தெனச் சிறுவெயர்பொடித்தலும் வழிநின்று பணிகேட்டுநின், னனக்கலி னைடைத்திறங் கற்கவரும் வெள்யானை யஞ்சிச் செவிக் காலெறிந் - தந்தரக்கங்கையை மடுத்துத் துளித்துவெய ராற்றுமத் திவலை பரவா, நினக்கடிமை பூண்டுமுன் போற்றுமிமை யோர்முத னெடுத்தருப் புல்லி நுதியின் - நிரத்தலா லினைத்துநின் மயமெனுஞ் செஞ்சொல்லை நிலையுறுத் திடவே தேய்ப்பப், புனக்கிளி நிகர்த்தமென் றீங்கிளவி யமுதம்மை பொன்னூச லாடியருளே-பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்னூச லாடியருளே. (௪)

திங்களொளி காட்டுமுக மீதுலவு நாட்டச் செழுங்கயலுணைதந் தூக்கலாற்-செம்பொனி னிழைத்தமக ரக்குழைக ளுஞ் செவிச் செங்கலைக ளூசலாடப், பங்கய விருக்கைமட மாதராது நோக்கியிரு பாலுமிரு வேமாட் டவும் - பாயுங் கயற்குல மசைக்குமவ் வூசலிற் பாய்ந்திலதிவ் வூச லெனநீள், அங்கையின் வலித்துநனி யாட்டுதொறு நின்வா யரும்புநகை நில வெழிலினுக் - காங்கவர் முகத்திங்கள் சாயப்புராணமறை யாகம மளந் தறிவரும், புங்கவன் மருங்குகுடி கொண்டவமு தாம்பிகை பொன்னூச லாடியருளே-பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்னூச லாடியருளே. (௫)

திண்ணிய பொலஞ்சிகரி வாங்கிய பிரான்சென்னி தெரிகலா மறையோதிமஞ் - செப்புவழி மொழிமாறு மாறுனக் கூர்தியாய்ச் சேர்ந்துநின் றுள்சுமந்து, தண்ணிய நிறுதுகண் ணருள்கிடைத் தான்றுழிச் சார்ந்திறைவ னூடநீரத் - தாள்பணியு மேல்லைமுடி கண்டுகொண் டுயர்பேர்த்தி தாங்குவா னென்னிவரனும், கண்ணியவவ் வஞ்சனையநிந்தனை யலமரக் காண்டுமென வுன்னியேறிக் - ககனத்து முனைபின்ன தாகக் கடாவுதல் கடுப்பவெண் டாளமொய்த்துப், புண்ணிய மலர்ந்தனைய வொண்பலகை யேறிநீ பொன்னூச லாடியருளே - பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்னூச லாடியருளே. (௬)

அரவமுமிழ் செம்மணித் திரள்சுற் றிழைத்திடை யலங்கொளிய நிலத்தாம் - அமைத்ததனடுச்செழுஞ் செம்பட் டலங்கரித் தவிர்பலகை மீதிருத்தலீ,இரவகல வெங்கதி ருரும்பரிதி மண்டல மிளம்பனிக் கதிர்மண்டலம் - எரிக்கடவுண் மண்டலங் கீழ்தொட்டு முறைமூன்று மேய்ந்தபூந் தவிசிலடியார், பரவநீ நின்றநிலை யொப்பவா னந்தமெய்ப் பண்ணவன் விழிச்சுடர்கணின்-பாலனுரு காட்டியப் பரிசதிந் தெம்மையுறும் பருவமணித் தவிசெனக்கொள், புரவுபூண் டருளென்று வேண்டுதல் கடுப்பவுயர் பொன்னூச லாடியருளே-பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்னூச லாடியருளே. (௭)

சுத்தமு மசுத்தமு மெனப்படுங் கொடுமாயை யாணுக விருளாணவந் - தொகுத்தெடு விட்டமாக் கருமப் பெரும்பகுதி யாக்கிய வடங்களாக, வைத்தமா யேயமே பலவகையா முடிவிலா வான்புவன கோடிதுற்றும் மகிழ்ந்தபலகையாக வாருயிர்க் குழவிகளை மரணம்பிறப்பென்னுநோய், மொய்த்தமணி யூசலிலேத் தாட்டிக் கடைத்தலை முடங்காதெடுத்தணைத்து - முதுக்குறை வளர்த்துமேற் பாமுத்தி வீடெய்த்து மூவாத வானந்தமாம், புத்தமிழ் தருத்திமெய்த் தாயாய் வளர்ப்பவள் பொன்னூச லாடியருளே - பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்னூச லாடியருளே. (௮)

நாந்தகப் பொருபடை விதிர்த்தனைய விமையாத நாட்டந் தரம்பைமாரும் - களினக் கரங்கூப்பி யெதிர்நிற்கு முகில்வண்ண நாயகன் முதற்றேவரும், மேய்ந்தசெம் பொற்பெரும் பூண்களி னிழைத்தபல வேறுருவ மணிநெடோறுமவ் - விரிகதிர்ப் பேதத்தி னுக்கேற்பநின்னூசன் மின்னிழற் பரப்புமோற்றம், வாய்ந்தமெய்த் தொண்டுசெயு மன்பர்களுளந்தொறும் வயக்குபரி பாகபேத - மார்க்கத்தி னு

க்கிசைய மன்னிநீ விளையாடும் வாய்மையைக் காட்டவெளிவீழ், பூந்த ாவார்கிருங் கூந்தலமு தாம்பிகை பொன்னூச லாடியருளே - பூர ண மதிக்கருள் புரிந்தமக லாகரீ பொன்னூச லாடியருளே. (௯)

அண்டப் பரப்பெங்கு மண்டிப் படர்ந்தபே ரானந்தவெள்ளம் வாழ - அருட்சரியை கிரியைசிவ யோகமொடு ஞானமெனு மதிசைவ தருமம்வாழக், கண்டவர்க் கினியசுந் சோமேசர் வாழுநின் கட்கடைக் கருணைவாழக் - காசினி யொருங்குசிவ பத்திருபத் திசங் கமபத்தி செய்துவாழ, வேண்டிருப் பூதியுய ரக்கமணி வாழமெய் விளக்குமந் தெழுந்துவாழ - வேதநெறி சைவநெறி வாழக் குளந்தைநகர் மேன்மேற் செழித்துவாழப், புண்டரீ கத்திரண்டர் தங்குழாம் வாழப் பொன்னூச லாடியருளே - பூரண மதிக்கருள் புரிந்தசுட லாகரீ பொன்னூச லாடியருளே. (௰)

ஊசற்பருவமுடிந்தது.

ஆகப்பருவம் பத்துக்குஞ் செய்யுள் - ௧௦௩.

குளத்தூர்ப்பிள்ளைத்தமிழ்முடிந்தது.

மெய்கண்டதேவர் திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செப்பறைப்பதி

அகிலாண்டேசுவரிபதிகம்.

பண்டைவினை யாலும்வரு பழவினையி னாலும்
பாழ்த்தகன் மத்தி னாலும்
பாழான மாயைப் புணர்ச்சியா லுங்கொலைவில்
பலபல கருக்க டேகிக்
கொண்டுசுழல் பாவியேன் செய்கின்ற பிழையெலாங்
குணமெனக் கருதி யெளிதாக்
கோலங்கள் காட்டியெனை யிவ்வள வெடுத்தாண்ட
குணமேரு வேயி றைந்து
மண்டுமா னந்தவெள் ளத்தையுண் டின்புறவும்
வைப்பதென் றோவ றிகிலேன்
வானாகி மண்ணாகி மற்றுளவெ லாமாகி
மறைநான்கு மறியா மலே
அண்டபகி ரண்டப் பரப்புமா யப்புறமு
மளவற்று நின்று லாவும்
அருண்ஞான வாரியே யானைமே லியசெல்வ
வகிலாண்ட மென்னு மரசே. (௧)

கல்லொத்த நெஞ்சராய் வாழ்வர்சிலர் புவியிற்
கறங்குசக டென்ன வோடிக்
காலோய்வர் சிலர்மாப் பேய்போல நாடோறுங்
கதறுவார் சிலர்கு வித்த

வில்லொத்த நுதலினர் போகத்தை நாடியே
மெலிவர்சிலர் பசையி லாத
வெற்றென்பி னைக்கடித் தலகுடுபுண் ணுய்க்குருதி
விழுமதைப் பருகு நாய்போல்
சொல்லற்ற வுலகினுறு துன்பெலாஞ் சுகமாய்த்
துடிப்பர்சில ரவர்க ளோடு
துடியாத வண்ணமெனை யிவ்வள வெடுத்திருட்
டோகையெலா நீக்கி யல்லோ
டல்லொத்த பேரின்ப வெள்ளத் தழுத்தியே
யசைவற் றிருக்க வைத்த
அருண்ஞான வாரியே யாசைமே வியசெல்வ
வகிலாண்ட மென்னு மரசே. (௨)

தூலவுட லரவினது தோலென்ன நீங்கவே
சூக்குமத் தோடு யிரினைத்
துன்பமுறு யாதனு வுடலத் திருத்தியே
சுடருமெரி வாயி லிடுவார்
மேலதிற் கனலெனச் செம்பினை யுருக்கியே
விடுவர்விழி தன்னி லூசி
விம்முற விறக்குவார் நரகுதொறும் வெவ்வேறு
விதமாக வூழி யூழி
காலம தழுத்துவார் தலையெழும் பிடியுச்சி
கவிழுற வடிப்ப ரந்தக்
கனலொத்த யமதூதர் கையிலடி யேன்றனைக்
காட்டிக் கொடுத்தி டாதே
ஆலம்மு துண்டமரர் தமையாண்ட நீள்கருணை
யன்னமே யுனைநம் பினேன்
அருண்ஞான வாரியே யாசைமே வியசெல்வ
வகிலாண்ட மென்னு மரசே. (௩)

செம்புறு களிம்பென வநாதிமல மூழ்கியிருள்
சேருமலர் விழியென் னவே
தெளிவற்ற கேவலத் தசைவற் றிருந்தமல
சேட்டையாற் குழவி குருடர்
தம்பிணியி னூழுற்ற பால்கோலை நோக்கவவை
தமையளிப் பாரொன் னதான்
சார்தன்ம மாயையை விரும்பநீ தந்திடச்
சகலனாய்ச் சுழல்க றங்கு
பம்பரம தென்னநீள் பிறவிச் சுழிக்குளே
பட்டுழல் பெரும் பாவியேன்
பாழான மலமற்று வினையற்று மாயையின்
பற்றுவிட் டெனைய நிந்துன்
அம்பொனடி நீழல்சேர்ந் தானந்த மூண்டநா
னுவா யிருப்ப தென்றோ
அருண்ஞானவாரியே யாசைமே வியசெல்வ
வகிலாண்ட மென்னு மரசே. (௪)

முன்னைமல மென்னுமொரு பேய்பிடித் திருவினை
முதிர்ந்தவெறி யரவு சுற்றி
முடியாத பிறவிக் கடற்குள்வீழ்ந் தாசையெனு
மூண்டசுழி வந்த மிழ்த்த
மின்னனைய மாதரொடு மகரமீ னொருபுறம்
விழுங்கவைம் பொறிக ளான
விறல்சுறா வைந்தும்வந் தெங்கணு மிழுக்கநான்
வீணிலே நைவ தானேன்
பொன்னனைய நின்னடித் தாமரைத் தலமலாற்
புகலிடம் பிறிது காணேன்
பொய்யனே னாகினுங் கைவிடா தாளுவாய்
புவனங்க ளியாவு மீன்ற

அன்னையே பகிரண்ட முகடெலாங் கரைபுரண்
டப்புறமு மலைத தும்பும்
அருண்ஞான வாரியே யாசைமே வியசெல்வ
வகிலாண்ட மென்னு மரசே. (௫)

இசையொத்த பண்களுஞ் சொல்லோடு பொருள்களு
மிருவினொடு வெளியு மீண்ட
இன்பமொடு துன்பமு நரகொடு சுவர்க்கமு
மென்னுதற் கரிய வானை
வசைபெற்ற யோகியே தங்களும் மலைவுகம்மின்
மருவுமுயிர் யாவு மோங்கு
மறைநாலு வர்க்கமு மற்றுமுள கலைகளு
மலைகட லெலாமு மலையும்
திசையெட்டு மிரவியொடு சோமனுஞ் சமயத்
திராட்சகரு மொருவ ராலும்
தேடரிய புவனமோ டிகளுமதில் வாழ்கின்ற
தெய்வங்கள் பலவும் யாவும்
அசைவற்ற பரவெளிக் குள்ளே யிருக்குமென்
றறிவித் தெனைக்க வந்த
அருண்ஞான வாரியே யாசைமே வியசெல்வ
வகிலாண்ட மென்னு மரசே. (௬)

நீயுள்ள தென்றன்று நானுமுள னென்றுமுத
லீங்காம லென்னி டத்தில்
நேசம்வைத் தேநீ யிருக்கநான் மலமாகி
நின்றதே ஆடலெ னக்கங்
கேயுமுறை யெங்ஙனே வினைகட்ரு மெனிலவைக
ளேறிடா தறுவி லாமல்
எட்டாத கேவல மிருப்பமே லவைகன்ம
மாகாவு விச்சை கண்டு

காயம தளிப்பெனி லின்புதுன் புறமுன்பு
கன்மமே திதனை யருள்வாய்
ககனமுக டுங்கடந் தளவில் புவனங்களுங்
கரைபுரண் டெங்கு மோங்க
ஆயுமறை காணு தகண்டமாய் நின்றதிரு
வக்கினி சுரர்ம ருவுநீள்
அருண்ஞான வாரியே யாசைமே வியசெல்வ
வகிலாண்ட மென்னு மரசே. (௭)

உடலத்தி லின்றெனக் கொழியாத விச்சைதா
னுற்றதே துன்ற னாலே
உற்றதே னீதறு வளித்திடும் போதெலா
முறவேண்டு மென்ற னியல்பேல்
கட்டொழுந்த பிறவிதனி லெந்நாளு மவ்விச்சை
கட்டற்று நிற்க வேண்டும்
கடியமல சத்திசற் றகலவரு மெனிலவை
கழித்ததார் நீதழிக்கில்
கெடலுற்ற வெல்லா வுயிர்க்குநீ ருவையாங்
கெடுத்தாலு மம்ம லந்தான்
கெட்டதலு முனைவந்து கிட்டிவழி படுவதென்
கேடிலா விவைய ருளுவாய்
அடலுற்ற திரிபுர மடங்கலு மெரித்ததிரு
வக்கினி சுரனை மருவும்
அருண்ஞான வாரியே யாசைமே வியசெல்வ
வகிலாண்ட மென்னு மரசே. (௮)

மங்கையர்க ளின்பமே முத்தியென் றுங்கந்த
மடிவதே முத்தி யென்றும்
வருமுக் குணங்கெடுதன் முத்திவினை மாய்வதே
வளர்முத்தி மூன்று மலமும்

௬ செப்பறைப்பதிஅகிலாண்டேசுவரிபதிகம்.

பங்கமுற லேழுத்தி யென்றுகித் தியதேகம்
பற்றுவது முத்தி யென்றும்
பலவும் பகுத்தறிதன் முத்தியுயிர் கெடுவதே
படர்முத்தி சித்தி களெலாம்
தங்குவது முத்திபா டாணமொத் திடுவதே
சுருமுத்தி யென்று முயிர்கள்
தடுமாற மலமறுத் தகலாத திருவடித்
தாமரையென் முடியி லூன்றி
அங்கமுயிர் பொருளெலாங் கைக்கொண்டு நாயினேற்
சாலந்த முத்தி தந்த
அருண்ஞான வாரியே யாசைமே வியசெல்வ
வகிலாண்ட மென்னு மரசே. (௯)

பூதமே யென்றும்வரு போதியென்று மனமாதி
பொருளென்று நேர்க லாதி
பொருளென்று மூயசுத்த மாயைபொரு ளென்றுமிப்
புவியிற் சிருட்டி செய்யும்
நாதர்பொரு ளென்றுமர வணையிற் றுயின்றவொரு
நாரணன் பொருள தென்றும்
காணுவி தங்குளறி னோர்குருடர் பலர்கூடி
நாடியொளி தேடு மாபோல்
பேதமுறு பிறவியிற் சுழல்வதல் லாதுண்மை
பெற்றிடுவ துண்டோசொ லாய்
பின்னுமுன் னும்பக்க மேல்கீழு மாயன்ப
ரித்திக ளுடைத்து மண்டி
ஆதிநடு வந்தமு மிலாமலடி நாயேனை
யகலாம லாண்டு கொண்ட
அருண்ஞான வாரியே யாசைமே வியசெல்வ
வகிலாண்ட மென்னு மரசே. (௧0)

அகிலாண்டேசுவரிபதிகமுடிந்தது.

மெய்கண்டதேவர்திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள்திருவடிவாழ்க.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பரந்தாதி.

இஃது,
திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துத்
திராவிடமகாபாஷ்யகர்த்தராகிய
சிவஞானயோகிகள்
அருளிச்செய்தது.

மதுராபுரிவாசியாகிய
இ-இராமசுவாமிப்பிள்ளையென்று
வழங்குகின்ற
ஞானசம்பந்தப்பிள்ளை
செய்தவுரையுடன்

இராமநாதபுரசமஸ்தானம்
ம-ா-ா-ஸ்ரீ,
பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்களுடைய
புத்திரர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ,
பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள்
விரும்பியவண்ணம்
சபாபதிநாவலரவர்களது
சித்தாந்தவித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை: ஏகவல்லியம்மன்கோயில் வீதி - எக.
ஸ்ரீசர்வஜித்து வைகாசிமீ.

மூன்றாம்பதிப்பு.

Copy-Right Registered.

10131/S7

சிறப்புப்பாயிரம்.

கங்கையு மலரின் மங்கையும் பரசுங்
காமகோக் கம்மைவன் டங்கை
கொங்கைகள் ஞெமுங்கத் தழுவலு முழுதுங்
குழைந்தருள் கம்பரந் தாதி
சங்கையின் மும்மைத் தமிழ்ப்புல வோர்க
டமக்கொரு காட்டதா வமைத்தான்
செங்கைகள் குப்பித் தவர்புகழ் துறைசைச்
சிவஞான முனிவரன் மாதோ.

இவ்வந்தாதியிலே காப்பும் முதனிறுதிகளிலே ஆறுசெய்யுட்களும் இறந்துபோயின.

119451

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பரந்தாதி.

மூலமும் உரையும்.

கருமங்கையாரமருமத்தரேத்துசெங்காந்தளொநி
கருமங்கையாரமருமத்தர்வாழ்கச்சிபோலவெப்பாங்
கருமங்கையாரமருமத்தர்வாய்மைகதிர்ப்பச்சென்ற
கருமங்கையாரமருமத்தமுங்கடந்தெய்தலென்றே.

இதனது பதப்பொருள். கரு மங்கை ஆர் அ மருமத்தர் ஏத்து - பெருமையாகிய இலக்குமி தங்கிய அந்தமார்பினையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி துதிக்கின்ற,—செங்காந்தளொநிகரும் அங்கையார் அமரும் அத்தர் வாழ் கச்சி போல - செங்காந்தண்மலர் போலும் அகங்கையினையுடைய உமாதேவியார் பொருந்திய பாதித்திருமேனியையுடைய திருவேகம்பநாதர் வாழுங் காஞ்சிநகரம்போல,—எப்பாங்கரும் அம் கையார் அமரும் அத்தர் - எவ்விடத்துமுள்ள நல்லொழுக்கத்தினையுடையார் விரும்புந் தலைவர்—வாய்மை கதிர்ப்பச் சென்ற கருமங்கையார்-(இந்நாள் வருவேமெனத்தாங்கூறிய) மெய்ம்மை விளங்கச் சென்ற கருமத்தின்கண் உவர்ப்புறார்;—அமரும் அத்தமும் கடந்து எய்தல் என்று -(ஆதலால் அந்தப்) போரையுங் காட்டையும் நீந்தி (இத்தேயத்தை) அணுகல் எக்காலமோ என்றவாறு. பாங்கியே யான் அறியேனென்பது எஞ்சி நின்றது. முதலடியில் அம்மருமத்தரென்பது அமருமத்தரென மகரவொற்றுத் தொக்கு நின்றது. செங்காந்தள் ஆகுபெயர். இரண்டாமடியில் அகங்கையென்பது அங்கையென நின்றது. நல்லொழுக்கமுடையாரிலே காஞ்சிநகரம்போல விரும்பப்படுந் தலைவரென்க. ஏ ஈற்றசை. [போர்வயிற் சென்ற தலைவனீடத் தலைவி வருந்தல்.] (௧)

என்பங்கம்பங்கம்படச்சூழெனிலெங்குஞ்செல்சரணுக்
கென்பங்கம்பங்கம்பதித்தபிரான்கச்சியெய்துவம்வா
வென்பங்கம்பங்கம்பிகையுறச்சேர்த்தவனெம்பெருமா
னென்பங்கம்பங்கம்பியாவண்ணமேத்துவமேழைநெஞ்சே.

(இ - ள்.) என் பங்கம் பங்கம் படச் சூழ் எனில் - எனது பாவம் பின்னமடையும்வண்ணம் பிரதக்ஷிணஞ் செய்வேயன்றால்,—எங்குஞ் செல் சரணுக்குப் பங்கு என் - எவ்விடத்தும் ஓடித் திரியும் பாதங்களுக்கு முட்டம் யாது!—அம்பு அம் கம் பதித்த பிரான் கச்சி எய்துவம் - ஆதலால் கங்கையை அழகிய முடியிலே தரித்த திருவேகம்பநாதருடைய காஞ்சிபுரத்தை (நாம்) அடைவேம்,—வா - (நீ) வருவாயாக,—என்பு அங்கம் பங்கு அம்பிகை உறச் சேர்த்தவன் - (அடைந்து) எலும்புகளையணிந்த திருமேனியிலே வாமபாகத்தில் உமாதேவியார் தங்கும்வண்ணம் வைத்தவரென்றும்,—எம்பெருமான் என்பம் - எமது பெருமானென்றும் ஓதி—கம்பம் கம்பியா வண்ணம் ஏத்துவம்—(அந்நகரத்துள்ள) திருவேகம்பமாகிய ஆலயத்திலே (புகுந்து) சலியாது துதிப்பேம்,—ஏழை நெஞ்சே ! - பேதைமனமே. எ-று. யானே பிரதக்ஷிணஞ்செய்யேன்றால் பாதங்களுக்கு முட்டம் யாது? ஆதலால் காஞ்சிபுரத்தை நாம் அடைவேம், அடைந்து வைத்தவரென்றும் பெருமானென்றும் துதிப்பேம், வருவாயாகவெனக்கூட்டுக. இறுதியடியில் என்பம் முற்றெச்சம். (௨)

சேகரந்தோயமுடித்தோயிருள்சிந்தையார்க்கப்பரி
சேகரந்தோயமலாகச்சியேகம்பசேரலர்நஞ்
சேகரந்தோயனலாவென்றுசிந்தித்தசெய்யாதமலச்
சேகரந்தோயமனாள்வருங்காலையென்செய்குவரே.

(இ - ள்.) சேகரம் தோயம் முடித்தோய் - திருமுடிக்கண்ணே கங்கையைத் தரித்தவரே,—இருள் சிந்தையார்க்கு அப்பரிசே கரந்தோய் - இருண்ட மனத்தை யுடையவர்களுக்கு அப்படியே ஒளித்தவரே,—அமலா - மலமற்றவரே,—கச்சி ஏகம்ப - காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்குந் திருவேகம்பநாதரே,—சேரலர் நஞ்சே - அடையாதவர்களுக்கு விஷமாயுள்ளவரே,—கரம் தோய் அனலா - கையிலே பொருந்திய அக்கினியையுடையவரே,—என்று சிந்தை செய்யாத மலச்சேகர் - என்று சிந்தியாத ஆணவமலமுடையவர்கள்—தந்தோ யமன் ஆள் வரும் காலை என் செய்குவர் - ஐயோ யமதூதர் வருங்காலத்து யாது செய்வார்கள். எ-று. (௩)

குவலையமாமைவிழியார்மயக்கிற்கொட்கும்புலையேன்
குவலையமாமையுருவெனக்காலன்குறுகிலென்செய்
குவலையமாமைதருங்கச்சியேகம்பகோளரவா
குவலையமாமையிறோடணியாக்கொண்டகொள்கையனே.

(இ - ள்.) குவலையம் ஆம் மை விழியார் மயக்கில் கொட்கும் புலையேன் - கருங்குவளை மலர்போலும் மையணிந்த கண்களையுடைய பெண்களது மையலிற்பட்டுழலும் புன்மையேன்,—கு அலைய மா மை உரு எனக் காலன் குறுகில் என்செய்குவல் - பூமி அலையும்படி பெரிய மேகத்தின்வடிவம்போல இயமன் அணுகில் யாது செய்வேன்!—ஐய - ஐயரே,—மாணும தரும் கச்சி ஏகம்ப - அழகினைப் பொருந்திய காஞ்சிபுரத்தில் வாழுந் திருவேகம்பநாதரே,—கோள் அரவா குவலையம் ஆமையின் ஓடு அணியாக் கொண்ட கொள்கையனே - வலிய பாம்பைத் தோளணியாகவும் ஆமையினோட்டை மார்பணியாகவும் பூண்டருளிய கோட்பாட்டினையுடையவரே. எ-று. மூன்றாமடியில் அரா வென்பது அரவென நின்றது. (௪)

கைக்கடக்கும்பக்களிறுமைவாயிலுங்கைவசஞ்செய்
கைக்கடக்கும்பக்கமேகவொட்டாதெமர்காள்பொன்னுல
கைக்கடக்கும்பக்குஞ்சினைமாவுறைகம்பன்வெண்ண
கைக்கடக்கும்பக்கதிர்முலைபாகனைக்கண்ணுமினே.

(இ - ள்.) கைக் கடக் கும்பக் களிறு ஆம் ஐ வாயில் - துதிக்கையையும் மதத்தையும் மத்தகத்தையுமுடைய யானைகளாகிய ஐம்பொறிகளையும்—உம் கைவசம் செய்கைக்கு - உங்கள் வசமாக்கற்பொருட்டு—பக்கம் ஏக ஒட்டாது அடக்கும் - பக்கத்திலே செல்லவொட்டாமல் (அவைகளை) அடக்குங்கள்;—எமர்காள் - நம்மவர்களே,—பொன் உலைக்கடக்கும் பக்க ஆம் சினை மா உறை கம்பன் - சுவர்க்கலோகத்தைக் கீழ்ப்படுத்து மேற்செல்லும் வகுப்பினவாய பொலிவு பெற்ற கவடுகளையுடைய மாமரத்தடியில் எழுந்தருளியிருக்குந் திருவேகம்பநாதரும்—வெள்ளைக் கடக் கும்பக் கதிர் முலை பாகனைக் கண்ணுமின் - வெள்ளிய தந்தங்களையும் குடமாகிய கும்பம்போலும்

ஒளிபொருந்திய தனங்களையுமுடைய உமாதேவியாரை வாமபாகத்தே யுடையவருமாகிய சிவபிரானைத் தியானியுங்கள். எ-று. கதிர்முலை அன்மொழித்தொகை. கடக்கும்பக்கதிர்முலையென்பதற்கு யானை மத்தகத்தினையும் கும்பத்தினையும் ஒக்குங்கதிர்த்த முலையென்று பொருள் கூறினும்பொருந்தும். (௫)

மின்னலங்காரம்புபெய்யாதுறமிக்கிராசிகடம்
மின்னலங்காரகனிற்பினுமென்மின்னனார்குமின்கு
மின்னலங்காரம்பெறநடஞ்செய்வியன்கச்சியைச்சேர்
மின்னலங்காரப்பணியான்கம்பந்தொழுவீரன்பரே.

(இ-ள்.) மின்னல் அம் கார் அம்பு பெய்யாது உற - மின்னலையுடைய அழகிய மேகம் ஜலத்தை வருஷியாவண்ணம்—இராசிகள் தம்மின் நல் அங்காரகன் மிக்கு நிற்பினும் என் - (கடக மகர மீனங்கள் அல்லாத நிர்ச்சல) ராசிகளில் நல்ல செவ்வாய் காலநீட்டித்து நின்றாலும் யாது (இடையூறு நிகழும்!)—மின் அனார் குமின் குமின் அலங்காரம் பெற நடம் செய் வியன் கச்சியைச் சேர்மின் - மின்போலும் பெண்கள் குமின் குமினென்னும் ஒலிக்குறிப்போடு அழகு வாய்ப்ப நிருத்தஞ்செய்கின்ற பெருமை யாகிய காஞ்சீபுரத்தை யடையுங்கள்,—அன்பரே அலங்கு ஆரப் பணியான் கம்பம்தொழுவீர் - தொண்டர்களே அசைகின்ற சர்ப்பாபரணத்தையுடைய சிவபெருமானது திருவேகம்பத்தை வணங்குங்கள். எ-று. இரண்டாமடியில் நல்லங்காரகனென்பது நலங்காரகனென லகரவொற்றுத் தொக்கது. அனாரென்பது அனரென இடைக்குறைத்து நின்றது. ஏனையடிகளில் னகரவொற்றுக்கள் விரிந்து நின்றன.

அன்பரவைக்களஞ்செல்லேன்கம்பம்பணியாதபுலை
யன்பரவைக்களந்திமழுவோயென்றரற்றித்துழா
யன்பரவைக்களந்தன்புசெய்யேன்மெய்யறிவுகுறி
யன்பரவைக்களங்கத்தேனெவ்வாறருள்கூடுவதே.

(இ-ள்.) அன்பர் அவைக்களம் செல்லேன் - (யான்) அடியார்களுடைய சபையிலே போகின்றிலேன்;—கம்பம் பணியாத புலையன் - திருவேகம்பத்தை வணங்காத புன்மையேன்;—பரவைக் களம் தீ மழுவோய் என்று அரற்றித் துழாயன் பரவு ஐக்கு அளந்து அன்பு செய்யேன் - கடலினின்றும் தோன்றிய விடம் நெருப்பாய்ச் சுடுகின்றது மழுப்படையை யுடையவரே என்று ஒலிட்டுத் துள

மாலையையணிந்த விஷ்ணுமூர்த்தி துதிக்கப்பெற்ற கடவுளாகிய திருவேகம்பநாதருக்கு அளவிட்டாதல் பத்திசெய்கின்றிலேன்,—மெய் அறிவு குறியன் - உண்மைஞானத்தைக் கருதுகின்றிலேன்,—பரவைக் களங்கத்தேன் - (இங்ஙனம்) பெருங்குற்றத்தையுடைய அடியேன்—எவ்வாறு அருள் கூடுவது - எவ்வண்ணம் திருவருள் பெறுவது. எ-று. (எ)

தேங்கடியாரரவார்சடையார்திருக்கம்பந்தொழு
தேங்கடியாரவர்திகழ்காஞ்சியிற்சென்றுசிவக்
தேங்கடியாரரவோசைசெவிமடுத்தேமினிமுக்
தேங்கடியாரரந்தைப்படுங்கும்பியிற்செல்வழிக்கே.

(இ-ள்.) தேம் கடி ஆர் அரவு ஆர் சடையார் திருக்கம்பம் தொழுதேம் - தேனையும் மணத்தையுமுடைய ஆத்திமாலையும்பாம்பும் பொருந்திய சடையையுடைய சிவபெருமானது திருவேகம்பத்தை வணங்கினோம்,—கடி ஆர் அரவம் திகழ் காஞ்சியில் சென்று - ஆரவாரத்தினது பேரொலி விளங்குங் காஞ்சிபுரத்திற் போய்,—சிவம் தேங்கு அடியார் அர ஓசை செவி மடுத்தேம் - சிவானந்தவெள்ளந் ததும்பும் உள்ளமுடைய அன்பர்களது அரகரவென்னும் முழக்கத்தை இரண்டு காதுகளாலும் உண்ணப்பெற்றேம்,—இனி முக்தேம் - (ஆதலால்) இனி யாங்கள் முற்படமாட்டேம்,—கடியார் அரந்தைப்படும் கும்பியில் செல் வழிக்கு - கொடிய பாவிகள் துன்பப்படும் நரகத்துக்குச் செல்லும் மார்க்கத்தில். எ-று. வழிக்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். மார்க்கத்தில் யாங்கள் முற்படமாட்டேமெனக் கூட்டுக. (அ)

கேதனைக்கேதனமன்விரிலச்சங்கெடுத்தருள்சங்
கேதனைக்கேதனவல்லார்மதிகெடக்கட்டியரைக்
கேதனைக்கேதனமாமுமையாட்கினோர்வான்கச்சித்
கேதனைக்கேதனவானன்கம்பந்தொழக்கேடிலையே.

(இ-ள்.) கேதன் - ஒளியையுடையவரும்—அக்கேத நமன் வரில் அச்சம் கெடுத்தருள் சங்கேதன் - அத்துன்பத்தைச் செய்கின்ற இயமன் வரும்வழி (அடியாருக்குப்) பயத்தைப் போக்கியருளும் நியமத்தையுடையவரும்,—அக்குத்தனை வல்லார் மதி கெட அரைக்குக்

கட்டி - சங்குமணியை முலைகளாகிய குரூதிகருவியையுடைய, பெண் கள் மனம் அழியும்படி அரையின்கண்ணே புனிந்தவரும்—தனக்கே தனம் ஆம் உமைபால் விளர்வோன் - தமக்கேயுரிய பொருளாகிய உமாதேவியாரிடத்தே மனவெழுச்சியுடையவரும்—கச்சி நிகேதனக் கேதன ஆறுன் - காஞ்சிநகரத்துத் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் இடபக்கொடியை யுடையவருமாகிய சிவபிரானது — கம்பம் தொழக் கேடு இலை - திருவேகம்பத்தை வணங்கத் தீங்கில்லையாம். எ-று. கேது - ஒளி. கட்டி என்பது பெயர். ஆரைக்கு வேற்றுமை மயக்கம். ஏ இரண்டும் அசைகள். (௯)

கேட்டையறுமயமாங்கம்பங்கிட்டவொட்டாதமதன்
கேட்டையறுமயன்பீறச்செய்தீங்கைக்கெடுத்தியெனக்
கேட்டையறுமயங்கேலெனவாண்டனன்கேழரியாங்
கேட்டையறுமயனுமறிவாரவன்கீர்த்திகளே.

(இ - ள்.) அறுமயம் ஆம் கம்பம் கிட்ட ஒட்டாத கேட்டை—நோயில்லாததாகிய திருவேகம்பத்தை அணுகவொட்டாத பொல்லாங்கையும்—மதன் தையல் கேள் காம மயல் பீறச்செய் தீங்கை - மன்மதன் பெண்களுறவால் (விளையும்) அச்சந்தரும் மயக்கத்தை விருத்திசெய்தலாலாகும் கேட்டையும்—கெடுத்தி எனக் கேட்டு- (நீர்) போக்கியருள்வீராக என்று அடியேன் விண்ணப்பஞ் செய்யத் திருச்செவிசாத்தி,—ஐயன் - திருவேகம்பநாதர்—ஆ மயங்கேல் என ஆண்டனன் - ஆ மயக்கமுறுதேயென்று சொல்லி அடிமைகொண்டருளினார்;—கேழ் அரியாம் கேட்டையறும் அயனும் அவன் கீர்த்திகள் அறிவார் - (கரிய) நிறத்தையுடைய விட்டுணுவாம் இந்திரனும் பிரமதேவனும் அப்பெருங்கருணைப் பெருமான் பெரும்புகழ்களை அறியவல்லவர். எ-று. ஆ அருளின்கட்குறிப்பு. (௰)

திகழுமலத்தகத்தாளாடொழக்கம்பஞ்சேர்ந்துறைசோ
திகழுமலத்தகப்பட்டுழல்குண்டரைச்சேர்த்திடுமூர்த்
திகழுமலத்தகத்தெங்கோன்றன்கோன்சிவஞானமளித்
திகழுமலத்தகட்டாள்வா யென்பார்க்கருள்செய்திடுமே.

(இ - ள்.) திகழும் அலத்தகத் தாளால் தொழக் கம்பம் சேர்ந்து உறை சோதி - விளங்குகின்ற செம்பஞ்சூட்டிய பாதங்களையுடைய உமாதேவியார் வணங்கத் திருவேகம்பத்திலே பொருந்தி எழுந்தருளியிருக்கின்ற சோதியாகியும்—கழு மலத்து அகப்பட்டு உழல் குண்டரைச் சேர்த்திடு மூர்த்தி - கழுமரத்திலே மும்மலங்களாற்பந்திக்கப்பட்டுச் சுழலுஞ்சமணரை ஏற்றுவித்த மூர்த்தியும்—கழுமலத்து அகத்து எங்கோன் தன் கோன் - சீர்காழியின்கண் (அவதரித்த) எங்கள் தலைவருமாகிய ஆளுடையபிள்ளையாருடைய இறைவராகியுமுள்ள சிவபெருமான் — அத்த சிவஞானம் அளித்து இகழு மலக் கட்டு ஆள்வாய் என்பார்க்கு அருள் செய்திடும் - பிதாவே சிவஞானத்தைத் தந்தருளி இகழ்தற்குரிய மலக்கட்டினால் விளைந்த துன்பத்தைக் களைந்து அடிமைகொண்டருளும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்பவர்களுக்கு (அங்ஙனமே) கருணைசெய்வர். எ-று. (௧௧)

செய்யவையம்புயம்வைத்தாளும்வேந்தர்திருவுங்கைப்பச்
செய்யவையம்புயமன்போலுநோக்கியர்தீமையறச்
செய்யவையம்புயமார்கச்சியேகம்பஞ்சென்றுபத்தி
செய்யவையம்புயனேர்களத்தாயெங்கள்சிற்பரனே.

(இ - ள்.) செய்ய வையம் புயம் வைத்து ஆளும் வேந்தர் திருவும் கைப்ப - செவ்விதாகிய உலகத்தைத் (தமது) புயத்திலே வைத்தாளுகின்ற அரசர்களுடைய செல்வமும்உவர்க்கவும்,—செய்ய வை அம்பு யமன் போலும் நோக்கியர் தீமை அற - சிவந்த கூர்மையாகிய பாணமும் யமனும் போலும் கண்களையுடைய பெண்களாகிய தீங்கு கெடவும்,—செய் அவை அம்புயம் ஆர் கச்சி ஏகம்பம் சென்று பத்தி செய்ய - கழனிகடோறும் தொகுதியாகத் தாமரைகள் நிறைந்த காஞ்சிபுரத்துள்ள (உமது) திருவேகம்பத்திற்போய் அன்பு செய்யவும்,—வை - கருணைசெய்தருளும்,—அம் புயல் நேர் களத்தாய் - நீருண்ட மேகம் போலும் கரிய கண்டத்தையுடையவரே—எங்கள் சிற்பரனே - எமது ஞானரூபியாகிய பரம்பொருளே. எ-று. (௧௨)

பரவாதவந்தனையன்போல்வளர்த்துப்படித்துளறும்
பரவாதவந்தனையந்தோவிட்டினிப்பார்வெறுந்தா
பரவாதவுந்தனைசெய்யடியார்தம்பணிசெயென்றம்
பரவாதவந்தனையீந்தனையேபழங்கம்பத்தனே.

(இ - ள்.) பரவாது அவம் தனையன் போல் வளர்த்துப் படித்து ஊளறும் பாவாத - (தருலிங்கசங்கமங்களை) வழிபாடுசெய்யாது பயனில்லாத உலகவியல்களைப் புதல்வன்போலவிருத்திசெய்து (அலற்றி

ற்குரிய நூல்களைக்) கற்றுப் பிதற்றுகின்ற மிக்க செருக்கத்தையுடை யாய்,—அந்தோ வந்தனை இனி விடேன் பார் வெறும் தாபர இக-இ யாய்,—அந்தோ வந்தனை இனி விடேன் பார் வெறும் தாபர இக-இ யோ வந்தகப்பட்டாய் இனி விடேம் காண்பாயாக பயனற்ற மரம் போலும் அறிவில்லாதவனே—வந்தனை செய் அடியார்தம் பணி செ ய் என்று - (நம்மை) வழிபடுகின்ற தொண்டர்களது தொண்டைச் செய்வா யாக என்று சொல்லியருளி,—தவம் தனை ஈந்தனையே - சிவபுண்ணிய த்தைக் கொடுத்தருளினீரன்றே,—அம்பரவா பழங் கம்பத்தனே— ஞானாகாசமாயுள்ளவரே பழமையாகிய திருவேகம்பவாணரே. எ-று.

பத்திக்கணங்கணமாகின்றுபோற்றும்பழவடியார்
பத்திக்கணங்கணவேகம்பத்தாய்பத்துமுற்றுகருப்
பத்திக்கணங்கணங்கெய்தலென்றன்னைபண்பாகியென்று
பத்திக்கணங்கணபாதவிர்த்தாண்டருள்பாலிப்பையே.

(இ-ள்) பத்திக் கணம் கணமா நின்று போற்றும் - வரிசை யுற்றுக் கூட்டங் கூட்டமாக நின்று துதிக்கும்—பழ அடியார் ப த்திக்கண் அங்கு அணவு ஏகம்பத்தாய் - பழைய அடியார்களுடை ய அன்பினிடத்து அங்கே கலந்தருளும் திருவேகம்பநாதரே,—பத் தும் முற்று கருப்பத்திக்கு அணங்கு அணங்கு எய்தல் என்று அன் னை பண்பாகி - பத்துமாதமும் நிறையப்பெற்ற கருப்பவதிபொருட் டுப் பெண்ணே துன்பமடையாதேயெனச் சொல்லியருளித் தாயு மானவரே,—கணபா - கணங்களைக் காப்பவரே,—என் ஆபத்து இக் கணம் தவிர்த்து ஆண்டு அருள் பாலிப்பை - அடியேனது துக்கத் தை இப்போதே போக்கி அடிமைகொண்டு கருணைசெய்தருளும். எ-று. அன்னைபண்பாகியென்பது பெயர். (௧௪)

பாலிக்குமரிக்குந்தாணிழல்வெப்பம்பணிமொழியாற்
பாலிக்குமரிக்குமாறுசெய்வார்படிந்தாடித்தன்
பாலிக்குமரிக்குடிகளுக்குமெய்தரும்பாக்கியங்கொள்
பாலிக்குமரிக்குவாழ்வானகச்சிப்பதிக்கம்பனே.

(இ-ள்.) தாள் நிழல் பாலிக்கும் வெப்பம் அரிக்கும் - (அடைந் தவர்களுக்குத்தமது) திருவடி நீழலைக் கொடுத்தருளுவர், பிறவி வெம் மையைக் கெடுத்தருளுவர்,—பணி மொழியால் பால் இக்கு மரிக்கு மாறு செய்வார் தன்பால் படிந்து ஆடி - மெல்லிய வசனத்தாற் பா

லின்சுவையும் கரும்பின்சுவையும் கெடும்வண்ணம் செய்யும் பெண்க ள் தன்னிடத்தே அமைந்து மூழ்கும்பொருட்டு—இக் குமரிக் குடி களுக்கும் எய்த அரும் பாக்கியம் கொள் - இந்தக்குமரியாற்றுக்கும் பெறுதற்கரிய செல்வம் பெற்ற—பாலிக் குமரிக்கு வாழ்வானகச்சிப் பதிக் கம்பனே - பாலிநதியாகிய கன்னிக்கு இடமாகிய காஞ்சீபுரத் து வீற்றிருக்கும் திருவேகம்பநாதரே எ-று. திருவேகம்பநாதரே திரு வடிநீழலைக் கொடுத்தருளுவர், பிறவிவெம்மையைக் கெடுத்தருளுவ ரெனக் கூட்டுக. எய்த அருமென்பது எய்தருமென அகரந்தொக்கது ஏனையரி பிரமேந்திராதியரைப் பிரித்து நிற்றலால் இறுதி ஏகாரம் பிரிநிலை. (௧௫)

பதிகம்பரம்பரர்க்காவதுகாஞ்சிபணிபணியென்
பதிகம்பரம்பராயுதமாம்பத்திசெய்பவரேற்
பதிகம்பரம்பரவுந்தொடைமூவர்பகர்ந்தருளும்
பதிகம்பரம்பரமானந்தமேயுருப்பார்ப்பவர்க்கே.

(இ-ள்.) கம்பர் அம்பரர்க்குப் பதி ஆவது காஞ்சி - திருவேகம்ப ரும் ஞானாகாசரூபியுமாகிய சிவபெருமானுக்கு நகரமாவது காஞ்சீபுர மாகும்,—பணி பணி என்ப - ஆபரணமாவது பாம்பாகும் என்று சொ ல்லுவர்,—அம்பரம் திக் - ஆடையாவது திக்காகும்,—ஆயுதம் பராசா ம் - படைக்கலமாவது மழுவாகும்,—பத்தி செய்பவர் ஏற்பது இகம் ப ரம் - அன்புசெய்வோர் ஏற்றுக்கொள்வது இம்மை மறுமைப்பயனாகு ம்,—பரவும் தொடை மூவர் பகர்ந்தருளும் பதிகம் - துதிக்கப்படும் மா லையாவது (திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருநாவுக்கரசுநாயனார் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் என்னும்) மூவர் முதலிகள் திருவாய்மலர்ந்தரு ளிய தேவாரப்பதிகமாகும்,—பார்ப்பவர்க்கு உரு பரம் பரமானந்த மே - (பதிஞானத்தால்) நோக்குவோர்க்குத் திருமேனியாவது மேம் பட்ட பரமசுகவடிவமாகும். எ-று. (௧௬)

பவனனகன்றலைவன்காஞ்சிவாழ்பழங்கம்பமெனும்
பவனனகன்றலைஞாலமெலாந்தொழப்பட்டகடம்
பவனனகன்றலைவற்றநெஞ்சேசார்வினைப்பஞ்சினுக்கின்
பவனன்கன்றலைமாலையனென்றென்றுபாடுதுமே.

(இ-ள்.) பவன் - விசுவகாரணர்—அனகன் - மலரகிதர்—தலை வன் - (எப்பொருட்கும்) இறைவர்—காஞ்சி வாழ் பழம் கம்பம் எனும்

பவனை - காஞ்சீபுரத்தில் இருக்கின்ற பழைய திருவேகம்பமென்னும் ஆலயத்தையுடையவர்—தலை அகல் ஞாலம் எல்லாம் தொழப்பட்ட கடம்பவனன் - இடமகன்ற உலகமுழுதும் வழிபடப் பெற்ற கதம்பவனத்தில் வீற்றிருப்பவர்—அகன்று அலைவு அற்ற நெஞ்சோர் விளைப்பஞ்சிறுக்கு அனல் உக ஒன்பன் - பிரிந்து (விடயங்களிற்) சுழலுதலில்லாத மனத்தையுடைய பரிபக்குவர்து ஜன்மபாசமாகிய பஞ்சிற்கு அக்கினிமலைபோன்றும் ஆனந்தவடிவாயுள்ளவர்—தலைமாலையன் - சிரமாலைகளையுடையவர்—என்று என்று பாடுதும்-என்று பலமுறை (சிவபிரானைப்) பாடுவோம். எ-று. (கஎ)

பாடலம்போதுநிறைசிவகங்கைபடிந்துநித்தம்
பாடலம்போதுதொறுமீசன்கம்பன்பரனெனும்வாய்
பாடலம்போதுகுழல்விழிநாலெண்பருப்பும்வளர்ப்
பாடலம்போதுதுமென்னேமெய்வாநருள்பற்றுதுமே.

(இ - ள்) பாடலம் போது நிறை சிவகங்கை நித்தம் படிந்து - பாதிரிமலர் நிறைந்த சிவகங்கையிலே நாடோறும் ஸ்நானஞ்செய்து—போது தொறும் ஈசன் கம்பன் பரன் எனும் வாய்பாடு பாடலம் - காலந்தோறும் ஈசன் கம்பன் பரன் என்று (ஆன்றோர்) திருவாக்கின் கட்பெற்று வரும் திருநாமங்களை உச்சரிக்கமாட்டேம்,—அல் அம்பு ஓது குழல் விழி நால் எண் பருப்பும் வளர்ப்பாள் தலம் போதுதும் என்னேம் - இருளும் பாணமும் (முறையே) கூறுகின்ற கூந்தலும் கண்களுமாகப் பெற்று முப்பத்திரண்டு பிரிவினவாய தருமங்களை விருத்தி செய்கின்ற காமாக்ஷியம்மையுடைய காஞ்சிநகரத்திற்குச் செல்லுவேமென்று சொல்லமாட்டேம்,—எவ்வாறு அருள் பற்றுதும் - (இங்ஙனமாயின்) எங்ஙனம் திருவருள் கூடுவோம். எ-று. சிவபுண்ணியங்களைச் செய்வேமெனச் சிரத்தையோடு வாக்காற்சொல்லுதலும் செய்திலேமாகாநின்றோமென்பார் தலம் போதுதுமென்னேமென்றார். (கஅ)

மேதகராக்கருந்தேவரும்யாவரும்வேட்டும்பரி
மேதகராக்கருமன்பருள்வாய்வெண்டாளம்பொன்கோ
மேதகராக்கருந்துன்றியகாஞ்சியின்மிக்ககம்ப
மேதகராக்கருங்கூந்தலுநீயும்விரும்பினையே.

(இ - ள்) மேதகு அரக்கரும் தேவரும் யாவரும் வேட்கும் பரிமேத - மேன்மை பெற்ற அசுரரும் தேவரும் மாநுடருமாகிய எல்லாரும் செய்கின்ற அசுவமேத வேள்விக்குத் தலைவரே,—கரக்க அரும் அன்பு அருள்வாய் - ஒளித்தலில்லாத மெய்யன்பை (அடியேனுக்குத்) தந்தருளுக,—வெண் தாளம் பொன் கோமேதக ராக்கரும் துன்றிய காஞ்சியின் - வெள்ளிய முத்தையும் பொன்னையும் கோமேதகரத்தினத்தையும் பேணும் வாணிகரும் (ஏனைச்செல்வரும்) நெருங்கிய காஞ்சி நகரத்தில்—மிக்க கம்பமே - மேம்பட்ட திருவேகம்பத்தின்கண்ணே,—தகராக் கருங் கூந்தலும் நீயும் விரும்பினை - மயிர்ச்சாந்தினை அணிந்த கரிய அளகத்தையுடைய உமாதேவியாரும் நீரும் காதலோடு வாழ்ந்திருக்கின்றீர். எ-று. இரண்டாமடியில் கரக்க அருமென்பது கரக்கருமென அகரந்தொக்கது. கருங்கூந்தல் அன்மொழித்தொகை.

விரும்பாவலருடம்பாய்மங்கைமார்கொங்கைமெல்லிதழ்க்க
விரும்பாவலருடங்கும்படிகேண்மனமேயச்சந்த
விரும்பாவலருடனார்த்தழைவேய்ந்தவமெய்யறிவ
விரும்பாவலருடங்கேத்துகம்பாவென்றுவேண்டுவையே.

(இ - ள்) விரும்பா அவர் உடம்பு ஆய் - (ஒருவரும்) இச்சியாத பழிவாழ்க்கே உடலாகி—மங்கைமார் கொங்கை மெல் இதழ்க் கவிரும் பாவல் - பெண்களுடைய தனங்களையும் மேன்மை பொருந்திய அதரமாகிய முருக்கம்பூவையும் விரும்பாதே,—மனமே அருள் தங்கும்படி கேள் - நெஞ்சமே திருவருள் பதியும்வண்ணம் (இதுகொல்லைக்) கேட்பாயாக,—அச்சம் தவிரும் (சனன) பயம் நீங்கும்,—பா அலருடன் ஆர்த் தழை வேய்ந்தவ - அழகிய மலர்களோடு திருவாத்தித்தளிரும் சூடியவரே,—மெய் அறிவு அவிரும் பாவலர் உடங்கு ஏத்து கம்பா என்று வேண்டுவை - மெய்ஞ்ஞானம் விளங்குகின்ற கவிவாணர்கள் ஒருங்கு துதிக்குந் திருவேகம்பத்தவரே என்று (துதித்து) வேண்டுவாயாக. எ-று. (உ0)

வையமன்னிசிலைவெதற்குன்றாவினிவாழியென்றுன்
வையமன்னிசிலைதென்காஞ்சிகாற்றனென்மாலென்பறம்
வையமன்னிசில்வாழிடமீர்க்குவட்காரைவெல்லும்
வையமன்னிசிலையேறுகக்கொண்டுவளர்கம்பனே.

(இ-ள்.) வேதற்கு உன்பால் இனிச் சில் பணியை வையம் வாழி என்றான் - பிரமதேவனுக்கு நின்பக்கல் இனிச் சிறிதும் தொழிலை இடமாட்டேம் (நீ பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெற்று) வாழக்கடவாய் என்று சொல்லியருளினார்,—வையம் பணி சிலை தெண் காற்று காற்று அனல் மால் ஏன்பு அறம் - பூமியையும் பாம்பையும் மகாமேருமலையையும் அழகிய திருக்கச்சிநகரத்தையும் வாயுதேவனையும் அக்கினிதேவனையும் விஷ்ணுமூர்த்தியையும் எலும்புகளையும் தருமதேவதையையும் (முறையே)—வையம் பணி சிலை வாழ் இடம் ஊர்க்கு படைக்காரை எல்லாம் வை அம்பு அணி சிலை ஏறுகக் கொண்டு வளர் கம்பன் - தேரும் ஆபரணமும் வில்லும் வீற்றிருக்குந் தலமும் (அம்பின்) இறகும் பகைவரைவென்றி கொள்ளத்தக்க (அஸ்திர) நுதியும் பாணமும் மாலையும் முழக்கத்தையுடைய இடபமுமாகக் கொண்டு வாழாநின்ற திருவேகம்பநாதர் எ - று. திருவேகம்பநாதர் சொல்லியருளினாரெனக் கூட்டுக. முதலடியில் சில் லென்பது சிறிதென்னும் பொருள் படவந்தது. இவ்வியடியின் அணி - மாலை. (உக)

கம்பரந்தாதிநிலம்வலென்றாதி களங்கண்முகம்
கம்பரந்தாதியைகஞ்சமன்னாள்பங்கனேமுத்தியே
கம்பரந்தாதிருப்பூங்கொன்றையோடென்புங்கட்டியென்சொற்
கம்பரந்தாதியுங்கைக்கொண்டவாகச்சிகாவலனே.

(இ-ள்.) கம் பரந்து ஆதி - ஆகாயத்திலே வீரந்தரமாதலையுடையவரே, நிலம் வல் என்று ஆதி - பிருதிவியிலே கடினமாதலையுடையவரே,—களம் கண் முகம் கம்பு அரம் தாது இயை கஞ்சம் அன்னாள் பங்கனே - கழுத்தும் கண்ணும் முகமும் (முறையே) சங்கையும் அரத்தையும் மகரந்தம் பொருந்திய தாமரை மலரையும் போலப்பெற்ற உமாதேவியாரை (வாம) பாகத்தில் வைத்தருளியவரே,—ஏகம் பரம் முத்தி தா - ஒன்றாகிய பரமுத்தியைத் தந்தருளும்,—திருப் பூம் கொன்றையோடு என்பும் கட்டி - அழகிய பொலிவுபெற்ற கொன்றைமாலையுடன் (இழிந்த) எலும்புமாலையையும் அணிந்தவரே,—என் சொல் கம்பர் அந்தாதியும் கைக்கொண்டவா - (அன்றோருடைய பாமாலையுடன்) எளியேனுடைய பாமாலையாகிய இத்திருவேகம்பரந்தாதியையும் அங்கீகரித்தருளியவரே,—கச்சி காவலனே - காஞ்சிபுரத்தைக்காப்பவரே. எ-று. பரமுத்தியைத் தந்தருளுமென்பதை இறுதியிற்கூட்டிக்கொள்க. (உஉ)

வலங்கொடியானைத் தன்பாளர்கள்சூழ்செந்தின்மாநகர்ச்சே
வலங்கொடியானத்திருங்காமக்கோட்டி மணாளனைநா
வலங்கொடியானந்தன்போலானென்றேத்தல்செய்வாமினிக்க
வலங்கொடியானந்தன்மன்வாதனையைமருவலமே.

(இ - ள்.) யானைத்து வலங்கொள் அன்பாளர்கள் சூழ் - (திருவடிச்) சிந்தனையோடு பிரதக்ஷிணஞ் செய்கின்ற மெய்யடியார் சூழ்கின்ற—மா செந்தில் நகர்ச் சேவல் அம் கொடியான் அத்தன் காமக்கோட்டி மணாளனை - பெரிய திருச்செந்தூராகிய திருப்பதியில் வாழ்கின்ற சேவலை (வரைந்த) அழகிய கொடியையுடைய முருகக்கடவுளது பிதாவாகிய காமாக்ஷியம்மைக்குத் தலைவராகிய திருவேகம்பநாதரை,—நாவலம் கொடியான் நந்தன் போலான் என்று ஏத்தல் செய்வாம் - நாக்கின்கணுள்ள கொடிபோலும் சரசுவதியையுடைய பிரமதேவரும் சங்கையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியுமாய பசுக்கள்போலாத பரமபதியென்று துதிக்கப்பெறறேம்,—இனிக் கவலம் - இனி வருந்தோம்,—கொடியான் அத் தன்மன் வாதனையை மருவலம் - குரூரனாகிய அவ்வியமன் செய்யுந் துன்பத்தை (மனமே யாம்) எய்தமாட்டோம். எ-று. மூன்றாமடியில் வலம் எழனுருபு. (உங)

வலமாயக்கண்டகராளவென்றேத்திடின்வல்வினைய
வலமாயக்கண்டகத்தேகுடிகொண்டுமகக்களைய
வலமாயக்கண்டகத்தான்பானுவாநின்றுவாழ்வித்திடும்
வலமாயக்கண்டகரூரெரித்தேகம்பம்வாழ்முதலே.

(இ - ள்.) வலமாய் அக்கராள கண்ட என்று ஏத்திடின் - (நாம் சிவாலயத்தைப்) பிரதக்ஷிணஞ்செய்து அநஞ்சையடக்கிய கழுத்தையுடையவரே என்று துதிக்கின்,—அவலம் வல் வினை மாயக் கண்டு மகக் களைய வலமா - துன்பத்தைத்தருகின்ற வலிய கன்மத்தைக் கெடச்செய்து மலதிரோதங்களை நீக்க வல்லேமாகும்படி—அகத்தே குடிகொண்டு - (எமது) நெஞ்சத்தில் எதிர்ந்தருளி,—அக் கண் தகத்தான் பானுவா நின்று வாழ்வித்திடும் - ஆன்மாக்கள் போலாகத் தாம் ஆதித்தனாக நின்று (எம்மைத் தம் திருவடிக்கீழிருக்கி) வாழச்செய்வர்,—வலம் மாயக் கண்டகர் ஊர் எரித்து ஏகம்பம் வாழ் முதல் - வெற்றியையும் வஞ்சகத்தையுமுடைய அசுரரது முப்புரத்தையும் நகைத்து திருவேகம்பத்தின் வீற்றிருக்கின்ற முதற்கடவுள். எ-று. (உச)

முதலையையாவிகரந்திடக்காத்தவன்மொய்ம்மலர்த்தாள்
முதலையையாவிவானஞ்சமாடுமுழுமலர்விம்
முதலையையாவிகமழ்கஞ்சனுடவுமுற்படிமம்
முதலையையாவிகலனையென்றுண்டமுறைகம்பனே.

(இ - ள்.) முதலையை ஆவி கரந்து இடம் காத்தவன் - முதலையை உயிர் கவர்ந்து யானையைக் காத்தவராகிய விஷ்ணுமூர்த்தி,—மொய் மலர்த் தாள் முதலை (நாடவும்) - இதழ்கள் செறிந்த தாமரைமலர் போலும் பாதங்களாகிய அடியைத் தேடவும்,—ஐ ஆ இக ஆன் அஞ்சும் ஆடு முழு மலர் விம்மு தலையை - அழகிதாக (இப்) பூமியிலுள்ள பசுக்களது பஞ்சகவ்வியத்திலும் மூழ்கிக்கிடையாத அலர்கள் நிறையப்பெற்ற முடியை,—ஆவி கமழ் கஞ்சன் நாடவும் - மணங்கமழ்கின்ற செந்தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரமதேவர் தேடவும்,—முற்படும் அம் முதலை - கடந்து செல்லும் அந்தத் தலைமைப்பாட்டையுடையீர்,—(அங்ஙனமாகவும்)—ஐயா - ஐயரே,—கம்பனே - திருவேகம்பநாதரே,—விகலனை ஆண்ட முறை என் - அறிவுக்குறைபாட்டையுடைய அடியேனை அடிமைகொண்ட நெறி யாது. எ - று. (உ௫)

பன்னந்தனவனமாக்கேங்கம்பன்பழையோனெனும்பேர்
பன்னந்தனவனப்பிற்கழிவேம்பசுந்தாமரையின்
பன்னந்தனவனம்போற்பற்றறேமெப்படிகொல்வெள்ளி
பன்னந்தனவனம்போதனைத்தாம்பதஞ்சார்வதுவே.

(இ-ள்.) பல் நந்தன வனம் ஆக்கேம் - பலவாகிய பூந்தோட்டங்களை வையேம்,—கம்பன் பழையோன் எனும்பேர் பன்னம் - திருவேகம்பநாதர் அநாதியேயுள்ளவர் என்னுந் திருநாமங்களை உச்சரியேம்,—தன வனப்பிற்கு அழியேம் - (பெண்களுடைய) முலைகளின் அழகுக்கு அழிவு படுவோமேம்,—பசும் தாமரையின் பன்னம் தனவனம்போல் பற்று அறேம் - பசிய தாமரையிலையிலே தங்கிய அற்பமாகிய ஜலம்போலப் பற்று ஒழியேம்,—வெள் இபன் நந்தன் அவ் அனம் போதன் எய்தாப் பதம் சார்வது - (இங்ஙனமாகிய நாம்) வெள்ளையானையையுடைய இந்திரனும் சங்கையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியும் அவ்வன்னவாகனத்தையுடைய பிரமதேவரும் அடையாத பதத்தினை அடைவது—எப்படிகொல் - எவ்வண்ணம்? எ-று. மூன்றாமடியில் தன்னவென்பது தனவென இடைகுறைந்து நின்றது. கொல் அசை. (உ௬)

சாறுவதீர்த்தநறுநீரிலேகம்பர்தாமுலவுஞ்
சாறுவதீர்த்தனென்றேத்திமேதியைத்தண்கருப்பஞ்
சாறுவதீர்த்தலைக்குங்காஞ்சிகாசிகமலைதன்கஞ்
சாறுவதீர்த்தவெழுத்தின்பெயர்நீங்கிடச்சார்மனமே.

(இ-ள்.) சாறுவதீர்த்த நறு நீரில் ஏகம்பர் தாம் உலவும் சாறு உவ - சறுவதீர்த்தத்தின் மணம் பொருந்திய சலத்திலே திருவேகம்பநாதர் பவனிவரும் தெப்போற்சவத்தை (தரிசித்து) மகிழ்வாயாக,—தீர்த்தன் என்று ஏத்தி - சுத்தரென்று (அவரைத்) துதிப்பாயாக,—மேதியைத் தண் கருப்பம் சாறு அது ஈர்த்து அலைக்கும் - எருமைகளைக் குளிர்ந்த கருப்பஞ்சாறு இழுத்து அலைக்கின்ற—காஞ்சி காசி கமலை தன் கஞ்சாறு - காஞ்சிபுரம் வாராணசி திருவாரூர் தலங்களிய கஞ்சாறு (என்னுந்தலங்களை)—உவ தீர்த்த எழுத்தின் பெயர் நீங்கிடச் சார் மனமே - உகார வகாரங்களாகிய இரண்டெழுத்துக்களை நீத்த உவமை என்னும் மையாகிய ஆணவமலங் கெடச் சார்ந்து வசிப்பாயாக நெஞ்சமே. எ-று. (உ௭)

மனவகங்கைக்கனத்தானனற்போற்றிமறுக்கவெய்யா
மனவகங்கைக்கனற்காரற்குமைக்குமகவைத்தொழ
மனவகங்கைக்கனக்கோனன்பர்தாடொழவைத்திகம்ப
மனவகங்கைக்கனத்தார்முத்தஞ்சேர்கச்சிவாணனையே.

(இ - ள்.) மன அகம் கைக் கனத்து ஆனனற் போற்றி - மனத்தினிடத்தே ஏகமாகிய பாரத்தையுடைய முகத்தினராகிய விநாயகக்கடவுளை வழிபட்டு,—மறுக்க வெய்யாமல் - மீட்டு இளையாமல்,—நவ கங்கைக்கு அனற்கு ஆரற்கு உமைக்கு மகவைத் தொழ - புதுமையாகிய கங்காதேவிக்கும் அக்கினிதேவனுக்கும் கார்த்திகைப்பெண்கள் அறுவர்க்கும் உமாதேவியார்க்கும் குமாரராகிய முருகக்கடவுளை வணங்கவும்,—மனவ - சங்குமணியையுடையவரே,—கம் கைக் கனக் கோன் - தலைமாலையாலாகிய அலங்காரத்தையுடைய மேன்மை பொருந்திய இறைவரே,—அன்பர் தாள் தொழ - அடியார்களுடைய திருவடிகளை வணங்கவும்,—வைத்தி - (திருநோக்கஞ்) செய்தருளும்,—கம்ப மனவ - திருவேகம்பத்திற்குத் தலைவரே,—கங்கைக் கனத்து ஆர் முத்தம் சேர் கச்சி வாணனே - வாய்பாய் மேகத்திலே பொருந்திய முத்துக்கள் சேர்கின்ற காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்குங்கடவுளே. எ-று. (உ௮)

வானங்கனைகடலாய்ப்பரந்தான்வன்கரிகாக்க
வானங்கனைகடவாநடஞ்செய்கச்சியானின்பொன்னோர்
வானங்கனைகடமாவுரியான்கம்பமாவடிவாழ்
வானங்கனைகடனீந்தெனைப்பட்டிவைத்தாண்டனனே.

(இ - ள்.) வானம் கனை கடலாய்ப் பரந்தான் - ஆகாயமாயும் ஒலிக்கின்ற சமுத்திரமாயும் வியாபித்தவரும், — வன் கரிகாக்க வான் அங்கனைகள் தவா நடம் செய் கச்சியானவன் - வலிய யானையினது துதிக்கைபோலும் தொடையையுடைய பெண்கள் நீங்காது திருத்தம் புரிகின்ற காஞ்சீபுரத்தையுடையவரும், — பொன் மேனியான் - பொன்போல்பவரும், — ஆம் கனை கடம் மா உரியான் - ஒழுகிய மதமும் ஒலிக்கும் மதம் பொருந்திய யானைத்தோலையுடையவரும், — கம்ப மா அடி வாழ்வான் - திருவேகம்பமாகிய மாமரத்தடியில் வீற்றிருப்பவருமாகிய சிவபெருமான் — அங்கு அனை கடன் நீந்து எனைப் பட்டி வைத்து ஆண்டனன் - அங்கே தாயாகிய முறைமை இதுவென்று அறிவித்து வைத்து (அடியேனை) அடிமை கொண்டருளினார். எ-று. (கூ)

ஆண்டவனாரணன்கம்பனென்றேத்தவயன்சுரர்பல்
லாண்டவனாரணிநேடரும்பேறுமளித்திடப்பே
ராண்டவனார்க்கிங்கணிலென்புவியயாவைத்தா
ராண்டவனாரணைகுஞ்சிலென்றுநன்னெறிக்குதனே.

(இ - ள்.) ஆண்டவன் ஆரணன் கம்பன் என்று ஏத்த - ஆண்டவரு ம் நாயகரே வேதங்களையுடையவரே திருவேகம்பநாதரே என்று துதிக்கும்பொருட்டு — அயன் சுரர் பல்லாண்டவன் நாரணன் தேடு - பிரமனும் தேவர்களும் பல்லாண்டையுடைய விட்டுணுவுமாகிய இவர்கள் தேடியும் அவைகள் அடியேனும் (உமது சந்நிதானத்தை) அடையப்பெற்றுள்,— பேர் ஆண்டவன் நார் அணை கச்சிநின் - கீர்த்திபெற்றவராகிய அன்பு செறிந்த இருக்கிறேவரும் (அவருடைய வழி ஒழுகும்) வேதங்களும், — இவ் ஆவையத்துள் ஆண்டு அவன் ஆர் அணைகுஞ்சில் என்றுஅ - இத்திருக்கோயிலின்கண்ணே அவ்விடத்தே அவன் யாவன் அணுகுகின்றான் என்று சுட்டிப் பறக்கனித் தாக் கூறலன்ணை — உள் அன்றுநின்றருள் - அத்திருவேகம்பத்துள்ளே (அடியேனைக்) காத்தருளுக. எ-று. (க0)

உள்ளலைவாளைதலைப்படுமோடையுடுக்கச்சி
யுள்ளலைவாளைநன்னிறஞ்செய்காகமிழ்கம்பத்தனை
யுள்ளலைவாளையரிக்கண்ணிகாமனுக்குமப்புக்
குள்ளலைவாளையதார்க்கொன்றையீந்தவருய்வண்ணமே.

(இ - ள்.) உள்ளலை வாளை தலைப்படும் ஓடை உடுத்த கச்சியுள் — உள்ளலாகிய மீன்களை வாளைமீன்கள் அகப்படுத்துகின்ற வாவிகள் சூழப்பெற்ற காஞ்சிநகரத்துள்ள — அலை வாளை நல் நிலம் செங்காசு உமிழ் கம்பத்தனை - திரையும் ஒளியையும் நல்ல மரகதமணியும் செம்மணியும் உமிழப்பெற்ற திருவேகம்பவாணரே, — உள்ளலை - (நீர் திருவுளத்தே) கருதவில்லை, — வாள் அரிக் கண்ணி காமனுக்கும் அம்புக்கும் உள் அலைவாள் - வாள் போன்ற அழகிய வரி பரந்த கண்களையுடைய இப்பெண் மன்மதன் ஏவும் பஞ்சபாணத்துக்கும் அகப்பட்டுச் சுழல்வாள் (என்பதை அறிந்தும்) — ஐய - ஐயரே — கொன்றைத்தார் ஈந்து அவள் உய்வண்ணம் - கொன்றைமாலை தந்தருளி அப்பெண் பிழைக்கும் முறைமையை. எ-று. திருவேகம்பவாணரே ஐயரே அறிந்து ம் பிழைக்குமுறைமையைக் கருதவில்லையெனக் கூட்டுக. [நற்றாயிர ங்கல்.]

(கக)

வண்ணஞ்சிவந்தவரேகம்பர்க்கார்மொழிவார்மறையின்
வண்ணஞ்சிவந்தவமாறார்பிரான்முடிவாழ்மதிக்க
வண்ணஞ்சிவந்தவமேயிரவாடினன்மாமைகெடும்
வண்ணஞ்சிவந்தவனங்கனுக்கேங்கியருந்துவதே.

(இ - ள்.) வண்ணம் சிவந்தவர் ஏகம்பர்க்கு ஆர் மொழிவார் - சிவந்த திருமேனியையுடையவராகிய (அந்த) திருவேகம்பநாதருக்கு யாவர் (சென்று) சொல்வார் — மறையின் வண்ணம் புகழும் சிவம் ஆரூர்பிரான் முடி வாழ் மதிக்கு - வேதத்தின் (கூறப்படும்) திருவைந்தெழுத் தை (உச்சரித்தவனாகிய) சிவனுடைய முடியில் (திருவாரூரும்) சிவமான அடியார்களுடைய இறைவராக இருக்கின்ற சந்திரனை வந்த வும் பிறையின்பொருட்டு — அவனை அணுகி வந்து அவமே இரவு ஆடி — அங்கே (கண் துஞ்சாமல்) பயந்து போகாது விழித்து (மதி) விளக்கப்பட்டு மெலிந்தும், — நன் மாமை கெடும் வண்ணம் சிவந்த அனங்கனுக் கு ஏங்கி வருந்துவது - நல்ல அழகு அழியும்படி கோபங்கொண்ட மன்மதன்பொருட்டு அழுதும் என் புதல்வி துன்பம் அடைவதை. எ-று. துன்பம் அடைவதை அத்திருவேகம்பநாதருக்கு யாவர் சொல்வாரெ னக்கூட்டுக. இரண்டாமடியில் வண்ணம் அக்கரம். [நற்றாயிரங்கல்.]

வருந்தலைவாமனனையுநன்சாபம்வளைத்தெய்ய
வருந்தலைவாமனனையயனைமற்றையானவர்யார்
வருந்தலைவாமனனைகம்பனென்னுமெம்மான்கரந்த
வருந்தலைவாமனனைகனுதற்கலைவாழ்க்குதியே.

(இ-ள்.) மனனே வா வருந்தலை - நெஞ்சமே வருவாயாக; வருந்[illegible] தன் சாபம் வளைத்து எய்ய வருந்தலை - மன்மதன் வில்லை வளைத்து (ப் பாணங்களை) த் தொடுக்க வருந்தவிட்டு;— வாமனனை அயனை மற்றையானவர் யாவரும் - விஷ்ணுமூர்த்தியும் பிரமனை அயனை மற்றையானவர் யாவரும் எல்லோரும்— தலைவா மனனே க[illegible] கம்பன் என்னும் எம்மான் - இறைவரே நிலைபெற்றவரே திருவேகம்பன் என்றும் எம்மான் - ... எங்கள் பெருமானும்— கரம் கைகந்[illegible] ம் தலை வாமன் - திருக்கரத்திற் பரிசிக்கப்பெற்ற (பிரமகபாலத்தையுடைய) அழகரும்— அனேகன் - சர்வான்மாக்களுமானவருமாகிய [illegible] பிரானது— கலை வாழ்க்குதி - வெற்றிக்கல்லைக் குறிப்பாயாக. எ-று. [illegible] கரும் போழ்தே கலைதல் [illegible] கருத்து.

அதிகானனைக்குலைபோகம்பவாழ்வையக்கோமிக்கிரக்
அதிகானனைக்கலைமன்முனைத்தொழுதேம்வாழ்த்
அதிகானனைக்குலைகர்க்கடந்தக்கண்மையருளையருக்
அதிகானனைத்தலையாம்பதிபென்றெண்ணிச்சூழ்மனனே.

(இ-ள்.) நம் தலை ஏகம்ப வாழ்க்கை அங்கோடிக்கு இருந்த காணம் அதி - நமது முதற்பொருளாகிய திருவேகம்பப் பெருவாழ்வை ஞேயா பெரிதும் யாதொருத்தப் பண்ணுடனே குறிப்பாயாக;— [illegible] அன்னம் மூன்று தலை ஆளைத்தொழும் தேவு என வாழ்க் குதி - நான்கு முகங்களையும் மூன்று சிரசுகளையுமுடைய பிரமதேவ ரும் விஷ்ணுமூர்த்தியுமாகிய இருவரையும் வழிபடு கடவுளென்று [கருதிப்புகழ்கின்றாய் (அங்ஙனம் புகழ்தலை விட்டொழித்து) [அடி யாராக மதித்தல் வேண்டுமென்றபடி],— கானல் நந்து அலை நீர்த் தடம் - பேய்த்தேரைச் சங்குகள் அலைகின்ற ஜலத்தையுடைய வாவியென்றும்— நீத்தண்மை - அங்கியைக் குளிர்ந்த நீரென்றும் —குலை அருக்குதி - வலைவீசர்மயக்கை (க்கடவுட்கற்பித்தையுடை ய) அருந்ததியென்றும்— [illegible] ஆம் பதி என்று - கடலையை நாட்டினது) கவியுள்ளதாகிய நகரமென்றும்— எண்ணிச் சூழ் ம

னனே - (திரிபுகைக்) கருதிச் சூழ்கின்ற நெஞ்சமே. எ-று. நெஞ்சமே இருவரையும் புகழ்தலைவிட்டொழித்து திருவேகம்பப்பெருவாழ்வை க் குறிப்பாயாகவெனக்கூட்டுக. (கஅ)

மனமாலையாற்றவலைகடல்வீரமடியநல
மனமாலையாற்றனவியத்தருமன்மதன்மதன
மனமாலையாற்றனனரிசுரந்தாள்கச்சிமாநகர்க்கு
மனமாலையாற்றவைனகம்பமேவியவான்பொருளே.

(இ-ள்.) மனம் மாலை ஆற்ற - நெஞ்சமானது மயக்கத்தைத் தணிக்கவும்,— அலை கடல் வீரம் மடிய - திரையையுடைய சமுத்திர த்தினது வலி குன்றவும்,— நலம் மன - நன்மையானது பொருந்த வும்,— மாலை ஆற்றல் நலிய - அந்திக்காலத்தினது வலிமை கெடவு ம்,— தருமன் மதன் மதசமனம் - இயமனும் மன்மதனும் கொண்ட சினம் சாந்தமுறவும்,— மாலையால் தன் அளி சுரந்து ஆள் - (உமை து) மாலையிலுல் குளிர்ந்த அருள் சுரந்து ஆண்டருளும்,— மா கச்சி நகர்க்கு மன் - பெருமையாகிய காஞ்சீபுரத்திற்குத் தலைவரே,— மால் ஐயாற்றவனே - பெருமையாகிய திருவையாற்றையுடையவ ரே,— கம்பம் மேவிய வான் பொருளே - திருவேகம்பத்தில் வீற்றி ருக்கும் பரம்பொருளே. எ-று (க௯)

பொருந்தங்குமரிக்குறும்பற்றிருவர்புகழ்சிவந்தாய்
பொருந்தங்குமரிக்குமுள்ளேவினையென்றுபோய்க்கம்பமே
பொருந்தங்குமரிக்குங்காமடைபொன்னிசானவிதன்
பொருந்தங்குமரிக்குமேலாங்கம்பையுளைநெஞ்சே.

(இ-ள்.) பொருந்தும் குமரிக் குறும்பு அற்று இருவர் புகழ் சிவம் - (யான் பரம், யான் பரம் என்று) போர்புரிதற்குக் காரணமா கிய நமது அறிவில்லாத (மலத்தாலாகிய) பொல்லாங்கு நீங்கிப் (பிரம விஷ்ணுக்களாகிய) இருவரும் துதிக்கும் பரசிவமான அ— தாய் பொருந்தும் - மாதாவைப்போலும்,— உன்னை நங்கும் - இருதயத்தி லே வசித்தருளும்,— வினை அரிக்கும் - கன்மபாசத்தைக் கெடுத்தரு ளும்,— என்று போய் - என்று (சிந்தித்துச்) சென்று,— கம்பமே பொ ருந்து - (அப்பரம்பொருள் [illegible] வாழும்) இரு [illegible] - அங்கு மரிக்கும் காலம் ஆமா - அவ் வேகம்பத்தையே சார்வாயாக,— பொன்னி சானவி தன் கே நீ இறக்கும்வரையும் வசிப்பாயாக,—

பொருந்தும் குளிர்ந்த வெண்மையான கம்பைப் புனல் - ஆறு - காவேரி கங்கை குளிர்ச்சிபெற்ற தாமிரபர்ணி முதலாகிய (முதலிய) நதிகளுக்கு மேன்மைபெற்றதாகிய கம்பாநதியின் தீர்த்தத்தின் முழுக்குவாயாக,—இருந்தபேறு - மன்னிமை. எ-று. நீர்நிலை தீர்த்தங்களாகிய முழுமைக்குச் சிறப்புடையவைகளில் சிறந்ததாகலின், இவ்வாறு கூறினார். (கூ௯)

செயரியம்பகமானைபொருள்வயிற்சென்றவர்தாஞ்
செயரியப்பகவார்த்தியிங்யார்செய்வதென்றுந்
செயரியம்பகவற்கிக்குறைச்சிறுத்தொண்டர்தந்த
செயரியம்பகமாவெண்டென்பர்க்குந்திறலம்பே.

(இ - ள்.) செய் அரி அம்பக மானை - சிவந்த வரி பொருந்திய கண்ணையுடைய பெண்ணை,—பொருள் வயின் சென்றவர் தாம் செயம்பகை—பொருளின்மேற் சென்ற தலைவராகிய பாதேயத்தார்,—இயம்பக—சொல்ல,—தாம் நேர்ந்த காரியம் தாம் செய்வது என் - (ஆதலால்) யாம் செய்வதுயாது!—விளைவுபட முழங்குகின்ற கார்காலம் வந்தால் யாம் செய்வதுயாது!—பகவற்குச் செய அரியம் அங்கு எக்குச் சிறுத்தொண்டர் தந்த—(கைவேடம் பூண்டெழுந்தருளிய) கடவுள்பொருட்டுப் புதல்வனை அறுக்கமாட்டேம் இஃதிட்டுக்கொன்று மறுத்துக் கூறாத சிறுத்தொண்டருடைய பற்றுக்கோடாயுள்ளவரே,—அரி அம்ப - விஷ்ணுமூர்த்தியாகிய பாணத்தையுடையவரே,—கம்பா - திருவேகம்பநாதரே,—என்று என்று பதைத்து நின் அல்லது - என்று பலமுறை அழுது இரங்குதலன்றி. எ-று. வேறு புகலின்றிருந்தது என்று கொண்டது. (கூ௰)
[காலவரம்பு கடந்தமை கண்டு தலைவி உற்றது.]

அல்லைக்குநேரனையுங்குழலித்திருப்பாகுருள்போலமைந்தை
யல்லாக்குமானைன்றுநானெனதுபாடல்,
யல்லாக்குமாமடைக்கச்சிக்கம்பாருட்குறிய
னலாக்குமானையின்பயன்நெஞ்சுனைமுழிய.

(இ - ள்.) அல்லார்க்கும் - அன்பில்லாதவர்,—ஆர் அணங்கு உற்று உயிர்க்கு எங்கும் - மிகவருந்தியெய்திப் பெருமூச்செறிந்து அழுபவர்,—அருள் பொறை கையல் ஆருமான் அன்றி அருளார் என்றும்—கருணையிலும் கைவையிலும் அழுகிலும் பகவும் பூமியிலும் மன்மதனும்போன்ற தலைவர் கருணைசெய்யாரென்று சொல்லுவாய்,—ஆம்

பகலை அரி ஆகும் ஆரம் அடர் கதிர் - (அதற்குக் காரணம்) அழகிய பகலைச் (சந்திரனைச் சிக்கு) இராவாகச் செய்கின்ற முத்துக்கள் நெருங்கிய காஞ்சீபுரத்தில் வாழும்—கம்பர் அருட்கு உரியன் அல்லனேகுமாரனை நன் பயன், ஈது என்றும் - திருவேகம்பநாதரது கருணைக்கு உரியவனாகாத புத்திரனைப் பெற்ற பேறுகிய இதுதானென்றும் சொல்லுவன்,—ஆய் இழை - ஆராய்ந்து செய்யப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய தலைவியானவள். எ-று. [புதல்வனொடு புலத்தல்.] (கூ௧)

ஆயாதிருச்சுக்கச்சியேகம்பவின்னடியார்க்கடியே
னாயாதிருக்கச்சிவம்வென்பவென்றதையாய்ந்துமற்றொன்
றாயாதிருக்கச்சிதானந்தமாயச்சவண்ணமணி
யாயாதிருக்கச்சிறுந்தத்துயாக்கிகருவே.

(இ - ள்.) ஆயா - (சர்வான்மாக்களுக்கும்) தாயாயுள்ளவரே,—திருக் கச்சி ஏகம்ப - அழகிய காஞ்சீபுரத்தில் வாழும் திருவேகம்பநாதரே,—நின் அடியார்க்கு அடியேனாய் - (நாயினேன்) உமது தொண்டர்க்குத் தொண்டனாகி,—ஆதிருக்கு அச்சிவம் என்பது என்று அதை ஆய்ந்து - ஆன்மாவானது கண்ணும் அகரம்போன்ற மெய்மானது குரியனும் (எனச் சிவாகமங்களிற் கூறும்) அத்தன்மையாதப்பொருளை ஆராய்ச்சிசெய்து—மற்று ஒன்று ஆயாது இருக்க - வேறொன்றனை ஆராய்ச்சிசெய்யாதிருக்கும்வண்ணமும்,—சிதானந்தம் ஆய் அமர் வண்ணம் - ஞானானந்தவடிவமாய் (கிட்டப்பொருந்தி) இருக்கும் வண்ணமும்,—அச்சத் திருச்சு இருந்து - சரீரத்தை (யானெனப் பற்றச்செய்கின்ற மலம்) நீக்குமாறு இருளைப் போக்கி—அறிவு உருவாம் திரு - மெய்ஞ்ஞானவடிவமாகிய செல்வத்தை—அளியாயா - தந்தருளமாட்டீரா. எ-று. (கூ௨)

திருக்காமக்கோட்டமுதல்வியாண்டருள்செல்வன்வினை
திருக்காமக்கோட்டமைமாற்றிக்கம்பன்திருக்கெழின்மு
திருக்காமக்கோட்டவளித்தாரென்றேத்தினந்தியலைபடி
திருக்காமக்கோட்டமூழ்பாட்புரைக்கமைசேதலையே.

(இ - ள்.) திருக் காமக் கோட்ட முதல்வி பங்கு ஆண்டருள் செல்வன் - அழகிய காமக்கோட்டத்தில் வாழும் காமாட்சியம்மையைப் பாதித்திருமேனியில் வைத்தருளிய செல்வனென்பவர்—வினை இருக்கு ஆம் மக் கோள் தமம் மாற்றிய கம்பன் - கன்மபாசத்தையும் நா

யாபாசத்தையும் ஆன்மாவைப் பந்தித்த மலமாகிய வலிய இருளையும் (தமதடியாருக்குப்) போக்கியருளும் திருவேகம்பநாதரென்றும்,— திருந்து எழில் முதிருங்கு ஆம் அக்கோட்டம் அளித்தான் என்று எத்தி - திருந்திய அழகின் முதிர்ச்சிப்பொருட்டு (க் காஞ்சிநகரத்திறகு) சீரையுடைய அந்நத்தடாகங்களைக் கொடுத்தருளினரென்றும் துதித்து,—நம் தீவினைப் பிதிர் உக்காம் - (மனமே) நமது தீவினையாகிய பொடியை உதிர்த்தொழித்தேம்,—அக்கு இட்டம் உறும் பாம்பு அரைக்கு அசைத்தவனை - சங்குமணியையும் ஒப்பெழில் பொருந்திய சர்ப்பத்தையும் அரையின்கண்ணே அணிந்தருளிய கடவுளை. எ-று. மனமே கடவுளைச் செல்வரென்றும் திருவேகம்பநாதரென்றும் கொடுத்தருளினரென்றும் துதித்து உதிர்த்தொழித்தேமெனக் கூட்டுக. இரண்டாமடியில் திருந்து மாயாபாசத்தின்மேற்று. அரைக்கு வேற்றுமைமயக்கம். (௩௦)

வசனத்தவன்புரவாளனவன்மதியம்பசிய
வனசத்தவன்புரவிப்பகலோனவன்மன்னுசத்து
வனசத்தவன்புரம்வென்றோனவனல்லநந்து
வனசத்தவன்புரவோர்வாழ்கலிக்கச்சிவாழ்கம்பனே.

(இ - ள்.) வனசத்தவன் (அவன்) - தாமரையாசனராகிய பிரமதேவரும் அவர்,—புரவாளன் அவன் - காத்தற்றொழில் புரியும் விஷ்ணுவும் அவர்,—மதியம் (அவன்) - சந்திரனும் அவர்,—பசிய வனசத்தவன் புரவிப்பகலோன் அவன் - பச்சைநிறமுள்ள சத்தமென்னும் வலிய குதிரையையுடைய சூரியனும் அவர்,—மன்னு சத்து அவன் - நிலைபெற்ற சத்துப்பொருளும் அவர்,—அசத்து அவன் - அசத்துப்பொருளும் அவர்,—புரம் வென்றோன் அவன் - முப்புரத்தையும் வெற்றி கொண்டவரும் அவர்,—அவனே நல் அநந்த வனசத்த அன்பு உரவோர் வாழ் கலிக் கச்சி வாழ் கம்பன் - அவரே நல்ல ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரோச்சாரணத்தையுடைய பத்திபொருந்திய அறிஞர்கள் வசிக்கும் முழக்கம் பொருந்திய காஞ்சிபுரத்தில் வாழ்கின்ற திருவேகம்பநாதர். எ-று. (௩௧)

கங்கணம்பன்னகஞ்சாந்தநீறுகருநெடுமா
கங்கணம்பன்னகருங்குழன்மேனிகழுகத்த
கங்கணம்பன்னகம்கம்பமன்பரகங்கள்சிரம்
கங்கணம்பன்னகவில்லானுக்கோதக்கடவனவே.

(இ - ள்.) கங்கணம் பன்னகம் - அஸ்தகடகம் சர்ப்பமாம்,—நீறு சாந்தமாம் - விபூதி சந்தனமாம்,—சருநு ஒரு பாகம் அம்பு அன்ன கண் கருங்குழல் மேனி - (அன்பர்கள்) சிந்திக்கும் ஒருபாகம் பாணம் போலும் கண்களையும் கரிய கூந்தலையுமுடைய உமாதேவியாரது திருமேனியும்,—கழகம் கணம் கழுது - திருக்கூட்டத்துள்ள கூட்டம் பேய்களும்,—பன் அகம் ஏகம்பம் அன்பர் அகங்கள் சிரம் - சொல்லப்படும் வீடு திருவேகம்பமும் திருத்தொண்டர்களுடைய இருதயங்களும் வேதசிரசாகிய உபநிடதங்களுமாக,—கம் கணம் பன்னக வில்லானுக்கு ஓதக் கடவன - ஆகாயத்துள்ள நக்ஷத்திரங்கள் நெருங்கிய மேருமலையாகிய வில்லையுடைய சிவபெருமானுக்குச் சொல்லத்தக்கனவாம். எ-று. (௩௨)

கடவாதவன்பருவராதவன்பரகந்தொறுஞ்சங்
கடவாதவன்பருவாரவினையிருட்கார்க்குவன்றேர்
கடவாதவன்பருவாரலுங்கன்கம்பைக்கம்பனெவ்
கடவாதவன்பருவராதளித்தெனைக்காத்தனனே.

(இ - ள்.) கடவாத அன்பர் உவராத அன்பர் அகம் தொறும்—(வேதசிவாகமங்களின் விதியினின்றும்) விலகாத மெய்த்தொண்டரும் (ஒருபோதும் திருவடியை) வெறுக்காது விதி கடந்தொழுகும் வன்றொண்டருமாகிய திருவடியார்கள் நெஞ்சந்தோறும்—சங்கடவாத வன்பு அருவரா வினை இருள் கார்க்கு வன்தேர் கடவு ஆதவன் - வருத்தமாகிய தருக்கத்தின் வலிமைக்குக் கருவியாகிய மாயாமலமும் (அபரிபக்குவர்) உணர்ப்புறாத கன்மமலமும் ஆணவமலமுமாகிய அந்தகாரத்தைப் புலராச்செய்யும் வன்மை வலிய வச்சிரகரத்தை நடத்தும் சூரியனும்,—பருவரால் உகள் கம்பைக் கம்பன் - பரிய வரால்மச்சங்கள் பாய்கின்றதும் பாவநீக்கிருமான கம்பையாற்றங்கரையில் திருவேகம்பத்தில் வாழ்பவரும்—கலங்கள் அவாதவன் - (எல்லா) நன்மைகளும் நீங்காதுடையவருமாகிய சிவபெருமான்—பருவராது அளித்து எனைக் காத்தனன் - (பிறவியில் அகப்பட்டுத்) துன்புறாவண்ணம் (இன்பவீட்டைத்) தந்து அடியேனைக் காத்தருளினர். எ-று. இரண்டாமடியில் வன்பு ஆகுபெயர். (௩௩)

தனம்பொடியாதுறுமேனியாதெய்வித்தந்தையல்கம்பத்
தனம்பொடியாதம்வளரப்பிறைமுடித்தானுக்கென்பா
தனம்பொடியாதுஞ்சாந்தமெனுங்கொண்டைநந்திடின்ம
தனம்பொடியாதைப்பாதென்னுமென்கட்டவிழ்ந்துவங்கே.

(இ-ள்.) தனம் பொருப்பாது - முலை வருப்பாது,—எயிறு முனை யாது - சந்தம் முனையாது,—இந்நிலையல் - இப்படியன்—கம்பத் தன் அம்பொடு யாதும் வாராப் பிறை முடித்தானைத் து - திருவேகம் பநாதரும் கமலையுடன் [illegible] குடியவருமாகிய பெருமானுக்கு—எமது தனம் பொருப்பா [illegible] அன்றியும் [illegible] மென்று சொல்லுவள்,—[illegible] (அந்தண்மை) [illegible] மனமுடையார் [illegible] பாணங்கள் [illegible] என்றும் சொல்லு வள்,—[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]

(௬௪)

வந்தனையாவருஞ்செய்தற்கரியமனமேமறலி
வந்தனையாவதுமாறுகொண்டாருனைவாய்க்கும்[illegible]
வந்தனையாவதுசெய்யார்க்கருள்புரிவாருட்ப
வந்தனையாவதோர்கம்பனைபெண்ணுமைபூசித்தவைகலிடம்.

(இ-ள்.) வந்தனை யாவரும் செய்தற் கரிய மனமே - [illegible] [illegible] [illegible] மறலி வந்தனையா [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] எ-று.

(௬௫)

வைகாத்திருப்பதிநாட்கோள்வழங்குங்கதிகளென்ற
வைகாத்திருப்பதிகைக்கடிகாசிதன்மார்பமன்றி
வைகாத்திருப்பதிமாற்பேறுமுன்வரைப்பாயினுஞ்செய்
வைகாத்திருப்பதியான்கச்சியேகம்பமாவடியே.

(இ-ள்.) திருவைகாப் பதி - திருவைகாவென்னுந்தலமும்—நாள் கோள் வழங்கும் கதிகள் என்றவை காத் திருப்பு அதிகைப்பதி - நக்ஷத்திரங்களும் கிரகங்களும் செல்கின்ற வேகங்களென்பவைகளைச் சோலைகள் (தகைந்து) மீட்கின்ற திருவதிகையென்னுந் தலமும்,—காசி - வாரணாசியென்னுந்தலமும்,—தன் மார்பம் அன்றி வைகாத் திருப் பதி மாற்பேறும் - தனது நெஞ்சமன்றி வசியாத இலக்குமி தங்கிய திருமாற்பேறென்னுந் தலமும்,—உன் வரைப்பு ஆயினும் - (திருவேகம்பநாதரே) உம்முடைய க்ஷேத்திரங்களாயிருப்பினும்,—யான் காத்திருப்பது கச்சி ஏகம்பம் மா அடியே - அடியேன் இடையறாது வசிப்பது காஞ்சிபுரத்தில் திருவேகம்பமாகிய மாமரத்தடியே,—செய்வை - (ஆதலால்) கருணை புரிந்தருளும். எ-று.

(௬௬)

மாவடிவாயவதாரஞ்செய்யேகம்பவாணர்கெடு
மாவடிவாயவம்பிஞ்சியிலெய்யமன்னர்புள்ளூரு
மாவடிவாயவர்காணாதஞானவரோதயர்த
மாவடிவாயவந்தீர்சிந்தையாரெம்மையாள்பவரே.

(இ-ள்.) மா அடி வாய் அவதாரம் செய் ஏகம்பவாணர் - மாமரத்தடியிலே சிவலிங்கமூர்த்தங்கொண்டருளிய திருவேகம்பவாணரும்—கெடு மா வடி வாய அம்பு இஞ்சியில் எவிய மன்னர் - (அசுரர்கள்) அழியும்வண்ணம் கூரிய நுனியையுடைய பாணத்தை மும்மதிலிலே பிரயோகித்த தலைவரும்—புள் ஊரு மா வடிவு ஆயவர் காணாத வர ஞான உதயர் - அன்னப்பட்சியும் பன்றிமிருகமுமான பிரமதேவரும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் அறியாத பரஞானவின்கண்ணே விளங்குகின்றவருமாகிய சிவபிரானுடைய—மா அடி வாய் அவம் தீர் சிந்தையார் - பெரிய திருவடி பொருந்திய பயனின்மை நீங்கிய உள்ளத்தையுடைய அடியார்களே—எம்மை ஆள்பவர் - எம்மை அடிமை கொள்பவர்கள். எ-று.

(௬௭)

ஆனந்தவெள்ளம்புயக்காள்பணிகம்பவாணவத்தி
யானந்தவெள்ளமலவுடற்பாரமறிவுமிகை
யானந்தவெள்ளவழியேயுங்கண்மடவாருருப்பட்
டானந்தவெள்ளங்குளிர்ந்தடைவைத்தியருமணியே.

[illegible] ஞன் அந்த - இடபவாகனத்தையுடைய அழகரே,— [illegible] யத்தன் மணி கம்ப - வெள்ளாயமலராமலரிவிருக்கின் [illegible]ற ஈசவழி வணக்குந் திருவேகம்பநாதரே,—ஜனவந் தி யான் [illegible] தந்த - [illegible]யாகிய ஆக்கினியும் யானென்னும் போதமாகிய [illegible] [illegible]வும்,—மல உடற் பாரம் எல்லா - மலநிறைந்த சரீர [illegible] நெகிழ்ந்து கைவிடவும்,—அறிவு மிகையான் அத்தக்கன் [illegible] மம் [illegible] அடாது - ஞானமிகுதியினாலே அக்கன்மமு [illegible] லம் [illegible] பாயினும் பொருந்தாமையால்,—உருப்பட்டு - (சத்த)ரு [illegible] பமுடை[illegible],—ஆனந்த வெள்ளம் துளைந்து ஆட வைத்தி - இன்ப [illegible] மூழ்கியாடும்வண்ணம் திருநோக்கம் வைத்தருளும் —அரு [illegible] - அரிய மாணிக்கம்போல்பவரே. எ-று. ஆணவம் [illegible]யாகக் [illegible] ட்டமைக்கேற்ப, போதப் பூமமாக உரைக்கப்பட்டது, தம் [illegible] ச்சிக்கு மலம் காரணமென்பது சிவாகமமுறைமை எனிபு. (௬௮)

மணிகண் [illegible] நிரைகாளானரன்கர்பவானமெனன்கண்
மணிகவை [illegible] ளிதாள்வோன்றனைப்புத்தர்வாமிகள
மணிதல் [illegible] வையமென்றுவண்மைதேர்மன்வியாகரண
மணிதல் [illegible] நிலைபுகர்களுமைடொறும்வாழ்த்துதுமினே.

(இ-ள்.) மணிகண்ட ஆநிரைகாளான் - சரிப கண்டத்தையுடைய இருவரிடை[illegible]த்திரத்தினரும்—அரன் - பாசத்தை அரிப்பவரும்—[illegible] - திருவேகம்பத்தில் வாழ்பவரும்—என் கண் மணி - [illegible] கண்மணியாயுள்ளவரும்,—கன் தவாது இனிது ஆள்வோன் தனை - அறிவுகெடாமல் இனிமையாக அடிமைகொள்பவருமாகிய [illegible]னை,—புத்தர் வாமிகள் அமணர் நிகண்டவாதியை வென்று - [illegible]ரும் சாங்கியரும் சமணரும் நிகண்டவாதியருமாகிய சமய[illegible] [illegible]த்து—உண்மை தேர் மன் வியாகரண மணி கண்ட ஆதி [illegible] - தத்துவப் பொருளை ஆராய்தற்குக் கருவியாகிய நிலைபெற்ற [illegible]கணமாகிய இரத்தினத்தைக் கைக்கொண்ட தலைமையுள்ள [illegible]னை,—நாள்தொறும் வாழ்த்துமின் - நாடோறும் துதியுங்கள் [illegible]. (௬௯)

[illegible] மருமான்றொழுமேகம்பமன்னிவளர்
[illegible] மருநாரார்தமதன்பர்மாரருங்கொல்
[illegible] மருவிப்புகல்வேனிவ்வருத்தமந்தோ
[illegible] டைமருளப்பணைபூண்முலைமாதரசே.

(இ-ள்.) வாரார் - (விரைந்து) வாரார்,—இடை மருமான் தொழுமேகம்பம் மன்னி வளர்வார் - இடையர்குலத்திற் பிறந்த கண்ணன் வழிபடும்வண்ணம் திருவேகம்பத்திலே நிலைபெற்று ஓங்குபவரும்—ஆர் இடை மருதுாரார் தமது அன்பர் - ஆத்திமாலையையணிந்த மத்தியார்ச்சுனருமாகிய சிவபிரானுடைய அடியாராகிய தலைவர்;—மாரரும் கொல்வார் - (ஆதலால்) மன்மதனும் கொல்வார்;—அந்தோ இவ்வருத்தம் ஆர் இடைமருவிப் புகல்வேன் - ஐயோ இத்துன்பத்தை யாவரிடத்தே சென்று சொல்வேன்!—இடை மருளப் பணை வார் ஆர் பூண் முலை மாதரசே - இடை தளரும் வண்ணம் பருத்த கச்சுப் பொருந்திய ஆபரணத்தினை அணிந்த தனங்களையுடைய மங்கையர்க்கரசே. எ-று. மங்கையர்க்கரசே தலைவர் விரைந்து வாரார் ஆதலால் மன்மதனும் கொல்வார் யாவரிடத்தே சொல்வேனெனக் கூட்டுக. [தலைவனிடத் தலைவி வருந்தல்.] (௭௰)

மாதேவனீசர்மொழியாற்சிறுதெய்வம்வந்தித்துவிம்
மாதேவனீசதுர்வேதங்கூடாமன்றுதற்புருடன்
மாதேவனீசனெனவுரியானவனன்பர்கட
மாதேவனீசலியாதுசெய்யேகம்பவைப்பிற்சென்றே.

(இ-ள்.) மாதே - பெண்ணே,—நீசர் வல் மொழியால் சிறுதெய்வம் வந்தித்து விம்மாது - (புறச்சமயிகளாகிய) கீழ்மக்கள் வலிந்து கூறும் வசனத்தால் சிறிய தெய்வங்களை வணங்கி ஏங்காது,—எவன் நீ - யாவர் நீ ரென்றாராய்ச்சி செய்து—சதுர் வேதங்கள் தாம் - நான்கு வேதங்களும்—மன்று தற்புருடன் மாதேவன் ஈசன் என உரியான் - நிலைபெற்ற தற்புருடரும் மகாதேவரும் ஈச்சுரருமென்று சொல்லுதற்குரியவராகிய—அவன் அன்பர்கள் தமாது ஏவல் - அச்சிவபிரானுடைய அடியார்களது ஏவற்றொண்டை—ஏகம்ப வைப்பில் சென்று நீ சலியாது செய் - திருவேகம்பமென்னுமெல்லையிற்போய் நீ சலனமின்றிப் புரிவாய். எ-று. ஈண்டுப் பெண்ணென்றது ஆன்மசிற்சத்தியை. (௭௧)

வைப்பதுமத்தமுடிமீதுநாடகவர்க்கமெண்சு
வைப்பதுமத்தகமேலதுநாட்டமருவுகம்பம்
வைப்பதுமத்தமறுப்பதுபார்வையப்பாகன்வெண்பா
வைப்பதுமத்தனென்றுவென்னையோகங்கைமால்கொள்வதே.

(இ-ள்.) முடிமீது வைப்பது மத்தம் - சென்னியின்மேலே தரிப்பது ஊமத்தமலரே,—என் சுவைப்பது நாடகவர்க்கம் - அஷ்டவித ரசமுள்ள நிருத்தத்தின் முறைமையே,—மத்தகம் மேலது நாட்டம் - நெற்றியின்மீதுள்ளது கண்ணே,—வைப்பது மருவு கம்பம் - வீற்றிருக்குந்தானமாயுள்ளது பொருந்திய திருவேகம்பமே,—மத்தம் அறுப்பது பார்வை - (தமதடியாருடைய) செருக்கைக் கெடுத்தருள்வது திருநோக்கமே,—அப்பாகன் வெண்பாவைப் பதுமத்தன் என்றால் - அந்தவைதிகரத சாரதி கலைமகள் கணவராகிய பிரமதேவரேயென்றால்,—நங்கை மால் கொள்வது என்னையோ - இப்பெண் (அப்பெற்றியுள்ள திருவேகம்பநாதர்மீது) ஆசைகொண்டு மயங்குவது யாது காரணமோ. எ-று. [பாங்கி தலைவி குறிப்பறிதல்.] (கூஉ)

மாலையடியடிகேண்முனந்தேடவைத்தாய்சமனு
மாலையடியடியென்றுமற்காத்துவளந்தருபா
மாலையடியடிதோறுஞ்சுவைபெறப்பாடமையின்
மாலையடியடியோங்கட்கருள்கச்சிவாழ்கம்பனே.

(இ-ள்.) அடிகேள் - சுவாமிகாள்,—ஐ அடி முனம் மால் தேட வைத்தாய் - அழகிய பாதங்களை முற்காலத்தில் விஷ்ணுமூர்த்தி தேடும்வண்ணம் செய்தவரே,—சமன் நாம் ஆலை அடி அடி என்று மற்காத்து - இயமன் அச்சம் பொருந்திய கரும்பாலையிலிட்டு அடி அடியென்றுமற்றடுத்து—வளம் தரு பா மாலை அடி அடி தோறும் சுவை பெறப் பாட - மாட்சிமை பெற்ற பாமாலைகள் அடிகள்தோறும் சுவை பொருந்தும்படிப் பாடும்பொருட்டு—மை இல் மாலை அடி அடியோங்கட்கு அருள் - குற்றமில்லாத தன்மையை வழிவழியடியோங்கட்குத் தந்தருளும்,—கச்சி வாழ் கம்பனே - காஞ்சிநகரத்தில் வாழும் திருவேகம்பநாதரே. எ-று. (கூக)

வாதங்கமண்டலநீரழலாய்க்கம்பமன்னிநின்ற
வாதங்கமண்டலம்பாயுறிபோய்வன்கழுப்பொருந்த
வாதங்கமண்டலத்தார்செய்யவென்றவர்வாழ்த்துமத்தா
வாதங்கமண்டலமூன்றுங்கடந்தென்மனத்தகத்தே.

(இ-ள்.) மண் தலம் நீர் அழல் வாதம் கம் ஆய் கம்பம் மன்னி நின்றவா - பிருதிவி அப்புத் தேயு வாயு ஆகாசம் ஆகிய பஞ்சபூதங்களுமாகித் திருவேகம்பத்தில் நிலைபெற்று வாழ்பவரே,—தம் கமண்டலம் பாய் உறி போய் வன்கழுப் பொருந்த - தங்களுடைய கரகமும் பாயும் தூக்[illegible] வலிய கழுமரத்திலே தூங்கும்வண்ணம்—அங்கு அமண் த[illegible]ர் வாது செய்ய வென்றவர் வாழ்த்தும் அத்தா - அம்மதுரை[illegible] சமயக்கூட்டத்தினர் தருக்கம் புரிய (அவர்களை) [illegible] திரு[illegible]சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் துதிக்கும் பிதாவே,—மண்டலம் மூன்றும் கடந்து - (அங்கி பானு மதியாகிய) மண்டலங்கள் மூ[illegible]யும் [illegible]த்து—என் மனத்தகத்துத் தங்க வா - அடியேனது [illegible] இருக்கும்வண்ணம் வந்தருளும். எ-று. அங்கு [illegible] என்றவென்க. (கூஎ)

அகத்[illegible]ற்குநாசியரிந்திடுசெய்
யகத்[illegible]யென்றுநறுத்தான்முதலோ
ரகத்[illegible]ழுங்கம்பரறிவிற்செம்பொ
னகத்[illegible]காளித்தேமன்றிலாடுவரே.

(இ-ள்.) [illegible] அகத்தியமுனிவரும்—நாரதன் - நாரதமுனிவரும்,—[illegible] செய்யகத்தியன் பூவின்பொருட்டு (க்கழற்[illegible] தேவியாருடைய) மூக்கை அரிந்த செ[illegible]த்தினை[illegible]டைய செருத்துணைநாயனார்—அவ் அத்தி ஆர் தின்றது அத [illegible] முதலோர் - (சிவகாமியாண்டாரது திருப்பூங்கூடையைப் [illegible] அந்தயானை யாவருடைய [illegible]ரேநாயனார் முதலாகிய நாயன்மாரும்—அகத்து இ[illegible] தொழும் கம்பர் - (தமது) உள்ளத்தமைந்த அன்[illegible] திருவேகம்பநாதர்—அறிவில் அகத்திச் செம்பொ[illegible] ஒளித்து மன்றில் ஆடுவர் - (பரிபக்குவருடைய) அ[illegible] கத்தியின் சிவந்த மலர்போல விளங்குவாரோயி அபரிப[illegible] கனகசபையிலே திருக்கூத்துஞ்செய்தருளுவர். (கூஅ)

ஆடானையா[illegible]க்கம்பனையன்பிலர்பா
லாடானைய[illegible]கண்டனளாளிமங்கை
யாடானையா[illegible]ென்றுளங்கனேநெகிழ்ந்த
தாடானை[illegible]ருமாயதலர்த்திருவே.

(இ-ள்) ஆடானை அம்பலம் மேயானை - திருவாடானையினும் சித ம்பரத்திலும் இருப்பவரும்—அன்பிலர்பால் ஆடானை - பத்தியில்லாரி டத்தே பொருந்ாதவரும்—அம் பலம் ஈவானை - அழகிய (முத்திப்) பயனைத் தந்தருள்பவருமாகிய—கம்பனை - திருவேகம்பநாதரை—க ண்டனளாகி மங்கையாள் தான் பல நூயம் கொண்டு சென்றாள்— (பவனிவருங்காலத்தே) தரிசித்தவளாகி இப்பேதையானவள் (அவ்வி றைவர் கருணைசெய்வரோ செய்யாரோ என்று) காதலிதசந்தேகமொ டிப் போயினள்,—அங்ஙனே ஆள் தானை நெகிழ்ந்தது - அவ்விடத் தே கட்டிய ஆடையானது அவிழ்ந்தது, - அம்பல் அங்கோ எங்கும் ஆயது - (அப்பொழுதே) பழிமொழியும் ஐயோ எங்கும் பரந்தது,— அலர்த் திருவே - செந்தாமரைமலரிலிருக்கும் இலக்குமிபோல்பவ ளே. எ-று. [அலரறிவுறுத்தல்.] (௬௯)

திருமேற்றளிவளர்கம்பன்பனியுந்திண்கோடையுங்கூ
திருமேற்றளியுடன்செய்தவத்தோர்க்கிறைசீரெழின்மு
திருமேற்றளிமுரல்கொன்றையன்றான்சிந்தியார்சமன
திருமேற்றளிவிடவேறெதுமுறிருத்துவரே.

(இ-ள்.) திருமேற்றளி வளர் கம்பன் - திருமேற்றளியென்னுந் த லத்தில் வாழுந் திருவேகம்பநாதரும்—பனியும் திண் கோடையும் கூ திரும் ஏற்று அளியுடன் செய் தவத்தோர்க்கு இறை - பனியையும் முதுவேனிலின் வெப்பத்தையும் குளிரையும் பொறுத்து அன்போடு செய்யுந்தவத்தையுடைய முனிவர்களுக்குத் தலைவரும்—சீர் எழில் முதிரும் ஏற்றளி முரல் கொன்றையன் தான் சிந்தியார் - சிறந்தஅழ கு முதிர்ந்த அண்வண்டுக்கள் ஒலிக்கின்ற கொன்றைமாலையை அணிந் தவருமாகிய சிவபிரானுடைய திருவடிகளைத் தியானியாதவர்—சம ன் அதிருமேல் தளி விட வேறு எது உறுதி இருத்துவர் - இயமன் ஆரவாரித்து வந்துவிடத்து விலக்கும் வன்மைம் வேறே யாதுக்கியத் தைக் கைக்கொள்வரோ! எ-று. இறைவனடியில் தன்னிவிடவென்பா லது தளிவிடவென இடைக்குறைந்து நின்றது. (௬௭)

திருவோணகாந்தன்றளிவளரேகம்பன்சீர்க்கருக [ண்ட
திருவோணகாந்தன்றன்கோன்வரைப்பாற்சென்றியான்முன்க
திருவோணகாந்தளிபேசாமெனுந்திண்விரதத்தின்மு
திருவோணகாந்தம்பிறிதொன்றெவ்வாணண்பிற்சீரியனே.

(இ-ள்.) திருவோணகாந்தன் றளி வளர் ஏகம்பன் சீர்க்கு அருக - திருவோணகாந்தன்றளியென்னுந் திருப்பதியில் வாழுந் திருவேக ம்பநாதரது புகழைப் பாடுதற்குரிய பாங்கனே,—திருவோணகாந்த ன் தன் கோன் வரைப்பால் சென்று - திருவோணநக்ஷத்திரற்குரிய விஷ்ணுமூர்த்திக்குத் தலைவராகிய அவ்விறைவரது மலையிடத்தை அ டைந்து—யான் முன் கண்ட திருவோள் - நான் முன்பு கண்ட இல க்குமிபோன்ற தலைவியானவள்—நகாம் தனி பேசாம் எனும் திண் வி ரதத்தின் முதிருவோள் - நகைக்கமாட்டேம் தனிமையாக வசனிக்க மாட்டோம் என்கிற வலிய நோன்பில் முறுகுபவள்,—நகாந்தம் பிறி தொன்று ஒவ்வாள் - (அன்றிச்சிரமுதல்) நகமிறுதியாக மற்றொன்றா ல் உவமிக்கப்படாள், [அவைகட்கு அவையே ஒப்பென்றபடி]—நண் பில் சீரியனே - சிநேகத்திற்சிறந்துள்ளோய். எ-று. [தலைவியியலிடம் பாங்கற்குணர்த்தல்.] (௬௮)

அனேகதங்காவதமப்புகழ்க்கம்பவறுத்தருள்வா
யனேகதங்காவதம்பற்பலவோடியலைந்துவறி
யனேகதங்காவதன்பாலவலைப்பாற்றவமாற்றிக்கச்சி
யனேகதங்காவதனையலையாவகைநன்னெறியே.

(இ-ள்.) அனேக - உலகெலாமானவரே,—அதமப் புகழ் தங்காக் கம்ப - அதமமாகிய கீர்த்தி பொருந்தாத திருவேகம்பநாதரே,—அ னே - மாதாவே,—நதம் பற்பல காவதம் ஓடி அலைந்து வறியன் ஏகு அதம் அறுத்து - வலிமையோடு பலபல்காதவழி விரைந்து சென்று திரிந்து வறியேன் செல்கின்ற அதத்தை நீக்கி—கா அதன்பால் வலை ப் பால் தவம் ஆற்றி அலையாவகை நன்னெறி அருள்வாய் - சோலை ப் பால் தவம் ஆற்றி அலையாவகை நன்னெறி அருள்வாய் - [illegible] ன்கண்ணும் மலையின்கண்ணும் (வசித்துக், காமியதவங்களைச் செய்து அலையாவண்ணம் நன்மார்க்கமாகிய சிவஞானத் [illegible] தந்தருளும்,— கச்சி அனேகதங்காவதனே - கச்சியனேகதங்கா[illegible]ன்னுந்தலத் தில் வாழ்பவரே. எ-று. நீக்கித் தந்தருளுமெனக் கூ[illegible] (௬௯)

நெறிக்காரைக்காட்டுருமலாரின்சென்றுசிறப்பிருயிர்போ
நெறிக்காரைக்காட்டிவிர்கம்பனுக்காவியினோர்ந்தநெ[illegible]
நெறிக்காரைக்காட்டுப்பள்ளிக்கோவுக்கன்புகிழந்திக்கச்சி
நெறிக்காரைக்காட்டுச்செல்லீர்துணையாவருசீர்மையமே.

(இ-ள்.) செறிக் காவைக் காட்டு உருவாய் பின் சென்று [illegible] செறிவையுடைய சோலைப்பக்கமாகப் போகும் அளகத்தையுடைய பெண்கள் பின்னே போய் நிற்கின்ற முடிகளே,—நீர் போய் செறிக்காவைக் காட்டுவீர் - ஆன்மார்த்தத்தை விட்டுவிட்டோம் மார்க்கத்தில் யாவரை இவைக்காகக் காண்பீர்!—கம்பனுக்கு - (ஆகையால்) இரு[illegible] கம்பநாதருக்கு—ஆலயம் சேர்ந்த நெறிபெறு இக்கு ஊர் ஆக காட்டுப் பள்ளிக் கோவுக்கு - ஆலயத்தில் அகப்பட்ட செறிவுபெறு வன்னம் [illegible] ள கரும்புகள் நிறைந்த அழகிய திருக்காட்டுப்பள்ளியென்னும் தலத்தில் வாழும் இறைவருமாகிய சிவபெருமானுக்கு—அன்பு இழந்து இக் கற்றி செறிக் காவைக்காட்டுக் குனியாக்கெய்வீர் - பத்திசெய்து கற்றிசெறிக்காவைக்காட்டுதல் விலக்கப் போய் வழிபுங்கள்—அருள்மையவே - குணமில்லாதவர்களே. எ-று. (௬௰)

மையானைப்பதிவளர்கத்திப்பிரானைவருமெறுசர்கள்
மையானைப்பதிவினையூர்தருவேகம்பவாணனென்
மையானைப்பதிக்கண்ணிலந்நுவெணமிவெளமயங்க
மையானைப்பதிவெர்தாமுமெழுந்தவரக்கருமே.

(இ-ள்.) மயானப்பதி வளர் கச்சிப் பிரான் - திருமயானமென்னும் தலத்தில் வாழும் காஞ்சிநாதரும்—வரும் தன்ம ஏறு எனும் யானைப் பதிவினை ஊர்தருவேகம்பவாணன் - வளர்கின்ற தருமத்தின் வடிவென்னும் தலைமையாகிய வாகனத்தை நடத்தியருளும் திருவேகம்பவாணரும்—இளமையான் அப்பதில் கல் சிலா நீக்கு நீவனி மௌலியன் - [illegible] கங்கையின்கண்ணே நல்ல பிறையானது நீக்கி விளையாடப்பெற்ற சடைமுடியையுடையவருமாகிய சிவபெருமான்—[illegible] அப்பதினையும் முடியும் மிக்க வாழ்தரும்—[illegible] சாந்தர் பதி [illegible] [illegible] [illegible]. எ-று. [illegible] மயானப்பதி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. (௬௧)

[illegible] கம்பவேக்கல்விவேட்டுத்தரையிலுருத்
[illegible] தமங்கைப்பதமெனுஞ்சொற்றனைக்கம்பம்வாழ்
[illegible] தமர்க்கெட்டார்வரைதனிற்கைப்புயமாந்
[illegible] தமக்குந்தற்குநீசென்றுசாற்றுகவே.

(இ-ள்.) தருமம் தர தமம் தேர் கல்வி வேட்டு - புண்ணியங்களிலே தாழ்ச்சி உயர்ச்சிகளை ஆராய்ச்சிசெய்தற்கருவியாகிய வித்தையை விரும்பி—தரையின் உருத்து - பூமியிற்பிறந்தும்,—அருமந்தரதம் அங்கு எய்தார் எனும் சொல்தனை - அருமருந்தன்ன (அக்கல்வி) இன்பத்தை அங்கே அடையாது தாழ்ந்திருக்கின்றார்களென்று நீர் சொல்லும் வார்த்தையை—கம்பம் வாழ்தரும் மந்தர் அதமர்க்கு எட்டார் வரைதனில் - திருவேகம்பத்தில் வாழும் (பரிபக்குவராகிய உத்தமர்க்கேயன்றி மற்றை அபரிபக்குவராகிய) மந்திமர் அதமர்க்கு எட்டாத திருவேகம்பநாதரது மலையின்கண் (வசிக்கின்ற)—கைப்புயம் ஆம் தரு மந்தர - கையும் புயமும் கற்பகதருவும் மந்தரகிரியும் போலப் பெற்ற தலைவரே,—தமக்கு உந்தம் கு நீ சென்று சாற்றுக - இருள்போன்ற கேசத்தையுடைய தலைவிக்கு நீரே போய்ச் சொல்வீராக. எ-று. முதலடியில் உருத்துமெனும் உயர்வுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. [கல்விமேற் பிரிவு நீயே கூறென்றல்.] (௬௨)

கவளக்கரியன்றுவென்றாரன்பாற்சொன்னகட்டுரைக்காங்
கவளக்கரியன்றுகொல்லாமிந்தெய்வங்களையிருளாங்
கவளக்கரியன்றுதந்நஞ்சுண்டிருள்கண்டனென்று
கவளக்கரியன்றுறைசூழ்கம்பன்வரைக்காரிகையே.

(இ-ள்.) அன்று கவளக் கரி வென்றார் - அந்நாளிலே கவளத்தையுண்ணும் யானையை வென்ற தலைவரானவர்—அன்பால் சொன்ன கட்டுரைக்கு ஆங்க இத்தெய்வம் வளக்கரி அன்று கொல் ஆம் - அன்போடு சொன்ன உறுதிமொழிக்கு இம்மலையின்கண் வாழுங்கடவுள் சாட்சியன்றோ,—கவின இருள் ஆங்கு அவ்வளக்கர் அன்று தந்த நஞ்சு உண்டு இருள் கண்டன் - செறிந்த இருள்போன்ற அந்தச்சமுத்திரமானது (அன்பும்) ஈன்றுக் கொடுத்த விடத்தை அருந்திக் கறுத்த மிடற்றையுடையவரும்—ஒன்றாக அளக்க அரியன் - (மற்றைக்கடவுளரில்) ஒருவராக வைத்தெண்ணக்கூடாத மகாதேவருமாகிய—துறை சூழ் கம்பன் வரைக் காரிகையே - நீர்த்துறைகள் சூழ்ந்த திருவேகம்பவாணரது மலையின்கண் வசிக்கின்ற பெண்ணே. எ-று. கவளம் வாயளவு கொண்டவுணவு. ஆங்க உரையசை, ஆம் அசை. [தலைவனீட்டத் தலைவி வருந்தல்.] (௬௩)

காரியங்காரணமாம்பஞ்சபூதக்கலப்பின்மயங்
காரியங்காரணங்கெய்தாவகையருள்காட்டுமெவி
காரியங்காரணஞ்சூழ்கம்பனூரல்லுங்காய்பகலுங்
காரியங்காரணவோசையைக்காட்டுங்கச்சியே.

(இ-ள்.) காரணம் காரியம் ஆம் பஞ்ச பூதக் கலப்பில் மயங்கார் இயங்கார் - சூக்கும தூலங்களாகிய இரு நிலைகளையுடைய பஞ்சபூதப்புணர்ச்சியாலாய தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தின் மயக்குற்றுச் சரியாத பெரியராயினோர்—அனைத்து எய்தாவகை அருள்காட்டும் அதிகாரி - (பிறவிக்கடலுள் ஆழுந்தி) வருந்தாமையாவண்ணம் (அவர்கட்குத்) திருவருளை விளக்கியருள்கின்ற திருவதிகாரியும்—அங்கு ஆரணம் சூழ் கம்பன் ஊர் - அங்கே வேதங்கள் (முழங்கிச்) சூழ்கின்ற திருவேகம்பநாதருமாகிய சிவபிரானுடைய தலமாவது—அல்லும் காய் பகலும் கார் இயம் கார் அணவு ஓசையைக் காட்டும் கலிக் கச்சியே - இரவிலும் வெப்பம்பொருந்திய பகலிலும் பெருமை பெற்ற வாத்தியங்கள் மேகங்களிடத்தே பொருந்திய முழக்கத்தைப்போலும் முழங்குதலையுடைய காஞ்சிநகரமே. எ-று. மயங்கார் முற்றெச்சம். (௯௩)

கச்சித்தெருவில்வந்தார்நெகிழ்த்தாரென்களபமுலைக்
கச்சித்தெருளினர்யாவரென்பேற்குக்கல்லாலமர்யோ
கச்சித்தெருதினையூருஞ்செயுங்கன்னல்கல்விபந்துய்க்
கச்சித்தெருவையுறுஞ்சூலமேந்திடுங்காணென்பரே.

(இ-ள்.) கச்சித் தெருவில் வந்தார் - காஞ்சிநகரத்தினது திருவீதியிலே பவனிவந்தவரும்—என் களப முலைக் கச்சு நெகிழ்த்தார் - என்னுடைய சாந்தணிந்த தனங்களின் கவசமாகிய கச்சை அவிழ்த்தவருமாகிய—இத்தெருளினர் யாவர் என்பேற்கு - இந்தத்தெளிவினையுடையார் எப்பெற்றியரென்று வினவிய எனக்கு,—கல்லால் யோகம் அமர் சித்து - கல்லாலநீழலிலே நிட்டையிலிருந்தருளிய இத்தச்சித்தனது—எருதினை ஊரும் - இடபத்தை நடத்தும்—கல் இபம் கன்னல் துய்க்கச் சித்துச் செயும் - கல்லானையானது கரும்பினை அருந்தும்வண்ணம் சித்தைச் செய்யும்—செருவை உறும் சூலம் ஏந்திடும் காண் என்பர் - இரத்தம் பொருந்திய சூலாயுதத்தைத் தரிக்கும் என்று சொல்லுவர். எ-று. காண் அசை. [திருவேகம்பநாதர் பவனிவருதலைத் தரிசித்து மால் கொண்டு நிறையழிந்த மாது சொல்லியது.] ()

பராரைவரைவரைபோல்வளைக்குங்கம்பரைத்திருவம்
பராரைவரைவரைபோலறிவார்பன்னெறிகளைக்கும்
பராரைவரைவரையுந்தெரியார்படித்தோறிற்செம்மாப்
பராரைவரைவரையிட்டொழிப்பாரவ்விதன்னடையர்க்கே.

(இ-ள்.) பராரை வரை வரைபோல் வளைக்கும் கம்பரை - பரிய அரையினையுடைய பெருமலையை மூங்கில்போல வில்லாக வளைத்த திருவேகம்பநாதரும்—திரு அம்பராரை - திருவம்பரென்னுந் தலத்தையுடையவருமாகிய கடவுளை—வரைவர் ஐயோ அறியார் - (இவ்வடிவினரென்று யாவர்) எழுதுவர் ஐயையோ (ஒருவரும்) அறியார்;—(இங்ஙனமாகவும்)—பன்னெறிகளைக் கும்பர் ஆர் ஐவரை வரையத் தெரியார் - (சிலர்கள்) நூதம் நெறிகளைக்கின்மேலே பொருந்திய (அகாரமுதல்) ஐகாரம் இறுதியாக எழுத அறியாத மூடர்கள்—படித்தோறில் செம்மாப்பர் - (உருவம் அருவம் உபயமாகிய வடிவங்களைக் கடந்துள்ள அவ்விறைவனையும் வரைந்து) எழுதுவார்போல இறுமாந்திருப்பர்;—அவ்விதன்னடையர்க்கு ஐவரை வரையிட்டு ஒழிப்பார் ஆர் - அவ்விதன்மையோர்க்குப் பஞ்சப்பொறிகளையும் அளவிட்டொழித்து உண்மையுணர்த்த வல்லவர் யாவர். எ-று. விதன்னடை-தங்கோட்பாட்டைக்கொண்டொழுகுந்தன்மை. (௯௪)

தண்டகநாடகமாடுமெந்தாய்தண்குறங்கரம்பைத்
தண்டகலல்குல்பங்காபொற்றடவரைக்கோ
தண்டகநாடகநாறும்பணகாற்றாங்கிருண்புனலாந்
தண்டகநாடகம்வாழ்கம்பனேநின்சரணமரணே.

(இ-ள்.) தண்டக நாடகம் ஆடும் எந்தாய் - தண்டகமென்னும் தாண்டவத்தைச் செய்தருளும் எமது பிதாவே,—தண் குறங்கு அரம்பைத் தண்டு அகல் அல்குல் பங்கா - குளிர்ச்சி பொருந்திய வாழைத்தண்டுபோன்ற தொடையையும் விசாலமாகிய அல்குலையும் உடைய உமாதேவியார் திருவுளம் விரும்பப்பெற்ற பாதித்திருமேனியையுடையவரே,—பொன் தட வரைக் கோதண்டா - பொன்மயமாயுள்ள பெரிய மேருகிரியாகிய வில்லையுடையவரே,—நாள் தகு நாடு அகம் பணை கால் தாங்கு இருள் புனல் ஆம் - நக்ஷத்திரங்களுந் தங்கும் ஆகாயமும் பிரகாசம் பொருந்திய இராசிகளும் பிருதிவியும் குளிர்ந்த அப்புவும் தேயுவும் வாயுவும் ஆகாசமுமாகிய—தண்டக நாடகம் வாழ் கம்பனே - தொண்டைநாட்டின்கண் வாழுந் திருவேகம்பநாதரே,—நின் சரணே அரண் - உம்முடைய பாதங்களே (அடியேற்குப்) புகலிடமாகும். எ-று.

சரமைந்தனங்கனொருங்கெவுமுன்கொன்றைதந்திருட்குஞ்
சரமைந்தனங்கண்மெலியச்செய்யார்பொய்மைசாற்றுபரா
சரமைந்தனங்கணைபோற்றியென்றேத்தக்கைதந்தருளீ
சரமைந்தனங்கண்மகிழ்கம்பைசூழ்கம்பஞ்சார்ந்தவரே.

(இ-ள்.) அனங்கன் ஐந்து சரம் ஒருங்கு எவுமுன் கொன்றை தந்து - மன்மதனானவன் பஞ்சபாணங்களையும் ஒருசேரப் பிரயோகிக்கு முன்னரே கொன்றைமாலை தந்தருளி,—அல் இருள் குஞ்சரமைந்தனங்கண் மெலியச் செய்யார் - இராக்காலத்தே அந்தகாரமாகிய யானையின் வலிமையை நம்மிடத்தே இளைக்கும்வண்ணம் புரியார்,—பொய்மை சாற்று பராசரமைந்தன் அங்கணை போற்றி என்று ஏத்தக் கைதந்தருள் ஈசர் - (வேதமே பரம்பொருள் என்று) அசத்தியங்கூறிய வியாசமுனிவர் அருட்கண்ணரே இரக்ஷிப்பீராக என்று துதித்தமையால் (தம்பித்த) கரத்தைக் கொடுத்தருளிய இறைவரும்,—அனங்கள் அமைந்து மகிழ் கம்பை சூழ் கம்பம் சார்ந்தவர் - அன்னங்கள் செறிவுற்று இன்பமெய்தப்பெற்ற கம்பாநதி சூழ்ந்த திருவேகம்பத்தில் வாழ்பவருமாகிய சிவபெருமான். எ-று. [மாலை விருப்புரைத்தல்.] (௬௮)

தவந்தானங்காலந்தொறுமறவார்தங்குகச்சியினெய்
தவந்தானங்காலன்றிறல்வாட்டுகம்பன்றன்வெற்பினர்கை
தவந்தானங்காலந்தருமென்செய்கேன்சந்தக்குன்றிலும்வந்
தவந்தானங்காலன்பிலாமதன்றானும்வருத்துவனே.

(இ-ள்.) தவம் தானம் காலம் தொறும் மறவார் தங்கு கச்சியின் —தவத்தையும் தானத்தையும் காலந்தோறும் மறவாதவர்கள் வசிக்குங் காஞ்சீபுரத்தில்—எய்த வந்தான் அம் காலன் திறல் வாட்டு கம்பன்றன் வெற்பினர் - அணுக வந்தவழி மேகம்போலும் நிறத்தையுடைய இயமனது வலிமையைக் கெடுத்தருளும் திருவேகம்பநாதரது மலையின் வாழுந்தலைவருடைய—கைதவந்தான் அங்கு ஆலம் தரும் என் செய்கேன் - வஞ்சகமானது (கடலாகிய) அவ்விடத்து(ப்பிறந்த) விடம்போலும் (துக்கத்தைக்) கொடுக்கும் (ஆதலால்யான்) யாது செய்வேன்!—(இதன்றி)—சந்தக்குன்றிலும் வந்த வந்தானங்கால் அன்பு இலா மதன்றானும் வருத்துவன் - பொதியமலையினின்றும் வந்த தென்றற்காற்றினால் நம்மிடத்து இரக்கமில்லாத மன்மதனும் துன்பஞ்செய்வன். எ-று. [தலைவனிடத் தலைவி வருந்தல்.] (௬௯)

வரதந்தமாதனவாழ்வோருணற்குமற்றின்பம்விற்ப
வரதந்தமாதனமாயதென்னோகம்பர்மைந்தமெய்ந்த
வரதந்தமாதனவள்ளிகொண்டாவென்றுவாழ்த்தவருள்
வரதந்தமாதனவெற்பாளர்போலுநம்மன்னவர்க்கே.

(இ-ள்.) தன வாழ்வோர் உணற்கு வரகு அந்தமா - பொருட்செல்வராயிருப்போர் புசித்தற்கு வரகின் அமுது அந்தமாக (அருமையாக)—மற்று இன்பம் விற்பவர் அகம் தம் ஆதனம் ஆயது என்னோ - தனத்தை விற்கும் பரத்தையர் வீடு தம்முடைய ஆசனமாகியது என்னை!—கம்பர் மைந்த - திருவேகம்பநாதர் புதல்வரே,—மெய்ந்த வரதம் - உண்மையாகிய மேம்பாட்டையுடையவரே,—தந்தம் மா தன வள்ளி கொண்டா - மனத் தந்த பெரிய தனங்களையுடைய வள்ளிநாயகியைக் கொண்டவரே,—என்று வாழ்த்த அருள் வரதம் - என்று (அடியார்) துதிக்கக் கருணைசெய்யாநின்ற வரத்தையுடைய—கந்தமாதன வெற்பாளர் போலும் நம் மன்னவர்க்கு - கந்தமாதனகிரியில் வாழ்கின்ற முருகக்கடவுள்போன்ற நமது தலைவருக்கு. எ-று. தலைவருக்கு ஆசனமாகியது என்னோவெனக் கூட்டுக. மற்று அசை. அழகு கல்வி அறிவு முதலியவற்றாற் சிறந்த தலைவரென்பாள் கந்தமாதன வெற்பாளர்போலு நம்மன்னவரென்றாள். [பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவனிடத் தலைவி வருந்தல்.] (௭௦)

மன்றுதபோதனர்வாழ்கம்பவாணநின்வான்கருணை
மன்றுதபோதன்புகலேதென்முன்வந்துகு
மன்றுதபோதன்றாதர்காரவருந்துகென்றே
மன்றுதபோதனரியற்றியதமெய்வாழ்வருளே.

(இ-ள்.) மன்று - (எவ்வகைப்பொருட்கும்) இறைவரே,—தபோதனர் வாழ் கம்பவாண - முனிவர் வசிக்கும் (காஞ்சீபுரத்துள்ள) திருவேகம்பத்தில் வாழ்பவரே,—அனக - மலரகிதரே,—நின் வான் கருணை மன்றுத போது புகல் ஏது - உமது பேரருள் [illegible] கருணை மன்றுத போது புகல் ஏது [illegible] காலத்தே பற்றுக்கோடு யாது!—என் முன் தருமன் வந்து ஆக போது அனாது ஆம் காரு ஊர வருந்துக என்றுமல் - அப்பொழுது அனாதை ஆம் [illegible] வருந்துக என்று முன்னே இயமன் வந்து அறிவில்லாதவனே வருவாயாக அந் [illegible] கன்மைநர்காவே நிரயத்திலே புகத் துன்பப்படுவாயாக என்று சொல்லாவண்ணம்,—நாத - (ஆத்தும) நாயகரே,—போதன் அரி

அறியாத மெய் வாழ்வு அருள் - பிறவிதனைப் [illegible] அழுத்தியர் உணராத உண்மைவாழ்வைத் தந்தருளும். எ-று. [illegible] என்பதன்பின்னர் ஆத்துமநாயகமே [illegible] (எக)

வாவிக்கமலத்தடவாளைமாங்கனியை [illegible]
வாவிக்கமலச்சுரைதேக்கிநிற்குமங்கை [illegible]
வாவிக்கமலக்குநாச்செற்றுக்காதல் [illegible]
வாவிக்கமலத்துணைத்தாடந்த [illegible]

(இ-ள்.) வாவிக் கமலத் தட [illegible] வாளை [illegible] பெரிய வாளை மீன்களானவை — [illegible] கமலச் சுரை தேக்கி நிற்கும் [illegible] உடத்தே பாய்ந்து (அவற்றைப்) பிளந்து [illegible] நிலை (தங்கிய) தேனை நிறையவுண்டு [illegible] ற காஞ்சீபுரத்தில் வாழும்திருவேகம்ப [illegible] மலக்கு நாச்செற்று விக்கக் காதலன் [illegible] மக்கள் (உரையாடவனைய) நாவை [illegible] ன் வந்தடையுமுன்னமே, — அவாவிக் [illegible] ஆட்கொள்ள வல் விரைந்து - (இருவரை) [illegible] னை (உம்முடைய) திருவமாகிய [illegible] கொள்ளும்வண்ணம் பெரிதும்விரை [illegible] என்பின்னர் வந்தருளுமென்னும் பயன் [illegible] (எஉ)

வல்லியங்கோட்டுமலைநிரிகாலிருந்தாய [illegible]
வல்லியங்கோட்டுவில்லார்மொழி [illegible]
வல்லியங்கோட்டுமென்வரிக்கப [illegible]
வல்லியங்கோட்டுடனோர்த்தெழுமே [illegible]

(இ-ள்.) வல்லியம் கோட்டு மலை நிரி கான [illegible] ன் - புலிகளும் யானைகளும் சரிக்கின்ற [illegible] லைத்திலே (தாம்) வரும்பொருட்டு — [illegible] டு வில்லார் மொழியார் - அறிய [illegible] சொல்லுவர், — மலை சன்ற மூலை வல்லி [illegible] வாய் தழுவக் குழைந்தார் - இமை [illegible] டு தருவிகளையுடைய உமாதேவியார் [illegible]

நிரையுடைய கம்பாநதியின்வனே தழுவக் குழைந்த திருமேனியையுடைய திருவேகம்பநாதரது — வல் இயம் கோட்டுடன் ஆர்த்து எழும் ஏகம்பம் வாழ் வரைக்கு - வலிய வாத்தியங்கள் ஊதுகொம்போடு முழங்கிக் கொண்டுநின்ற திருவேகம்பமென்னும் ஆலயம் தங்குமிடமாகிய (காஞ்சிநகரத்தைச் சார்ந்த) மலையிடத்தில். எ-று. மலையிடத்தில் வனத்தின்கண்ணே வரும்பொருட்டுப் பெண்ணே தலைவர் சொல்லுவரெனக் கூட்டுக. வரைக்கு வேற்றுமைமயக்கம். [இரவுவரைதல்.] (எந)

வரையும்வரையுமுள்வாடாதிருந்தஅடியவர்யா
வரையும்வரையுமெய்வெட்டன்பார்பார்த்திவனாரிவனோ
வரையும்வரையுமென்றெதினைச்சேர்த்துவரையுங்கம்பர்
வரையும்வரையுந்திடமுமுள்ளார்தந்தமாந்தரையே.

(இ-ள்.) வரையும் வரையும் உள் வாடா திருந்து - மலையும் புணர்த்துங்காலும் உள்ளமே உயர்ந்த புரையா திருந்தது,— அடியவர் யாவரையும் அவ் வெட்டு அன்பர்பார்த்து - தொண்டரெல்லாரையும் எழும் அந்நிலைக்க பத்தர் நோக்கி — இவன் ஆர் இவனோ வரையும் வரையும் என்றது எனைச் சேர்த்து வரையும் கம்பர் - இவன் யாவன் இவனைத் தள்ளுந்தள்ளுமென்று சொல்லாது அடியேனையும் கூட்டி எழுதுவிக்கும் திருவேகம்பநாதரது — வரையும் வரை உந்து இடமும் உள்ளார் தந்தமாந்தரை - மலையிலும் குகையில் செறிந்த விடத்திலும் வாழும் தலைவர் நல்கிய மாந்தரானது. எ - று. மாந்தரானது புரையாதிருந்ததெனக் கூட்டுக. முன்றுமடியிலுள்ள வரையிக்குமென்ற பொருள் வரையுமென விகாரப்பட்டு நின்றது. [தழையைப் புனைத்தல்.] (எச)

மாந்தருமங்கலவாவிடமாந்தியவ்வானவரு
மாந்தருமங்கலரிட்டேத்தவாழ்கம்பவாணனென்றை
மாந்தருமங்கலவைப்பாக்கொண்டாணடிவாழ்த்துபுவிம்
மாந்தருமங்கலமாகக்கொள்ளாம்வம்பின்மாழ்குதுமே.

(இ-ள்) மாந்த அரும் அம் கலவா விடம் மாந்தி - (பிறரெவரால்) அருந்துதற்கரிய அழகு பொருந்தாத நஞ்சை யுண்டு — அவ்வானவரும் மாந்தரும் அலர் இட்டு ஏத்த அங்கு வாழ் கம்பவாணன் - அந்தத் தேவரும் மானுடரும் மலர்களை அருச்சித்துத்துதிக்கும்படி (காஞ்சிபு

யாகிய) அவ்விடத்தே வீற்றிருக்கின்ற திருவேகம்பவாணரும் — நிற் மைப்பொருளாக மங்கலமாகக் கொண்டவன் - முன்றுறை (அம்) மாமு த்தலையை இன்புறத்தக்கதாகக் கொண்டருளியவருமாகிய சிவபிரா னது — அடி வாழ்த்தா) விடமாம் - பாதங்களைப் பாடுதலில்லாத பேர், — தருமம் கலாதகக் கொள்ளாக் - கைப்புள்ளிகளை ஆய வாயாகக் கைக்கொள்ளமாட்டேம், — வையில் மாழ்குதும் - வீறுக மக் குவின் மேறும். ஏ-று. (அசு)

மாவலியேபணியாப்பகைநீள்கனைமாட்டியமன்மேன்
மாவலிமேவியமாற்றிலன்ருழ்கம்பமருந்தனகேர
மாவலியேறக்கினைக்கெய்கரங்கலொளியெனழுகா
மாவலியேவலியகொடியென்னினைமாய்த்திடவே.

(இ-ள்) மா வலியே பணியாப் பகை நீள்கனை மாட்டி - மிகுந்த பலத்தையே கண்ணியார்க்கொண்டு பகைவராகிய மச்சங்களை அகப்ப டுத்தி (வென்று) — மன் மேல் மாவலி ஏவலை மாற்றினன் தாழ் கம்ப ... மாவலிச்சக்கிரவர்த்தியின் ஆணையைக் கெடுத் த விஷ்ணுமூர்த்தி வணங்குகின்ற திருவேகம்பநாதரே, — மஞ்ஞை ஆவலி வ அலை கோத்த பங்கா - அருவிய மயிலொழுக்கினையும் அம் பினை வருத்துகின்ற கண்களையுமுடைய உமாதேவியாரை (வாம) பாகத்திலுடையவரே, — பகன் மேல் அம்பே எனும் மாமா - அன் பென்னும் ஆவி என்னும் பெயர்களையுடையவரே, — கொடியேன் வினை மாய்த்திட வல்லே - (நீர்) கொடியேனுடைய கன்மங்களைப் போக் கியருளவல்லீர். ஏ-று. (எ௦)

வேதனைவாய்ப்பணியுற்றமெமெவெவுறமுற
வேதனைவாய்ப்பணியார்கம்பத்தேகவெளிகின்றவென்றி
வேதனைவாய்ப்பணிசெய்துமெட்டாரெங்குமேவுசம
வேதனைவாய்ப்பணியான்றமைத்தாண்டனன்மேதகவே.

(இ-ள்.) வேதனை வாய்ப் பணிவு உற்று அவமே மெலிவே றும் உறா - அச்சத்தின் மூழ்கி யானா (மனம்) தளர்கின்ற அடியே னும் (திருவருள்) பெறும்வண்ணம் — தனை வாய்ப்ப அணியார் கம்ப த்தே வெளி நின்று - தத்திருவடியை சேர்ப அழகிய பரிபக்குவ ர் (முழுப்பெற்ற காஞ்சிபுரத்துள்ள) திருவேகம்பத்தில் வெளிப்பட் டு நின்று, — விண்ம் வேதன் வாய்ப் பணிசெய்தும் எட்டாது - விஷ்ணுமூர்த்தியும் பிரமதேவரும் (மனம்) உருகித் தொண்டுசெய ப்பெற்றும் சேர்படாது — எங்கும் மேவு சமவேதன் - எவ்விடத்தும் நிறைந்த சமவேதசத்தியையுடையவரும் — ஐவாய்ப் பணியான் - ப ஞ்சசிரசுகளைப்பொருந்திய சர்ப்பாபரணருமாகிய திருவேகம்பநாத ர் — தமைத்து மே தக ஆண்டனன் - (விடயத்திற்செல்லவொட்டாது) மீட்டு மாட்சிமை பெற அடிமை கொண்டருளினர். ஏ-று. திரு வேகம்பநாதர் அடியேனும் திருவருள் பெறும்வண்ணம் வெளிப்ப ட்டு "நின்று" அடிமை கொண்டருளினரெனக் கூட்டுக. இரண்டாம டியில் ஏ அசை. சமவேதம் விட்டுநீங்காமை. (எ௧)

தகரங்கந்திக்குங்குழலாயினியுயிர்தாங்கெனுஞ்சொற்
றகரங்கந்திக்குமருள்வாரலர்தபனன்றனைச்செக்
தகரங்கந்திக்குமுகனைக்கொய்கம்பர்தடவரைப்போ
தகரங்கந்திக்குமரம்போற்கொல்யானைத்தனியன்னரே.

(இ-ள்.) தகரம் கந்திக்கும் குழலாய் - மயிர்ச்சாந்து கமழுகி ன்ற அளகத்தையுடைய மாதே, — அங்கு அந்திக்கும் அருள்வார் அலர் இனி உயிர் தாங்கு எனும் சொல் தகர் - அவ்விடத்திலின் னும் (வந்து) மாலைக்காலத்திலும் கருணைசெய்வாரல்லர் (ஆதலால்) இனி ஆவியைப் பாதுகாப்பாயாக என்று (நீ) கூறும் கூற்றை விட் டொழி, — தபனன் தனைச் செக் கரம் கந்திக்கு முகனைக் கய்கொய்கம் பர் - அக்கினிதேவனைச் சிவந்த கையையும் நான்முகக்கடவுளைச்சிரத் தையும் அறுத்தருளிய திருவேகம்பநாதர் — தட வரைப் போதகர் அம் கந்து இக்கு மரம் போல் கொல் யானைத் தனி மன்னர் - பெரிய மலைப்பத்து வசித்துப் பிறக்கு உணர்ச்சுதலின் வல்லராகிய அழகிய கட்டுத்தறியைக் கரும்புபோலக் கொல்கின்ற யானைகளையுடைய ஒப் பற்றதலைவரானவர். ஏ-று. மாதே தலைவரானவர்கருணைசெய்வாரல்ல ர் ஆதலால் நீ கூறும் கூற்றை விட்டொழியெனக் கூட்டுக. இரண்டா மடியில் அந்திக்கும் வேற்றுமையுயக்கம். [மாலைப்பொழுது கண்டிரா ங்கல்.] (எ௨)

தனித்தனமேயன்பர்க்காகினின்றேன்றமிழ்க்கச்சிக்கம்பத்
தனித்தனமேயன்பாசத்தூசனைமொண்டபுளி
தனித்தனமேயப்சப்பொழியான்மற்றொர்சார்புமில்லேன்
தனித்தனமேயனமேயினியெற்பத்தக்கதுவே.

(இ-ள்.) அன்பர்க்குத் தனித்துணையே யாகி நின்றோன் - பக்தர்களுக்கு ஒப்பற்ற நியயேயாய் நின்றவரும்—தமிழ்க் கச்சிக்கம்பத்தன் —தமிழையுடைய காஞ்சிநகரத்துள்ள திருவேகம்பநாதரும்—நித்தன் - என்றும் உள்ளவரும்—அயேடன் - பிரமனுந்திருமும்—பாசத்தின் - பாச நிலையே கொண்ட புனிதன் - காயமிசிய மலையுடைய ஆராதனை புனைந்தருளிய சுத்தருமாகிய சிவபிரான்,—இத்தனம் பேய பசப்பை யகற்றருளிய சுத்தருமாகிய சிவபிரான்,—இத்தலம் மேலே பசிப்பு நெறியால் - இந்தவுலகினிலே தங்கிய பசிவேயைப் போக்கியருளாரீர்,— மற்றும் ஒர் சார்பும் இல்லோர் தனித்தனமே - (ஆதலால்) பிறிதொரு பற்றும் இல்லாதவர்களாய்த் தனிமையாகும் ஞானி நிற,—அன்றே இத்துணையே நிலைமையாகத் தனிமையாருமன்றே,—அன்னைப் போலும் நடையினையுடைய பென்னின் பயந்த்தவரோ - அன்னம் போலும் நடையினையுடைய பெண் மேல் மேலுரைக்குமிவர்கள் யாரோ! எ-று. பாங்கி தீ சுருமையான வென்பது நற்றிநிற்றது. [தலைவனிடத் தலைவி வருந்துதல்.] (௮௧)

வேதாகமங்களைக்கற்றதனால் முத்திவேட்பதரிதே
வேதாகமங்களைப்பேசினைக்குமெய்யன்பக்தியின்றி
வேதாகமங்களைப்பாடியுமெய்ந்தவெண்ணீற்றொளிசா
வேதாகமங்கையாற்றிசைகொண்டபெய்யேகம்பனே.

(இ-ள்.) வேதாகமம் களை கற்றதனால் முத்தி வேட்பது அரிதே - (அநுபவஞானத்தாலன்றி) வேதாகமங்களைப் படித்தலால் மோக்ஷத்தை (அடைய) விரும்புதல் விவேகமாமா!—நாகம் அங்கு அணை தீர்ந்தை (அடைய) விரும்புதல் விவேகமாமா!—தாகம் அங்கு அணை தீர் போக்குமே - தாகத்தை (தண்ணீரேயன்றி) அவ்விடத்துள்ள கானல்நீர் ஒழிக்குமா!—வியன்பத்தி விளைவே தா - (ஆதலால்) பரபத்தியையும் (அதன்) முதிர்ச்சியாகிய பரஞானத்தையுமே தந்தருளும்,—தம் அம்கலம் மா மதி வேய்ந்த வெண் நீற்று ஒளி சவேதா - பிரமதேவனும் கலைமையும் நிலையும் பெருமையும் பொருந்திய பிறைமையும் அணிந்த வெண்மையாகிய விபூதிப்பிரகாசத்தையுடைய தவளவண்ணரே,—திசை கமம் கலையாக் கொண்ட மெய் ஏகம்பனே - திக்குகளை நிறைந்த ஆடையாகப் புனைந்தருளிய தத்துவப்பொருளையுள்ள திருவேகம்பநாதரே. எ-று. திருவேகம்பநாதரே தந்தருளுமெனக் கூட்டுக. (௮௨)

ஏகம்பத்தானையரிதிசையூர்புகழேறுகச்சி
ஏகம்பத்தானைப்புரிபோர்வையாரிடமேறுமதா
ஏகம்பத்தானையுகந்தடியார்க்கெளிவந்தருளு ஞா
ஏகம்பத்தானையரிக்கண்ணிபாகனுக்கென்பர்களே.

(இ-ள்.) ஏறு அம்பு அத்தானை அரி திசை - (பகைவர்மேற்) செல்லும் பாணமும் அத்தவஸ்திரமும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் திக்குகளுமே,—ஊர் புகழ் ஏறு கச்சிய - நகரம் கீர்த்தி மிகுந்த காஞ்சிபுரமே,—போர்வை கம்பத்து ஆனை உரி - மேற்போர்வை நடுங்கச் செய்யும் யானையினது தோலே,—வாழ் இடம் ஏறு மதம் ஆம் ஏகம்பத்து - வீற்றிருக்குந் தானம் மாமரத்தடியிலுள்ள திருவேகம்பத்ததாகிய தலமே,—ஞானம் உகந்து அடியார்க்கு எளிவந்து ஏகம் பத்தான் அருள்செய் - இடத்தை கடாக்ஷித்து அன்பர்களுக்கு எளிதிற்போந்து ஒன்றாகிய ஞானயாத்தைத் தசகாரியத்தால் உபதேசித்தருளுகின்ற—ஐ அரிக்கண்ணி பாகனுக்கு என்பர்கள் - அழகிய வரிபொருந்திய கண்களையுடைய உமாதேவியாரை வாமபாகத்திலிருத்திய சிவபெருமானுக்கென்று (பெரியோர்) சொல்லுவர். எ-று. இறுதியடியில் ஏகம் பத்தான் அருளுமென்பதற்கு ஈண்டுக் கூறிய பொருளே பொருளென்பது "ஞானயாத்தைப் பிரைக்கா நன்னூல் காரியத்தா லெனக்குபதேசநல்குங்" என் ஆன்றோர் கூறிய திருவாக்கானுணர்க. (௮௩)

பரம்பரமானந்தவா தவர் சூழ்கம்பனேயிம்பரும்
பரம்பரமானந்தமாகி நிறைந்தோய் பசுஞ்சாபக்கரும்
பரம்பரமானந்தபொற்கண்ணார் நிறைப்பாறவெங்கும்
பரம்பரமானந்தமுத்திதந்தாண்டருள்பாலிப்பையே.

(இ-ள்.) பரம் பர - முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே,—மானம் தவா தவர் சூழ் கம்பனே - மாட்சிமை நீங்காத மகத்துக்கள் சூழ்கின்ற திருவேகம்பநாதரே,—இம்பர் உம்பர் அம் பரமானந்த மா நிறைந்தோய் - கீழினும் மேலினும் அழகிய பரமசுகவடிவாக வியாபித்தவரே,—பசும் சாபக் கரும்பர் அம்பு ஆரம் மான் ஒத்த அந்தக் கண்ணார் திறம் பாற - பசிய வில்லாகிய கரும்பையுடைய மன்மதனுடைய பாணத்தையும் ஆரத்தையும் மானோக்கத்தையும் போன்ற அழகிய கண்களையுடைய பெண்களுடைய (இருதிறத்தாருஞ்செய்கின்ற மயக்க) வலிமை கெடவும்,—எங்கும் பாம்பு அர - எவ்விடத்தும் நிறைந்து (ஆன்மாக்களது பாசத்தை) அரிகின்றவரே,—மானந்த முத்தி தந்து ஆண்டு அருள் பாலிப்பை - (ஆணவமல) மயக்கம்கெடவும் வீடுபேற்றை உதவி (அடியேனை) அடிமைகொண்டு கருணை புரிவீராக. எ-று. வியாபித்தவரே யென்பதன்பின்னர் அரிகின்றவரேயெனக் கூட்டிக்கொள்க. (௮௪)

பாவனைந்துசெய்துதவார்கொன்றைமாலைதன்பாசடைமேற்,
பாவனைந்துசெய்துறுதென்கச்சியேகம்பர்பாறுவுமேற், பாவனைந்
துசெய்துதம்பொலம்பூமாலைவின்டைக்குன்மோன், பாவனைந்
துசெய்துகொல்வானொன்றொன்றெங்குருதேன்பான்மொழியே.

(இ-ள்.) பாவனம் செய்து கொன்றை மாலை உதவார் - காந்தற் றொழில் புரிந்து கொன்றைமாலையைத் தந்தருளார்,—பின் பசுமை — செறிந்த பாசு ஆனம் செய்து உறு தென் கச்சி ஏகம்பர் - குளிர்ந்த பசிய இலைகளினிடத்து வெண்ணிறத்தையுடைய அன்னங்கள் தங்குமிடமா கச் செறிந்து நின்ற அழகிய காஞ்சிநகரத்தில் வாழும் திருவேகம்பநா தர்,—பாறுவும் மேற்பாலன் - (ஆகலால்) சூரியனும் மேற்றிசைக்க அடைந்தான்,—கொன்றை மலர்போல் பொன் எய்தும் மாலையின் - ஆகாய மும் பொருகன் போன்று வர்ணித்த அந்திக்காலத்திலே—மயக்கமான பாவன் தங்கிய தொல்லாண் எனது என்னுடைய பால் மொழி சிந்தும் - பசிய பூமாலையைப்பெறிந்து விரும்புகின்றவளிடத்து மயங்கிய மன்மதன் பஞ்சபாணங்களையும் பிரயோகிக்கக் கொல்வா னென்று பலமுறை பாலினிதம்பியரும் வசனத்தையுடைய என் புதல்வி பரிவுற்றுக் கூறுவள். எ-று. திருவேகம்பநாதர் கொன்றை மாலைத் தந்தருளார் ஆகலால் என்புதல்வி பரிவுற்றுக் கூறுவளெ னக் கூட்டுக. [நற்றாயிரங்கல்.] (௯௬)

பாதகமந்தனவெற்பாகவிட்டுநற்பண்புவிரும்
பாதகமந்தனமாட்டாதுகைபன்னுநாப்புகழ்செப்
பாதகமந்தனைகண்டாகம்பாபன்றிநாடிய
பாதகமந்தனமின்னமுங்காணரும்பண்ணவனே.

(இ-ள்.) அகம் பாதகம் அஞ்சன வெற்பாக நட்டும் நற்பண்பு வி ரும்பாது - நெஞ்சமானது பாவங்களைக் கரிய மலைபோல (மேலும்மே லும்) குவிப்பதேயன்றிச் சன்மார்க்கங்களை (ச் சிறிதும்) விரும்பாது —கை மஞ்சனம் ஆட்டாது - கரமானது (உமது திருவடிகளிலே) தி ருவபிஷேகத்தை அபிஷேகம் செய்யாது,—பன்னும் நாப்புகழ் தகச் செப்பாது - வசனிக்கும் நாக்கானது (உமது) கீர்த்திகளை மாட்சிமை பெ றச் சொல்லாது,—மந்தனைகண்டா - (ஆகலால்) மேகம்போன்ற கரிய கழுத்தையுடையவரே,—கம்பா - திருவேகம்பநாதரே,—பன் றி நாடிய பாதம் - பன்றிவடிவமான விஷ்ணுமூர்த்தி தேடித் தேடிய

பாதங்களையுடையவரே,—அனம் கம் அந்தம் இன்னமும் காணரும் பண்ணவனே - அன்னவடிவமான பிரமதேவர் திருமுடிகள் ஐந்தனை யும் இன்றும் அறிதற்கரிய மகாதேவரே. எ-று. பாபத்தை உயர்பி த்தும் சிவபுண்ணியத்தை குறிப்பித்தருளுமென்பது எஞ்சி நின்றது. செப்பாதென்பது செப்பாவெனத் தொக்கு நின்றது. (௯௭)

வணப்புண்டரிகமுகத்தார்தமுற்பலமாமலரின்
வணப்புண்டரிகவர்கண்விரும்பேல்வணக்காயுரைசெய்
வணப்புண்டரிகலவாமலருண்டுவண்கம்பமுண்டு
வணப்புண்டரிகவுரியானுண்டேமனம்வாய்கையுண்டே.

(இ-ள்.) வணப் புண்டரிக முகத்தார்தம் - நீர்நிலையிலுள்ள தாம ரைமலர் போன்ற முகத்தையுடைய பெண்களினுடைய—மா உற்பல மலரி ன் வணப்பு உண்டு அரி கவர் கண் விரும்பேல் - அழகிய குவளைமலரி ன் அழகைக் கவர்ந்து வரிகளை அவாவிய கண்களை இச்சியாதே,—வ ணக்காய் உரைசெய்வன் - (மாணுக்கனே கடைப்பிடித்து) வழிபடுவா யாக சொல்லுவேன்;—அப்பு உண்டு-(பூஜோபகரணமாகத் தடாகத்தி லே) ஜலமும் உள்ளது,—அரிகலவாமலர் உண்டு - (வனத்திலே வண் டுகள் அணுகாத அலரும் உள்ளது,—வண் கம்பம் உண்டு-மாட்சிமை பெற்ற(ஆலயமாகத்) திருவேகம்பமும் உள்ளது,—வணப் புண்டரிக உ ரியான் உண்டு - காட்டில் வாழும் புலித்தோலையுடைய சிவபிரானும் (ஆராதனையை ஏற்றுப் பயன்கொடுக்கும்படி சிவலிங்கமூர்த்தங்கொ ண்டருளி அத்திருவேகம்பத்தில்) வீற்றிருக்கின்றனர்,—மனம் வாய் கை உண்டு - (சம்பாவனைசெய்யும் கருவியாக) நெஞ்சமும் (ஸ்ரீபஞ்சா க்ஷரத்தை உச்சரிக்குங்கருவியாக) வாக்கும் (பூஜிக்குங்கருவியாகக்) கரமும் உள்ளன. எ-று. ஆதலால் புதிதாக அமையவேண்டுவது ஒன் றுமில்லையென்பது எஞ்சி நின்றது. எளிதிற்செயற்பாலதாகிய இவ்வழிபா டேபுத்திமுத்தி சாதனமென்பது கருத்து. (௯௮)

கைத்தாயினையகன்றுயமும்பானுங்கவலமுறு
கைத்தாயினையவருகாலன்போதுமோர்கண்டகன்றன்
கைத்தாயினையுவெண்கண்மணியேகத்தடவியெனக்
கைத்தாயினையகற்கம்பன்தொழாரிற்கடுந்தெய்வமே.

(இ-ள்.) கைத்தாயினை அகன்று ஆயமும் யாறும் கலைமறுகைத் தாய் - செவிலித்தாயையும் நீங்கிப் பெண்கள் கூட்டமும் யாதுமல் லருந்துயவண்ணம் விதியைக் கடந்து—இல் லைய வரு காலன் போல வும் ஓர் கண்டகன்றன் கைத்தாய் - வீட்டிலுள்ளார் துயரமுறுமாறு (உயிரைக் கவர) வருகின்ற இயமன்போன்ற ஒருகொடியோனல் வய த்ததாய்—இனிய என் கண்மணி ஏகக்கடவி எனைக் கைத்தாய் - இப்பெற்றித்தாய என்னிருகண்ணினுள்மணி (போன்ற பெண்மணி) செல்லும்வண்ணம் நடாத்தி என்னை உவர்ப்பித்தாய்,—கடும் தெய்வமே நற் கம்பம் தொழாரின் இனைய - (ஆதலால்) கொடிய விதியே நல்ல திருவேகம்பத்தை வழிபடாதாரைப்போல (நீ) துன்பப்படுவாயாக. எ-று. இரண்டாமடியில் இல் ஆதபெயர். [விதியொடு வெறுத்தல்.]

கடமாதங்கம்பப்பிரானைச்சிவலிசிக்கண்வணங்கிற்
கடமாதங்கம்பற்பலசூழ்வாழ்ந்தங்குக்கஞ்சர்கண்ணர்
கடமாதங்கம்பணியாப்பூண்டுவைகிப்பின்கார்மலச்சங்
கடமாதங்கப்பற்றறப்போய்க்கலப்பர்திருவடியே.

(இ-ள்.) கடமாதம் சிவலிசிக்கண் கம்பப் பிரானை வணங்கில் - யா சிமாசத்திலே சிவராத்திரிகாலத்திலே திருவேகம்பநாதரைத் தொழு தால்,—கட மாதங்கம் பற் பல சூழ வாழ்ந்து - (இகலோகத்திலே) மதத்தையுடைய யானைகள் பல பல (தமது முன்றிலிற்) சூழும்வண் ணம் வாழ்ந்திருந்து,—அங்குக் கஞ்சர் கண்ணர்கள் தமது அங்கம் ப ணியாப் பூண்டு வைகி - பரலோகத்திலே பிரம விஷ்ணுக்களுடைய என்புகளை ஆபரணமாகத் தரித்து (ச் சிவசாரூப்பியராய் மகாசங்கா ரங்காறும்) இருந்து,—பின் கார் மலச் சங்கடம் ஆதங்கம் பற்று அறப் போய்த் திருவடியே கலப்பர் - பின்னர்க் கரிய ஆணவமலத்தாலாய துக்கமாகிய பொல்லாங்குத்தொடர்பு முழுதுமொழிந்து திருவடிக்க ண்ணே (இரண்டறக்) கலப்பர், எ-று. (௬௭)

திருக்கோவையாரணைப்படைத்தேகம்பத்தேமகிழ்வோய்
திருக்கோவையாருளத்தோரன்பர்கூடிடச்சிற்றம்பலத்
திருக்கோவையார்காத்தால்வரைந்தாண்டசெல்வாவருள்கூ
திருக்கோவையார்படைவேட்கோவின்குற்றமென்செவ்விழி

[யோ

(இ-ள்.) திருக்கோவை ஆரணனைப் படைத்து ஏகம்பத்தே மகி ழ்வோய் - இலக்குமிக்கு நாயகரென்ப விஷ்ணுமூர்த்தியையும் பிரம தேவனையும் (உலகத்தினைத் தோற்றுவிக்கவின் பொருட்டுத் தம்மினி ன்றும்) தோற்றுவித்தருள் திருவேகம்பத்திற் கீனிகூர்ந்து வாழ்பவரே, —உளத்துத் திருக்கோவையார் ஓரன்பர் கூடிட - மனத்தின்கண் ணே குற்றம் சிறிதும் பற்றாதாரும் ஐயற்ற அடியாருமாகிய மாணிக் கவாசகசுவாமிகள் சொல்ல—திருச் சிற்றம்பலக் கோவையார் கரத் தால் வரைந்து ஆண்ட செல்வா - (திருவாசகத்தோடு) திருச்சிற்ற ம்பலக்கோவையாரையும் திருக்கரத்தினால் எழுதி அடிமைகொண் டருளிய செல்வரே,—கூர் திருக்கோவை ஆர் படை வேட்கோ இன்று என் செவ் விழி ஆற்றும் - குளிர்காற்றுக்கா (அன்றிக்) கூர்மைபொரு ந்திய பாணங்களையுடைய மன்மதனுக்கா இப்போது எனது மின் போலும் நோக்கினையுடைய மடமகள் சலிப்பள்,—அருள் - (ஆத லால்) கருணைசெய்தருளும். எ-று. இரண்டாமடியில் ஒகாரம் ஒழியி சை. [தலைமகள் இரங்கல்.] (௬௮)

விழுமந்தவாதவர்சார்பேயந்துவிவேகங்களை
விழுமந்தவாதவரேரேர்மதங்களைமேற்கொண்டங்கவர்
விழுமந்தவாதவரமென்றுமைகாட்டிவிளக்கினேகல்
விழுமந்தவாதவர்வெற்பாகம்பாவென்விளம்புவனே.

(இ-ள்.) விழுமம் தவாதவர் சார்பே பயந்து விவேகங்கள் அவி ழும் மந்த - (பெருந்) துக்கங்கெடாதவருடைய நன்மையே மகிழ்ந்து (கொண்டாடி) அறிவுகள் பறிபோய அபக்குவனே,—ஆதவரேரோர் மதங்களை மேற்கொண்டு அங்கண் விழும் அந்த வாது - பெரும்பான் மையும் வேதவாதியராலுள் சமயங்களை வெல்லுதலிலே தலைப்பட்டு அதன்கண்ணே கருத்தழுந்திச் செய்யும் அத்தருக்கமான து—அவம் என்றுமை காட்டி நல் விழுமம் விளக்கினை - பயனற்றதென்று (அப் பிரயகத்தின்) குற்றத்தைப் புலப்படுத்தி (மலைவு தீர்த்துச்சமயமாகிய சித்தாந்தசைவத்தின்) ஞானபாதச் சிறப்புப்பொருளை உபதேசித்தரு ளினீர்,—தவா தவர் வெற்பா கம்பா என் விளம்புவன் - (ஆதலால்) நாயகரே மேருமலையாகிய வில்லையுடையவரே திருவேகம்பநாதரே (உமது கருணையைப்பற்றி) அடியேன் யாது புகழ்ந்து கூறுவேன் எ-று. (௬௯)

புவனம்பவனங்கமண்ணழலாவன்புள்ளூர்களர்காம்
புவனம்பவனங்களாவமர்வோன்வினைபொய்மலந்த
புவனம்பவனங்கணன்கம்பனென்றென்றுபோற்றிவிரும்
புவனம்பவனங்கனத்தனென்றேகொண்டபோதனையே.

(இ-ள்.) மண் புவனம் அழல் பவனம் கம் ஆவன் - பிருதிவி அப்புத் தேயு வாயு ஆகாயம் (ஆகிய பஞ்சபூதமும்) ஆகின்றவர்,—புள்ளூர் களர் காம்பு வனம் பவனங்களா அமர்வோன் - புள்ளிருக்குவேளூர் திருக்களர் திருநெல்வேலியாகிய தலங்களை ஆலயங்களாகக் கொண்டு வீற்றிருப்பவர்,—வினை பொய் மலம் தபுவன் - (பக்குவான்மாக்கட்குக்) கன்மமும் மாயையும் ஆணவமுமாகிய (மும்மலங்களையும்) கெடுத்தருள்பவர்,—அம் பவன் - அழகிய விச்சுவகாரணர்,—அம் கணன் - அருட்கண்ணர்—கம்பன் - திருவேகம்பநாதர்,—என்று என்று போற்றி விரும்புவன் - என்று பலமுறை (அடியேன்) துதித்துச் சிந்திப்பன்,—அம்பு அவ் அனங்கன் அத்தன் என்று கொண்ட போதனை - பாணமானது அந்த மன்மதன் பிதாவாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியாகக் கொண்டருளிய ஞானமூர்த்தியை. எ-று. ஞானமூர்த்தியைத் துதித்துச் சிந்திப்பனெனக் கூட்டுக. மாயையாகிய காரணத்தை அதன்காரியமாகிய தநுவாதிமேல் வைத்துப் பொய்யென உபசரித்தார். என்றேயென்றதில் ஏகாரம் அசை. (௬௦)

போதுமினையம்பிரகடவாதிங்கும்பூம்பகழிப்
போதுமினையம்பரத்தைப்பொருமிடையார்வசையும்
போதுமினையம்பரிகம்பர்தார்புரிந்தாரினியோர்
போதுமினையம்பரவையின்வீரமும்பொன்றுகவே.

(இ-ள்.) ஐ அம்பிர உம் பூம் பகழிப் போது இங்கு நடவாது போதுமின் - பஞ்சபாணங்களையுடைய மன்மதரே உமது பொலிவுபெற்ற அம்புகளாகிய மலர்கள் ஈண்டுச் செல்லாது செல்வீராக,—மின் அம்பரத்தைப் பொரும் இடையார் வசையும் போதும் - மின்னலையும் ஆகாசத்தையும் போன்ற இடையையுடைய பெண்கள் அலர்தூற்றுதலும் அமையும்,—அரி இன் ஐ அம்பு கம்பர் தார் புரிந்தார் - விஷ்ணுமூர்த்தியை இனிய அழகிய பாணமாகக் கொண்ட திருவேகம்பநாதர் மாலை தந்தருளினார்—(ஆதலால்)—இனி ஓர் போதும் இனையம் - இனி ஒருபொழுதும் வருந்தமாட்டேம்,—பர

வையின் வீரமும் பொன்றுக - கடலின் வலிமையும் மெலிந்தொழியக்கடவது. எ-று. திருவேகம்பநாதர் மாலை தந்தருளினார் ஆதலால் மன்மதரே செல்வீராக பெண்கள் அலர்தூற்றலும் அமையும் இனி வருந்தமாட்டேம் கடலின் வலிமையும் ஒழியக்கடவது எனக் கூட்டுக. [மாலைவிருப்புரைத்தல்.] (௬௧)

கலைக்கரும்பரவப்பூம்பகழிக்குங்கன்னியர்நோக்
கலைக்கரும்பரவேர்நகையல்குலுக்காசைகொண்டு
கலைக்கரும்பரவைக்குள்விழாதுகருணைபெரு
கலைக்கரும்பரமானந்தமீந்தனன்கம்பத்தனே.

(இ-ள்.) கலைக் கரும்பர் அவப் பூம் பகழிக்கும் - (காம) நோயை (வளர்க்கும்) கருப்புவில்லையுடைய மன்மதரது வறிதாகிய புட்பபாணங்களுக்கும்—கன்னியர் நோக்க வலைக்கு அரும்பு அரவு ஏர் நகை அல்குலுக்கு - பெண்களது பார்வை வலைக்கும் (முல்லை) முகையும் பாம்பின் படமும்போன்ற தந்த (பந்திக்கும்) நிதம்பத்திற்கும்—ஆசை கொண்டு கலைக் கரும் பரவைக்குள் விழாது - மையல் பூண்டு துக்கமாகிய கரிய கடலின் வீழ்ந்து மூழ்காவண்ணம்,—கம்பத்தன் - திருவேகம்பவாணர்—கருணை பெருக அலைக்க அரும் பரமானந்தம் ஈந்தனன் - திருவருள் பெருக அலைத்தல் கூடாத பரமசுகத்தை (அடியேனுக்குத்) தந்தருளினர். எ-று. இரண்டாமடியில் அரவு ஆகுபெயர். (௬௨)

கம்பாகம்பாநதிப்பாற்பூசைசெய்கவுரிக்கருணைக்
கம்பாகம்பாலித்தகோவேமகளிர்கடிதடநா
கம்பாகம்பாமொழிகண்கள்ளென்றுதன்கழலைமுறுக்
கம்பாகம்பாகமுறுந்தமிழ்பாடுங்கடன்பணியே.

(இ-ள்.) கம்பா - திருவேகம்பநாதரே,—கம்பா நதிப்பால் பூசை செய் கவுரிக்கு அருள் நோக்கம் பாகம் பாலித்தகோவே - கம்பையாற்றின்கண்ணே (திருவடிகளைப்) பூசித்த உமாதேவியாருக்குக் கருணைப்பார்வையும் (வாம) பாகமும் அளித்தருளிய முதல்வரே,—மகளிர் கடிதடம் நாகம் மொழி கண்கள் பாகு அம்பு ஆம் என்றுஉ - பெண்களுடைய நிதம்பம் பாம்பின் படமாகும் வசனங்களும் நேத்திரங்களும் பாலின் சுவையும் பாணங்களுமாகும் என்று புனைந்துரை

யாது,—உன் கழலே முறுக்கம் பாகம் பாகம் உறும் தமிழ் பாடும் கடன் பணி - உமது திருவடிகளை (ப் புகழ்ந்து நாளிகேரபாகமாகிய) முருகிய பாகமும்(கதலிபாகமாகிய) செம்பாகமும் பெற்ற தமிழ்ச்செய்யுள்கள் இயற்றும் முறைமையை (அடியேனுக்கு) அருள்செய்வீராக. எ-று. இக்ஷு பாகம் திராக்ஷாபாகமாகிய இரண்டையும் முதலினும் இறுதியினும் கூட்டி நான்கென வடநூலார் கூறுப. அவற்றுள் இடைநின்ற நாளிகேரபாகம் கதலிபாகமாகிய இரண்டுமே பெரும்பயனுடையனவென்பார் முறுக்கம்பாகம் பாகமுறுந்தமிழ் பாடுங்கடன் பணியென்றார். இக்ஷு கரும்பு. திராக்ஷை - முந்திரிகை. நாளிகேரம் தெங்கு. கதலி - வாழை. (௯௯)

பணியாதனந்தம்பரிசடியாரெதிர்ப்பட்டிடிற்செய்
பணியாதனந்தன்புகழுதிர்ப்பீரென்றுபாடிப்பத்தி
பணியாதனந்தந்துபசரியாதுகம்பாவரவப்
பணியாதனந்தஞ்சமென்றழிவேனெப்படியுய்வனே.

(இ-ள்.) அடியார் எதிர்ப்பட்டிடில் அனந்தம் பரிசு பணியாது-தொண்டர்கள் எதிர்ப்பட்டால் பலமுறை வணங்குதல் செய்யாதும்,—செய் பணி யாது அனந்தன் புகழ் திற்பீர் என்று பாடிப் பத்தி பணி—(அடியேனால்) இயற்றத்தக்க குற்றேவல் யாது சேடனும் துதிக்கின்ற மகான்களே யென்று புகழ்ந்து (மேலான) பத்தி (வினவி),—ஆதனம் தந்து உபசரியாது - ஆசனங்கொடுத்து வழிபடாதும்,—கம்பா அரவப் பணியா - திருவேகம்பனாதரே சர்ப்பாபரணரே - தனம் தஞ்சம் என்று அழிவேன் எப்படி உய்வன் - திரவியத்தையே பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு கெடுகின்ற அடியேன் எவ்வண்ணம் பிழைப்பேன்! எ-று. மேலுமேலும் பொய்ப்பொருளை யீட்டமுயலாது கிடைத்ததனமைந்து இயன்றமாத்திரம் சற்பாத்திரத்தில் உபகரித்தலே உய்யுநெறியென்பது கருத்து. (௱)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெண்கண்டதேவர் திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடதிருமுல்லைவாயிலந்தாதி.

இஃது,
திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துத்
திராவிடமகாபாஷ்யகர்த்தராகிய
சிவஞானயோகிகள்
அருளிச்செய்தது.

மதுராபுரிவாசியாகிய
இ. இராமசுவாமிப்பிள்ளை என்று
வழங்குகின்ற
ஞானசம்பந்தப்பிள்ளை
செய்த உரையுடன்

இராமநாதபுர சமஸ்தானம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ
பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்களுடைய
புத்திரர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ
பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள்
விரும்பியவண்ணம்

சபாபதிநாவலரவர்களது
சித்தாந்தவித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை: ஏகவல்லியம்மன்கோயில்வீதி - 79.
1899.
விகாரி வரு

Copy-Right Registered.

சிறப்புப்பாயிரம்.

பொருட்டுறை மலிந்த முல்லையந் தாதி
புலவர்கட் கமிழ்தெனப் பொழிந்த
தருட்டுறை யடியார் நிதியமாய்ப் போந்த
வண்ணன்மெய் கண்டமா தேவன்
மருட்டுறை யொழிப்பான் வார்த்திகப் பொழிப்பான்
வருசிவ ஞானபோ தத்தின்
றெருட்டுறை பிறங்கப் பாடிய முறையிற்
செய்சிவ ஞானவான் முகிலே.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுல்லைவாயிலந்தாதி.

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

மல்லைவிநாயகனிங்கெம்மையாளொற்றிவைபுகல்வே
றில்லைவிநாயகனென்கேறுயில்லென்றிகழ்லெனுஞ்
சொல்லைவிநாயகனைக்கிரப்போர்க்கருள்சோதிபெற்ற
முல்லைவிநாயகன்முல்லையந்தாதிக்குமுன்னிற்குமே.

(இதன் பதப்பொருள்.) மல்லை வில் நாயகனிங்து எம்மை ஆள் ஒற்றி வை வில் வேறு புகல் இல்லை—மேருமலையை வில்லாகவுடைய முதல்வரே திருவுளமிரங்கி அடியேங்களை அடிமை பூண்டருளும் (பூண்டு) ஒற்றிசெய்தருளும் (அல்லது) விற்றருளும் பிறிது பற்றுக்கோடு இன்று,—நாய் அகன் நன்கு எனும் இல் என்று இகழ்ல் எனும் சொல்லை விநாய்—நாயிடத்துள்ள நன்மையாயினும் இல்லையேயெனவிகழாதிரும் என்று புகழ்கின்ற விண்ணப்பத்தைக் கேட்டருளி,—அகன் மைந்த இரப்போர்க்கு அருள் சோதி பெற்ற முல்லை விநாயகன்—மனம் உருகி யாசிக்கின்ற (அத்) திருவடியார்களுக்குக் கருணைசெய்யுஞ் சிவபிரான் தந்தருளிய முல்லைவிநாயக மூர்த்தியானவர்,—முல்லையந்தாதிக்கு முன்னிற்கும்—(யான், பாடத்தொடங்கிய) திருமுல்லைவாயிலந்தாதி என்னும் இப்பிரபந்தத்தின்பொருட்டு (வரும், இடையூற்றைப்போக்கி) முன்னின்றருளுவர். என்றவாறு.

மலையென்பது மல்லையென ஒற்று மிகுந்து நின்றது, எதுகை நோக்கி. மூன்றாமடியில் விநாயென்பது கேட்டென்னும் பொருளில் வந்தது. ஏகாரம் ஈற்றசை.

நூல்.

திருத்தங்குமாமுல்லைவாயிற்பிரானிருசேவடிநீர்த்
திருத்தங்குமார்க்கத்திற்செல்லாமலாடப்பெற்றேமினிமால்
திருத்தங்குமாரனென்றேத்திப்பிறரைப்பின்சென்றுநின்று
திருத்தங்குமாதுமனிக்காவுலகத்துளந்தேம்பிலமே.

(இ-ள்.) திருத் தங்கு மா முல்லைவாயிற் பிரான் இரு சேவடி நீர்த் திருத்தம்—அழகு தங்கிய பெரிய திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கடவுளாகிய சிவபெருமானுடைய சிவந்த இரண்டு திருவடிகளில் (அபிஷேகிக்கப்படும்) திவ்விய தீர்த்தத்திலே,—கு மார்க்கத்தில் செல்லாமல் ஆடப் பெற்றேம்—கீழ்மையாகிய வழியின் ஒழுகாவண்ணம் முழுகப்பெற்றோம்,—(ஆதலால்) இனிப் பிறரை மால் திருத்தம் குமாரன் என்று ஏத்திப் பின் சென்று நின்று திருத்தம்—இனி (உலகத்தையாளும் அரசராகிய) அயலோரை விஷ்ணுவும் இலக்குமிக்கும் புத்திரனாகிய மன்மதனென்று புகழ்ந்து பின்னே போய் நின்று சீர்ப்படுத்தமாட்டோம்,—கு மாது முனிந்தாலுளம் நைந்து தேம்பிலம்—(அங்ஙனம் புகழாமை பற்றிப்) பூமாது கோபித்தவிடத்தும் மனம் வருந்தித் தளரமாட்டோம். எ-று.

இருசேவடி நீர்த் திருத்தமென்பதற்கு நிருமலமாகிய பொருட்சத்தி (பதிந்த) தீர்த்தத்திலெனினும் அமையும். மூன்றாமடியில் தம் சாரியை. (௧)

தேங்கொன்றையாரணவுஞ்சடைவாழ்வைத்திசையனைத்துந்
தேங்கொன்றையாரணவல்லாரெமைச்சினஞ்செய்துபொறி
தாங்கொன்றையாரணஞ்செய்யாதுமுல்லைத்தலத்திறைவா
தாங்கொன்றையாரணவென்றிரந்தேத்துந்தவம்பெறினே.

(இ-ள்.) தேம் கொன்றை ஆர் அணவும் சடை வாழ்வை—தேன்பொருந்திய கொன்றைமலரும் ஆத்திமலரும் அணிந்த சடையையுடைய செல்வமாயுள்ளவரும்,—திசை அனைத்தும் தேங்கு ஒன்றை அண வல்லார் யார்—திக்குகள் முழுவதும் நிறைந்துள்ள ஒரு பொருளுமாகிய சிவபெருமானை அடையமாட்டாதவர் யாவர்,—பொறிதாம் எமைச் சினஞ்செய்து கொன்று ஐயாரணஞ்செய்யாது—பஞ்சேந்திரியங்களானவை எங்களைக்கோபித்து மிக வருத்தி பிரா

புண்ணாக்காது,—முல்லைத் தலத்து இறைவா தாங்கு—திருமுல்லைவாயிலாகிய திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் முதல்வரே காத்தருளும்,—ஒன்று ஐ ஆரண என்று இரந்து ஏத்தும் தவம் பெறின்—ஒன்றாகிய அழகிய வேதப்பொருளானவரே என்று வேண்டிப் புகழ்கின்ற தவத்தைப்பெற்றால். எ-று.

பிதாவே முதல்வரே ஆனவரே புண்ணாக்காது காத்தருளுமென்று புகழ்கின்ற தவத்தைப்பெற்றால் சிவபெருமானை அடையமாட்டாதவர் யாவரெனக்கூட்டுக. முதலடியில் கொன்றை ஆர் ஆகுபெயர்கள். மூன்றாமடியில் இரணம் ரணமெனத் தொகுத்தல்விகாரம் பெற்று நின்றது. (௨)

தவலரும்பல்கலைதேர்முல்லைவாயிற்சயிலவில்லார்
சுவலரும்பல்கலைதந்திடக்கொண்டவர்தூயமதி
நுவலரும்பல்கலைநீர்முடியாரைநுவன்றறியா
வவலரும்பல்கலைவேண்டியென்வீணிலலைவதுவே.

(இ-ள்.) தவல் அரும் பல் கலை தேர் முல்லைவாயிற் சயில வில் ஆர் சுவலர்—கெடுதலில்லாத பலநூல்களை ஆராய்ச்சிசெய்கின்ற திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற மேருமலையாகிய வில்லானது பொருந்திய பிடரியையுடையாரும்,—உம்பல் கலை தந்திடக் கொண்டவர்—யானையானது தோலாகிய வஸ்திரத்தைக் கொடுக்க (அதனை) அணிந்துகொண்டவரும்,—நுவல் தூய மதி அரும்பு அலை நீர் அல்கு முடியாரை—சொல்கின்ற சுத்தமுடைய பிறைக் கண்ணியும் அலையையுடைய கங்கைநீரும் தங்கிய திருமுடியையுடையாருமாகிய சிவபெருமானை,—நுவன்று அறியா அவலரும்—துதித்தறியாத எளியரும்,—பல்கலை வேண்டி வீணில் அலைவது என்—(போகங்கள்) அபிவிருத்தியாதலை விரும்பி வீணாக உழல்வது என்னையோ. எ-று.

யான் அறியேனென்பது எஞ்சிநின்றது. துதித்தால் எண்ணியவற்றை இருக்குமிடத்தே கூட்டுவனென்பது கருத்து. (௩)

அலைவனமந்தாங்காற்றங்கிமண்ணொளியைந்துமல்லாத்
தில்லைவனமந்தங்கத்தாணாமாதிருமுல்லையின்வாழ்
தலைவனமந்தரங்காட்டுகென்றுகருளிசும்பிற்
கலைவனமந்தரங்காப்பவிர்மாதுங்கருணையன்றே.

(இ-ள்.) அலை வனம் அந்தரம் காற்று அங்கி மண் எனும் ஐந்தும் அல்லா—அலையையுடைய நீரும் ஆகாயமும் காற்றும் அக்கினியும் பூமியுமாகிய பஞ்சபூதங்களுமல்லாத,—தில்லை வனம் அந்தரங்கத் தானம் ஆ—(சிதாகாசவடிவமான) சிதம்பர ஸ்தலத்தை இரகசிய ஸ்தலமாகக்கொண்டு,—திருமுல்லையின் வாழ் தலைவன்—(அத்தாணித்தானமாகிய) திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் முதல்வராகிய சிவபிரான்,—அமந்தரம் காட்டும் நஞ்சு உண்டு—(கடலைக்கடைந்து) அந்த மந்தரகிரியினால் கொடுக்கப்பட்ட விடத்தை உண்டு,—தரு விசும்பிற் கலைவு அற மந்தர் அங்காப்பினை—(பஞ்ச) தருக்களையுடைய சுவர்க்கலோகத்திலுள்ள குலைவுற்றோடிய அந்தன்மையுடைய அறிவிலிகளாகிய தேவர்கள் வாய்திறந்தழுதலை,—மாற்றும் கருணை என்—போக்கிய திருவருள் (இருந்தபடி) என்னே. எ-று.

அத்தாணித்தானம் அரசிருக்கைத்தலம். தில்லை என்பது நிலையென இடைக்குறைந்து நின்றது. மூன்றாமடியில் அம்மந்தரமென்பது அமந்தரமென நின்றது. இறுதியடியில் அன்னமென்பது அனமென இடைக்குறைந்து நின்றது. பஞ்சதருக்களாவன அரிச்சந்தனம், கற்பகம், சந்தானம், பாரிசாதம், மந்தாரம் என்பனவாம். இரண்டாமடியில் அந்தரங்கத்தானமென்பதற்கு அழகையுடைய அம்பலத்தானமெனினும் அமையும். அப்பொருள் கொள்ளுங்கால் அரங்கமென்பது ரங்கமென அகரம் தொகுத்தல் விகாரம் பெற்று நின்றதாகக்கொள்க. (௬)

கருமமலங்கொடுமாயையுநீக்கிக்கதிர்த்துவரா
லருமமலங்கொடுபாய்தடஞ்சூழ்முல்லைதன்னிலொன்னார்
மருமமலங்கொடுசெற்றோன்பரசவரும்பெருமா
னருமமலங்கொடுமாமாசிலாமணியாண்டகையே.

(இ-ள்.) கருமம் மலம் கொடு மாயையும் நீக்கி—கன்மமும் ஆணவமும் கொடிய மாயையுமாகிய பாசங்கள் மூன்றையும் கெடுத்து,—வரால் கதிர்த்து அருமம் அலங்கொடு பாய் தடம் சூழ் முல்லை தன்னில்—வரால்மீன் கருவங்கொண்டு இயல்பாகிய மலங்குமீனோடு பொருகின்ற வாவிகள் சூழ்ந்த திருமுல்லைவாயிலின்கண்ணே,—ஒன்னார் மருமம் அலங்கொடு செற்றோன் பரசவரும் பெருமான்—பகைவருடைய மார்பத்தைக் கலப்பையாகிய படைக்கலத்தால் (பிளந்து) கொன்ற பலராமன் புகழும் வண்ணம் எழுந்தருளிய கடவுளே,—அருமம் அம

லங்கொடு—அரிய பரிசுத்தத்தன்மையை (அடியேனுக்குக்) கொடுத்தருளும்,—மா மாசிலாமணி ஆண்டகையே—பெருமையாகிய மாசிலாமணி யீசரே. எ-று.

கடவுளே ஈசரே பாசங்கள் மூன்றையுங் கெடுத்துப் பரிசுத்தத் தன்மையைக் கொடுத்தருளுமெனக் கூட்டுக. (௭)

கைதவநாடகங்காட்டியறிவைக்கமரகத்தே
பெய்தவநாடகவாக்கழித்தாய்புகழ்பெற்றதொண்டைச்
செய்தவநாட்டுமுல்லைப்பிரான்பதஞ்சிந்தைசெய்தே
கைதவநாடகமேயெங்குணாளனெங்கணம்பனென்றே.

(இ-ள்.) கைதவ நாடகம் காட்டி—வஞ்சகமாகிய கூத்தைச் செய்து,—அறிவைக் கமரகத்தே பெய்து—உணர்வை (உலகமார்க்கமாகிய) பிளவிலே ஒழுகவிட்டு,—தவ நாள் அவம் ஆக் கழித்தாய்—பயன்பெறத்தக்க காலங்களை (இதுவரையும்) வீணாகப் போக்கினாய் (இன்னமும் அவ்வாறிருக்காது),—புகழ் பெற்ற தவம் செய் தொண்டை நாடு அகம் முல்லைப் பிரான் பதம் சிந்தை செய்தே—(சான்றோருடைத்தென்பதுமுதலிய) கீர்த்திகள் அடைந்த பதிபுண்ணியங்கள் செய்யத்தக்க தொண்டைமண்டலத்தினிடத்ததாகிய திருமுல்லைவாயிலின்கண் வீற்றிருந்தருளும் கடவுளுடைய திருவடிகளைத் தியானித்துக்கொண்டே,—அகமே எங்கள் நம்பன் எங்கு உளான் என்று தவநாடு—மனமே நம்முடைய நம்பனென்னுந் திருநாமமுள்ள (அச்) சிவபிரான் எங்கே எழுந்தருளியிருப்பனெனப் பெரும்பான்மையும் ஆராய்ச்சி செய்வாயாக (செய்து) உருகுவாயாக. எ-று.

இங்ஙனம் பத்திசெய்தலே புத்தி முத்தி சாதனமென்பது கருத்து. மனமேயென்பதை முதலிற் கூறிக்கொள்க. சான்றோருடைத்தென்பதற்குப் பிரமாணம் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும், ஒருங்குகூடிய அவைக்களத்தே, தேயவியற்கைகளைப் பற்றி வினாநிகழ்ந்தவழி, ஞானமூர்த்த ஔவையார் "தொண்டைநன்னாடு சான்றோருடைத்து" என்கூறிய, உண்மைத் திருவாக்கானுமுணர்க. (௮)

எங்கணம்பன்பாசோதிபாரிவிளைமலர்த்தா
ளங்கணம்பன்பாசேமுல்லையாயருளொன்றமரர்
தங்கணம்பன்பாசேய்கரத்தான்முல்லைதன்னிறையாஞ்
செங்கணம்பன்பாசேதனன்பாதமென்சிந்தையதே.

(இ-ள்.) எங்கள் நம்பன்—நம்முடைய நம்பனென்னுந் திருநாமத்தை யுடையவரே,—பாச அடியாரின் மலர் ஏர் இணைத்தாள் அம் கண் நம்பு அன்பு—(உலகமுழுவதும்) துதிக்கின்ற (நம்முடைய) திருத்தொண்டர்களது செந்தாமரை மலர்போலும் அழகிய இரண்டு திருவடிகளை (விடத்து) விரும்புகின்ற பத்திமையை,—அரசே நல் லையாய் அருளின்ற அமரர் தங்கள் பண்—நாயகரே திருமுல்லைவாயிலையுடையவரே அச்சருளுமெனத் தேவர்கூட்டங்கள் புகழ்கின்ற,—பாசவாய் கரத்தான்—மழுப்படையைத் தாங்கிய திருக்கையையுடையவரும்,—முல்லை தன் இறையாம் செங்கண் அய்யன்—முல்லை நிலத்திற்குக் கடவுளாகிய சிவந்த கண்ணையுடைய விஷ்ணுவைப் பாணமாகவுடையவரும்,—பரசேரனன் பாதம்—பரஞானவடிவினருமாகிய சிவபிரான் திருவடியானது,—என் சிந்தையது—என்னுடைய மனதின்கண் இருக்கின்றது. எ-று.

உடையவரே நாயகரே உடையவரே பத்திதந்தருளுமெனப் புகழ்கின்ற வென்க. செங்கண் அன்மொழித் தொகை. (எ)

சிந்தைத்திருக்குமரமுங்களவுஞ்செறிந்தவஞ்ச
கந்தைத்திருக்குமரமேர்விழியவர்காமங்களு
முந்தைத்திருக்குமரன்மாயமுமுடித்தருளொரு
விந்தைத்திருக்கும்பதியாமுல்லைமெய்ப்பொருளே.

(இ-ள்.) சிந்தைத் திருக்கு மரமும்—கோணிய மரம்போன்ற மனத்தையும்,—களவும்—களவையும்,—செறிந்த வஞ்சகம் தைத்து இருக்கும் அரம் சேர் விழியவர் காமங்களும்—மிக்க வஞ்சகத்தை அடைந்திருக்கின்ற அராவுங் கருவிபோன்ற கண்களையுடைய பெண்களிடத்து உண்டாகிய ஆசைகளையும்,—இரு முந்தைக் குமரன் மாயமும்—இலக்குமியின் மூத்தபிள்ளையாகிய மன்மதன் (செய்கின்ற) மாயத்தையும்,—முடித்து அருளும் ஒரு விந்தைத்து—கெடுத்த (ஐம்புலன்களை என்னை) ஆண்டருளும் ஆச்சரியத்தை யுடையதாகிய இருக்கும் பதி அதிபா முல்லை மெய்ப்பொருள்—வேதங்களாலும் இலக்கியங்களாலும் உணரப்படாத திருமுல்லைவாயிலின் கண் எழுந்தருளி விளங்கின்ற தத்துவப்பொருள். எ-று.

பொருப்புக்குழைத்தகரத்தார்வாமுல்லைப்புரத்ததியான்
கருப்புக்குழைத்தகரத்தார்நகக்கலங்காதருளும்

விருப்புக்குழைத்தகரத்தாரமலர்க்குழன்மெல்லியலா
மருப்புக்குழைத்தகரத்தார்தலைமைத்தென்வாழ்முதலே.

(இ-ள்.) பொருப்புக் குழைத்த கரத்து—மேருமலையை (வில்லாக) வளைத்த திருக்கையையுடையது,—ஆர்வ முல்லைப் புரத்தது—(தேவரும்) விரும்பத்தக்க திருமுல்லைவாயிலாகிய திருப்பதியையுடையது,—யான் கருப் புக்கு உழைத்து அகரத்தார் நகக் கலங்காது அருளும்—நான் (இன்னமும் அன்னை) வயிற்றிற் புகுந்து வருந்தி உலகத்தார் (இகழ்ந்து) நகைக்கும் வண்ணம் சஞ்சலப்படாமல் அருளைச் செய்கின்றது,—விருப்புக் குழைத் தகரத்து ஆர் மலர்க்குழல் அம் மருப்பு மெல் இயற்கு உழைத்து—விரும்புதலையுடைய காதணியையும், மயிர்ச்சாந்தையும் இணைத்த புஷ்பங்களையும் (அணிந்த) கூந்தலையும், (வளப்ப) மாகிய பூங்கொம்புபோன்ற மிருதுவாகிய தன்மையையுடைய திருமேனியையும் பெற்ற உமாதேவியாருக்கு (வலப்) பாகத்தையுடையது,—அகரத்து ஆர் தலைமைத்து—(மெய்யும் உயிருமாகிய எழுத்துக்களெல்லாவற்றினும் நிறைந்த தலைமையுடைய) அகரத்தைப்போல (ச்சடாசடப் பிரபஞ்சத்திக எல்லாவற்றினும்) நிறைந்த தலைமையையுடையது,—என் வாழ் முதல்—என்னுடைய (மெய்ச்) செல்வமாகிய முதற்பொருள். எ-று.

முதலடியில் கரத்தது என்பாலது கரத்து என அகரச்சாரியை தொக்கது. மெல்லியல் அன்மொழித் தொகை. வாழ்வு என்பது வாழ் என முதனிலை மாத்திரையாக நின்றது. (அ)

வாரம்படைத்தகருநீலக்கண்மயில்பாகரயில்
வாரம்படைத்தகருவந்தகோன்றொழுமன்னர்செய்யின்
வாரம்படைத்தகருவறுப்பார்க்கிடம்வண்டொழில்செய்
வாரம்படைத்தகருவாற்றுலைசெய்வளமுல்லையே.

(இ-ள்.) வாரம் படைத்த கரு நீலக் கண் மயில் பாகர்—நீரிலுண்டாகிய கரிய நீல மலர்போலும் கண்களையும் மயில்போலும் சாயலையுமுடைய உமாதேவியாரைப் பாகத்திலே வைத்தருளியவரையும்,—வார் அம் அயிற்படைத் தகர் உவந்த கோன் தொழும் மன்னர்—நீண்ட அழகிய வேற்படையோடு ஆட்டுக்கடாவையும் மகிழ்ச்சியாகக் கொண்டருளிய முதல்வராகிய முருகக் கடவுளால் வழிபடப்பெற்ற நாயகராயும்,—வாரம் செய்யின் படைத்த கரு அறுப்பார்க்கு இடம்—பத்திசெய்தால் (வினைக்கீடாகப்) பெற்ற பிறவியை ஒழிக்கு

ன்றவராயுமுள்ள சிவபிரான் எழுந்தருளியிருத்தற்கு இடமாவது,—வன் தொழில் செய்வார் அம்பு அகருவால் அடைத்துக் குலைசெய் வளம் முல்லை—கல (உழவுமுதலிய) தொழில்செய்வாராகிய மள்ளர் நீரை அதிர்கட்டைகளால் அடைத்துக் கரைசெய்யப்பெற்ற பெருமையுடைய திருமுல்லைவாயிலாகும். எ - று. (௰)

முல்லைப்பதிகமழ்சூழ்கொண்டல்சூழ்முதுகுன்றினும்வாழ்
தில்லைப்பதியமடமார்பன்மூவர்திருத்தமிழின்
சொல்லைப்பதிகமலர்த்தொடையான்றன்றுணைமலர்த்தா
ளொல்லைப்பதிகமனத்தேயமன்வரும்பொழுதே.

(இ - ள்.) முல்லைப்பதி—திருமுல்லைவாயிலாகிய திருப்பதியினும்,—கமழ் சூழ் கொண்டல் சூழ் முது குன்றினும்—நிறைவுபெற்ற கருப்பத்தையுடைய மேகங்கள் சூழ்கின்ற பழமலையாகிய திருப்பதியிலும்,—தில்லை வாழ் பதி—ஸ்ரீசிதம்பரமாகிய திருப்பதியிலும் எழுந்தருளியிருக்கின்ற முதல்வராயும்,—கமடம் மார்பன்—கூர்மத்தின் புறவோட்டை (ப் பதக்கமாகத் தரித்த) திருமார்பையுடையவராயும்,—மூவர் திருத்தமிழ் இன்சொல் மலர் ஐப் பதிகத் தொடையான்தன்—திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனாராகிய மூவரும் (திருவாய் மலர்ந்தருளிய) திருநெறித் தமிழாகிய இனிய சொல்லாகிய மலர்களால் (அமையப்பெற்ற) அழகிய திருப்பதிக மாலையை அணிந்தவராயுமுள்ள சிவபெருமானுடைய,—மலர்த் துணைத்தாள் மனத்தே ஒல்லைப் பதிக உப்பொழுதே யமன் வரும்—செந்தாமரை மலர்போலும் இரண்டு திருவடிகளை (அன்பர்களே) மனதின்கண்ணே சீக்கிரம் அழுந்தக்கடவீர் உங்களைப்பொழுதிலே இயமன் வருவனாதலால். எ - று.

கமடம் ஆகுபெயர். இறுதியடியில் பதிக்க வென்றபாலது பதிக வெனக் கடைகுறைந்து விகாரத்தால் நிற்கின்றது. (௰க)

தேங்கடம்புந்திகழுமலர்ச்சென்னிச்செவ்வேளைப்பெற்றோய்
தாங்கடம்புந்திகழுமலக்கோன்றமிழ்க்குடியா
யோங்கடம்புந்திகழுமலறவோங்குயர்முல்லையா
யாங்கடம்புந்திகழுமலத்தெவ்வறக்கொண்டே.

(இ - ள்.) தேம் கடம்பு மலரும் திகழும் சென்னிச் செவ்வேளைப் பெற்றோய்—தேனையுடைய கடம்பப்பூவும் (வெட்சிப்பூவும்)

விளங்குகின்ற திருமுடியையுடைய முருகக் கடவுளைத் தந்தருளியவரே,—தாங்கு—காத்தருளும்,—அடம்பு உந்தி கழுமலக்கோன் தமிழ் குடி—அடம்பந்தளிரையும் சங்கையாற்றையும் சீர்காழிப்பதிக்குத் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருப்பதிகமாலையையும் தரித்துள்ளவரே,—அடியோர்கள் தம் புந்தி கழுமல் அற ஓங்க—அடியேங்களுடைய அறிவு மயக்கத்தினின்றும் நீங்கித் தெளிவடையும்பொருட்டு,—உயர் முல்லையாய்—மேலாகிய திருமுல்லைவாயிலையுடையவரே,—ஆங்கு அடு—அவ்விதமின்றன் அடித்தருளும்,—இக்கழும் மலத் தெவ் அறக் கொண்டு ஆனை அம்பு உந்து—நிந்திக்கப்படும் ஆணவமலத்தினது பகைமைகெடும்பொருட்டுத் திருவுளங்கொண்டு திருவருளாகிய பாணத்தைத் தொடுத்தருளும். எ - று.

திருநாமங்களை அடுக்கித், தெளியும்பொருட்டு அடித்தருளும்காத்தருளும் தொடுத்தருளுமெனக் கூட்டுக. இரண்டாமடியில் அடம்பு ஆகுபெயர். குடியென்பது பெயர். (௰உ)

கொண்டலங்கண்டருமால்போலுமுல்லைக்குழகர்முன்னாள்
விண்டலங்கண்டருமாலுழந்தேங்கவெருண்டெழுநஞ்
சுண்டலங்கண்டருமாபதியார்முடியூடுமதித்
துண்டலங்கண்டருமாவாவென்னைத்தொண்டுகொண்டனரே.

(இ - ள்.) மால்போலும் கொண்டல் அங்கு அண் தரு முல்லைக் குழகர்—(வண்ணத்தும்படி வரும்) விஷ்ணுவைப்போலும் (மேகங்கள் சூழும்) திருமுல்லைவாயிலையுடைய அழகரும்,—முன்னாள் விண் தலம் கண்டு அருமால் உழந்து ஏங்க—பண்டைக்காலத்தே தேவர்கள் கண்டு பெரிய மயக்கம் அடைந்து பயப்படும்வண்ணம்,—வெருண்டு எழு நஞ்சு உண்டு அலம் கண்டர்—(திருப்பாற்கடலினின்றும்) கோபங்கொண்டு தோன்றிய விடத்தையுண்டு அமைந்த கழுத்தையுடையவரும்,—உமா பதியார்—உமாதேவியாருக்குத் தலைவரும்,—முடி ஊடு மதித் துண்டு அலங்கு அண்டரும்—திருமுடியிலே பிறைமதி விளங்கப்பெற்ற (மகா) தேவருமாகிய சிவபிரான்,—ஆ ஆ என்னைத் தொண்டு கொண்டனர்—ஆ ஆ (பரிபக்குவமில்லாத) என்னையும் அடிமையாக்கிக் கொண்டனர். எ - று.

அன்பர்களை இவர் பெருங்கருணை இருந்தபடி என்னை யென்பது எஞ்சி நின்றது. முதலடியில் அங்கு அசை. விண்டலம் ஆகு பெயர் இழிவு சிறப்பும்மை தொக்கு நின்றது. (௰௩)

கொண்டானனங்கனஞ்சக்கொடும்பார்வை குரைகடனஞ்
சுண்டானனங்கனம்வாவியுங்காவுமுலாவுமுல்லைக்
கண்டானனங்கனகப்புத்திமுத்தியுங்காட்டவஞ்சு
பிண்டானனங்களுடனொடுவாழும்பெருமையென்னே.

(இ-ள்.) அனங்கன் அஞ்சக் கொடும் பார்வை கொண்டான்—மன்மதன் அஞ்சும்பொருட்டுக் கொடிய பார்வையைச் செய்தவரும், குரை கடல் நஞ்சு உண்டான்—ஒலிக்கின்ற கடலில்(உதித்த) விடத்தை யுண்டவருமாகிய சிவபெருமான்,—அனம் கனம் வாவியும் காவும் உலாவும் முல்லைக்கண்டான்—அன்னங்களும் மேகங்களும் (முறையே) தடாகங்களிடத்தும் சோலைகளிடத்தும் சஞ்சரிக்கப்பெற்ற திருமுல்லைவாயிலின் கண்ணே,—அனம் கனகம் புத்தி முத்தியும் காட்ட—அமுது திரவியம் (முதலாகிய இகபர) போகங்களும் வீடும் (பத்தர்களுக்குத்) தந்தருளும்பொருட்டுத் (திருவுளங்கொண்டு), கனற் கண் அஞ்சு பிண்ட ஆனனமொடு வாழும் பெருமை என்—அக்கினிக்கண்கள் (அமைந்த) திரட்சியையுடைய ஐந்து திருமுகங்களோடும் (சிவலிங்கமூர்த்தியாக) எழுந்தருளி யிருக்கின்ற மகிமை (இருந்தபடி) யாது. எ-று.

மூன்றாமடியில் தான் அசை. (௧௪)

பெரும்புங்கவருமகிழ்ந்தேத்துமுல்லைப்பெம்மான்களவே
விரும்புங்கவருமதியாளர்கட்டைவிழையும்வெறுந்
துரும்புங்கவருமனமிதுதீர்த்தென்றனுளத்தே
யரும்புங்கவருமவைகளுமாயவரும்பொருளே.

(இ-ள்.) பெரும் புங்கவரும் மகிழ்ந்து ஏத்து முல்லைப்பெம்மான் (தேவர்களிலே) சிறந்த அரிபிரமேந்திராதி தேவரும் (மற்றும் யாவரும்) மனமகிழ்ந்து துதிக்கும் திருமுல்லை வாயிலையுடைய கடவுளே,—களவே விரும்பும் கவரும் மதியாளர் கட்டை விழையும்—(பிறர்பொருளை) அபகரித்தலையே இச்சிக்கின்ற இரண்டுபட்ட புத்தியையுடைய தீயோரது சிநேகத்தை விரும்பும்,—வெறுந் துரும்பும் கவரும் என் மனம்—(அன்றி) வறிதாகிய துரும்பையும் (பொருளாகக்கொண்டு) கிருகிக்கும் என்னுடைய (அசுத்த) மனம்,—துரிச இது தீர்த்து உனத்தே அரும்பு—(ஆதலால்) குற்றமாகிய இதனைப் போக்கி (என்னுடைய சுத்த) மனத்தில் எழுந்தருளியிரு,—உங்கு அவரும் அவைகளும் ஆய அரும் பொருளே—உயர்திணைப் பிரபஞ்சமும் அஃறிணைப் பிரபஞ்சமுமாகிய பெரும் பொருளே. எ-று.

கடவுளே பெரும் பொருளே என அடுக்கி யுரைத்துக்கொள்க. இறுதியடியில் உங்கு அசை. (௧௫)

அருவினையேனையெவர்புரப்பாரென்றழுங்கிநெஞ்சே
கருவினைபேல்கைகரமின்றித்தென்முல்லைக்காவலன்றாள்
மருவினையேனைவினைகளுநீங்கினைமாற்றினையிவ்
வுருவினையேனையுறுதியினியுனக்கென்குறையே.

(இ-ள்.) நெஞ்சே அருவினையேனை எவர் புரப்பார் என்று அழுங்கிக் கருவில் நையல்—மனமே! பொறுத்தற்கரிய தீவினையையுடைய என்னை யாவர் காத்தருளுவார் என்று வருந்தி (இப்) பிறப்பின்கண்ணே தளராதே,—கைகரம் இன்றித் தென் முல்லை காவலன் தாள் மருவினை—வருத்தமின்றி (எளிதாக) அழகிய திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற முதல்வருடைய திருவடிகளை அடைந்தாயல்லவோ,—ஏனை வினைகளும் நீங்கினை—(ஆதலால் ஆணவமலத்தோடு) மற்றைய வினைகளும் ஒழியப்பெற்றாய்,—இவ் உருவினை மாற்றினை—(மாயாகாரியமாகிய) இந்த உடலையும் (அசுத்தம் துக்கம் அநித்தியம் என உணர்ந்து) வேறுபடுத்தினாய்,—இனி ஏன் ஐயுறுதி உனக்கு என் குறை—இனி எம்பெருமானைச் சந்தேகிக்கின்றாய் (பசுத்துவம் நீங்கிய) உனக்கு யாது குறையுளது. எ-று.

சிவத்துவம் விளங்குதல் சத்தியமே யென்பது குறிக்கின்றது—இதைப்பற்றி ஆணவமலம் வருவிக்கப்பட்டது. ஈற்றடியில் ஏனைப் பிரித்தும் கருவின்கண் வருத்தாதே எனப்பொருள் கூறினும் பொருந்தும். (௧௬)

குறைமதியாதவமாற்றுநர்கேண்மைவெங்கோளர்பொய்ம்மை
மறைமதியாதவமாபரமதமார்க்கமதித்தே
பிறைமதியாதவமாதவர்வாழ்முல்லைமேவுமன்னை
யிறைமதியாதவமால்விழியானையினெஞ்சமே.

(இ-ள்.) குறை மதியாது அவம் ஆற்றுநர் கேண்மை—(தமது) குற்றத்தை எண்ணாமல் (பகை) வம்புகளைச் செய்கின்ற அறிவிலிகளது நண்பையும்,—வெங் கோளர் பொய்ம்மை மறைமதி—கொடிய குறளையர் (கூறும்) அசத்தியத்தையும் மறுத்தல் செய்வாய்,—பரமத

மார்க்கம் ஆதலம் ஆமோ—புறச்சமய ஒழுக்கம் ஆதலங்கையாகுமா, இந்தப் பிறை மதியா—இந்தக் குற்றத்திற் கேதுவானவைக் கோடல் அறிவா,—(ஆதலால் இதனையும் பொறுத்தி)—மாதவர் தவவாழ் முன்னே மேவும்—பெரிய தவத்தினர் மிகுதியும் தங்கப்பெற்ற திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும்,—நிறை மதி ஆதவம் அனல் மாவிழியான நெஞ்சமே கின—(கலைகள்) நிறைந்த சந்திரனும் சூரியனும் அக்கினியுமாகிய முக்கண்களையும் பெருமைபொருந்திய கண்களாகவுடைய சிவபெருமானே மனமே சிந்திக்கக்கடவாய். எ-று.

இரண்டாமடியில் மதியென்பது முன்னிலை யசைச்சொல். இறுதியடியில் ஆதவமுடைய சூரியனை ஆதவமென உபசரித்தார். ஆதவம் ஒளி. (௧௭)

நெஞ்சகங்கோடிமறமேயயின் மன்னீர்மையின்றி
வஞ்சகங்கோடிசெய்தாலும்பொறுத்தருள்வாயையனே
யஞ்சகங்கோடிதம்பர்குன்றமலமுதுசெய்த
நஞ்சகங்கோடிவனமுத்தார்ன்முல்லைநாயகனே.

(இ-ள்.) நெஞ்சகம் கோடி—(என்னுடைய) மனம் கோணுதலுற்று,—மறமே பயின்று நல் நீர்மை இன்றி—பாபச்செய்கைகளிலே பழகி நன்மையாகிய குணம் இல்லாமல்,—கோடி வஞ்சகம் செய்தாலும் பொறுத்தருள்வாய்—அளவடங்காக் கபடச்செயல்களைச் செய்தாலும் சகித்தருளும்,—ஐயனே—பிதாவே,—கோள் இரிந்து அஞ்சு அகம் தம்பர் குன்றமலம் அமுது செய்த நஞ்சு—கிரகங்களும் நிலைகுலைந்து அஞ்சுதற்கேதுவாகிய மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும் கலைதலையான்னம் விடத்தையுண்டருளியவனே,—வனம் கங்கு நீடி முத்தம் சார் முல்லை நாயகனே—தண்ணிய வரம்புகளிலே நீடி முத்துக்களை உமிழ்கின்ற (கழனிகள் சூழப்பெற்ற) திருமுல்லைவாயிலுக்கு முதல்வனே. எ-று. (௧௮)

காயகங்கைக்கினாகம்தென்னங்காயுமிரும்பென்செயுந்
தூயகங்கைக்கினாமீனமெல்லாமக்கைவிகொள்ளுமோ
தீயகங்கைக்கினையார்சேர்முல்லைத்திருப்பதிபெம்
நாயகங்கைக்கினியாம்பயன்கோடத்தன்மையதே.

(இ-ள்.) காய் அகம் கைக்கு இனிதாம் தெங்கங்காய் உதின் நாயன் செயும்—காயினிடத்தே கைக்கு மிகுதாகாகிய தேங்காய் அகப்பட்டால் (அதனை அந்த) நாயானது யாது செய்யப்போவது,—

தூய கங்கைக்கின் மீனம் எல்லாம் அக்கலை கொள்ளுமோ—சுத்தமாகிய கங்காநதியிலே வாழ்கின்ற மீன்களெல்லாம் அந்த (கங்கையின்) இரதத்தைக் கிருமித்துமோ,—தீ அகம் கைக்கு இனியார் சேர் முல்லைத் திருப்பதி எம் நாயகம் - இலையாகிய பாவவொழுக்கத்தைத் தன்னைநாதர் அடையப்பெற்ற திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிராநின்ற வலிமையுடைய தலைவனே என்னுடைய பிதாவே,—அகம் கைக்கினியாம் பயன் கோடல் அத்தன்மையது—(தேகமிர் சிறுவருள் கைக்கொண்டது) நான் முறுதலைக்காமத்தால் பிரயோசனத்தைப் பெறுதல் அவ்வியல்பிற்றாகும் (எ-று.) நாயகமென்பதற்குத் தலைமையுடையவனே என இலக்கணையாகப் பொருள் கூறினும் பொருந்தும்.

தன்னகராவதுதென்முல்லையே தண்பணிமணிகள்
மின்னகராவதுமையாள்கொடியிடைவெள்விடைசந்
சன்னகராவதுசெற்றமறையன்பர் நால்வர்க்கறஞ்
சொன்னகராவதுவாலின்மேற்றுகந்தோனடுக்கே.

(இ-ள்.) தன் நகர் ஆவது தென் முல்லையே—அழகு திருப்பதியாவது தென் பணியின் அழகு அழகையுடைய திருமுல்லைவாயிலே,—தண் பணியின் அழகு விளங்குமெள்ள மணிகள் ஆரமுடைய ஆபரணங்களாவன மிக்க விளக்கமுடைய பாம்புகளே,—அழகைய மாணிக்கங்கள் (அமைந்த தலையினை உடைய) பாம்புகளே,—திருமணமாட்டு பெண் கொடியிடை - திருமணஞ் செய்யப்பெற்ற திருமணமாட்டு கொடியிடையாள்மையே,—வெள் விடை சந்த அன்னகராவது கொடியிடையாள்மையே,—வெள்ளிய இடபமானது விடம்பட்டது (கொடிய) முதல் செற்றதாகும்—வெள்ளிய இடபமானது விட்டு அன்பர் நால்வர்க்கு அறம் சொன்னதாவது ஆலின்மேலே,—அன்பர் நால்வர்க்கு சனகர் சநந்தனர் சநாதனர் அவர் எனாத்தும் நம் தோன்றுதற்கு சனகர் சநந்தனர் சநாதனர் சநற்குமாரர் ஆகிய நான்கு பத்தர்களுக்கும் வேதங்களின் விளைவுகளைச் சொல்லுதற்கு அறத்தினைப் பொருந்திய திருக்கையையுடையவனே முற்பில் தம் முனிவுடைய திருக்கையாகிய சிவபெருமான் என்று உரைக்கின் தம்முடைய தலைவராகிய சிவபெருமானைப் பெற்றவனைத் தேசுகின் எனக்கு (எ-று.) மெய்ப்பொருள்கொண்டதை முதலின் எடுத்துரைக்க. (௧௯)

மூன்றாமடியில் அது பகுதிப்பொருள் விகுதி.

தோன்றற்கரியபொருளொளிதோயவாதிதான்பிரா
னூன்றற்கரியருள்மனதோமுல்லையுள்ளிருந்து
கூன்றற்கரியபாடியா முடிபுண்மைகூடியென்னை
யென்றற்கரியாயினனோ ரருக்கமுந்தெய்வமின்னே.

(இ-ள்.) தோன்றற்கு அரிய பொருள் எளித்தோன்றி வந்து,—வெளிப்படுதற்கு அருமையாகிய முதற்பொருள் (பெருங்கருணையினாலே திருவுருக்கொண்டு) எளிமையாக வெளிப்பட்டு (இப்பூமியின்கண்) வந்து,—நறவு ஈன்ற அல் கரிய குழலாளொடு முல்லையுள் இருந்து—தேன்றங்கிய (பூக்களை அணிந்த) இருள்போலும் கரிய கூந்தலையுடைய உமாதேவி சமேதராகத் திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருந்து,—கூன் தர்க்கர் அறியா முடிபு உண்மை இயல்புகூறு—குதர்க்கிகளால் உணரப்படாத (சிவாகமத்தின்) ஞானபாதச் சிறப்பிலக்கணத்தை விளக்கியருளி,—என்னை என்றற்கு—என்னை (ஒரு பொருட்படுத்தி) அங்கீகரித்தருளினமைக்கு,—அரி அயன் இமையோர் அழுக்கறுத்து என் பயன்—விஷ்ணுவும் பிரமனும் மற்றை இந்திராதி தேவரும் பொறாமைப்படுதலால் யாது பிரயோஜனமாகும் (எ-று.) (உ௪)

என்பதிகந்தனையேந்துங் குடங்கையிறைவனரு
ளென்பதிகந்தனைமுல்லையிற் சேர்ந்திலையிந்துடக்கா
மென்பதிகந்தனையன்புவி பொன்பொருளென்றறிவ
தென்பதிகந்தனையைய கோல்லோபுகலேழைநெஞ்சே.

(இ-ள்.) என்பதி—எனக்குத் தலைவரும்,—கந்தனை ஏந்துங் குடங்கை இறைவன் அருள் என்பது இகந்தனை—(பிரம) கபாலத்தைத் தாங்குகின்ற அகங்கையையுடைய ஈசருமாகிய சிவபிரானது கருணையைப் பற்றிலை,—முல்லையிற் சேர்ந்திலை—(அன்றி அவர் எழுந்தருளியிருக்கும்) திருமுல்லைவாயிலை (க்காயத்தால்) அடைந்தாயில்லை, இந்து உடக்காம் என்பு அதிகம்—இந்த(அக)ப்பற்றாகிய உடம்பும் மிக்க சுமையாயிருக்கவும்,—தனையன் புவி பொன் பொருள் என்று அறிவது என்—(புறப்பற்றாகிய) புத்திரனும் பூமியும் திரவியமுமே பொருளென (மதித்துக்) கொள்வது யாது,—ஐய கோல்லோ பதிகந்தனைப்புகல் ஏழை நெஞ்சே—ஐயையோ (இனியாதல் உய்யும்வண்ணம் எனனித் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்) திருப்பதிகங்களை (ப்பண்ணோடுபொருந்திலே) ஓதக்கடவாய் பேதைமனமே—(எ-று.)

என்பு—ஆகுபெயர்; உடம்புக்கிற்றாகை. கொல் ஓ அசைகள். உடம்புமிக்க சுமையென்பது "மற்றுந் தொடர்ப்பாடெவன்கொல் பிறப்பறுக்கலுற்றார்க் குடம்பு மிகை" என்னுந் திருக்குறளானுமுணர்க.

சேவடிவானவரேத்தத்திசை முகன்றேர்செலுத்தச்
சேவடிவானரிதாங்கப் புரஞ்செற்றதென்முல்லையாய்
சேவடிவாரணமேவுங் கயிலைச்சிலம்பினர
சேவடிவானறுந்தீந்தமிழ் பாடவுஞ்செய்தருளே.

(இ-ள்.) வானவர் சேவடி ஏத்த—தேவேந்திரன்முதலிய தேவர்கள் சிவந்த திருவடிகளைத் துதிசெய்யவும்,—திசைமுகன் தேர் செலுத்த—பிரமன் (பூமியாகிய) இரதத்தை நடாத்தவும்,—அரி சேவடிவான் தாங்க—விஷ்ணு இடபவடிவங்கொண்டு (திருமேனியைத்) தாங்கவும்; —புரம் செற்ற தென் முல்லையாய்—(பகைவருடைய) நகரங்கள் (மூன்றையும்) அழித்தருளிய அழகுபெற்ற திருமுல்லைவாயிலையுடையவரே;—சே அடி வானரம் மேவும் கயிலைச் சிலம்பின் அரசே—சேமரத்தின் அடியிலே குரங்குகள் நெருங்கும் திருக்கைலாசமலையின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற நாயகரே,—வடிவான் நறும் தீந்தமிழும் பாடச் செய்தருள்—தெளிவும் மேம்பாடும் அமைந்த நல்லமுதமாகிய செந்தமிழ்ச் செய்யுள்களும்(ஏனைமுறுகிய செய்யுள்களும்) இயற்றும்படி செய்தருளும்—(எ-று.) பாடவும் உம்மை எதிரது தழீஇயது. முறுகிய செய்யுள்கள் சித்திர கவிமுதலியன. (உரு)

அருளாதரித்திரங்கன்பு செய்வங்கட்கமருலகோர் [னார
பொருளாதரித்திரந்தானி ன்றாமுல்லைப்பொன்னையுள்
மருளாதரித்திரந்தேர்ந்தறி யாமையம்மடவரையே
வெருளாதரித்திரந்தோ வினைகாளிங்குமேவலிரே.

(இ-ள்.) அருள் ஆதரித்து இரங்கு அன்பு செய்வெங்கட்கு—கருணையைப் பாதுகாத்து யாசித்துப் பத்திசெய்கின்ற எங்களுக்கு,—அமரர் உலகு ஓர் பொருளா—தேவருலகம் ஒரு பொருளாகுமா,—அரிதிரந்தான் நிற்குமோ—(இவ்விடத்து) கல்லுரலானது நிலைபெறுமா,—முல்லைப் பொன்னை உள்ளா மருள் ஆதரித்து இரந்தேர்ந்து அறியார்—திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருந்து (புத்திமுத்திகளைத் தந்தருளும் பூரம்) பொருளைச் சிந்தியாத மயக்கத்தையுடையவர் இச்சந்நிதியைத் தெரிந்துகொள்ளார்,—(ஆகலால்)—அம் மடவரையே அந்தோ வினைகாள் வெருளாது அரித்திர்—அந்த அறிவில்லாதவரையே ஐயோ கன்மத்தொகுதிகளே அஞ்சாமற் கெடுங்கள்,—இங்கு மேவு அரிது—இங்கே (எங்களிடத்தே) அடைதல் (உங்களுக்கரிதே)

ருந்தாது—(எ—று.) அமரருக்கு அமருலகுள்ளக் கடைக்குறைந்து நின்றது. மேவுதல் மேவு என முதனிலைமாத்திரையாக நின்றது. (உச)

மேவருந்தென்றலுக்காற்று தென்மான்வெம்பிநைந்துந
மேவருந்தென்றனக்கார் துணையாவரென்றேங்கியிந்த நோ
வோவருந்தென்றயனேன் விதித்தானென்றுநொந்தருமூ
பாவருந்தென்றமிழ்முல்லைப்பிரானருள்பாலிப்பையே [ல்

(இ-ள்.) என் மான் மேவரும் தென்றலுக்கு ஆற்றாது—என்னுடைய பெண்ணானவள் விரும்புதக்க தென்றற்காற்றுக்குச் சகிக்காமல்,—வெம்பி நைந்து தனியே வருந்து என்றனக்கு—வாடித் தளர்ந்து தனிமையாகத் துன்பப்படுகின்ற எனக்கு,—ஆர் துணை ஆவார் என்று ஏங்கி—யாவர் சகாயஞ்செய்வார் என்று இரங்கியும்,—இந்த நோவு அருந்து என்று அயன் ஏன் விதித்தான் என்று நொந்து அழும் அல்—இந்த நோயை அநுபவிப்பாயெனப் பிரமன் எதன்பொருட்டுப் படைத்தான் என்று வருந்தியும் அழுவாள்,—(ஆதலால்)—அரும் தென் தமிழ்ப்பா முல்லைப் பிரான் அருள் பாலிப்பை—அரிய செந்தமிழ்ப்பாடல்களையுடைய திருமுல்லைவாயிலிடத்தாகிய கடவுளே அருள்செய்யும் (எ—று.) ஆல் அசை. [தற்குறியிரங்கல்] (உரு)

பாலிவடகரைகோடும் நான் றெனப்பார்ப்பவர்வாழ்
பாலிவடகரைமுல்லை பிரான்பதிநீரருள்
பாலிவடகரையேலெம் பெண்ணிதைப்பாரெனுமைம்
பாலிவடகரையன்னையர் நோக்கும்பசப்புற்றனள்.

(இ-ள்.) இவ் அட்டு பால் அரை கோடும் ஒன்று எனப் பார்ப்பவர் வாழ்—இந்த இலக்கமியும் பாலன்னமும் அரைப்பணமும் கோடிபொன்னும் ஒருசமமென்று நோக்கும் பெருந்துறவினர் வசிக்கும், பாலி வடகரை முல்லைப் பிரான்—பாலி நதியின் வடகரையிலுள்ள திருமுல்லைவாயிலையுடைய கடவுளே,—பழி நீர் அருள் பாலி—(இப்) பழிமொழி ஒழியும்வண்ணம் கருணைசெய்யும்,—வட்டு அரை மேல் ஏமர் என் பெண் இதைப்பார் எனும் ஐம்பால் இவள் வடகரை ஈருடைய மேலேயிருந்த எங்கள் சுற்றத்தீர் யாது காரணமோ வென்று நினைக்கின்ற அளகத்தையுமுடைய இந்தத் தலைவியானவள்,—அன்னையர் நோக்கும் பசப்பு உற்றனள்—தாய்மார் கூடிக்கண்டானவை (முருகக் கடவுளுக்குப் பலிகொடுப்பதாகப்) பிரார்த்திக்கும்படி பசலையுற்றதலை

அளிட்டவள்ளாளல்(எ—று.)என்னை செய்வாம் ஆகலால் என்பது எஞ்சிநின்றது. ஒழியும் வண்ணம் கருணை செய்யுமென்பதை இறுதியிற் கூறிக்கொள்க. முதலடியில் இவ்வட்டு எனற்பாலது இவட்டு என வகரமெய் விகாரத்தாற் றொக்கது. அட்டகாரமாகிய குறியை அட்டென்றும் பாலாகிய அன்னத்தைப் பாலென்றும் உபசரித்தார். மூன்றாமடியில் வடகமென்பது வட்டு என ஈறுகெட்டது. [அலர்அறிவுறுத்தி வரைவுகடாதல்] (உசு)

உறுமாசிலாமணிமாயையென்றேகொள்ளுயிர்க்கிவற்றைத்
தெறுமாசிலாமணிவள்ளல்வெற்பாவுனைத்தேடிக்கண்ணீ
ரறுமாசிலாமணிவைத்த மண்பாவையன்னேனெனுஞ்சீர்
பெறுமாசிலாமணிகேட்குமுன் சேரும்பேதையின்றே.

(இ-ள்.) மண் இ மாயையே ஆசு உறும் இலாம் என்றுகொள் உயிர்க்கு—(காரியமாகிய) பிருதிவிமுதலிய தத்துவங்களும் (காரணமாகிய) இந்தமாயையுமே குற்றம்பொருந்திய வீடாமென்றுகொள்ளுகின்ற (பரிபக்குவமுடைய) ஆன்மாக்களுக்கு,—இவற்றைத் தெறும் மாசிலாமணி வள்ளல் வெற்பா—களியகாரணங்களாகிய இவைகளைக் கெடுத்தருள்கின்ற மாசிலாமணியீசருடைய மலையின்கண் இருக்கும் தலைவரே,—உனைத் தேடிக் கண்ணீர் அறும் மா—உம்மைத் தேடிக் கண்(களினின்றும் வழிகின்ற)நீரானது ஒழியப்பெறுவாளாய—சிலா மணிவைத்த மண்பாவை அன்னேன் எனும்—மலையின்கண் அலங்கரித்து வைத்த மண்ணாலாகிய பிரதிமைபோலும் (பயனற்ற) யான் என்று சொல்லித் துக்கப்படுகின்ற,—சீர் பெறும் ஆசு இலும் மணி கேட்கும் முன் சேரும் இப்பேதை இன்று—மகிமைபெற்ற பசுக்களினது சிலவாகிய மணிகளின் ஓசை கேட்குமுன்பே தளர்கின்ற இத்தலைவியானவள் இற்றைநாளிலே (எ—று.) நீரானது ஒழியப்பெறுவாளென்பதை இறுதியிற் கூறிக்கொள்க. முதலடியில் மண் உபலக்கணம். இம்மாயை இமாயையென மகரவொற்றுத் தொக்கது. இல்லாமென்பது இலாமெனவும், மூன்றாமடியில் மண்ணியென்பது மணியெனவும், இடைக்குறைந்து நின்றன. இறுதியடியில் சிலவாமென்பது சிலாவென அகரம் தொக்கது. மணி ஆகுபெயர். துக்கப்படுகின்ற தலைவியென்க. [இரவுக்குறி நேரும்பாங்கி தலைவியுருவுரைத்தல்.] (உஎ)

இன்றகலங்கலவாதொழிந் தாலுமெடுத்தசிலைக் [ன்
குன்றகலங்கலநன்கொன்றையெனுங்கொடுத்தியன்றே

மன்றகலங் கலனொ டாணிகட் புனல்வாரவிடா
நின்றகலங் கலர்காணுத முல்லைத்திருமலையே.

(இ-ள்.) இன்று அகலம் கலவாது ஒழிந்தாலும் — இப்பொழுது நான் (எங்கள்) மார்பத்தை (நீர்) அணையாது விடினும்,—எடுத்த சிலைக் குன்ற—பெருமலையை வில்லாகக் கைக்கொண்டவரே,—கலங்கலம்—(யாங்கள்) மயங்கமாட்டோம்,—நன் கொன்றை எனும் கொடுத்தி—(நீர் அணிந்துள்ள) நல்லகொன்றைப் பூமாலையாயினும் தந்தருளும்,—அன்றேல்—அவ்வணம் தந்தருளாவிடில்,—மன்ற—அம்பலத்தையுடையவரே, கலங்கலனே தாணி கட்புனல் வாரவிடா நின்று அகலம் கல்லேனா அகலியோ (என்றும் அளவுபெறுவண்ணம்) கண்ணீரை ஒழுக்கிக் கொண்டு (உமது சந்நிதியைவிட்டு) விலகமாட்டோம்,— கலர்காணுத முல்லைத்திருமலையே—(புறச்சமயிகளாகிய) கீழ்மக்களால் உணரப்படாத திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற (அநாதி) முத்தரே (எ—று.) இருசாமகளை அடுக்கிமுதலின் உரைத்துக்கொள்க. [மாலைவிருப்புரைத்தல்.] (௨௯)

திருதியமனனலிந்திர றெரியர்சேர்ந்திறைஞ்சிக்
கருதியமனனர்க்கீக நல்குங்கடி முல்லைத்தலை
வருதியமனனல்காதி புலவரைவாழ்த்துவமிப்
பருதியமனையப் பு மலமலப்பாழ்ங்குழிக்கே.

(இ-ள்.) திருதி யமன் அனல் இந்திரன் ஆகியர் சேர்ந்து இறைஞ்சி—திருதியும் இயமனும் அக்கினியும் தேவேந்திரன் முதலிய தேவரும் எதிர்ப்பட்டு வணங்கி அர்ச்சிக்க,— மனன் கருதிய வருங் கடி முல்லைத் தலைவர்—பூசித்த வானவர் மனதில் எண்ணின வைகளை (எண்ணியபடி அவருக்குக்) கொடுத்தருள்கின்ற காவலை உடைய திருமுல்லைவாயிலுக்கு நாயகரும்,—உதியமனன் நல்கு ஆதிப் புலவரை வாழ்த்துவம்—சேரமான் பெருமானாயனார் (திருக்கைலாசமலையின்கண்) சமர்ப்பித்த ஆதித்திருவுலாவையுடையவருமாகிய சிவபிரானைத் துதிக்கப்பெற்றோம்,—இப்பர் உதியம்—(ஆதலால் இனி) இப்பூமியின்கண்ணே பிறக்கமாட்டோம்,—மலப் பாழ்ங்குழி மனல் நயப்பேம் அலம்—(அன்றிப்) மலினையுடைய பாழ்நரகக் குழியைப் பொருந்துதலை விரும்பவுமாட்டோம் (எ—று.) மேலாகிய வீட்டினைத்தையே அடைவோமென்பது எஞ்சிநின்றது. மூன்றுமடி நான்காமடிகளில் மன்னன் மன்னல் இடைக்குறை. குறிக்கொள்பது மயக்கம்.

செக்கர்மைமியினேரியகோவே மிருவருஞ்சேர்ப்புணர்க்
தாண்மையினேரியமென்றகன்றாரினிச்சார்வர்கொல்லோ
யாண்மையினேரியன் மைந்தனுக்காவளர்முல்லையில்வந்
தாண்மையினேரியன் மாமிடற்றோன்றன்னருவரைக்கே.

(இ-ள்.) சேரிய சேண்மையில் இருவரும் சேர்வோம்-இணைக்கு ஒடைய நட்பின்கண்ணே (நாங்கள்) இருவரும் ஒருசமயமாவோம்,—சேக்கு முனைத் தாள் மையில் சேர் இயல் என்று அகன்றார்—ஒளியையுடைய செந்தாமரைமலர்போலும் பாதங்களையும் மயில்போலுஞ்சாயலையுமுடைய பெண்ணே என்று கூறிச்சென்ற தலைவர்—இனிச் சார்வர் கொல் ஆம்—இனி (அருக்காம்) வருவர் கொல்லோ,—யாண்மையின் சேரியன் மைந்தனுக்கா வளர் முல்லையில் வந்து ஆள்—பெருமையையுடைய சோழராஜனுடைய புத்திரன் பொருட்டாக (கன்றின் மேல்) ஓடுகின்ற திருமுல்லைவாயிலின்கண் வெளிப்பட்டு (அவனை) ஆண்டருளிய,—மையின் ஏர் இயல் மாமிடற்றோன் றன் அருவரைக்கு—மையினது அழகுபொருந்திய பெருமைபெற்ற கழுத்தையுடைய மாசிலாமணியீசரது பெரியமலையின்கண்ணே (எ—று.) மலையின்கண்ணே பெண்ணே ஒருசமயமாவோமென்று கூறிச் சென்ற தலைவர் வருவர் கொல்லோவெனக் கூட்டுக. இரண்டாமடியில் மயிலென்பது மயிலைப்போலியாய்ச் சாயல். சேரியல் அன்மொழித்தொகை. ஆர் அசை. கொக்கெனப்படு நிறுபமயக்கம். [தலைவனிடத்தலைவி வருந்தல்.] (௩௰)

அருவருக்கத்தனியேமலக்கூட்டிலழுந்துமென்றன்
கருவருக்கத்தனிமாலை முடித்தவன்காத்தளிக்கு
மிருவருக்கத்தனிமாசலை சென்வனென்னான்பரென்று
மொருவருக்கத்தனிநாளுத்தான் முல்லையூரில்வந்தே.

(இ-ள்.) அருவருக்க மலக் கூட்டில் தனியே அழுந்தும் என்ற ன் கரு—வெறுக்கும்படி பவ்வீ (நிறைந்த இந்த) உடம்பின்கண்ணே (துணையின்றி) ஏகமாக(க்கட்டுண்டு) வருந்துகின்ற எனது பிறவியை—தனி அருக்கமாலை முடித்தவன்—ஒப்பில்லாத எருக்கம்பூமாலையை முடித்தவன்— காத்தளிக்கும் இருவருக்கு அத்தன்—(முறையே) அளித்துக் காக்கும் இருவருக்கு அத்தன்—(முறையே அணிந்தவரும்,—அளித்துக் காக்கும் பிரமவிஷ்ணுக்களாகிய இருவே) படைத்துக் காக்குந் தொழிலுடைய பிரமவிஷ்ணுக்களாகிய இருவருக்கும் பிதாவும்,—இமாசலை சென்வன்—பார்ப்பதிதேவியாருக்கு நாயகரும்,—என் அன்பர் என்னும் ஒருவருக்கு அத்தன்—பதிக்கத்தக்க

பத்தர்களாகிய ஒருவருக்கத்தை யுடையவருமாகிய சிவபெருமான் முல்லை வூரில் வந்து இ நாள் அறுத்தான்-திருமுல்லைவாயிலாகிய திருப்பதியின்கண் எழுந்தருளி இக்காலத்தே கெடுத்தருளினார் (எ—று) சிவபெருமான் பிறவியைக் கெடுத்தருளினாரெனக்கூட்டுக. இந்நாள் இநாளென நகரவொற்றுத் தொக்குநின்றது. (௧௧)

வந்தனையாற்றமவாக்கொண்டு தாளிணைவாழ்த்துமெய்த்த
வந்தனையாற்றமர்வார்க்கருள்வான் றருமையல்கொண்டு
வந்தனையாற்றமர்காணிலென்னு மென்றுனைமெனைத்தை
வந்தனையாற்றமருண்டே னருண்முல்லைவான்பொருளே.

(இ-ள்.) இணைத்தாள் தமதாக் கொண்டு வந்தனையால் வாழ்த்து ம—இரண்டு திருவடிகளையும் தம்முடையனவாக(மனசின்கண்ணே)பற்றி (சுகாயத) வணக்கத்தோடு (வாக்கினாலே) புகழ்கின்ற,—மெய்த்தவந் தன் ஐ ஆற்று அமர்வார்க்கு அருள்வான் தரும் மையல் கொண்டு வந்தனை ஆல்—உண்மைத்தவத்தினது அழகிய நெறியிலே தங்குகின்ற தொண்டர்களுக்குக் கருணைசெய்வாராகிய சிவபெருமான்கொடுத்த மயக்கம்பூண்டு வந்தாய்,—தமர் காணில் என்னும் என்று எனை வைது தைவந்து—(இதனை நம்முடைய) சுற்றத்தார் கண்டால்யாதாகுமென்று சொல்லி என்னைத் திட்டி (முதுகு) தைவந்து,—அனை ஆற்ற மருண்டேன்—மாதாவானவள் சாந்தஞ்செய்யவும்மயங்கினேன்,—முல்லை வான் பொருளே அருள்—(ஆதலால்) திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிராநின்ற பரம்பொருளே கருணைசெய்யும் (எ—று.) மூன்றாமடியில் ஆல் அசை, மெய்த்தவம் தன் ஐயாற்றுஅமர்வார்க்கு என்பதற்கு—உண்மைத்தவத்தைத் தமதுதிருவையாற்றில்வதிபவர்க்கெனப்பொருள் கூறினும் பொருந்தும். [சிவபெருமானைப் பவனிமிற் கண்ணுற்று மால்கொண்டமாது சொல்லியது.] (௧௨)

பொருதவிசாகரஞ்சத்தியுங் கும்பனும்பொற்பழிக்க
விருதவிசாகரந்தானும் வருத்துமெய்யன்பருள்ள
மொருதவிசாகரத்தென்முல்லை யாவுடையாருளா
ரிருதவிசாகர நெஞ்சே யல்லாற்செயலியாதுனக்கே.

(இ-ள்.) பொருத விசாகர் அம் சத்தியும் கும்பனும் பொற்பு அழிக்க—(சூரபன்மனோடு)பொருத முருகக்கடவுளுடைய அழகிய வேற்படையும் அகத்திய மகாமுனிவரும்(முறையே கடலக்கியும் உண்டுமபொ

லிவினைக் கெடுத்தமையால்—[illegible] தானும் வருத்து[illegible] வெற்றியழித்த கடலும் [illegible]—[illegible] அன்பர் உள்ளம் ஒரு தவிசு (ஆ)—உண்மை[illegible]யானது ஒப்பற்ற ஆதனமாகவும்,—தென் [illegible] உடையார் அருளார் அழகையுடைய திருமுல்லைவா[illegible] ருளியிருக்கும் தானமாகவுமுடைய சிவபெருமான் [illegible] நமல்லர்,—நெஞ்சே இரு தவிசு அரசு அல்லாய் [illegible]—(ஆதலால்) மனமே இருப்பாயாக (அல்லது) இ[illegible] (அல்லது) ஒளிப்பாயாக (அல்லது) சாவாயாக (இக்கணம்) [illegible] என்னை தொழிலிருக்கின்றது (எ—று.) [தலைவி [illegible]]. (௧௩)

யாதவமாதவனாரணனு [illegible]யதி
யாதவமாதவடன்பா[illegible]முல்லையினை
யாதவமாதவமனை[illegible]ர்ங்காதிருத்தல்
யாதவமாதவர்வெற்பா [illegible]புகவே,

(இ-ள்.) யாதவ மாதவன் [illegible] இன்னும் நாடி அறியா தவ—யாதவ குலத்திற் பிறந்த விட்டுணுவும் பிரமனுமாகிய இருவரும் இன்னமும் தேடிக் காணப்[illegible]ரே;—மாது அவள் தன் பால் வளர் எழில் முல்லையின் [illegible] மாதேவியாருடைய பாகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் [illegible] திருமுல்லைவாயிலுக்கு நாயகரே;—தவமா தவம் [illegible] இரங்காது அவம் இருத்தல் யாது—(எளியேன் [illegible]) அவமோ (அல்லது)அவமோ (அதனை நோக்கித்து பெருந்[illegible]ல) அடியேன் முன்னே (எழுந்தருளித்) திருவருள்செய்யாது [illegible] இருத்தல் என்னை,—மாதவர் வெற்பா-பெரியமேரு[illegible]ல்லாகவுடையவரே,—அறிய இயம்புக—தெளியும் [illegible]வியருளும்(எ—று.) அவள் பகுதிப் பொருள்விகுதி. [illegible] அடுக்கி யுரைக்க. (௧௪)

இயம்புகவேதனையா[illegible]ருளென்றுமிறைக் [illegible]ர்
கயம்புகவேதனை[illegible]கழ்முல்லைக்கண்ணிருவ
பயம்புகவேதனை [illegible]பசனைவன்கா
ஷயம்புகவேதனை [illegible]மிக்கவைப்பதென்றே.

(இ-ள்.) வேத அனை[illegible]ருள் இயம்புக என்று, வேத மாதாவாகிய பிரணவ[illegible] சால்லக்கடவாரென்று (வி னவியதற்குத் தமோதினை[illegible])—[illegible] றக்கயம் புக வேதனை வீழ

த்தோன் புகழ் முல்லைக்கண்—காவற் கூடமாகிய அக்ழியினுள்ளே செல்லும்பொருட்டு நான்முகக்கடவுளை அமிழ்த்திய அறுமுகக்கடவுளாலே இனிக்கப்பெற்ற திருமுல்லைவாயிலின்கண்ணே,—இருவர் பயம் மகத் தனைநாட அரியரவே வளர்பண்ணவன்—பிரமவிஷ்ணுக்கள் இருவரும் அச்சமுற்றுத் தம்மை ஆராய்ந்து காணுதற்கு அருமையாக வே நின்றுநின்ற (முதற்) கடவுளே,—காவி அம்பு உக வேதனை உறுத்து மிக அருள் வைப்பது என்று —(மன்மதனுனவன்) கருங்குவளைமலராகிய பாணத்தைத் தொடுத்தல் பற்றி வருத்தமடைந்த என்பொருட்டு (நீர்) பெருங்கருணைசெய்தல் எக்காளோ (எ—று.) யான் அடிமையனென்பது எஞ்சிநின்றது. முதலடியில் வேதவன்னைவேதனே யென அகரந்தொக்கியும், இடைக்குறைந்தும் நின்றன. இறுதியடியில் உறுக்கவென்னும் பிறவினை உகவெனத்தன் வினைபோல நின்றது. [தலைவனீடத்தலைவி வருந்தல்.] (௬௫)

வைப்பதுமத்தகமீதோர் விழிமுல்லைமாநகர்வ
சிப்பதுமத்தகயத்துரி போர்ப்பதுதேவிசர
ணப்பதுமத்தகம்வைப்பார்க் கறுப்பதுநான்கிரண்டு
முப்பதுமத்தகவாளர்க் கென்னோமயன்மூண்டதுவே.

(இ-ள்.) மத்தகம்மீது வைப்பது ஓர் விழி—நெற்றியிலே தரிப்பது (அக்கினியாகிய) ஒருகண்ணே,— வசிப்பது மாமுல்லைநகர் —எழுந்தருளியிருப்பது பெரிய திருமுல்லைவாயிலென்னுந் திருப்பதியே,— போர்ப்பது மத்த கயத்து உரி— (திருமேனியில்) போர்த்துக்கொள்வது மதத்தையுடைய யானைத்தோலே,—தேவி சரணப் பதுமத்து அகம்வைப்பார்க்கு—(தம்முடைய அருட்சத்தியாகிய) உமாதேவியாரது பாதாரவிந்தங்களிலே சிந்தையைச் செலுத்தும் அடியவருக்கு, —அறுப்பது முப்பதும்நான்கு இரண்டும்—கெடுப்பது முப்பத்தாறு தத்துவங்களுமே,—அத்தகவாளர்க்கு மயல் மூண்டது என்னோ— அந்த மேம்பட்டகுணமுடைய சிவபிரான் பொருட்டு மோகம் மிகுந்தது என்னையோ (எ—று.) பெண்ணரசி சொல்லுவாளாக வென்பது எஞ்சிநின்றது. தத்துவங்கள் முப்பத்தாறுவன, ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநான்கும், வித்தியாதத்துவம் எழும், சிவதத்துவம் ஐந்துமெனவிவை. [பாங்கி தலைவி குறிப்பறிதல்.] (௬௬)

மூண்டவிக்காமன்றனைக் கம்பலர்மொழிநாணரிவின்
னீண்டவிக்காமன்னவைத்தமை போர்நெடுங்காமயக்

தீண்டவிக்காமன்வருத்தாதமைக்கொக்கிருள்மிடற்றி
றீண்டவிக்காமன்மிசைதடஞ்சூழ்முல்லைச்சிற்பரனே.

(இ-ள்.) மூண்ட இக் காமன்றனக்கு அம்பு அலர் மொழி நாண் அரிவில் நீண்ட இக்காம்—(போரின்) மூளுதலுற்ற இந்த மன்மதனுக்கு அம்பு மலரும் சொல்லுகின்ற நாணி வண்டும் வில்லு நெடியகரும்பும் ஆகும்,—அன்ன வைத்து அமை போர் நெடுங் காமம் அகத்து எமை வருத்தாது ஈண்டு அவிக்காம் மன்—அப்படிப்பட்ட கருவிகளைப் பொருத்தி நடாத்தும் போரால் மிக்க காமநோய் மனதிலே (தங்கி) எங்களைத் துன்பஞ்செய்யாமல் விரைவிலே கெடுக்கமாட்டோம் கெடுத்தால் உயலு கருணைக்கு இலக்காவோம்,—கொக்கு இருள் மிடற்றில் தீண்ட விக்காமல் மிசை தடம் சூழ்—கொக்குகள் மீன்களைக் கழுத்திலே தங்கும்படி விக்கிக்கொள்ளாது விழுங்கப்பெற்ற வாவிகள் சூழ்ந்த,—முல்லைச் சிற்பரனே-திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஞானவடிவாகிய கடவுளே (எ—று.) மூன்றாமடியில் மன் ஒழியிசை. (௬௭)

பரம்பரன்பண்டரங்கன்முல்லைவாணனென்பார்குணமு
கிரம்பரன்பண்டரங்கன்றேட நீண்டகிமலனெண்டிக்
கொரம்பரன்பண்டரங்கன்போதும் பத்திரவுத்தமயாழ்
கரம்பரன்பண்டரங்கஞ் சேருட்கடனத்தேய்வமே.

(இ-ள்.) பரம்பரன்—முன்னைப்பழம்பொருட்கு முன்னைப்பழம்பொருளும்,—பண்டரங்கன்-பண்டரங்கமென்னுந் திருக்கூத்தையுடையவருங்,—முல்லை வாணன்—திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்றவரும்,—எண்பாற் குணமும் நிரம்பு அரன்—எண்வகைக் குணங்களும் நிறைந்த அரனென்னுந் திருநாமத்தையுடையவரும்,—அரங்கன் பண்டு தேட நீண்ட நியமலன் — திருவரங்கஸ்தலத்தையுடைய திருமால் பண்டைக்காலத்தே தேடும்படி (அக்கினிப்பிழம்பாக)நீங்கிய(அநாதி) முத்தரும்,—எண் திக்கு ஓர் அம்பரன் - எட்டுத்திசைகளையும் ஒருவஸ்திரமாகக் கொண்டவரும், —பண் தரம் கண்டு ஓதும் பத்திர நரம்பு உத்தம யாழ் அன்பு—பண்களின் முறைகளைநோக்கிப் பாடுகின்ற இரண்டு தந்திகள்பொருந்திய உத்தமமுள்ள யாழ்ப்பாணரது பத்தி(வலையிற்படுவோரும்),—அண்டர் அங்கம் சேர் அருட்கடல்—(பிற்காலத்துள்ள தேவர்கள் செருக்கடையாதபடி பண்டைத்)தேவர்களுடைய எலும்புகளையணிந்த கிருபாசமுத்திரமுமா

சிவ சிவபெருமானே,—நம்தெய்வம்-நம்முடைய கடவுளாம் (எ—று). எண்வகைக் குணங்களாவன, அளவிலாற்றலுடைமை, இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், தன்வயத்தனாதல், முற்றுமுணர்தல், பேரருளுடைமை, தூயவுடம்பினனாதல், வரம்பிலின்பமுடைமை எனவிவை. (௩௯)

நந்தமருமந்தமெய்வாழ்வுமற்றைநலங்களுந்
கந்தமருமந்தவான்புகழ்சேர்முல்லைக்கண்ணிருந்த
பந்தமருமந்தமெல்விரல்பாகன்பகைவருரஞ்
சிந்தமருமந்தனைப்போழுஞ்சூலத்திருக்கரனே.

(இ-ள்.) நந்தம் அருமந்த மெய் வாழ்வும் மற்றை நலங்களும் - நம்முடைய அருமருந்தன்ன நித்தியமாகிய (முத்திச்) செல்வமும் ஏனை (இகபர) போகங்களும்,—இக் கந்தம் மரும் அந்த வான் புகழ் சேர் முல்லைக்கண் இருந்த - திசைகளினது முடிவிடத்தைச் (சென்று) பொருந்திய அந்த மேம்பட்ட கீர்த்திபெற்ற திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருந்த,— பந்து அமரும் அந்தம் மெல் விரல் பாகன் - பந்து பொருந்திய அழகையுடைய மிருதுவாகிய விரல்களையுடைய கைகளையுடைய உமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடையவரும்,—பகைவர் உரம் சிந்த மருமந்தனைப் போழும் சூலத் திருக்கரனே - பகைவருடைய வலிமை கெடும்பொருட்டு (அவர்கள்) மார்பத்தைப் பிளக்கின்ற முத்தலைப்படையை (ஏந்திய) திருக்கையையுடையவருமாகிய சிவபிரானே (ஆவர்). (எ—று.)

இருந்த சிவபிரானே செல்வமும் போகங்களும் ஆவரெனக் கூட்டுக. இரண்டாமடியின் மருவுமென்பாலது மருமென நின்றது. மெல்விரல் அன்மொழித்தொகை. இறுதி ஏகாரம் தேற்றப்பொருளில் வந்தது. (௪௦)

திருமுல்லைவாயின் மருவுமெந்தாயிளஞ்சேய்க்கழகு
தருமுலைவாயின்வைத்தாலன்றி யுண்ணுந்தகுதியுண்டோ
வருமுலைவாயினற்பட்டழுந்தா தெமையாண்டுமன
மிருமுலைவாயின்மெழுகாயுருகச்செய்தென்றுகொள்ளே.

(இ-ள்.) திருமுல்லைவாயில் மருவும் எந்தாய் - திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிராநின்ற எம்முடைய பிதாவே,— இளஞ்சேய்க்கு அழகு தரும் முலை வாயின் வைத்தால் அன்றி உண்ணும் தகுதி

உண்டோ—இளமைப் பருவமுள்ள குழந்தையின்பொருட்டு (அன்னையானவள் இரங்கி) அழகுபொருந்திய தனத்தை (அக்குழந்தையினது) வாயில் வைத்தாலல்லது (பசிநீங்கும் பொருட்டுப் பாலைக்) குடிக்குந்தன்மை யுளதோ [ஒருநாளும் இல்லையென்றபடி] —, உலைவு ஆய் அரும் இனத் தப்பட்டு அழுந்தாது எமை ஆண்டு—(அதுபோலப் பிறவியின்கண்) அச்சமுடைத்தாய்ப் பெருந்துன்பக் கடலிலே அகப்பட்டு மூழ்காது (கருணை கூர்ந்து குருமூர்த்தியை அதிட்டித்து வலிந்து) எங்களை அடிமை பூண்டு,—மனம் இரும் உலை வாய் இன் மெழுகு ஆய் உருகச்செய்து—மனசானது (கொல்லனது) பெரிய உலைமுகப்பட்ட இனிய மெழுகுபோலும் இளகச்செய்து,— என்றுகொள்—(உமது திருவடிக்கீழ்த் தாங்கும்படி) அமைத் தருளும் (எ—று.) முதலடியில் முல்லை முலையென இடைக்குறைந்து நின்றது. (௪௧)

கொள்ளுந்திகம்பரமுல்லைப்பிரான்பைங்குழவிநிலா
வெள்ளுந்திகம்பரவுஞ்சடையான்வெற்பினீர்ச்சுழியைத்
தள்ளுந்திகம்பரஞ்சேர்களங்கண்ணிதருநலத்திற்
குள்ளுந்திகம்பரமெல்லாமதிப்பினுமொப்பல்லவே.

(இ-ள்.) திக்கு அம்பரம் கொள்ளும் முல்லைப் பிரான்—திக்குகளை வஸ்திரமாகத் தரிக்கின்ற திருமுல்லைவாயிலையுடைய கடவுளும்,—பைங் குழவி நிலா வெள் உந்தி கம் பரவும் சடையான் வெற்பின்—மிக்க இளமையாகிய சந்திரனும் வெண்மையாகிய கங்காநதியும் (கரு) சிறும் (தங்கிய) விரிந்த சடையை யுடையவருமாகிய சிவபிரானது மலையின்கண்ணே,—நீர்ச் சுழியைத் தள் உந்தி கம்பு அரம் சேர் களம் கண்ணி தரு நலத்திற்கு—நீரிலே (தோன்றிய) சுழியை (ச்சமமல்லவென்று) தள்ளுகின்ற நாபியையும் (முறையே) சங்கையும் அரத்தையும் போன்ற கழுத்தையும் கண்இணையுமுடைய தலைவி தரப்பெற்ற இன்பத்திற்கு,—உள்ளுந்து இகம் பரம் எல்லாம் மதிப்பினும் ஒப்பல்ல—(யாவரும்) மதிக்கத்தக்க பூவுலகத்தும் தேவுலகத்தும் (பொருந்திய இன்ப) முழுவதையும் (அளவுசெய்து) கருதினாலும் ஒரு சமமாகாது (எ—று.) ஆதலால் மனமே இதனைச் சிந்திப்பாயாக வென்பது எஞ்சிநின்றது. இறுதியடியில் உள்ளுமென்பது உள்ளுந்தென நின்றது எதுகைநோக்கி. [கலவியின் மகிழ்தல்] (௪௨)

அல்லியந்தாமரையாளிடமோர்பொழுதவ்வளம்போய்
வல்லியந்தாமரையாளிடமாமதைவாழ்த்திடன்மின்
பல்லியந்தாமரையாமத்தினுங்கண்படாமுல்லைபார்ப்
புல்லியந்தாமரையாசையின்வாழ்த்தும்புலவர்களே.

(இ-ள்.) அம் அல்லித் தாமரையாள் இடம் — நீரினிடத்தாகிய அகவிதழ்களையுடைய செந்தாமரைப்பூவை ஆதனமாக வுடைய இலக்குமியிருக்கும் இடமாகிய நாடானது, — ஓர் பொழுது அவ்வளம் போய் வல்லியம் தாம் மரை ஆள் இடம் ஆம் — ஒருகாலத்தில் அந்தப் பொலிவு கெட்டுப் புலியும் தாவுகின்ற மரையும் ஆளுகின்ற இடமாகியகாடாகும், — அதைவாழ்த்திடன்மின் — (ஆதலால் அநித்தியமாகிய) அவ் (வுலகச்சிறு) வாழ்வைப்பற்றிப் புகழாதேயுங்கள், — பல் இயந்தாம் அரை யாமத்தினும் கண்படா முல்லை பார்ப் புல்லி — பலவித வாத்தியங்களானவை அர்த்தயாமத்திலும் உறங்குதலின்றி (முழங்கும்) திருமுல்லைவாயிலை யுடையானை அடுத்து, — அம் தாமரை ஆசையின் வாழ்த்தும் புலவர்களே — அழகிய சோதிவடிவாகிய (அச்) சிவபெருமானைச் சிரத்தையோடு (நித்தியமாகிய முத்திப் பெருவாழ்வைவேண்டிப்) புகழுங்கள் அறிஞர்களே (எ — று.) இரண்டாமடியில் தாவுமென்பது தாமென நின்றது. முல்லை ஆர்ப் புல்லி அம் தா மரை என்பதற்கு திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளி யிராநின்ற ஆத்திமலரினது புறவிதழாலாகிய அழகிய மாலையை யுடையவரை என்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும். (சஉ)

புலத்தலைவாவினியாற்றேமென்றெய்துநர்புந்திவெந்திப்
புலத்தலைவாவினுங்கைகொடுப்பார்முல்லைப்பூவைவிடு
புலத்தலைவாவிநன்னீர்விளையாடிப்புணருதும்வா
புலத்தலைவாவிங்ஙனென்றருள்வாய்மலர்ப்பூங்கொடியே.

(இ-ள்.) புலத்து அலைவு ஆ இனி ஆற்றேம் என்று எய்துநர் புந்தி - அறிவின்கண்ணே சஞ்சலமுண்டாக (அப்பொழுதே) இனிப் பொறுக்க மாட்டோமென்று (அடைக்கலமாக) அடைகின்ற பத்தர்களது புத்தியானது, — வெந்திப் புலத்தலை வாவினும் கை கொடுப்பார் முல்லைப் பூவை - வெவ்விய தீய விடயக் (காட்) டிலே (வீழ்ந்து ஒருபோது) தாவினும் (அங்ஙனம் தாவவொட்டாது தடுத்துக் கருணைக்) கையைத் தந்தருள்வாராகிய சிவபெருமானது திருமுல்லைவாயிலின்கண் இருக்குந் தலைவீ, — புலத்தலை விடு - ஊடுதலை ஒழி (ஒழிந்தபின் முதலிலே), — வாவி நல் நீர்ப் புணருதும் விளையாடி - தடாகத்திலுள்ள சுத்த ஜலத்திலே சேர்ந்து விளையாடுவோம், — தலைவா மலர்ப் பூங் கொடி வாய் இங்ஙன் புல வா என்று அருள் — (பின்பு) தலைசிறே மலர்களையுடைய பொலிவாகிய கொடிகள் செறிந்த இவ்விடத்தே தழுவும் வண்ணம் வருவீராக என்று (நீயே) சொல்லுவாயாக (எ - று.) எனத் தலைவன் கூறினனென்பது எஞ்சி நின்றது. இறுதியடியில் புல்லவென்பது புலவென இடைக்குறைந்தது. [இடம்பெற்றுத்தழால்.] (சங)

கொடியானையந்தநல்லூரானையாண்டநங்கோனைமதக்
கொடியானையந்தகனைச்சீறிமுல்லையுட்கோவைமுல்லைக்
கொடியானையந்தபவாண்டானையின்றுறற்குக்கரைந்தாற்
கொடியானையந்தமுள்ளாய்க்கிடுவேன் கொளுமூன்பலியே.

(இ-ள்.) கொடி ஆனை அந்த நல்லூரனை ஆண்ட நம் கோனை - கொடியின்கண் இடபத்தையும் உயர்ச்சிபெற்ற திருநாவலூராகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரையும் ஆண்டருளிய நம்முடைய தலைவரும், — மதக் கொடியானை அந்தகனைச் சீறு - மன்மதனாகிய கொடியனையும் இயமனையும் கோபித்த, — இ முல்லையுட் கோவை முல்லைக் கொடியான் ஐயம் தப ஆண்டானை - இத்திருமுல்லைவாயிலின்கண்ணே சோழராஜனை (அவனது யானையை) முல்லைக்கொடியினாலே (தடைபடச்செய்து பின்பு அச்) சந்தேகம் போம்படி (வெளிப்பட்டு) ஆண்டருளியவருமாகிய சிவபிரானை, — ஈண்டு உறற்குக் கொடி கரைந்தால் - இவ்விடத்தே எழுந்தருளும் நிமித்தமாகக் காகமே (நீ) அழைத்தால், — ஐ அந்தம் உள்ளாய்க்குக் கொளும் ஊன் பலி யான் இடுவேன் - ஐந்தாகிய அழகிய குணங்களையுடைய உனக்குக் கொள்ளத்தக்க புலாலுணவை நான் எக்காலும் வைத்துவருவேன் (எ-று.) முதலடியில் அந்த வென்னுஞ்சுட்டு உயர்ச்சியின்மேற்று. இம் முல்லை இ முல்லையென நின்றது. இறுதியடியில் அந்தம் அழகுபெயர். குணங்கள் ஐந்தாவன மறைந்த புணர்ச்சித்தாதலும், கலங்காமையும், பொழுதிறவாதிடம் புகுதலும், கெடுகக்காண்டலும், மடியின்மையும். [கொடிக்குறிபார்த்தல்.] (சச)

ஊன்காளத்திக்குச்சுவையுளதோதின்னுடற்கறைநாற்
றான்காளத்திக்குத்தெளிவுளதோமுல்லைநாயகனெங்
கோன்காளத்திக்குத்தானலம்யானறிகொள்கையல்லான்
மான்காளத்திக்குயாராவர்போலுமற்றெங்கையரே.

(இ-ள்.) ஊன் காள் அத்திக்குச் சுவை உளதோ - புலால் கழிந்த எலும்புக்கு இரதமுண்டோ,— தின் உடல் கறை நான்கு கால் ஆன் அத்திக்குத் தெளிவு உளதோ - திண்ணிய உடம்பையும் உரல் போன்ற நான்கு பாதங்களையும் உடைத்தாகிய (மத) யானைக்குப் புத்திப்பிரகாசமுண்டோ,— முல்லை நாயகன் எம் கோன் காளத்திக்குத் தான் நலம் — (ஆதலால்) திருமுல்லைவாயிலுக்கு நாயகரும் எங்கள் முதல்வருமாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்காளத்திமலைக்குரிய தலைவர் (தரும்) இன்பத்தை,— யான் அறி கொள்கை அல்லால் - நானே உணர்ந்து (அநுபவிக்கும்) தகுதியல்லது,— மான் காள் அத்திக்கு மற்று எங்கையர் யாராவர்போலும் - மான்போலுந் தோழியரே அம்மலையினது திசைக்குத்தான் என்றங்கைமார் யாராவர்போலும் (எ-று.) நீங்கள் சொல்லுங்களென்பது எஞ்சிநின்றது. முதலடியில் கால்காள்என லகரளகரங்கள் அபேதமென்னும் வழக்குப்பற்றி வந்தது. அஸ்திக்குச் சுவையின்மைபோலக், காமக்கிழத்தி காதற்பரத்தையராகிய எங்கையரிடத்தே இன்பமில்லையெனவும், யானைக்குத் தெளிவின்மைபோலத், தலைவர் இதனைத் தெளியாதிருந்தார் எனவும் உள்ளுறைகாண்க. மற்று அசை. [பரத்தையைப் பழித்தல்.] (௨௫)

கைக்கவிகமகனைத்தழுங்கிக்கலங்காதருள்சேர்
கைக்கவிகமகவாதியிலாசைகருத்துள்ளுக
கைக்கவிகமகனாதி[illegible]வாழ்முல்லைகாவலன்புன்
கைக்கவிகமகவுங்கொடுபாய்கழுக்குன்றனையே.

(இ-ள்.) அகம் இகம் கைக்க - மனமே இவ்வுலகத்துப் பொருட்சார்பில் அருவருப்படையக்கடவாய்,— கைந்து அழுங்கிக் கலங்காது அருள் சேர்கைக்கு— (பிறவியின்கண்) வருந்தி அழுது மயங்காது திருவருட்சத்தி பதியும்பொருட்டு,— மகவு ஆதியில் ஆசை அவிக - மக்கள் மனைவி முதலிய உயிர்ச்சார்பில் (வைத்த) ஆசையை ஒழியக்கடவாய்,— கருத்து உள்ளுக—(உன்னுடைய) எண்ணத்திற் (பிறழாது) சிந்தனைசெய்யக்கடவாய், —கைக்கவி கமகன் ஆகியர் வாழ் முல்லை காவலன் - கல்லொழுக்கமுடைய கவி கமக வாதி வாக்கியாகிய நால்வகைப் பண்டிதரும் வாழப்பெற்ற திருமுல்லைவாயிலுக்கு நாயகரும்,—புன் கைக்கவி மகவும் கொடு கம் பாய் கழுக்குன்றனை - சிறிய கைகளையுடைய மந்திகள் (தம்மைப்பற்றிய) குட்டிகளையும் (விடாது) கொண்டு ஆகாயத்திலே தாவுகின்ற திருக்கழுக்குன்றமலையையுடையவருமாகிய சிவபெருமானது திருவுருவை (எ-று.) மனமே பதியும் பொருட்டு அருவருப்படையக் கடவாய் ஒழியக்கடவாய் திருவுருவைச் சிந்தனைசெய்யக்கடவாயெனக் கூட்டுக. முதலடியில் இகத்திலுள்ள பொருட்சார்பை இகமென்று பசரித்தார். விடுதல் பற்றுதலாகிய இருவழியினும் ஒருங்கு பயில வேண்டுமென்பது கருத்து. (௨௬)

குன்றத்தஞ்சாதிமலர்க்கூந்தன்மாதிடங்கொண்டிருந்த
னன்றத்தஞ்சாதிவழாமுல்லைவாணனடித்தனன்றென்
மன்றத்தஞ்சாதிநெஞ்சேநமக்கென்குறைவாழ்வுபெற்றேம்
வென்றத்தஞ்சாதிரிமாயாவென்றேவெற்றிபேசுவமே.

(இ-ள்.) அம் சாதி மலர்க் கூந்தல் குன்றத்து மாது இடம் கொண்டு இருந்தனன் - அழகிய தேன்பொருந்திய பூக்களை (அணிந்த) அளகத்தினையுடைய பார்ப்பதிதேவியாரை வாமபாகத்தில் வைத்து,— தத்தம் சாதி வழா முல்லை வாணன் — (மானுடர்) தங்கள் தங்கள் வருண (நெறி)யில் வழுவாமைக்கிடமாகிய திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபிரான்,—தென் மன்றத்து நடித்தனன்-(யாவரும் எளிதிலே தரிசித்து உய்யும்பொருட்டு) அழகிய (கனக) சபையிலே திருநிருத்தஞ் செய்தருளினார்,— நெஞ்சே அஞ்சாதி நமக்கு என் குறை வாழ்வுபெற்றேம்-(ஆதலால்) மனமே பயப்படாதே நமக்கு யாது குறையுளது (திருவடியைத் தரிசித்துப் பேரின்ப) வாழ்வை அடைந்தோம்,— இனி மாயாய் பின் வென்றேம் தம் சா என்றே வெற்றி பேசுவம்-(உணர்வை) மாறுபடுத்துகின்ற மாயையே (உனக்குப்) பிறப்பட்டு [illegible] விடமாட்டோம் (நீ) கெடுவாயாக என்றே (இனி) வெற்றி கூறுவோம் (எ—று.) (௨௭)

பேசித்திருந்தநமதுல்லையில்வாழ்த்தெனைப்பேணித்தொண்டர்
பூசித்திருந்தம்வினைதீர்க்குமென்றருள்பொற்பார்வெற்பி

போசித்திருந்தண்புனலிர்க்கும்போதுற்றுநேர்ந்தெதிர்ந்தா
ராசித்திருந்தபடிபோலொருவரஞ்சாதியென்றே.

(இ-ள்.) தொண்டர் நம் முல்லையில் வந்து வகைத் திருத்தொண்டு பேணிப் பேசிப் பூசித்திர்-பத்தர்களே (நீங்கள்) நமது திருமுல்லைவாயிலின்கண் வந்து நம்மைத் தெளிவுபட (மனசினாலே) தியானித்து (வாக்கினாலே) துதித்து (கைகளினாலே) அருச்சனை செய்வீராக,—உந்தம் வினை தீர்க்கும் என்று அருள் பொழ்பவர் வெற்பில்-உங்களுடைய கர்மங்களை ஒழிப்போமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்ற அழகினை யுடையாராகிய சிவபெருமானது மலையின்கண்ணே,—இரும் தண்புனல் ஈர்க்கும்போது நேர்ந்து உற்று நேசித்த-பெருந் குளிர்மையுடைய (அருவி) நீர் இழுக்கும்பொழுது எதிர்ப்பட்டுவந்து ஆசைகொண்டு,—ஒருவர் அஞ்சாதி என்று ஆசித்து இருந்தபடிபோல் எதிர்ந்தார் - ஒருதலைவர் அஞ்சாதேயென்று சொல்லி ஆச்சரியம் (தமக்குச்) சித்தித்திருந்தாற்போல (அக்கணையில் அமிழாவண்ணம் என்னைக்) கரையேற்றினார் (எ—று.) என்னை பெண்ணே கூறுவதாக வென்பது எஞ்சிநின்றது. [புனறருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுநிற்றல்.]

சாதிப்பரியதவத்தார்க்குமுல்லைத்தலைத்திறுண்மை
போதிப்பரியனலம்பாடுதும்புல்லவிவுபரம்
பாதிப்பரியமனைதோறும்வண்டுபயர்ந்தருமுன்
காதிப்பரியகளிற்றுரிபோர்த்ததுங்கட்டுரைத்தே.

(இ-ள்.) சாதிப்பு அரிய தவத்தார்க்கு-(பிறராலே) சாதித்தற்கரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களுக்கு,—முல்லைத்தலைத்தின் உண்மை போதிப்பர் இயல் நலம் பாடுதும் - திருமுல்லைவாயிலாகிய திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருந்து மெய்(ப்பொருளை)விளக்கியருள்வாராகிய சிவபிரான்(பெத்த முத்தியிரண்டிலும்உயிர்களுக்குச்)செய்து (வரும்) உபகாரத்தை(எடுத்துத்)துதிக்கப்பெற்றோம்,—புல்லறிவுபரம்பாது-விடயவுணர்வுமேலிடாவண்ணம்,—இயம் இப்பர் மனைதோறும் முன் வண்டு பகர்ந்ததும் - வாத்தியங்கள் (முழங்குகின்ற) செட்டிப்பெண்களுடைய வீடுகள்தோறும் (போய்) முன்பு வளையல் விலைப்படுத்திய எளிமையும்,—காது இப்பரிய களிற்று உரிபோர்த்ததும் கட்டுரைத்து-(கோட்டினாலே) தாக்கப்பெற்ற இந்தப் பெரிய யானைத் தோலை (உரித்து)ப் போர்த்துக்கொண்ட வலிமையும் உறுதியாகச்சொல்லி (எ—று.) விடயவுணர்வுமேலிடாவண்ணம் உறுதியாகச் சொல்லித் துதிக்கப்பெற்றோமெனக்கூட்டுக. (சக)

கட்டோம்புதலெனக்காமாதியாறுங்களைந்தொ
முட்டோம்புதவுதிறந்தின்பவீடுபுக்குச்சரித்தொ
சிட்டோம்புதல்விமணியோருந்திகஞ்சந்தெளிவின்முன்பின்
விட்டோம்புதலுறுநள்ளெழுத்தான்முல்லைமேவப்பெற்றே.

(இ-ள்.) பீதல் எனக் காமாதி களைச ஆறும் கட்டோம் அறுத்தோம் - சிறுதூர்களைப்போலக் காமமுதலிய (புறக்) குற்றமாகிய சத்துருக்களையும் களைந்து ஒழித்தோம்,— உள்தோம் புதவு திறந்து இன்ப வீடு புக்குச் சிட்டோம் உச்சரித்தோம் - அகக்குற்றமாகிய (ஆணவமலக்) கதவினைத் திறந்து ஆனந்தமயமாகிய வீட்டின்கண்ணே புகுந்து (அந்த) ஞானார்த்தத்தையுடைய பிரணவத்தை (மானசிகமாக) ஓதினோம்,—புதல்வி மணி ஓர் உந்தி கஞ்சம் தெளிவின் முன் பின் விட்டு - குமாரி காசினி ஒப்பற்ற பாலாறு தாமரை துணிவு என்னும் நாமங்களிலே முதலினும் இறுதியினும் உள்ள எழுத்துக்களை ஒழித்து,— ஓம்புதல் உறும் நள் எழுத்தான் முல்லை மேவப்பெற்று—(பத்தர்களாற்) பாதுகாக்கப்படும் இடையிலுள்ள எழுத்துக்களாலாகிய மாசிலாமணியீசரது திருமுல்லைவாயிலை அடைந்து (எ-று.) திருமுல்லைவாயிலை அடைந்தென்பதை முதலிற்கூறிக் கொள்க. கட்டோம் முற்றெச்சம். காமமுதலிய சத்துருக்களாவன காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம் எனவிவை. சித்தோம் சிட்டோமென நின்றது. சிட்டோமெனவேகொண்டு (மந்திரங்களின் ஆதாரமாய்) மேம்பட்ட (அந்தப்பொருளைத்தரும்) பிரணவமெனினும் அமையும். (சஉ)

பெற்றவரம்பலவுங்குன்றயான்பிணைபோல்வெருள
வுற்றவரம்பலங்கோதவென்பேதையொருதனியே
முற்றவரம்பலசெய்தகன்றுளென்னைமுல்லைப்பிரான்
கற்றவரம்பலவுற்பணியாரிற்கடுஞ்சுரமே.

(இ-ள்.) யான் பெற்ற பல வரமும் குன்றப்பிணைபோல்வெருள—நான் அடைந்த பல மேன்மைகளுங் கெட்டொழியவும் மான்போல அச்சமுறவும்,—அங்கு உற்றவர் அம்பல் ஓத - அவ்வூரிலுள்ளார் பழிமொழி கூறவும்,—என் ஒரு பேதை தனியே முற்றவரம்பு

அலை செய்து அகன்றாள் - என்னுடைய ஒப்பற்ற பெண்ணானவள் (துன்பமின்றி) வகையாக முழுவதும் முறையல்லாதவைகளைச் செய்து போயினாள்,—என்னை-(இச்செய்கை இருந்தபடி) என்னே,—முல்லைப் பிரான் கல் தவர் அம்பலவற் பணியாரின் கடுங் கானமே - திருமுல்லை வாயிலுக்கு முதல்வரும் மேருமலையை வில்லாகக்கொண்ட கனகச பையை யுடையவருமாகிய சிவபிரானை வழிபடாதாரைப்போலும் கொடிய பாலைநிலத்திலே(எ-று.) ஒழியவும் அச்சமுறவும் கூறவும்பெ ய்ய நிலத்திலே போயினாள் என்னை வயணக்கட்டுக. [நற்றாயிரங்கல்.]

கடித்திடம்பாம்பன்மலரானையாதுகவலைநெஞ்சே
விடுத்திடம்பாம்பனல்வாயாற்புகழ்ந்திற்றுமெய்யுமுட
படுத்திடம்பாம்பணிபிறைமான்வெம்பாசொமர்து
வடுத்திடம்பாம்பணிமுல்லையுளாம்பலவாணனையே.

(இ-ள்.) நெஞ்சே - மனமே,—அம்பாம் பல் மலரான் கையால் கடித்திடு—(மன்மதனாலே தொடுக்கப்படும்) பாணங்களாகிய பலவகை ப்பட்ட புஷ்பங்களால் வருந்தாமல் (அவற்றைச்) சினக்கொழிப்பாய், —கவலை விடுத்து ஆம்பல் இயம்பு நல்வாயால் புகழ்ந்து உட்படுத்தி இன்று மெய்யும்—(பின்பு) சஞ்சலத்தைப் போக்கி அல்லிமலர்போ லும் சொல்லத்தக்க உத்தமமாகிய வாக்கினாலே துதித்துக் கருத்தின் அடைத்து இறைவன் (நாங்கள்) அடைவோம்,—அம்பு பிறை ஆ ம்பல் உரி மான் வெம் பாசொடும்— (திருமுடியிலே) கங்கைநீரும் இளஞ்சந்திரனும் (திருமேனியிலே) யானைத்தோலும் (திருக்கைக ளிலே) மானும் வெவ்விய மழுப்படையும் ஆகிய இவைகளோடு,— துவள் உத்தி அம் பாம்பு அணி முல்லையுள் அம்பலவாணனையே- அசைகின்ற படப்பொறிகளையுடைய அழகிய பாம்புகளை (அவயவ ங்கள் முழுவதிலும்) அணிந்து திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளி நிற்கின்ற அம்பலவாணனையே(எ-று.) மனமே ஒழிப்பாய் பின்பு அம்பலவாணனையே அடைவோமெனக்கூட்டுக. பாதுடப்பதனைய ம, வினைச் சிறுதெய்வங்களையும், புகழ்ந்தறியாத, சுத்தவாக்கினாலே யபார், நல்வாயாலென்றார். இறுதி யகாரம் தேற்றம். (௫௨)

அம்பலவாணன்மடவார்விழியென்றழிந்துழலு
மம்பலவாணங்கனையனியாயமர்ந்தருளு
மம்பலவாணன்றிருமுல்லைவாயிலழகன்றில்லை
யம்பலவாணன்வழியினில்லா வென்னறிவுகளே.

(இ-ள்.) நல் மடவார் விழி அம்பு அல வாள் என்று அழிந்து உழ லும் அம்பல - அழகிய பெண்களுடைய கண்கள் பாணங்களாகும் அல்லது வாட்படைகளாகும் என்று (புதிது புதிதாகப்) புகழ்ந்து உ ருகி (வீணாகப் பிறவியிலே) சுழலும், (அதனால்) பழிமொழிகளையுடை யன் (அன்றி),—ஆண் அங்கனை அல் ஆகி அமர்ந்தருளும் ஆணன்- ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்றென்று (சுட்டப்பட்ட) பிரபஞ்சமெல்லாமாய் (அல்லவாய்)எழுந்தருளியிருக்கின்ற அன்புருவானவரும்,—பலஅம்தி ருமுல்லைவாயில் அழகன்- பலவகை அழகுபெற்ற திருமுல்லைவாயிலை யுடையஅழகரும்,—தில்லை அம்பலவாணன் வழியில் நில்லா-தில்லைப் பதியினிடத்ததாகிய(கனக)சபையை யுடையவருமாகிய சிவபெருமா ன் அருளிய வீட்டு நெறியிலே நிலைபெறுவனவல்ல,—என் அறிவுகள்- என்னுடைய உணர்வுகளானவை (எ-று.) செல்லும்வழி பலவாதல் பற்றி அறிவுகளெனப்பன்மைப் பாலாற் கூறினார். சிற்றின்பத்திற் குக் காரணமாகிய பெண்களைத் துறந்து, பேரின்பத்திற்குக் காரண மாகிய வீட்டு நெறியைக் கேட்டுச், சிந்தித்துத், தெளிந்து, நிட்டை கூடிச், சிவபிரான் திருவடிவியாபகத்துள், வியாப்பியமாய் நிற்க வேண்டுமென்பது கருத்து. (௫௩)

அறிவறியாகமெதுவதுவாகமல்லாதவென்னுங்
குறிவறியாகடிமுல்லையிற்சேர்புழுக்கூட்டைவிண்டு
தறிவறியாகஞ்செயன்பாலெனையர்ச்சனைசெயுன்பாற்
செறிவறியாகந்தருவலென்றான்சின்மயனே.

(இ-ள்.) அறிவு அறி ஆகம் எது அது ஆகம் அல்லாத என் றும் குறி-(தத்துவ) உணர்வை ஆராய்தற்கு (க்கருவியாகக்கிடைத் த) உடம்பு எதுவோ அதுவே உடம்பாகும் மற்றையுடம்பு எதாகும் [பயனில்லாததே என்றபடி] (இதனை) மதிப்பாயாக (மதித்து),—வறி யா கடி முல்லையிற் சேர் - நன்னெறியில்லாதவறியனே காவலுள்ள (நம்முடைய) திருமுல்லைவாயிலை அடைவாயாக (அடைந்து),—புழு க்கூட்டை விண்டு உதறு இவறி யாகம் செய் அன்பால் எனை அ ர்ச்சனை செய்-கிருமிகள்பொருந்திய (ஊனது) உடம்பின் வைத்த ஆ சையைவிட்டொழி (ஒழித்து நமது திருவடிகளிலே) இச்சைவைத்து (ஒருப ஒம) வேள்விகளைச் செய் (செய்து மந்திரக்கிரியா பாவனைகள் ஆகிய) பத்திமையோடு நம்மைப் பூ சேல் குறைவின்றி அகத்தும் புறத்தும்)

ளைச்செய்வாயாக (இங்ஙனம்விரத்தியும் சிரத்தையுங் கொண்டு முறையே சரியை கிரியாயோகங்களைச் செய்தால்),—உன்பாற் செறிவல் தியாகம்தருவல் என்று சின்மயன் ஆண்டனன்-(அவைகளாலே சுத்தமபொருந்திய) உன்னிடத்தே (இரண்டறக) கலப்போம் (கலந்து நிரதிசயவின்பப் பெருவாழ்வாகிய) கொடையைக் கொடுப்போமென்று திருவாய்மலர்ந்து ஞானமூர்த்தியாகிய சிவபிரானவர் (நாயினேனை) அடிமைபூண்டருளினர் (எ-று.) (௬௪)

மயங்காதுவரையும்பொய்ப்பொருளியாவும்வரையச்செய்ய
பயங்காதுவரையுண்மால்போற்றுமுல்லைம்பாவிழிப்பங்
கயங்காதுவரையுநீள்சீர்க்கொடியிடைகாதலரூர்
சயங்காதுவரையுமைங்கரனையுந்தந்தவனே.

(இ-ள்.) வரையும் பொய்ப் பொருள் யாவும் மயங்காது வரையச் செய் கா அபயம்-ஒழிக்கத்தக்க அநித்தியமாகிய செல்வங்கள் எல்லாவற்றினும் மயங்காமல் (ஆசை) ஒழியும்படி செய்து (அடியேனைக்) காத்தருளும் (உமக்கு) அடைக்கலம்,— துவரையுள் மால்போற்றும் முல்லை நம்பா-துவாரகாபுரியிலுள்ள விஷ்ணுவினால் வழிபடப்பெற்ற திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற நம்பனென்னுந் திருநாமத்தையுடையவரே,—விழிப் பங்கயம் காதுவரையும் நீள் சீர்க் கொடியிடை காதல-கண்களாகிய தாமரைமலர்கள்செவியளவும் நீண்ட அழகிய கொடியிடை யம்மைக்கு நாயகரே,—சூர் காது சயம் உவரையும் ஐங்கரனையும் தந்தவனே - சூரபன்மனைக் கொன்று வெற்றிகொண்ட உந்த இளையபிள்ளையாரையும் ஐந்துதிருக்கைகளையுடைய மூத்தபிள்ளையாரையும் பெற்றருளியவரே (எ-று.) செய்-முற்றெச்சம். (௬௫)

தவந்துக்கணிகலனட்டோனென்றோரிற்றவறாமவை
பவத்துக்கணிகல்நெஞ்சேயிவைவிட்டுப்பார்வடிவ
நவத்துக்கணிகலன்மாவாக்குமுல்லையினானரியா
பவத்துக்கணிகலந்தோர்பான்மருவுமெம்மண்ணலையே.

(இ-ள்.) தவத்துக் கண் இகலன் நட்டோன் என்று ஓரில் தவறும் - தவஞ்செய்தற்கண் (இவன்) பகைவன் (இவன்) நண்பன் எனப் பகுத்து உணரில் (அத்தவம்) அவமாய்,—நெஞ்சே அவை பவத் துக்கு அணிகலன் இவை விட்டுப் பார் - மனமே அப் பகுப்புகள் பிறவிக்கு ஆபரணமாம் (ஆதலால்) இப்பகுப்புகள் ஒழியும்படி சிந்திக்கக்கடவாய்,—நவ வடிவத்துக்கண் - உருவம்நான்கும் அருவம் நான்கும் உபயம் ஒன்றுமாகிய நவவடிவத்தை யுடைய கண்ணேயாய் பவரும்,—இகலன் மா ஆக்கும் முல்லையினான்-நரிகளைப் பரிகளாகச் செய்தருளிய திருமுல்லைவாயிலையுடையவரும்,—அரி ஆய வத்துக்கு அணி கலந்து ஓர்பால் மருவும் எம் அண்ணலை - திருமாலாகியபொருளுக்கு (மண) மாலை சூட்டி ஒருபுறத்தே பொருந்தச்செய்த எங்கள் கடவுளுமாகிய சிவபிரானை (எ-று.) மனமே ஒழியும்படி சிவபிரானைச் சிந்திக்கக்கடவாயெனக் கூட்டுக. தவஞ்செய்தலைத் தவமென உபசரித்தார். பிறவிக்கு ஆபரணமாவது பிறவியை வளர்த்தல் ...க்கிகாமதைப்பற்றி. அரியாயவத்துவென்றார். மருவிக்குமென்னும் பிறவினை மருவுமெனவிவ்விகுதி விகாரத்தாற் றொக்கது. (௬௬

அண்ணலந்தோயமனைவிட்டிமுல்லையிலார்ந்ததுவு
மெண்ணலந்தோயமுடித்ததுமற்றெம்மிறைவியைப்போ
லுண்ணலந்தோயவிழைந்திரங்கேங்கியுளைந்துநந்தம்
பெண்ணலந்தோயவெளிவந்தருளுமெய்ப்பேறன்றியே.

(இ-ள்.) அண்ணல் யமனை வீட்டி அந்தோ முல்லையில் ஆர்ந்ததுவும்-பெருமையிற் சிறந்தவராகியசிவபிரானே (நீர்) இயமனைக் கொன்று ஐயோ திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருந்ததும், தோயம் முடித்ததும் எண்ணலம்-கங்கை (யின்செருக்கை அடக்கித் திருமுடியிலே) தரித்ததும் (ஆகிய வெற்றிகளை) நினைக்கமாட்டோம்,—மற்று எம் இறைவியைப்போல் நலம் தோய உள் விழைந்து-எங்கள் பிராட்டியாராகிய உமாதேவியாரைப்போலும் (உம்மைக்கலந்து) சுகத்தை அநுபவிக்கும்பொருட்டு மனசிலே விரும்பி,—நந்தம் பெண் இரந்து ஏங்கி உளைந்து அலந்து ஓய - எங்களுடையபெண் (உமது தரிசனத்தை) வேண்டிப் பயந்து வருந்தித் துன்பமுற்றுத் தளரும் பொழுதிலே,— எளி வந்து அருளும் மெய்ப்பேறு அன்றி-(நீர்) எளிதாக (ப்பவனி) வந்து கருணைசெய்யும் உண்மைப் பயனையல்லது (எ—று.) உண்மைப்பயனையல்லது வெற்றிகளை நினைக்கமாட்டோமெனக் கூட்டுக. மற்று அசை. [நற்றாயிரங்கல்] (௬௭)

அன்றினங்காதரமாய்கின்றுகத்துமலைகடலெம்
முன்றினங்காதரவத்துக்களவிலைமூரிமதன்

கன்றினங்காதரவாருளரோவிருகண்ணுந்துஞ்சா,
வின்றினங்காதரமாமுல்லைவாணமற்றெங்களையே.

(இ-ள்) அன்றில் நம் காதரமாய் நின்று கத்தும் - அன்றில் நமக்குத் துன்பந்தருவதாய் (க் கொம்பிலே) இருந்து கூவும்,— அலை கடல் எம் முன் இனம் காது அரவத்துக்கு அளவு இலை - திரையையுடைய சமுத்திரம் எங்கள் முன்னே நாடோறும் மோதுகின்ற முழக்கத்திற்கோ முடிவு சொல்லக்கூடாது,— மூரி மதன் கன்றின் அங்கு ஆதரவு ஆர் உளர் ஓ - (இச்சமயத்திலே) வலிமையுடைய மன்மதன் கோபித்தால் அவ்விடத்தே பற்றுக்கோடாக (ஆற்றுவிப்பார்) யாவர் உள்ளார். [ஒருவருமில்லை யென்றபடி],— இரு கண்ணும் துஞ்சா இனம் — (இவ்வாறாகிய கவலைகள்பற்றி) இரண்டு கண்களும் நித்திரைசெய்யமாட்டா இன்னமும்,— தரம் மா முல்லைவாண மற்று எங்களை இன்று கா — (ஆதலால் திருவடியார்) திருக்கூட்டமுள்ள பெரிய திருமுல்லை வாயிலின் கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற மாசிலாமணியீசரே எங்களை இப்பொழுதே (அங்கீகரித்துக்) காத்தருளும் (எ-று.) ஓ மற்று அசைகள். [பவனிபோந்த மாசிலாமணியீசரை நோக்கி மையலுற்ற மகளிர் சொல்லியது. (௫௮)

களைகண்டனம்புயமாமுல்லைக்கோன்வெற்பகாதன்மிக்க
கிளைகண்டனம்புயன்மேவுந்தடவரைக்கீழொருசார் [பங்
விளைகண்டனம்புயங்குஞ்சேல்வல்வேய்சொன்னடைகிதம்
திளைகண்டனம்புயமாக்கொண்டிருக்குமோர்தீங்கரும்பே.

(இ-ள்.) களை கண்டன் அம்புயம் மாமுல்லைக் கோன்வெற்ப— (துன்பத்தை) விலக்கிய (கரிய) கழுத்தையுடையாரும் (செந்) தாமரைமலரில் இருக்கும் இலக்குமி (தங்கப்பெற்ற) திருமுல்லைவாயிலுக்கு முதல்வருமாகிய சிவபிரானது மலையையுடைய தலைவரே,— காதல் மிக்க கிளை கண்டனம் - அன்பு மிகுந்த (பெண்கள்) கூட்டத்திலே (நாங்கள்) கண்டோம்,—புயல் மேவும் தடவரைக் கீழ் ஒரு சார் - மேகங்கள் அமைந்த பெரிய மலைச்சாரலின் ஒருபுறத்தே,— விளை கண்டு அனம் புயங்கம் சேல் வல் வேய் —(கருப்பஞ்சாற்றிலே) உண்டாகிய கற்கண்டையும் அன்னநடையையும் பாம்பின்படத்தையும் மீனையும் சூதாடுகருவியையும் மூங்கிலையும்,—சொல் நடை கிதம்பம் திளை கண் தனம் புயம் ஆக்கொண்டிருக்கும் ஓர் தீங்கரும்பு - (முறையே) சொல்லும் நடையும் அல்குலும் (அழகு) நிறைந்த கண்

ணும் கொங்கையும் தோளுமாகப் பெற்றுநிற்கின்ற ஒப்பற்ற இனிய கரும்புபோலும் தலைவியை (எ-று.) தலைவரே ஒருபுறத்தே பெண்கள் கூட்டத்திலே தலைவியைக் கண்டோமெனக் கூட்டுக. களைகண்டன் என்பதற்கு அழகிய (நீல) கண்டரெனப் பொருள்கூறினும் பொருந்தும். அன்னமும் புயங்கமும் ஆகுபெயர். தீங்கரும்பு அன்மொழித்தொகை. [தலைவன்றனக்குத்தலைவிநிலைகூறல்.] (௫௯)

தீங்கரும்பும்கவருமடிப்பயனிலைசெப்பின்மின்னார்
தாங்கரும்புங்கவலாக்கனியும்மெனச்சாற்றியக்தோ
நீங்கரும்புங்கவளைசையுறுவீர்முல்லைநீணகரின்
பாங்கரும்புங்கவரும்போற்றுமீசனைப்பாடுமினே.

(இ-ள்.) தீங்கு அரும்பும் கவறு ஆடி - பொல்லாங்கு விளைதற்கு (ஏதுவாகிய) சூதாட்டைச்செய்தும்,— செப்பின் பயன் இலை— தாக்கிச்) சொல்லுமிடத்து (இத்தீத்தொழில்களால் சிறிதும்) பிரயோசனமில்லையாம்,— மின்னார் தாம் கரும்பும் கவலாக்கனியும் எனச்சாற்றி - மங்கைமாரானவர் கரும்பும் கன்றுத பழமும் ஆவர் என்று புகழ்ந்தும்,— அந்தோ நீங்க அரும் புங்க வசை உறுவீர் - ஐயோ நீங்கக்கூடாத (பாவத்தொடு) மிக்க பழியை அடைகின்றீர்கள்,—முல்லை நீள் நகரின் பாங்கரும் புங்கவரும் போற்றும் ஈசனைப் பாடுமின் —(ஆதலால் நண்பர்களே) திருமுல்லைவாயிலாகிய பெரியதிருப்பதியின் பக்கத்தும் தேவரும் சூழ்ந்து வழிபடுகின்ற சிவபெருமானையே (புகழ்ந்து) பாடுங்கள் (எ-று.) சூதாடலைச் செய்தும் புகழ்ந்தும் பழியை அடைகின்றீர்கள்; சொல்லுமிடத்து இத்தீத்தொழில்களாற் பிரயோசனமில்லையாம்; ஆதலால் சிவபெருமானையே பாடுங்க ளெனக்கூட்டுக. கனியுமெனை மகரவொற்று விரித்தல் விகாரம். நீங்கரும் நீங்கருமென த. காரம் தொக்கது. புகழ்ந்துபாடுதலால் புலமை நிலைபெற்றுப் போகமும் வீடுபேறும் அடைந்து உய்யலாமென்பது கருத்து. (௬௦)

பாடகமன்னவருந்துயர்நீப்பான்புகழ்வாய்
பாடகமன்னவருங்குணம்போனலம்பார்த்தெடுத்துப்
பாடகமன்னவருள்ளான்றன்பாற்பைங்கொடியிடையென்
பாடகமன்னவரும்போற்றவாழ்முல்லைப்பன்னவனே.

(இ-ள்.) பாடகம் அன்ன வரும் துயர் தீர — பாடகத்தின் தொடர்ச்சிபோல (த் தீவினைக் கீட்டாக) வருகின்ற துன்பங்கள் நீங்கும் பொருட்டு, — பரன் புகழ் வாய்பாடு - சிவபெருமானுடைய கீர்த்திகளாகிய வாய்பாடுகளை, — அகம் - மனமே (நீ கற்றவைகளில் மற்றவைகளை விட்டு), — அன்ன அரும் குணம்போல் — (நீரொடு கலந்துள்ள பாலைப் பிரித்துண்ணும்) அன்னப்புள்ளினது அரிய குணம்போல், — நலம் பார்த்து எடுத்துப் பாடு — நன்றாக நோக்கிச் சிறப்பித்துப் பாடுவாயாக, — அகம் மன்ன அருளான் - (பாடினாற் றுன்பங்களையும் போக்கிப் பின்னும்) பாவங்களை அடையச் செய்வாரல்லர் — தன் பாற் பைங்கொடி யிடை என்பாள் தக - தம்முடைய பாகத்திலே பசிய கொடியிடையம்மை உரிமையோடு (தங்கும்வண்ணம்), — அன்னவரும் போற்ற முல்லை வாழ் பண்ணவன் - (தேவுலகத்தும் பூவுலகத்துமுள்ள) வேந்தரும் வழிபடப்பெற்ற திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற (அக்) கடவுள் (எ-று.) அன்னப்புள்ளின் குணம்போல மனமே விட்டு வாய்பாடுகளை நீங்கும் பொருட்டுப் பாடுவாயாக; பாடினால் கடவுள் பாவங்களை அடையச் செய்வாரல்லரெனக் கூட்டுக. வாய்பாடு ஆன்றோர் வாக்கின் ஆளப்பட்டு வருதல். (கூக)

பண்ணகங்காரிகைபான்முல்லைவாயும்பதித்திருத்தாய்
வண்ணகங்காரிகைமற்றுமென்போற்பகர்வாரிலையென்
றெண்ணகங்காரிகைதூவாதியற்றுமிருவினையாந்
திண்ணகங்காரிகைதீண்டுமெந்தாய்கெடச்செய்தருளே.

(இ-ள்.) காரிகை பால் முல்லை வாய்ப் பண் அகமும் பதித்து இருந்த தாய் - உமாதேவியாரைப் பாகத்திலே கொண்டருளித் திருமுல்லை வாயிலினிடத்ததாகிய அழகையுடைய திருக்கோயிலினும் (திருவடியாரது திருவுளக்கோயில் வேதசிரசு முதலியவற்றினும்) இடைவிடாமல் எழுந்தருளியிராநின்ற சிவபிரானே, — காரிகை மற்றும் வண்ணகம் என்போற் பகர்வார் இலை என்று என் அகங்காரி - கட்டளைக் கலித்துறையும் மற்றும் முடுகியற்பாக்களும் என்னைப்போல (அமைத்து)ப் பாடுவோர் (தமிழ்வழங்கும் நிலத்திலே) இல்லையாகுமென்று மதிக்கின்ற அகந்தையை யுடையேன், — கைதூவாது இயற்றும் இருவினையாம் திண் நகம் — ஒழியாது செய்கின்ற கன்மமாகிய திண்ணிய மலையை, — காரிகை தீண்டும் எந்தாய் — (காடுவேண்டாகிய) நன்னை அருமையிச் செய்தருளிய என்னுடைய பிதாவே, — கெடச்செய்தருள்

— (உமது திருட்பார்வையாற்) போக்கியருளும் (எ-று.) சிவபிரானே பிதாவேயென அடுக்கியுரைக்க. வாயுமென்னும் உம்மை எதிரது தழீஇயது. (கூஉ)

செய்தவமாயத்தன்செல்வமுநீயெனச்சிந்தைசெய்யா
தெய்தவமாயத்தன்மங்களைமாற்றியியற்றுமென்றன்
கைதவமாயத்தன்மைக்கோரளவில்லைகண்ணருளாற்
பொய்தவமாயத்தன்முல்லையுள்ளாய்கலம்போதிப்பையே.

(இ-ள்.) செய் தவம் ஆய் அத்தன் செல்வமும் நீ எனச் சிந்தை செய்யாது - செய்கின்ற தவமும் மாதாவும் பிதாவும் செல்வமுமாகிய யாவும் நீரென்று புத்திபண்ணுதல் — எய்து தன்மங்களை மாற்றி அவம் இயற்றும் - பொருந்திய புண்ணியங்களை மறையும்படி கைவிட்டுப் பாவங்களைச் செய்கின்ற, — என்றன் கைதவம் மாயத்தன்மைக்கு ஓர் அளவு இல்லை - என்னுடைய வஞ்சகமாகிய மாயத்தன்மைக்கு ஒரு பிரமாணம் இல்லையாம், — அருட் கண்ணால் பொய் தவம் மாயத்தன் முல்லை உள்ளாய் நலம் போதிப்பையே - (ஆதலால்) அருட் பார்வையால் அசத்திய (முழுதும்) ஒழிய (ச்செய்து) விஷ்ணுவுடைய முல்லைநிலத்தின் அண்ணதாகிய திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே (சிவ) தருமங்களை உபதேசித்தருளும் (எ-று.) சிவபெருமானே யென்பதை முதலின் எடுத்துரைக்க. (கூ௩)

திப்பியமாவடுதண்டுறைக்கண்ணுந்திருத்துரிலை
தப்பியமாவடுத்திர்முல்லையூரினுஞ்சந்தமுலை
யப்பியமாவடுவார்கண்ணிபாகனமர்ந்துபுகழ்
பப்பியமாவிதோமமொன்றுங்கொண்டுபோமிப்படிதே.

(இ-ள்.) திப்பியம் - திவ்வியமாகும், — தண் ஆவடுதுறைக் கண்ணும் - குளிர்ந்த நீர் சூழ்ந்த திருவாவடுதுறையென்னும் திருப்பதியினும், — திருத்துரிலை தப்பிய மாவடுத் திர் முல்லை ஊரினும் - திருத்துர், — திருத்துரிலை தப்பிய மாவடுத் தீர் முல்லை ஊரினும் வழுவி நம் அடைதற்கேதுவாகிய குருவுக்கிரம தருமங்களினின்றும் வழுவிய பெருங்குற்றங்கள் ஒழிதற்கிடமாகிய திருமுல்லைவாயிலென்னும் திருப்பதியினும், — சந்தம் அப்பிய முலை மாவடு வார் கண்ணி பாகன் - சந்தனம் பூசிய தனங்களையும் மாவடுவின் (பிளவு) போலும் நீண்ட கண்களையுமுடைய உமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடைய சிவபிரான்,

—அமர்ந்து புகழ் பரப்பி அமர் ஆம் நாமம் ஒன்றுக் கொண்டு பரிப்ப ய - விரும்பிக் கீர்த்திகளைப் பரப்பிப் பொருந்திய (மாசிலாமணி யீசு ரெனது) திருநாமமும் ஏகமாகவேகொண்டருளித்தோற்றியது (எ-று.) இவ்வியமாகுமென்பதை இறுதியிற் கூறிக்கொள்க. தன் ஆகுபெயர். இறுதியடியில் அம்மாவென்னும் உரையசை அமாவெனத் தொகுத்த ல் விகாரம்பெற்று நின்றது. (கூ௯)

பாரகந்தைக்குமரும்புகழ்சேர்முல்லைப்பாலவருள்
பாரகந்தைநக்குமதியார்பின்சென்றுதண்பாலிநதிப்
பாரகந்தைக்கும்வழியின்றிவாடும்பரிசுநன்றோ
பாரகந்தைக்குமைக்குக்கயஞ்செற்றபராபரனே.

(இ-ள்) பாரகம் தைக்கும் அரும் புகழ் சேர் முல்லைப்பால - உலகம் (முழுவதும்) வியாபித்த பெரிய கீர்த்திகள் அமைந்த திருமுல்லைவாயிலைக் காப்பவரே,—அருள் பார் - (அதலால்முத்திப் பெருஞ்செல்வம் பெறும்படி) கருணையோடு திருநோக்கஞ் செய்தருளும்,—அகந்தைக் குமதியார் பின் சென்று - (உலகச் சிறுசெல்வச்) செருக்கையுடைய புல்லறிவாளர் பின்னே போய்,—தண் பாலி நதிப் பார - குளிர்மையுடைய பாலியாற்றின்கரையை யுடையவரே,—கந்தைக்கும்வழி இன்றிவாடும் பரிசு நன்றோ-பீறற்றுணிக்கும்வழியில்லாது மெலியுந்தன்மை நன்மையாமா,— பார கந்தைக் குமைக்கும் கயம் செற்றபராபரனே-தேவதாருவனத்து முனிவர் விடுத்த) பெரிய கட்டுத்தறியைக் கொல்லும் யானையைக் கொன்றருளிய (உலகத்தோற்ற மிறுதிகட்கு) முன்னும் பின்னு முள்ள கடவுளே (எ-று.) காப்பவரே உடையவரே கடவுளே போய்மெலியுந்தன்மை நன்மையாமா? ஆதலால் திருநோக்கஞ் செய்தருளுமெனக் கூட்டுக. (சு0)

பரங்கிரியாவிகள்சூழ்முல்லைபோற்பரிந்தென்னுளமா
மரங்கிரியாவிடையாரருளுண்மையறிவினின்ற
வாரங்கிரியாவியினுள்ளேயழுந்துமவகையறியேன்
கிரங்கிரியாவிதியாற்றுஞ்செல்லேனுயர்புஞ்செய்கையென்னே.

(இ-ள்.) பரங்கிரி ஆவிகள் சூழ் முல்லைபோல் - (சிறந்த) திருப்பரங்குன்றத்தினும் வாவிகள் சூழ்ந்த திருமுல்லைவாயிலினும் போல,— என் உளமாம் அரங்கு பரிந்து இரிய விடையார் -(சி

றவாத) என்னுடைய இருதயமாகிய சபையிலும் (திருவுளம்) இரங்கி நீங்காமல் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற இடபவாகனத்தையுடையார்,— அருள் உண்மை அறிவின் நின்று - (குருமூர்த்தியை அதிட்டித்து) உபதேசித்தருளிய தத்துவவுணர்வின் (வழியே) நின்று,— அவர் அங்கிரி ஆவியின் உள்ளே அழுந்தும் வகை அறியேன் - அச்சிவபிரானுடைய திருவடிகளை ஆன்மாவினிடத்தே அழுந்தச் செய்யும் (நிட்டையின்) முறைமையை உணர்கிலேன்,—சிரம் கிரியாவிதி ஆற்றும் செல்லேன் (அன்றி அத்தத்துவ வுணர்விற்கு வாயிலாகிய) உயர்ச்சியுடைய (உண்மைக்) கிரியாவிதி மார்க்கத்திலும் புகமாட்டேன்,—உய்யும் செய்கை என் - (இங்ஙனமாயிற்) பிழைக்குந் தொழில் என்னையோ (எ—று.) ஆப்தர்களோ நீங்கள் சொல்வதென்பது எஞ்சிநின்றது. கடைப்பட்ட உலகவியலினிற் றொழிற்றென்பது கருத்து. (சுக)

செய்வசித்தாந்தமிழ்முல்லையுளீசசெவ்வேமநய
வைவசித்தாந்தம்பொருளைந்துடையவவற்றிரண்டு
சேவசித்தாந்தவிர்மூன்றுமொன்றொன்றினனுருமென்னுஞ்
சைவசித்தாந்தநெறியுபதேசந்தனையெமக்கே.

(இ-ள்.) தமிழ் ஆம் முல்லையுள் ஈச வசித்துச் செய் - தமிழ் வளர்கின்ற திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்குங் கடவுளே (உமது) வசமாக்கிச் செய்தருளும்,— செவ்வே மநய ஐ வசித்தாம் தம் பொருள் ஐந்து உடைய - முறையே மகர நகர யகரங்களும் அாகிய வகர சிகரங்களுமாகிய திருவைந்தெழுத்துக்களும் (பாசமுதலியவாகத்) தமக்குரிய பொருள்கள் ஐந்தினை உடையனவாகும்,—அவற்று இரண்டசைவ-அவைகளில்(மலதிரோதங்கள்) இரண்டும்ஒழியத்தக்க(அசேதனப்)பொருளாகும்,—தவிர்மூன்றும் சித்து ஆம் ஒன்று ஒன்றின் சேருமும் என்னும் - எஞ்சிய (பசுவும் அருளும் பதியு மாகிய) திரிபதார்த்தங்களுஞ் சேதனப் பொருளாகும் (பாசங்களினின்று நீங்கிய) பசு அருளோடுகூடிப் பதியின்வியாபகத்துள்வியாப்பியமாக (இரண்டறக்) கலக்குமென்று (வேதசிவாகமங்களின்) எடுத்தோதுகின்ற,—சைவசித்தாந்த நெறி உபதேசந்தனை எமக்கு - சித்தாந்தசைவமார்க்க உபதேசத்தை அடியேங்களுக்கு (எ-று.) கடவுளே வசமாக்கி அடியேங்களுக்கு உபதேசத்தைச் செய்தருளுமெனக்கூட்டுக. மநய என்றும், தவிர்மூன்றுஞ் சித்

தாம் என்றும், கூட்டிப்பிரித்தமையால் சத்தொடுகூடிச் சத்தாயும் அசத்தொடுகூடி அசத்தாயும் நிற்கும் சதசத்தாம் பசுவென்பதும், நன்றுந்தீதும் என்றமையால், பசு நூலசித்தென்பதும், அருளும் பதியும் சூக்கும சித்தென்பதும், பெறப்படும். இதனின் விரியெல்லாம் குருமுகத்தாற் கேட்டுணர்க. (௬௭)

தனையரியானனநான்காணுந்தேடிடத்தான்முடியாந்
தினையரியானனமார்தடஞ்சூழ்முல்லைச்சிற்பரனென்
வினையரியானருள்சேர்ந்துநீயொருமின்னின்விழி
யினையரியானனமேனர்மெழுகாயினென்னும்பிறதே.

(இ-ள்.) அரி ஆனனம் நான்கானும் தனைத் தேட - ...ம் நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனும் தம்மைத் தேடியவழி, ... முடி ஆம் இனை அரியான் - (முறையே) அடியு முடியுமாகிய திருவடி ...ப்புக்களை (அவருக்கு)க் காட்டாத வராயும்,—அனம் ஆர் தடம் சூழ் முல்லைச் சிற்பரன் - அன்னங்கள் பொருந்திய வாவிகள் சூழப்பெற்ற திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஞானருபியாகிய கடவுளாயும்,—என் வினை அரி ஆனவன் அருள் சேர்ந்தும் - என்னுடைய கன்மங்களை ஒழிக்கின்ற இடபாரூடராயுமுள்ள சிவபிரானது கருணையைப்பெற்றும்,— நீ ஒரு மின்னின் இரு அரியின் விழியான் அனல் சேர் மெழுகு ஆயின் - நீ ஒரு பெண்ணினது அழகிய வரிகளையுடைய கண்ணின் பார்வையால் அக்கினி முகம்பட்ட அரக்குப்போல உருகுவாயானால்,—பிறிது என் ஆம் - வேறே (யான் சொல்லத்தக்கது) யாதாகும் (எ-று.) [கற்றறிபாங்கன் கழறல்.] (௬௮)

தேவருந்தானவருங்காரி கண்டஞ்சித்திவினையா
னேவருந்தானவனும் பகுப்பற்றவர்சேர்முல்லைநம்
பாவருந்தானவவென்றே விடப்பண்டருந்தியுமந்
தோவருந்தானவமீதறியார் சிலர்தொண்டர்களே.

(இ-ள்.) தேவரும் தானவரும் காரி கண்டு அஞ்சி - தேவரும் அசுரரும் (திருப்பாற்கடலி னின்றுந் தோன்றிய) ஆலாகல விடத்தைக் கண்டு பயந்து,—தீ வினையானே வரும் தான் அவன் ஆம் பகுப்பு அற்றவர் சேர் முல்லை நம்பா - கொடிய கன்மத்தொடர்பினாலே வருகின்ற நான் அவன் என்கிற சுட்டுணர்வு கெட்ட அனுபூதிச் செல்வர் அணுகப்பெற்ற திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிரா

ன்ற நம்பியென்னுந் திருநாமத்தையுடையவரே,— ஆனவ - இடபவாகனத்தை யுடையவரே,—அருந்து என்று ஓலிட (அந்நஞ்சத்தை) உண்டு காத்தருளுமென்று முறையிட்ட வளவிலே,—பண்டு அருந்தியும் வருந்தான் - (பெருங்கருணையினால் அச்சிவபிரான்) பண்டைக் காலத்திலே அமுதுசெய்தருளியும் துன்பம் அடைந்திலர்,—(இங்ஙனமாகியும்) — அந்தோ தொண்டர்களே நவம் ஈது சிலர் அறியார் —ஐயையோ அடியார்களே புதுமையாகிய இவ்வற்புதத்தை (இன்னமும்) சில புன் மதத்தர் உணரமாட்டார் (எ-று.) அவரது அறியாமை இருந்தபடி என்னையென்பது எஞ்சிநின்றது. பகுக்கும் உணர்வைப் பகுப்பென்று உபசரித்தார். (௬௯)

தொண்டையராடுகடூரச்செய்யாமற்றுவரிதழ்வாய்த்
தொண்டையுமலர்க்கூந்தலார்க்குடைந்தும்பிழைத்தேன்
தொண்டையுறுபுகழோங்குமுல்லையிற்றோன்றுமுருத்
தொண்டையுமலரடிக்கீழின்றுதொண்டுசெய்தே.

(இ-ள்.) அ நாள் தொண்டைத் தகவு தூரச் செய்யாமல் - பண்டைக் காலத்தே அடிமைத்திறத்தை ஆணவமலம் நீங்கும் வண்ணம் கைக்கொள்ளாது,— துவர் இதழ் தொண்டை வாய் அலர் நாறும் மலர்க் கூந்தலார்க்கு உடைந்தும் - பவளம்போன்ற அதரத்தையும் கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையும் இருளும் ஆராய்ந்தெடுக்கப்பூக்களை அணிந்த அளகத்தையுமுடைய பெண்கள் பொருட்டு (மனம்) தளர்ந்தேனாயினும்,—பிழைத்தேன் - உய்ந்தேன்,—தொண்டை நாடு புகழ் ஓங்கும் முல்லையில் தோன்றும் - தொண்டைமானால் ஆளப்பட்ட தொண்டைமண்டலத்தின்கண்ணே கீர்த்திகள் உயர்கின்ற திருமுல்லைவாயிலினிடத்தே எழுந்தருளிய,—தொண்டு உரு ஐயன் ஆடும் மலர் அடிக்கீழ் இன்று தொண்டு செய்து - நவவடிவத்தையுடைய பிரானாகிய சிவபிரானுடைய (கனகசபையிலே) திருநிருத்தஞ்செய்கின்ற செந்தாமரை மலர்போலும் திருவடிக்கீழ் இக்காலத்தே வழிபாடுசெய்து (எ-று.) உய்ந்தேனென்னும் பயனிலையை இறுதியிற் கூட்டிக் கொள்க. (௭௦)

செய்யுடையல்குலைக்காட்டிமயக்குநர்தீமைகெடச்
செய்யுடையல்குலைப்பால்வளைவெண்ணித்திலம்பரப்புஞ்
செய்யுடையல்குலையாவளமுல்லையிற்சேர்ந்துபகர்
செய்யுடையல்குலைத்தாரானைப்பால்வைத்தசேவைநெஞ்சே

(இ-ள்.) செய் உடை அல்குலைக் காட்டி மயக்குநர் இமைமிகச் செய் உடையல் - செவ்விய ஆடைசூழ்ந்த அல்குலை (அந்தரங்கத்திலே) காண்பித்து அறிவைக் கெடுக்கின்ற பெண்கள் (செயயும்) இங்கு நீங்கும்பொருட்டு (முயற்சி) செய்வாயாக, (அம்முயற்சியிலே) தளர்ச்சி அடையற்க,— (அம்முயற்சியாவது) குலைப்பால் வலை வெள் நித்திலம் பரப்பும் செய் உடை - வரம்புகளிலே சங்குகள் வெள்ளிய முத்துக்களை (உமிழ்ந்து) நிறைக்கின்ற கழனிகளையுடைமையால்,— உலையா வளம் அல்கு முல்லையிற் சேர்ந்து செய்யுள் பகர் — கெடாத வளப்பம் தங்கிய திருமுல்லைவாயிலை அடைந்து பாடல்கள் (இயற்றித்) துதித்தலேயாம்,— கயல் குலைத் தாமரைப் பால் வைத்த தேவை - உமாதேவியாரையும், துளசி மாலையையுடைய விஷ்ணுவையும் பாகத்திலே கொண்டருளிய கடவுளை,— நெஞ்சே - மனமே (எ-று) மனமே இங்கு நீங்கும்பொருட்டு முயற்சிசெய்; அம்முயற்சியாவது திருமுல்லைவாயிலை அடைந்து கடவுளைத் துதித்தலேயாமெனக் கூட்டுக. பகர்தல் பகர் எனப் பகுதிமாத்திரையாகி நின்றது. இறுதியடியில் குல்லை குலையென இடைக்குறைந்து நின்றது. (௭௮)

நெஞ்சலமந்திரங்கக்கூற்றந் தோன்றினுநெக்குருகி
யஞ்சலமந்திரந்தான் முதலாறுமற்றோமறுத்தேஞ்
சஞ்சலமந்திரம்பெற்றுள முல்லைத்தலத்தழகு
துஞ்சலமந்திரந்தன்னிலெங் கோனைத்துதிக்கப்பெற்றே.

(இ-ள்.) நெஞ்சு அலமந்து இரங்கக் கூற்றம் தோன்றினும் நெக்கு உருகி அஞ்சலம்—(ஆதலால்) மனம் சுழன்று பரிதபிக்கும்வண்ணம் இயமன் எதிர்ப்படினும் உடைந்தருகி அஞ்சமாட்டோம்,— மந்திரம் தான் முதல் ஆறும் அற்றோம் — மந்திரம் ஆதியாகிய சடத்துவாக்களின் (பந்தம்) ஒழிந்தோம்,— சஞ்சலம் அறுத்தேம்- (அப்பந்தகாரணமாகவரும்) கவலையையும் களைந்தோம்,— அம் திரம் பெற்று உள முல்லைத் தலத்து - சீர் (வளம்) நிலைபெறாநின்ற திருமுல்லைவாயிலாகிய திருப்பதியில்,— அழகு துஞ்சல் அம் மந்திரம் தன்னில் எம் கோனைத் துதிக்கப்பெற்று - அழகு நிலைபெறுடைய அந்தத் திருக்கோயிலின்கண் எழுந்தருளியிராநின்ற நம்முடைய முதல்வராகிய சிவபிரானை வாழ்த்தப்பெற்று (எ-று.) சிவபிரானை வாழ்த்தப்பெற்றுப் பந்தம் ஒழிந்தோம்; கவலை களைந்தோம்; ஆதலா

ல் அஞ்சமாட்டோமெனக் கூட்டுக. தான் அசை. சடத்துவாக்களாவன மந்திரம், பதம், வன்னம், கலை, தத்துவம், புவனம் என்பன. இறுதியடியில் அம்மந்திர மென்ற பாலது அமந்திரமென நின்றது. (௭௯)

பெற்றத்திருந்துயர்வாழ் வெமக்கீயப்பெருகுவளை
முற்றத்திருந்துறுமுல்லையின் முல்லையின் முல்லையில்வாழ்
சுற்றத்திருந்துநீர்வேணியீர் தன்றுமன்பரென்றுஞ் [லே.
சுற்றத்திருந்துயகண்டோர்த் தெமைத்தொண்டுகொள்ளுமி

(இ-ள்.) பெற்றத்து இருந்து எமக்கு உயர் வாழ்வு ஈய - இடபத்தின்மேல் எழுந்தருளி எங்களுக்கு (த்தரிசனந் தந்து முத்தி)ப் பெருவாழ்வைக் கொடுக்கும்பொருட்டு,— பெருகு வளம் முற்றத்திருந்துறும் முல்லையின் முல்லையின் முல்லையில் வாழ் - (உலகத்தின்)மிகுந்த வளப்பம் முழுவதும் விளங்கப்பெற்றமுல்லைநிலத்தின்கண்ணதாகிய திருமுல்லைவாயிலின்கண் முல்லைக்கொடி நீழலில் வீற்றிருந்தருளும்,— சுத்த நல் நீர் துறு இருள் வேணியீர் - தாவுகின்ற சுத்தமாகிய கங்காநீர் நெருங்கிய பெருமையாகிய சடையையுடையவரே,— என்றும் அன்பர். என்றும் சுற்றத்திர் - நேசிக்கின்ற பத்தர்களாகிய நல்வினைக்களையுடையவரே,— எமை உய்த்து உறுசன்றித்துத் தொண்டுகொள்ளுமின் - எங்களைத் தாக்கும் (வினை)த்துன்பத்தைப் போக்கி அடிமையாகக் கொண்டருளும், (எ-று.) (௮௰)

மின்பங்காம்பொன்றுக்துமேருவில் கோடமர்வெதியவென்
றன்பங்கப்பொன்றுந்துறைகாட்டி முத்தியிற்சாரவரு
ளன்பங்கமிடான்றுந் [illegible] மென்றுமருமுல்லைவா
யின்பங்கம்பொன்றுந்துவார்க்கையற் கிந்தருளென்னரசே.

(இ-ள்) ஒன்று அம்பு உரு மேரு வில்லோடு மின் அமர் பங்கு வேதிய - (வில்லாகிய) ஒருபாணம் பொருந்திய மகாமேருமலையென்னும் வில்லோடும் உமாதேவியார் தங்கியபாகத்தையுடைய (தேவப்) பிராமணரே,— என்றன் பங்கம் பொன்றும் துறை காட்டி - என்னுடைய (மும்மலச்) குற்றம் ஒழிதற்கேதுவாகிய (சன்) மார்க்கத்தை விளக்கி,— முத்தியில் சார அன்பு அங்கம் அருள் — பரமுத்தியிற் கலக்கும் வண்ணம் பரபத்தியையும் (அதற்கு) அங்

தமாகிய நல்லொழுக்கத்தையும் கொடுத்தருளும்,—பொன் அந்தமி ... வாத்தியங்களின் ஓசை என்றும் அறா முல்லையாய் - இலக்குமியும் வாத்தியங்களின் ஓசை என்றும் அறா முல்லைவாயிலையுடையவரே,— முறக்கமும் எக்காலும் நீங்காத திருமுல்லைவாயிலையுடையவரே,— அ - சே- கப்பு ஒன்றும் அமைக்கையற்ற இன்பம் ஈந்தருள் என் அ - சே- சங்கம் பொருந்திய சிவந்த கையையுடைய விஷ்ணுவுக்கு அனந்த ர்மைநக் தந்தருளிய என்னுடைய முதல்வரே (எ-று.) பிராபுனரே உடையவரே முதல்வரே என அடுத்தி யுரைத்துக்கொள்க. (௬௪)

அரங்கத்திருவம்பலமுக்கணனுக்காரவிடந்தி
ரிரங்கத்திருவமலர்தொறும் வாழுவிலங்கும்பிர
மரங்கத்திருவம்பலபாடும் வாவிகண்மல்குமுல்லைப்
புரங்கத்திருவம்பலங்கும் கொடியிடைப்பூண்முலையே.

(இ-ள்.) முக்கணனுக்கு அரங்கம் - மூன்று கண்களையுடைய சிவபிரானுக்குத் (திருநிருத்தஞ்செய்யுஞ்) சபையாகிய அம்பலம் — (இல்லைப்பதியிடத்ததாகிய) அழகிய ... வாய்ந்த,— அம் ... இடம் - எழுந்தருளியிருக்கும் இடம்,— இரங்கு ... திரு ... இல் ... க்கும் அம் வம்பு அவிர் இடமும் - (யாவரும் வெறுத்து) முறக்கும் சிறப்பினையுடைய இலக்குமி தங்கும்படி விளங்குகின்ற அழகும் மணமும் பொருந்திய செந்தாமரை மலர்கள் தோறும்,—பிரமரம் கந்திருவம் பலபாடும் வாவிகண் மல்கு முல்லைப் புரம் - வண்டுகள் கந்தருவமுதலிய பலவகைப் பண்களைப் பாடப்பெற்ற தடாகங்கள் மிகுந்துள்ள திருமுல்லைவாயிலென்னுந் திருப்பதியே,—கந்து - பந்துக்கோடு,—வம்பு அலங்கும் பூண இரு முலைக் கொடியிடை—கச்சின்மேல் விளங்கும் ஆபரணங்களையணிந்த இரண்டு தனங்களையுடைய கொடியிடையார்மையே. (எ-று.) (௬௫)

பூண்டிலைஞ்சித்தத்துமெய்யன்பெவ்வாறினிப்பொன்பெண்ம
ண்ணைப், தாண்டிலைஞ்சித்த துயவுங்க தானந்தந்தோய்வுற
வார்,பாண்டிலைஞ்சித்தத்த யார் தடக்கொக்கப்பறித்தருள்வா,
யாண்டிலைஞ்சித்தத்துநீர்புடைசூழ்முல்லையங்கணனே.

(இ-ள்.) சித்தத்து மெய் அன்பு பூண்டிலம் - (யாங்கள்)மனதின்கண்ணே மெய்ப் பத்தியைக் கொண்டிலோம்,—இனி எவ்வாறு பொன் பெண் மண் ஆம் தாண்டில் அஞ்சி - இனி எப்படிப் பொன்னும் பெண்ணும் மண்ணுமாகிய தூண்டிலுக்குப் பயந்த,—

தத்துவம் கடந்து ஆனந்தம் தோய்வுறல் - (மாயாகாரியமாகிய) கருவிகளை நீங்கி (உமது திருவடி) இன்பப் பெருக்கின் மூழ்குதல்,— அம் பாண்டில் ஊர் சித்து - அழகிய இடபவாகனத்தைச் செலுத்துகின்ற ஞானமூர்த்தீ,— அத்துவாத் தொடக்கு ஒக்கப் பறித்து ஆண்டருள்வாய் - (ஆதலால் நீர்குருமூர்த்தியாகி எழுந்தருளிச் சிவதீக்கை செய்து) சடத்துவாக்களின் பந்தம் முழுவதும் களைந்து (அப்பத்தி முத்திகள் சித்திக்கும் பொருட்டு) அடிமைகொண்டருளும்,— தத்து நீர் இலஞ்சி புடை சூழ் முல்லை அம் கணனே - தாவுகின்ற நீரையுடைய தடாகங்கள் புறத்தே சூழும் திருமுல்லைவாயிலையுடைய அருட்கண்ணரே (எ—று.) ஞானமூர்த்தி அருட்கண்ணரே என்பவைகளை முதலின் ஓதிக்கொள்க. தூண்டில் இவ்விடத்தே அறிவைக்கவருங் கருவி. (௬௬)

அங்கங்கரகரவென்றோதம்போலொலியார்ப்பவன்பர்
சங்கங்கரகதந்தோர்துதிக்கத்தன்னீற்றொளி
பொங்கங்கரமுல்லையுள்ளாரெனைப்பொத்திக்கொண்ட
பங்கங்கரகாநின்றுனைப்பற்றிக்கொல்லுவரே.

(இ-ள்.) அங்கு அங்கு ஓதம் போல் அன்பர் அர அர என்று ஒலி ஆர்ப்ப - அங்கங்கே கடல்போலப் பத்தர்கள் அரகரவென்று பெருமுழக்கஞ்செய்யவும்,— கரகம் சங்கம் கரதர் துதிக்க - கமண்டலத்தையும் சங்கையும் (முறையே) கைகளிற்கொண்ட பிரமாவும் விஷ்ணுவும் (வேதசிவாகமங்களை எடுத்து) ஓதவும்,— தன் நீற்றின் ஒளி பொங்கு அங்கர் முல்லை அகரம் உள்ளார் - தவ்வெணிய திருநீற்றினது விளக்கம் மிகுந்த திருமேனியையுடையவராகிய சிவபெருமான் திருமுல்லைவாயிலென்னுந் திருப்பதியின் கண் எழுந்தருளியிருக்கின்றார் (ஆதலால்),— எனைப்பொத்திக்கொண்ட பங்கம் கரகா - என்னை மூடிக்கொண்ட (ஆணவமலமாகிய) களங்கமே ஒளித்துவிடு ஒளித்துவிடு,—நின்றால் உனைப் பற்றிக் கொல்லுவர் - தங்கி நிற்பாயாயின் உன்னை அகப்படுத்திக் கொன்றுவிடுவர் (எ—று.) அன்பர் சங்கம் கரகந்தோர் என்பதற்கு அன்பர்கூட்டமும் கையிலே கமண்டலத்தையுடைய முனிவரும் எனப் பொருள் கூறலும் ஒன்று. (௬௭)

பற்றிக்கொல்லாதொழிவேனோவினிமலப்பாவமறங், கற்றிக்
கொல்லாருலைவேற்கண்ணியால்கவர்முல்லைப்பிரான், பெற்

பிக்கொல்லாதவர்போலென்றனையென்னும்பேதையெல்லா
முற்றிக்கொல்லாம்வருகின்றனைபாரின்றென்முன்னர்வந்தே.

(இ-ள்.) மலப் பாவம் இனிப் பற்றிக் கொல்லாது ஒழியவே - மூலமலமாகிய பாதகமே இனி (என்னை) அகப்படுத்திக்கொல்லாமல் விலகியொழிய,—மறம் கற்று இக் கொல் உலை ஆர் வேற் கண்ணி பால் கவர் - கொல்லுதற்றொழிற்கண்ணே மிகவும் பயின்று இந்தக் கொல்லன் உலைமுகத்திற் காய்ச்சப்பெற்ற வேலைப்போலும் கண்களையுடைய உமாதேவியாரது பாகத்தைக் கவர்ந்த,—பிச்சை ஏற்கும் பெற்றிக்கு இல்லாதவர்போல் - திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் முதல்வருடைய திருவருளிற்கைக்குப் பொருந்தாத வன்பாவி போலும்,—என்றனை என்னும் பேதை எல்லாம் முற்றிக் கொல்லாம் வருகின்றனை — என்னை நினைக்கின்ற மடமையையுடைய இத்தலைவியைக் கொல்லா (இதுவரையும் தொடர்ந்து) வருகின்றாய்,—இன்று என் முன்னர் வந்து பார் - இப்பொழுது (அச்சிவபிரானுடைய பெருங் கருணைபெற்ற) என்முன்னே வந்து பார்ப்பாயாக (எ-று.) (எஅ)

வந்தியன்றேவரைநின்னையன்றிபான்முல்லைவாணவென்றிறம்
வந்தியன்றேவரையாதருளாமைமன்முற்றும்பெற்றும்
வந்தியன்றேவரைமாமாதுநீயுமவ்வாறுநின்செல்
வந்தியன்றேவரையாட்கரித்தான்கெடவைத்தவனே.

(இ-ள்.) முல்லை வாணா - திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபிரானே,—நின் அன்றித் தேவரை யான் வந்தியேன்—(பதியாகிய) உன்னையல்லது (பசுக்களாகிய) தேவர்களை நான் வணங்கமாட்டேன்,—வரையாது இயன்றே வந்து அருளாமை என்திறம் - (அதனால் அடியேனைத்) தள்ளிவிடாது (இருவுளம்) பொருந்திய எழுந்தருளிக் கருணை செய்யாமை என்னையோ,—மன் முற்றும் பெற்றும் மா வரை மாது வந்தி அன்றே நீயும் அவ்வாறு—பிருதிவி (முதலிய சடமும் சித்துமாகிய பிரபஞ்சங்களை) யெல்லாம் பெற்றருளியும் மகிமைபொருந்திய பார்ப்பதிதேவி பெறுதகன்மை கையல்லவா (அப்பார்ப்பதிதேவிக்குத் தலைவராகிய) நீரும் பிரமசாரியே,—நின் செல்வந்தி அன்றே வரையாட்கு அரித்தான் கெட வைத்தவனே - யாமு (திருச்செவிப்பாங்காகப்பெற்ற) செவ்வந்திமலர்களை முற்காலத்தே தன்னுடைய மனைவி (குறும்) பொருட்டுத் (திருச்சிராப்பள்ளியிலே) முற்றுங்கவர்ந்த பராந்தகச் சோழனை அழியும்படி செய்தவரே (எ-று.) சிவபிரானே பிரமசாரியே செய்தவரே யென அடுக்கியுரைக்க. மன் - உபலக்கணம். (எகூ)

வைத்தலைவாளிநிகர்விழியாள்மதனம்புடல்சு
வைத்தலைவாளினியாற்றகில்லாள்மன்னச்செய்தியருள்
வைத்தலைவாளினிதார்முல்லைவாண்மதிக்குடைக்கோ
வைத்தலைவாளினிலேற்றன்றிச்சாந்தம்வாரதிவட்கே.

(இ-ள்.) வைத் தலை வாளி நிகர் விழியாள் - கூரிய நுனியையுடைய அம்புபோலும் கண்களையுடைய என்னுடைய பெண்ணானவள்,— மதன் அம்பு உடல் சுவைத்து அலைவாள் இனி ஆற்றகில்லாள்—மன்மதனுடைய பாணங்களாலே (தனது) உடம்பு (முழுவதும் புண்ணாகத் துளைத்து) உண்ணப்பட்டுச் சுழலுகின்றாள் இனிப் பொறுக்கமாட்டாள் போலும்,—அருள் வைத்து மன்னச் செய்தி - (ஆதலால்) கருணைசெய்து (அங்கீகரித்து அவளறிவு) நிலைபெறும்படி செய்தருளும்,—அலை இனிது ஆர்வாள் முல்லைவாணா - இருளை இனிதாக உண்ணுகின்ற ஒளியையுடைய திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே,—மதிக் குடைக் கோத் தலையை வாளினில் ஏற்று அன்றி - சந்திரனாகிய குடையையுடைய அரசனாகிய (அம்) மன்மதனது தலையை வாளாயுதத்தால் வீசினாலல்லது,—இவட்குச் சாந்தம் வாராது - இவளுக்கு ஆறுதல் உண்டாகாது (எ-று.) சிவபெருமானே என்பதை முதலின் எடுத்தோதிக்கொள்க. மூன்றாமடியில் அல்லை அலையென இடைக்குறைந்து நின்றது. [நாலுயிரங்கல்.] (அ0)

வட்காதகைதவரூரெரித்தாயுன்னைவாஞ்சித்தவி
வட்காதகைதவமிக்கோர்புகழ்மணிவார்த்தைநிறை
யுட்காதகைதவவாணர்கள்வாழ்முல்லையுத்தமனே
யுட்காதகைதவன்கைப்பிரம்பாலடியுண்டவனே.

(இ-ள்.) வட்காத கைதவர் ஊர் எரித்தாய் - கெடுதலில்லாத வஞ்சகத்தையுடைய பகைவருடைய நகரங்களைத் தகித்தவரே,— உன்னை வாஞ்சித்த இவட்குத் தகையா தவ மிக்கோர் புகழ் வார்த்தை (யா) மணி - உம்மைவிரும்பிய இத்தலைவிக்கு அழகாக மிக்க தவத்தையும் (புலமையின்) மேலாயினோர் துதிக்கின்ற சொல்லா மாணிக்

கமாரும் (ஆதலால் அங்கீகரித்தருளும்),—நிறை உட்காத தவமாணர்கள் வாழ் முல்லை உத்தமனே - மகிமை குன்றாத ஒழுக்கத்தையுடைய தவத்தினர் வாழ்கின்ற திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் முதல்வரே,—உட்காத கைதவன் கைப் பிரம்பால் அடியுண்டவனே - அஞ்சாத பாண்டியராஜனது கையிலுள்ள பிரம்பங்கோலால் அடிபெற்றவரே (எ-று.) திருநாமங்களை அடுக்கியுரைத்துக்கொள்க. ஆதலால் அங்கீகரித்தருளுமென்பது இசையெச்சம். மூன்றாமடியில் கைத்தவமெனற்பாலது கைதவனெனத் தகரவொற்றுத் தொக்குநின்றது. [பாங்கிதலைமகளதவ்வுத்தருமை சாற்றல்.] (௪௧)

உண்டாயினந்தமயல்செய்வதென்னினியோடெஞ்ச
முண்டாயினந்தமதாண்டவன்முல்லையுறாருறும்புன் [ன்
கண்டாயினந்தமர்போல்வந்தெம்மான்கண்ணருள்புரிந்தா
கண்டாயினந்தமமேயுனக்கிங்கென்னகாரியமே.

(இ-ள்.) உண்டாயின் நந்த மயல் செய்வது என் இனி ஓடு—(என்றேனும்) பிறந்தாயானால் (யான்) கெடும்வண்ணம் (நீ) மயக்கஞ்செய்தல் என்னை இப்பொழுதே ஓடக்கடவாய்,—நஞ்சம் உண்டாயின் நந்தமது ஆண்டவன் முல்லை உறார் உறும் புன்கண் தாயினம் - விடத்தை உண்டருளிய, மாதாவைப்போலும் (கருணையினுற்றுத் தேவரைக் காத்தருளிய,) நம்முடைய (அடி) முதற்கடவுளது திருமுல்லைவாயிலை அடையாதவர் அடையத்தக்க துன்பங்களைக் கடந்தோம்,— எம்மான் தமர் போல் வந்து அருட்கண் புரிந்தான் கண்டாய் - எம்முடைய பெரியராகிய சிவபிரான் (மாறுடைச்சட்டைசாத்தி) உறவினர்போல எழுந்தருளித் திருவருட்பார்வை செய்தருளினால்லவா,—(ஆதலால்)—தமமே இனம் உனக்கு ஈங்கு என்ன காரியம் - இருண்ட ஆணவமலமே இன்னமும் உனக்கு இவ்விடத்தே என்னகாரியமிருக்கின்றது (எ-று.) சிவபிரான் திருவருள்செய்தருளினார் ஆதலால் துன்பங்களைக் கடந்தோம் ஆணவமலமே என்றேனும் பிறந்தாயானால் மயக்கஞ்செய்தல் என்னை ஓடக்கடவாய் இன்னமும் என்னகாரியமிருக்கின்றதெனக்கூட்டுக. (௪௨)

மேதக்கசிந்தனைத்தாபதர்வாழ்முல்லைமேவுநம்ப
வாதக்கசிந்தனைத்தாவீரமென்றட்டமன்மதனைக்

காதக்கசிந்தனைத்தாங்குடியார்முடிக்கண்ணுதலென்
றோதக்கசிந்தனைக்கென்னெஞ்சமேகுறையோதுதியே.

(இ-ள்.) மேதக்க சிந்தனைத் தாபதர் வாழ் முல்லை மேவு நம்ப - மேம்பட்ட (திருவடித்) தியானத்தையுடைய துறவிகள் வாழும் திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற நம்பனென்னுந் திருநாமத்தையுடையவரே,—தக்க சிந்தனை வா வீரம் தா என்று அட்ட மன்மதனைக் காதக்க - தகுதியுடைய குறள்வடிவினனாகிய விஷ்ணுவை வருவாயாக (உனது) வலிமையைத் தருவாயாக என்று சொல்லி ... மன்மதனை எரித்துக் கொன்ற (அக்கினிக்) கண்ணையுடையவரே,—சிந்து அனைத்தும் குடியார் முடிக் கண்ணுதல் என்று ஓத - கங்கையாறு முழுவதும் தங்கப்பெற்ற திருமுடியையுடைய சிவபிரானே என்று (இவ்வியநாமங்களை) எடுத்துப் புகழ்ந்த மாத்திரையில்,—கசிந்தனைக்கு நெஞ்சமே குறை என் ஓதுதி - உருகிய வுனக்கு மனமே குற்றம் ஏது சொல்லுவாயாக (எ-று.) (௪௩)

துதிப்பருந்தாதவிழ்பூம்பொய்கைசூழ்முல்லைத்தொன்னகர்வா
மதிப்பருந்தாதகிகொன்றைச்சடாதரவானியங்கும் [ழ்
கதிப்பருந்தாதரவாயென்னுடம்பிற்கசியும்புலாற்
குதிப்பருந்தாதமுன்வந்தென்றனைத்தொண்டுகொண்டருளே.

(இ-ள்.) துதிப்பு அரும் தாது அவிழ் பூம் பொய்கை சூழ் முல்லைத் தொல் நகர் வாழ் - புகழ்தற்கரிய இதழ்கள் விரிந்த பூக்களையுடைய வாவிகள் சூழ்ந்த திருமுல்லைவாயிலென்னும் பழைய திருப்பதியின்கண் எழுந்தருளியிராநின்ற,—மதி பருந் தாதகி கொன்றைச் சடாதர - சந்திரனையும் பெரிய ஆத்திப்பூமாலையையும் கொன்றைப்பூமாலையையும் அணிந்த சடையையுடையவராகிய சிவபெருமானே,—வான் இயங்கும் கதிப் பருந்து - ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற நடையுள்ள பருந்தானது,—ஆதரவாய் உடம்பின் கசியும் புலால் ஆதரவாய்க் குதிப்பு அருந்தாத முன் வந்து - என்னுடைய உடலினின்றும் வழிகின்ற ஊனை விருப்பமாகப் பாய்ந்து புசிக்குமுன்னமே எழுந்தருளி,—என்றனைத் தொண்டு கொண்டருள் - என்னை அடிமைகொண்டருளும் (எ-று.) (௪௪)

அருந்துதியானன்பினைத்தலைத்தாருள்கற்பினல
மருந்துதியானம்புவிக்களித்தாரருளாரமுதை

பெருந்துதியானம் பரிமளமேவிரைந்தாள்வரைமை
யருந்துதியானங்கவர்முல்லைக்கேசெல்லுமவ்வெண்ணமே.

(இ-ள்.) அருந்துதி யான் அன்பின் ஏத்த அருள் வைத்தார் — அருமையாகிய (தேவாரமுதலிய) தோத்திரங்களை அடியேன் பத்தியோடு எடுத்து ஓதும்பொருட்டுக் கருணைசெய்தவரும், — தற்பின் நலம் அருந்துதியான் அம் புவிக்கு அளித்தார் — தம்மைத்தின்மையை அருந்ததிருமகளாக அழகிய பூவுலகத்திற் கொடுத்தவருமாகிய சிவபிரானுடைய, — ஆர் அருள் அமுதைத் திருந்து தியானம் — நிறைந்த அருளாகிய அமிர்தத்தைப் புசித்தற்குரிய தியானம் செய்யக்கடவாய், — மனமே எம் ஐயர் விரைந்து ஆள்பவர் - (அங்ஙனஞ்செய்தால்) நெஞ்சமே நம்முடைய (அத்) கடவுள் விரைவில் எழுந்தருளி அடிமைகொண்டருளுவர், — நன்கு அவர் முல்லைக்கே செல்லும் அவ் எண்ணம் உந்துதல் ஆல் - (ஆகையால்) நன்மையாக அச்சிவபெருமானது திருமுல்லைவாயிலுக்கே செல்லுகின்ற அக்கருத்தினைச் செலுத்துவாயாக (எ-று.) இரண்டாமடியில் அருந்ததி அருந்ததியென விகாரப்பட்டது. நான்காமடியில் ஆல் அசை. (அ[illegible])

எண்ணைப்படிகடியாதன்பர்க்கீந்தெழின்முல்லையினுங்
கண்ணைப்படிகடியானைத்துந்தோன்றுமிக்கான்கழற்கீழ்
நன்னைப்படிகடிநெஞ்சேயவனம்பிழையெண்ணினுந்
தண்ணைப்படிகடிதாதுமல்போலுமத்தன்மையனே.

(இ-ள்.) கடியாது எண்ணைப்படி அன்பர்க்கு ஈந்து எழில் முல்லையினும் - தள்ளிவிடாமல் எண்ணியவண்ணம் பத்தர்களுக்குக் கொடுத்தருளி அழகையுடைய திருமுல்லைவாயிலின்கண்ணும், — கண்ணப்ப அடிகள் நியானத்தும் தோன்றும் மிக்கான் - கண்ணப்பசுவாமிகளுடைய (அத்துவித) பாவனையின்கண்ணும் வெளிப்பட்டருள்கின்ற மேலானவருடைய, — கழற்கீழ் நன்னைப் படி கடி நெஞ்சே — திருவடி (வியாபகத்தில்) வியாப்பியமாகக் கலக்கும்பொருட்டு தன்மையிட்டையைக் (குருமுகமாகப்) பயிற்சி செய்வாயாக விளக்கமுள்ள மனமே, — அவன் நம் பிழை எண்ணினும் - அச்சிவபிரான் (இதுவரை விளைகப்போக்கிய) நம்முடைய குற்றங்களைத் திருவுளத்தடக்கருதினும், — தன் அப்பு அடி கடிது ஆறுதல்போலும் அத்தன்மையனே - குளிர்ந்த நீரில் அடிக்கப்பட்டவடு விரைவிலே ஒழிதல்

போல (க்கருணைசெய்கின்ற) அவ்வருளுடையவரேயாவர் (எ-று.) கண்ணப்படிகள் கண்ணப்படிகளென நின்றது. (அது)

அத்தன்மையர்க்கெரியற்குழலாரமர்முல்லைநில
யத்தன்மையாந்தெரியழ்காமலுண்மையருவுருக்கா
ரத்தன்மையாந்தெரியக்குருவாய்வந்தனைத்துமல்லா
வத்தன்மையாந்தெரிவைபாகத்தாமறியென்றனனே.

(இ-ள்.) அத்தன் - பிதாவும், — தெரியல் மையாம் குழலார் அமர் முல்லை நிலயத்தன் - மலர்மாலை (அணிந்த) கருமையாகிய கூந்தலையுடைய மங்கையர் தங்கப்பெற்ற திருமுல்லைவாயிலின்கண்ணதாகிய திருக்கோயிலையுடைய வருமாகிய சிவபிரான், — மையாந்து எரி மூழ்காமல் - (சிறியேன் உலகவியலிற்) சுழன்று எரிவாய் நிரயத்திலே அழுந்திவிடாது, — அருக் காரத்து உரு உண்மை அல் மை ஆம் தெரியக் குருவாய் வந்து - (கன்மத்துக்கீடாகக்கூட்டுவித்த) தத்துவமாகிய (மாயா) காரியத்தினது சொரூபவுண்மையும் இருண்ட ஆணவமலத்தினது (சொரூபவுண்மையும்) பசு (வாகிய எனது சொரூபவுண்மையும்) அறியும்பொருட்டுக் குருமூர்த்தியாகி எழுந்தருளி (அறிவித்து), — அனைத்தும் அல்லா அத்தன்மையாம் - (எழுத்துக்கள்) எல்லாம் (ஆகியும்) ஆகாத அகாரத்தின் இயல்பு (போல உலகெல்லாமாகியும் வேறாகிய அகளவடிவை) உடையாம், — தெரிவை பாகத்தாம் - (உயிர்களுக்குப் போகமும் விடுபேறும் கொடுக்கும்பொருட்டுப்) பராசத்தியைப் பாகத்திற் (கொண்ட சகளவடிவையும்) உடையாம், — அறி என்றனன் - உணர்வாயாக என்று (ப்பதியாகிய தம்முடைய சிறப்புருவம் பொதுவுருவங்களையும் முறையே) உபதேசித்தருளினார் (எ-று.) ஆதலால் அப்பெருமானுடைய கருணை இருந்தபடி என்னையென்பது எஞ்சிநின்றது.

அறிவென்றவவழிச்செல்லார்தமையுமடக்குங்கண்ணாய்
குறிவென்றவவடியேகளித்தாயிணைக்கூற்றின்மையாற்[illegible]
பொறிவென்றவர்பெறும்பேற்றையொக்குமிப்பொன்னுரு[illegible]
செறிவென்றவவழியென்றேவெம்மான்முல்லைத்தீங்கரும்பே[illegible]

(இ-ள்.) அறிவு என்று அவ வழிச் செல்லார்தமையும் அட[illegible]கும் கண்ணாய் - அவ (மாகிய உலக) வழியிற் செல்லுதலை அறி[illegible]

ன்று கொள்ளாத அறிவுரையும் கைப்பற்றுகின்ற கண்ணையுடையவனே,— குறி வென் தவ அடியேற்கு அளித்தாய் - (நீ) குறித்த முத்தியாகிய பேற்றை மிகவும் எளியேனுக்குத் தந்தருளினை,—இணைக் கூறு இன்மையால் - சமமாகிய கூறுபாடில்லாமையினால்,—பொறி வென்ற அவர் பெறும் பேற்றை ஒக்கும் இப்பொன் உருவைச் செறிவு - இந்திரியநிக்கிரகஞ் செய்த ஆத்துமவிகளால் அடையத்தக்க (முத்திப்) பயனைப் போலும் இப்பொன் போன்ற திருவுருவை அடைதற்கு,—தவ வலி என் என்றோ - (இவனுக்குத்) தவ வலிமை யாது என்று கருதியோ,—எம்மான் முல்லைத்திருப்பதியின்கண் எம்பெருமானுடைய திருமுல்லைவாயிலின்கண் இருக்கும் இனிய கரும்பு போல்பவனே (எ-று.) கண்ணையுடையவனே கரும்புபோல்பவனே சமமில்லாமையினால் இவனுக்குக் கருதியோ நீ தந்தருளினை யென்க. [புறங்காட்டல்.) (௮)

கருப்பந்தங்குங்குழியான்முல்லைவாணனைக்கண்டொழுந்
திருப்பந்தங்குங்குமமாற்போன்றுதெரிவையரைப் [புயி[illegible]
பொருப்பந்தங்குங்குமக்கொங்கையென்றேதிப்பொய்யாதொரீ
இருப்பந்தங்குங்குலியக்கலயன்றொழுமுத்தமனே.

(இ-ள்.) முல்லைவாணன் - திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானை,— கருப்பம் தங்கும் குழியால் - (இருவினையும்) கருப்பத்திற் பொருந்துதற்கேதுவான (ஜீவ) கருத்தால்,— கண்டு தொழும் திருப் பந்து அங்கு உங்கும் அலமரல் போன்று - [illegible] பந்து ஒருவிடத்திலும் நில்லாது அவ்விடத்தும் இவ்விடத்தும் சுழலுதல்போல (சுழன்று),—தெரிவையரைப் பொருப்பு அந்தம் குங்குமக் கொங்கை என்று ஓதிப் பொய்யாது - பெண்களை மலைபோலும் அழகையுடைய செஞ்சாந்தணிந்த தனங்களையுடையாரென்று புகழ்ந்து பொய்ம்மையுடையேனாகாது,— இருப்பந்தம் ஒரீஇப்பாய் - தேகபந்தத்தை விலக்கியருளும்,—குங்குலியக்கலயன் தொழும் உத்தமனே - குங்குலியக்கலயநாயனாரால் வழிபடப்படுகிற முதல்வனே (எ-று.) சிவபெருமானை முதல்வனே எனவும் [illegible] என்றதனபின் இரும்பவும் கருத்தால் எனவும் உரைத்துக்கொள்ள. குங்குமக் கொங்கை அன்மொழித்தொகை. (௯)

தமக்கடியாகமையொன்றித்தவஞ்செய்யுந்தன்மையிலா
தமக்கடியர்கமுதவாரைச்சாரத்தருமுனக்குத்
தமக்கடியாகமறையாளர்முல்லைத்தலத்திறைவர்
தமக்கடியாகமெய்த்தொண்டுசெய்வேங்களைச்சார்வரிதே.

(இ-ள்.) தமக் கடியா - இருள்வடிவாகிய ஆணவக்கொடியாய்,—கமை ஒன்றித் தவம் செயும் தன்மை இலாத மக்கள் - (துறவறத்தினின்றும் துன்பங்களைப்) பொறுத்தலாகிய குணத்தைப் பொருந்தி தவங்களைச் செய்கின்ற இயல்பில்லாத மாறுபட்டதுறையும்,— [illegible] தவரைச் சார உனக்குத் தரும் - (இல்லறத்தினின்றும் துறவறத்தாருக்கு உணவுமுதலிய) கொடுத்தலை உபகரியாதவ (ராகிய பாமர)ரையுமே பற்றிக்க உனக்கு அருகமாகும்,—உத்தமக் கடி யாகம் மறையாளர் முல்லைத் தலத்து இறைவர் தமக்கு - மேம்பட்ட விளக்கமுள்ள வேள்விகள் (செய்கின்ற) பிராமணர்களுடைய திருமுல்லைவாயிலாகிய திருப்பதிக்கு முதல்வராகிய சிவபெருமானுக்கு,— அடியாக மெய்த்தொண்டு செய்வேங்களைச் சார்வு அரிது - (பிறவிகடோறும்) அடிப்பாடாக மெய்ப்பணிகளைச் செய்கின்ற எங்களைப் பொருந்துதல் (உனக்கு) அருகமல்ல (எ-று.) தமக்கடியாவென்பதனை இயமன்மேலேற்றிப் பொருள்கூறினும் பொருந்தும். (௧௰)

சார்வருந்திப்பியமால்கொள்வதென்னை தன்முல்லைநகர்ச்
சார்வருந்திக்குடையார்செயல்கேட்டிதருவர்கட
மூர்வருந்திக்கெடப்புன்முறுவல்கொள்ளுவரோவெருதை
யூர்வருந்திப்புனல்குடுவோராகிலவேசான்னுறுதலே.

(இ-ள்.) சார்பு அருந் திப்பியம் மால் கொள்வது என்னை - (ஆதலால் இத்தன்மையுடையாரிடத்தே) அடைதற்கரிய மிக்க ஆசைகொள்ளுதல் யாது (காரணம்),—தன் முல்லை நகர்ச்சார்வு அருந்திக்கு உடையார் செயல் கேட்டி - தன்னிடத்தில் சிறப்புப்பெற்ற திருமுல்லைவாயிலென்னும் திருப்பதியின்கண்ணே (பவனி) வருகின்ற திக்குகளை வஸ்திரமாகக் கொண்டவராகிய மாசிலாமணியீசருடைய சரிதங்களைக் கேட்பாயாக,—தருவர்கள் தம் ஊர் வருந்திக் கெடப் புன்முறுவல் கொள்ளுவர் - அசுரர்களுடைய (முப்) புரங்களும் துன்பப்பட்டுக் கெடும்பொருட்டு இளநகை செய்தவர்,—ஓர் எருதை

ஊர்வர் - ஒன்றிய இடபத்தைச் செலுத்துபவர்,— உந்திய புனல் சூடுவர் - கங்கையாற்று நீரைத் (திருமுடியின்மேல்) தரிப்பவர்,— ஆடுவர்- (மயானத்தின்கண்ணே) திருநடனஞ்செய்பவர்,— ஒள் நுதலே - அழகிய நெற்றியையுடைய பெண்ணே (எ-று.) பெண்ணே என முதலிலும் ஆதலால் ஆசைகொள்ளுதல் யாதுகாரணம் என இறுதியிலும் கூட்டிக்கொள்க. புனல் - ஆகுபெயர். ஒண்ணுதல் - அன்மொழித்தொகை.
[யாதிலாமணியைச் பவனிபோதலைத் தரிசித்து மால்கொண்ட மாதைத் (கக)
தோழி நற்றாய்க்குரியது.

ஒண்ணுதலங்கனைமாரிடந்தோறுமுவந்துநடம்
பண்ணுதலங்கனையக்குழைத்தார்முல்லைப்பாடியினை
யண்ணுதலங்கனையானைத்தொழலிவையன்றிநெஞ்சின்
கண்ணுதலங்கனைமுந்நீருலகிற்கருமங்களே.

(இ-ள்.) இடந்தோறும் ஒள் நுதல் அங்கனைமார் - அரங்கங்கள் தோறும் ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய பெண்கள்,— உவந்து நடம் பண்ணுதல் அம் கல்லையக் குழைத்து ஆர் - மனமகிழ்ந்து நடனஞ்செய்கின்ற ஒலியானது அழகிய கல்லும் உடையும் வண்ணம் குழைத்து சிறப்புப்பெற்ற,— முல்லைப் பாடியினை அண்ணுதல் அங்கு அனையானைத் தொழல் இவை அன்றி - திருமுல்லைவாயிலை அடைதலும் அவ்விடத்தே எழுந்தருளியிருக்கின்ற தாய்போலும் (கருணையுடைய) சிவபெருமானை (விதிப்படி) வழிபடுதலுமாகிய இவ்விதன்மங்களையல்லது,— நனி முந்நீர் உலகின் கருமங்கள் நெஞ்சின்கண் அடையேம் - மூழ்குகின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்தின்கண்ணே (பிறிதொரு) கருமங்களை மனத்தில் நினைதலும் செய்யாம் (எ-று.) பண்ணுதல் ஆகுபெயர். மூன்றாமடியில் அன்னை அனையென இடைக்குறைந்து நின்றது. (கஉ)

மங்களமேவியன்முல்லைப்பிரானின்றுவைத்தனன்கா
மங்களமேவியனாட்டத்தவர்பொய்மலமதங்கன்
மங்களமேவியசெய்தெனைவாட்டுமனமினிநீ
மங்களமேவியபுன்புதன்மானவலியிழந்தே.

(இ-ள்.) முல்லைப் பிரான் வியன் மங்களமே இன்று வைத்தனன் - திருமுல்லைவாயிலையுடைய கடவுள் மேம்பட்ட (நித்திய) மங்களத்தையே இப்பொழுது (எனக்குச்) செய்தருளினார்,— (ஆதலால்)

—காமம் கள் அம் ஏ இயல் நாட்டத்தவர் பொய் மலம் மதம் கன்மம் களம்— ஆசையும் கள்ளும் அழகிய அம்பை யொத்த தன்மையுள்ள கண்களையுடைய பெண்களிடத்துச் (செய்கின்ற) பொய்யும் பாவமும் செருக்கும் (தீய) தொழிலும் வஞ்சகமுமாகியவற்றை,— மேவிய செய்து எனை வாட்டும் மனம் - விரும்பச்செய்து என்னை வருத்திய நெஞ்சமே,— இனி அளம் மேவிய புன் புதல் மான வலி இழந்து நீ மங்கு - இனி உப்பளத்தைச் சேர்ந்த சிறிய துரும்புபோலும் வலிமை கெட்டு நீ மங்குவாயாக (எ-று.) (கங)

இழவாதென்போதமிழப்பித்தமுல்லைக்கிறையவனைத் [கனி
தொழவாதென்போதகங்கைக்கொண்டென்றன்மைத்துரிசு
உழவாதென்போதமெய்யன்புசெய்வினிலுழலுமிந்தப்
பழவாதென்போதவிர்நெஞ்சேயுனக்கிதுபண்பல்லவே.

(இ-ள்) இழவாது என்போதம் இழப்பித்த முல்லைக்கு இறையவனை - (பசுவாகிய என்னை) இழக்காமல் என்னுடைய பசுத்துவத்தை இழக்கும் வண்ணம் செய்தருளிய திருமுல்லைவாயிலுக்குத் தலைவராகிய சிவபெருமானை,— தென் போது அகங்கைக் கொண்டு தொழ வா - அழகிய மலர்களை உள்ளங்கையிலே ஏந்திக்கொண்டு (மந்திரக் கிரியா பாவனைகளோடு பூசித்து) வழிபடும்பொருட்டு வருவாயாக,— என் தன்மைத் துரிசுகளின் உழவாது என்பு ஒத மெய் அன்பு செய் - என்னுடைய பசுத்துவ (வாசனை) க் குற்றங்களில் (வழியே போய்) வருந்தாமல் என்பும் உருகியுணர்த்தச் சம்பத்தி செய்வாயாக,— வினில் உழலும் பழ இந்த வாது என் - வம்பாகச் சுழலுகின்ற பழைமையாகிய இந்த (உலக) விவகாரம் யாது (பயன்தரும் ஆதலால்),— நெஞ்சே போ தவிர் இது உனக்குப் பண்பு அல்ல - மனமே (என்னைவிட்டு) நீங்கு (அல்லது விவகாரத்தை) ஒழி இது (வன்றி மயங்கிப்பட ஒழுகுதல்) உனக்கு முறையன்று (எ-று.) மூன்றாமடியில் ஓதவென்பது உபசாரவழக்கு. (கச)

அல்லாக்குமாருநெஞ்சேதொழும்பர்க்கடித்தொழில்செ
யல்லாக்குமாரியென்றேத்தேகிலமுடீன்றாமுதிர்
வல்லாக்குமாரிதன்பங்காளனிலவரங்கமெல்லை
யல்லாக்குமாரியமுல்லைப்பிரானடிக்கன்புசெய்யே.

(இ-ள்.) அல்லாக்கும் இருள் ஆர் நெஞ்சே - (விடயங்களிற்) சுழலுகின்ற மடமை நிறைந்த மனமே,— மெத்தாழும்பர்க்கு அடித் தொழில் செய்யல் ஆரு மாரி என்று எந்தேல் - குற்றேவல் செய்யுங் கீழ்மக்களுக்கு அடிமைத்தொழில் செய்யாதே (அருளினும் பொறையிலும் கொடையிலும் முறையே) காமதேனுவும் பூமியும் மேகமும் (ஆகும்) என்று (அக்கீழ்களைப்) புகழாதே,— அகிலமும் ஈன்றும் முதிர்வு அல்லாக் குமாரிதன் பங்கு ஆளன் - (சடாசடப் பிரபஞ்சங்கள்) எல்லாவற்றையும் பெற்றும் மூப்புப்பருவமில்லாத இளமைப்பருவத்தையுடைய உமாதேவியாரது பாகத்தை ஆளுகின்றவரும்,— நீல அரங்கம் எல்லை அல் ஆக்கும் ஆரியம் முல்லைப் பிரான் - நீலமணிகளாலாகிய நடனசபைகள் பகலை இரவாகச்செய்கின்ற பெருமையாகிய திருமுல்லைவாயிலையுடைய கடவுளுமாகிய சிவபிரானுடைய,— அடிக்கு அன்பு செய் - திருவடிகளின்பொருட்டுப் பத்திமைசெய்வாயாக (எ-று.) செய்தாற் போகமும் வீடுபேறும் பெற்றுய்யலாமென்பது கருத்து. (௯௬)

அன்புடையாளியங்காக்குறுங்கானத்திவல்சியெனித்
தன்புடையாளியங்காக்குமதர்தனியெய்தவிவ
ளின்புடையாளியங்காக்குமொலிமுல்லைத்தோன்றலதள்
வன்புடையாளியங்காக்குமிடறன்னவல்லிருளே.

(இ-ள்) அன்பு உடை ஆள் இயங்காக் குறும் கான் - (தம்மிடத்தும்) அன்பில்லாத வேடரும் சஞ்சரியாத அருநெறியையுடையகாட்டிலே,— தன் புடை அத்தி வல்சி என யாளி அங்காக்கும் அதர் - தனது பக்கங்களிலே (செல்லும்) யானைகளை உணவென்று நினைத்துச் சிங்கம் வாய்திறக்கின்ற வழியிலே,— தனி எய்த இவள் துன்புடையாள் - (ஆகலால் தலைவரே நீர்) ஏகமாக வர இத்தலைவி துக்கமுடையவளாவாள்,— இயம் காக்கும் ஒலி முல்லைத் தோன்றல் - வாத்தியங்களின் (முழக்கமும்) காவல் செய்தற்கண் உண்டாகின்றமுழக்கமும் உடைய திருமுல்லைவாயிலுக்கு முதல்வரும்,— வன்பு அதள் உடை ஆளி மிடறு அன்ன அல் இருள் அங்கு ஆக்கும் - வலிமையுடைய (புலித்) தோலை வஸ்திரமாகத் தரித்தவருமாகிய சிவபெருமானுடைய கழுத்துப்போல இராவானது இருளை அவ்விடத்தே செய்யாநிற்கும் (எ-று.) காட்டிலே வழியிலே இரவானது இருளைச் செய்யாநிற்கும்; ஆதலால் நீர் வரத் துக்கமுடையவளாவாளெனக் கூட்டுக. [இரவுவரல் விலக்கல்]

வல்லியம்போதகவண்டோடொலிக்கும்வளமுல்லைவாழ்
வல்லியம்போதகமாய்த்தபிரான்வரைமேலிடையோ
வல்லியம்போதகவாம்விழிதாமிந்தவார்முலையோ
வல்லியம்போதகரக்குழலாய்திருவாய்மலர்ந்தே.

(இ-ள்.) வல் இயம் போது அகம் வண்டோடு ஒலிக்கும் வளம் முல்லை வாழ் - வலிய வாத்தியங்கள் பூக்களிலுள்ள வண்டுகளுடன் (ஒருசமமாக) முழங்குகின்ற பெருமையாகிய திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற,— வல்லியம் போதகம் மாய்த்த பிரான் வரைமேல் - (தேவதாருவனத்து முனிவர் விடுத்த) புலியையும் யானையையும் கொன்ற கடவுளுடைய மலையில் (இருக்கும்),— இடை வல்லியோ தகவு ஆம் விழி தாம் அம்போ இந்த வார் முலை வல்லோ - இடை கொடியோ அருளுடைத்தாகிய கண்கள் பாணங்களோ இந்தக் கச்சணிந்த தனங்கள் சூதாடுகருவிகளோ,— ஓதகரக் குழலாய் திருவாய்மலர்ந்து இயம்பு - ஓ மயிர்ச்சாந்து பூசிய கூந்தலையுடையாய் (உனது) திருவாய் திறந்து செப்புவாயாக (எ-று.) மலையிலிருக்கும் கூந்தலையுடையாய் இடைகொடியோ? கண்கள் பாணங்களோ? தனங்கள் சூதாடுகருவிகளோ? செப்புவாயாக வெனக் கூட்டுக. [கிளவிவேட்டல்.] (௯௭)

வாயானஞ்சக்கரமால்விடையாவைத்தமுல்லைப்பிரான்
வாயானஞ்சக்கரமோதித்தொழாதவறியர்க்கெய்த
வாயானஞ்சக்கரமீதுணவேந்திமயிலைத்துறை
வாயானஞ்சக்கரவாதழலாய்வருமம்புலியே.

(இ—ள்.) சக்கரம் மால் விடை வாயானம் ஆ வைத்த முல்லைப் பிரான் - சக்கரப்படையையுடைய விஷ்ணுவாகிய இடபத்தை வாகனமாகிய சிவிகையாகக் கொண்டருளிய திருமுல்லைவாயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கடவுளே,— வாயான் அஞ்சு அக்கரம் ஓதித் தொழாத வறியர்க்கு எய்த வாயான் - வாக்கினாலே பஞ்சாக்கரத்தை உச்சரித்து வழிபடாத அறிவிலிகளுக்குப் பொருந்த அகப்படாதவரே,— அக் கரம் மீது நஞ்சு உணவு ஏந்தி - அக்கைகளிலே விடத்தை யுண்டருளும்படி கொண்டவரே,— மயிலைத் துறைவா - திருமயிலைப்பதியாகிய கடற்றுறையையுடையவரே,— யான் அஞ்ச அம்புலி கரவாது அழலாய் வரும் - நான் பயமுறும்படி சந்திரன் மறைதலின்றி அக்கினிவடிவாக வெளிப்படுகின்றான் (எ—று.)

பொருந்த விந்தை என்னையென்பது எஞ்சிநின்றது. முதலடியில் வாவு வளைப்பாலது வா எனநின்றது. அன்றி வாய்மையான் வாயான் என மைவிகுதி தொக்கதாகக்கொண்டு அதற்குச் சொற்சொற்ற எனப் பொருள்கூறினும் பொருந்தும். [இலவுகொளிப்படைச்சூத்திரம்.]

அம்பவளவளவாயெனக்கும்முல்லையாளர்வில்லி
னம்பவளவளவாம்விழியெங்கைக்குமன்புவைத்த
நம்பவளவளவாச்சொரிபாலொக்குநட்பறியாய்
நம்பவளவளவாவேதருமிங்குநன்னலையே.

(இ-ள்.) அம்பவள வள வாய் எனக்கும் - அழகிய பவளம் போலும் வளப்பமாகிய அதரத்தையுடைய என்னிடத்தும்,—முல்லை ஆளர் வில்லின் அம்பு அளவு அள் அளரம் விழி எங்கைக்கும் - திருமுல்லைவாயிலை ஆளுகின்றவராகிய சிவபெருமான் (கைக்கொண்ட) வில்லிற் (பூட்டிய வில்லுக்குரியவாகிய) பாணத்தினது அளவை அளவு (வஞ்சகம் பொருந்திச்) செவியளவும் நீண்ட கண்களையுடைய என் தங்கையிடத்தும்,—அன்பு வைத்த நம்ப - (ஒத்தபடியாக) அன்பை கொண்ட தலைவனே,—சொரி பால் ஒக்கும் நட்பு அளவை அறியாய் - சொரியாநின்ற பால்போல (க் கபடமில்லாததனாது) அன்பினை (நீர்) கலந்தும் உணராவிலிர்போலும்,— (அங்ஙனமாயின்)—அவள் வள் அவாவே நம்பத்தரும் இங்கு நன்னலை—(எங்கையாகிய) அப்பெண்ணினது மிக்க ஆசையே (உமக்கு) நம்பத்தக்கதாகலின் இவ்விடத்தே வாராதிரும் (எ-று.) எனக்கும் என்பது வேற்றுமைமயக்கமாய் மகரவொற்று விரிந்துநின்றது. எங்கைக்குமென்பது வேற்றுமைமயக்கம். மூன்றாமடியில் அளவளா வென்றபாலது அளவளாவ. வெனக்குறும் உம்மை தொக்குநின்றது. [ஆனந்தவழிப்புலர்கல்.] (௯௯)

நண்ணாத்திருவளவானக்கட்டிட்டயக்கண்ணேறி
மெய்யணாத்திருவளகத்தியழ்ந்தேகவிருப்பாதி
வெண்ணாத்திருவளர்கையேந்திகாணருஞ்சேர்ந்தனயர்
திண்ணாத்திருவளமுல்லையிற்சேர்மின்றிருத்தகவே.

(இ-ள்.) வளவீட்டின் ஆனந்தத் திரு எய்து நண்ணே எண்ணி டும் எண்ணாத்திர் - பெருமையுடைய வீடுபேற்றின் கண்ணதாகிய இன்பவாழ்வை விரும்பிச் சேரும்பொருட்டுக் கருதுகின்ற கருத்தையுடையவர்களே,—உவளகத்து இகழ்ந்து எகி திருக் டரி வெள்

ளத்து வளர் இரு கை ஏந்தி காண அரும் - (திருக்கைலாசமலையின்கண்) அந்தப்புரத்திலே நிந்தைகூறிப் புகுந்த (மையால் உமாதேவியாராற் சபிக்கப்பட்ட) பிரமனும் பெரிய சக்கரப்படையையும் வெள்ளிய சங்கையும் உயர்ந்த இரண்டு கைகளிற்கொண்ட விஷ்ணுவும் தரிசித்தற்கரிய,—திண்ணத்து வேந்தன் அமர் இரு வளத் திருமுல்லைவாயில் தகச் சேர்மின் - வலிமையுடைய முதல்வர் எழுந்தருளி யிராநின்ற மிக்க அழகையுடைய திருமுல்லைவாயிலை நல்லொழுக்கத்தோடு அடையுங்கள். (எ-று.) எண்ணிய வண்ணம் அச்சிவபிரான் திருவருள் செய்வாரென்பது எஞ்சிநின்றது. ஏகி ஏந்தி என்பன பெயர்கள். காணவருமென்பது காணருமென அகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. உவளகத்து இகழ்ந்து ஏகி என்பதற்கு அந்தப்புரத்தில் அநுபவிக்கும் சிற்றின்பத்தை வெறுத்துச் சென்றுனெப்பொருள்கூறலுமொன்று. அதற்கு உவளகத்தநுபவிக்கு மின்பத்தை உவளகமென உபசரித்ததாகக் கொள்க. (௧௦௦)

திருமுல்லைவாயிலந்தாதியுரை முற்றியது.

மெய்கண்டதேவர் திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தொண்டர் திருநாமக்கோவை.

காப்பு.

மெய்யன்பர் நாமமெல்லாம் வெவ்வேறு போற்றிடவைங்
கையன் திருவடியே காப்பு.

நூல்.

தில்லைவா ழந்தணர்கள் சீர்நீல கண்டனார்
இல்லை யளித்த வியற்பகையார் - தொல்லை
இளையான் குடிமாறர் மெய்ப்பொருளா ரென்றும்
இளையா விறன்மிண்ட ரின்பம் - அளவுமமர்
நீதி யெறிபத்தர் நீண்டபுக ழேனாதி
நாதர்திருக் கண்ணப்பர் நற்கலயர் - மேதகுசீர்
மானக்கஞ் சாறரரி வாட்டாய ராநாயர்
ஞானத் திருமூர்த்தி நாயனார் - மேன்மை
முருகர் பசுபதியார் முன்னாளைப் போவார்
துரிசி திருக்குறிப்புத் தொண்டர் - மருவுமறைச்
சண்டீசர் வாகீசர் தக்க குலச்சிறையார்
கொண்ட மிழலைக் குறும்பனார் - தொண்டுசெயும்
நீள்காரைக் காலம்மை யப்பூதி நீலநக்கர்
மூளு நமிநந்தி முத்தமிழை - ஆளுந்
திருஞான சம்பந்தர் செய்யகலிக் காமர்
அருண்மூலர் தண்டி யடிகள் - வருமூர்க்கர்
சோமாசி மாறனார் சாக்கியனார் சூழாக்கூர்
நாமார் சிறப்புலியார் நற்றொண்டின் - எமச்
சிறுத்தொண்டர் சேரமான் செய்யகண நாதர்
விறற்களந்தைக் கூற்றுவனார் விஞ்சைத் - திறந்துமிகும்

பொய்யடிமை யில்லாப் புலவர் புகழ்ச்சோழர்
மொய்கொ ணர்சிங்க முனையரையர் - ஐயாதி
பத்தர்களிக் கம்பர் கலியர்பகர் சத்தி
கைத்தபுல லையடிகள் காடவர்கோன் - மொய்த்தகணம்
புல்லனுர் காரிநெடு மாறர்புகழ் வாயிலார்
நல்ல முனையடுவார் நாயனுர் - மல்குகழற்
சிங்க ரிடங்கழியார் தஞ்சைச் செருத்துணையார்
கொங்கார் புகழ்த்துணையார் கோட்புலியார் - அங்கணர்க்குப்
பத்தராய்த் தாழ்வார் பரமனையே பாடுவார்
சித்தஞ் சிவன்பாலே சேர்த்துள்ளார் - நித்தமும்
முத்திநெறி காட்டு முதல்வர் முழுதுணர்ந்தோர்
பித்தனுறை யாரூர்ப் பிறந்தார்கள் - அத்தனையே
முப்போதுந் தீண்டுவார் முழுநீறு பூசுவார்
அப்பாலு மீச னடிச்சார்ந்தார் - மெய்ப்பூசல்
மானியார் நேசனுர் வாழ்செங்கட் சோழனுர்
பான்மையார் நீலகண்டப் பாணனுர் - மேன்மைச்
சடையரிசை ஞானியிவர் தம்மையெல்லாஞ் சேர்த்துத்
தொடையாகப் பாடியவன் றொண்டர் - அடியிணைகள்
சிந்தனைசெய் திந்தத் திருநாமக் கோவைதனை
மந்திரமாக் கொண்டு மயிர்சிலிர்த்து - கைக்குவித்து
மெய்யன்பா லென்றும் விளம்பப் பெறுவார்கள்
கைதவமும் புல்லறிவுங் கப்பினையும் - மைய லுந்தீர்த்
தத்துவிதா னந்த வகண்டபரி பூரணத்தின்
நித்தியமா வாழ்வார் நிசம்.

திருத்தொண்டர்திருநாமக்கோவைமுடிந்தது.

மெய்கண்டதேவர்திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள்திருவடிவாழ்க.

௨

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சாக்கரதேசிகர்மாலை.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அறிவேயருட்செல்வமேநிறைவேயாசேயடியா
ருறவேயென்னாருயிரேமணியேயுருவாகியெஞ்சிற்
பிறிவேதுரியங்கடந்தசிவானந்தப்பேரமுதச்
செறிவேகருணைப்பிழம்பேபஞ்சாக்கரதேசிகனே. (௧)

பொய்யுங்கவடுங்கொடுமையும்வஞ்சமும்பூண்டபொல்லாக்
கையன்கலதிமுழுமூடனேனுநின்கண்ணருளா
லெய்யும்படியுன்றுகடுயெந்தாயுண்மையானாண்பு
செய்யுந்துறைசையுட்டேவபஞ்சாக்கரதேசிகனே. (௨)

பரிசறியேனருட்பண்பறியேனெனைப்பற்றும்வினைக்
கரிசறியேனதுமாற்றறியேன்கலரோடிணங்கித்
துரிசகனேசெயும்பொல்லாவுலகத்தொழும்பறுக்கு
நெறிசனங்கிட்டுவதென்றோபஞ்சாக்கரதேசிகனே. (௩)

ஒருவேறுணர்வடியார்திருக்கூட்டமருவிவந்த
மொருவென்கணீர்விழிக்கடைநோக்குருளம்பரைத்து
வெருவேனடிமையுமெய்ஞ்ஞானசருமேவவென்று
திருவாவடுதுறைத்தேவபஞ்சா ரதேசிகனே. (௪)

ஆணவத்தளைமூழ்கியடியாரெல்லாருந்தங்களின்ப
ஞானிக்கமயத்தொடக்கினில்வீழ்ந்துழலுமவன்றோ
வானந்தநீண்டமதிலாவடுதுறைநாடுஞ்சேலே
தேனுந்துபங்கயத்தாளாய்பஞ்சாக்கரதேசிகனே. (௫)

வெற்றிக்கருணைத்திருநோக்குமுங்கமண்டலமுங்
சற்றேழுமிழ்த்தகுஞ்சமூலமுஞ்சடைமார்புந்தும்
பொற்றாளுஞ்சின்முத்திரையுமெந்தத்தொழித்தலைப்பாய்
சொற்றோர்பாஞ்செற்றதேவபஞ்சாக்கரதேசிகனே. (௬)

தேறாதநெஞ்சந்தெளியாதசிந்தையுந்தேங்கியின்ப
மூறாதகண்ணுமொழியாக்கவலையுமுன்புகழே
கூறாதநாவுமெனக்கேதருமென்றுகூட்டினையே
சீறாதருள்செயுந்தேவேபஞ்சாக்கரதேசிகனே. (௭)

நின்னருளுக்கினுக்கெவ்வளவேனுநெகிழ்ந்துருகா
தென்னுடைவன்மனமின்னார்விழிக்கடைக்கென்னிலந்தோ
வன்னியினேர்மெழுகாயுருகாநிற்குமாயமென்னே
செந்நெறியாய்நின்றதேவேபஞ்சாக்கரதேசிகனே. (௮)

பிறவித்துயரினியாற்றேனடைக்கலம்பேயுலகின்
மறுகித்திரிந்தலைந்தெய்த்தேனடைக்கலமங்கைநல்லா
ருறவைத்தவிர்த்துய்யக்கொள்வாயடைக்கலமுண்மையன்பர்
செறிவுக்குள்வாழுமெய்த்தேவேபஞ்சாக்கரதேசிகனே. (௯)

இருவினைதாமிவைமும்மலமீங்கிவையிதுசிவங்
கருவுறுமாருயிருண்மையிதுவென்றுகாட்டவல்ல
குருபரனீயன்றிவேறறியேனிக்குவலயத்திற்
றிருவெண்ணெய்மெய்கண்டதேவேபஞ்சாக்கரதேசிகனே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டதேவர்திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள்திருவடிவாழ்க.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகுடையநாயனார்
அருளிச்செய்த

கழிநெடில்ஆசிரியவிருத்தம்.

மலமொன்றுங் கூடத்திற் கருமசே தகத்தின்
மாயையாங் கிழங்கிலங் குரித்து
மன்னுமூ வெட்டாந் தத்துவ நாள
மலரிதழ் வித்தையேழ் வித்தை
நலமிகு மீசன் சதாசிவ மிரண்டு
நண்ணுகே சரங்களாஞ் சத்தி
நற்பொகுட் டாகு நாதமே விந்து
நயந்தகன் றுமென விரவி
இலகுமென் றுடலப் பதுமபீ டிகைமீ
யிருந்தரு ளாசன மெனுமல்
எனதுளுக் கிலதா யெண்ணினேன் றெளிய
வியலருட் பார்வைதந் தனையே
அலகிலா வுயிர்கண் மலமடைக் கிலையா
யருணடைக் குண்மையாய் நின்ற
ஆவடு துறைசை யம்பல வாண
வடியவர்க் கருணுமா நிதியே. (௧)

புசிப்பினால் வினையாற் சகலனு மென்பார்
புசிப்பொடு வினையுமாய்ப் புகுந்து
புல்லிய வரவின் வாய்மணி கொள்வார்
போன்மலத் தென்னைவெளிப் படுத்தி
நசிப்பிலாக் கருணை யுருவமாய் வந்து
ஞானபா தத்தையீ ந்தா
னண்ணுகா ரியத்தா லெனக்குப தேச
நல்குநின் பெருமைநா னறியேன்

வசிக்குமைந் தொழிலின் மலநடை நான்காய்
மற்றொரு தொழிலரு ணடையாய்
மன்னுயிர்க் கிரங்கி நடத்தொழில் புரியும்
வள்ளலே மருவுசித் திடத்தும்
அசித்தினு நீங்கா தகண்டமாய் நிறைந்த
வருட்பரி பூரணக் கடலே
ஆவடு துறைசை யம்பல வாண
வடியவர்க் கருளுமா நிதியே. (உ)

†சிவனே வியாபி யவத்தையி விழிந்து
திரும்புதல் குற்றமாங் கருவி
சேருதல் பிரித லில்லையா முறையிற்
செயற்படுங் கருவியே தெரியுந்
தாவிலா வறிவு தங்கின விடமே
தகுமுயிர்க் கிருப்பிட மென்று
சாற்றியென் னுளத்தி லையமுந் திரிவுந்
தவிர்த்தெனை யாண்டுகொண் டனையே
பாவனை கடந்த வுன்வச மாக்கப்
பாசமும் பசுவுமா ஞானம்
பற்றிநாட் டத்தை முகிழ்த்துவாய் நீரைப்
பசையறப் பருகுவார் தங்கள்
ஆவல்சேர் கிட்டை யபாயமாய்க் கருதி
யதற்கியல் பினையளித் தவனே
ஆவடு துறைசை யம்பல வாண
வடியவர்க் கருளுமா நிதியே. (௩)

நாலுகை தனிலே நாலுகை யமைப்பு
நற்றுடி முளரியை நயந்
நளினபா தத்தி னென்றெடுத் தென்ற
ஞானவான் பொதுவிலே நாட்டிக்

† சிவனேவியாபி—தகுமுயிர்க்கிருப்பிடம் என்பதனை, சிவஞானபோதத்திற்குச் செய்தருளிய சிற்றுரையில் நான்காஞ்சூத்திரம் மூன்றுமதிகரணம் ஏதுப்பொருளுக்கு உதாகரணமாகச் சிவஞானயோகிகள் கூறியருளினார்.

கோலமார் கூத்து விடாதநீ *யுன்றன்
குலமிரண் டென்குல மிரண்டுங்
குறுகிடா தென்னை யின்பமா யென்பாற்
கூத்தையுங் கொண்டதெப் படிதான்
ஞாலமா மலர்க்காய் நாசிகை வேழ
மெடுத்தநீ சினகரந் தகர்க்க
எப்படி பொறுத்தா யிதற்குமேல் வினையு
மில்லையென் றுரைத்தது மிலையோ
ஆலநீ ழலிலே யயன்றரு புதல்வர்க்
காகம முரைத்தபூ ரணனே
ஆவடு துறைசை யம்பல வாண
வடியவர்க் கருளுமா நிதியே. (௪)

முந்தநான் செய்த வித்தினுக் கிதமே
முடித்தவா பிறப்பினை முடிப்பாய்
மூளுமிக் காலத் திவ்வுடல் வினையை
முற்றுநின் றொழிலெனக் கொள்வாய்
நந்திடா வென்னை யுனக்குட லாக்கி
நண்ணுமென் னுயிருமாய் நயப்பாய்
நாடிலுன் கருணைக் கேற்றகைம் மாறு
நான்செய முடியுமோ நவில்வாய்
சிந்தைமெய் வாக்கு மூன்றினு முயிர்கள்
செய்வினை கொடுத்திட வதற்கா
தேகமே கொடுத்து மல[illegible] பாகஞ்
செய்தறி வினிற்[illegible] முடித்த
அந்தமார் குரவர் சிகாமணி நீயே
யண்ணலே யென்னுயிர்க் கமுதே
ஆவடு துறைசை யம்பல வாண
வடியவர்க் கருளுமா நிதியே. (

* உன்றன் குலமிரண்டென்—கொண்டதெப்படிதான் என்பதனை, சிவஞானசித்தியாருக்குச் செய்தருளிய பொழிப்புரையில், ஒன்பதாஞ்சூத்திர[illegible] ஏழாஞ்செய்யுளில், உதாகரணமாகச் சிவஞானயோகிகள் கூறிய[illegible]

கார்தமுன் கரும்பொன் கதிரின்முன் படிகங்
    ககனநேத் திரவொளி தானே
கலைமதி பொருந்துந் தன்மையா யுனது
    கருணையி னுள்ளுறக் கலந்து
மாந்திய கனியு மதுரமும் பண்ணு
    மருவுறு மோசையு முடலும்
மன்னிய வுயிரும் போலமுன் றில்லா
    வகையிரண் டல்லது மானேன்
ஏய்ந்தமுன் றவத்தை யுயிரினுக் காதி
    யிருக்கினும் வினைமுதிர்ச் சியினால்
இரண்டுமுன் னடாத்தி மலபரி பாக
    மியற்றிமற் றென்றையீ னாங்காய்
ஆய்ந்தகா ரியமா வவத்தையோ லாந்தி
    னடக்கினா னறிந்திடச் செய்த
ஆவடு துறைசை யம்பல வாண
    வடியவர்க் கருளுமா நிதியே. (சு)

எள்ளையு முளையுந் தன்னையுங் காட்டா
    திந்திய விடயமே காட்டி
இயல்வினை மாயை யிரண்டையு மெனையு
    மிணக்கிய வாணவ மலத்தின்
றன்னுறு வழியின் சத்தியை நடாத்தித்
    தருமதன் சத்திக ளெல்லாந்
தயங்குநின் னுருவ மூன்றினுண் மாற்றித்
    தாணிழ றந்துகாத் தனையே
*கன்னலங் கழனிக் காழிமா நகரிற்
    கவுணிய னிரண்டுஞா னமுமே
கற்றிடா துணர வீர்க்கிடை போகாக்
    கதிர்முலைப் பால்கறந் தளித்த

*"கன்னலங் கழனிக்காழிமாநகர[illegible] கவுணியனிரண்டுஞானமுமே கற்றிடாதுணர,, என்றருளிச்செய்திருப்பதால், திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணத்திலே, "சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகுசிவஞானம், பவமதனையறமாற்றும்பாங்கினிலோங்கியஞானம், உவமையிலாக்கலைஞானமுணர்வரியமெய்ஞ்ஞானம், தவமுதல்வர்சம்பந்தர்தாமுணர்ந்தாரந்நிலையில்,, என்றபுராணநூலுடையார் "மேவருஞானமிரண்டு[illegible]யனக்கொண்டு, திருத்தணிகைப் பேய, ஓவறுமன்பினுணர்திருவளிக்குமொய்பிலாவுயர்கலைஞானம், தாவரும்பவத் [illegible]தவேரொடுங்களையுந்தகைமெய்ஞ்ஞானமென்று,, எனஅந்துவயஞ்செய்துக்[illegible].

அன்னைதன் பசுவாந் தன்மையை யகற்றி
    யாதரித் தருள்கொடுத் தவனே
ஆவடு துறைசை யம்பல வாண
    வடியவர்க் கருளுமா நிதியே. (எ)

தணவிலா மலத்தின் குருடனோற் குடலக்
    தாளொரு கோலெனக் கொடுத்துச்
சத்தமே யாதி விடயபோ னாங்கின்
    றன்வழி புசித்திடத் தந்து
குணவழி நடவார் குணவழி நடந்து
    குணத்தினைத் திருப்புவார் போலக்
கொடுவினை யொப்புச் சத்திநி பாதங்
    கூர்மல பாகமுங் குறித்தே
இணையிலா வின்ப வடிவமா முன்னோ
    டென்னையு மிரண்டற வைத்தாய்
வழியே றுன்ற னடியருக் கடியா
    னென்னவும் பற்றிலே னாவின்
அணைதுயி லெழுந்தே யருவிகண் பொழியு
    மரியரிக் குளாத்தகூத் துடையாய்
ஆவடு துறைசை யம்பல வாண
    வடியவர்க் கருளுமா நிதியே. (அ)

இருங்கடன் மணலை யெண்ணினு முவர்நீ
    ரிவ்வள வெனவளந் திடினும்
ஒருவினைக் கீடா வெடுத்தவெ னுடல
    மெண்ணிறந் தனவிவ் வொழிய
வருஞ்சிவ தருமந் தன்னினுன் றிருமுன்
    வந்தனை செய்துனைக் களிக்க
வாய்த்தவிவ் வுடலே யெனக்குப கார
    மாகவே வந்திடு முடலென்
பெருஞ்சிவ னடியார் வேடமுற் றிடானான்
    பிறனெனத் திருவுளத் துருமற்

கூ கழிநெடில்.ஆசிரியவிருத்தம்.

பேதையேன் றன்பா னோக்கொடு பரிசம்
பிறங்குபா வனைத்தொழில் பெருக்கி
அருந்திறன் மலந்தீர்த் தறிவினைத் திருப்பி
யாண்டருள் கருணையங் கடலே
ஆவடு துறைசை யம்பல வாண
வடியவர்க் கருளுமா நிதியே. (கூ)

மூந்துமா கமத்தை யருட்டுறை யண்ணன்
மொழிபெயர்த் துரைத்தநூன் முதலா
முதல்வழி சார்பா மூன்றுநூற் கருத்து
முறைதெரி யாமலே கருதி
நந்தவே யெழுது முறைதனைக் குருவாய்
நாடிய குரவனை நம்பி
நற்கதி யடையா வுயிர்களுக் கிரங்கி
நற்கதி கொடுத்திட வேண்டிச்
சிந்தனை யாக்கிப் பதிபசு பாசந்
தெரிந்திட லளிதமா வுரைத்துன்
திருவடி நீழன் மருவிட வைத்த
தேசிக சிகாமணி நீரண்
ஐந்தலை யரவி னடித்தமா சீரைக்
தாழிய பிறவிநோய் தவிர்த்த
ஆவடு துறைசை யம்பல வாண
வடியவர்க் கருளுமா நிதியே.

கழிநெடில் முடிந்தது.

மெய்கண்டதேவர்திருவடிவாழ்க.
சிவஞானயோகிகள்திருவடிவாழ்க.

கணபதிதுணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபுரம் பெரியபிள்ளையவர்கள்
அருளிச்செய்த
திருவெண்பா.

அந்தமலத்தத்துவிதமானபணியாலகற்றி
வந்தமலத்தத்துவிதம்வைத்தாயே - எந்தாய்
திருவாவடுதுறைவாழ்தேசிகாபொய்யில்
மருவாதவம்பலவாணா. (க)

உன்போகந்தாயுனக்குவினையேனருந்தும்
என்போகந்தேனென்னீடனே - இன்புருவா
கைம்மாறுண்டாமோகவினாவடுதுறையின்
அம்மானேயம்பலவாணா. (உ)

ஆதிவருணத்தாலரியானுனையிழந்த
பாதகருக்கெரியம்பாவிப்பாய் - நீதியுடன்
தானந்தமானவனைத்தற்பரமாய்விட்டகலா
ஆனந்தவம்பலவாணா. (ங)

இருளிரவுதீபமிவைமூன்றுடங்க
வருகதிர்போலேமூன்றுமாய்த் - தருஞான
பானுவாய்வந்தவனேபண்பாவடுதுறைவாழ்
வானவனேயம்பலவாணா. (ச)

முத்தியினுன்செய்கையைப்போன்மூன்றுமலமுந்தவிராப்
பெத்தமுமுன்செய் [illegible]ப்பேசுவார் - சத்தியமே
காணுதற்கூடார்கண்டாய்காவாவடுதுறையில்
வாணாம்மம்பலவாணா. (ரு)

அஞ்சாமலத்தைத் தனிலாணவம்போமென்றுரைப்பர்
எஞ்சாச்சரியாதியெண்ணியான் - வஞ்சமலம்
முன்னகற்றுமாறறியார்மூடர்கண்டாய்தென்றுறைசை
மன்னவனேயம்பலவாணா. (௬)

ஆதியேதென்றுறைசையம்பலவாணாவெனை நீ
பேதமறக்கூடிநின்றபெற்றிதனை - ஓதிலது
சாக்கிராதீதந்தருமான்மலாப்பின்பம்
ஆக்குசிவபோகமெனலாம். (௭)

அத்தனேதென்றுறைசையம்பலவாணாவமைந்த
சித்தமுருவிரண்டுந்தீபமென்றாய் - சுத்தத்தில்
ஒன்றுபதார்த்தமாமொன்றுநின்றோடொன்றாம்
ஒன்றுமனவாதேயுணா. (௮)

மருளிற்பிறந்துமயங்குமெனையுன்றன்
அருளிற்பிறப்பித்தாயையா - பொருளான
நானுனக்கென்செய்வேனவிலாவடுதுறைவாழ்
வானவனேயம்பலவாணா. (௯)

அந்தந்தெரியாவசிந்திதசிந்திதனா
வந்துன்னோடென்னைவசமாக்கிப் - பந்தமுறும்
சித்தமுதற்காணமெல்லாந்திருவருளாய்
வைத்தனையேயம்பலவாணா. (௰)

திருவெண்பா முடிந்தது.

மெய்கண்டதேவர்மெல்லடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள்திருவடிவாழ்க.

௧

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கைலாசசந்தானகுரவர்களின் தோத்திரங்கள்.

திருநந்திதேவர், சநற்குமாரமுனிவர், சத்தியஞானதரிசனிகள்,

பரஞ்சோதிமுனிவர்.

அருட்குழகொழிற்கயிலைமுழுக்காவலனந்திபிரானடிகள்போற்றி
தெருட்சிபெறமனக்கமலசநற்குமாரமுனிவனிருதிருத்தாள்போற்றி
இருட்டுமலத்தகல்சத்தியஞானதரிசனிசரணவிணைகள்போற்றி
மருட்சியறுபரஞ்சோதியருஞ்சிலகுருபான்கான்மலர்கள்போற்றி. (௧)

மெய்கண்டதேவர்.

திங்களொடுகங்கைபுனையங்கணனார்செப்புதிருவருளினோடு
தங்குருவாம்பரஞ்சோதிமுனிவனினிதறைகுறிப்புந்தகவாக்கொண்டு
துங்கமுறுசிவஞானபோதமும்வார்த்திகப்பொழிப்புஞ்சுழிப்புநீர்சூழ்ந்
திங்கமருந்தமிழ்நாடுவீடுபெறப்புரிகுரவரிருதாள்போற்றி. (௨)

அருணந்திசிவாசாரியர்.

முப்பொருளினீரியல்புமோரியல்பாதவலாதுமுறைவெவ்வேறாய்ச்
செப்புசிவாகமங்களின்றன்பொருளொருமைபெறவுணர்த்து திறமுன்
னூலை, ஒப்பவிரியாப்பதனாற்சித்தியெனும்வழிநூலாயொளிர்பிற்கா
லத், திப்புவியோர்தெளிந்துய்யமொழிந்தவருணந்திசிவனிணைத்தாள்
போற்றி. (௩)

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர்.

திருவளருஞ்சாமமறைதிகழ்மாசான்மரபோன்
விரசுகர்பான்மறையுணர்வுவிரிந்தொளிரப்புணர்த்துவோர்
மருதமொடுகடந்தையமாண்மறைஞானசம்பந்த
குருமணிதன்மருமலர்த்தாள்குறித்துஇப்பாசிடுவோரும். (௪)

உமாபதிசிவாசாரியர்.

அடியார்க்கெளியனெனத் தில்லையண்ணலருளுந் திருமுகத்தின்
படியேபெற்றான்சாம்பாற்குப்பரமுத்தியப்பொழுதே
உடலுங்கரைவுற்றடைந்திடவாறுயர்தீக்கையினையருணோக்காற்
கடிதிற்புரிகொற்றங்குடியார்கமலமலரின்கழல்போற்றி. (௫)

அருணமச்சிவாயதேசிகர்.

பெற்றான்சாம்பான்மனைவியிறைமுதலோர்பேதுறவார்ப்பெற்றவை
யிற்றோடத்தம்பூசையீசனுக்காட்டருணீர்பாய்ந்தெளிதாப்பாகம் [ம்
உற்றோங்குமுள்ளிக்குவீடந்தவுமாபதியாருபதேசத்தின்
முற்றோன்றலாகியமாருணமச்சிவாயகுருமுதற்றாள்போற்றி. (௬)

திருவளர்கொற்றங்குடியிடையமர்ந்தவுமாபதிசிவாசிரியன்
அருளுபதேசத்தோடுதன்பூசையம்பலவாணர்பூசனையும்
புரிதருமதிகாரத்தையுமீந்துபொன்னடிசூட்டிடப்பெற்ற
குருவருணமச்சிவாயகோமான்றன்குலமலர்த்தாளிணைபோற்றி. (௭)

சித்தர்சிவப்பிரகாசதேசிகர்.

உத்தமக்கோமுத்திபெறுமொருபதியின்வதிந்தருளி
எத்திறத்தவுயிர்களுக்குமெளிதாகவெளிர்ஞானம்
பத்திகொளவறிவுறுத்திப்பரவிடுதரும்பெரிய
சித்தர்சிவப்பிரகாசதேசிகர்தாள்சிரத்தணிவாம். (௮)

நமச்சிவாயதேசிகர்.

இருதயநாப்பணஞ்செழுத்துருவினிறைவனையுயிர்க்கொலைசெயா
மை, அருள்பொறியடக்கல்பொறைதவம்வாய்மையன்பறிவென்னு
மெண்மலர்கொண், டொருமையொடருச்சித்திடுகவென்றடியர்க்கெளி
யதீக்கைசெய்துணர்த்தத், திருவமர்துறைசையுறையருட்குரு
வாந்திருநமச்சிவாயர்தாள்போற்றி. (௯)

மறைஞானதேசிகர்.

மறைநகவெலாமுறைநபுணர்ந்துமறைஞானமுறப்பின்னும்
இறைஞானம்பெறும்விருப்போர்க்கெய்தருமந்நிட்டைநிலைத்
துறைகாட்டித்தன்பெயரினியல்காட்டுந்துறைசையினின்
மறைஞானதேசிகன்றன்மலர்க்கழல்கடலைக்கணிவாம். (௰)

அம்பலவாணதேசிகர்.

உரவுதசமார்க்கசித்திசிவாச்சிரமமுபதேசமுபாயநிட்டை
தெருளுநிட்டைவிளக்கமேயசன்றொடைசிகாமணியநிசயமாலை
திருநமச்சிவாயதுதியெனுஞானநூல்பத்துந்தெரிப்பச்செய்தே [ம்
அருள்குருவாய்த்துறைசையமரம்பலவாணன்றிருத்தாளாகிவாழ்வா

உருத்திரகோடிதேசிகர்.

பெருகாநின்றிடுபெருவம்பெயராதகாவிரிசூழ்
ஒருமாவாழ்துறைசையுறைந்துருத்திரகோடிகளாகப்
பரபோதமெய்ஞ்ஞானம்பரிபாகர்க்கருளுருத்
திரகோடிதேசிகன்றாள்சென்னியினின்மன்னுவிப்பாம். (௧௨)

வேலப்பதேசிகர்.

ஈருமலர்மஞ்சனமமுதுமுதலியமைமனமகிழுறுடிக்கொண்டு
மறுவில்சிக்கைதனைற்புரியத்தரியாகமாபூசைமன்னுயிர்க்குப்
பெறும்புனிதமாகுமெனவடியவர்க்குவிளக்கியருள்பிறங்குந்தூய்மை
உறுதுறைசைவேலப்பதேசிகன்றன்விரைமலர்த்தாளுன்னிவாழ்வாம்.

குமாரசுவாமிதேசிகர்.

புத்தியேயபுத்திபூருவமிரண்டும்பொருந்துறுமுபாயமுண்மையினி
லைத்திடுஞ்சரியைகிரியைநல்யோகஞானமாவகுத்திடுமெட்டும்
ஒத்திடிற்பத்தாம்புண்ணியமென்னவுணர்த்துவான்கோமுத்திவாழுஞ்
சுத்தன்முற்குமாரசாமிதேசிகன்றன்றுணையடிதொழுதுவாழ்ந்திடுவாம்

குமாரசுவாமிதேசிகர்.

சொற்குவைமாறுக்கழனிபுறஞ்சூழ்ந்த துறைசைதனிற்றொல்லுயிர்க்
நற்பருவவரசவிளங்குமாரொனத்தம்முயர்வுரயப்பக்கூறிக் [கு
குற்றமலப்புலவேடக்குறும்பகற்றிப்பதியாக்குங்குமாரசாமி
சற்குரவன்செங்கமலமலர்போலுந்தாளிணைகள்சார்ந்துவாழ்வாம். (௧௫)

மாசிலாமணிதேசிகர்.

திருவெண்காடுறைமறையோருச்சிட்டஞ்சேர்கூடைற்செறிசேடங்கள்
பெருகுமுவர்நீர்கண்ட தஞ்சையிலறமகிழுவண்பிற்பிறங்குமாகே
சுரருண்டபரிகலத்தாலுவர்க்கூபநறுநீராய்ச்சுரக்கமேலாம்
அருளுந்துகோமுத்திக்குருமாசிலாமணியாரடிகள்போற்றி. (௧௬)

இராமலிங்கதேசிகர்.

படைத்தல்காத்தறுடைத்தல்லெனப்பகருமும்மைத்தொழிலுடற்கே
கிடைக்குமெனவுமறைப்பருளல்செழுமவுயிருக்காமெனவுங்
கிடைக்குமெனவுமறைப்பருளல்கெழுமவுயிருக்காமெனவும்
தொடர்ச்சியகன்றதூயவர்க்குத்துறைசையுறைந்துசொலிநாளும் (௧௭)
கடத்துமிராமலிங்ககுருந்தாள்பற்றியுய்ந்திடுவாம்.

வேலப்பதேசிகர்.

நிறைமதியாதித்தருபாகத்திராகுவொடுநிழலாங்கேது, மறை
நிறைமதியாதித்தருபாகத்திராகுவொடுநிழலாங்கேது, மறை
வின்றிவிளங்குதல்போலிறைவனைத்தம்மனமலரின் வருணமைந்தின்,
முறைமையினிற்கண்டவுறிற்றோன்றிடுமெம்முதல்வனெனமுதிர்பாக
ர்க்குத், துறைசைதனிலறிவுறுத்துகுருமுதல்வேலப்பன்மலர்த்துணைத்
தாள்போற்றி.

வேலப்பதேசிகர்.

சுட்டியுணருலகசத்தென்றுரோவொன்றுவொழிந்துயிர்ச்சுட டற்றேங்கும், அட்டகுணன்றனையாய்ந்துசோகமெனப்பாவிக்கினத னாற்றோன்றும். எட்டுருவனாற்கருடதியானத்துவிடம்போலவிடயங் களும், விட்டொழியுமெனுந்துறைசைவேலப்பதேசிகன்றாள்விரும்பி வாழ்வாம். (௧௯)

திருச்சிற்றம்பலதேசிகர்.

திருமுகவைக்கிறைவேண்டவவ்வணமேயுலகின்வெம்மைசிதை யத்துன்னி, வருதுழனிமுகில்சுரந்துநீர்பொழிந்துவளம்பெருகவாய் மலர்ந்த,பெருவினையாக்கலியுடையான்சிவாகமத்தினிரிலக்கம்பெரிது மோர்ந்தோன், குருதிருச்சிற்றம்பலவன்றுறைசையமர்கோமான்றன் குலத்தாள்போற்றி. (௨௦)

அம்பலவாணதேசிகர்.

ஐந்தொழிற்படைப்பாதிநான்கூனநடத்திருலாருயிர்க்கு
கந்துபரிபாகமுறச்செய்தருளலெனுஞானநடத்திறலே
பந்தமறமுத்திநிலைகைகூட்டுவான்றுறைசைப்பதியின்வைகுஞ்
சுந்தரவம்பலவாணகுரவனிருதிருத்தாள்கடொழுதுவாழ்வாம். (௨௧)

சுப்பிரமணியதேசிகர்.

சுத்தசித்தமுற்றுருகித்தொழும்பாபொழுகுகுழாங்கட்குப்
பெத்தமுத்தியிரண்டினிலும்பிறழாமும்மைப்பொருளியலென்
றுத்தியோடுந்தெளித்தருள்பாக்கொளிசாறுறைசைக்கண்வாழும்
அத்தன்குருசுப்பிரமணியவமலன்கமலவடிபோற்றி. (௨௨)

அம்பலவாணதேசிகர்.

சரியைமுதலாந்தவங்கடமைச்சாதிப்பவர்கட்குணவாதி
உரிமையாகவுதவலின்மேலுயர்ந்தவறமின்றென்றுணர
அரியவன்னதானமடியவர்க்குப்பரிந்துபுரிதுறைசைப்
பெரியகுருவம்பலவாணபெருமானடியைமுடிவைப்பாம். (௨௩)

சுப்பிரமணியதேசிகர்.

பத்திபுரியுமன்பர்மும்மைப்பாசவிருளைத்துரந்துபர
முத்திநெறியையறிவுறுத்திமூவாநிரதிசயவின்ப
அத்தியதனில்வமிழ்விப்பானமருந்துறைசைப்பதிமுத்த
சித்தன்குருசுப்பிரமணியதேவன்கழல்கடொழுதுய்வாம். (௨௪)

தோத்திரங்கள்முடிந்தன.

மெய்கண்டதேவர்திருவடிவாழ்க.
சிவஞானயோகிகள்திருவடிவாழ்க.

உ
கணபதிதுணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவஞானயோகிகள்மீது கீர்த்தனை.

தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணியசுவாமிகள்
அருளிச்செய்தது.

பல்லவி.

நினைத்தாற் சகிக்கப் போமோ-என்சுவாமியை
நினைத்தாற் சகிக்கப் போமோ.

அநுபல்லவி.

எனைத்தனிவிட்டகன்ற
எந்தைசிவ ஞானவாழ்வை — நினைத்தால்.

சரணங்கள்.

கருணைமுகத்தைக்காட்டிக்
கனிந்தமொழியைக்காட்டித்
கருணைவடிவைக்காட்டித்
தனித்துவிட்டகன்றானை, — நினைத்தால்.

காவியுடையழகுங்
கவினார்வெண்ணீற்றொளியும்
பாவியேன்கண்ணிற்காட்டிப்
பதவிடுசேர்ந்தானை, — நினைத்தால்.

சிவவேடச்சேவைதந்துந்
திருவடிநீழல்தந்தும்
புவமேமைகவிட்டிங்கென்னை
அகன்றானை நாடிந்தோ, — நினைத்தால்.

கலைஞானஞ்சிவஞானங்
கலந்தளித்தென்னையாளும்
நிலையானையென்னுயிராய்
நிறைந்துநின்றகன்றானை, — நினைத்தால்.

கருவிலென்னோடிருந்து
கருணையாய்க்கொண்டுவந்து
திருவாழ்வில்வைத்தகன்ற
பொருளானானான், — நினைத்தால்.

சிவஞானயோகிகள்பிரிவுக்கீர்த்தனை.

கண்ணிறைவளவரைக்
 கருத்திருள்விலகாரை
மெய்ஞ்ஞானம்பொன்னித்தவிக்க
 வெங்கணிருளையவோ, நினைத்தால்

என்னுயிர்கவர்ந்தாரை
 எனதெழில்கவர்ந்தாரை
மன்னுயிர்காத்தாரை
 மறக்கவுங்கூடவில்லை, நினைத்தால்.

கண்டார்தெவ்பால்கனியுதன்
 கடலமுதுங்கலந்து
கொண்டாற்போல்வாய்மொழிக்
 கூடிப்பிரிந்தவரை; நினைத்தால்.

இவரைப்பிரியாவனமே
 சகமேமையில்குயிலே
இவரைப்பிரியானென்றிலை
 எவரைப்பார்த்தாலும், நினைத்தால்.

பாம்பின்வாய்த்தேரைபோலப்
 பலபலதுயருற்றுத்
தேம்பினேனென்றனைப்பாளச்
 சீக்கிரம்வருவாரை, நினைத்தால்.

ஆரோருமபத்தியனு
 வளவுசெய்தாலுமவர்
சீரோடுசெல்வமுறச்
 செய்தாரைப்பிரிந்தகதை, நினைத்தால்.

ஆரியகாளரை
 ஆவடுதுறையாரை
நாயேனைப்பிரிசிவ
 ஞானபூரணரைநான், நினைத்தால்.

கீர்த்தனைமுடிந்தது.

மெய்கண்டதேவர் திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவஞானயோகிகள்மீது

தொட்டிக்கலைச்

சுப்பிரமணியசுவாமிகள் அருளிய

செய்யுட்கள்.

அருணைபொழிதிருமுகத்திற்றிருநீற்றுநுதலுங்
 கண்டாரைவசப்படுத்தக்கனிந்தவாயழகும்
பெருமைதருதுறவோடுபொறையுளத்திற்பொறுத்தே
 பிஞ்ஞகனார்மலர்த்தாள்கள்பிரியாதமனமும்
மருவினர்கள்கலாதஞானமேவடிவாம்
 வளர்துறைசைச்சிவஞானமாமுனிவன்மலர்த்தாள்
ஒருபொழுதுநீங்காமலெமதுளத்திற்சிரத்தில்
 ஒருநாளினிலென்றுமுன்னிவைத்தேயுரைப்பாம். (௧)

திணையணவின்பச் சேவடியுந் திருவிழியுந்
 திருமார்புஞ் செல்வக் கையும்
கண்ணுமன்பர்க் கருள்கருணைத் திருமுகமும்
 பசுங்குழவி நடையே யாகிப்
புண்ணியத்தின் பொலிவாகி யற்புதக்கோ
 லக்கொழுந்தாய்ப் புலனா யேற்குக்
கண்ணைவிட்டு நீங்காத சிவஞான
 சற்குருவே கருணை வாழ்வே. (௨)

சிவஞானயோகிகள்மீதுசெய்யுட்கள்.

ஓதரிய வாய்மைச் சிவாகமங் கட்கெலா
முற்றபே ராக ரமதாய்
ஓங்குதிரு வாவடு துறைப்பதியி லற்புதத்
தொருவடிவு கொண்டருளியே
பேதமுறு சமயவா திகளுள மயக்கைப்
பெயர்க்குமிர சகுளிகை யாகிப்
பிரியமுட னேவர் தடுத்தவர்க் கின்பப்
பெருங்கருணை மேரு வாகி
ஆதரித் தடியேங்க ளுண்மைத் தெவிட்டாத
வமிர்தசா கரமா கியே
அழகுபொலி கலைசைச் சிதம்பரே சுரருக்
கதிமதுர கவிதை மாரி
மாதவர் வழுத்தப் பொழிந்தருளி யென்றுமவர்
மன்னிவளர் சந்நி தியிலோர்
மணிவிளக் கென்னவளர் சிவஞான மாதவன்
மலர்ப்பதம் வணங்கு வாமே. (௯)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டதேவர்திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள்திருவடிவாழ்க.

பரிசோதநபத்திரம்.

கம்பராந்தாதியுரை.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
[illegible]	௧௧	௫	தாளால்	தாளான்
௧௧	௨0	௭	மேன்மை	மென்மை
௧௩	௨௩	௪	தகி	தகித்
௨0	௩௭	௧௩	ஞயஞெ	நாயஞெ
,,	௩௮	௬	உயிர்த்ரு	உயிர்த்து
௨௨	௪௧	௧	வசன	வனச
௨௩	௪௫	௧0	வண்ண	வண்ணம்
[illegible]	௫௩	௧௧	படிப்	படி
,,	௫௪	௭	ாஞமகி	ஞமாகி
௩௨	௬௧	௧௪	படித்	படி
௩௩	௬௨	௧௧	சாத்று	சாற்று
௩௫	௬௬	௪	யிட்	விட்
,,	௭௭	௧௫	ஆதொண்ட	ஆதொண்டை
௩௮	௭௨	௧௩	துனே	துணை
௩௯	௭௪	௭.	ையும்	ையும்வையும்
,,	,,	௮	லேக்க	லேகக
௪0	௭௭	௧0	ன்றிறு	நின்று
௪௧	௭௮	௧௭	விட்டியா	விட்டொ
௪௮	௯0	௧௩	ணிமூர்	ஞூமூர்
,,	௯௧	௨	பொது	போது
,,	,,	௫	நவா	நடவா

முல்லையந்தாதியுரை.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧	காப்பு	௧௪	விஞெ	விநா
௨	௨	௭	அனைந்தும்	அனைத்தும்
௮	௧௧	௧	முதுகின்	முதுகுன்
,,	,,	௧௬	எல்லை	ஒல்லை
௯	௧௨	௩	அடம்பக்	அடப்பர்
௧௮	௨௮	௬	அகலம்-	அகலம்ஃகலமோ
,,	,,	௧0	பெறு	பெறும்
,,	௨௧	ண	அர்ச்சிக்க,—	,—அர்ச்சிக்க
௨௩	௩௮	௮	குணமும்	குணமும்
௨௪	௪0	௨	யுண்டே	யுண்டோ
௨௬	௪௨	௫	ளிடத்தாகி	ளிடத்ததாகி
௨௭	௪௪	௬	ஞாராகிய	ஞாராகிய
௨௮	௪௫	௯0	தான்	தரன்
௩௫	௫௪	௧௧	மருவிக்கு	மருவிக்கு

(1915)

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சஉ	சஅ	க	தாளர்	தாண
,,	,,	கரு	முகய்பட்ட	முகப்பட்ட
சங	அ0	க	விழியான்	விழியாண்
,,	,,	ங	வாண்	வாண
,,	,,	ச	வார	வார
ரு0	அக	அ	மெனற்ற	மனர்
ருங	அஎ	கஅ	விடுப	விடுப்ப
,,	,,	கங	தருணே	தருணே
ருச	அங	கஅ	கொள்ள	சொள்க
ருரு	கூக	ரு	சார்பு	சார்பு
சுக	கூஉ	ள	முன்ற	முந்
கூக	க00	க	முல்லைவாயில்	முல்லையில்
சிவஞானயோகிகள்வரலாறு.				
ரு		ங	நாயகசர்	நாயகர்
கக		கரு	வளப்படு	வளப்படுத்
,,		கஅ	வருகின்றன்	வருகின்றது
சிவானந்தவிவேககழலம்.				
உ	க	உ	நீராய்க்	நீர்த்தாய்த்
ங	க0	உ	பிரதியக்	பிரத்தியக்
ச	கங	உ	ளிறைவனே	ளிறைவனே
எ	கூக	க	மாண்டுக்கிய	மாண்டூக்கிய
கூ	சஉ	உ	முறைபெரு	முறைபெறு
குன்றத்தூர்ப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.				
ச	உக	க	தனிவாய்	தனியாய்
எ	ருஉ	ங	முறைமையு	முறைமையும்
அ	ருரு	ச	வெருழருவங்	வெருழவருங்
ஆனந்தக்களிப்பு.				
உ		ய	ஆங்றுகுற்ற	ஆறுகுற்ற
விநாயகர்பிள்ளைத்தமிழ்.				
உ0	ரு	உ	யெம்பாற்	வெம்பாற்
உஉ	[illegible]	கங	வருட்டும்	வருட்டும்
குளத்தூர்ப்பிள்ளைத்தமிழ்.				
கக	எ	உ	நில	நீத்நில
,,	அ	ங	பலவ	பல
,,	,,	ச	ஆற்றும்	முற்றும்
கஉ	க0	ரு	வெவண்	வெண்
[illegible]தோத்திரங்கள்.				
க	ச	ச	குப்பாசிவோரும்	குப்பாசிவோம்
ங	கச	க	மையினி	மையினில்

தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகம்
221839
சென்னை-600 008
நூலகம்